Oprawę zrestaurowała Spółdzielnia „Starodruk" w r. 1962. Uzupełniono uszkodzone karty. Dano nowe wyklejki i karty ochronne. Naprawiono grzbiet.
21 V 62.






FOKDI

Numerowanie pomylone

po str. 409. ~~na~~ 509 i td.

~~na~~ 609

Gniazdo Cnoty/

Zkąd Herby Rycerſtwá ſlawnego Kroleſtwá Polſkiego/ Wielkiego Xięſtwá Litewſkiego/ Ruſkiego/ Pruſkiego/ Mázoweckiego/ Zmudzkiego/ y inſzych Páńſtw do tego Kroleſtwá należących Xiążąt/ y Pánow/ początek ſwoy máią.



PRzypátrz ſie Czytelniku tey twarzy ozdobney/
Przezroczyſtemu ſłońcu iáſnośćia podobney.
Obácz te mądre ludźi iáko iey pilnuią/
Y te meżne Rycerze co iey vſługuią.
Onáć to święta Cnotá/ ktora od dawnego
Wieku mátka własna ieſt Kroleſtwá Polſkiego.
Przez ktorą BOG ſtátecżnym rozumu dodáie/
Przez nie też y Rycerzom meżnych śił doſtáie.
A iuż więtſzey niż ſłońcu vzyczył iey mocy/
Bo ták świeći w dźień biały iáko ćiemney nocy.

Przemowá do Orłá Kleynotu Krolestwá Polskiego.



Okáż nam miły Orle cnote przyrodzona/
A vwielbi dźiátki swe pierwsza slawa ona:
Dla ktorey z twego gniazdá slynely szeroko/
Y wszystkim śie narodom podáty ná oko.
Zgnuśniałeś iákoś teraz choć masz wiecey dźieći/
Oná twa mężna śiłá bárzo leżie w śmieći.
Gniazdo twoie tárgáia niesláchetne wrony/
A dźiatki twe zánosza ná Pogáńskie strony.
Wszák to masz z przyrodzenia że krzywdy wetniesz/
A przecz śie w mężney śile swoicy dźis nie czuiesz.
Przetoć BOG ostre zeby wpráwił w pierśi twoie/
Abyś tym śmieley drápał przećiwniki swoie.

Naiáśnieyszemu á niezwyciezonemu Pánu/ Pánu/ Stephánowi pierwszemu/ z łáski BOzey KROlowi POlskiemu/ Wielkiemu Ksiazeciu Litewskiemu/ Ruskiemu/ Pruskiemu/ Mázowieckiemu/ Zmodzkiemu/ Inflánckiemu/ Wołhyńskiemu y Siedmigrodzkiemu ꝛc. Pánu Miłościwemu/ wierny poddány służbe naniższa ofiáruie.

NAD wszystki ná pułnocy Krole nazacnieyszy /
KROLV niezwyciezony/ iż czás teráznieyszy/
Ták sámopás rospuścił iezyki wszetheczne /
Mowić z ludźmi zacnymi sa bárzo bespieczne.
Tego ácz nam Filozoff sławny zákázuie/
Wszákoż niepowściagliwym droge vkázuie.

☞ Aut quam rarissime, aut quàm grauissime cum Proceribus conuiuandum esse, dixit SOcrates.

IA KROLV naiáśnieyszy iż sie waze tego /
Mowić z toba w wierszách swych znam ná sie sáme
Nie moy rozum/ Duch Páński każe pioru memu
By podáło przed oczy Krolowi zacnemu
Ludu/ ktoregoć zwierzył poczet ták niemáły
Być sie spráwy káżdego iáwnie okazáły.
Bo to iest wola iego/ co znáć dáia świeci/
By człowiek spráwiedliwy był w wieczney pámieci
Y Pogáni co iest BOG choć tego nie ználi.
Pámieć dobra nád złoto drozsza powiedáli.

☞ BION Boristenites, gloriam matrem annorum esse dicebat: ob id opinor, quòd cum hominis vita sit breuis, honesta memoria in multa secula propagatur. Laer: Lib. 4. cap: 7.

A gdyż to sam BOG chce mieć od czásu dawnego/
Każe záwsze wspomináć spráwy poczciwego/
Chce áby potomkowie nimi sie cieszyli /
A sámi ich przykłádem áby tákże żyli.
Nie moy dowcip/ o KROLV/ świeta wola iego/
Wzbudza sławne Rycerstwo narodu POLskiego.
Tobie godność w potomkách pokázuie táka/
Pokázuiec meztwo ich y cnote wszeláka:
Chce by insze narody zacność ich poznáły /
A tákże iák y ony w cnoćie sie kocháły:

Gdyż Cnotá vmie wßytkie/ co ſie w niey kocháią/
Ták zacnymi pokázáć choć złotá nie máią.
Dyogenes Filozoff táki przykład dawał/
Co zá pożytek Cnoty iáwnie to wyznawał.
☞ Multos quidem videre coludentes & diſcurſantes,eos autem qui operam virtuti darent, non. Stob: ſer. 2.
Jż Cnotá w twym kroleſtwie tu má gniazdo ſwoie/
Y ta ſie ſama ßczyci to rycerſtwo twoie:
Ciebie ſam BOG tey cnoty vczynił Hetmánem
Miedzy inßemi Krolmi niepoſlednim Pánem
Vpátrzywßy potomká z narodu tákiego/
Gdzie tá Páni mießkáłá od czáſu dawnego/
Wzgárdził Ceſárze/ Krole/ iuż koronowáne
Tákże inße Monárchy od ludzi obráne.
Bo to on ma ná pieczy/ áby pokornego
Wynioſł znácznie ku gorze/ á tłumił hárdego.
Co nam y on Poganin iáwnie dał znáć o nim/
Kiedy to chciano wiedziec w onym wieku po nim.
☞ Æſopus à Chilone rogatus quid faceret IVpiter? Excelſa inquit, deprimit,extollit humilia.Bru: lib: 6. c. 5.
Rownać zacność twa z dawną byłá ze wßytkiemi
Hoynie cnota bogácił ciebie przed drugimi.
Od piąci ſeth lath ſławią zacne przodki twoie/
Kronikarze Węgerſcy/ y mężne ich boie.
Zową ie miłośniki oyczyzny wielkimi /
Wodzámi Siedmigrodzkiey ziemie przednieyßymi
Jeßcze zá Krolá BELE w Węgrzech naypierwßego/
Kto chce czytáć tám naydzie ſpráwy przodká twego.
Ciebie teraz w tym wieku okazawßy znácznie
Czego tu moy glupi wierß niewypowie bácznie:
Roſławiwßy meſtwo twe po świátu ßeroko.
Poſádził y z Ceſárzmi/ y z Krolmi wyſoko:
Podał cię z ſwoiey ręki Rycerſtwu zacnemu /
Chcąc by Mężny pánował ludowi mężnemu.
☞ Iſeus Sophiſta, IOuem omnia bene feciſſe dixit: Hæſit ſcutum ſcuto, galeæ galea, atq; viro vir.
Ja chcąc dáć pewny dowod o tey ſwoiey mowie/
Abym nie był nálezion tu w pochybnym ſłowie.
Rácz przeczytáć te Kśiązki z tych ſie dowieß wßego/
Obaczyß zacność dawną Rycerſtwá ſwoiego.
A poznaß po tych znákoch iż nie w iednym gniazdzie.
Mężnieyßy á niż Aiáx tu ſie w POLßcze naydzie.
Naydzieß CYCERonowi wymową rownego/
Y ták iáko Ligurgus naydzieß porządnego.

Wszytkie twoi przodkowie ták pocechowáli/
Chcac by ie potomkowie ich potym poználi.
Niezmiemiác w nich cnotá checi do dobrego/
A zwłaszczá v potomkow Herbu prawdziwego:
Są y cechy co nimi znáczono niecnote/
To dziś sobie potomstwo liczy zá sromote.
Lecz poczciwie żywiacym iák mnimam nie wádzi/
Cudza winá żadnego nigdy nieszkárádzi.
☞ Teopompus generosos iudicādos dicebat, non qui à bonis & ꝓbis procreati sũt, sed qui bonitatē & ꝓbitatem ꝓfiterentur.
A ták Wielmożny KROLV oglądáy te znáki/
Obaczysz/że w twym páństwie iest nie ieden táki.
Iáko on Agámemnon Hetman Grekow meżnych/
Abo Syllá/Scipijo v Rzymian poteżnych:
Vyzrzysz tu Koklesowi śmiáłościa rownego/
Y ták iáko Hánnibál naydziesz dowcipnego:
Naydziesz y Gospodárze/naydziesz y Mysliwe/
Naydziesz iáko Thebáńskie/ Pány spráwiedliwe:
Naydziesz y tákie ktorzy rowni Kurcyusom/
Dla miłości oyczyzny/ tákże Decyusom.
Tu BOG wszytkie cnotliwe/meżne w kupe złożył/
A ćiebie nád tym wszytkim przednieyszym położył.
Náprzykład cie z swey reki Krolom ziemskim podał/
A chce byś im Hetmánik y śmiáłości dodał.
Przez cie tu chce porządek w tym páństwie vczynić/
A przeklętą swą wolą iuż w tym wieku zmienić.
Tyś iest bicz z Bożey reki ná pyche podány/
A chce mieczem twym gromić przeklęte pogány..
Niechćiey wetpić masz tákie coc tego pomogą/
Ktorych Turcy z Wołochy znáią siłe srogą/
Bo im wielkość woyská ich nic nie sroga byłá/
Y iáki szwánk w Wołoszech od nich sławny wziełá.
Niewaz sobie wielkości tey zgráie przeklęty/
Boś ty KROL iest od Bogá/zwác cie moge święty
Gdyżci ná chrzest korone dał z duchá świetego/
Y z dawná cie náznaczył zá Krolá POLskiego:
To sławne imie twoie iáwnie powiedáło/
Kiedy cie z woley Bożey STEphánem názwáło/
A to z Grecká od wieká BOG okrzcił korona/
Co dziś kośćiołá swego vczynił obroną.
Brońże go tedy pilnie nie dáway go szkodzić/
Y Pogánom z krolestwá Krześcijan wywodzić.
Przywiodec tu ná pámiec człowieká zacnego
Ráde/ ktory nie ważył woyská ogromnego:

☞ Epaminundas Thebanus, conſpecto magno exercitu, qui bono & prudente Imperatore carebat: quanta belua dixit, absq; capite.

Wiedz że tám niemáß głowy / bo tám niemáß BOgá /
Zádrzeć muśi przed tobą zła Pogáńſka nogá.
Zlęknie ſie mężney śiły y twey dobrey ſpráwy/
A o tey wßytkim dał znáć / on Krol y mąż práwy.

☞ Dux bonus atq; idem validus pugnator in armis Alexandri dictum recitat Plut. in vita eiusdem.

A gdyż cie BOG z młodośći w tym oſobnie ćwiczył/
Ześ nigdy nieprzyiaćioł wielkośći nieliczył:
Ono męſtwo náyduią w tobie Hektorowo/
Po wßytkich ſtronách świátá máß tákowe ſłowo.
Tu tylko chćiey á roſkaß/ máß ludźie po temu /
Ten zły przeklęty narod nieſtráßny żadnemu.
Dayże/ o KROLV zacny/dobroći ſwey miáre/
A iuż wiedz iáką máß dáć złym pogánom wiárę.
Oto ćie ſam BOG oſtrzegł ßkodą twych poddánych/
Zá twego pánowánia iuż pomordowánych.
Zá krew dźiatek niewinnych ſam ich gromić będźie /
Ktoremi pſy karmili po ſwych ſlákách wßędźie.
Niech ćie rußy płácz mátek/á z twey powinnośći/
Pomśći ſie niewinnych duß/y ſwey zelżywośći.
Weyźrzyß też zacny KROLV w ſpráwy przodkow twoich/
Ktorem ia krotko wſpomniał w tych to wierßách (moich.
Náſláduyże cnotliwych á bądź Krolem práwym/
Karz złe bez miłoſierdźia/ dobrym bądź łáſkáwym:
Iákoć Agezylaus Krol náukę podał/
A chce by Przełożony káżdy ią záchował.

☞ Erga rebellantes audacia, erga ſubiectos beneuolentia vti, Imperatoris officiũ eſſe dicebat. Plut. in Gręco: apo:

Obacżże też y Miaſt ſwych vpominki zacne/
Od onych rządnych Krolow zá ich ſpráwy znácżne:
Iákowymi ie ſkárby zá to opátrzyli/
A ſtátecżność y wiárę cżym im nagrodźili.
Tho vyźrzawßy/ o Pánie/zoſtaw też po ſobie /
Coby tu nieśmiertelną ſławę nioſło tobie :
Z kądby błogoſłáwieńſtwo odnioſł nieſkońcżone /
A po ſwey pracy oſiadł gmáchy święte one.

Wáßey Krolewſkiey Iáſnośći wierny

poddány

Bártoß Páprocki
ſláchćic POlſki.

Do Láskáwego Czytelniká krotka Przedmowá.


DENIPODES widząc raz młodzieńcá iednego /
Mowił/ vpominàiąc/ te słowá do niego /
Widząc iż kśiąg gewmáde przed sobą położył/
Z fukiem mowił do niego / młodośćiego trwożył.
Non cistæ sed pectori, iákoby znáć dáiąc /
Náuczonym tákiego nie opowiedáiąc/
Ktoryby miał wiele kśiąg/ ále te prawdziwie/
V ktorych ná vmyśle wszytká mądrość żywie.
Toż SOkrátes z inszymi nam roskázowáli /
Mowiąc / byśmy w pámięći to záwsze pisáli/
Co podáli ná kśięgách/ á z tąd śie zacnymi /
Tákże iáko y oni oyczyznie stáwiemy.
Ja widząc nie po temu teráźnieysze látá/
Gdyż śie insza zabáwá iuż chwyćiłá świátá/
Jż nie w czytániu ludzie kśiąg dziś swoy wiek báwią/
Ale w spráwách nikczemnych wszytek żywot trawią.
Krotiuchno dla przykrośći strzegąc ohydzenia /
Niechcąc ći też swym wierszem czynić przedłużenia:
Abyś był tym chetliwszy á z pilnośćią czytał/
Do sławy nieśmiertelney iżebyś śie pytał :
Jákąc twoi przodkowie swym pilnym stáránim
Zostáwili w tym Herbie/ coś to sławny zá nim.
Acz swa wolá przeklęta ták nas rospieśćiłá
Ześmy tey swey zacnośći vszczerbili śiłá.
Oni mądrzy wołáią ludzie ná nas z dawná /
Bo tá wolność śláchecka byłá v nich sławná.
Ale słuchay/ tey sławy iáki przysmák piękny /
Proszę chćiey śie hámowáć/ á tych śie słow lękni:
Ják to twoie śláchectwo SOkrátes wykłáda /
Choćiaż człowiek Pogáński ledwie áż nie bieda.
☞ Opes & nobilitatem non solùm nihil in se habere honestatis, verùm etiam & omne malum ex his oboriri dicebat. Laer. lib. 2. cap: 5.
Jákożći śie nie myli ná swoiey powieśći/
Jákie o tym śláchectwie v nas piękne wieśći :
Jże wszelka wszeteczność od nas naprzod poszłá/
Wielka niepowśćiągliwość ná zbytki vrosłá.
A ten zacny Filozoff krotiuchno nas vczy/
Co nawiecey ná świećie poczćiwego tuczy.

O to

O to kiedy go pytał ieden ná rozmowie /
Zostáwił mu náuke w tym krociuchnym słowie.
☞ Nobilitas quid esset sciscitanti : animæ, respondit, & corporis bona temperies. Stob : ser. 84.
Alec trudno iák mniemam ná to sie sposobić /
A to twoie śláchectwo tą náuką zdobić.
Y sam ták musiß mowić przyznác sie do tego/
Izeć trudno odstępić zwyczáiu czystego.
Ná ktorymeś rozkoßnie młodość swą wychował /
Iákoś ná świát národzon nędzyś nie hołdował.
Wołáią ná ćie z dawná przyiacielsko dosyć
Ludzie mądrzy/z ich prośby nie chćiey sie vnośić.
Iáko Dyonizyus on wielki zoffistá /
Sam poznaß iż náuká iego we wßem istá.
☞ Familiaribus dicere consueuit : mel sũmo digito non caua manu gustandum esse. Sentiens voluptates quam parcissimè admittendas.
Lecz my auidisimè ná to náważamy /
Quæ breui auferenda od nas iáwnie znamy.
A onoby odmienić dobrze dumy hárdy/
A nie schodźić nam z świátá tákowymi smárdy.
Y táko niedbáłymi o spráwy poczćiwe/
Ktore gdy my pomrzemy niech zostáną żywe.
Ale tylko niestetyß do koniá hárdego/
Podobne myśli náße do wołu prostego.
Kthore tylko z vrody á z pieknośći chwalą/
Ná tákąż záwße chwałe oczy náße gałą.
Czytay gdy z Filozoffy mlodźieniec mądrymy
Rozmawiał: Co zá ludzie názywa zacnymi?
Powiedźiał Dyogenes : To są nazacnieyßy/
Co ná świećie wzgárdzáią żywot rozkoßnieyßy.
Stroie zbytne/ pstroćiny/wymyślne potráwy/
W prożney chwale/w bogáctwách/co niechcą zabá- (wy.
Coż tu myśliß nieboże/ komu sie chceß milić /
A do iákiey zacnośći chec swoie przychylić.
Ieśliż w rowney z zwierzęty tu zostáć docześnie /
Czy być ludźiem podobny/á być sławny wiecznie.
Antagenes on báczny / iák ćie żąda o to/
Ktory sławe drożßą być powieda niż złoto.
Máły przykład przeczytay ták zacney náuki/
A chwyć sie z wielką chećią tey vczćiwey ßtuki.
☞ Ita viuendum hominibus esse dixit: vt viui laudabiles sint, mortui autem beati iudicentur. Anto: in Melissa par: 1. serm : 51.

Ale nie táką chwałe on tu brácie chwali /
Ná iáką tá wspániáła ossobá twa gali :
Nie chwali on sobolá/ni złotey obrozy :
Sáme cnote nie iedwab on szácuie drozey :
A powieda/ná twa mysl/ słowy krociuchnymi /
Co to chwalon być zadasz tu vsty ludzkiemi.
☞ Cum me multi laudant tum me nullius precij esse iudico : cum pauci, bonum & egregium virum me esse puto.
Maximus serm: 43.
A ták y ty moy brácie/ niedbay ná te słowá /
Jesli złe/iesli dobre mowi glupia głowá :
Bo kiedy cie zły chwali/ iuz sie lekay tego/
Abyś iemu podobny nie był w spráwách iego.
Antystenes mąz zacny/gdy mu powiedziano :
Jz cie chwali ten co go złym być rozumiano:
Powiedział człowiek zacny/iákby przelekniony/
Jz namniey nie był content z iego chwały oney :
☞ Vereor, inquit, ne quid imprudens fecerim mali : sentiens à talibus neminem laudari, nisi ob insignia malefacta.
Laër: lib: 6. cap: 1.
Niedbayze gdy cie chwali człowiek podłey ceny/
Wystrzegay sie moy brácie towárzystwá z tymi/
Ktorzy sie po biesiádách nikczemnych tułáią/
A ciebie miłościwym/zacnym názywáią:
Towárzyskim y hoynym Paniecziem łáskáwym.
Ty iesli sie w tym kochasz iesteś błaznem práwym.
Ale kiedy cie chwali mąz wielkiey zacności/
Juz sie mozesz rozumieć być w wielkiey godności.
Ják Hektor Newiánus był w wielkiey rádości/
Kiedy go Oćiec chwalił/nie iák dziś/z miłości:
Ale dla iego wielkich cnoth/ y spraw poczćiwych /
Dał świadectwo z baczeniem z vst swoich prawdzi=(wych/
Zá co mu syn dziekował/y dosyć rostropnie/
Mowiąc k niemu te słowá z rádośćią ochotnie:
☞ Lætus sum laudari me abs te pater laudato viro: à malis enim laudari, non laus sed dedecus esse putatur.
CICero Luceio.
R ty o chwałe nigdy niedbay tákowego /
Ktoryby przed tym nie był chwalon od mądrego:
Jáko Krolá Filippá/ kiedy wychwaláli
Posłowie Atheńijeńscy/ w czym przodek dawáli/
W głádkości/w vczynności/á co náwietszego/
By nawietszą wypije áz do dná sámego.

Iák pretko Demoſtenes zgromił one Pány/
Mowiac/nie przyſtuſza to ná ſláchetne ſtany:
Bo gládkość nie meſzczyznie przyſtoi/niewiáſtam/
A fácundya tákże należy Zoffiſtam.
A to coście okrzcili w nim nazacnieyſzego/
Zowa dobrzy nie krolá/ktorá być iáwnego.
Sluchayże tu rozſadku człowieká madrego
W tym/co ty to názywaſz być naylepſzego:
Bo dziś vrodziwego godnym názywáia/
Vtrátnikowi hoynosć tákże przyſadzáia.
Obźercy temu przodek/też ná záchowánie/
Tácy dáia iák y on/o nim ſwoie zdánie.
Oto maſz/gdy pytano człowieká zacnego/
Ná czymby nálezáłá ſláchetnosć káżdego:
☞ Democritus: Pecudum nobilitas, in bono validoq; corporis habitu ſita eſt: hominum autem in bonitate morum. Stob: ſerm: 84.
Ná vrode w człowiecze niemáſz nic milſzego/
Wſzákoż nád nie/iuż mi wierz/niemáſz nic krotſzego:
Tá pretko iáko wodá od ciebie vpłynie/
Alić twoiá nádzieiá/ twe kochánie zginie.
Zbytni tákże hoynośći/ co maſz zá pożytek?
BOG káżdego pokáráć chce iáwnie zá zbytek.
Bo w tákowey hoynośći/w iákiey cie widáia/
Nie hoynym/márnotrawca tego názywáia.
☞ Non viuas vt edas, ſed edas vt viuere poſsis. SOcratis dictum.
Pijánic też/moy bráćie/ pátrzay zacnych dotes,
Iż ſa/ neque corporis nec mentis compotes.
☞ Vinum immodice potatum adimit homini rectum iudicium. Athen: lib: 9.
To mowi Anáchárſis. Sluchayże drugiego/
Soffokleſá/gdy przed nim chwalono iednego
Poète ktory pijał/piſał wierſzow wiele/
Rzekł ná one ich chwałe tákie ſłowá śmiele:
☞ Etſi bene ſcribit, ignorat tamen quid ſcribat. Stob: ſerm: 16.
Otoż ſłuchay dekretu o tych twych roſkoſzách/
Ze bywáły v madrych ná dziwnych rokoſzách:
A coby ie chwalić miał/nie nálazł ſie táki/
Brzydzili ſie tákimi zacnymi przyſmáki.
A ty bedac człowiekiem teraz krześcijáńſkim/
Zgodz ſie táka ſtałościa/ z tym medrcem pogáńſkim.

Ktora dał młodzieńcowi kiedy z nim rokował /
Chcac áby te rade swa ná ten wiek dochował.
☞ Cum quidam adoleſcens dixiſset, magnum eſſe ſi quis quæ concupiſcat aſſequeretur: Reſpondit multo magis eſt, eorum,quę non decent concupiſcere.
Max: ſerm: 3.
Nie mieyże o tym pieczey tey co ſie niegodzi/
Bo ták wiedz iż zacnośći twey to bárzo ſzkodzi.
Niechay ná to twoiá myſl bedźie náſádzoná/
Tá wſpániáła ſerce twe niech oſiedźie dumá.
Wzgardźi pijáńſtwo przeklete/niepotrzebne boie/
Porzuć y te wymyſlne nie potrzebne ſtroie:
Wzgárdź y hoynosć bezmierna/ á miey ſie do tego/
Co ći náſzy Miſtrzowie zowa być lepſzego.
Jáko on Antyſtenes innych tákże wiele/
Powiedáiac y vczac káżdego w tym śmiele.
☞ Virtutem eſſe armaturam, quæ detrahi non poteſt: enſis enim & clypeus excutiuntur, ſapiens autem ac virtute præditus nunquam, eoqꝫ vinci non poteſt.
Laër. lib: 6. cap: 1.
Prawdá iż ſam ze wſtydem dźiś vżywaſz tego/
Gdy czytaſz o twym przodku co nie foremnego.
Toż rozumiey ná potym o tych/co po tobie
Beda czytáć ſpráwy twe nie ku myſlne ſobie.
Maſz tu oto náuke/iák maſz przyidź do ſławy/
Bedźieſzli podług niey żył/bedźieſz człowiek práwy.
Co mowił ten Filozoff ná on czás z drugimi/
Ktorzy chćieli by wiecznie tu byli ſławnymi.
☞ Epictetus interrogatus, quo pacto quis honeſtam famam aſſequi poteſt: Reſpondit, Si vis benè audire,diſcito benè loqui: cum benè loqui didiceris, rectè facere conato: & hoc modo bonam famam aquires.
Otoż iuż maſz ſtáteczna y pewna náuke /
Do ſławy nieśmiertelney nie omylna ſztuke
Choćiaż bedźieſz z rodzáiu ze wſzech nágrubſzego /
Cnotá tá cie vczyni káżdemu rownego :
Naydźieſz też tu przodki ſwe/ kedy ſie rodźili/
A wżdy dlá cnoty wielkim ſtanom rowni byli :
A ták ty náſláduy tych ktorzy w ſwey zacnośći/
Żywot wiedli ſláchetny w wielkiey pobożnośći.
Tedy ſie nie omylnie z ich żywotow ſpráwiſz /
Jáko ſwoiey zacnośći y herbu popráwiſz.

Obaczyß tu przygáne wielkę nie iednemu/
A wßákże tá nie wádzi dobrze żywiącemu.
Nie wstyday śie iż przodká twego Szewcem zwano/
Ktoremu ten twoy kleynot naypierwey nádano:
Ale śie chlub bespiecżnie/iż przodki twe cnotá/
Wyniożßy pozbáwiłá nędznego żywotá:
Ciebie ná wßem zrownáłá z stany wielmożnymi/
Nie bogáctwy/ spráwámi twymi poczćiwymi.
A tobie ktoryś śie to wielmożnie vrodźił/
Słyß iákoć człowiek zacny/w tym chlubę zágrodźił.
☞ SOCrates frequenter dicere solebat: Neque frumentum optimum iudicamus, quod in pulcherrimo agro natum est, sed quod cõmode nutrit: neque virum bonum aut amicum beneuolum qui genere clarus est, sed qui moribus egregijs fuerit. Stob: ser: 84.
A ták iuż tu chćiey wiedźieć/moy bráćie iedyny/
Nie zacnośćią kßtałtownych domow my zacnymi
Mamy śie tu ozywáć/gdyż to nieważy nic/
Choćiażby śie też y śrzod ráiu miał vrodźić.
Ják mowił Jffikrátes Hermodiusowi/
Z bogactw tylko z rodźicow zacnemu mężowi.
Gdy mu oto przymawiał iż śie podło rodźił/
Jáko mu prętko mowę prześtroną zágrodźił.
☞ Meum, inquit, Iphicrates genus à me originem habet, tuum vero in te desijt.
☞ Plut: in Græco apoph: Hæc est enim nobilitas vera, quæ non maiorum nostrorum, sed à nostris virtutibus proficiscitur: pulcherrimum enim genus nobilitatis est, quam sibi quisq; suis proprijs virtutibus conciliat, nec fefellit.
Oycá tákże onego wspániáłey wymowy/ — Vide
Gdy go drudzy gromili wßetecżnymi słowy/
Iż od podłych rodźicow imię iego było/
Ktore śie tu po świátu głośno rozßerzyło:
Jáka piękna wymowá/z ták ślachetney głowy/
Ktorą podał prostakom krociuchnymi słowy:
☞ Satius est, inquit, meis gestis florere, quam maiorum opinione vti, & ita viuere, vt sim posteris meis nobilitatis initium, & virtutis exemplum. Cicero in Oratione contra Salustium.
Toż Sokrátes powiedźiał/gdy mu wymawiano/
Iż sam tylko zacny był/ oycá nędznym zwano.
☞ Ob id ipsum, debui magis laudari, & in admiratione esse, quòd à me genus præclarum initium cœpit. Anton: in Melis. par: 2. ser. 79.

Ale ci własna cnota sławy dostawáli/
Nie ták iáko dziś v nás złotem kupowáli:
Da wnet tysiąc/ da y dwá/ byle mu ſki dano/
A ktemu miłościwym Pánem názywano /
A tu Filozoff zacny / nam náukę dawa /
Y z tąd sławę y zacność káżdemu przyznawa.
☞ Cicero ſibi proprie & ſolum honorem æſtimari dicebat, quem quis neque maiorum cõmendatione, neque ꝑ alterius calamitatem assecutus ſit.
CICero in Philipicis.
Jeśliż ćie ſámá cnotá zacnym nie vczyni /
A sławy/ ślachetności dobrey nie przyczyni/
Nie pomoże ten kleynoth/ ná twey ręce/ złoty/
Kiedy we wnątrz nie naydzie y zá ßeląg cnoty:
Máłoć y po tych liśćiech co ie chowaß w ſkrzyni /
Ná ślachectwo/ zrownáć chceß w cnoćie záśiádłymi:
A owo tu bliźniego oßukáć chęć w tobie /
Czego ty zá niecnotę nie poczytaß ſobie:
Nie dla tegoć káncuchá/ nie dla tych kleynotow/
Ani dla tych ná zádzie rzezáñych chobotow.
Sláchćic dla ſpraw ślachetnych/ wiedz iż ieſt názwány/
A nie dla tey iedwabney ſuknie ßáchowáney.
Oto maß y náukę CEſárzá zacnego /
Jákiey byłá ważnośći pſtra ßátá v niego.
☞ Veſtitus inſignis ac molis, vexilum ſuperbiæ niduſq; luxuriæ eſt. AVGuſti Cæſaris vulgatiſsimũ dictum.
Jeśliże o tym myśliß/ chceß być wiecznie sławny /
Czytay ſobie ten dekreth SOkráteſow dáwny/
Poznaß że będą lepße ná ślachectwo liſty /
Gdy weźmieß táki vmyſł być ná ſercu czyſty.
☞ SOcrates hanc viam ad gloriam proximam & quaſi compendiariam, dicebat: Si quiſque id ageret, vt qualis haberi velet, talis eſſet. Cicero Libro 2. Officiorum.
A kiedy ták żyć będźieß/ twoie zacne ſpráwy
Rozsławią zacnośc twoię będźieß ślachcic práwy /
Przyidźieß ku wielkiey sławie/ ku wielkiey zacnośći /
V wßech ludzi ná świećie nábędźieß miłośći.

 Andreas

ANDREAS VOLVCZKI S. R. M. POETA
LAVREATVS, IN HOC VIRTVTIS THEATRVM.

QVI sit sole rubens nitidaq́ꝫ in fronte serenus
Iste decor? vel quæ forma venusta rogas?
Quæ facies? cuius læto flagrantia visu:
Ceu clara Phœbi, lumina luce micant.
Miraris forsan cui Marte instructa superbo,
Dent tot victrices agmina sæua manus.
Nostin' Virtutem? sic fascibus imperat illa:
Sic gerit indomita sceptra, decora manu
Auratoq́ꝫ sedens solio radijsq́ꝫ corusco:
Sic donat meritis præmia larga viris.
Virtutem spectas? sed quæ nam pignora veræ,
Quæris adhuc credo, nobilitatis habet.
Hîc genus Aligerum, rapidas hîc cerne volucres:
Et cum soliuiagis, aspera saxa, feris.
Stant bellatrices Aquilæ seuiq́ꝫ Leones,
Sed qui vltrò rabiem deposuêre suam.
Explicat hîc pictas ales Iunonia pennas,
Et canit arguta voce canorus olor.
Vnguibus armatum virgo hîc conscendit in vrsum,
Cumq́ꝫ auido, mitis stas simul Agne, Lupo.
Quid plura? hæc nostræ clarissima stemmata gentis:
Hic verus veræ nobilitatis honos.
Nec dubita fuerat præstans, & rebus agendis
Velox, magnanimi pectoris ingenium:
Cui data sunt signa hæc titulis ornata superbis:
Quæ libertatis nunc peperêre decus.

SIMON SIMONIVS LEOPOLIEN.
LECTORI S.

HÆC primordia, stemmatum POLOnæ
Gentis, tempus edax, diesq́ꝫ longa,
Nullius memores coëgerat iam
Lethæi, latitare ad, amnis, vndas,
Fortaßisq́ꝫ perenniter bibißent
Longa obliuia: ni PAPROciana
Extracta, è tenebris, manu fuißent.
Cuius, si excipies, amice Lector,
Non ingrato animo leuem hanc opellam,
Est certè meliora post daturus.
Sin verò rigidæ nimis seuero
Frontis iudicio, voles librare
Illius studia hæc profecta amore
Ex summo in patriam: bonoq́ꝫ Musas
Communi, satis & super fauentes.
Feres è digitis tribus Mariscam.

Temu co te kśiegi czytáć będźie / áby wiedźiał dla czego sa spráwione.

ONi zacni Rzymiánie/ ná to wiec godźili /
Aby ludźie cnot dobrych wiecznie sławni byli.
Słupy ná wieczna pámiec nad groby stawiáli/
By sie drudzy chetliwie do dobrych spraw bráli.
Ták ia też tu słupy te kłáde przed twe oczy/
Żebyś nie dał swey woley nád soba tey mocy:
Aby spráwy przodkow twych w tobie zátłumiáłá /
Owszem pátrzac ná zacne k zacnieyszym chec dáłá.
A kiedy też obaczysz/ iż przodek w czym bładźił /
Tym sie brzydź/ á stáray sie by sie dobrze rzadźił.

Do tegoż.

NIE máiac z tho rozumu/ ábym co madrego
Nápisał tu w te kśiegi/ z dowcipu swoiego:
Bo niestáło náuki ná pismá głebokie /
Obyść świátá wszystkiego kráie ták szerokie.
Trudno mnie prostakowi / Czytelniku miły /
W głowie/ áni w kálecie / niemam ná to śiły.
A czegom nie iest świádom tym sie nie chce báwić/
Ani sie chce rozumem ludźi madrych sławić.
To o czym wiem dowodnie/ iáko oyczyc práwy/
Spisałemći Rycerstwá tu POLskiego spráwy:
Ktore kiedy obaczysz przyznasz mi práwdźiwie/
Iż to iest własne Gniazdo/ kedy Cnotá żywie.

Ferens ostrowskÿ De hob...

Anno Dni 1589 Dnia 19 Septembra wrzesnie

Maß tu naprzod iáko sie tho zacne Krolestwo POLskie záczelo / kto rozßerzył ná dłuż y ná ßerz gránice iego / według dawnych Historykow opisánia. ROku po Národzeniu ná świáth Syná BOżego.

5 5 0.





ROKV opisánego Kroniki znáć dáia /
Dwoch mężow serc wspániáłych krotko wspomináią
LEchá z Czechem / narodu byli Słowieńskiego /
Ci wyßli z JLiryey od woyská wielkiego /
Z poczty swymi ná Zachod / tám sie położyli
V rzek ALbis / Wesery / Miásto záłożyli.

Záłożyli y Zamek/dziś to BREmen zowa/
Ktory był w onym wieku Niemieckich miast głowa.
Támże z onymi woyski czás nie máły trwáli/
Miástá/ Zamki Niemieckie/ pod swoie moc bráli.
Czech ná gorze Dunáiá ktorzy BERNa zwáli
Został/potym te kráie BOhemy náználi.
Posiadł záraz Rákusy/ Misno/ Łużácya/
Wszytke zacna obfita ziemie MOráwija.
LEch od początku Wisły / y do rzeki Odry/
Ná pułnocy/ná Zachod słońcá wziął dział szczodry:
Gdźie dźiś POLská/y Sląsko/Prusy/ y Márgrábstwo/
Jáko práwy Pán dźiedźic rozszerzał to Páństwo.
POmorzány Melburgá tákże OLsácya/
Sląska ziemiá/ Kászubska thez y Kurlándya:
Jnszych Księstw y ziem wiele wziął Rycerskim boiem/
Y trzymał to czás długi zá wielkim pokoiem:
A niemáiac sąsiádá / od mieyscá onego/
Sam pánował do Morzá áż do Sármáckiego.

☞ POczątek Orłá kleynotu / sławnego Krolestwá POLskiego / założenie naypierwszego Miástá y Zamku Gniezná.

USpokoiwszy przez miecz LEch swoie dźierżáwy/
Jezdźił po mieyscách pustych iáko dźiedźic práwy:
Upátruiac przednieyszym sprawcom mieyscá godne/
Miástom/Zamkom głownieyszym osády podobne:
Obrał miedzy iezióry/gdźie Gniezno záłożył/
Od wielkośći Orlich gniazd/to mu imie włożył.
Záraz kazał chorągwie Orły pomálowáć
Y po bronách v Zamku kazał go rysowáć.
Wnet Ciołká zepsowano czym sie pieczętował/
Orłá zá Herb potomkom ná wieczny czás schował.

☞ Wisymirus syn LEchá Książeciá y Monárchy POLskiego.



TEN nam namniey niewydał mestwem przodká swe°/
Swiádkiem Duński Kronikarz iest fortuny iego.
Gdy z nim ich Krol Sywárdus był w niemáłey trwodze/
Kiedy bitwe stoczyli ná głebokiey wodźie:
Wiele Duńczykow pobił y w Morzu potopił/
Ten okręt w ktorym Krol był sam Wiśimier vchopił.
Ale mu sie Sywárdus vmknął pretko w łodźi.
Widząc iż mu do szyie śmiele z mieczem godźi.

☞ O inßych potomkách LEchowych.

To ſláchetne potomſtwo meżá ták ſławnego/
Godnoby wſpominániá dla dobrych ſpraw iego.
Ale iż Kronikárze tego zániedbáli/
Nam imion/ tákże y ſpraw ich nie opiſali.
Wßákoż inße narody o nich w ſwey hrámoćie
Pißą/ o wielkim męſtwie y o wielkiey cnoćie.
Puttorá ſtá w pokoiu lat roſkázowáli/
A od Krolow/ od Kśiążąt poſtronnych dań bráli.

☞ Po zeßćiu potomſtwá LEchowego/dwánaśćie WOiewod byli ſprawcámi tego ſłáwnego Kroleſtwá.



KEDY ich wiele rządźi/ nie bywa tám dobrze
Bo kożdy ſwą kálete rad bogáći ßczodrze.
Y w ten czás wielki nierząd POLſkie kráie znáły/
Gdy nimi te Kśiążętá rozno ßáfowáły.
Widząc Niemcy złą ſpráwe ich/inße narody
Rzućili ſie ná POLſke/ á czynili ßkody:
Obaczywßy Rycerſtwo záraz Syem złożyli/
Wźieli im imperyą/ iednemu zlećili.

☞ ROku po národzeniu Syná BOżego / gdy ſie POLakom vprzykrzyłá pluralitas Principum/obráli ſobie zá Páná meżá zacnego imieniem Kroká. Anno 700.



KROK mąż zacny / piszą go z rodu Chechowego /
Mężny / tákże porządny był czásu onego.
A iż Rycerstwo POLskie the w nim godność ználi /
Aby Pánem ich został o to go żądáli.
Wdzięcznie to od nich wziąwszy rádził pilnie o tym /
Ják by sam był w pokoiu y potomstwo potym.
Jał osádzáć pustynie / Miasth / Zamkow przymnażał /
Gránicznikom sie srogim y mężnym pokazał.
Czechy wespot z POLaki miał w swoiey dzierżáwie /
Rządził wszystki rostropnie / y dosyć łáskáwie.
Záłożył miásto zacne od imienia swego
Krákow / y tám stolicą byłá własna ieo.
Smoká / ktory ták w ludziech / w bydle czynił szkody /
Otruł / á thym wytráčił niemáłe roschody.
Vmárt sam / potőkámi zostáwił dwá syny /
Grákusá / Lechá / Wánde / trzecia dziewke z nimi.
Z żáłością wszysthkich schowan / ná gorze Lásotnie.
Grákusá chcieli Pánem záraz mieć ochotnie.
Czego zayzrząc bráth młodszy / w łowy z nim záiechał /
Zabił go sam ná Zamek prečiuchno przyiáchał.
Gdy sie tego Rycerstwo pewnie dowiedzieli /
Wygnali / á w ziemi swey čierpieć go niechčieli.

☞ Wándá dziewká Krokowá po bráciey potomkiem zostáłá / kthora dla cnoty y pokory Rycerstwo POLskie sobie zá Páná wzięli. ROku 730.



WANdá ktora potomkiem po bráčiey zostáłá /
Przy vrodzie osobney / cnotę wielką miáłá.
Od wszytkich iednostáynie zá Páná obrána /
A ktemu táka wolność byłá iey przydána:
Aby wzięłá zá męża kogoby zechčiáłá /
Ktego Pánem Polszcze iżeby podáłá.

Panná

Pánná iż Bogom przedtym czystość poślubiłá/
Sámá páństwo oyczyste rostropnie rzadziłá.
Stáli do niey Xiążetá/o to iey żadáiac/
A potym się y przez moc tego domagáiąc.
Oná strzegąc czystości w tym státeczna byłá/
Rytogárá y z woyskiem dwá kroć poráziłá:
Sámá się potáiemnie w Wisle vtopiłá/
By iey przez moc nie wzięto co BOgom ślubiłá.
Potym ciáłá dobywszy z rzeki ták głębokiey/
Vsypawszy ná polu págorek wysoki/
Obyczáiem Pogáńskim ciáło iey spalono/
Vczciwość/iák ná iey stan służa vczyniono.

☞ Po śmierci Wándy dwánaście Woiewod rządzili po wtore to sławne krolestwo / co iáko y pierwey było z wielką szkodą iego. ROku 731.



PO śmierci zacney Wándy zszedwszy się w gromadę/
By rychło Páná mieli vczynili rádę/
Zacne POLskie Rycerstwo/gdy się nie zgodzili
Ná iednego/dwánaście sprawc w nim vczynili.
Ale im to pociechy żadney nie przyniosło/
Abowiem wielkość Pánow wielki kłopoth wniosło.
Co mieli inszym bronić/to sobie czynili/
Dawszy pokoy sąsiádom sámi się burzyli.

☞ Leszko pierwszy/po ktorym znáiąc Rycerstwo wielką godność / gdy fortelem nieprzyiacioły v Łysey gory poráźił/ iż miał w sobie męstwo/dowcip wielki/ iednostáynie się zwoliwszy zá Páná obráli. Roku 750.



PRZEmisław co go LEszkiem naypierwszym zwáli/
Gdy męstwo iego wielkie POlacy poználi/
Zarázem go zá Páná wszyscy wźięli zgodnie/
Służyłá mu ná wszystkim Fortuná łágodnie.
Trzydźieśći lath pánował potomká żadnego/
Vmárł niezostáwiwszy: mądra spráwá iego
Sámá tylko zostáłá nam w wiecżney pámięći/
A wierzę iż go dla tey wźięli sobie świeći.

☞ Po śmierći LEszká Pierwszego / gdy niemogli zgodnie Páná obráć/postáwili Koronę ná słupie/vczynili dekret / ktoby pierwey do słupá przybieżał/á wźiął Koronę/ten miał być Pánem POLszcże/czego LEszek chytry fortelnie dokazał. Ale rzecży káżde/ktore nie są z BOgá przystoynie nabyte/rychło giną.

ROku 7 8 0.

Gdy



BDRYPOLacy bez Páná w tym to czáſie byli/
    Seym ná obránie iego w Krákowie złożyli.
Iż ſie niemogli wßyſcy ná iednego zgodźić/
    Roſkazáli Koronę ná ſłup wielki włożyć/
A kto naprzod przybieżał po onę Koronę/
    Temu ſie wßyſcy záraz dáć mieli w obronę.
LEßczek on plác przyſtroił gwoździámi oſtrymi/
    Sam ścieżką bieżał ná kres pewną przed wßyſtkimi.
Y zoſtał záraz Pánem podług ich vmowy/
    Wßákoż Páńſtwá rychło zbył/y oſtradał głowy.
Názáiutrz dwá Młodźieńcy o zakłád biegáli/
    Ná onym mieyſcu kedy Páná obieráli:
Tráfił ieden ná gwoździe pokłoł ſobie nogi/
    Stánął prawie w pułkreſu/ vſiadł podle drogi:
Mowiąc/iż zá wygráne ia tobie nie dawám/
    Ale drodze zdrádliwey tho ſámey przyznawam/
Od ktoreyiem ná zdrowiu pokaran okrutnie/
    Y dla tegom w pułkreſu tu vſiadł ták ſmutnie.
Potym ſie o to ſwárząc przyßli do Vrzedu/
    Gdźie zarázem y zdrády doznano/y błedu:
Záraz Páná zrzućili świeżo obránego/
    A obráli człowieká cnoćie poddánego.
Obyczáie Krolewſkie wneth ſie w nim wziáwiły/
    Oney wielkiey pokory cnoty nieodiety.
Gdy ná ſtolec Krolewſki śiadł/miał to ná pieczy/
    Iż mu ná czás zwierzono tych poważnych rzeczy.
Pátrzał ná on ſwoy vbior/w ktorym przedtym chadzał/
    A myſl ſwą z oną pierwßą záwße pilnie zgádzał:

Nie prze=

Nie przegladat vbogich w onym zacnym stanie/
Pomniąc/zdrádna fortuná wszytko raczo támie.

☞ LEszko Trzeci syn Leszká wtorego / dla dobrych spraw Oycowskich/ná Monárchiją POLská obran. ROku 85.



BOG máiąc ná baczeniu Oycá cnotliwego/
Posádził ná toż mieysce y potomká iego/
Ktory cnoty Oycowskiey/ dobroci niezmienił/
Bronić gránic tych tu Páństw/namniey sie nie lenił.
Z Węgry wiodąc sąsiectwo dobre/Niemce gromił/
A tym táskę v Kárlá wielkiego vronił.
Obrocił sie nań mocą z niemátymi woyski/
Zábit v rzeki Odry/ten zacny wodz POLski.
Wszákoż potomstwo iego/tu czás długi żyło/
Synow liczbą dwádzieściá ieden spełná było.

☞ POpiel syn LEszká Trzeciego/ po Oycu POLszcze pánowat/ ROku 815.

TEN dáleko Oycowskich spraw sie był odstrzelił/
A snadź mu ich BOG z gołá namniey nie vdzielił.
Roskoszek náśládowat/ktore bárzo szkodzą/
BOgu/ludziem/w ohydę tákiego przywodzą.



Stolec przeniosł do Gniezna z Krákowá Ksiażecy/
Dla gor/chrostow/przeiazdżke tám sobie mierżecy:
Zbudowawszy Krușwice tám swoy żywot trawił/
Vmárł/ á nic zacnego ná świećie nie spráwił.

☞ POpiel wtory/ po Oycu zgodnie od wszystkiego Rycerstwá obran/ z wola Ksiażat Niemieckich Stryiow iego. ROku 8 3 0.



Za wola wßyſtkich Kſiazath/Pánow/byl obrány/
    Y Rycerſtwá wßytkiego ná Páńſtwo podány.
Ale iż młodość iego w roſkoß go wpráwiłá/
    Tákże w wielkie niedbálſtwo/wßem go omierźiłá.
Obawiáiac ſie tego by Páńſtwá nie ſtrácił/
    Z namowy zley żony ſwey z niecnota ſie zbrácił.
Potrul Stryie/ktorzy go z tych bledow karáli/
    By mu páńſtwá wydárwßy inßemu nie dáli.
Ale BOG ktory nie rad/ták złych rzeczy widzi/
    A wßetecznośćia ludzka bezmiernie ſie brzydźi:
Pomśćieł ſie krwie niewinney/Oycá tákże ſyny
    Skarmił wielkośćia myßy/zla Krolowa z nimi.

☞ Do Czytelniká.

PAN BOG z wieká zwykł czynić/rad Cnote pomnaża/
    A obludne przewrotne/z mieyſc poważnych zraża.
Ják tu o tym maß znáczne y prawdźiwe ſpráwy/
    Był záwße ſrog chytrzelkom/dobrym był łáſkáwy.
Niechćiał áby niecnotá gore w POLßcze miáłá/
    Racza pomſte od niego/y dość ſroga brálá.
Wßákoż to nas nie rußy/by cudza przygoda
    Wśćiagáliſmy ſwych myſli/áż z ſwa właſna ßkoda.

☞ Piaſt Krußwicki/ná Monárchija POLſka obran/ człowiek ácz narodu proſtego/ále był cnot y ſpraw práwie świetych/ktory czas długi rzadźił ono páńſtwo y po nim potomſtwo iego.
Roku 842.



Poták

PO ták mizernym ześciu POpielá wtorego/
Ono zacne Rycerſtwo narodu POLſkiego/
Ziechali ſie w gromáde chcac inego obráć/
Do Krußwice/á iemu w obrone ſie poddáć.
Zgodá z rázu ná zacne Kſiażetá niedoßtá/
W dom człowieká proſtego wßytkich myſli wnioſtá.
Vkazał BOG doſtátek wielki w domu iego
W chlebie/w mieſie/y w trunku od ſprzetu wßelkiego:
Tego Piaſt wßyſtkim hoynie w máluczki chátupie/
Dawał z wielka ochota oney wielkiey kupie.
Ták obfita ſpizárnia wßyſcy obaczywßy/
Wzieli záraz zá Páná zgodnie ſie zwoliwßy.

☞ Semowit Piaſtow ſyn/po Oycu ná Monárchija POLſka obran. ROku 895.



PIAST wieku ſto dwádzieſciá iuz zupełná máiac/
Vmárł ſyná ná mieyſce ſwe POLßcze oddáiac:
Ktorego wßyſcy zgodnie przyieli zá Páná/
Gdyz w młodoſci ſtátecznoſć/madroſć byłá znaná:
W Rycerſkich ſpráwách tákze był dobrze ćwiczony/
Dawáli mu dań wielka/wßyſcy z kázdey ſtrony
Krolowie/y Kſiażetá. Smierć go zwoiowátá/
A bárzo w młodym wieku z świátá go porwátá.

☞ LEſko czwarty ſyn Semowitow/ ná Monárchija Polſka po Oycu bárzo młodo obran/ ktorego ſprawce rzadźili áz do práwego baczenia. 902.



LEßko Czwarty nie wydał w cnoćie Oycá swego/
Ktorego był odumárł ták niedoroſtego:
Ale pomniac ná dobre przodkow iego ſpráwy/
Scześćił ná wßem młodośći iego/ BOG łáſkáwy.
Poſádźił go ná mieyſcu zacnych przodkow iego/
A był práwy wodz POLſki/ná wßem báczny z niego.
Zoſtáwiwßy potomká po ſobie ná świećie/
Vmárł tákże iák Oćiec/ bárzo w młodym lećie.

☞ Zemomiſław ſyn Leßká Czwarthego/ po Oycu ná Monárchiją POLſką obran. 921.



NIE odmienił żywotá y ten cnotliwego/
Nie wydał w dobrych spráwách Oyca śláchetnego.
Widząc Pan w nim postępki ná wszem práwie święte/
Vmyślił w rychle zetrzeć/báłwány przeklęte:
A obróćić ten narod sobie ná posługi/
Szerzyć gi w łásce swoiey/przez czás bárzo długi.
Syn ślepo vrodzony ziáwił te nowiny/
Iż iuż Pan chćiał mieć POLske rychło/w spráwie iney.

☞ Mieszko syn Zemomisłáwow/ktory sie był ślepo vrodził/ ná Monárchiją POLską obran/ROku 962.



PRZEZ tego BOG vkazał do zbáwienia drogę/
Dla czego Krolem świętym miánowáć go mogę:
Chcąc dostáć dobrey żony/wnet przyiął chrzest święty/
Przy nim wszystko Rycerstwo: á báłwan przeklęty
Nie pánował im więcey/iuż w świętym Kośćiele
Słowo Páńskie kwitnęło: bronili go śmiele/
Y ták sie go chwyćieli sercy prawdźiwymi/
Że o nie wszyscy pomrzeć byli gotowymi.
Potym wiele Kośćiołow w POLszcze nábudował/
Miástá/wśi/y dochody wielkie im fundował.
Zostáwił temu Páństwu potomká mężnego/
Iego spráwy będą trwáć/do czásu wiecznego.

Tu sie

Ty sie poczynáią Historye HErbow sławnego Rycerstwá POLskiego/ y niektorych dáwność y weście do POLski / z rożnych Pánstw : pod kthorymi záraz naydzieß domy co przednieyße ktorzy ich vżywáią. A naprzod TOpor/ kleynot dawny POLski/ktory dla iego dawności názywáią Stárza/ten ma być biały w czerwonym polu.

Stemmata permulti referant Mauortia quamuis
Maxima maiorum terra POLONA tenes.
M. C.



O Tym prze iego dawność są powieści rożne/
Acz ku prawdzie podobne/ia mniemam iż prożne.
Bacząc możność y zacność przodkow Herbu tego /
Ktorzy iście narodu są á nie podłego:
Co z rozumieß z napisow/ z tych tytułow wielkich/
Mężni/madrzy/ná służbách tey Korony wßelkich/
Bywáli Toporowie z dawná przednieyßymi /
Wßák y dziś máią przodek w POLßcze przed inßymi.

A tu maß Historyą o poczatku tego kleynotu krotce opisáną.

Iadac w łowy LEch Czwarty/zábłądził z przygody/
Tráfił potym do Młyná nie ná pewne gody:
Niesłuchał Gospodarzá/gdy sieść zá stoł kazał/
Zá co mu sie y srogim/ y przykrym pokazał:
Traciwßy go/ záßyie/rzekł/słuchay stárßego/
Tego potym náuczyß v siebie drugiego:
Siádł on zacny Monárchá/á iż dał przyczyne/
Począł żártem omawiáć one swoie wine.
Młynarz Páná nie znáiac/dość hoynie częstował/
Názáiutrz odprowádził ktemu vdárował.
Prosił też ná cześć LEßek Młynárzá onego/
Myślił iák by mu oddáć one srogość iego.

Ale Mły-

Ale Młynarz dowcipny/był ná to oſtrożny/
Wßytko z trzaſkiem vczynił/co kazał Pan można.
Widząc báczny Monárchá w nim roſtropność wielką/
A vczćiwą przeſpiecżność/tákże godność wßelką:
Vczynił ſwym Rycerzem/ hoynie vdárował/
A tym Herbem z potomki wiecżnie pieczętował.

☞ Obacżże wielką zacność y rozrodzenie tych Toporow/ktore Kroniki pokázuią być naypierwßemi Senatory Páńſtwá tego/zá onych naprzednieyßych Monárchow y Krolow POLſkich/ od ktorych właſnymi potomkámi maß te domy naprzod Tecżyńſkich.

Siećiech Woiewodá Krákowſki/ y Hetman Koronny. 999.



Marćin Hrábiá mąż ſławny. 1000.



Steffan Arcybiſkup Gnieznieńſki. 1038.



Andrzey Woiewodá Krákowſki. 1280.



WOyćiech Biſkup Kuiáwſki 1283.



Nawoy ſyn Andrzeiow poiman od Wołochow/ then był potym Biſkupē 1361.



Otho ſyn Nawoiow/ mąż ſławny. ROku 1361.



ZEgotá Chorązy Krákowſki. Roku 1331.



Jáśko Káſztelan WOynicki. mąż ſławny. Roku. 1331.



Jan ktorego Nazyanem názywano mąż ſławny. Roku 1400.



Andrzey Káßtelan Woynicki. 1400.



Piotr Biſkup Krákowſki Roku. 1400.



Jan Káßtelan Krákowſki 1400.



Jan WOewodá Sedomirſki. 1436.



Jánuß Woiewodá Krákowſki. 1436.



Zbigniew

Zbigniew Podkomorzy Krákowski. 1456.



Mikolay WOiewodá Ruski. 1459.



Jan ná Bukowinie zábit. 1496.



Gábryel ná Bukowinie zábit. 1496.



JAn Kásztelan Krákowski. 1496.



Stánisław syn Jánuszow posel do Woloch. 1496



Jan co go nazywano Szramem Woiewodá Sedomirski. 1500.



Andrzey Glowácz Kásztelan Krákowski. 1538.



Jan WOiewodá Sendomirski. Roku 1538.



Zoffija dziś dziewká tego/ Ostrorogowa Kászte. Miedzyrz. 1578.



Kátárzyná siostrá tey Bárzina WOiewodzina Krákowska. 1564.



Stánisław syn tego Woiewodá Krákowski. Roku. 1544.



Jan syn Stánisławow/ WOiewodá Belski/ ktory iádac po zone sobie/ Krolewne Swecka ná morzu vmárl 1564



Kátárzyná siostrá rodzona tego Woiewody Belskiego z sie zná Slucka. 1578.



Andrzey Kásztelan Krákowski. Roku 1548.



Jadwiga dziewká tego / kthora miał z Czyzowská Myszkowská Woiewod. Krá. 1578.



JAN syn tegoż Kásztelaná/ ktorego miał z Ozarowská Kásztelan WOynicki. 1578.



Andrzey syn Andrzeiá Kást. Kr. Woiew. Belski Cādidatus Regni Polo. tēpore Interregni. 1576. 1578.



Zoffija dziewká Kász. Krák. Zborowska Stárościna Szydłowska. 1578.



Anná tegoż Kásztelaná Kráko. dziewka Lánckoruńska Kászt. Málogoska. 1578.



To widziš iáka možnosč tych Toporow byłá /
Jáka dawna zacnosc ich/ iáka mežna šilá.
Wielka miłosč Oyczyzny/ tákže dobrey sławy /
Dla czego ie w tym wieku szczy BOG łáskáwy/

Pierwszey

Pierwßey zacnośći z domu tego nie wynośi/
Snać potomki ku wietßey/w tych to cżáśiech wznośi:
Iż nie tylko zacnymi w POLßcze Senatory
Pokazał/y godne z nich być Gubernatory.

☞ Domy inße ktore idą z tegoż zacnego domu Teczyńskich/ náprzod Tárłowie y Záklikowie.

Otho z Szcekárzowic mąż sławny. Roku 1351.



Záklicá Tárło mąż sławny. 1360.



Zákliká Kánclerz KOronny z Miedzygorza 1380.



Mikołay Zákliká z Miedzygorzá Podkánclerzy. 1386.



Dziś tych Záklikow potomstwo/ w Sedomirskiey ziemi.



Andrzey Tárło ktory miał Szcekárzowice y Bobrowniki. 1470.



Jan Tárło syn Andrze. Kráyczy Krolá Zygmuntá mąż sławny. 1550.



Gábryel syn Andrzeiow Kásztelan Rádomski Ochmistrz Krolowey Kátá. 1560.



Páwel syn Andrzeiow Sedzia Lwowski. Roku. 1548.



Biskup Przemyski. 1540.



Lukaß Dworzánin Krolá Zygmuntá. Roku 1548.



Stánisław mąż sławny Dworzánin Krolowey Wegier. zßszedł bez potomk. 1558.



Arcybiskup Lwowski 1558.



Andrzey Chorazy Sedomierski/ kthory trzymał Szcekárzow. po rym tylko dziewki zostáły. 1570.



Jádwigá dziewká ie° Moskowska Stárośćina Rożáńska.



Pánny drugie ießcze młode. 1578.



Jan ktory trzymał Czáple Chorąży Lwowski. 1571.



Stánisław syn iego młodzieniec podobny.



Anná Dánikowiczowa chorążyna Lwowská dziewká te° Janá. 1578.



Jádwigá dziewká thegoż Chorążego / o ktherą śie stárał Bozdan Woiewodá Wołoski / dziś iest Woiewodzina Ruska Jeronimá Sieniáwskiego. żoná.



Mikołay chorąży Przemyski. 1578.



Tego chorążego potomstwo ieszcze młode.

Jan Tárło syn Janá Kráyczeᵒ / Woiew. Lubelski. 1578.



Anná tego Woiewody dziewká ktorą miał z Leżyńska Stárzechowsko Podko. Przemyski.



Pánná śiostrá iey rodzona.



Tegoż Woiewody potomstwo iest drobne z Száffráncowna. 1578.

Mikołay Chorąży Sedomirski brát rodzony Woiew. Lubel. mąż zacny.



Tego Chorążeᵒ dziewká zostałá / ktora zá Mniskię Stáro. Sánockim.



TO masz dom Tęczyńskich Tárłámi názwány /
Poczćiwymi spráwámi pięknie zbrámowány.
O czym on ziazd Wiedeński powiáda szeroko /
Bo narodow postronnych nie tárło nań oko:
Dla Janá Tárłá mężney oney dosużośći /
Ná onym sławnym plácu wielkiey szczęśliwośći.
Inszych wiele spraw mężnych domu ták zacnego /
Naydźiesz v Historykow narodu rożnego.

☞ Domy insze stárodawne y zacne / á naprzod Płázowie.

Jan Płáza z Mokráwice mąż sławny 1365.



Jákub Płázá / ze Mstyczewá mąż sławny. 1479.



Stánisław syn ieᵒ Stár. Oycowski / Burg. Kr. mąż Bożogrobski 1578.



Stánisław Płázá ze Mstyczewá 1540.



Jan Stár. Lubaczowski / teᵒ Stá. potomstwo drobne. 1578.



Mikolay Ossolinski/ Kásztelan Wislicki. Roku 1386.	Dom Marcinowskich ktorzy od Tecżyńskich własnie początek máią/ tylko po wśi nazwisko.	Mátyás Marcinowski/ Roku 1578.	Stánisł. Marcinowski bráth/ Mátyas. rodzo.	N. Marcinowski bráth ich rodzony.



Jan Cżyżowski Kást. Krák. sprawcá k. p. od Władysłá. Kr. pol. y Węg. 1434.	Jan Cżyżowski Woiewodá Sędomirski. 1436.	Jan Cżyżowski/ Stárostá Oświecimski. Roku 1453.	Zygmunt Cżyżowski Kászt. Belski/ Roku 1578.	Jákubowskich Dom stárodawny y zacny.



PATRZ tylko Historykow/ iák ten narod sławny/
Nadobnie wspomináia/ iuż od chwile dawney.
Widziß ná iákich służbách Koronnych bywáli/
A iáko sie znácżnymi/ w nich pokázowáli.
To wszystko krew Tecżyńskich oná ták wspániáłá/
A z cnoty dawnych wiekow iásnie okázáła:
Jáwnie ią w tych potomkách sławnych pokázuie/
Przeco im nieśmiertelną tu pámięć gotuie.

☞ Dom zacny y stárádawny ná Kráinie Dánáborskich.

Wácław Kászt. Nakielski. 1338.	Mátyás Stáro. Nakielski. 1419	Wácław Kászt. y Stár. Nakiel. mąż sław. 1465.	Wácław Kászt. Bydgoski. 1499.	Wácław Stár. Nakielski. 1520.



Tego Wácłáwá dziewká Geruszá/ Jánuszá Kościeleckiego Woiewody Sieráckiego żoná/ po ktorey Dánáborz/ Kráienká/ y insze imioná oycżyste/ y summe wielka ná Stárostwie Nakielskim. 1572.



TO dom dawny ná Kraynie był/ iuż go nie ſtáło/
Potomki y máietność ſzczęśćie rozerwáło:
Tylko pámięć ieſzcze brzmi Wáctáwá onego/
Ktory zá Merroná ſtał w POlſzcze Greckiego.
Tego nam Hiſtorye pieknie wſpomináią/
Miłośnikiem Oyczyzny wielkim názywáią:
Gdy z Krzyżaki hárdymi wiodł turnieie częſte/
Dawáiąc meżnie odpor miał zwyćięſtwo gęſte.

☞ Domow zacnych y ſtarodawnych w rożnych Woiewodztwách bárzo wiele/ ktorzy tego kleynotu vżywáią.

Tarnowieccy/ w Pilźnieńſkim Powiećie.	Tulkowſcy w Sendomir. Jároſz mąż ſławny.	Báliccy w Sendomir. onych dawnych á meżn: Rotm:	Máciey ŁOwiniecki. potoſtwo.	Andrzey Sypowic z bráćią mąż ſławny.
				

Konatowie Marcin Rotm. ſławny y meżny	Kłońſcy ná Kraynie/ ná WOłyniu Jan Wálery.	Márek Kłońſki mąż ſławny ná Podolu.	Obodzińſcy/ ná Pałukách.	Biákoſliwſcy ná Kraynie.
				

Rzetowſcy z ŁOmżeńſkiego Powiátu.	[illegible]ieſzewſcy/ Dom ſtároda. y zacny w Pozná.	O[illegible]oſzieńſcy w Poznáńſk. Woiewodztwie.	Grocholſcy w Polſzcze.	MOdliſzewſcy Wáwrzyniec Kánoik Pozn. 1578.
				

Konárſcy/ z Káliſkiego WOiewodztwá.	Słupſcy ná Kraynie Dom dawny.	Długoborſcy/ v Łomzy.	Boguſcy/ v Łomzy.	Stárzeſcy/ z Káliſkie° Woiewo. Dom zacny.
				

ODOlikowscy z Prus. Roku 1376. bylo Toporow w gromádzie choragwi śiedm.

BARM ći miał Czytelniku tu spráwy káżdego
Domu/wypiśáć w te ksiegi/Herbu ták dawnego:
Muśiáłyby pápieru wiele wźiać y czásu/
Tobie dlugim czytániem nie czyniac niewczásu/
Wspominam domy w POLszcze/tylko co przednieysze/
Z poczatku miłośniki oyczyzny wiernieysze.
Chceß o nich ßerzey wiedźieć/Historyki czytay/
V nich iáko v medrßych/ostátká sie pytáy.

NALecz Herb POLski stárodawny/ od Monárchy POLskiego Mieczkáwá nádány/naypierwßemu Kśiażećiu ze Szłopy Gniewomirowi/ktory ácz przed tym miał swoy Herb Kśiażecy/wßákoż ten wdźiecznie przyiął/á naprzod Páná BOgá/ potym y tego znáku/ ktory był zbáwienia iego poczatkiem rozmiłowawßy sie/ zostáwił go potomstwu swemu/kthore przeczytawßy Historya te krotka/tu potym obaczyß: to sie działo / Roku 962. ma być w czyrwonym polu/chustá záwiazána biała.



BOR wiárá Krześćiyáńska w POLszcze sie záczełá/
Niechćieli Bałwochwálstwá przestáć domow siłá.
Miecław Monárchá świety grozba/prosba/dáry/
Przymußał ie pokinać on zły zwyczay stáry.
Sam krzcac swymi rekomá głowy záwiezował/
Miásty/wśiámi/y Zamki hoynie ich dárował:
Dárował y tym znákiem/chustá záwiazána/
Zá Herb im ná wieczny czás z potomstwem nádána.

☞ Tu maß własne potomki Gniewomirá Kśiażećiá ze Szłopy/ktorzy sie teraz Czárnkowskiemi zowa ꝛc. ktorych Kroniki/ y Przywilegiia ich wspominaia.

Derszykráy Książe z Szlopy. Roku 890.

Herkard Książe ze Szlopy. 900.

Gniewomir ktore Czárnkow/ y ten kleynot dárowano. 962.

Dobrogost mąż sławny/ sin Gniewomirow. Roku. 990.

Wincenty Arcybiskup Gniezn. 1220.







Tomisław Kásztelan Poznáń. 1243.

Tomasz WOiewodá Poznáński 1250.

Sedziwoy Hetman y Stáro. Pozn. 1373.

Dobrogost Arcybisk. Gniezn. 1394.

Jan Podkomorzy Poznáński. 1430.







Andrzey Czárnkowski Biskup Pozn. 1563.

Piotr Czárnkowski Kást. Pozn.

Stánisł. Czárnkowski Kásztel. Srzemski.

Woyćiech Czárnkowski Stárostá Wielkiey Polski/ y Pyzdrki. Roku 1578.

Stánisław Stárostá Dráhiński.







CI sie Duces de Szlopá naypierwey pisáli/
Gdy zá Kśiążąth Pogáńskich do POLski przystáli:
A potym de ROGoźno po przyięciu wiáry/
O czym iáśnie powiáda ich Przywiley stáry.
SWbiná zá ROgoźno/ gdy potym dostáli/
W kilku seth lath tám sie z tąd czás długi pisáli.
Dźiś sie piszą z Czárnkowá miástá Oyczystego/
To masz pewny początek Domu ták zacnego:
Jáko służą życzliwie tey Koronie sławney/
O tym ći w Historyách powieda wiek dawny.

☞ Dom Számotulskich/ ktore Kroniki wspomináią od czásu dawnego/ wielkimi miłośniki Oyczyzny y sławy dobrey.

Dobrogoſt z Szá motuł Woiew. Pozn. 1222.



Tumiſław Ká ſztelan Poznáń. 1243.



DObrogoſt ſyn Tumiſłá. mąż ſławny. 1320.



Wincenty z Szá motuł Stároſtá W Pol. 1300.



Dobrogoſt à Samotuli à Tataris cæsus.



Sędziwoy z Szá motuł świdwá/ Káſt. Nakielſki 1383.



Dobrogoſt Win centego ſyn Ká ſztelan Poznáń. 1399.



Piotr Káſztelan POznáńſki Hetman. ROku 1449.



Mirosław Biſkup Poznáńſki. 1424.



Jan Swidwá z Számotuł Káſztelan Gniezn. 1436.



Wincenty z Szá motuł Káſztelá Miedzyrzecki. 1475.



Domárad Stá roſtá Wielkiey Polſki. Roku 1383.



Andrzey z Szá motuł Woiewo dá POznáńſki. 1507.



Swidwá z Szá motuł Káſztelan Biechowſki. 1566.



DOM ten zacny y dawny ná poſługách wielkich
Bywał/á záwżdy był znan w życżliwośćiách wſzelkich.
Przetoż Számotulſkimi własnie ie názwano/
Iż w nich chęć y vprzeymość záwſze wielką znáno
Do ſłużb tego Kroleſtwá: o czym chceſzli wiedźieć/
Nie żáłuy nád Kroniką ná chwilę poſiedźieć.
Obaczyſz do naſrożſzych ſmiele ſię ćiſneli/
Dla teyże vprzeymośći to nazwiſko wźieli.

☞ Dom Oſtrorogow ſtárodawny/ ktorych zacne przodki Kroniki oyczyznie życzliwemi wſpominaią.

Sedziwoy Woiewodá Káliſki. 1382.

Sedziwoy od Tátárow zábit. 1399.

Sedziwoy Woiewodá Poznáń. 1410.

Sedziwoy Syn tegoż WOiewodá y Stárosthá Pozná. 1430.

Stániſł. Oſtrorog Káſzte. Káliſki. 1515.







Stániſław Woiewodá Káliſki/ ktory rzadził Krolestwo Polſkie/ od Wládyſłáwá Krolá Polſkiego y Wegerſkiego/ Roku 1449.



Oſtrorog Káſztelan Miedzyrzecki. 1575.

Stániſław Woyſki Káliſki. 1436.



Jan Káſztelan Poznáńſki. 1475.



Wáclaw Oſtrorog w Koſinolu. 1575.

Jan Oſtrorog Generał Wielkiey Polſki 1564.

Jan Oſtrorog Podcżáſzy/ ktory iezdził w poſelſtwie/ po Krolá Steffáná do Weger. 1576.

Jan oſtrorog podczaſzij krola Zigmunta: 3: Roku 15 89

Mikolaj oſtrorog tegoſ Brat ro[...]

TRzy nie dármo te Oſtroſz w przezwiſko nádáli/
Znáć że rozum y męſtwo záwżdy wielkie ználi.
Bo y zacne ſpráwy ich/ ćwiczenie oſſobne
Pokázuią w tym wieku być do wſzego godne.
Oſtra tám záwżdy byłá miłość ſwey oycżyzny/
Byt to Dom we wſzech ſpráwách dobrych záwżdy żyzny.
Dziś nam widziem to dobrze ni ná cżym nie ſchodzi/
Tákiey własnie nam cnoty BOG potomki rodzi.

☞ Dom zacny y ſtárodawny Zbąſkich/ záwżdy Abram w tym Domu.

Abram Zbąſki. 1575.



CJ z dawná na zacnośći ſwoiey przeſtawáli/
Widze dziś potomkowie/ w tym ich niewydáli.
Máiąc przodek przed wiela domow w tey kráinie/
Ktorego wielká możność dość ſzeroko słynie.
Jákie głoſy o ſobie od Rycerſtwá mieli/
Gdy Abrámá zá Páná Kroleſtwu mieć chćieli.
Z tąd rozumy iák cnote/ iáſnie BOG wydáie/
A chce żeby ią ználi y poſtronne kráie.

☞ Domu Leżeńſkich zacność y rozrodzenie.

Jákub Woiewodá Mázowiecki 1390.

Jan Woiewodá Lecżycki. 1400.

Sedziwoy Woiewodá Sierádzki. 1420.

Jan Głowacż z Leżenic WOiew Mázow. 1436.






Sa Le

Sa Leżeńſcy w dziśieyßym wieku ludzie zacni / w Káwſkim Woiewodzthwie / z tych Leżenic pißa ſie dziśieyßy Gostomßczy.

Anzel. Woiewodá Káwſki. 1578.



Stániſław ſyn iego Káßt. Sochácżewſki / Stá. Káwſki. 1578.



Jároß Gostomſki / Podkomorzy Sochácżewſki.



Mikolay Gostomſki Chorazy Káwſki. 1578.



CI z dawna dla dobrech ſpraw mieli ſławe wielka/
Znátá miła ocżyzná w nich chec do ſłużb wßelka.
Senatory iák widźiß bywáli wielkimi/
Woiewody/Hetmány/Rotmiſtrzmi meżnymi.
To y dźiś w tych Leżeńſkich domu nie nißeżeie/
A snadz ßerzey niż przedtym w tym wieku kwitnieie.
Pátrz tylko ná Anzelma Woiewode tego/
Ták ná ſámego zacność/iák potomſtwá iego.

☞ Domow inßych wiele/ w roznych Woiewodztwách tego zacnego Kroleſtwá/ktorzy vżywáia kleynotu tego.

NOwodworſkich Do w Mázowßu zacny y ſtarodawny.



Dobrogoſt Nowodworſki Káß. Wárßewſki. 1430.



Wincēty Biſk. Chełmińſki/ ktore° kielbáſazwano. 1470.



Dom Drohiceńſkich w Kuśi/ w Chełmſkiey ziemi. Káßt. Chel. ieden. 1578.



Vdrzyccy w Belſkiey ziemi zdawná ſławni.



Kuſyánowie / w Belſkiey ziemi / meżni.



WOiſcy támże meżni.



Goiſcy od Wárßáwy/ná dwor. Kro. Pol. ſłuża.



Oſtrowſcy / z Chelmſkiey ziemie.



Ilowieccy / z Chelmſkiey.



Andrzey Dárowſki z bráćia/ w w Lubelſkiey.



Leſieccy/w Lubelſkiey ziemi.



Horyſzewſcy/ w Belſkiey/ z Láckie° Horyßew.



Kudniccy / w Przemyſkiey ziemi.



Bártoß Kudnicki/Plebā Huſákowſki. 1558.



bil podstarscim wroc
y pisarzem
Wocziecz

Gostáwscy/Kásztel. Kámieńsk. 1578.	Tupálscy z Wielkiey Polski.	Kaśinowscy / z Wielkiey Polski	Cichoszcy/ ná Podgorzu.	Wienieccy / gospodárni y mądrzy od Gniezná
				
Sadowscy támże od Gniezná.	Obiezierscy / z Wielkiey Polski	Popowscy / od Gniezná.	Kunowscy/ od Nakłá.	WOynowszy / od Rogoźná.
				
Ráczyńscy z Wielkiey Polski.	Radziccy z Kráyny Glitowie.	Charbiccy z Lęczyckiey ziemie.	Zábiccy z Lęczyckiey ziemie.	Rostworowscy / z Wielkiey Pol.
Lowęccy / od Gniezná.	Dabrowscy z Liwskiego.	Oborscy w Sendomirsk. ziemi.	Blonszy z Drohickiego.	Swárzyszewscy w Sendomirsk.
Jendrzeiowscy w Sendomirsk.	Parczewscy / w Sierádzkiey.	Suszcy / w Sierádzkiey ziemi.	Gizyccy Sedzia Wieluński / człowiek zacny.	

Hieswiastowscji od Gniezna

Inszych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele.





WIERZ mi że w tym Orszaku/do rády godnego
Naydźieß/iák Pálámedes Grecki/ták meżnego.

Jednego

Jednego z Ruſyanow/ia obieram ná to/
To co o nim powiádam/nie wſtydam ſie zá to.
Tego domu Tátárſkie ordy siły znáią/
Znáczne cechy ná głowách ſwoich od nich máią.
Inßych domow tych ſławnych ſpiſáć ſpráwy trudno/
A wßák y tobie czytáć było by to nudno.

☞ Gryffá weśćie z Dácyey do POLſki / ktory tu dla świątobliwey hoyności przodkow iego/Swoboda názwano: przeto iż wiele dobrego/ták Krolestwu temu / iáko y Kośćiołowi Bożemu vczynili/rozdawáiąc wśi/Miáſtá/ná Jáłmużny ſługom Kościelnym. ꝛć.
ROku 999.
¶ Ma być biały w czerwonym polu/nos y nogi przednie złote.



ZNáć to iż wielka godność w przodkách zdawná byłá/
Potym/ że potomſtwo ſwe pieknie náznáczyłá.
Pospolićie v tákich/dwu rzeczy pátrzáią/
Kiedy ná iaka godność Pány obieráią:
Trzebá áby był meżny/rozumu oſtrego:
Co ten dom znać z wieká miał dla znáku tákiego.
Orzeł Krol wßyſtkich ptakow/znáczy dowćip wielki/
Lew Krol zwierząt/znák meſtwá y śmiáłośći wßelkiey.

¶ Zacność ſtárodawna zwierzećiá álbo ptaká tego.

ONJ Egiptczykowie BOgá namedrßego/
Apoliná błagáiąc/ptaká ták zacnego/
Poświećiwßy mu Gryffá/ ná ofiáre dáli/
By dowćip báczny/meżny w ſwoich ſpráwách ználi.
Znáć że wdzięczni BOgowie od nich tego byli/
Bo Gryffámi potomki ſwoie/potym chrzćili.
Wierze iże potomſtwo ich/ to właſne było/
Ktore od śiedmi ſet lath tu ſie w POLßcze wßczeło.

☞ Zá pierwszych Monárchow y Krolow Polskich Kroniki opowiedáią nam/ te wielkimi miłośniki Krolestwá tego/ ktorych właśnymi potomki ten wiek ma Domy te: naprzod Dom Mieleckich.

Iákszá Serbskie Ksiaze. Roku 999.



Iákszá Serbskie X. Hrábiá / syn tegoż. 1040.



Swátopełk Hetman. Roku 1111.



Iánczy Biskup Kuiáwski. Roku/ 1145.



Gedeon Biskup Krákowski. 1146.



Janisław Arcybiskup Gniezni. 1148.



BOguchwał/ sprawcá Pomorskiey ze. 1177.



Klimunt syn ieo mąż sławny. 1177.



Jan syn Klimũtow / mąż sławny. 1222.



Márek WOiewodá Krákowski. 1230.



Andrzey Szkolastyk Krák. syn Márkow. Roku 1237.



Jan Kásztelán Krákowski. 1239. Szczyrzycku zbud.



Teodor WOiewodá Krák ktory Klasztor / w y vbogá 1240.



Klimunt Woie. Kr. kt. Klasztor Jedrzeiowski zb. y vbog. 1240.



Marcin Woiewodá Krákowski. 1242.



Jánusz Woiew. Krákowski. 1244.



Janusz syn iego Woiewodá Krákowski. Roku 1249.



Stanisław Kásztelan Záwichoyski. 1480.



Jan syn ie. Woiewo. Podolski/ Marsz. Kor. syn Kász. Zách. 1559.



Waleryan Podkomorzy Sedomirski/syn Kász. Záwich. 1560.



Sebástyan Káßtelan Krákowski. 1570.



Mikołay Woiewodá Podolski. syn Janá Woie: Podol. 1578.



Jan Mielecki / Wáleryanow syn P. 1578.



Jeronim Mielecki Stárostá Brzeski / syn Káßtellaná Krákowskiego ktorego vrodziłá Kościelecka Woiewody Łęczyc. corká. 1578.



TV maß poczatek sławnych domu Mieleckiego
Przodkow / wielkie pożytki z nich Krolestwá tego
Obaczyß / tylko pilnie Historyki czytay /
Miechowity / Długoßa / y Kromerá pytay:
Nie pokażać ßkárádey ná tym domu zmázy /
Bo tám Cnotá odźwiernym / ktorey rdzá nie kázi:
Nie zepsuie iey złotem / bo sie w nim nie kocha /
Temu co świáth mieluie / v niey cená płocha.

☞ Zacność y rozrodzenie domu Bránickich z Rußczá / ktorych przodki Kroniki pokázuia wielkimi miełośniki tego sławnego Krolestwá.

Wierzbietá z Rußczá / ktory zbud. Klaßtor w Hokoboku 1211.



Zulißław z Rußczá / Woiewodá Krákowski / Roku. 1220.



Klimunt z Rußczá Woiewodá Krákowski. 1250.



Klimunt syn tegoż / Káßtellan Krákowski. 1260.



Sulko brát Klimunthow / mąż sławny. 1262.



Teodor Cedron Woiewodá Krákowski. Roku 1262.



Wierzbiethá z Bránic / mąż sławny. 1363.



Wierzbiethá z Bránic / Krákowski. 1405.



Gregorz. z Bránic / y w Rußczu mąż sławny. 1456.



JEronim Bránicki / mąż sławny. Roku. 1518.

Mikolay Bránicki/ dziedźic w Ruśću. Roku 1549.



Stániſław Bránicki dziedźic w Ruśću/ Dworz. K.S.Aug. 1578



Grzegorz Bránicki / Łowczy Krák. Stá. Niepolomſki 1578.



Potomſtwo ich drobne w thym wieku.

TEN Dom rowno z Mieleckich Domem w POLſzcze płuży/
Życzliwie mu fortuná/ y łáſkáwie ſłuży.
Nie odmienia zacnych ſpraw onych przodkow dawnych/
Ani Bogoboynośći tákże dźiádow ſławnych.
Goſpodárna Izydys tá im ſwey ochoty/
Do porządku vżycżá/ á nie pſuie cnoty:
Nie broni y hoynośći zwykley gdźie potrzebá/
Hoynie ći ſwobodowie dáia ludźiom chlebá.

☞ Domow inſzych w rożnych WOiewodztwách zacność y rozrodzenie/ ktore ná ten czás pámiętáć mogę: naprzod Dom Leſniewſkich w Ruśi.

Jan Leſniewſki Stároſtá Rodelſki z bráćia. 1578.



Páwel Oſowſki/ Sedźia Sendomirſki. Roku 1578.



Stániſł. Oſowſki Refſerēdarz ſyn tegoż Sedźiego.



JAN Oſowſki / Podſtárośći Nowomieyſki / ſyn Sedźiego.



Látoſzyńſcy / w Pilznieńſkim Dō zdawná zacny y mężny.



Piotr Látoſyńſki poiman v Wárni.



Pobiedzieńſkich Dom zacny y ſtá rodawny.



Procháńſcy/ Dō zdawná zacny y mężny.



Jan Procháńſki. Roku 1578.



Márcyan Procháńſki. Roku 1578.



Andrzey Troiecki/ w Przemyſkiey ziemi z bráćia.



Zámiechowſczy w Przemyſkiey ziemi.



Roznowie w ziemi Kráko. Zygmūt Rotmiſtrz 1578.



Gábryel Rożen Rotmiſtrz. 1578.



Zaporſcy z Podgorza/ y w Chełmſkiey zie. z procháńſk. ieden Dō



Otwinowſcy/ w Sendomirſkiey ziemi.



Beliccy/ w Krákowſkiey ziemi.



Bobowſcy/ w Krákowſkiey ziemi.



Dobkowie/ w Krákowſkiey ziemi.



Dobek Sedzia Kámieniecki/ ná Podolu.



Strzeſzkowſczy/ w Krákowſkiey.



Kijenſczy/ w Krákowſkiey.



Konárſczy/ w Sędomirſkiey.



Turſcy/ dobrzy Goſpodarze/ w Sędomirſkiey.



Stániſławſki w Sendomir.



Czepil wyſczy/ Pleban człowiek nab...ny.



Dębiccy/ w Wiſłckim Powiećie.



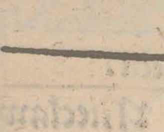
Chycki/ mąż ſławny.



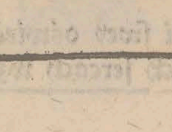
Chámcowie/ w Lubelſkiey ziemi ludźie porządni.



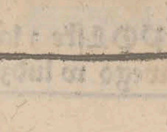
Oſtrowſczy/ w Strzyzowicách/ w Lubelſk.



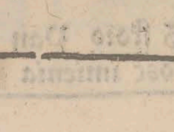
Studzieńſcy/ od Gniezná.



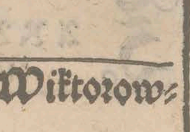
Oſtrowſcy/ w Sierádzkiey ziemi.



Oſtrowſczy/ w Ruśi.



Oſtrowſcy/ w Litwie.



Wiktorow=

Wiktorowſcy/ w Sierádzkim Woiewodztwie.	Bieniáß Wiktorowſki Káßtell. Konárſki. 1578.	Bieniáß/ Oćiec tego Káßtelaná Sedzia ziemſki Sierádzki. Roku 1538
		

TAK wiedz te zacne Domy/co z tym Herbem chodza/
Rowno z przodki ſwoimi/w dobrey ſlawie brodza.
Ci to zacni Leſniewſcy/ maia te przymioty/
Nic v nich w wietßey wadze/oproč miłey cnoty.
O Oſowſkich rozumiem zá ſwoia godnośćia/
Doyda dawnych ſwobodow ſtanem y możnośćia:
ROżny też z dawna mężne/ tego świádki iáwne/
Ten nam wiek pokázuie te Rotmiſtrze ſláwne.
Owa káżdy co ich tu widziß w tym to rzedzie/
Do wßyſtkich ſpraw poććiwych był gotow y bedzie.

Przyrodzenie Gryffá.

GRyff ptak/ w Indyiſkich kráioch/ kiedy gniazdo robi/
Czyſtym złotem ſwa czyſtość/y dziatek ſwych zdobi:
Dawa im znáć/ w pámieći by to záwße miáły/
Wßelka wnetrzna nieczyſtość/áby odmiátáły.
Náß POLſki GRyff gniázdo ſwe/z czyſtey cnoty wije/
A w niey z wieká dawnego y z potomſtwem żyie:
A tá ieſt tákiey mocy/ y tákiey ſtałośći/
Sámá broni dziatkom ſwym wßelkiey plugáwośći.

Weßcie Witelinow do POLſki/ ROku 971.

Bernat Macyewſkij
Biſkub Luckij
Roku 1581



ZARAZ ſkoro Pan POLſke z láſki ſwey oświećił/
Miłość imienia ſwego w ludzkich ſercách wzniećił.

Mieczław Monárchá świety z vprzeymośćią wielką /
Zbudował Kośćioł Páńſki obfitośćią wßelką /
Miaſt/wśi/tákże dźieśiećin nádał wiele zgołá /
Stáráiac ſie o ſpráwce do tegoż kośćiołá.
Przyſłał Papież Robertá Biſkupá trzećiego /
Cnotą y naukámi vbogáconego.
Z ktorym tu bráth záiáchał Páulinus go zwano /
K temu dla godnośći opátrzenie dano.
Od tegoż czáſu w POLßcze Ciołkowie ſie wßczeli /
A dla zacnych ſpraw ſwoich imie wielkie wźieli.

☞ Tu maß zacność y rozrodzenie tych Ciołkow / ktorzy dla rożnośći imion/rożno ſie dźiś zową/Zelechowſkimi/ Máćieiowſkimi/ y Drzewickimi.

Robertus Włoch Arcybiſk. Gnieznieńſki. Roku 971.



Paulinus Włoch bráth Arcybiſk. 971.



Sciſlaus Arcybiſkup Gnieżn. 1183.



Paulinus mąż ſławny. 1199.



Zbigniew Ciołek z Máćieiow. Kán. Kr. k. Sekretarz 1260.



Erázmy Ciołek Woie. Mázowi. ktory walczył z Kśiażety Mázo. 1388.



Stániſław Ciołek Biſkup Poznáńſki. Poétá. 1410.



Mikołay Ciołek z Drzewice Podkánclerzy. 1410.



Jan Drzewicki/ Kánclerz/ poſeł do Prus. Roku 1470.



Andrzey Ciołek z Zelechowá/pod komorzy Sendomirſki. Roku 1436.



Bernat Ciołek / z Máćieiowic / Káßtelan Lub. Stároſtá Záwichoyſki.



Jan ſyn Bernatow/mąż ſławny w Wegrzech vmárł. Roku 1530.



Sámuel Máćieiowſki ſyn Bernatow Biſkup Krákowſki. 1540.



Káſper Stolnik Sẽdomirſki/ſyn Bernatow/ miles auratus. 1536.



Stániſław/ ſyn Bernatow Káßtel. Sendomir. Márßá: Nadw. 1558.



E Bernat

Bernat ſyn Bernatow Káſztellá Lubel. Stároſt. Trebowelſki. 1558.



Mikołay Káſprow ſyn Woi. Lubelſkie° Stároſtá Spiſki. 1574.



Jan Mikołáio. ſyn Woiew. Lubelſkie° Stároſtá Spiſki. 1578.



Jádwigá dźiewká Woiew. Lubelſk. Wilkanowſka / Podkom. Płocka.



Rádźieiewſka dźiewká te° Woiewody.



Sieniáwſka dźiewká tegoż Woiewody Káſztella. Kámieniecka.

Stániſław / ſyn Káſzt. Sendom. Stároſtá Záwichoyſki. 1578.



Káſper ſyn Káſzt. Sendo. Koniuſzy Nadworny. 1558.



Kátárzyná Wapowſka dźiewká Káſzt. Sendom. Káſz. Przemyſl.



Máćiey Drzewicki Arcybiſkup Gnieznieńſki. 1531.



Andrzey Drzewicki ſynowiec te°. 1578.



Máćiey Kánon. Krák. vmárł R. 1570.



Adam Drzewicki káſztel. Jnowłocłáwſki. 1570.



Jákub Drzewići trzey ſynowcy te° Arcyb. rodz.



Zygmund y Adam ſynowie káſzt. Jnowł. 1578.



Marcin Drzewicki ſyn Jákubow. 1578.

Potomſtwo tych Drzewickich drobne w tym wieku.

Tv widźiſz zacnych Ciołkow gromáde nadobną/
Pokazáć Hiſtorye cnote ich oſobną.
Iż w tym ſtadku bywáłá tá ſtátecżność záwżdy/
Że ſwey miłey oycżyźnie ſłużył wiernie káżdy.
Jáko zwykli przodkowie ták y wieku tego/
Przy tych młodych nie naydźieſz nic nieprzyſtoynego:
Bo zwycżay przyrodzony ćiagnie ie do cnoty/
Do wſzytkich ſpraw poczćiwych dodawa ochoty.

☞ Domow inſzych/w rożnych Woiewodztwách/wiele zacnych.

Bżiccy w chełmſkiey źiemi.	Andr. Bżicki káſzt. chełmſ. 1560.	Zieleńſcy w Sendomirſkiey źie.	Zieleńſki Stár. Stężycki.	Zieleńſki Dwor. Królá Auguſtá.
Brzeſcy/w Sendomirſkiey źie.	Jan Brzeſki Stáro. Kámie. 1578.	Zuleńſcy ludźie Rycerſcy.	Woźniccy w płockiey/Rot. kr. A.	Woźnicki Kán. płocki. 1565.

Lipowiec

Lipowiec Kánonik Płocki. Głuſzcy w Belſkiey ziemi. Koſzewſcy w Drohickim powiecie. Goryſzewſcy / z Płockiey ziemie. Mikołay Goryſzewſki. 1578.

Goryſzewſki Száffarz Krolowey Anny. 1578. Chadeńſcy / ná Podláſzu / był Stár. Zakrocimſ. tedē. Brát tegoż Stá. Kánon. Płocki y Pułtowſki.

DOTRch bym ći miał piſáć / iák z wieku dawnego /
Bywáli ná poſługách tu Kroleſtwá tego:
Muſiał bym ſie czás długi tu z tobą zábáwić /
Niżlibym ći każdego mogł cnotę obiáwić.
Wſzák z máluczkich tytułow tych zrozumieſz ſnádnie /
Co ktoremu śmieſz żądáć predko wſzytko zgádnie.
Sprobuy chceſli w rozmowie / ſprobuy ich ná rękę /
Miałby z tymi Byczkámi ſám Hánnibál mękę.

☞ BOleſłáw Chrábry ſyn Miecłáwow / kthorego ſpłodził / z Dąbrowką Krolá Czeſkiego corą.

ROku 999.



Judyth corká Jeſſe Kſiążećiá Węgerſkie° żoná Bole.



Miecław / ſyn BOleſłáwow.



TO był prawie meżny Krol/ co znali Pogánie/
Często ßáble ßcżesliwie swey dobywał ná nie:
Báli sie go/ bo im ták smiele roſkázował/
Jáko możny Monárchá/ ták nimi kierował.
Ten ná wieczną pámiątkę/ áby były ważne/
Słupy/ co miásto gránic poczynił żelázne.
Od onych pográniecznych Pomorzan y Sáſow/
Co im często ná ßyie konopniánych páſow
Nákłádał: ten koronę Krolom POLſkim ziednał/
A wßytkie ádwerſarze tych tu páńſtw odegnał:
Jego spráwą Powiáty były rozdżielone/
A wßytkie Woiewodztwá rzadnie rozmierzone.
Według zasług Rycerſtwá y spraw známienitych/
Nádał Herbow ná wieczność dla cnot znákomitych.
Ktore ießcże w tym wieku ná swych mieyscách trwáią/
Przyſtoynie potomkowie dźiś ich vżywáią.

☞ Nádánie Herbu Jáſtrzebcá od tego meżnego Krolá/ ktory przeto niektorzy zową Boleśćic/ w niektorych Woiewodztwách Kániową/ niektorzy go też zową Kudbrzyn/ ma być złoty w błekitnym polu/ ptak Jáſtrząb ze dzwonki/ tákże też ma trzymáć podkowę złotą w nodze.



BDA z wiáry Krześćijáńſkiey POLacy słyneli/
Ze wßyſtkich ſtron Pogáni ná nie sie rzućili:
Koß swoy ná gorze Lyſey/ ná bárzo wyſokiey
Położyli/ ſkąd mieli pozor dość ßeroki.
Wiedząc o nich POLacy/ odpor im dáć chćieli/
Ochotnie do ich woyſká z swym woyſkiem bieżeli:
Ktore kiedy Pogáni z dálá obaczyli/
Kryſtuſá Páná bluzniac/ z Krześćijan ßydzili:
Wołał ieden z ich woyſká: Máćie ták meżnego/
Coby sie chćiał zemną bić w imie Bogá swego/
Krzyczy głoſem. A w tym mąż Accipitryn rączy/
Koń żárki/ serce smiáłe y meżne máiacy/

Wbieżał pretko ná gore/ ſkąd ſie nie poſtrzegli/
    Porwał meżá onego: á niż mu zábiegli/
Scieſzkámi zwyczáynymi on w ſwoy oboz wſkoczył/
    Ze go z onych ták raczyſz żaden áni z oczył.
Potym gdy mu powiedział wielkość woyſká ſwego/
    Dla wielkiey gołoledzi tám przeſpiecznoſć iego.
Accipitryn podkowy zmyſliwſzy/ gotowáć
    Roſkazał/á kilká ſet koni pretko kowáć:
Sam rzeſko naprzod ſkoczył do woyſká onego/
    Poráził máłym pocztem one wielkość iego.
Krol záraz te poſługe iego nágradzáiąc/
    A inſzym do poſług ſwych checi dodawáiąc.
Iż wynálazł podkowy/ bieł meżnie Pogány/
    Tákim znákiem od niego wiecznie piatnowány:
W błekitnym polu noſić roſkazáno/ złoty
    Ptak w helmie/ znák przezwiſká czerſtwośći y cnoty.

☞ Tu maſz zacnoſc y rozmnożenie potomſtwá włáſnego Rycerzá tego/ o ktorych Kroniki/ Kátálogi Przywilegija powiedáią.

Mſzczuy z Jákuſzowic Accipitryn mąż ſławny. 1012.



Mſzczuy Jáſtrzebiec z Jákuſzowic ſyn tegoż Káno. Krákow. 1061.



Jan Jáſtrz. z Jákuſzowic/ brát tegoż Káno. Krákowſki. 1061.



BOrzywoy Jáſtrzebiec. 1111. Derſzek Jáſtrze. mąż ſław. 1196.



WOyćiech Jáſtrzebiec Chorąży Sendomirſk. 1229.



Piotr Jáſtrzebiec Chorąży Sędomierſki. Roku 1259.



WOyćiech Jáſtrzebiec Biſkup Krákowſki/ ktory zamek Rytwiány kupił w ziemi Sendomirſkiey: Boryſłáwice w Łeczyckiey/ zamek Jáſtrzebie v Iłze zbudował: vmárł Arcybiſkupem Gnieźnieńſkim. Roku 1399.



Márcin Woie. Łeczycki/ bráth Woy. Biſku. piſał ſie z Rytwiąn. 1400.



Derſław Rytwiáńſki Woiewo. Sedo. ſyn Woiew. Łeczyckie°. 1433.



Derſław ſyn tegoż Woie. Káſz. Roſperſki. 1440.



Jan Rytwiąſki v choynic zábit. 1454.



Mikołay Rytwiáńſki v choynic zábit. 1454.



Derſław Rytw. Woie Kr. Márſzał. Kor. 1477.



Tego Woiewody ſynowie rozdzielelí ſie/ iedne mu Rytwiány/ drugie° Zborow: ten co wziął Rytwiány nie miał ſyná iedno dziewki/ ktore ſtráćiły tytuł/ y máietność wnioſły w Dom inſzy.

Piotr Zborowski Kasztelan Sędomierski. Roku/1537.

Marcin Zborowski Kaszt. Krá. Pan był w skarby bárzo bogáty 1560.

Marcin Zboro. syn kaszt. Krák. kaszt. Krzywienski mąż sławny/ 1556.

Piotr syn Kásztelaná Kráko. Woiewo. Krákowski. 1578.

Jan syn kasztel. Krá. kász. Gnie. Hetm. v Gdań. ktory ze dwiemá tysiąc ludu 12. tysię. Niemc. poráził. 1577.







Andrzey syn kásztel. Krá. Márszálek Nad. 1578.

Krysztoff syn kásztel. Krák. Podczászy. 1578.

Sámuel syn Kásztel Krákowsk. 1578.

Marcin syn kásztel. Krzywińsk. 1578.

Piotr syn kásztelaná Krzywińskiego. 1578.







Mikołay syn Piotrá Woiew. Krák. od Myszkowsk. 1578.

Piotr syn tegoż Woiewody Krákowskiego. 1578.

Alexánder syn Sámue. od Spitkowney Jorda. kászt. K. dziewki

Anná tegoż Sámue. corká Zborowskiego. 1578.

Zoffija tegoż Sámuelá Zborowskiego. 1578.

Patrzże iák sie ten ptaszek rozrodził nadobnie/
A iáko swe potomstwo zápráwił osobnie.
Ták wiedz że z tych nie wydał żaden przodká swego/
Záwżdy mestwá/dowcipu bywáli wielkiego:
To y v tych dźiśieyszych záſtánieß w gromádźie/
Widźiß z nich Senatory zacne w POLſkiey rádźie:
Widaß ie y w potrzebách mężne y fortunne/
Skąd ſą ſławni y będą ná czáſy potomne.

Domu Myszkowskich zacność y rozrodzenie.

Páweł WOiewodá Łęczycki. 1477.

Piotr Woiewodá Łęczycki. 1497.

Piotr syn thego Woiew. Stáro. Lwowski. 1499.

Piotr z Mirowá Woiew. Łęczyc. 1505.

Wáwrzyniec Myszkowski mężny. 1515.







Mikolay z Mirowá Ráßte. Woynicki/ ktory zostáwil dwie corce.



Bárbárá z Mirowá Zborowska Woiew. Krák. corká káß. Woy.



Stánisław Myßkowski WOiewodá Kráko. 1573.



Piotr Myßkowski/ Biskup Krákowski. Roku 1578.



Zygmund Myßkowski Stárosthá Oświecimski. 1577.



Andrzey Myßkowski Káßtel. Rádomski. 1569.



Krzyßtoff Myßkowski Káßtel. Ráwski / ßzedł bez potomká.



Zoffija Męcielewska Stárośćiná Spiska/ corká Káßt. Woy.



Piotr syn Andrzeiow Káßtel. Rádósk. mężny y vczony. 1578.



Mikolay syn tegoż Káßt. Kán. Krák. Pro. Fulstowski.



Jan Myßkowski syn tegoż Káßtelaná.



Krzyßtoff syn tegoż Káßtelaná Rádomskiego.



Jan Myßkowski mąż zacny.



TAK wiedz iże w tym gniazdzie niemáß czym brákowáć/
Maß we wßytkim ćwiczone tylko chćiey sprobowáć.
Virtus & disciplina tu pospołu chodzą/
Rowno sie z tych Myßkowskich káżdym ná świát rodzą/
Czego iáwny wizerunk maß z Biskupá tego/
Ktory zá Sokrátesá stoi vczonego:
Podżże też y tych młodych sprobuy w iákiey ßtuce/
Rowni są Zenonowi w męstwie y w náuce.

Domu Lubomirskich dawna zácność y rozrodzenie / ktorzy sie przed tym pisáli / z wielkiey Chełmice/ w ziemi DObrzyńskiey.

Scibor

Scibor z wielki Chełmy/ mąż sławny/ ktory z Prusaki mężnie á często bithwy zwodził. 1200.



Swietosław brát Sciborow Biskup Poznáński. 1203.



Scibor syn Sciborow Stárostá Dobrzyński mąż wielki. 1264.



Scibor Sciborá tego syn Stárostá Máryemburski. 1290.



Przedbor syn Sciborow/ mąż sławny/ kthory z Krzyżaki częste v tarczki miewał.



Tego Przedborá syn był Jan/ ktoremu Krol Władysław dárował puł Lutomirská zá obrone ziemie DObrzyńskiey od Krzyżakow / Roku 1406.



Mikołay syn tego Janá Podsędek ziemie Dobrzyńskiey.



Jan syn Janow názwány Smielech/ od tego dziś idzie Dom Czołcieńskich / y Násiegniewskich ná Dobrzyńskiey.



Jan syn Mikołáiow / Sędzia Sierádzki/ ktory wziął dział / w Sierádzkiey y w Łęczyck. ziemi.



Páweł ktory wziął dział w ziemi Dobrzyńsk. wielka Chełmice/ Zbitkow/ Łuszkowo/ Jáworze Zaklew. etc.



Jan Chełmicki syn Páwłow/ miał syná Káspra ktory vmárł bez potomká / z nowu Chełmicá przyszłá.



Báltázár syn Sędziego Sierádzkiego/ ktorego vrodziłá Dorotá Lásocka z Brzezin.



Piotr Podkomorzy Sierádzki / ktory miał dwie żenie y te syny z nimi.



Grzegorz ktore° vrodziłá Sczáwińska/ syn Piotrow Chorąży Kámieniecki.



Stánisław brát Grzegorzow/ ktory miał żone Bárbáre Laska / vmárł bez potomstwá / tego thež Sczawińska vrodziłá.



Piotr syn Piotrow/ ktorego vrodziłá Selska / miał dwie dziewce, Anne Grzywina / ZOffiją Stokowska.



Mikołay Grzegorzow syn / ktory z Lásocka Zoffiją miał syny/ Grzegorzá/ Janá y Zoffiją.



Stánisław Grzegorzow syn Lutomirski.

Michał Lutomirski Balcerow syn.



Jan Lutomirſki Michałow ſyn/ Káſzt. Sierádzki/ Lęczycki. Rádomſki Stároſtá/ vmárł bez płodu.

Michał ſyn Michałow Podkomorzy Sierádz. vmárł bez płodu.

Mikołay Balcerow ſyn/ Káſztelan Czechowſki.

Báltázár Mikołáiow ſyn/ ktorego vrodziłá Zoffijá Oſſolińſka/ Sierádzki/ Lęczyſki/ Stároſtá. 1578.

Mikołay bráth Báltázárow młodo vmárł.











Piotr brát Báltázárow młodzieniec. 1578.

Jádwigá Lutomirſka/ żoná Kryſztoffá Komorowſkie° Káſzt. Óświecimſk. corká te° Mikoł. 1578.





Mikołay ktore° vrodziłá Beatá Tarnowſka/ ſyn Báltázá. Stároſty Sierádzkie°.

Stániſław ſyn Báltázárow brát rodzony tegoż Mikołáiá.

Zoffijá / Beate/ Anne/ te porodziłá tház Beatá Tarnowſka.

TEN dom zacny dla meſtwá nieſie imię dawne/
Dla ktorego v Pogan ony męże ſławne/
Práwie zá ziemſkie Bogi ſobie ie piſáli.
A ſyny walecznego Márſá názywáli.
Mogłby wláſnie to imię dáć Ścibożom ſławnym/
Przodkom tych Lutomirſkich mężom POLſkim dawnym.
Ktorzy gránic kroleſtwá tego byli pilni/
A Krzyżakow wielkośći oney byli śilni.

Domy inſze zacne w tych przerzeczonych WOiewodztwách/ naprzod Dom Máſzkowſkich.

Zyndrán Máſzkowſki Miecznik Kráko. Hetman Krolá Jágełłá/ w Pruſka woyne.

Máſzkowſki/ Stolnik Lęczycki. 1578.

Dom Óćieſkich dáwny y w poſługách R. Poſ. znáczny/ Jan Kánclerz Korony ſyno. ie° 2. 1558.

Jan Óćieſki Stároſtá Olſztyńſki.

Joáchim Óćieſki ſyno. Káncl.











Niesmierſcy / w Káliſkim Woiewodztwie/ Wálęty w Przemyſk.

Rebieſkich Dom w Sierádzkiey ziemi / zową ich Kruſzynámi.

Brzechowie / w Sierádz. Dom zacni/ Brzechwá Opát Tyniecki / 1578.

Rożnowſcy/ w Poznáńſkim Woiewodztwie.

Nowomieyſcy / w Poznáńſkim.

Dorańſcy/Wáleryan z brácia/ w Sierádzkiey.

Golańſcy w Sierádzkiey.

Wiktorowſcy/ z Sierádzkiego.

Baleńſcy/ z Sierádzkiego.

Miciel ſcy/ z Sierádzkiego.

Chwáliboſcy/ w Káliſkim Woiewodztwie.

Záwiſtowſcy/ w Káliſkim.

Chutkowſcy/ w Káliſkim.

Wężykowie od Widáwy.

Wakczewßcy/ z Łęczykiego.

Kucharſcy/ z Łęczyckiego.

Pelczycey/ z Łęczyckiego.

Stáwiſcy/ v Wiſlice.

Krzywańſcy/ wßytko kſiężą Kánonikiem Wileńſkim ieden 1578.



Dom Kulow/ w Krákowſkiey ziemi.



Dom Glińſkich w Krákowſkiey ziemi.



Jerzy Niemſtá/ Stároſtá Wárßáwſki.



O TRch Máßkowſkich práwia ßeroko Kroniki/
Jáko nieprzyiácielſkie częſto tárli ßyki.
Fortunne z nich Hetmány miewáli Krolowie/
Mężnie Niemce zuchwáłe głáſkáli po głowie:
Jnßych tych zacnych domow wiele w tym tu rzędzie/
Pokazáć Hiſtorye godnośći ich wßędzie.
Nie ginie przyrodzenie w nich przodká zmyſlnego/
Męſtwo ſpełná záſtánieß rzecz/ v kazdego.

☞ Dom Bełzeckich w Ruśi ſtárodawny.

Mikołay Bełzecki/ mąż ſławny/ od Tátárow zábit. 1300.



Andrzey Bełzecki/ od Tátárow zábit mąż ſławny. 1360.



Jákub Bełzecki od Tátárow zábit mąż ſławny. 1400.



Stániſław Bełzecki/ mąż ſławny/ od Tátárow zábit.



Mikołay Bełzecki mąż ſławny. 1548.



Bártoß ſyn Mikołáiow/ od Bárbáry Mágerowny. 1578.



Andrzey Bełzecki ſyn Mikołáiow. 1578.

Jan Bełzecki/ mąż wielki Dworzánin Kro: Stefáná. 1578.



Mikołay ſyn Bárthoßow od Wáßyczyńſkiey Helzbiety. 1578.

Z DAwná dla poczćiwych ſpraw/ ten Dom w Ruśi ſławny/
Jawnie to pokázuie nam o nim wiek dawny.

Broniec

Broniąc miłey oyczyzny iák okrutnie márli/
Ná sławe nieśmiertelną záwżdy chćiwie tárli.
Tego dźiś y ći młodźi iáwnie popráwuią/
A wszystkich cnot przodkow swych dobrych násláduią.
To tabory Niemieckie/Wegerskie zeznáią/
Bo wielkie imie z mestwá tym Bełżeckim dáią.

☞ Domow wiele w Woiewodztwách wyżey pomienionych.

Kuropátwowie w Rusi / Dom dawny y zacny.	Jan Kuropátwá / Stárostá Chełmski. 1458.	Mikołay Kuropátwá/ człowiek zacny/ z syny Woyski Hálicki.	Vchacz/ w Pilznieńskim powi.	Stużeńscy ná Podolu.







Ciołkowscy / v Kámieńcá ná Podolu.	Chmielecki / ná POdolu mąż sławny.	Záwáccy w Pilznieńskim / Andrzey w Przemy.	Janowscy w Sędomirskim.	Łáziccy w Sendomirskim.
Domászewscy / z Łukowskiego Powiátu.	Dębowscy z Opoczyńskiego.	Woyciech Milánowski / z Lubelskie°.	Tyniccy / w Lubelskim.	ROgowscy / w Belskiey ziemi.
Wyzgowie / w Belskiey / y ná Podolu.	Źádurscy / w Lubelskiey.	Ráciborowie / w Lubelskiey.	Krászowscy / w Belskiey/ Márćin y Krysztoff.	Bieláwscy / w Wielkiey Polsz.
Tłokieńscy / z Wielk. POlsk.	Rozembárscy / ná Podgorzu.	Choszczewscy / z Podlásza.	Jerzy Hołolewski mąż sławny z Belskie° Woie.	

☞ Domy stárodawne w Mázowszu/ ktorzy z POLski wyszli/ á ći byli Rycerzámi Smiáłego BOlesłáwá/ miedzy ktorymi te naprzednieysze mąsz.

Mirosław mąż wielki Rycerz/ Królá Bolesłá.	Miko. Dźierzgowski / Arcybisk. Gnieźnieński. 1546.	Zbożny Dźierzgowski Kásztel. Socháczewski.	Bárbárá dźiewká te° Máciciewská Stáros. Záwichoyská. 1578.	Szumscy/ ieden Dom z Dźierzgowskimi.







Bieykowscy / w Czerskim z Beykowá Piotr Chorążym Cerskim/ Jan Zrolnikiem Przemyskim.	Miedzyleskich / Dom dawny y zacny w Mázo.	Wáwrzyniec Miedzyle. poseł do Cesá. Máxy. Prob. Wileń. 1518.	Tháńscy / w Płockiey ziemi.

Repskich Dom stárodawny y zacny.

- Jezewſcy w Plockiey ziemi.
- Czerniccy / w Ciechanowſkim
- Koziebrodzccy / w Plockiey.
- Páwel Pniewſki z ſyny.
- Koſmaczewſcy / vżywáia te° herbu / mieliby noſić Báráná.
- Konárſzcy / Jan Kánonik Plocki y Wrocłáw.
- Drozdowſcy / Kánonik Krákowſki.
- Roſtániec Páprocki ſyn Andrze. brát Autoris Proboſzcz Płońſki. 1578.
- Dobrſzcy / w Plockiey ziemi.
- Nakomáſcy / z Plockiego.
- Siemietkowſcy z Plockiego.
- Smolſki Kánonik Plocki z bráćia. 1578.
- Witoſłáwſcy / w Plockim.
- Sławeccy Piſárzem ſkárbnym ieden v X. L.
- Kárſcy w Plockiey ziemi / Szczeſny y Marćin ludzie zacni.
- Suleńſcy / Páwel y Mikołay / w Plockim.
- Záwiccy / w Plockim.
- Trzeſzewſcy / Jákub Stolnik Plocki. 1578.
- Godziſzewſcy / ná Dobrzyńſk.
- Cieſzewſcy z Plockie°.
- Cieśielſcy támże
- Ośieccy / z Plockie°.
- Rozłowſcy / Sędzia Grocki Plocki
- Wáwrzyniec ſyn Sędziego / mąż ſpráwny / ktory z Woie. Wołoſk. Jwonią wiele Turkow pobił.
- Głoſkowſcy / w Czerſkim.
- Sokolniccy / z Plockiey.
- Málewſcy z Plockiey.
- Żukowſcy z Plockiey.
- Kráſzowſcy / z Plockiey.
- Domáſzewſcy / z Łukowſkiego.
- Woleccy / w Dobrzyńſkiey.
- Somáńſzczy / z Plockiego.
- Obłowie w Mázowſzu z Kámienieckiego.
- Wirozepſzczy / z Drohickiego.
- Czeſzewſzczy / z Podláſza.
- Łáziewſcy / Pácoſzczy z Drohick.
- Czaykowie z Rá wſkiego.
- Málewſcy w Krákowſkim / Proboſzczem Mſtowſkim ieden.

Jnſzych Domow bárzo wiele zacnych / w rożnych Powiećiech.

DOM Dzierzgowſkich w Mázowſzu z dawná znáczny bywał /
Wielkie ſpráwy ná ſobie tey Korony miewał.
Jednák go Látoroſtká iuż tylko zoſtáłá /
Tá przewiſká dźiádow ſwych ſławnych oſtradáłá.
A wſzákoż te co od nich wyroſły odnogi /
Od zacnych ſpraw przodkow ſwych nie zſtępuią z drogi:
Naydźieſz dziś w tym Orſzaku godnego do rády /
Doſtánieſz wiele mężnych potrzebnych do zwády.

☞ Początek kleynotu zacnego / kthory dla mężnego Rycerzá nazwiská/ zową w thym wieku Trzáská / niekthorzy go zową Biáła/iż Biáła przed tym byłá w ich Domu/y przez nie záłożoná:niektorzy Lubiewą zową/iż przodkowie Herbu tego byli trzey Opátowie Lubieńscy/Reguły S. Benedyktá/w Wielkiey POLszcze/ ten Klasztor tym sie znákiem pieczętuie/co z tąd znáczy iż od przodkow Herbu tego/ten Klasztor iest záłożon.



¶ O tym kleynoćie pisáli Poetowie dawni/ ktorychem ia thu wiersze/pod tenże Herb/miedzy swoie włożył.

STEmma vetus titulum ducens à fulminis ictu:
Quod noua constituit Luna duæq; cruces.
Est ortum in pugnæ fremitu belliq; fragore:
Non in delicijs, lusibus atq; iocis.

A L I V D.

LVNA cruces inter geminas insigne decorum
Virtutis splendor, Relligionis amans.
Luna docet virtutem in cœlis vsq; stetisse:
Crux duplex monstrat magna trophea tibi.
Hoc igitur meruit quondam fortissimus Heros
Sarmata, qui fuerat fulminis instar eques.

Cześte z nieprzyiaćielem/ten KROL bitwy máiac/
Záwżdy im mężnie odpor y znácznie dawáiac:
Przypádło ták iż rowne woyská sie potkáły/
Rowny dar od fortuny obie stronie bráły.
Trzáská Rycerz Krolewski/przed oczymá iego/
Vpátrzywszy Rycerzá/co sie brał do niego/

Meżnie z koniá ſtráćiwßy/do drugiego ſkoczył/
  Ktory z ochotnym ſercem ku Krolowi kroczył:
Ciął gi w głowę/miecz mu ſie vpadł práwie w poły:
  Obroći Rycerz do ſwych nie bárzo weſoły.
Krol meżny mu z ſwey reki dał inßy winßuiąc/
  Potkáć ſie w imie BOże zaraz roſkázuiąc.
On wźiąwßy broń/z ochotą czynił doſyć temu/
  Czym dodawał śmiáłośći towárzyſtwu ſwemu.
Meżnie ſie przez ich vſſy wielkie przebiiáiąc/
  Głowy rece y nogi/żárko odćináiąc.
Drudzy widząc/ochotnie tego mu pomogli/
  W tym zá pomocą Bożą Pogány przemogli.
Poczeli tył podáwáć/gonieli ie náßy/
  Owa mieli w gośćinie tey niedobre wczáſy.
Gdy ſie potym z iechali do gromády wßyſcy/
  Rownie iáko z obłowu fortunni myſliwcy.
Trzaſká tylko połowę mieczá przyniosł z nowu/
  Nie ieden zwierz ná drodze poległ iego łowu.
Krol mu obá vłomki złożywßy dárował/
  A tym iego poſługę wiecznie pieczetował.
W pośrzodek mu ten Mieśiąc włożył/dla pámieći/
  Mowiąc/niechći iuż wiecznie y potomſtwu świeći:
Iákoć świećił w tey ſławney potrzebie ßczeſliwie/
  Niech znák iego świátłośći z tobą wiecznie żywie:
Ktemu przydał y pole bárwy Száffirowey/
  Iż mu Niebo ſłużyło w iáſnośći tákowey:
Nádał mu wiele gruntu y z ośiádłośćiámi/
  A wielkimi z potomſtwem wiecznie wolnośćiámi
Vdárował/ktorych dźiś ießcze vżywáią/
  Ci co własny początek z tego meżá máią.

☞ Maß potomki własne w tym wieku tego zacnego Rycerzá/ktorzy tego kleynotu vżywáią.

Dom Glinkow/ w Mázowßu ſtárodawny y zac.



Mikołay Glinká Kaßte. Wiſki



Iákub Glinká Stáro. Wiſki.



Ian Glinká pod Dźiáłdowem zábit.



Andrzey Glinká pod Dźiáłdowē zábit.



Mikołay Glinká Kaßt. Wiſki.



Anná Glinczan. Kaßt. Wiſkie° corká Wolſká Kaßt. Sendom.



Iákub Glinká/ ná Podháyczách Stároſtá. 1578.



Brácia te° Iákubá w Mázowßu y Łomży.



Wyleżynſcy Dō ſtárodawny/Mikoł. Opát Lubiń.



Iárzynowie

Járzynowie Dő stárodawny y zacny / WOdá w Ráwskiey ziemi z brácia.

Piotr Járzyná / ná POdgorzu / brát tego Wody.

Wedrogowscy / z Ráwskie° Woiewodztwá ludzie zacni y stárożytni.

WOyciech Wedrogowski / Doctor Philosophiæ, Professor Academiæ Cracouiensis.

Adam Wedrogowski w Litwie mąż sławny / y Rycerski.







Wedrogowscy w Sendomirsk. WOiewodztwie ieden Dom.

Choynáccy / w Ráwskim Woie. Dom dawny y zacny.

Páwel Choynácki Opát Lubieński.

Teophil Choynácki / Sedzia Ráwski ziem. 1575.

Báltázár Zymosárski z Ciechanowskie° Phisicus S. Aug R. Astronomus egregius.







Dluscy v Skrzynná / w Rádomskim powiecie.

Trzonkowscy / z Prus.

Sokolowski w Kráków. Woie. z Mázowszá wyszedł.

Szygowscy z Mázowsz / Jerzy v X. Sluckiego.

Podbielscy z Nurskiego powiátu.







Tyszkowie / z LOmzeńskiego powiátu.

Chyonáccy / w Poznáńskim Woiewodztwie.

Chrczonowscy / w Ráwskim Woiewodztwie.

Chrczonowski Opát Lubiński. 1575.

Golinscy w [illegible]wskim Woiew. Swieykowscy / támże.







Rleczkowscy / v LOmzy / Jákub Doctor Theolo: kthory w oyczyźnie swey kościoł fundował y zmurował.

Niemierowscy. Zákrzewscy. Nartowscy. Rotowscy.

Bielscy. Szucccy. Błáżeiowscy. Podsedkowscy.

Michałowscy / Stánisław Michálowski Podsedek Ráwski. 1575.

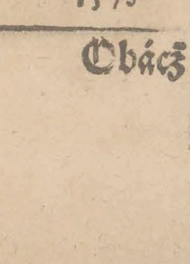
Pielásowie. Chrząszczewscy. Páplińscy.

Inszych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele.

Obácz







OBaczże to potomstwo Rycerzá sławnego/
Ktory zá Achillesá stał v nas Greckiego.
Nie podleysze w tym wieku masz te Domy sławne/
O ktorych Historye powiedáią dawne.
Pokázuią dowodnie ich spráwy szeroko/
A toć Dlugosz y Kromer pokaża ná oko.
Jesli ieszcze weyźrzysz w ich stárodawne listy/
Poznasz/że iáko krysztal káżdy z nich iest czysty.

☞ Tu masz poczatek Herbu Strzemie/ktory ma byc zolty/w czyrwonym polu.



NJEszczeście/ktore vmie wiele przepierowáć/
Vmie czasem záśmucić/vmie pofolgowáć.
W bitwie kiedy BOlesław Chrábry Ruś pogromił/
Pod Rycerzem ná hárcu koń padł szyie złomił:
To widzac nieprzyiaćiel ochotnie przyskoczy/
Spodźiewał sie Rycerza wźiać do swoiey mocy:
Ktoremu byłá nogá w strzemieniu zostáłá/
Nieprzyiaćielowi go więźniem podawáłá.
Porwie sie pretko Rycerz/žárko tárgnie noga/
Już mu śiły przybyło zá stráśliwa trwoga:
Z mieczem sie obroćiwszy pretko go odpráwił/
Koniá pod nim vtapił/zdrowia go pozbáwił.
Wśiadszy potym ná koniá strzemie z nogi zdźiera/
Widźi iż k niemu drugi ochotnie náćiera:
Nie mogac przyść do mieczá ná ták pretkim ráźie/
Było mu z tym odmienne szcześćie ná przekáźie:
Trzymaiac zá puślisko strzemie od lewice/
Tráfił meżnie Rycerzá/á przećiał mu lice.
A zátym pogimawszy przywiodł go Krolowi/
Nágradzáiac posługe one Rycerzowi:
Zá one meżna śiłe/hoynie dárowano/
Wiecznie tákim z potomki Herbem piatnowano.

A tu masz

☞ A tu maſz dawną zacnoſć potomſtwá Rycerzá tego.

Trzećieſcy ná podgorzu Dom ſtárodawny / y zacny.



Buczyńſcy / w Kráko. WOie. Jeremjan człowiek zacny. 1575.





Táſzycey / ludzie zacni y Dom ſtárodawny / w Sądeckim powiećie



Salowſcy / w Bieckim.



Chwalibogowie od Woyniczá.

KOczanowſcy / z Krákowſkiego Woiewodztwá.

Roczeńſcy / w Wiſlickim Powiećie.

Boiáneccy / w Sczyrzycu.

Burzyńſcy / w Burzynie w Sądeckim Powie.

Kleczyńſcy / w Pilznieńſkim.

Krolewſcy / w Wiſlickim.

Rudniccy / z Vrzedowſkiego / w Lubelſkim.

Márſzeńſcy / támże Dom zacny.

Zaborowſcy / w Ruśi / z Dobrzyńſkiey ziemie wy.

Liſowieccy / z Brzeſkie° pow. Sebáſtyan.

Golkowſcy / Wyſoccy z Mázowſzá.

Inſzych Domow zacnych wiele w rożnych Woiewodztwách.

WAtrzay ná to potomſtwo iák ſzeroko ſłynie /
Ono męſtwo przodká ich / ieſzcze w nich nie ginie.
Owſzem więtſzą ozdobę niosą wieku tego /
Ktora płynie z dowćipu Trzećiechá náſzego:
Ennius y Kátulus oni Poetowie /
Niezdołáią w tym wieku Andrzeiowey głowie.
Widziſz iák te Boginie / ſtoiąc przed nim kołem /
Dáią wieńce Bobkowe / á biją mu czołem.

☞ A tu maſz przynieśienie Herbu Oſmorog / przez zacnego Rycerzá POLſkiego / ktory ma być krzyż rozdárty biały cztery pomoráńcze w czerwonym polu.



RYCERZ sławny GEráldus/ po przyieciu wiáry/
Tu w tym zacnym Krolestwie/on swoy zwyczay stáry:
Chwaląc Bogi omylne trzymał gardził nową/
Wiárą w POLszcze zaczętą Páná Krystusową.
Sławy wieczney szukáiąc od Duchá nádchniony
Záiechał they to sámey gwoli w cudze strony
Będąc w Rzymie ten że duch swiety mu to ziáwił/
A do poznánia Bogá myśl w nim záraz spráwił
Strzałkiem sie Rycerz okręcił od Oycá świetego/
Dostał sobie kleynotu spotomstwem tákiego/
Záłuiąc zá swoy vpor wyznawał swe złośći
Gdźie potym wielkie skárby insze máietnośći
Rozdawáiąc Jáłmużny/ budował kośćioły/
Náto wszytki dobrá swe rozdźielił ná poły.

☞ Tego kleynotu byli tu w POLszcze fámilije wielkie/ y teraz ieszcze są/ tym Herbem dla czego wzgárdźili przodkowie ich niewiem/ WOistaw był mąż wielki/ ktory Kośćioł S. Floryáná w Krákowie fundował. etc. Dźiś tego Herbu vżywáią Siemichowscy w Sendomirskim Woiewo. dáley niewiem.

☞ Przyśćie Vrsynow do POLski/ Roku 1002. według dawnych Historykow opisánia/ mász y początek Herbu/ ktorego Historyą przeczytawszy obaczysz zacność y rozrodzenie ich.



Ten herb dany Rogolinskim.

¶ Tu masz wywod prawdziwy o początku Herbu tego/ ktory ma być w żołtym polu/Niedzwiedź czarny/Krolewná w száćie czerwoney/w koronę vbrána. etc.

DWOie dźiateczek tylko KROL ANGelski máiąc/
Podźielił ie ná wieczność skárby vmieráiąc:
Dał synowi w dźi:dźictwo Krolestwo ták wielkie/
A dźiewce dał ruchome dobrá skárby wszelkie.
O te Pánne prosili postronni Krolowie:
Záłuiąc z nią skarbow dać ANGelscy Pánowie/

Rádźili

Radźili to Brátu iey/ by ią ſtráćił márnie:
Mowiąc/ zubożyć páńſtwo/gdy ten ſkarb wygárnie.
A iż mieli Niedźwiedźiá w oſobney iáſkini/
Co go záwße karmili ludźmi ſwowolnymi/
Pánnę wielkiey pokory dáć mu roſkazáli/
Chcąc áby one ſkárby ſobie záchowáli.
Pánná ktora w czyſtośći o BOgu myſlitá/
Vſtáwicznie ſerce ſwe modlitwą báwiłá:
Tenże iey záraz ſtrożá dał z Niebá śmiáłego/
Ktory zámknął páßczekę zwierzá zuchwáłego:
Zápomniał ſie odźwierni/ßedł drzwi niezámknąwßy.
Pánná wyßłá weſołá ku Bogu weſtchnąwßy/
Gniewliwego Niedźwiedźiá páſem okiełznáłá/
Wśiadßy nań/záraz z kluzy oney wyiecháłá.
Wzniosłá ręce ku BOgu/zá to mu dźiękuie/
Ze ieſt ſtrożem niewinnych y ſam ich rátuie.
Gdy Krolowi o tákiey śmiáłośći znáć dano/
Iż Pánná iedźie z miáſtá ná oko widźiano.
Bieżał zá nią zárazem/prośił z płáczem tego/
By przebaczyć raczyłá wyſtepku ſrogiego.
Wroćiłá ſie ná zamek tym go nieſławiłá/
Gdyż to nie moiá własna/inßych wola byłá.
Oná Pánná żáłoſna ku BOgu weſtchnąwßy/
Obroćiłá Niedźwiedźiá zá paſek viąwßy.
Záraz z wielką rádośćią od wßech przywitána/
A przy wßyſtkiey własnośći w cále záchowáná.
Potym prętko zá wolą BOgá nawyżßego/
Ktory ieſt opiekunem záwzdy cnotliwego:
W ſtan małżeńſki ſlubioná Kśiążęćiu zacnemu/
Kśieſtwá LOtáryńſkiego Pánu dźiedźicznemu.
Z tym máiąc wiele ſynow/o to ſie ſtáráłá/
Iże im znák przygody ſwey zá Herb ziednáłá:
Iż poſtronne kráiny táki zwiczay máią/
Brácia ſtárßy ná páńſtwách oyczyſtych zoſtáią:
Drudzy im ſłużyć muſzą/á być poddánymi:
Czego tu mamy świádki w tym Herbie pewnymi.
Ci naprzod wyßli do Czech z Kśieſtwá oyczyſtego/
Potym z Czech do Kroleſtwá ſławnego POLſkiego.
Obaczże iáko znácznie tu ſie rozrodźili/
V Krolow ná baczeniu/ dla dobrych ſpraw byli.



☞ Tu maß własne potomki tych Vrſynow / kthore Kroniki rożnych Autorow wſpominaią / tu ie w POLſzcze názwano Ráwicámi/przeto iż nád Rawą wielkie oſády mieli. ꝛc.

ROchan Kśiaże waleczne / ktory z Krolem Czeskim walczył. 1003.



Prándotá syn tego mąż sławny / kthory nád Ráwa miał wielkie osády. 1060.



Prándotá syn tegoż Prándoty / mąż sławny. 1100.



Prándota Woiewodá Ráwski. 1143.



Ten Prándotá / miał Goworká / Wárśá y Grotá od ktorych niżey znácznie pod tytuły potomstwo obaczysz.



Prándotá Woiewodá Ráwski / Stárosthá Płocki. 1230.



Prándothá ze Trzciány / Bisk. Krákowski. 1243.



Prándothá / ze Trzciány Woiewodá Ráwski. 1260.



Prándothá / ze Trzciány Woiewodá Ráwski. 1394.



Prándothá / ze Trzciány Woiewodá Ráwski. 1505.



Prándothá / ze Trzciány Łowczy Socháczewski / 1509.



Tych Prándotow potomstwo dziś Trzcińscy / w Ráwskiey ziemi y Nowomieyscy własne.



Zygmund y Wáwrzyniec Trzcińscy / w Ruśi y Sokalá.



Goworek Woiewodá Sendomierski. Roku 1194.



Lásotá syn Goworkow Kásztel. Sendomirski. 1220.



Lásotá syn tegoż Lásoty Kásztel. Lubelski. Roku 1290.



Tomasz Lásotá / mąż sławny Chorąży Lubelski. 1360.



Lásotá syn Chorążego / mąż sławny. Roku 1464.



Andrzey Lásotá Podkomorzy Lubelski. Roku 1540.



Andrzey Lásotá Łowczy Lubel. ktory R. P. wiele służy. 1575.



Kryßtoff Łáſotá/ brát Andrzeiow POdcżáßy Lubelſki. Roku 1578.



Tych Łáſotow/ dziś potomſtwo drobne.



Wárß Kásztelá Krákowſki z Michowá. Roku 1290.



Wárß z Michowá Rycerz ſławny/ od Tátarow zábit. Roku 1399.



Wárß z Michowá Kásztelan Záwichoyſki. Roku 1440.



Mikołay Michowſki/ Poſłem ziemſkim ná Vniiey/ z Sendomirſkiey. 1436.



Dziś Michowſcy ludzie zacni/ w Sendomirſk. y w Lubelſkim Woiewodztwie.



JAN Groth / z Słupce WOiewodá Ráwſki / ná Bukowinie zábit.



Jan Groth Biſkup Krákowſki Roku 1320.



Jan Groth/ ſyn Woiewody Ráwſkiego/ ná Bukowinie zábit.



Groth z Słupce Kásztelan Lubelſki / ROku 1570.



Tych Grothow dziś Słupeccy/ w Sendomirſk. własne potomſtwo.



Od tegoż Grotá Sámboráccy w łaſny pocżathek máią/ w Sendo. w Lubel. ziemi.



Jákub Groth Sámborecki / v Bukowiny zábit. 1503.



Páweł Sámborecki z bráćią. 1578.



TY maß własne potomki tych ſławnych Prándotow/
Wárßow meżnych/Goworkow onych dawnych Grotow:
Ktorzy ſłużac oycżyznie tu cżás długi żyli/
Tákichże cnot potomki ſwe nam zoſtáwili:
Bo ći Trzćińſcy dźiſieyßy/tákże Látoſowie /
Sa do wßyſtkich pocżćiwych ſpraw dobrzy wodzowie.
Michowſcy/Sámboreccy/doznaß tego záwżdy/
Ze przodkow ſwych dowćipem z nich nie wyda káżdy.

☞ Tu maß Dębieńſkich Domu w Krákowſkiey ziemi zacność y rozrodzenie.

Bernat Debienſki Chorąży Krákowſki. Roku 1300.



Jákub Debienſki ſyn iego Rotmiſtrz. Roku 1386.



Andrzey Debienſki/ mąż ſlawny. 1400.



Jákub Debienſki ſyn Andrzeiow człowiek Rycerſki. 1478.



Piotr Debienſki ſyn Jákubow / Sedzia Kráko. 1560.



Wálenty Debieńſki ſyn Jákubow Káßt. Krákow. 1578.



Jákub Debieńſki/ ſyn Káß. krá. Stároſtá Czorſtyńſki. 1578.



Stániſław ſyn Káßt. Krákow. Stároſthá Checinſki. 1578.



Andrzey ſyn káſztellaná Kráko. Stáro. Lubomſki. 1568.



Jan ſyn Káßte. Krákow. po brácie Stároſtá Lubomſki. 1570.



Andreas Debinskij ktory [illegible] 1588

Eráſmus ſyn Káßt. Krákow. Dziekan Kráko. 1578.



Káſper ſyn Káſztel. Krákowſk. 1578.



Wálenty ſyn Káßt. Krákow. 1575.



Jároß ſyn Káß. Krákow. z GOſtáwſka Bárbára wieku iego 5.



Potomſtwá tych Debiňſkich wnukow tego Káßtelaná niemáło.



CI Debieńſcy z dawnego czáſu pieknie ſłyną/
Zacnych ſpraw ich nagrody/ nacz patrzem nie giną.
Nadobnie tá Debiná w POLßcze ſie rozniosłá/
A práwie kwitnącymi rozgámi porosłá.
Proße oſadz Stárußká w tákim ßcześćiu iego/
Ktory pátrzy ná ſpráwy potomſtwá ſwoiego:
A bacząc podług myſli w nich poſtepek káżdy/
Może ſie fortunnieyßym nád inße zwáć záwżdy.

☞ Domow wiele zacnych / w rożnych WOiewodztwách/ ktorzy od iednego przodká początek máią rowno z domy wyżßey miánowánymi.

Dom Ozárowskich stárodáwny/ y zacny.	Jároccy w Sendom. ziemi dō dawny.	Gutowie y Okolscy/ w Sendomir. ziemi.	Jákub Snopkowski/ Woyski Chełmski. 1578.	Rusieccy Rotmistrzowie mężni w Sendom. ziemi.



Ziemáccy/ Podstárości Lubelski/ z syny.

Mikułowscy/ w Sendomirskiey.

Jeziorkowscy w Sendomirskiey.

Sulißewßczy/ w Sendomirskim.

Kryßtoff Melgewski Kánonik Lubelski z bráćią



PRzyßtoby o tych Domiech pisáć bárzo wiele/
Ktorzy służąc oyczyznie czynili ták śmiele:
Ják mężny Kárpedontes kiedy z Troiáńczyki/
Często ná hárc wyieżdżał/ á wiązał ie łyki.
Y tych głowy Pogáńskie znáią mężne ręce/
Nie raz z nimi ßermuiąc/ byli w wielkiey męce.
Ma BOG ná pilney pieczy/ oney Pánny cnote/
Wiec do wßystkich spraw zacnych czyni w nich ochote.

☞ Dom Wołuckich w Ráwskiey ziemi/ ktorzy tákże rowny poczatek z inßymi od Prándotow máią.

Abram Wołucki z Kurzecina/ mąż sławny. Roku 1349.	Jákub Wołucki w Pruska bitwe zábit Roku/ 1432.	Jan Wołucki/ żołnierska służąc od Tátárow zábit.	Andrzey Wołucki żołnierska służąc od Tátárow zábit. 1530.	Michał Proboßcz Opoczyński/ Roku 1578.



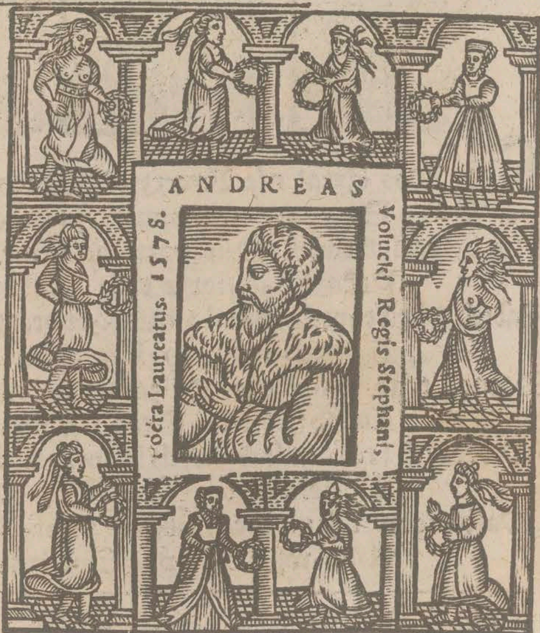




Jan Wołucki/ mąż sławny. 1578.

Szczęsny Wołucki mąż sławny. 1578.



Páweł Wołucki Janow syn.



Przypátrz

PRzypatrz ſie tu w tym domu poſtepkom nadobnym/
Oney świetey Panience we wßyſtkim podobnym.
Naprzod w nich Bogoboyność ſerce śmiáłe naydźieß/
Kiedy do ſpraw poważnych z Wołuckimi zaydźieß.
Vćießyß ſie w rozmowie: pátrz iák te Boginie/
Dawáia znáć iż ten Dom dość ßeroko ſłynie:
Już on Grecki Homerus ſtráćił imie ſwoie/
Te muſzá o Andrzeiu mowić wierße moie.

☞ Dom Rokickich y Lenkow z Rokitnice ſtárodawni.

Jan Pákoß z Rokitnice Stároſtá Ráwſki/ żone miał z Domu Jedleńſkich. 1460.



Jan ſyn ie°/ kto-re° Mámká náźwáłá Lenkiem/ był po oycu Stároſta Ráwſkim. Łowczy Wyſkitki/ y Niepołomſki/ 1476.



Máciey bráth Stároſty Ráwſkiego Kánonik Krákow/ Łeczycki/ Pleban Ráwſki. 1476.



Tomaß Leniek Rokicki/ kthory z Goißewſká miał dwoje dźieći/ dźiewkę dáł zá Ruckiego. 1530.



Máciey Leniek Rokicki Stolnik Mocháczewſki/ ktory z Wáſowicowna z Smogorzewá miał ſynow 7. dźiewek 7.



Mikołay ſyn Máćieiow Stároſtá Piotrkowſki. 1578.



Inßy bráćia te° Mikołáiá/ ná Rycerſkim chlebie żywą.



Ráffał Rokicki/ Dworzánin Krolá Auguſtá.



IAkoś czytał nie Rycerz okrzćił ich Lenkámi/
Sa cnoty mielownicy/ z tad to znayćie ſámi:
Nie bywáli Leniwi/ gdźie potrzeba byłá/
Pokazáć Hiſtorye tych Lenkow ſpraw śiłá.
Tákich dla ktorych chwala dźiś Hipoteuſá/
Z onych meżnych Troianow y Aſteryuſá:
Doznaß tego wßytkiego/ gdy zámyſliß tylko/
Tu od iednego Oycá ieſt meżnieyßych kilko.
W ktorych krew mátek onych Domow ſtárodawnych/
Máćieiewſkich/ Jedleńſkich/ Goißewſkich ſławnych/
Wáſowicow też meżnych obfićie pánuie/
A do wßyſtkich poczćiwych ſpraw w nich chec gotuie.

☞ Domow w rożnych Powiećiech y Woiewodztwách wiele zacnych y ſtárodawnych.

Dom

Dom Przyiemskich w Kálisk. Woie. stárodawny y zacny.



Woyćiech Przyiemski Káßtelan Lęczycki. 1570.



Ráphał Przyiemski/ Káßtela. Lęczyckim po bráćie. 1572.



Stánisław Przyiemski/ Rotmistrzem do Moskwy/ był zá Krolá Augustá.



Boguscy/ w Ráwskiey ziemi stárodawni y zacni.



Jan BOguski Sędzia Ráwski/ 1576.



N. Boguski Sędzia Przemyski.



Mátuß Boguski Podskárbi Mázowiecki. 1573.



Tego Sędziego Przemysk. potomstwo dźiś w Przemysk.



Otrebusowie/ w Wárßáwskim. ziemi zost.



Ozgowie w Ráwskim Woie.



Balcer Ozgá Podstár. Lwowski/ mąż zacny.



Andrzey Niesułowski/ w Krákowskiey ziemi.



Záwádá/ w Krákowskiey ziemi.



Ostrowscy w Lubelskiey ziemi.
Nozowscy od Rężáná.



Już wiedz ći Vrsynowie/ że dawney godnośći
 Nie tráca/ áni oney przodkow swych zacnośći.
Dostánieß tu meżnego/ dostánieß do rády/
 A nie vyźrzyß ná żadnym z nich zmázy ßkárádey.
Oney sławney Krolewny krew w káżdym pánuie/
 Do cnoty im ßeroki gośćiniec toruie/
Z ktorego sie ogromny ten zwierz nie zátoczy/
 Jáśnie káżdemu patrzy z swym potomstwem w oczy.



☞ Przyśćie Rożycow do POLſki z Czech/Roku po narodzeniu Syná BOżego. 996.



S. WOyćiech Biſkup Gnieznieńſki żywotá świetego/
Tu záiáchał naypierwßy dżiedżic Herbu tego:
Zá ktorym potym Poray brát iego przyiáchał/
A tego Krol prze godność/meżny/nie zániechał:
Dał mu wielka oſáde: ießcże wieku tego/
Widżiß możne potomki/dla dobrych cnot iego.
Szeroko ie w tym Páńſtwie rozniosł BOG łáſkáwy/
Piekna wonność dawáia z śiebie wßyſtkich ſpráwy.

Tego Herbu Vżiwa pan Rożemberka w krolestwie czeskim Haiwiszi kanclerz Je° Msci cesarza Rodolpha 1585 a tim bil prz dworze Je° Msci cesarski

☞ Tu obacz potomſtwo tego Poráiá od weśćia przodkow tu do POLſki/áż do tego czáſu/ktore wiedzieć moge y ktore Kroniki/Kátálogi/ y inße ſcryptá wſpominiáia.

Woyćiech świety/ Arcybiſkup Gnieznień. Czech 996.



Gaudencyus álbo Rádoſt Arcybiſk. Gnieznień. 999.



Poray brát świetego Woyćiechá mąż ſławny. 1012.



Te° Poráiá ießcże ſobie w Sieradz. ziemi potōſthwo nazwiſká nieodmienia/ Podleſcy Poráiowie.



Rádoſt/Biſkup Krákow. był lat xxv. vmárł Roku/ 1141.



Boguchwał Biſkup Poznáń. żył lat 2. vmárł 1174



Kreſláus Skorozwek mąż ſławny. 1174.



Boleſtá Biſkup Płocki/ Roku 1174.



Dobeſlaus Skorozwek Káßtelā Krákow. 1350.



Creſlaus Skorozwek Kaßtellan Sendom. 1350.



Zawißa

Zawiszá Skorozwek Bisk. Krákowski/ Dobesłá wow syn/ żył lat 2. vmárł/ 1382.	Cresłans Skorozwek / Kánclerz Koronny/ Roku 1475.	Stánisław Skorozwek Kánonik Krákowski. 1475.	Dobesław Skorozwek Woiewodá Lubelski. 1475.	Mikołay Skorozwek/ Kásztellan Rosperski/ Roku 1475.
				
Piotr Skorozwek Podskárbi Koronny/ 1475.	Cresłaus Skorozwek Biskup Kuiáwski/ Roku 1502.	Jan Gruszczeński Arcybisk. Gnieznieński/ Roku 1464.	Mikołay Gruszczeński Podczászy Sierádzki. 1464.	Bártosz Gruszczeński Kásztelan Káliski. 1464.
				
Stánisław Gruszczeński Kásztelan Konárski. 1575.	Wilczkowie/ w Ruśi v Lwowá/ Dom stárodawny vzacny.	Wilczek Arcybiskup Lwowski. 1560.	Dersław Wilczek z Lubiná Podkomorzy Lwowski. 1505.	Marcin Wilczek Woyski Lwowski/ Roku 1578.
				
Páweł Wilczek mąż wielki/ cnot świetych práwy poray. 1578.	Jan Wilczek człowiek zacny. 1578.	Mikołay zszedł bez potomstwá.	Izbieńscy/ w Wielkiey Polszce ktorzy sie Rusieckimi po wśi zowa/ Dom stárod.	Benedykt Izbinski Biskup Poznáński. 1545.
				

Márcin Rusiecki z Izdebná / Szkoláſtyk Krákowſki / 1578.



Kozmińſcy z Wielki Polſkiey Dō ſtárodawny.



Bużeńſkich Dō ſtárodawny y zacny / w Sierádzkiey ziemi.



Jeronim Bużeńſki Podſkárbi koronny / Dobcżycki Staro. 1578.



Synowie y synowcy thego Podſkárbiego ſą ludzie zacni.



Zaleńſcy / ná Kraynie Dom zácny y dawny.



Máciey Zaleńſki Káſztelan Gdańſki / 1578.



Jáktorowſcy / z Káliſkie° Woie. Dom ſtárodaw.



Gorſcy w Pilznieſkim Powie. Dō ſtárod. y mężni.



Wybránowſcy / w Poznáńſkim Woiewodz.



Kęſowſcy / z Prus z POmorſkiego Woiewodz.



Dobroſołowſkich Dom w Ruśi zacny.



Márcin Dobroſołowſki / kthory Turkom Chocimiá mężnie bronił / ktory miał w poruczeniu od Bogdaná / 1572.



Gárniſzowie / w Ruśi we Lwowſkiey ziemi.



Zákſzeńſcy w Sierádzkim Woie.



Sobiekurſcy v Częſtochowy.



Gárkowſcy w Sierádzk. Woie.



Sámproch w Sendomirſk.



Przeborowſcy w Sendomirſkiey.



Zrolikowſcy / w Sendomirſkiey.



Kurzewſcy w Sēdom. Dom zacn.



Piotr Kurzewſki Káſz. Lubel 1460.



Páluſcy w Sēdo w Checin. powi.



Mikorſcy w Sierádzkiey.



Dobrzelewſcy w Sierádz. Woie.



Patrzay iak sie tá Roża pieknie roskrzewilá/
A iáka z swych kwiateczkow sławe wielką wźielá/
Ze iey pełno ná Niebie/ pełno y ná ziemi/
Wßák w tym wieku nadobną wonią iey czuiemy.
Poyźrzy tylko w ten orßak/iáko te Poraie/
Cnotá y z ich spráwámi zacnymi podáie.
Maß z nich dźiś w Páńskiey rádźie zacne Senatory/
Maß možne Kánoniki/Biskupy/ná poły.

☞ Przyśćie do POLski Prusow/ zacność y rozrodzenie ich/ krotko obaczyß/ ktorzy dla rożności mieysc poymuiac dźiedźicki potym w POLßcze/ rożne dźiś Herby potomstwo ich nośi/ á to dla tego iž żony niechćiáły gubić zacnych przodkow swych kleynotow sławnych/á oni tákže swych/przeto niżey mießáne te Prusy obaczyß/ále to własny iest/y z tym tu do POLski przyßli.



Trzey mężowie vdátni z Domu Kśiążęćiego/
Znáiac wielką ważń ná sie od Mistrzá Pruskiego/
Poprzedawßy dobra swe/ w przod skárby wysłáli/
Żony/dźieći/á sámi w kupę sie ziecháli.
Mistrzá/y Comendony w gromádźie nálezli/
Zbieli wßytkie/tu sámi do POLski vwieźli:
Po rożnych Woiewodztwách Jmion nákupili/
Potym sobie y Herby rożno odmienili:
Bo dźiedźiczki poymuiac znáki zostáwiáli/
Czyniac tym wieczną pámięć przodkom/ skad ie bráli.

☞ Potomstwo tych Prusow/w rożnych Woiewodztwách/y rożność Herbow.

Wielislaw z Schepanowá/ kthory miał dwu synu. 1000.



Stánisláwá S. Biskupá Krákowskiego. Roku 1079.



Wielisláwá mężá bogoboynego 1079.



Psálántá Biskup Poznáński/ Roku 1280.



Jákub z Płonian Stárostá Bobrownicki/ Roku 1385.



Tomaß Strzapczyński od Kościáná Bisk. Krákowski. 1450.



Sámowskich/ w Lęczyckiey ziemi Dom stárodawny y zacny.



Jan Sámowski Káßtelá Kowálski. 1578.



Bártoß Sámowski Gospodarz wielki ꝛc.



Jeżewßcy / od Wárßewy Dom stárodawny.



N. Jeżewski/ Káßt. Wárßáw. 1569.



Jeżewski Pisarz Wárßewski y Liwski. 1578.



Biestrzykowßcy w Sierádzkiey ziemi.



Stradomscy / w Krákowskiey ziemi.



Dmitrowscy w Sendomirskiey.



Ráczkowscy/ w Sierádzkiey.



Łosośieńscy/ w Krákowskiey.



Wiśniewscy/ Dom zacny.



Obrzyccy máią / w Rawskim Woiewodztwie opátrzenie.





☞ Tu mąż drugi Prus / ktory rowny początek z tymże ma/ obacz potomſtwo ktore wiedźieć mogę krotce ſpiſáne/ ten Herb ma być koſá biala/ krzyż złoty y podkowá wſzytko w czerwonym polu.



Dlużniewſcy/ w Belſkiey ziemi.



Dlużniewſcy / w Płockiey ziemi.



Dawidowſkich / w Ruśi Dom ſtárodaw. y zacny.



Stániſław Dawidowſ. Sedźia Lwowſki. 1456.



Kárniſcy z Płockiey ziemie Dom ſtároda. y zacny.



Wietwińſcy z Płockiey / ziemie Dom ſtárodaw.



Korewiccy z Podláſſa Dom zacny.



Jan Korewicki X. Sluckie° / ſyn Andrzeiow.



Mlaccy/ z Sczerſkiego Powiátu.



Wáleryan w Litwie mąż ſławny



Roſocháccy z Wiſkiego Powiátu/ z Podláſſa.



Oſowińſcy/ od Liwá z Podláſſa



Beldzyccy z Podláſſa.



Prußkowſcy/ Mroczkowſcy od Rozáná.



Napiorkowſcy / Dobrzynieccy / od Rozáná.



Ma być biały/w czerwonym polu/żołta ßnurá v kośy krzyż złoty.



Wincenty Biskupem Kráko. był Herbu te° /1207.	Nakwáscy w Płockiey ziemi Domstároda. y zacny.	Chometowscy/ Podstárościm Sądeckim.	Mysleccy/z Prus	Rudowscy/od Nowogrodká/z Litwy.
				

TYCH trzech Herbow Rycerstwá od czásu dawnego/
Ktorzy máią początek od przodká iednego/
Pokázuią Kroniki świątobliwe spráwy/
Dla ktorych błogosłáwi wßytkim BOG łáskáwy:
A dla zasług onego Biskupá świetego/
Szerzy w káżdey fortunie te zacna krew iego.
To znaß y z tych tytułow/iáko im dogadza/
A dziś w Rádzie Koronney nie podło ie sadza.



☞ A tu maſz Herb Pulkozic / nábyty przez ſławnego męzá Stáwiſzá/ktorego potomſtwá zacność wielką y rozrodzenie obaczyſz.



PRZEZ długi czás Pogáni o to ſie kuśili/
Aby w ziemi Słowáńſkiey zamek Czech wźieli/
Widząc lud ná nim mężny/przyſtęp bárzo przykry/
Szukáli iák ktemu przyść/długo rády chytrey.
Bacząc iż go nie mogli żadną mocą pożyć/
Chćieli/co tám ná nim był/lud głodem wymorzyć.
Ktorzy widząc gwałt ná ſie poczęli rokowáć/
Jákoby mogli cześć ſwą y zdrowie záchowáć.
Nieprzyiaćiel im dáry poſtępował wielkie/
Ktemu ſtátki ich ſpełná przyrzekł wroćić wſzelkie.
Stáwiſz POlak mąż wielki/wnet ich gromił oto/
Mowiąc: Márnie przedaćie Wolność ſwą zá złoto:
Wiedzćie iż nieprzyiaćiel/w tym ſie wam nie ziśći/
A nikczemnie poginiem/od iego rąk wſzyſcy.
Przeto ieſzcze do czáſu krotkiego zetrwáyćie/
Łákomſtwu przeklętemu/proſzę/ pokoy dayćie.
Z tych obietnic/pożytkow żadnych nie weźmiećie/
Tylko Zamek ſtráćiwſzy/ſámi poginiećie.
Ach gdybyśćie ná słowá ſwoie pámiętáli/
Przyrzeczenie ſwe Pánu ſtátecznie chowáli.
Jákabyśćie odnieśli ſławę wieczną zá to:
Proſzę y vpominam/mieyćie bácżność ná to.
Przećiwko słowam iego tym długo ſzemráli/
A widząc mądrą rádę/w moc mu ſie poddáli/
Prosząc by o nich rádźił/iák naylepiey vmie/
Sam tráktował z Pogány/ták iáko rozumie.
On wnet Oſłá y Kozę zárzezáć roſkazał/
Suche ſkory Wołowe świeżą krwią pomázáł:
Dał po blánkách rozwieſzáć. To widząc Pogánie/
Głodem on lud wymorzyć baczą trudno ná nie.
A ktemu iż ták śmiele ſobie poczynáli/
Siekąc mięſo w bukaty/ w ich woyſko miotáli.
Oná hoyność Pogánom wnet ſerce ſkáźiłá/
A od Zamku odćiągnąć myśl w nich pobudźiłá.

Gdy odszedł nieprzyiaciel/ Rycerzá onego
Pochwaliwszy z ták mądrey oney spráwy iego/
Nád Zamkiem y nád sobą zwierzchność mu oddáli/
A iego dowćipowi zwyćięstwo przyználi.
Xiążę Zamku onego potym przyiechawszy/
Wielkiey iego wierności y cnoty doznawszy/
Nádał mu wozow/ koni/ nádał srebrá/ złotá/
A chcąc by byłá znáczna wiecznie iego cnotá/
Dárował mu ten kleynot/ y potomstwu iego/
Ktore w tákieyże cnoćie trwa do czásu tego.

☞ A tu obacz zacność y rozrodzenie potomkow włásnych Rycerzá tego/ ktore Kroniki/ katálogi wspomináią wielkimi miłośniki oyczyzny swey.

Stáwisz POlak/ mąż sławny/ ktory z tym Herbẽ przyiáchał. 1022.



Bogusz syn iego mąż sławny. 1044.



Stáwisz syn Boguszow Kánon. Krákow. pisał sie z Zemlic. 1061.



Bogusz brát Stáwiszow z Zemlic/ Kánonik Krákowski. 1061.



Páweł z Przemańkowá / Biskup Krákowski. 1267.





DOMY insze wspomina zacne / kthorych dziś wiedźieć nie mogę. W Wołoską bithwę wiele tych pułkoźicow poginęło. Roku 1361.



☞ Od tych Stáwiszow pokázuie sie włásny początek Domu Ligęzow/ w Krákowskim/ w Sendomirskim Woiewodztwách/ ktorych zacność obácz y rozrodzenie.

Jan Ligęzá Woiewodá Lęczycki 1399.



Stánisław Ligęzá Woiewod. Lęczycki 1379.



Stánisław Ligęzá Kásztelán Żárnowski. 1548.



Alexánder Ligęzá mąż sławny / 1548.



Zygmunt Ligęzá Lwowski/ Krzepicki Tyszow. stáro.



Szczęsny

Sczeſny Ligezá/ Arcybiſk. Lwowſki.



Steffan/ Zbozny Rotmiſtrzowie ſławni.



Mikolay Ligezá z Bobrku Káßte. Wiſlic. Biecki/ Zydaczewſki Stároſtá.



Potōſtwo te° Káßtel. Wiſlickie°/z Jorda. káßt. krá. corka/drobne ſyno. 2. corki 2.



JAN Ligezá/ Woyſki Sánocki potōſt. ie° drobn.



Stániſław Ligezá w Zawádzie/ człowiek zacny.



Sebeſtyan brát iego człowiek zacny y mąż dobry



Achácy brát ich rodzony/ mąż dobry/ vmárł



Hermolaus Ligezá/potomſtwo iego drobne.



Steffan Ligezá z Przecłáwia człowiek zacny.



Zygmund Ligezá/ we Włoßech młody vmárł/ z Przecłáwia.



ZOffia Morſka śioſtrá iego.



Hálzbietá Fierlejowa Káßt Bieckà śioſtrá iey.



Anná Koniecpolſka.



Teodor Ligezá/ człowiek zacny. z ſyny.



JVż wieß Bráćie zacz kleynot ten ſławny nádano/
A iákiey cnoty męſtwá/wiernośći doznano/
W onym przodku ſláchetnym/ták w dziśieyße czáſy/
Tych przymiotow nie trácą Ligezowie náßy/
Tego po nich to ſławne Kroleſtwo doznáło/
A nam iáwnie cnotę ich/wierność okazáło.
Mieliſmy z Mikołáiá Stáwißá drugiego/
Ktory z wielkim koßtem ſtrzegł gránic páńſtwá tego/
Wypełnił przodká ſwego iáwnie wßytkie ßtuki/
Lekce nieprzyiaćielſkie poważáiąc fuki.

☞ Domow inßych zacność wielka y rozrodzenie obaczyß/ktorzy tego kleynotu vżywáią.

Dom zacny y ſtárodawny WOlſkich z Podháiec ſie pißą.



Mikołay Wolſki Káßt. Sendom. Ochmiſtrz Krolo. Bony/ Wiſlicki/ Lomzie. Sánoc. Lánckor. Stáro.



Mikolay WOlſki Biſk. Kuiá.



Zygmund Wolſki Káßt. Czerſki Wárßewſki Láńckoruńſki Stár.



Stániſław Wolſki Káßt. Send. Márßáł. Nadw. Wárße. Krze. S.



Mikołay WOlſki Miecżnik Korony/ Stároſthá Krzepic. ꝛc. 1578.



Sepichowſkich/ Dom ſtároda. y zacny/ był Stár. Leżeyſk. 1558.



Niewiárowſcy/ Dom Stároda. y zacny w Krákowſkiey ziemi.



Biedowſcy w Krákowſkiey ziemi.



Minorowie w Krákowſkiey.



Laſkowſcy w Lubelſkiey ziemi.



Młodeccy w Sędomirſkiey.



Strzałkowſcy w Ciechano. pow.



Mikołáiewſcy w Sochácewſkim.



Plichtowie Dom zacny y dawny.



Jan Plichtá Poborca Sochácżewſkim.



Swidzieńſcy/ Stámirowſcy/ z Sochácżewſk.



Dąbkowſcy z Ráwſkiego WOiewodztwá.



Obłakowie/ Potrykowſcy/ w Sochácżewſk.



Dluſcy od Rádomiá.



BYć ſie miáły wypiſáć tu cnoty káżdego/
Ják ich tu wiele widziß Rycerſtwá zacnego:
Muſiałbym ia nie máło ná tym cżáſu ſtráwić/
Ale cie proſtym wierßem niechcąc długo báwić/
Odſełam do Kroniki/ tám vyźrzyß ná oko/
Ják ſpráwy opiſuie tych WOlſkich ßeroko:
Prze ktore wiek dźiśieyßy ma ie w vcżćiwośći/
Nie kázi onych dawnych przodkow w nich zacnośći.

☞ Początek Herbu Leszczycá / kthory pospolicie zową Brogiem/od tego zacnego á mężnego Królá Chrabry BOLEsławá nádánego. ꝛc.



LEszyc Rycerz ná dworze Krolewskim sie báwiac/
Máietność swą y látá/przez czás długi trawiac:
Prosił czás vpátrzywszy/zá służby nagrody/
Przypominał wszytkie swe nieszczęsne przygody.
Krol iákoś niechetliwie zá gniewem to spráwił/
Ze go nie podług myśli/y zasług odpráwił:
Dał mu pustą dziedzine/ácz szeroką dosyć/
Z tym odiechał w nie łásce wiecey niechćiał prośić.
Przyiáchał záraz ná grunt od Królá nádány/
Wnet odmienił powage zwykłą miedzy Pány:
Kopiią położywszy y miecz swoy w pokoiu/
Z motyką koło karczą iał myślić o boiu.
Przyszłá potym potrzebá ná Królá mężnego/
Ze iáchał podlá gruntu Rycerzá onego.
O ktorym Rycerz wiedzac/wnet z wielką ochotą/
Tylko z sługą poczał sie zábáwiáć robotą:
Brog zárázem zbudował poczćnie go poszywáć/
Kazał potym chleb przynieść/chcac sobie spoczywáć.
Jádac Krol obaczy go: On skoczy do niego /
Prośi ná chleb vbogi iáko Páná swego.
Krol pomniac ná zásługi/z śiadł záraz z ochotą/
Jadł báwił sie też pátrzac nád iego robotą.
Przypomniał mu to Rycerz/iżem Oycu twemu/
Służył z młodośći moiey/y tobie sámemu
Jáwne są służby moie/ temum nie mogł sprostáć/
Bym życia spokoynego mogł ná stárość dostáć.
Słuchał pilnie y przyiał wdźiecznie słowá iego /
Vyiawszy go zá reke/rzekł záraz do niego:
O máła mie rzecz żądasz/ gdyż zasługi twoie /
Ma ná pilnym baczeniu záwżdy serce moie.
Dał mu zá Herb onże Brog/wśi ośiádłych nádał/
A roskazał/áby z nim záraz ná koń wśiádał.

☞ A tu maſz zacność y rozrodzenie potomſtwá Rycerzá ták ſławnego/ktorych Kroniki y Kátálogi wſpomináią być wielkimi miłośniki oycżyzny ſwey/tego ſławneᵒ Kroleſtwá POLſkiego.

Dersław mąż ſławny / Rycerz onych MOnárchow pierwſzych/ áż do Krolá Chrabry Bolesławá. 1020.



Pitor Arcybiſk. Gnieźnień. 1058.

Andrzey mąż ſławny / ſynowiec Biſkupá thego. 1190.



Bernárdus Biſkup Poznáńſki. 1203.



Dersław Leſzcżyc / mąż ſławny/tempore Premislai Regis. 1295.



Piotr z Rádoliná Biſkup Krákowſki. 1392.



☞ Od tych tu przodkow maſz potomſtwo włáſne the zacne Domy.

Dom Krothowſkich ſtárodawny y zacny.



Jan Woiewodá Jnowlocłáwſki 1540.



Jan Kroto. Woiew. Jnowlocl. był Poſłem do Moſkwy/ 1570.



Potomſtwo tego Woiewo. w tym wieku / ſynowie ſą ludźie zacni.



N. Zlebowicżowa Káſztellá. Minſka corká tego Woie. 1575.



Dom Ponetowſkich w Lecżyck. Woie. ſtárodawny y zacny.



Mikołay Ponetowſki / ktory zá posługe/ktora znácżną wyſtąpił w Pruſka woyne/wziął wielkie nagrody/ Priuileg. horũ latiꝰ canũt.



Pełká Ponetow. mąż zacny w też Pruſka woyne/1415.



Jákub Ponetowſki / Mikołáiow ſyn mąż zacny. 1480.



Jan Ponetowſki ſyn Jákubow ſędźia Lecżycki. 1480.



Piotr Ponetowſki ſyn tego Sedzie° mąż zacny.



Wincenty Ponetowſki ſyn te° Sedzie° mąż ſławny



Woyćiech Ponetowſki ſyn thego Sedziego.



Mikolay Ponetowſki ſyn Sedziego.



Jakub Ponetowſki ſyn tegoż Sedziego.



Jan Ponetowſki ſyn Wincentego



Woyćiech Pone. ſyn Wince. Podſtárośći Łęczycki.



Stanisł. Poneto. ſyn W. te porodziłá Rudnicka / kthora potym Daniny vrodziłá dziśieyſzego Biſku Płockie°.



Mikolay ſyn Sedziego.



Marcin ſyn Mikołáiow Ponetowſki.



Máciey Ponetowſki ſyn Mikołáiow.



Piotr Ponetowſki / Sedzia Łęczycki.



Jákubowi ſynowie kthorzy zeſzli bez potomſtwá.



Stániſł. Ponetowſki człowiek zacny / ktory z Boryſłáwſka Dorota miał te ſyny.



Jan Poneto. ſyn Stániſłá. Opáth Gradzicki w Moráwie / człow. żywotá pobo. 1578.



Jákub Ponetowſki Cześnik Łęczycki / człowiek zacny / y vczenia wielkie° / 1578.



Máciey Ponetowſki ſyn Stániſłáwow / brát tego Opátá.



Stániſław Ponetowſki / kthory z Ruſocka miał to potomſtwo.



Wálenty Dworzánin R. Ang. Rycerz Bożogro. teraz Podkomo. Łęczycki / 1578.



Potomſtwo tego PODkomorzego ktore ma z Firlejowna drobne y inſzych.



Lubstowskich Dom stárodawny y zacny/ w Leċyck. y w Káliskim Woiewod.



Mikołay Lubstowski Káßtelá Krußwicki. 1436.



Lubstowski Podkomorzy Leċyċki.



Lubstowski Choráży Leċycki.



Jan Lubstowski ċlowiek zacny/ ktory z brátem Bártoßẽ K. pod Gdańsk. służyli.



Bártoß Lubstowski ċlowiek zacny/ ċi obá bráċia rodzeni.



Fálecki Márċin rádzki Econom cny/ ktory znáċne postugi Kro. Aug. ċynił. 1578.



Podkomorzy Sieráckich Mázo. ċlowiek zacny. Pierschlińskich Dom stárodawny y zacny.



Woyċiech Pierzchliński kthory z Dziáłyńska zostáwił potomsthwo 1575.



Kosuckich Dom stárodawny y zacny w Leċyckim



Rysieńskich Dõ stárodawny y zacny w Leċyckim Woiewod.



Jánuß Rysieński Káßtelan Rowálski. Roku 1578.



Laskowscy w Káliskim Woiewodztwie Dom dawny y zacny.



Jákub Laskowski Rewizor ziemie Zmudzkiey. 1578.



Klonowscy / z Dobrzyńskiey ziemie. Kurkowie / Pießkowie.



Kárßewscy z Káliskiego Woiewodztwá/ Dom stárodaw. y zacny.



Stánisław Kárßewski/ Káßtelá Biechowski. 1436.



Słupscy od Pyzdr z Kálisk. Woie.

Smielowscy / támże.



Strzeżymińscy / z Poznáńskiego.

Stestrzewitowś. w Lubelskiey.



Lubońscy z Káliskiego Woiew Jan Luboński/ pisarz Oświeċi.



Biegáńscy

Biegáńscy z Ráliskiego Woiew. Popowsczy. Pszczynscy. Gutowscy.



Dobrzyccy / v Plessowá Dom dawny.



Sumieńscy ná Dobrzyńskiey ziemi / Dom stárodawny y zacny.



N. Sumieński / Pisarz ziemie Dobrzyńskiey / ktory z Leckiego corką zostáwił potomká / imieniem Janá.



z Wysocká Ráśste. Inszych Domow w rożnych Woie. wiele zacnych.



DBáczże tego Brogu co masz zá pożytki /
Naydźiesz tu w tey gromádźie dobre cnoty wszystki:
Naydźiesz wiele do rády / naydźiesz mężnych wiele /
Rządnego iák Likurgus naydźiesz / rzecżeć śmiele.
Choć z tym sámym Cześnikiem / niech sie wda w rozmowę /
Ma tu z żárkim dowćipem ná wszem bácżną głowę.
Inszych wiele co widźisz domow stárodawnych /
Pełen káżdy wszytkich spraw przodká swego sławnych.

☞ Początek Herbu Srzeniáwá / ktory wespoł z Drużyną zá iedne y rowną zasługę nádan / od Królá mężnego Chrabry Bolesłáwá / á to iest rzeká / nád ktorą porázili wielką wielkość Pogan / iákoć krotko Historya powie. Ma być w czyrwonym polu / krzyż Primati przycżyniono / towárzystwu iego wierney drużynie przez krzyżá / áby wżdy znano że wiele ná dobrym wodzu należy / y przed inszymi godźien vpominku więtszego.



WTárgnawszy tu do POLski Pogánie zuchwáli /
W wielkośći woyská swego moc swą pokłádáli.
Kosze swoie stáwili nád rzeką Srzeniáwą /
Máiąc od swych Wrozbitow potuchę łáskáwą /
Iże mieli bez szkody swey POLskę zwoiowáć /
Wszytkie zamki y Miástá do gruntu popsowáć.

Tám czás długi nád oną rzeką w kupie trwáiąc /
Sobie y sprácowánym koniom spoczywáiąc:
Nic sie nie oglądáli ná żadne przygody /
Czynili w ludziech w bydle/bárzo wielkie ßkody.
Jeden z Kśiążąt Opolskich sercá wspániáłego /
Zebrał co mogł napredzey ludu Rycerskiego/
Przyßedł cicho pod ludzie iezyká dostawßy/
Spráwe woyská onego ná nim wybádawßy/
Uderzył w tył y z przodku z ludem bárzo máłym /
Skáził serce zárázem Pogánom zuchwáłym:
Prętko sie roskoczyli z obozu do koni/
Gdzie ich wiele POlacy pobili w pogoni.
Zdobycz wielką pobráli/á wieźnie Krolowi /
Krol zárázem nágrodził służbe Rycerzowi:
Dał mu zá Herb tę rzekę krzyżem náznáczoną /
Y ze wßytką drużyną mężną iego oną:
Dał wiele wśi/Miast/pustyń/gdźie do czásu tego/
Ná wßystkim błogosławi BOG potomstwu iego.

☞ Tu máß wielką zacność Rycerstwá/ktore Kroniki wspominálą być wielkimi miłośniki Krolestwá tego.

Mirosław mąż sławny/Roku 1900.



Petrus Arcybiskup Gnieznień. 1166.



Rádwá Biskup Poznáński/Roku 1181.



Jáśiek Amitá/z Wyśnicżá/ mąż sławny/1340.



Piotr Amitá / z Wyßni. Jáśkow syn Stárostá Łęczycki/ 1376.



Mikołay Kurowski Arcybiskup Gnieznien. 1402.



Piotr Amitá Márßałek Koronny / 1439.



Dobesław Amitá z Wiśnicżá Rá ßte Woyn. 1434.



Dobesław syn iego Ráßte. Lubelski/1473.



Piotr Amitá / z Wiśnicżá mąż sławny/1500.



Piotr syn thego Amity/ktory Tátáry v Lupußná gromił. 1509.



Stánisław Amitá mąż sławny / 1509.



Tych Amitow z Wiśnicżá /dźiś Bárzowie máietność trzymáią/ Stádniccy/ y inße Domy zacne.



W tym

☞ W tym wieku w rożnych Woiewodztwách ieſt wiele Domow zacnych/ ktorzy od tegoż Rycerzá początek ſwoy máią.

panowie klusowie nadellwowem

Srzeniáwowie / ludzie zacni meżni y goſpodárni wſzyt. młodzień.

Piſárſcy/ w Krákowſkiey ziemi / Jan y Stániſław.

Wieruſcy w Krákowſkiey.

Thegoborſcy/ w Krákowſkiey.

Klußow w Ruśi Dom ſtárodawny zacny / y meżny.







Klimunt Kluß / człowiek zacny / 1575.

Mrożkowie / w Sendomirſkiey.

Gárbowſcy / Oſtáſſiy w Sendomierſkiey ziemi.

Poniawtowſcy / w Sierádzkiey.

Stráchánowſcy/ támże.







Bieleńſcy/ ktorzy ná Dworze Królá Zygmuntá zroſli.

Boryſłáwſcy/ Sierádzánie.

Kurzewſcy/ z Káliſkiego.

Charzewſcy z Lubelſkiey ziemie.






A Tu obacz potomſtwo Rycerzá zacnego/
Obacz y wielką zacność wielkie meſtwo iego.
W iákim bacznu cnotá ieſt v Páná záwzdy/
Może to wyrozumieć z tych tu oſob káżdy:
A dziś ći co záſtáli zacni Srzeniáwowe/
Nie poślední ſą w meſtwie y w báczney rozmowie.
Ták ie tá byſtra wodá pieknie wykapáłá/
Ze plugawa w nich zmázá żadna nie zoſtáłá.

☞ Herb Drużyná názwány / ktory ma być rzeká w cżyrwonym polu przez krzyżá/ktory rowny początek z tym pierwßym iákoś cżytał ma.



☞ Tego Herbu potomſtwá w tym wieku obacż zacność y rozrodzenie.

Dom Stádnickich ſtárodawny w rożnych Woiewodztwách máia.



Márek Stádnicki Káßtelan Sadecki.



Mikołay Stádnicki Burgrá. Kráko. Stároſta Sánockim był.



Stádnicki Rotmiſtrz y inßych wiele ludzi zacn. 1578.



Dom Lubomirſkich ſtárodawny w Krákowſkiey ziemi.



Jákub Lubomirſki Sedzia ziemſki Krákowſki.



Joáchim Lubo. Sedzic Hetman Nadwor. Stároſtá Jáśielſki.



Dom Łápkow / ſtárodawny/ Alexánder Łápká Piſarz Żydowſki.



Dom Skotnickich w Krák ziemi/ Páwel Chorazy Hálicki. 1578.



Marcin Stotnicki Káßte. Záwichoyſki. 1500.



Kupniewſcy / w Krákow. ziemi/ Dom ſtárodaw.



Charzewſcy / w Sendomirſkiey. ziemi.



Wieruſcy z Krákowſkiey ziemie Dom ſtárodaw.



Jan Wieruſki / z Wierußyc Chorazy Nadwor. y Stár. Sedecki zá Augu.



Laſkowſcy w Sedomirſk. ziemi/ y w Kráko.wſk.



Mſtowſcy ludźie zacni / Podſędek Krákowſki.	N Mſtowſki / Kánonik Krákowſki ſyn iego.	Mſtow. Dworzánin Kro. Je° M. ſyn POdſędkow.	Andrzey Tęgoborſki ná Podgorzu w Sądeckim.	Łáſoccy / Krzeßowie w Krákowſkim Woiewodz.
				

PATRZ tey wierney drużyny/ zá ich zacne ſpráwy/
Jáko pieknie w tym wieku mnoży BOG łáſkáwy/
A nie pſuie w potomſtwie oney śitey ſławny/
Z ktorey przodki záleca ßeroko wiek dawny.
Wiele bym ći wyliczył tu ſpraw ich ozdobnych/
A onym meznym przodkom we wßyſtkim podobnych/
Alem ſie z tym zátrzymał do inßey Hrámoty/
Gdźie ßerzey piſáć bede tych drużynow cnoty.

☞ Przyśćie do POLſki Wieniáwczykow/ y początek Herbu tego/ ktorych ießcze z Dąbrowką przodká przyśćie do POLſki pokázuie.



PRZED Kśiążęćiem MOráwſkim/ gdy wyiáchał w łowy
Rycerz Łáſtek vkazał mocey znák tákowy:
Popadł Zubrá żywego/ vyiął go zá rogi/
Odwiodßy go do chroſtu nie dáleko drogi/
Wyrwał gáłąś debową w nozdrzá ią wráziwßy/
Witkę ná kßtałt pierśćieniá tám z niey vkręćiwßy/
Oddał záraz Kśiążęćiu. Gdy go dał inßemu/
Zwierz ſie miotał ogromny y był śilen iemu.
Wołáć począł rątunku: Łáſtek wyſkoczywßy/
Broni co miał przy ſobie ochotnie dobywßy/
Vćiął głowę Zubrowi. Pan widząc godnego/
Vczynił go przednieyßym ſługą dworu ſwego/
Wiele Zamkow/ Miaſt y Wśi/ puſtyń wiele dano/
Y tym znákiem ná wieczne czáſy piątnowano.

Domi Sperstinow wmorawie tego Herbu vziwaya

¶ Niekthorzy powiedáią iż Węglarz narodu prostego/ tłac węgle/ gdy mu sie wnečił do budy á chleb wyiadał/ včżynił nań chytre sidło/ y spuszčży go miał dowieść Kśiążęčiu/ co iesth nie podobna/ ále to iest prawdziwy počżątek Herbu tego á nie inszy.

☞ A tu masz zacne przodki tego Rycerzá/ ktorzy tego kleynotu w POLszcże vżywáią/ ktore Kroniki y insze scryptá pokázuią wielkimi miłośniki Krolestwá tego być.

W Krolestwie Czeskim te° Herbu wiele/ á naprzednieyszy Dō Pá. z Perszthyná.	Dobeslaus/ ktory v Dąbrowki był Ochmistrzē.	Boszutá Arcybiskup Gnieznieński 1027.	Filip bráth tego Boszuty/ od ktore° te wszytkie Domy idą/ 1029.	Predysław mąż zacny/ Roku 1090.
				
Filip Biskup Poznáński/ Roku 1223.	Broniż ktory záłożył Klasztor we wsi swey Koszčżykowie/ 1239.	Predysław Gołuchowski Woiew. Káliski sprawcá krolo. Polsk. 1370.	Jan z Obichowá Kászt. Srzemski. 1399.	Ráffał Leszčżyński z Gołuchowá od Fryderyká Cesárzá poseł/ 1470.
				
Dobesław Puchłá mąż sławny/ 1410.	Ráffał z Gołuchowá Leszčżyński.	Ráffał z Gołuchowá Leszčżyński.	Raffał z Gołu. Leszč. Stárostá Rádziiewski.	Ráffał syn Stárosty Rádziiewskiego.
				
Domow inszych wiele zacnych/ w roż. Wo. naprz.	Meżykowie Dō zacny y stároḍa. w Krákowskiey.	Stánisław Meżyk Stárostá Sądecki.	Szčżepanowscy/ w Pilznieńskim/ y v Chečin.	Libiszewscy z Opočżyńskiego.
				

Pukláteccy z Káliſkiego Woiewodztwá.



GOrſcy z Káliſkiego Woiewodztwá.



Ciświccy/ Dom ſtárodawny y zacny v Biſk. Márßálkámi bywáli.



OTO maß te potomki Rycerzá mężnego/
Ktorzy tu w POLßcze żyią od czáſu dawnego/
Często pokázowáli znáki ſwoiey śiły/
Gdy to Páńſtwo przygody rożne nádchodziły/
Nie ieden Zubr w ich reku przywiedźion zuſſáły/
Ktore Krolom Hetmánom mężnie oddawáli:
Zá co znáć iż nagrody wielkie odnośili/
Gdy widźiß te zacność ich/ w ktorey ſą y byli.

☞ Przyśćie do POLſki Bończycow als Jednorożczow/ Roku po národzeniu Syná BOżego. 988.



TEN z Biſkupem Prokulſem przyść tu pokázuie/
A tym zacność y dowćip wielki známionuie:
Iż od Krolá mężnego miał oſády wielkie/
To ſámo opowiáda w nich godnośći wßelkie.
Senatory zacnymi tu w POLßcze bywáli/
Wielką ſtátecżność/ wierność ſwą pokázowáli/
Ták áż dźiś potomkowie w tym nałogu trwáią/
A ich ſpraw świątobliwych nic nie odmieniáią.

☞ A tu maß włáſne potomki Rycerzá tego/ ktory tu naypierwey záiáchał z Włoch z Arcybiſkupem Gnieznieńſkim Prokulſem/ Roku 988. ktory tu potym záłożył wieś Bończą ná pámiątkę miáſtá Włoſkiego z ktorego wyßedł/ á temu włáſne nazwiſko było Mirzb.

Mirzb mąż zacny / ten założył wieś Bończa / w Mázowszu.



Thámże potomstwo tego dziś są Boniecccy v Cerská.



Mikoł: z Wścieklic mąż sławny / ROku 1040.



Mikoł: z Wścieklic Kánon. Krákowski. 1061.



Bogusz mąż sławny / Roku 1100.



Jan z Nizno wá Fredro Woiewodá Ruski.



Andrzey Fredro Woiew. Podol. Stárostá Kámieniecki / 1496.



Fránciszek Fredro / ktory Lubaczewá Tátárom obronił. 1500.



Jan Fredro syn Fránciszk. Woyski Przemyski / 1578.



Andrzey Fredro z brácia stryieczna / ktorych iesth nie máło.



☞ Inszych Domow w rożnych Powieciech y Woiewodztwách wiele / ktorzy od iednego przodká początek swoy máią / á dla rożności imion rożne názwiská. &c.

Sieniccy w Chelmskiey ziemi ludzie zacni.



Zolkiewscy / Rádwan mąż sławny z syny / támż.



Chmieleccy / w Przemyskiey / ziemi / ludzie mężni.



Bráciszewscy / Michał / Jan / Piotr / w Przem.



Osinolscy w Belskiey ziemi / ludzie mężni.



Tych Osmolsk. ná POdolu N. mąż sławny.



Izyccy w Lubelskiey ziemi.



Skokowscy / w Lubelskiey.



Chárleńscy w Lubelskiey Mikołay y Szczęsny.



N. Charleński Chorążym Rżowskim mąż sław.



Adam Pioro / z Belskiego Woiewodztwá. | Sochowie w Sędomierskiey ziemi. | Skárzeńscy / Dő stárodawny y zacny. | Lukasz Kánon. Poznáński y Wrocłáwski / 1578.



BArć sie opisáć miáły dostátecznie wszytki/
Tych to sławnych Bończycow ossobne pożytki:
Ják ći Jednorożcowie bodli záwżdy meznie/
Często Pogánom odpor dawáli poteżnie.
Co o tych Woiewodách sławnych Fredrách záwżdy/
Tylko czytay dać spráwe w tym Historyk káżdy.
Tego dźiś potomstwo ich popráwuie znácznie/
Pokázuiąc dowćipy swe ná wszytkim bácznie.

Początek Herbu Jániná/dla drobney vrody Rycerzá tym przezwiskiem názwany/od tego sławnego á wieczney pámięći godnego Krolá Chrabry BOlesłáwá/ ma być włásna tarcz brunatna/ w polu czerwonym.



Podlipowski te° Herbu bil zeden loraicim Ja krola Stepsana

BOR w ludźiech nieprzyiaćiel czynił wielkie szkody/
Jánik Rycerz vchodząc iákiey złey przygody/
Zdźieráiąc sie Pohańcom/z ták szkárádey toni/
By ludźi nie psowáli y pod nimi koni/
Sczytow kilká dźieśiątkow prętko nágotował/
Z ktorymi lud przebrawszy ná czoło szykował:
Skoczył żárko ná strzelce/ktorzy lud psowáli/
Te skoro spárt zárázem tył wszyscy podáli.
Wielkie woysko Pogáńskie meżnie poráźili/
Tym posługę oyczyznie sławną vczynili.
Mestwo dowćip Rycerski Krol w Jániku znáiąc/
One sławną posługę iego nágradzáiąc/
Dał mu ten znák: á ktemu dał y wielkie włośći/
Chował przy sobie w łásce/y w wielkiey zacnośći.

☞ Tu obacż zacność y rozrodzenie potomſtwá tego zacnego á pámięci wiecżney godnego Rycerzá.

Jánik mąż ſławny Rycerz Chrábry Boleſławá.



Jan mąż ſławny ſyn Jánikow ſynow miał trzech/ 1030.



Jan mąż ſławny z Bilutowic / 1061.



Piotr z Bilutowic Ráno. Krákowſki/1061.



Jákub z Bilutowic Ráno. Krákowſki.



Jánuſz Wierzbiętá Woie. Krákow. ktory wieś Przeginia był nádał Wachoniowi ſłudze ſwe^v v Lelowlanow 66. Roku 1300.



Bernat ſyn Jánuſzow Ryce. Kázimirzá Wielkie^o ktore^v v Sądeczá nádał. polá ſzerokie / gdźie go zowie/ miles noſter, obis ac Regno benē meritus. 1341.



Jákub z Preſzowy/o ktorego meſtwie Jan Tarnowſki Hetman wiele powiádał/ gdy był v Stárodubu. 1500.



Sczeſny Wierzbiętá tegoż Roku był mąż ſławny/ 1500.



Stániſław z Bilſká ſyn Szczeſne^o Goſpodarz/ 1578.

Stániſław z Preſzowy Wierzbiętá goſpodarz 1578.



Dom Podlodowſkich zacny / y ſtárodawny/ktorzy zá pámięci moiey v Kro. Polſk. znácżni ná Dworze byli. —



Podlodowſki / z Przytyká Káſztel. Rádőſki. 1460.



Jan Podlodowſki / Káſztellan Żárnowſki / Roku/ 1475.



Biedzieńſcy / w Sendomirſkiey ziemi / Dom dáwny y zacny.



Jerzy Biedzieńſki w Sendomirſkim Woiewodztwie / Roku 1575.



Władyſław Biedzieńſki brát rodzony iego. 1575.



Kryſztoff Biedzieńſki brácia rodzeni. 1575.



Pſonkowie z Kryſzonowá / Dom ſtárodáwny.



Zaduſcy w Sendomirſkiey ziemi.



Kolaczkowſcy/ w Wiſlickim Powiecie.



Jan

Jan Rolaczkowſki człowiek zacny.



Náráiewſcy / we Lwowſkiey ziemi.



Sobieſcy / w Lubelſkim Woiew. ludzie zacni.



Márek Sobieſki mąż y Dworzánin wielki.



Olbieccy / z Lubelſkiego Woiewodztwá.



Rażewſcy / w Lubelſkiey ziemi / Dō ſtárodawny.



Piotr Rażewſki Sędzia Ziemſki Lubelſki / 1578.



Wrzazowſcy / w Sendowirſkim Woiewodztwie.



Jánikowſcy / w Sendomirſkim Woiewodz.



Przezwoccy / w Sendomirſkiey.



Járożenſcy / w Sendomirſkim.



Wnieżowſcy / w Lubelſkiey ziemi.



Bieleccy / w Lubelſkim Woiewodztwie.



Rzeżeńſcy / w Lubelſkim Woiewodztwie.



Leccy / w Lubel. Woiewo. Dom ſtároda. y zacny.



Suchodolſcy / w Lubelſkim Woiewodztw e.



Strzeżkowſcy / w Lubelſkim Woiewodz.



Białobrodzcy / z Podgorza.



BRć ſie miáły wypiſáć tych tu Domow ſłáwnych
Służby / ktore czynili od czáſow od dawnych /
Przodkowie ich y ſámi zá pámięci moiey /
Vczynitbym zábáwe wielką głowie twoiey.
Poruczyłem to bácznym Dzieiopiſczom ſławnym /
By ſzeroką czynili pámięć Domom dawnym.
Jáć tu tylko wiádomość dawam o kleynocie /
W iákiey ſie począł z przodku / w tákiey dziś trwa cnocie.

☞ Przyście do POLski Zábawczykow z Czech/ktorzy rowny początek máią z Száchownicą/wßákoż dla cze° ich w Czechách ták rozdzielono/my tu o tym wiedziec nie możem/ o Száchownicy niżey vsłyßyß wßákoż ten kleynot tu w POLßcze wziął to nazwisko/co wyrozumieß z Historyey/ma być Száchownicá czerwona y białła/ puł polá błękitnego.



TEN herb własnie Zábáwą dla tego náżwano/
Iż męstwo znáczne iáwnie w tym Rycerzu znano/
Ktory lud bárzo wielki ná sobie zábáwił/
Záczym Hetman nádćiągnął/á lud POLski spráwił.
Gdy obaczył gotowość Rycerz ludu swego/
Nie czekáiąc by namniey rátunku żadnego:
Potkał sie z swoim pocztem ßyki im mießáiąc/
A sercá y ochoty swoim dodawáiąc:
Ktorzy prętki rátunek fortunnie mu dáli/
Zwyćięstwo nád wielkośćią ludzi otrzymáli.
Zá to Rycerz nagrode nieśmiertelną sławę/
Ma w tym wieku/ własne nazwisko zabáwę.

☞ Obaczże zacnosć potomstwá Rycerza tego/ktore ia wiedźieć mogę w tym wieku.

Wislimir mąższa	Wisław syn iego	Marcin Arcybi	Wisław Biskup	Włodkowie/ w
wny, ktore° po-	mąż wielki.	skup Gnie. 1092.	Kráko. ktore° w-	Kráko. ziemi Dô
wiedáią być na-	1050.	vmárł 1118.	spomina wielk.	stároda. y zacny.
pierwß. mężę ktory to	imie otrzymał/	1000.	miel ośmkie Kośći-	ołá Bożego.







Wechádłowscy

Wechádłowscy / w Sendomirsk. Woiewodztwie. Dom zacny.	Piáseccy ná Podolu ludźie zacni y mężni.	N. Piásecki / ktory z Wiśniewieckim w Turczech strácon/ ná ktore° śmierći znák oczy moie pátrzáły wCzárzygrodźie/ dosyć przykry y okrutny.	Floryan Piásecki mąż sławny. 1578.
			

M J W Czechách tego Herbu dźiś bárzo wiele.
O G Ł Wiślimier on dawny być ták śiły mężney/
Srogim nieprzyiaćiołom być/ y ták potężny.
Wierz mi: że y potomstwo dźiś go nie wydáie/
Wszytkich cnot iego dobrych káżdemu dostáie.
Dom sławny tych Piáseckich pokazał to iawnie/
Imie mężnych Troiánow możesz im dáć spráwnie/
To Tureckie/ Tátárskie/ y Moskiewskie głowy/
Wyznawáiac/ miewáią strászliwe rozmowy.

☞ Początek Herbu Osorya/ zwáli go niektorzy Starza/ ma być koło żołte y miecz otłuczony ná kształt krzyżá w czerwonym polu / zowa go Osorya dla nazwiská przodká tego ktoremu gi nádano.



W Czechách służył mąż zacny/ dla mężnych spraw iego/
Dał ieden Pan dźiewkę swa dźiedźiczkę zá niego.
Po ktorego śmierći/ gdy brat sie z Czech wyiácháć/
Nie chćiał dobr żony swoiey ták zgołá odiácháć.
Tego Krol y Pánowie gdy sie dowiedźieli/
On iego vmysł srogo mu zápowiedźieli.
Gdy sie pilnie nápierał/ wyiácháć kazáli/
Wszákoż mu skárbow z źiemie wywozić nie dáli.

On iáko mogł odbywał dobr wßyſtkich ruchomych/
Czyniąc woli Krolewſkiey doſyć Pánow onych:
Wierćiał kołá v wozá y inße naczynie/
Łat złoto roſpuśćiwßy w ták táiemne ſkrzynie.
Tego żaden nie poſtrzegł/on zá ſkárby ony/
Wyiáchawßy zaraz z Czech tu w oyczyſte ſtrony:
Nákupił wiele imion/Miaſt/ wśi inßych włośći/
Żył tu potym czás długi w niemáłey zacnośći.
A ná znák fortuny ſwey y dowćipu ſwego/
Ziednał ſobie táki cech v Krola mężnego:
Koło cáłe przez dzwoná ſkąd złotá dobywał/
Włożył miecz otłuczony/ z ßczym w potrzebie bywał.

☞ Tu maß potomſtwo ſławne Rycerzá tego/ácz wiele Domow dla wyſtępku iednego/ktory był Woytem Krákowſkim ten kleynot opuśćili/ á inßych vżywáią: wßákoż poczćiwie żywiącym to nießkodźiło áni ßkodźi/inßych Herbow podobnych temu vżywáią/ maß iednák thego kleynotu ludźie zacne ktorzy z wieká poczćiwie żywą.

Teráwſkich Do/ w Sánockiey źiemi zacny y dáw.



Jákub Teráwſki.



Málcher Teráwſki.



Stániſław Teráwſki.



Potomſtwo ich drobne.

NAdobnie ći Teráwſcy iuż wiedz ſwoy wiek trawią/
Bo żadną nie potrzebną rzeczą ſie nie báwią/
Wiodą ſtan ſwoy porządnie wielkiey ſtáteczności/
Prze co v wßyſtkich ludźi ſą w wielkiey miłośći.
Co o ſámym Jákubie mogę zeznáć iáwnie/
Y niemáß co pogánić/chćiey to wiedźieć ſpráwnie.
Choćiaż ćiałko nie wielkie ále ochotniuchne/
A ná wßyſtko co zechceß/ták wiedz/ochotniuchne.

¶ W inßych krainách ten Herb zową Poſwizd / powiedáiąc Hiſtoryą o nim zmyſlnie/iż w nocy iádąc świſtał ſobie ſiedząc ná woźie / drudzy o ono świſtánie ſie nań gniewáli chćieli go bić/on ſie bronił długo letrą ábo drábinką/ ktorą kiedy ſtłukł rzucił ſie potym do kołá/ćiſnął/iednego tráfił áż dzwono oń wytrącił : tákże mu dano krzyż ná to mieyſce/ co ieſt niepodobna/ále to ieſt włáſny początek Herbu tego á nie inßy.

Mießko

MIESZKO Wtory/ ná Krolestwo POLskie obran w POznániu z zoną Ryßchą/ przez Jpolitá Arcybiskupá Gnieznieńskiego/ Látá od Národzenia Syná BOżego. 1025.



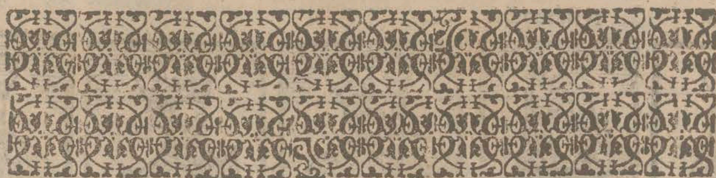
Kázimirz Pierwßy Krolewic POLski.



Ryschá zoná/ corká tego ktory sie pisal Comes & PAlatinus Rheni.



TEGO ßcżeście wzgárdźiło z przeyźrzenia Páńskiego/
Był leniwy do spráwy krolestwá zacnego/.
Więcey rádá zeniná smákowáłá iemu/
Niż mądrych Senatorow co wiedli k dobremu.
Przeco był wßytkim omierzł y wzgárdzon ták sprosnie.
Poznawßy to dokończył żywotá żáłosnie.
Nie vczyniwßy sobie y Krolestwu temu
Pożytku/ áni sławy żadney ku dobremu.



KAzimirz Pierwszy z Klasztorá wzięty syn Mieszkow / ná Krolestwo POLskie obran y koronowan prez Arcybiskupá Gnieżnieńskiego Steffána / wespołek z żoną swą Márya siostrą Járosłáwá Kśiążęćiá Ruskiego / w koronę / ktorą z sobą był przywiosł / Roku 1041. o czym szerzey w Kronikách czytay.



Márya dziewká Włodymirzá Kśiążęćiá Ruskiego.	Swátochná dziewká daná Czeskiemu Kśiążę. Wrátysłáwowi.	BOLesław syn Krolewic POLski.	Władysław Krolewic Polski.	Miecław Krolewic Polski.
				

TEN ácz iuż był swoy vmyśl tym pilnie zábáwił/
Aby ná służbie BOżey látá swoie trawił:
Ale żaden od BOgá szczęścia przeyźrzánego
Nie minie: bo on wszedy widźi cnotliwego.
Y tego iáko z katow klasztornych dobywszy/
Vczynił/lud mu mężny y sławny zleciwszy.
Ku temu męstwo wielkie spráwił w onym Mniszku/
Bogday tácy Krolowie bywáli bráciszku.
Ten Koronie przyczynił przez miecz Plocka źiemie/
Wygnawszy Másłausá iego wszytko plemie.
Swietego Benedyktá ná Tyńcu zbudował
Klasztor/do ktorego wsi sto krom Miast fundował.
Trzech po sobie w Krolestwie synow zostáwiwszy/
Szedł sam potym do Niebá onym rząd zleciwszy.

☞ Tu masz początek Herbu názwánego brodźic / kthory ma być trzy krzyże złote w czerwonym polu.



Z Másłáusem Kázimierz/gdy wiodł wielkie boie/
Bogáćił zá zasługi tám rycerstwo swoie.
Gdy poráził Iáćwingi Rycerzá mężnego/
Acz cżás dawny zátáił nam przezwiská iego:
Ktory Krolá pilnował/czyniąc przy nim wiele/
Prosił potym nagrody zá służbe swą śmiele.
Dał mu Krol wiele włośći/á ná pámięć wieczną/
Te trzy krzyże/iż gromił moc Pogáńską niecną/
Ná znák iego mężnych śieł/wspániáłey vrody/
Miał y z Herbem náżwisko dla ogromney brody.

☞ Kroniki rożnych Autorow pokázuią zacność wielką potomstwá Rycerzá tego/ á naprzod Dom Rádymińskich w Mázowszu stárodawny zacny y mężny.

Brodá mąż słáwny/y Rotmistrz Krolá Káźimirzá pierwszego. 1058.

Máciey Rádzymiński Zemowitá Kśiążęciá Mázowieckie° Márszáłek/ 1352.

Máciey Rádzymiński Woiewodá Mázowiecki. 1400.

Jan Rádzymiński Kásztel. Wárszewski/ Hetman Kśiążęciá Mázowieckie°/ 1430.

Jan syn Janow Rádzymiń. ktory wielkie roty wywodził z Mázo. X. M. k. p. 1460.







Bártosz Rádzymiński mąż sławny/ Cześnik Wárszewski/ 1510.

Jan Rádzymiński Stáro. Liwski/ lat 17. służył z ostátkiem wielkim Krolo. S. Aug. roty znáczne potym wodził temuż Kro. mąż wielkiey śiły: tego ślachtá Mázow. temPore Interregni gdy im Woiew. vmárł wźięli go sobie zá Woiewo. gdźie sie im ná tym vrzedźie pokazał znácznie / y z wielką pochwałą wszystkich. Ten iest tákowey śiły chłopu dosużemu ná iedney nodze stał/ á dał sie zá drugą iąć/ y dopuścił sie mu o źiemie vderzyć/ czego nie mogł żaden dokázáć. Źrzebcá trzećioletnie° zá vcho vłápił/ dotrzymał áż másztálerz vzdę nań włożył/ ktorego chłopow sześć vtrzymáć nie mogli.

Zochowscy / był Stár/ Piotrkow. ieden/ ktory Bugay budował v Piotrkowá.

Inszych Domow iest wiele zacnych stárodawnych/ w rożnych Woiewodztwách.






TEN Dom ácz z dawná mężny y fortunny bywał /
Przeto sámo w zacnośći záwżdy wielki pływał.
Ałe y dźiś nie giną w nich dawne przymioty /
Jest mestwo/ iest y rozum/ insze dobre cnoty /
Snać Antákus on Obrzym/ co go chwalą z śiły /
By tu zászedł te stawę/ dźiś by mu zgubili.
Gdy by sie dostał w rece nászemu Janowi /
Nie byłby mu ták srogim iák Herkulesowi.

☞ Początek kleynotu názwánego Murza/ niektorzy go zową Lis/ przeto iż przodek tego Herbu naprzod nośił Liszkę / ktora teraz potomstwo ie° w Helmie nośi/ ma być biały w czerwonym polu.



MURZA Rycerz z Jácwingi kiedy bitwá byłá/
Widząc że im fortuná niek myśli służyłá/

Z máłem ludźi chytrze w tył zábieżał Pogánom/
Tám skąd byli przespieczni/wierząc błotnym ściánom/
Ktore były ßerokie przy ßelinie gęstey/
Vżywáli fortunnie/z nich vtarczki częstey.
Gdy im dał znák táiemny podług swey namowy/
Ná to był y stroż pilny od woyská tákowy/
Ktory wßystko státecznie ku gorze pátrząiąc/
Ná wyrzucenie strzały z ogniem smowe máiąc/
Te vyźrzawßy záraz sie kazał potkáć z nimi/
Owi toż vczynili co byli zá nimi/
Okrzyk srogi z obu stron : strwożeni Pogánie/
Vskoczyć z złego rázu bacząc trudno ná nie.
Murzá mężnie przebiega/przez ich wielkie ßyki/
W tym lud walny przypadwßy śiekł á wiązał łyki:
Gdy sie bitwá skończyłá/Rycerz sprácowány
Położył miecz przed Krolem swoy okołátány:
Prosząc by służby iego łáskáwie przyimował/
Znákiem wiecznym z potomki by go nácechował.
Krol to widząc iż słußney chćiał Rycerz nagrody/
Wystáwiwßy posługe ták mężney osoby/
Dwoie ielcá ná strzale kazał nárysowáć/
Tym Rycerzá z potomki wiecznie pieczętowáć.

☞ A tu masz w tym wieku potomki tego sławnego/á pámięći wieczney godnego Rycerzá y z przodki ich/ ktore Kroniki y Kátálogi wspomináią/ dla zacnych á świątobliwych spraw ich. &c.

Murzá Rycerz sławny Krolá Káźimirzá. 1058.



Fulko álbo Pełká ten z iednał po Arcybisku. pierwße Bisku. Krák. Kość. z iednał wielkie wolnośći/ 1196.



Biskup Kráków. mieysce Mikołay bráth Bisku. tego Woiewodá Kráko. 1196.



Bolestráßyccy/ Dom stárodawny/ ktorzy od te° WOiewody początek máią.



Zawáccy w Krákowskiey ziemi/ ieden Dom z Bolestráßyckimi.



Jan Záwácki/ w Ruśi.



Wácław Záwácki w Ruśi.



Kwileńskich/ w Bieckim Powie. Dō stáro. y zacny



Giebułtowscy w Pilzńieńskim powiećie zacni.



Mnichowscy/ w Sendomirskim Woiewodztwie.



Postrumieńscy / w Wiślickim.



Sikorscy w Sendomirsk. ziemi.



Grodowski Swátopełk.



Czarneccy w Sánockiey Domstárodaw. y zacny.



Czarneccy / w Krákowsk. Woiewodztwie.



Wroblewscy / Zalescy w Wielkiey Polszcze Kustosz Gnieznien. sedé.



Marcin Pisarz Grodzki Sieradzki.



Rudniccy / w Sieradz. / y w Wielkiey Polszcze.



Ján Rudnicki / Kásztelá Rosperski. 1576.



Oiżewscy z Plockiey ziemie.



Biskupcy w Sieradzkiey.



Lipiccy / w Sieradzkiey ziemi.



Zadabrowscy / Piotr Kászt. Rosnárski Sieradz.



Laccy / w Sieradzkim WOiewodztwie.



Liszkowscy / w Sieradzkiey.



Mikolaiewscy / od Lytomirská.



Rutelowscy / z Mázowsz.



Mieszkowscy / z Plockiey ziemie. Ráwsk pow. Dō



Oltarzewscy / w Wárszáwsk. y w stároda. y zacny.



Vliszczy / w Sieradzkim WOiewodztwie.



Iże dziś cnote / to mestwo / Rycerzá zacnego
Naydziesz tu w tey gromádzie v potomstwá iego.
Masz w nich dowćip tákowy co ie welce zdobi /
A nie mnieysza im sławe iák przodkom ich robi.
W czym ieśli chcesz doświadczyć mey prawdziwey mowy /
Predkoć skutkiem okaże / nie prostymi słowy:
Nie pátrz ná Czarnockiego że ma śiwe włosy /
Niż Eneas Turnusá / predzey ćie popłoszy.

☞ Kleynotu názwánego Rolá dawnośc y początek iego/ktory ma być Roża biáłka y kroie w czerwonym polu.



RYCERZ z Domu Poráiow/ v Krolá meżnego
Zadał dźiewki zá żone Rycerzá dawnego/
Ktorego Krol Káźimirz chował w łásce wielkiey/
Dla iego spraw Rycerskich/ inszey cnoty wszelkiey.
Krol widząc iż potomká inszego nie było/
Chcąc by imie onego meżá nie ginęło/
Pomieszawszy te herby z dawnych wiekow sławne/
Chćiał áby imie cnoty Rycerz miał swe dawne.
Osádźił trzemi kroymi rożę kleynod dawny/
A dał mu tytuł Rola Oycá Pánny sławney.
Dał Pánnę y máietnośc do száffunku iego/
Sámego wźiął ná mieysce Rycerzá dawnego.

☞ A tu obácz dawną zacnośc y rozrodzenie potomstwa Rycerzá tego.

Dobrogost Rola mąż wielki Rycerz Krolá Káźimirzá/ y sprawcá Rycer. te°/ dźiś to Nadw. Hetmán. zową/ 1055.



Tego Rolego potomstwo dźiś sie zową włásnym przezwiskiem/ w Káliskim Woiewodztwie Rolámi.



Steffan Biskup POZnáński był lat 5. 1170.



Dom stáro dawny y zacny Tárnáwskich z Woiewodztwá Łęczyckiego.



Piotr Tárnáwski Márszá. Stánisłáwá Kárnk. Biskupá Kuiáwskiego/ Roku 1578.



Jan syn ie° Kánclerz tegoż Bisk. Kuiáwskie° Proboszcż Kruszwicki/ 1578.

N. Tárnáwski / Stár. ná Skwirniewicách.

N. Tárnáwski / Márszálek Bisk. Plockiego.

Wárgáwscy / w Łęcżyckiey ziemi Dom stárodawny y zacny.

Járochowscy / álbo Wárgáwscy.







Suliszewscy Dom stárodawny / właśniey máiá bydź Niegibulscy / Wáclaw z brácia.

Puckowie w Sieradzkiey ziemi.

Witunscy w Łęcżyckiey ziemi.

Lubienieccy / z Kuiaw ludzie zacny.

Arciechowsczy / ná Podlászu Dō stárod. y zacny.

Lubniccy / ábo Bolgowscy / Stániſł. y Máciey / Dō stárodawny.






Stánisłáwscy / z Kuiaw JAN z brácia / 1303.

Boruccy ná Kuiáwách.

Jánuszewscy / z Sochácżewskie° Powiátu.

Bártochowscy / z Łęcżyckiego Woiewodztwá.

Rusieńscy w Sieradzkiey ziemi.







Wálẽty Rusieński Rusieckim go zowa w Ruśi / gospodarz wielki.

Biáłácżewsczy / Sẽdom. ziemi.

Skibiccy / w Łęcżyckiey ziemi / Dom starodaw.

Kocháńscy / Kloszowscy z Belskiego powiátu z Podlászá.

Gádomsczy / z Mázowszá ludzie zacni.

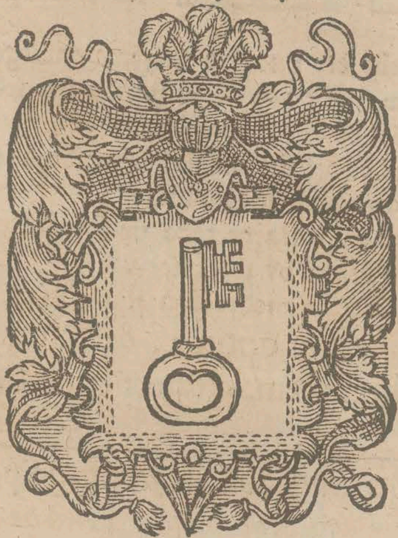






DOM tych zacnych Rolicow z dawná w POLszcże sławny/
Jáko o nich powiádá przywiley ich dawny.
Alec y dźiśieyszy wiek dość ie pieknie zdobi/
Jmie im nieśmiertelne dla dobrych spraw robi/
Dwory możnych Biskupow z ich pocżatku słyna/
Wiec y one dowcipy meżne w nich nie gina.
Niechay Grecki Protenor doświadcży ich śiły/
Snać á niż od Hektorá cieższe by nań były.

☞ Początek herbu Jásieńczyk/ ktory nádał Krol Kázimirz iednemu z sług swoich/ ktory z nim po wyiechániu z POLski/ áż do náwrocenia iego w káżdych potrzebách bywał / czyniac znák wieczny wiernych służb iego/ kiedy z Jácwingi/ ktore był Másłaus Ksiaże Mázowieckie nań przywiodł/ meżnie przed oczymá Kro. czynił/ wielkie opátrzenie/ wsi y pustyń nádał/ ma być klucz złoty w błekitnym polu.



WIELE á dosyć meżnie sobie poczynáiac
    Tuż przed okiem krolewskiem pogány płoszáiac.
Wspomniał potym służby swe krolowi wiádome/
    Tákże wszytkie niewczásy y nedze świádome.
Krol báczny ktory świádom był zasługi iego/
    Vczyniwszy przemowe łáskáwa do niego:
Rzekł / służby twe/ przygody co cie potykáły
    Strudna áby nagrode tu iáka wziać miáły/
A wszákoż znák pielgrzymstwá y wierności twoiey /
    Podawamći ten kleynot z własney reki swoiey.
Zá tym mu wiele włości do dzierżáwy dano /
    Jáka w nim/ też w potomstwie cnote/ wierność/ znano.

☞ Własne potomki Rycerzá tego zacnego masz w tym wieku w rożnych Woiewodztwách.

Jásieniek mąż wielki ktory zdziecinstwá wychował sie przy Kr. Kázim. pierwsz. 1098.



Od tego Jásieńczyká Domow wiele zacnych.



Kárczewszczy / w Mázowszu Dom stárodawny y zacny.



Przerádzcy / w Płockim WOie. Dom stárodawny y zacny.



Kráiewscy / w Płockim WOie. Dom stárodaw.



Buſcy / w Ráw. ſkiey ziemi Dom dawny.



Lichowſcy w Sieradzkiey ziemi/ Dom ſtárodaw.



Stániſław Janowſki / w Sendo. ziemi człowiek dobrey cnoty.



TAK wiedz żeby tey cnoty y meſtwá tákiego
Nálazł w tym tu orſzaku máłym nie iednego.
Poſpolićie Sobolá Sobol rodźi záwżdy /
Syny tákże cnotliwe miewa oćiec káżdy:
A iż widźiſz w tytuły to Herb zádrobniáły/
Znáć że wiecey o ſławę táką ſie ſtáráli
Te tu Domy poczćiwe/ktora by ich wiecznie
Zdobiłá zá náuką medrcową ſtátecznie:

Qui loquitur quæ ſunt optima, & facit quæ honeſtiſsima, famam honeſtam, & perpetuam habebit.

☞ Herbu Zagłobá názwánego pocżątek.



ZDOMV Jáſtrzebcow bráćia byli dwá rodzeni/
A wielką nieprzyiáźnią k ſobie pobudzeni /
Czeſto wielkie náiázdy miedzy ſobą máiąc /
Jeden drugiemu trudnosć bezmierną zádáiąc.
Młodſzy potym ſtárſzego o gárdło przypráwił /
On ſie iego wyſtepek ſzeroko roſławił/
V wſzyſtkich był wzgárdzonym o to ſie ſtáráli /
By znák wieczny wyſtepku iemu zá to dáli.

Temu podkowe záraʒem nádol obrocono/
Krzyż wyiawſzy á ſzáble w posrzodek włożono.

Sochowie/ w Mázowſzu Dom ſtárodawny y za cny.

Sochá Woiewodá Plocki zábit od Tátar. 1399.

Klenięwſcy/ z Plockiey ziemie.

Inſzych Domow wiele tám w tym Woiewodztwie.






☞ O tych ktorzy w tym wieku tego Herbu vżywáią.

MOGlić przedtym przodkowie być tey okrutnośći/
Ale dziś potomſtwo ich maſz tey ſláchetnośći/
Dobrey ſławie ná wſzyſtkim pilniuchno holduią/
To co przyſtoi zacnym znácznie pokázuią/
Naydzieſz meſtwo vczćiwe ná potrzebne czáſy/
Zagłobſczy w Plockiey ziemi potráfią w to náſzy:
Jároſzewſcy/Dabrowſcy/y Smárzewſcy dawni/
Sniegoccy y Trzebińſcy z tych wodzowie ſławni.
Woyſk POLſkich/iezdnych/pieſzych/fortunni bywáli/
Znáczne ſłużby oyczyznie ſwey pokázowáli.

☞ Początek Herbu dawnego POLſkiego Nieſobia/ kthory Krol Káżimierz nádał Rycerzowi ſwemu Nieſobi/ gdy wyieżdżał przećiw Brátyſłáwowi Czeſkiemu Kśiążećiu.



WYieżdżáiąc Káżimierz z ludem ku potrzebie/
Pátrzał/iák ludzie zwykli ſzczęśćia w iáſnym Niebie/
Vyżrzał Orłá latáiąc prawie nád ſwą głową/
Poczną záraz rozbieráć fortune tákową/

Rycerz (ktory niesobia miał náźwisko) dawny/
Ten dla swey mierney reki był ná dworze sławny.
Wźiawszy kusze/y zmierzył do Orłá onego:
Mowiac/wnet ia doświadcże tu szcżeścia nászego:
Jesli strzała odeyme ta zdrowie Orłowi/
Nie wybiegáć sie pewnie nieprzyiaćielowi:
Jesli też ptaká chybie/y nas szcżeście minie/
A tego tu doznamy záraz w tey godźinie.
Puśći strzałe z tegiego łuku ku Orłowi:
Rzecże (pátrz tego pilnie proszę) ku Krolowi:
Ledwie tego domowił/áli strzałá oná
Tuż przed nimi vpádłá y z sztuka ogoná:
Powie záraz/ták wiedzćie z tey gromády ludźi/
Weźmiem korzyść nie z wszystkich z vćiekáia drudzy/
Krol gdy potym prawdźiwey wiezdźby iego doznał/
Ten znák v z wiela włośći/ná wiecżność mu nádał.

☞ Potomstwo thego Rycerzá zacnego w tym wieku masz o ktorym ia wiedziec moge Mijomskie / y Doruchowskie/w Sierádzkim Woiewodztwie.

☞ Pocżatek Herbu názwánego Sokola.



JAdac przez wielka puszcża Krol w nie wielkiey zgrái/
Obacży ono Niedźwiedź przy drzewie sie tái:
Widzac Wieprzá dźiwiego/bedac przemorzony/
Pátrzy iák by go pożyć łatwiey z ktorey strony.
Krol sie w mieyscu zátrzymał/chcac te Trágedya
Widźieć/iáko przemoże ták mężna bestya:
Skocży Niedźwiedź ná Wieprzá/przycżapi go wiárko/
Wieprz sie porwał wyrwał sie Niedźwiedźiowi zárko.
Skocży potym do niego/ Niedźwiedź mu vchodźił/
A iákby go potápić chytro ná to godźił:
Zágniewáne bestye iuż o to niedbáły/
Choćiaż ludźi gromády przed soba widźiáły.
Dwá młodźieńcy rodzeni bráćia sobie byli/
Jáko on źwierz rozwádźić pretko sie zmowili:
Skocży stárszy do Wieprzá/popadł go zá vszy/
Młodszy tákże Niedźwiedźiá meżnie sztylu duśi.

Potym

Potym broni dobywßy co mieli przy sobie/
Záraz srogie bestye zárzezáli obie.
Krol pátrząc ná mestwo ich przyiął od nich mile/
A pokázuiąc im wdźięk oney krotofile/
Dał im ten znák ná wiecznosć tym kßtałtem złożony/
Jáko meżnym Rycerzom á bráćiey rodzony:
A niechcąc vposledźić tym dárem żadnego/
Włożył tep ná korone Niedźwiedźiá meżnego/
Dano im wiele pustyń/wiele osiádłości/
Byli/y dźiś potomstwo iest wielkiey zacności.

☞ Potomki w tym wieku tych zacnych á meżnych Rycerzow maß w tym wieku.

Gałczeńscy/ w Wielkiey Polßcze Dom stárodawny y zacny.



N. Gałczeński Kánonik Krákowski/1578.



Pigłowscy/ w Wielkiey Polßcze Dom zacny.



Goreccy/ w Kálískim WOiewodztwie.



Jan Drodzeński v Lewic ná Wołynu/ Michał v Retki zábit od Tátar/ 1576.



Y Inßych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.
RZPátrzywßy sie pilnie tym osobam sławnym/
Zeznaß iż sam podobni przodkom swoim dawnym:
A iesliby sprobowáć chćiał ktemu ich śiły/
Wierz mi ná czás potrzebny żeby tákie były/
Bo ten sam Jan Drodzeński znáczny iest z swą záwżdy/
To mu zemną prawdźiwie muśi przyznáć káżdy:
Gdy z zárkimi pohańcy meżną reką swoią/
Wiecey y meżniey czynił/ niż Aiáx pod Troią.

☞ Przyniesienie Tárnáwy Herbu do POLski/ma byc krzyż biáły w czerwonym polu/miesiąc żołty.



TEN Herb przyść pokázuie do Krolestwá tego
Z BOguchwałem Rycerzem od Morzá wielkiego/

Rodyáńſkich Rycerzow mąż wßelkiey cżći godny/
A k temu był fortunny y cnoty oſſobney:
Wźiął wielkie opátrzenie od Krolá mężnego/
Gdy ſam widźiał okiem ſwym wielkie męſtwo iego.
Aby wiedźiał dla cżego Tárnáwą názwány/
Przeto iż ten BOguſſał bieł mężnie Pogány/
V tey gory Tárnáwy/ktora męſtwo iego/
Iuż ták będźie ſławiłá do cżáſu wiecżnego.

☞ Maß w tym wieku potomki włáſne Rycerzá tego/ktorzy w Rycerſkich ſpráwách ſą podobni przodkowi ſwemu.

Boguſał Rycerz y mąż ſławny. 1068.



Jánuß Arcybiſkup Gnieznieńſki doctrina virtute potens. 1260.



Tárgowiccy/ od Lubliná ktorzy ſie dźiś Broniewſkim zową Domſtárod. y zacny.



Aleoſas Broniewſki Hetmán Krolá Węger. Máty aßá był Stáro. Konin. y Pyzdr. trzymał Łowicż od wuiá ſweᵒ Roże Arcyb.



Targowicki Sekretarz Kr. Zyg. Kánc. Kr. Hel. Káno. Krákow.



Jerzy Broniewſki Káno. Lwowſki Pleban w Drohobycży.



Stániſław Broniewſki ná Bukowinie poimán zánieśion do Azyey tám vmárł.



Niemierza Broniewſki Wierzbiecie Dworzan. ſłużąc ná Bukow. widząc iż pod Pánem koniá zábito zśiadł z ſweᵒ á dał Pánu. Tenże doſtał ſobie koniá obacży Oycá ſwego ſtár. bárzo vśiecżoneᵒ, wſádźił go ná on koń: Ociec niechćiał go odiácháć/ áż muśieli obá ná iednym viezdżáć.



Marcin Broniewſki/z Háwłowic/ gdy pod Piotrem Kmitá koniá zábito/zśiadł z ſwego koniá/ſam pießo przy Pánu w Horßeńſka bitwe ßedł.



Stániſław Broniewſki koniußy Przemyſki/ był Stár. Medyckim ktore ſynowi był Janowi ſpuśćił. Ten Stániſław z młodośći ná rycerſkim chlebie w cudzych źiemiách zroſł/ wiele z Turki/ z Tátáry cżynił/ był w więźieniu kilká lat/ potym ſie okupił Turkō/ mąż wßelkiey cżći y ſławy godny.



Jan ſyn ieᵒ Stároſtá Medycki/ cżłowiek godny/ dla pocżćiwych ſpraw pámięći wiecżney/ 1574.



Stániſław ſyn Stániſłáwow/ Dworzánin Krolá Steffáná 1578.



Sebáſtyan Broniewſki/ Koniußy Przemyſki. 1578.



Broniewscy / w Przemyskiey / w Sendomirskiey / y w inszych Woiewodztwách máia ieden Dom.

Tudorowiecy / w Sendom. ziemi / Dom dawny.

Stryieńscy / w Lubelskiey ziemi.

Ależkowscy z Mázowsza.

Slánkowie / w Sendomirskiey ziemi.

Petrykowie / w Sendom. Dom zacny.

Gorzkowscy / w Lubelskiey zie.

Gálezowscy / w Lubelskiey zie.

A inszych wiele w rożnych Wo.







TEN dla wielkiego męstwá Dom z dawná iest sławny /
Jákoć ie pokázuie tu iáwnie wiek dawny /
Mogę o Stánisłáwie ossobnie powiedźieć /
By chćiał tylko ná máłą chwilę z nim pośiedźieć /
Zrozumiałby z prawdźiwych sam postępkow iego /
Sprawą Agámemnoná w nim własną Greckiego.
Jż pochlebstwo obłudność mu nie pánowáłá /
Przeto zdrádna fortuná nagrody nie dáłá /
Alec y w tych ná ktore pátrzysz okiem iesżcze /
Wiedz iż cnotá obráłá sobie pewne mieysce.

☞ Początek dawny Herbu Ogończyk / niekthorzy go zową Powáłá / ktory ma być strzałá białła w czerwonym polu ná końcu puł pierśćieniá złotego.

¶ Ten kleynod ma złączenie z Domem Odrowążow / kthorzy w Morawie byli wielkiey zacnośći / tychże to Odrowążow byłá Pánná dźiedźiczká / ktorą Piotr Rycerz odiął nie przyiaćielowi / przeto połowicę Herbu oyczystego zostáło / ná znák wieczney zacnośći iey Domu. etc.



Piotr harabcewskij ktori mieszka wesatcowie nad Beldzem bez Bogati madrj y wielky vczicziel wdomu swoym mial z sinow

PIOtrász dźiedźic z Rádzykow mąż sercá wielkiego /
Po záłosnym zburzeniu Xiestwá Moráwskiego.

Jádac vyzrzał Pogánin Pánne nieſie zacna/
Dla iey Oycá ſławnego wßey Koronie znáczna.
Pánná Piotrá poznawßy/rece wzgore wznosi/
By ia wydárł z Pogáńſkich reku pilnie prosi.
Rycerz ácz Pánny nieznał/ſkoczył wnet do niego/
Kopija go ſtráciwßy weźmie koniá iego/
Wſádzi Pánne ná siodło/każe iey vchodźić/
Ktora mu te posługe przyrzekłá nágrodźić:
Dáłá mu puł pierśćieniá/druga część ſchowáłá/
Chcac czáſu potrzebnego by go po nim znáłá.
Rychło potym te Pánne zá mąż wydáć miano/
W ktorey chytre wymowki dla przysiegi znano:
Ktora oná Piotrowi przed tym vczyniłá/
Sáma mu ſoba służby nágrodźić ſlubiełá.
Rycerz gdy ſie dowiedział o tákiey bieſiedźie/
Jáko mogł ná weſele w tákim ſumptćie iedźie.
Przyiáchawßy ná Zamek/wßedł ná ſale one/
Pánne gwałtem inßemu iuż chca dáć zá żone.
Piotrás widzac/pierśćionek Pánnie záraz wroćił/
Ten iey on żal bezmierny w weſele obroćił:
Poznawßy ſwoy pierśćionek/wnet słowy pretkimi/
Powie wesoła twarza záraz przed wßyſtkimi:
Mowiac/że to ieſt mąż moy ktoremum ſlubiłá/
W ten czás kiedym w Pogáńſkich reku nedzna byłá:
A ták wole gárdło ſwe ábym tu ſtráćiłá/
A niżeli wiáre ſwa te com ia ſlubiłá.
Wßyſcy Pánne pochwala z ſtałośći tákowey/
Zaraz ia podług myſli dáli Rycerzowi.
Rycerz znák ßcześćia ſwego wiecznie piecżetuiac/
Tákże wierność Pánienki oney okázuiac/
Ziednał ſobie zá wieczny Herb z potomki ſwymi/
Własnie tákiey ozdoby iák go tu widzimy.

☞ Tu maß własne potomki Rycerzá te⁰/ ktory ſie wyprzedawßy ze wßytka máietnośćia w Wegrzech/do POLſki z wielkimi ſkárby przyiáchał. A tu wielkie oſády pokupił/ná ktorych dźiś maß Domy ſtárodawne y zacne/ naprzod KOśćieleckie.

Piotr mąż ſławny pierwßy dźiedźic kleynotu te⁰. 1100.



Wiſław Kośćielecki Biſkup Krákowſki/ Roku 1242.



Jánuß Kośćielecki mąż zacny / Woiewodá Brzeſki. 1247.



Mikolay Kośćielecki WOiewodá Káliſki/ 1258.



Jánuß Kośćielecki/ Woiewodá Jnowlocłáwſki. 1259.



Jan

Jan Kościelecki Stárostá Chelmski/ 1259.



Woyćiech Kość. Woiew: Brzeski ktory zamku Pákośći meżnie obronił/1305.



Ján Kościelecki Woiewodá Jnowłocłáwski/ Roku/ 1458.



Mikołay Kościelecki Woiewodá Brzeski. Roku 1459.



Andrzey Woiewodá Jnowłocłáwski/Roku 1465.



Mikołay Kościelecki Biskup Chelminski/ Roku 1509.



Andrzey Kościelecki Kászt. Woynicki Zupnik Kr. Zup Podskár koróny/ 1507.



Stánisław Kościelecki/ ktory po Krolá Zygm. w poselstwie ieździł/ mąż zacny.



Jan Kościelecki Woiewodá Łęczycki/ 1540.



Jánusz Woiewodá Poznáński. 1540.



Janusz syn tego/ Woie. Sierádzki Generał Wielk. Polski/1564.



Andrzey Woiew. Poznáń/ Pyzdrki Bydgoski Stár. 1564.



Stánisław Kásztellan Bydgoski/ ROku 1578.



Łukasz Kościelecki/ Biskup Poznáński/ Roku 1578.



Stánisław syn Jánuszow Stárostá Nakielski/ 1578.



Jan syn Jánuszow Stáro. Bydgoski /Roku 1577.



Andrzey syn Jánuszow Woiewodzic Sierádzki. 1578.



Krysztoff syn Jánuszow Woiewodzic Sierádzki/ 1578.



Kátharzyná Jánuszowa corká Opaleńska Stáro. Wielopol. Márszałkowa Koronna/1578.



Reginá Jánuszowa corká Rokoszowska Kásztelanká Srzemska 1578.



Helžbietá Jánuſzowa corka Woiewodzanká Sieradzká/ 1578.	Zoffia tegoż Woiewody Sieradzkiego corká/ Roku 1578.	Syn Káſztellaná Bydgoſkiego/ 1578.
		

TEN Dom dosyć ſzeroko ſámá cnotá ſławi/
Dla tey go BOG z dawnego wieku błogoſłáwi:
Co iáwnie pokázuią ich zacne tytuły/
Pátrzaſz ná krwáwoboyne/pátrzaſz ná Infuły.
Muſonius Tyrrhenus tu dowcipem ſwoim/
Z Niceſſorem Káliſtem dáwnochwalnym twoim/
Niech ſie námniey nie chlubią/ trzymam ią zá ſwymi/
Mężny Protezylae probuy ſie z drugimi/
Káżdy z was podług myſli doſtánie zábáwy/
Peten Dom Kościeleckich wſzelkiey dobrey ſpráwy.

Domu Dźiałyńſkich ktorzy ſą właſni Kościeleccy zacność y rozrodzenie/iáko wiedźieć mogę zá wieku ſwego/ tu krotko wſpomnię.

Jan Dźiałyńſki z Kościelcá Woiewodá Chełmińſki.	Jan ſyn te° Woiewody Woiewodá Chełmińſki.	Andrzey WOiewody Chełmińſkiego ſyn drugi.	Michał tegoż Jana ſyn Podkomorzy Chełmińſki/ Stáro. Dobrzyńſki.	Ráffał Káſztellá Brzeſki/ Kowálſki/ Brodnicki Stároſtá.
				
Páweł ſyn tegoż Woiewody Stároſtá Bobrownicki.	Szczeſny ſyn Michałow Stároſtá Lucbárſki/ człowiek w młodym wieku ſwym zacny/ ktory ná peregrynácyey vmárł w Azyey.	Mikołay ſyn Andrzeiow.	Lukaſz ſyn Ráffałow Stáro. Kowálſki/ te° vrodźiłá Kátá. Zgorki.	Mikołay/ Láſotá/ Stániſław/ ſynowie Woiewo. Chełmińſk. ktore poro. Kárniſká.
				

Michał Páwłow syn. Páwel tegoż Páwłá syn.	Sa też y corki tegoż Páwłá/ te porodziłá Kostczanká/ ktorych imion niewiem.	Jwieska Micháłowa corká/ siostry sa Pánny.	Kosobucka Pisárzowa Płocka/ Woie. Chełmiń. corká/ 1578.	Tego Woiewody corki sa Pánny/ ktorych imió wiedźieć nie moge.
				

ACz nam záwżdy ozdobnie ten Dom w POLszcze świećił/
Ale był dosyć piekna świece świeżo wzniećił/
Ktora zgásł i ná żáłość stadz Krolestwu temu/
A nie tylko Domowi Dźiáłyńskich sámemu.
Pilność Scypijonowá sławy w Szcześnym byłá/
Alexándrowa praca/ Pátroklowá siłá:
Wiec byłá y wymowá k temu dowćipowi/
Wszytkie cnoty dał był BOG temu człowiekowi.

☞ Tu masz Domow inszych zacnych wiele w rożnych Woiewodztwách/ ktorzy rowny poczatek z tym Domem Kośćieleckich máia/ y iedne dźielnice.

Jactam cerskij snowiecj Starego wa lantego

Zelskich Dom ná Dobrzyńskiey źiemi stárodawny/ y zacny/ z Kośćieleck. iedná dźiel.	Czerscy/ ná Dobrzyńskiey źiemi Dom stárodawny y zacny. Wálenty Cerski miłośnik Oyczyzny.	Niedrzwiccy/ w Sendomirsk. źiemi Dom stárodawny y zacny.	Siewierscy/ ná Kuiáwách Dom stárodawny y zacny.	Kośćielscy támże Dom stárodaw. y zacny/ z Kośćieleckimi iedná dźielnicá.
				
Murzynowscy/ z Dźiáłyńskimi iedná dźielnicá Do stároda. y zacny.	Kuczyńscy z Kośćiele. iedná dźielnicá Dom zacny bywáli Woiew. y Dygnitarzmi.	Sierakowscy/ Dom stárodawny y zacny/ Woiewodá Łeczycki 1578.	Baleńscy/ Bukatowie ná Kuiáwách/ Dom stárodaw. y zacny.	Zákrzewscy ná Kuiáwách Dom zacny/ N. Kásztel. Kruszwicki. 1578.
				

Jan Trzebuchowskij Sendzia kruszwickij y poborca wojewodztwa brzeskiego 1589

Gorynſcy/ Dom zacny/był Woie. Mázowieckim ieden/ ktore° dziewke miał Birzy Woiew. Krák.



Mirosłáwſcy/ z Gorynſkimi iedē Dom.



Pácżeńſcy z Goſtyńſkiey ziemie/ z Kośćieleckimi byłá iedná dźielnicá.



Zwolſcy z Czerſkiego Powiátu/ Dom ſtárodawny y zacny.



Kuczborſcy/ ná Dobrzyńſk: ziemi Dom ſtároda. y zacny/y ná Záwkrzmáía.



Trzebuchowſcy/ z Roſkow/ Dom zacny/ Jan był PODKŌ. Nadw.



Zakrzewſcy Zbożowie pieniężni y madrzy. człowiek vczony.



Roßkowſcy/ z Trzebuchowſkimi iedē Dō dawny y zacny. 1578.



Biechowſcy/ w Krákowſk. Woiewodztwie.



Sieczkowſcy/ w Sendomirſkiey/ w Wiślickim Powiećie.



Botowieccy/ w Sendomirſkim/ w Rádomſkim Powiećie.



Wyſoccy z Wielkiey POLſki/ w Káliſkim Woiewodztwie.



Letowſcy/ z Lubelſkiey. Wieśiołowſcy/ Lęczyckim.



Gorniccy z Krákowſkiego Woiewodztwá. Kſiążki Dworzániná Polſk.



Lukaß człowiek zacny Stár. Tykocki/ ktory piſał ięzykiē.



Czárnotulſkich Dom w Poznáń. Woie. ſtárodaw. y zacny.



Grodziccy w Poznáńſkim Woiewodztwie.



Broniewſcy/ ná Kuiáwách Dom zacny.



Widzierzewſcy/ Málcher Sárná v Poznániá.



Drwalewſcy/ ná Kuiáwách.



Rożnowſcy

Roznowſcy/ w polſzcze z Pozná. Jankowſcy/ w Lęczyckim.

Zápárſcy/ z Poznáńſkiego. Stárosielſcy/ ná Podláſzu.

Woyſzykowie/ z Woycze Dom ſtárodawny y zacn.

Kreſláus Woyſzek Podko. Kráſkowſki/ 1455.

Zołtowſcy/ Skárbkowie z Płock. ziemie/ Floryan godny chłopek y mężny.







JEDná dawność y zacność tey zacney gromády/
Ták wiedz/ maſz to práwy bránt niemáſz tu przyſády
Tákiey/ ktoraby ie w czym oſzkárádzić miáłá/
Meſtwo Przodká y ſtałość Pánny/ cnotá dáłá.
Wieleby tu Xántypow Greckich náráchował/
Nie ieden z nich Likurgá porządkiem celował.
Craſus diues z bogáctwy/ niechay ſie nie chłubi/
Pewnie imie ſwey ſławy do Kuiáwian zgubi.

Stáry Koń/ kleynot ſtárodáwny POLſki/ kthory ma być białły w czerwonym polu.



ZDOMV Toporow bráciá trzey rodzeni byli/ Szedziwoy. Nawoy. Zegotá.
We wśi Sieciechowicách wſzyſcy ſie rodzili/
Stáráiąc ſie o ſławę namłodſzy Zegotá/
Ktemu go przymuſzáłá przyrodzona cnotá:
Jáchał młodo do Niemiec tám czás długi ſłużył/
Chcąc áby zá ſwe ſpráwy ſławy wieczney vżył.
Potym w kilkunaśćie lath przyiáchał do domu/
Chcąc mieć folgę pracy ſwey wnet vżył gomonu.
Bráth go przyiąć zá brátá nie chćiał właśćiwego/
Ani puśćić częśći/ co przyść miáłá ná niego:
On iáchał do przyiaćioł/ wſzyſcy go poználi/
Y świádectwo przed Krolem o nim pewne dáli.
Gdy mu Krol dział przyſądził/ prośił o nagrody/
By mu ſkazał ná bráćie/ zá te iego ſzkody.

Spytał Krol/czegoby chćiał: on powiedźiał záraz/
Podźiel nas Męźiwy Krolu Herby teraz:
Niech mi brátem nie bedźie/kiedy prágnał tego/
A tym go wiecznie náznáczć/y potomki iego.
Krol mu tego pozwolił/á widzac godnego:
Rzekł/żaday sobie Herbu ku myśli iákiego:
On mu przywiodł koń biały gumieczka nákryty:
Rzekł/niech ten mam moy Panie kleynod známienity/
Ktory zemna w potrzebách rozmáitych bywał/
A z káżdey mie fortunnie/y meżnie wyrywał.
Krol záraz mu ten Herb dał podniowszy pierwszego/
Kazał go w Helmie nośić/dla znáku wiecznego.
W polu ma być czerwonym z złotymi kopyty/
A przezeń czarny deczek ná przodku przyszyty/
Podniosł ogon ku gorze gotow bieżeć w drogę/
Wystáwił práwą/iákby szedł ochotnie/ nogę.

☞ A tu masz potomstwo tego zacnego Rycerzá własne/ ktorzy kleynotu tego vżywáią.

Zegotá Száphrániec/mąż sławny 1080.

Zegotá Száphrániec syn te° Podkomorzy Kráko. 1100.

Piotr Podkomorzego syn Kászt. Sendomirski. 1180.

Jan syn Kásztelaná Sendomirskie° Kászte. Sánocki/ 1220.






Iák mniemam że od te° idą Domy zacne w Ruśi/ktorzy te° kleynotu vżywáią.

Siemuszewscy w Przemyskiey źiemi Dom zacny.

Czártoryiscy / w Ruskim Woiew. Domy zacne / y możne.

Piotr Száphrániec mąż sławny 1410.

Piotr Stárostá Kámieniecki.

Piotr Száphrániec Podkomo. Krákowski / Hetman Polny/1419.







Jan Biskup Kuiáwski/ Roku 1433.

Piotr Száphrániec Woie. Krákowski/ 1436.

Piotr Száphrániec/Kászt. Wyślicki/ 1505.

Stánisław Száphrániec Kásztel. Sendom. 1578.

Stáni. Száphrániec syn Kásztel. Sendom. 1578.







Wielopolskich / náPodgorzu Dō stároda. y zacny.



Wielogłowscy / támże ieden Dō z Wielo. dawny.



Polanowscy/ w Kráko. ziemi Dō stárodawny.



Tomasz Polanowski Opát S. Crucis. 1578.



Nawoiewscy/ w Krákow. Woie. v Sadcżá.



Wroniccy / w Krákowsk. Woiewodztwie.



Grodeccy/ v Sącżá ná Podgorzu



Żarscy/ w Krákowskim Woiewodztwie.



Inszych Domow wiele zacnych w rożnych Woiewodztwách.



PAtrzay ná to potomstwo Rycerzá sławnego/
A obacż w Historyách cne postepki iego/
Wszákże ná to nie szukay dowodow pewnieyszych/
Ják te ktoreś sam widział cżásow teráznieyszych.
To Interregná one iáwnie wspomináią/
Y wielkiey nam stałośći Száphránce oddáią.
A mogł bym do Soloná Sáláminiyskiego
Rownáć / w dźiśieyszym wieku Stánisłáwá tego.

Przyniesienie Odrowąża do POLski z Moráwy/ kthory ma być biały w cżerwonym polu.



TEN z Moráwy zániesion od cżásu dawnego/
Toż ma własne nazwisko Rycerzá pierwszego/
Ktory sie przyprowádził tu z skárby wielkimi /
Wielkiey záwżdy zacnośći był z potomki swymi.
Coć dość iáwnie tytuły te ich pokázuią /
Ktore przy potomstwie ich ieszcże sie nie psuią/
Záwsze swoie kochánki ma cnotá ná piecży /
Y iedna im ku myśli wszytkie źiemskie rzecży: O isz

Skraw arłdowie wmorawie tego Herbu używayom wielie się prosławił kościołow wast Jamkow pobudowało wsłasku wmorawie wpolsce osim świadcząm krom byj Imorawi Jest przie meszion do polsky ktore go używają przemasło wie niegy własni przemasło wie alle odrowąsowie

☞ A tu obacz dawną zacność y rozrodzenie potomkow Rycerzá tego.

Saul mąż wielki ktory tu z wielkimi skárby przyiáchał/ 1080.



Saul syn iego/ ktory sie pisał Comes de Końskie. 1140.



Iwo Bisk. Krákowski syn Saulow żywotá ś. żył lat 12. wiele kościołow pobudował/ 1204.



Ostáfiy ktory sie pisał Comes Odrowąż á Końskie. 1222.



Prándotá z Białáczewá/ Biskup Krákowski/ Roku/ 1242.



Jan Szczekocki/ Kásztе. Lubelski Stáro. Sadecki. 1410.



Piotr Odrowąż Woiewo. Ruski. 1436.



Stánisław Odrowąż mąż zacny. 1438.



Jan Arcybiskup Gnieźnieński/ 1453.



Andrzey Odrowąż Woiewodá Ruski/ Roku 1456.



Tomasz Odrowąż mąż sławny ktory z Krzyżaki walczył mężnie. 1459.



Jan Odrowąż Woiewodá Podolski/ 1453.



Jan Odrowąż Arcybisk. Lwowski/ 1449.



Jan Odrowąż ze Sprowy/ ktory v Łopusznáz Tátáry sie bił mężnie/ 1509.



Jan Konecki Ochmistrz Krolo. Polsk. Anny Stáro. Łomżie. 1575.



Tych Odrowążow ze Sprowy/ ostáteczny po:o. Kostczyna Woiewodz. Sendom. 1578.



Dom Szydłowieckich stárodaw. y zacny / ktorego iuż niestáło.



Krysztoff Szydłowiecki Woiewo. Krák. ktory był Opáthow kupił. 1238.



Pieniąszkowie w Krákow. Woie. Dom stárodawny y zacny.



Dom Dębieńskich w Krákow. Woiewodztwie/ stárodawny y zacny/ byli Szczekoccy.



Bebnowscy/ iedná dzielnicá/ z Konieckimi Dom zacny.	Kurzáńscy w Ruskim Woie. Dõ stároda. y zacny/ Bárnádyni dwá Iezuitá trzeći.	Kársniccy w Sẽdomirskim Woiewo. z Chećinsk. Powiáthu Dom zacny.	Stráßowie/ w Wislickim Dom stárodawny był ieden w Turcżech przyiawßy wiárę Pogáńską/ człowiekiem bogátym.	Chlewiccy Dom stárod. y zacny/ w Sẽdomirskim Woiewodztwie.
				
Krzyßkowscy/ z Sendomirskie° Woiewodztwá.	Mießkowscy/ z Káliskiego Woiewodztwá.	Sypniewscy/ z Płockiego Woiewodztwá.	Kietlińscy/ ábo Płocżeńscy z Sierádzkiego Woie.	Inßych Domow w rożnych Woiewodztw. wiele.
				

PAtrzay iák pieknie rozmnożył BOG Rycerzá tego/
Szerzac w wielkiey zacnośći tu potomstwo iego/
Pátrzay Infuł ozdobnych/pátrz Woiewod sławnych/
Prawdziwych miełośnikow oycżyzny swey dawnych.
Zá to dziś potomstwo ich nagrode odnośi/
Bo ie rownie do tákiey BOG zacnośći wznośi:
A poki POLski sławá/zacność tá nie zgáśnie/
Dziś ią w Ianie Koneckim wznowił dosyć iáśnie.

☞ Herb stárodawny POLski Pobog/ktory ma być w polu błękitnym/podkowá białła/krzyż złoty.



Z DOMV Zagłobcżow był mąż dowćipny do wßego/
Stárał śie áby zgubieł zmázę przodká swego:

Bogoboynoſć do tego w ſobie wielką máiąc/
Jezdźił po cudzych źiemiách/o to ſie ſtáráiąc/
By ſławę pierwßych przodkow w domu ſwym náprawiel/
W zacnośći oney dawny potomki zoſtáwił.
Od Ceſárzow/od Krolow/tákże Kśiążąt zacnych/
Do Papieżá miał liſty przyczynne ſpraw zacnych.
Oćiec święty vyźrzawßy mężá podobnego/
Przeczedł liſty/pochwalił wßytkie ſpráwy iego:
Dał mu krzyż/á przyczynne liſty piſał ktemu/
By go Krol POLſki włożył w pierwße mieyſce iemu.
Krol iż widźiał ná oko/co o nim piſano/
Męſtwo/tákże pobożnoſć iego wyſtáwiáno.
Włożył krzyż ná podkowe/znácznie vdárował/
Vſtáwicznie przy ſobie/ná ſwym dworze chował:
Miáſto ptaká przydał w Helm put chártá rączego/
Ktory znáczy w nim wielką pilnoſć Páná ſwego.

☞ Tu krotko obacz dawną zacnoſc y rozrodzenie potomſtwá tego w rożnych Woiewodztwách.

Boleſtá mąż zacny/ był Podcząßym Krolá Káźimierzá/ Roku 1050.	Boleſtá Káßtel. Wyſki/ktory był Biſk. Płockie° zábit/ ſyn iego był Stá. Płock: 1173.	Dom Koniecpolſkich ſtárodaw. y zacny/ ktorego obácz zacnoſć y rozrodzenie.	Przedbor Koniecpolſki Stároſtá Wielkopolſki. 1306.	Jákub Koniecpolſki Woiewodá Sierádzki. 1309.

Jákuk Koniecpolſki Woiewodá Łęczycki/ Roku/ 1380.	Jan ſyn Jákub. Káncler Koró. Stáro. Sierádzki/ 1499.	Przedbor ſyn Jákubow Káßt. Sēdom. Przemyſki Lwowſki Stár.	Przedbor ſyn Janá Kancle. mąż ſławny/ Roku 1450.	Jákub Przedborow ſyn Káßtelā Przemyſki/ 1456.

Mikołay Jáku. ſyn Stáro. Przemyſki/1459.	Mikołay Stár. Przem-ktore° vrodźiłá Tęczeń. Bár. Káßt. Kr. corká/1549.	Mikoł. Koniec Káß. Roßperſki.	Andrzey Koniecpolſki ſyn te° Káßte. mąż ſławny.	Jan K. ſyn Káß. Roſp. człowiek zacny y vczony.

Mikołay

Mikolay ſyn tego Káſztel. mąż zacny.

Zofija Cerſka Sędzina Krákowſka corká tego Káſztellaná.

Stániſław Koniecpolſki Stároſtá Wieluńſki.

Stániſł. ſyn tego Stáro. ktore° vrodziłá Ligęzianká z Bobrku/ śioſtrá Káſzt. Wiſlickie° dziśieyſze°.

Mikołay ſyn tegoż Stáro. Wieluńſk. Proboſzcz Koniecpolſki.







Zygmund ſyn tegoż Stároſthy Wieluńſkiego.

Alexánder Koniecpolſki Dworzánin Krolew.

Kryſztoff ſyn thegoż Stáro. Wieluńſkiego mąż ſławny.

Anná Czyżowſka Káſzt. Belſka corká tego Stároſty.

Zoffija Jordanowa corká thegoż Stároſthy.







Dom zacny y ſtárodawny Polánowſkich w Ruśi we Lwo. Woie.

Jan Polánowſki z Polánowic mąż ſławny/ 1578.

Wálenty ſyn tego Janá/ mąż ſławny.

Jerzy Polánowſki mąż ſławny.

Anná corká tego Polánowſkiego Janá.







Koſobuccy/ w Mázowſzu Dom ſtárodawny y zacny.

Mikołay Káſzte. Sieprſki/ ktorego dziewki trzy zoſtáły potomkámi/ z ktorych iedná vrodziłá Janá Wodzińſkie° Káſzt. Liwſkiego/ 1548.

Jan Kaſzt. Liwſki/ 1569.

Mikołay ſyn tego Piſarz Płocki. 1578.

Stániſł. ſyn Káſztell. Liwſk. Piſarz Zawlizeńſki/ mąż ſław. 1578.







Niſzycka corká tego Káſzt. Stá. Przáſnyſka/ 1578.



Jákub Chorąży Płocki z bráciá. 1578.



Jákub Kosobu-cki człowiek wielkiey cnoty y pobożności.



Syn teo Jákubá Páwel Kosobuc.



Kilkánowſcy / w Kráko. Woiew. Dom dawny.



Filipowſcy / z Stekluki Dom ſtáro dawny v Jáſłá.



Szczuccy / w Sendomirſk. Wo zac. Jan y Andrzey.



Rádomſki Jan / w Kráko. Woiewodztwie.



Szydłowſkich Wo ſtárod. y zac. z Ciechanowſk.



Szydłowſki Stániſław Opáth Chedowſki.



Stániſzewſcy / w Czerſkim Powiećie.



Stániſzewſcy / w Ruśi / w Przemyſkiey ziemi.



Trzcińſcy / w Mławſkim Powiećie / ná zawk.



Kierzniewſcy ná Podláſzu / w Bełſkim powiećie.



Muchowieccy / w Bełſkim Woiewodztwie.



Belickich Dom ſtárod. y zacny w Krákowſkim.



Málinowſcy / ná Podláſzu.



Ci wſzyſcy co w Mázowſzu / ábo w Płockim Woiew. máią początek od tego Káſztellaná Wiſkiego.



Inſzych Domow wiele zacnych w rożnych Woiewo.



Patrzay iáka nagrodę ma ten Rycerz ſławny /
Ktory dla ſwych cnot ſłynie iuż od chwile dawney:
Widziſz iego potomſtwo w tym wieku ozdobne /
Widziſz ſpráwy w nich wſzytkie przodkowi podobne.
Jeſt męſtwo / á o rozum nie dyſputuy wiele /
Dać ná wſzytko odpowiedz racża káżdy śmiele.
Prożno mi Troiáńſkiego zálecaſz Memnoná:
Nie biegáiąc dáleko mam tákiego domá.

BOLEsław Smiáły syn Káźimierzow / po Oycu ná Krolestwo POLskie obran w Gnieznie / y támże koronowan przez Steffáná Arcybiskupá Gnieznieńskiego / y Aaroná Krákowskiego Biskupá / Roku po Národzeniu Páná Krystusá / 1058.



Wiesłáwa Krolowa Polska corká Kśiążećiá Ruskiego dziedźiczká.



PRáwie śmiáłym y meżnym możemy tego zwáć /
Bo sie też nie iednemu dał był práwie poznáć.

Wyznawáia Kroniki dźiś to o nim Czeskie/
R zámilczeć nie mogą tego y Węgerskie.
Przyczynił ku Koronie zacne Ruskie Xiestwá/
Nád ktorymi nie mogli inszy mieć zwyćięstwá:
Ale tego ossobnie tym BOG podárował/
Wiele mężnych/walecznych Kśiążąth pochowował.

☞ Tu masz o Kśiążętách Ruskich/ktorych Historykowie niektorzy powiedáią mieć własny początek rowno z LEchem y z Czechem: iam ich tu dla tego wspomniał/iż zá tego Krolá ku POLszcze przystáli/y tenże własny kleynoth Kśiążęcy máią: mężá ná koniu/on Smoká bije/ktory sámi sobie/ iáko Kśiążętá vdzielne/ iáko też y LECH Orlá zmyślili. etc.



TO masz kleynoth oyczysty/tych to Kśiążąth sławnych/
Ktory przedtym nośili z dźiádow swoich dawnych.
A ten co wedla niego/ czásu nie dawnego/
Kiedy sie przyłączyli do Krolestwá tego:
Od Krolow POLskich nádan iest Konstántynowi/
Konstántyná mężnego własnemu synowi:
Ktory iáko ten Rycerz z tym okrutnym smokiem/
Czyni mężnie z Tátáry/to widźisz swym okiem.

☞ Obaczże dawną zacność y rozrodzenie Kśiążąt tych/áż do dźiśieyszego potomstwá ich własnego Kśiążąth z Ostrogá/y Kśiążąth Zasłáwskich.

Sieniew

Sieniew Kſiąże Biáło Jezierſkie zſzedł bez potomká/ 861.



Trubor Kſiąże Jzborſkie zſzedł bez potomká/ Roku 861.



Rurko Kſiąże Nowogrodzkie/ ktory po bráćie pobrał te Kſięſtwá.





Jhor Jedynowłádec ſyn Rurkow zábit od Drewlan/ 950.



Olgá żoná iego Niſzczyná Kſiąże Drewláń. zábiłá mſzcząc ſie śmierći mężowey/ y 5. tyſię. Rvce. ie°.



Jhor ſyn Jhorow/ ktore° miał z Olgą/ Kſiąże waleczne/ Roku 960.



Kiy ſyn Jhorow od they Olgi/ Kſiąże waleczne. 970.



Járopełk/ ſyn Jhorow okrutny 970.



Kolgá ſyn Jhor. zábity od bráthá Járopełká/ 970.



Swátoſław ſyn Jhorow/ Kſiąże waleczne Jedynowłádec/ ktory 70. záków wźiął Grekō nád Dunáiē 971.



Włodymir ſyn Jhorow walecż. ktory miał ſynow dwánaśćie.



Wiſeſław w Łodymirow ſyn Kſiąże Nowogrodzkie walecżne.



Záſław Połockie y Kijowſkie Kſiąże waleczne ſyn Włodymirow. 1076.



Swátopelk Ksiaże Turowskie syn Włodymirzow.



Járomir Ksiaże Ráſthawſkie syn Włodymirzow.



Járosław ktory wziął Nowogrod po Wisesławie brácie swym / syn Włodymir.



BOrys Ksiaże Morońskie / syn Włodymirow.



Stosław Ksiaże Berestáwskie. syn Włodymir.



Wsewold Włodymirskie y Przecłáwskie Ksiaże / syn Włodimi. 1072.



Hleb syn Włodymirow.



Mśćisław syn Włodymirow.



Poświzd syn Włodymirow.



Sudysław syn Włodymirow.



Járosław syn Zásławow zábit v Kijowá.



Dawid syn Wsewołdow / tev odieto Ruskie Ksiestwo / dano mu Ostrog Lubin / Drohobus / Czártorzysk / Porzesko / w Jetyczách ná Seymiku / vt in Hist. 1099.



Mśćisław syn Dawidow Ksiaże Ostrogskie / y Zasławsk. wále.



Zásław syn Mśćisławow / Ksiaże Ostrogskie wálecżne.



Mśćisław syn Zásławow Włodymirskie, Wołhyńskie / y Pielskie X. Ostrogskie walecżne.



Fedor syn Dawidow / Ksiaże Ostrogskie walecżne.



Wásiel syn Fedorow Ksiaże / z Ostrogá walecżny.



Iwan syn Wásilego Ksiaże z Ostrogá walecżny.



Konstánty syn Iwanow Ksiaże z Ostrogá walecżny / ktory z Ksieżna Słucka miał te syny.





Iliás

Iliás Kśiąże z Ostrogá ktorego dziewká tylko iedná zostáłá.



Kátárzyná Woiewo. Poznáńska żoná Lukaszá z Gorki/ corká tego Iliáśá.



Konstánty Kśiąże z Ostrogá/ ktory z Zoffiją Tarno. splodził te syny. rō mężnie obronił 1517.



Jánusz syn Konstan. ktory w 18. lat Zāku oyczyste go Dubná Tátá. máż zacny 1578.



Konstánty syn Konstánte° Kśiążęciá z Ostrogá.



Alexánder syn Konstánte° Kśiąże z Ostrogá.



Helżbietá Woiewody Kiiowskie° corká Kiszczyná/ Kráyczyna Litewska.



Kátárzyná corká tegoż Woiewo. Kiiewsk. Pánná.



Kśiążętá Záslawskie rowno z tymi K. z Ostrogá pocżątek máia.



Janusz Kśiąże Záslawskie z brátem.



WIELKA możnośc y zacnośc tu od wieká byłá/
Ná wszystek świáth szeroki/ z mestwá ich wielbiełá:
Drudzy to ROklesowie w tych kráiách bywáli/
Ktorzy wielkośc Pogáńska ná sobie trzymáli.
Dziś sławę nie podleysza potomkowie robią/
Ktora POLske ná wszytkie kráie świátá zdobią.
O czym sie z Historyki rozmnow prawdziwymi/
Poznasz iże wiersze me zgadzáią sie z nimi.

☞ Pocżątek Herbu Száláwá/ od Kśiążąth Ruskich nádány Roku Páńskiego według opisánia Przywileiu ich/ 971. ktory ma być trzy krzyże żołte w błekitnym polu.



HDR BOG Ruskie z łáski swey chćiał oświećić kráie/
Dał ludziom zmysły zacne/ tákże obyczáie:

Vsłyßawßy w Grecyey cudá niesłychane/
W Bizáncyum/ przez ludźie świete spráwowáne.
Posłá/ták w obyczáiách/iák w męstwie biegłego/
Posłáli/áby im dał wiádomość wßytkiego:
Zwano go po Słowáńsku Hálká. Gdy przybieżał/
Obaczył one znáki/ w Krystusá vwierzał:
Ochrzćił sie á zupełna wiáre w BOgu máiac/
Cżwierdźieł ia tu w źiemi swey/ wßytkim powiedáiac.
Ruś niewierna/wiáry mu w tey spráwie nie dáli/
W kole bedac iákoby z fukiem go pytáli:
Smieß sie o to bić w ßrankách: on powiedźiał záraz/
Ze nie z iednym/ze trzemá/niech tu stáną teraz/
Ja dla Páná Krystusá chce z nimi ßermowáć/
Przed oczymá wáßymi głowy im zdeymowáć:
Názwáli go ßalonym/ iż mowił ták śmiele/
A iż nowemu BOgu vffał bárzo wiele.
Trzech mężow wysádźili w męstwie doświadczonych/
Chcac áby w nim doználi ták śmiáłych słow onych.
Hálká záraz wßystkich trzech/ w onym máłym kole
Pobił mężnie/głowy ich położył ná stole:
Y powiedźiał/ieśli mi w tym wiáry nie dacie/
Tych trzech záraz pobitych/żywych ogladacie.
Zdumiawßy sie/prośili go o to pokornie/
W czym sie im záraz Hálká viścił wybornie.
Pretko mu nágrodźili/tym oč żadał iáwnie/
Dáli mu te trzy Chresty/á Sáláwa spráwnie
Názwáli/od onych słow ták przespiecżnych iego:
A zwáli w onym kráiu zá mężá świetego.

☞ Maß w tym wieku potomki własne/ ktorzy tego kleynotu vżywáia w Ruskim Woiewodztwie.

Stánisław Hálká w tym wieku mąż sławny/tych dawnych Hálkow potomek.

Strzyżowie táże w Ruśi Dom stárodawny y zacn.

Jan Strzyż Sedźia Hálicki człowiek dla dobrych cnot pámięći wiecżney godnych/mądry y mąż był sławny/vmárł/1575.

Jároß syn Sedźiego ktore° Anná Skárbkowná vrodźiłá/młodźieniec cnotámi Oycu podobny/1578.

Zoffija corká Sedźiego Cießanowská.







Hálßká corká Sedźie°/1578.

Jádwigá corká thegoż Sedźiego pánná ießcze.

Szwierskich Dom stárodawny y zacny/w Rusk. Wo.

Inßych Domow zacnych wiele/o kthorych ia wiedźieć nie moge dla ßerokośći Woiewodztwá tego.






Dźieći Strzyżá Nikode. w Ruśi.

WIELKA Cnotá tu pod tym cechem byłá záwżdy/
Ten co świádom potomstwá przyzna im to káżdy:
Słucháiac też co práwi Historya dawna/
Tych Háłkow fámilija znáć że z wieká sławna.
W tym wieku rozum/mestwo sámego Sedziego/
Jest ßeroka ozdoba Herbu ták dawnego:
Ja wierze że mu vrząd tákiż w Niebie dano/
Gdyż go tu w nim nád inße náprawdziwßym znano.

☞ Tu maß własny początek Herbu Ostoiá/ ktory nádał ten meżny á waleczny Krol Rycerzowi ták rzeczonemu/ Roku 1069. ten ma byc żołte mieśiace/miecz otłuczony biáłły w czerwonym polu.



ZA Królá BOlesławá/kiedy woyská czeste
Wrywáły sie do POLski/czyniac ßkody geste:
Wzgardzáiac Pánem nowym y młodośćia iego/
Psowáli vkráine zewßad páństwá tego.
Rycerz meżny Ostoiá/ktory roty wodźieł/
Zá Hetmáńskim nákázem czesto pod lud chodźił:
Tráffieł ná straż z przygody woyská Pogáńskiego/
Zbieł wßytkie/drugie z imał/nie pusćieł żadnego.
Z onego połku/áby woysko swe ostrzegli/
To spráwiwßy ná stronie zárázem vlegli:
Jeden więźień chcac áby zdrowie swe záchował/
Ná Słońce przyśiegáiac wiáre mu slubował:
Tylko prośieł/gdy poznaß me posługi wiernie/
Vczyń wolnym á ktemu day nagrody pewne.
Obiecał mu to strzymáć on Rycerz waleczny/
Ze miał dostáć nagrody zá posługe wieczney.
Prośieł go więźień o miecz/y o koniá swego/
Ná ktorym bym doiáchał do taboru mego:
A ty we mnie nie wetpi/ieśli sie zábáwie/
Zá nie rychłym przyiázdem wßytko lepiey spráwie.

Przyiáchawszy w oboz swoy/ nie wspominał tego/
Aby miał co vtráćić ludu zwierzonego:
Owszem vpewnił wszytkie by przespieczni byli/
A sobie/ tákże koniom/ státecznie wytchnęli.
Straż druga nádiáchawszy Hetmáná swoiego/
Náwiodł blisko ná rotę Rycerzá POLskiego.
Sam odiáchał iákoby do swych własnie ludzi/
Roskazawszy by sobie spoczywáli drudzy:
Oni vbespieczeni/ konie sobie pásli.
W tym im ludźie od woyská Pogáńskiego záśli:
Powiązáli/pośiekli/y konie pobráli/
Zadnemu z tego połku vbieżeć nie dáli.
Potym z nim Rycerz rádził/iákby przyść do tego/
Jżeby mogli gromić wielkość woyská iego:
Rzekł mu/áby po wiecey ludu posłał sobie/
A ia ná ten czás rádźić będę wiernie tobie.
Rycerz nic nie mieszkáiąc wnet dokazał tego/
Ludu sobie przyczynił do kupy mężnego.
Potym Szpieg naprzod iáchał lud swoy vpewniáiąc/
O pokoiu przespiecznie im opowiedáiąc.
W tym wszytki pożegnawszy y Hetmáná swego/
Jáchał z ochotnym sercem do ludu POLskiego/
Ná wszytkie strony woyská lud vszykowawszy/
A znák pewny podtkánia wszytkim wraz podawszy:
W pierwospy vderzyli/śiekąc lud przespieczny/
Nie żywiąc y iednego z tey gáwiedźi niecney:
Cáły tydźień spoczynku żadnego nie máiąc/
Po dąbrowách/po polách chodźili/ zbieráiąc:
Korzyść wielką/ y stáwe przynieśli do woyská/
Ták byłá rátowána przez Ostoie POLská.

¶ Nagrodá zá posługę.

Jż od kwadry do kwadry gromił te Pogány/
Tákim znákiem ná wieczność iest nápiątnowány:
Miesiące przegrodzono mieczem otłuczonym/
Wiele włośći nádano z iego więźniem onym:
Ktoremu on wypráwieł kleynot rowny swemu/
Cáły miecz znák wiernośći/ktorą strzymał iemu.

☞ A tu masz potomki ktorzy tego kleynotu dawnego mężnie nábytego vżywáią.

Dulscy z Prus/ Dom stárodawny y zacny.	Jan Stárostha Brański/ Suráski/ Chełmiński.	Marcin Stárostá Raygrodzki/ Augustowski.	Kárábczewszcy/ ná Podolu Dom stárodawny mężny y zacny/ Piotr:/ 1578.	Chełmscy w Krakowskiey ziemi/ Dom stárodawny y zacny.
				

70

Pękowſcy w Krá kowſkim Woie. Dom ſtárodawny y zacny.



Krepſcy/w Sendomirſkim Woiewodztwie.



Dmośćyccy / w Sendomirſkim Woiewodztwie.



Modrzeiewſcy w Sendomirſk. iuż ſchodzą / Jádam ieſt Jezuitá/1578.



Zagorſcy / Stobieccy/Nagorſcy támże w Sendomirſkim.



Suchorabſcy / w Sendomir. y w Ruſkim WOiew. Dō zacny y dawny.



Domáradzcy / w Sendomirſkim. Dom zacny.



Stárzyſcy w Ruſkim Woiewodztwie.



Báliccy w Ruśi w Przemyſkiey ziemi/ Dom zacny ſtárodawny y mężny.



Leſcy ná Kraynie/ Dom ſtárodawny máia / w Przemyſkiey.



Rońćyccy/ z Dobrzyńſkiey ziem.



Piláwſcy Podczáſzym Kámienieckim.



Stácherowie/ w Ruśi Dom z męſtwá zacny.



Márchoccy / w Sierádzkiey ziemi Dom zacny.



Rotkowſcy/ w Sierádzkim Woiew. Dom zacny.



Czernutowſcy/ Vleſcy/ w Lubelſkim Woiewo.



Dubaniewſcy/ w Przemyſkiey ziemi.



Káwęczyńſcy/ z Prus Dom zacny w Lithwie.



Głogińſcy/ w Káliſkim Woiewo. Dom zacny.



Mikołay Głogyńſki Podczáſy Káliſki.



Gáiewſcy / z Poznáńſkiego Woiewodztwá



Ponieccy w Wielkiey POlſzcze od Káliſzá.



Politáńſcy / w Wielkiey Polſzcze.



Szyſzkowſcy / w Sierádzkim y w Káliſkim Woie.



Stániſł. Kánon. Pozn. Dzie. Wieluńſki Prob. Sierádzki.



Strzałkowſcy/w Sendomirſkim Woiewodztwie.



Złočißewſcy z Wielkiey Polſki.



Złowieccy z Wielkiey Polſki.



Rádogowſcy / z Łozieńſkie° Powiátu.



Chyżeńſcy/z Ciechanowſkie° Powiátu.



WIeß ći Oſtoyčzykowie wieku nie dawnego/
Jáko popráwowáli męſtwá przodká ſwego:
To wſpomina potrzebá Obertyńſka onych/
Jnßych wiele/dodáią chęći pioru do nich.
Drobne ſą v mnie ſpráwy Kokleſá Rzymſkiego/
Gdy mi świeże ná pámięć przyidą Bálickiego:
Jáko wielkość Wołochow ſwą rotą przełomił/
Nie ieden od iego rąk tám głowę vronił.

☞ Tu maß własność kleynotu Przegonia/ ktory wypráwił Rycerz Oſtoiá mężowi temu/o ktorymeś w Hiſtoryey wyßey čzytał/ktory ma być miecz cáły/miedzy dwiemá mieſiącomá / w čzerwonym polu.



PRZOdká tego kleynotu názwano Przegonią/
Przeto iż mężnie przygnał Pogány w tę tonią/
W ktorey wßyſcy haniebnie oni gárdłá dáli/
Ktorzy burzyć to Páńſtwo byli záiecháli.
Alec iego potomſtwo w tym go niewydáło/
Rowne męſtwo w niedawnym wieku pokazáło:
Pod Pernáwą/pod Vlą znáczni Przegoniowie/
Zuffáłą Moſkwę mężnie głaſkáli po głowie.

☞ Tu maß potomſtwo ktorzy vżywáią kleynotu thego/ ktore wiedzieć mogę/ bo ſie wßyſcy ciſną do Oſtoie ſwoy opußczáią.

Przegonia

Przegonia primus parens tego Herbu mąż sławny.



Zołchycy w Sendomirskim Woiewodztwie.



Wietrzyńscy / Epimáchowie.



Goluscy / pod Ternáwą / Wáwrzyniec / y pod Vla / przez woyská Moskiew. sie przebijał.



Zakobielscy z Zakroczimskiego Powiátu.



☞ Początek y nádánie Herbu POLskiego BOgorya / á ten ma być w czyrwonym polu / strzały białe złamáne. &c. &c. iáko go tu obaczyß.



KROL Bolesław v Snowská / w poczćie bárzo máłym /
Dał dosyć mężny odpor Połowcom zuffáłym:
Trzemá tysiecy ludzi wielkość ich pogromił /
On ich nádęty vmysł ßkárádźie przełomił.
Bogorya mąż wielki / miał przodek w tey spráwie /
W czym mu dla cnoty ßczęśćił ná wßem BOG łáskáwie:
Ten iż w Krolewskim woysku był wßytko ná czele /
Dodawał wßytkim sercá / bił Pogány śmiele.
Po rospráwie fortunney / kiedy sie ziezdżáli /
Spolnie sobie przygody mężne powiádáli:
Przyiáchał Bogorya / miedzy one Pány /
Okrutnie od złych Pogan z łuku vstrzelány:
Krol iż widział okiem swym cnoty iego one /
Wyiał ręką z iego plec strzały przyłomione:
A tám gdźie on wielki gmin przypátrzał sie temu /
Dał ie zá wieczny kleynoth mężowi zacnemu.

☞ Tu maß dawną zacność y rozrodzenie potomstwá Rycerzá ták mężnego.

Bogorya maz zacny ktorẽ naprzod ten kleynot dano/ 1072.



Od tegoż ma poczatek Dom Skotnickich/ w Sendom. ziemi zacny.



O tych czytay v Kromerá fol. 174. iáko wiele dobrẽ Kośćio. Bożemu vczynili/ 1194.

Jároslaus Bogorya Skotnicki/ Arcybisk. Gnieznieński/ Roku 1342.



Mikołay Bogorya Skotnicki Kászt. Záwichoyski/ 1361.



Stáßkowscy/ w Krákowsk. Woiewo. Dõ zacny.



Zákrzewscy/ w Poznáń. Powiećie.



Gwiazdowscy/ Tarnowscy/ w Kálisk. Woiew.



Mokranowscy/ w Kálisk. Woiew. te wßytkie on Arcybisk. był przeniosł zá soba z Sendom. ziemie.



Bogorya tám. Gorscy w Bełsk. ziemi Dõ zacny



I Domow w rożnych Woiewodztwách zacnych wiele.

WIELkiey zacnośći z dawná ten Dom tu był záwżdy/
Prze rozum y prze mestwo/ co ztad obácz káżdy:
Widzac ie być znácznymi w tey Rycerskiey Szkole/
Tákże y przednieyßymi w Senatorskim kole.
Nálázł by dźiś w potomkách godnosć ták obfita/
By cnotá popłacáłá: á te znákomita
Posługe/ iáko przedtym nágradzać im chćiano/
Nie w iednym by te śiłe y to mestwo znano.

☞ Nádánie Herbu Kośćießá ábo Strzegonia/ od tegoż meżnego á walecznego Krolá/ 1072. ten ma byc strzałá rozdárta białka/ ielcá biale ná niey/ w czerwonym polu.




W Bitwie sławney v Snowská/ gdy gromił Pogány/
Ten kleynoth Rycerzowi przeto iest nádány/

Iż długo doſyć meżnie/przed Krolewſkim okiem/
Párzył wielkość Pogánow by gádziná wzrokiem.
Gdy ſie potym Rycerſtwo zieżdżáło do kupy/
Po zwyćieſtwie fortunnym znoſząc wielkie łupy:
On też ſtrzałe rozdárta/ktora tkwiáłá w nodze/
Vkazał głowe/ rece/ poſiecżone ſrodze:
położył y cżeść broni/ co w reku zoſtáłá/
Ktora mu w tym igrzyſku ſzcżeśćia pomagáłá:
Prośił by miáłá mieyſce zdobydź iego oná/
Ktora ná iego cżłonkách byłá wyćiśnioná:
Włożył ielcá ná ſtrzałe záraz Krol walecżny/
A dał mu to z potomſtwem iego zá Herb wiecżny:
A pochwaliwſzy meſtwo/inſze cnoty wſzelkie/
Dał do dżierżáwy włośći Rycerzowi wielkie.

☞ A tu maſz potomki Rycerzá tego w rożnych Woiewodztwách zacne.

Rośćieſzá maż ſławny/ktore°na przod ten kleynot dano. 1072.



Wodyńſkich Dom ná Podláſzu zacny y ſtárodawny.



Ian Wodyńſki/ Káſztellan Liwſki/1578.



Gniewoſz Dalwicki Podkomo. Krákowſkim był 1386.



Lenard Słońcewſki / z Rośćieſz Biſkup Kámieniecki/1400.



Rośćieſcy ná Kuiáwách Dom ſtároda. y zacny / Kśowie.



Gniewoſzowie w Sendomirſkim Woiewodztwie.



Rákowſcy / w Przemiſkiey ziemi.



Suliſzewſcy/ w Sendomir. Woiewodztwie.



Wniſzewſcy z Zákroćimſkiego Powiátu z Mázowſz.



Chodziccy ná Páłukách.



Woyćiech Chodzicki/ ktory głowa drzwi námocnieyſze ſtłucże.



Zerzeńſcy w Mázowſzu v Wárſzewy Dom zacny.



Lukaſz Zerzeńſcy w Lubelſkim Woiew.



Mirowſcy / w Mázowſzu v Wárſzewy.



Kolakowscy/ ná Podláſzu.	Pudłowscy Mál cher człowiek v- czony.	Chrząſtowscy ná Podgorzu/Dom ſtárodaw. y zac.	Mecżyńſcy/ ná Wołyniu Dō da wny y zacny.	Inſzych Domow wiele zacnych w rożnych Woie.
				

Iuż bacżyſz iákiey cnoty był ten przodek ſławny/
Ktoregoć tu wſpomina krociuchno wiek dawny.
Ale mi wierz/potomſtwo że go nie wydawa/
Tákiego meſtwá záwżdy Wodżińſkim doſtawa.
Acżći ſie iuż nie wiele tego Domu wſzá/
Iákoś go nie łáſkáwie Lucyná omſzá.
Wſzákoż ſpráwy pocżćiwe Ianowe potrwáią/
Te go zá Perſeuſá Greckiego podáią.

Pocżatek kleynotu POLſkiego Kopáſzyna/ ktory ma być rzeki białke/ miecż otłucżony w cżerwonym polu.



ZA Krolá BOleſłáwá názwánego Smiały/
Kiedy tu cżeſte w tarcżki Pogáńſkie bywáły/
Bywał też ten mężny Krol tákiey gotowośći/
Y cżeſto miecż ſwoy macżał we krwi tákich gośći.
Wyſłał ná ſtraż Rycerzá od woyſká ſwoiego/
Ktory tráfił ná zagon ludu Pogáńſkiego:
Poſtrzegwſzy ich z dáleká/przypádli ná ſtronie/
Widzac nie po ich plecu lud był w tym zagonie.
On lud miedzy rzekámi w okrażku ſtáneli/
Chcac by ſobie y koniom przez noc odpocżeli.
W tym Rycerz Kopáſzyná ná to pilnie godźił/
Zeby iákim fortelem on orſzak pochodźił:

Práwie

Práwie w pierwospy tráfil ná on lud strudzony/
Osádziwszy iáko mogł rzeczne brzegi ony:
Przypadwszy ná nie z predká odgromił im konie:
Oni widzac krwáwa śmierć raczo bieży po nie/
Poczeli záraz pierzcháć co rychley do wody/
Tám sie nie spodziewáiac ná sie złey przygody.
Oná straż cicho stoiac nád onymi brzegi/
Lápáli á ścináli one wszytkie zbiegi.
Owa żaden nie vszedł od woyská onego/
Wszyscy zbići/z imáni áże do iednego.
Rycerz iáchał do Krolá z mieczem otłuczonym/
Z onym ludem od niego ná czás mu zwierzonym.
Wszytkim rádość vczynił/sobie nieśmiertelna
Sławe z swymi potomki/ zá postuge wierna:
Miecz y to vroczysko miedzy zakretámi/
Rzeki dawney Dunáycá z wielkimi włośćiámi:
Ktorego tu potomstwo czás niemáły trwáło/
Jeszcze sie go w tym wieku záwija nie máło.

☞ Potokowie własni Rycerzá tego o ktorych ia tylko wiem.

Sikorsy ná Podgorzu v Jástá.



Inszych Domow iest wiele zacnych w rożnych Woiewodztwách.



☞ Poczatek y nádánie kleynotu názwánego Owádá/ kthory ma być fortá złota o dwoygu drzwi/ koroná ná niey złota w czerwonym polu.



DO Kijowá BOLEsław gdy naprzod przyiáchał/
Zwykłey swoiey hoynośći Páńskiey nie zániechał:

Rycerzowi Owádźie/ktory go pilnował/
Ná wiecżnosć mu z potomki ten kleynoth dárował/
Złota forte w ktorey drzwi dwoie vdźiálano/
Przeto iż dobrowolne Pánu weśćie dano.
A te ktemu zozdobił Krol korona złota/
Ktora świeći potomstwu przodká swego cnota.

☞ Potoinkow tego zacnego Rycerzá w tym wieku/ dla śzerokośći Krolestwá tego wiedziec nie moge.

☞ Tu masz pocżatek Herbu Cholewá/ kthory dla nazwiská Przodká tego ktoremu go naprzod nádano/ w tym wieku tosz nazwisko nieśie/ á ten ma byc klámry żeláżne/ miecż miedzy nimi biáłły w czyrwonym polu.



Jadac przez wielka puszcża Krol BOlesław Smiáły/
Tám mu ná wielkich bágnách konie západáły.
Kiedy chytrze śćieżkámi zábiegał Pogánom/
Z kad wielkie szkody rosły Rycerstwu y Pánom:
Cieslá co sobie drzewo ná domek gotował/
Chroniac sie onych Pogan/ w tym sie leśie chował:
Obaczył woysko POLskie/ wiedzac tám przechody/
Przeprowádźił ie suchem bez wszelákiey szkody.
Wszyscy zá nim prośili Krolá walecżnego/
Aby go podárował/ zá te cnote iego.
Krol y sam bedac wdźiecżen/ miał bacżenie ná to:
Rzekł/ że weźmiesz nagrode po rospráwie zá to.
Pilen swego on Cieslá/ ochotnie pochadza/
By mestwo swe pokazał przed Krolem/ w to gadza.
Skoro przyszli przez on lás Jácwingi potkáli/
Nád ktorymi zwyćiestwo znácżne otrzymáli.
On Cieslá tylko klámry dwie zá pásem nośił/
Miecżá do tey potrzeby v Rycerzow prośił:
W tym maż pocżał ná Krolá náćieráć ochotnie/
On mu Cieslá pod nogi/ koń/ klámreczka potknie.

Przypadł

Przypadł mu ná kolána/do Rycerzá ſkoczy/
Druga go klámra ſmolno ſmáruie przez oczy:
Doſtawßy potym mieczá czynił bárzo wiele/
Obietnice od Krolá domagał ſie ſmiele:
Krol mu dał ßtuke láſu y dwie klámrze ony/
Znák Rycerſki/miedzy nie ten miecz otłuczony.

☞ Maß w tym wieku potomſtwo właſne Rycerzá tego w rożnych WOiewodztwách.

Vbißowie w Płockiey ziemi Dom ſthárodawny zacny y meżny.



Bábeccy w Płockiey w Dobrzyńſkiey ziemi Dom dawny y zacny.



Stániſław Krecirey mąż wielki kthory 4. ſynow zoſtá. meżow dob:



Páweł Myśliwiec wiel. y mąż doświadczony. 1578.



Jan ktory z Turki wiele czynił/ mąż ſławny/ ná Gáler. vmárł/1568.



Mikołay mąż dobry y goſpod. myśliwy.



Marcin mąż dobry.



Zygmund Bábecki mąż wielki.



Peſeńſcy/ z Płockiey ziemie/ Dō ſtárodawny.



Jozeff w Ruśi człowiek godny/ y ma groß.



Brát iego kśiądz dobrego żywotá w Płocku.



Márßewſcy/ w Krákowſk. Woiewodztwie.



Moráczewſcy/ z Łeczyckie° Woiewodztwá.



Inßych Domow wiele zacnych w rożnych Woiewodztwách.



MOGŁ ći przedtym przodek ich być chćiwy do boiu/
A dźiś ſie nie wyśiedźi/temu wierz/w pokoiu:
Ten coby chćiał nágárnąć w czym potomki iego/
Ták mi ſie zda/z poćiechą nie vżyłby tego:
Bo ći náßy Babeccy myślą o tym záwżdy/
Aby przodkow ſwych ſławy poprawiał z nich káżdy:
To Tureckie zawoie zeznáćby muśiáły/
Bo od ßáble Janowey z głowámi ſpadáły.

☞ Początek Herbu Láryssá / kthory ma być dwá Lemieße zelázne/ w białkym polu. 1058.



BOR Járomir od brátá swego Wrátystáwá/
Ziáchał z Czech á rátunku chćiał od BOlesłáwá.
Pospießył sie Wrátysław zá nim z swymi woyski/
Obawiáiąc sie predkich gośći z Czech do POLski.
O tym BOlesłáwowi/ gdy wieść pewną dano/
Z ktorą w Gnieznie ná Seymie ießcże go zástano:
Rußył sie co napredzey ostrzegáiąc tego/
By ßkody nie podiely od nich Páństwá iego.
Tráfił meżá ná drodze narodu prostego/
Wßákoż w sprawach Rycerskich dobrze ćwiczonego:
Niosł dwá tepe Lemießá ostrzyć Kowalowi/
Vstąpiwßy ná strone kłániał sie Krolowi:
Ktorego Krol o droge potym począł pytáć:
Chłopek widząc iż stánął/ ßedł go záraz witáć:
Rzecze záraz/ żem rodem iest z tey vkráiny/
Swiadcże sie dobrze z Czechy przećiwniki twymi/
A ieśliże nie bedźießß gárdźił mą chudobą/
Rad tám do tey potrzeby służyć poyde z tobą.
Bacżąc Krol iż nie prostak/ y meżá po temu/
Podźiekowawßy zá chęć/ kazał koń dáć iemu:
Rzecze zátym Krolowi/ Pánie moy łáskáwy/
Bedźiem predki koniec mieć tey tám nászey spráwy:
Nie dobedźießß swey broni ná swe przećiwniki/
Skoro lud twoy obacżą/ skáżi im strách ßyki.
Krol śmieiąc sie z Rycerstwem z wrozki Láryssowey/
Spytał/ po cżymby znał znák fortuny tákowey:
Rzekł mu/ iutroć to powiem kiedy bedźie świtáć/
Bo ćie z pomocą Bożą chce z korzyśćią witáć.
A w tym Krol stánął z woyskiem/ straż pewną wystawßy/
A do nich przewodnikiem Láryssę podawßy/
Iż był dobrze świádomy vkráiny oney/
Wyiáchawßy/ obacżył lud w roćie strudzony:

Roskazał

Roskazał im pozostáć/sam tylko odiáchał/
Záraz woyská Czeskiego straż śpiące nádiechał:
Ná nogách y ná reku pod lud sie przypnawszy/
Konie iák mogł nadáley od nich odegnawszy/
Tyle ile mogł záwiodł ich do swey drużyny/
A potym po ostatek iáchał śmiele z nimi:
Ná on lud kiedy przyszli ták vbespieczony/
Zbili gi/vczyniwszy okrzyk z káżdey strony.
Viścił sie iáko rzekł Láryssá Krolowi/
Zá to przyszedł kú sławie y ktemu Herbowi.
Wrátysław záraz vćiekł y z wielkimi woyski/
Krol BOlesław sie wrocił z swoimi do Polski.
§ O tym szerzey czytay w Kronikách.

☞ Potomstwo własne Rycerzá tego w tym wieku.

Láryß maż zacny.



Domáscy w Sierádz. Woiewo. z Ostrzeszo. Pow.



Mádáláńscy był Rotmistrzem Já ná Podolu.



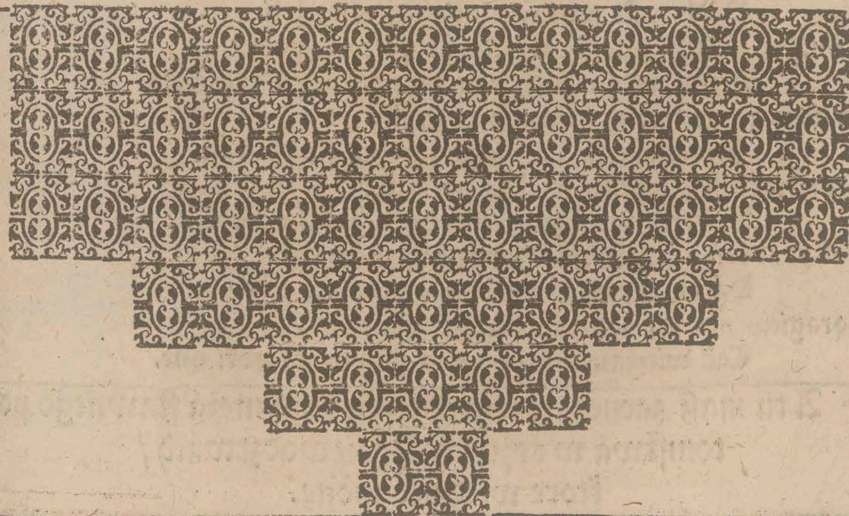
Zdanowscy/ od Lukowá z Podlásza.



Inszych Domow w rożnych Woiewodztw. wiele.



W Jákim baczeniu cnote BOG ma/pátrzay káżdy/
A iáko iey dobywa z ćiásnych katow záwżdy.
Pátrzay tego Láryssá ná czym swa myśl sádził/
Jáko mu grubą zmienił á poważną wsádził:
Gospodárna Jzydys vsłá mu ná strone/
A porwał go krwáwy Mars pod swoie obrone.
Widze z iego potomki że y dziś przestawa/
W spráwách zacnych Rycerskich znácznie ie podawa.



Nádánie Herbu Choragwie / kthory zową Rádwan / iż nazwisko miał takie przodek Herbu tego Wierzbowa / iż miał opátrzenie od Królá wieś ktorą ták zwano / ten ma być choragiew zołta w czerwonym polu.



ZA Królá BOlesławá Smiáły názwánego /
Wysłał Hetman od woyská część ludu swoiego.
Rycerzá co go Rádwan tym przezwiskiem zwano /
Onemu go ludowi zá stárszego dano.
Ksiażąth Ruskich dwie woysze nie dáleko byli /
Ná ktore oni ludzie z przygody tráfili /
Baczac to iż im trudno one woyská minać /
Rzekli / iże nam lepiey poczćiwie poginać /
Dáć bitwe iáko możem / iuż nam zgołá przyidzie /
Bo inákszym fortelem żaden z nas nie wyidzie.
Rzekwszy głosem / BOG z námi / ochotnie skoczyli /
Ono ogromne woysko z trzaskiem przełomili.
W tym szcześćie niestáteczne skoczy w insze strone /
Skáziło meżne sercá / meżne siłe one.
Chorażego zábito / choragiew stráćili /
POlacy sie ná rożne mieyscá roskoczyli.
Rotmistrz POlski záłosny wpadwszy do wsi zgołá /
Drzwi wybiwszy choragiew pochwyćił z kośćiołá.
Lud iego rozgromiony záraz go poználi /
Zbieżawszy sie do niego z nowu sie poddáli.
Nieprzyiaćielskie woysko wielkie porázili /
A z fortunnym zwyćiestwem názad sie wroćili.
Krol z rádośćia przywitał Rotmistrzá meżnego /
Dárował tym kleynotem y potomki iego /
Choragiew ma być żołta / á pole czerwone /
Ták wiecznie piatnowano sławne przodki one.

A tu masz zacność y rozrodzenie tego meżá sławnego potomstwá w rożnych Woiewodztwách / ktore wiedzieć moge.

Dom ſtárodaw. y zacny Zebrzydowſkich z Wiecborku.



Bártoß Zebrzydowſki Woiew. Brzeſki.



Káſper Woiew. Káliſki.



Andrzey Zebrzydowſki / Biſkup Krákowſki.



Mikołay byk cżwarty Zebrzydowſki brát ich.



podcżáßy Bártoßow ſyn/ktore° v rodz. Tecżeńſka. 1578.



Dom Vcháńſkich ſtárodawny y zacny.



Jákub Vcháńſki Arcybiſkup Gnieznieńſki. 1578.



Arnolff Vcháńſki Woie. Płocki brát iego Stáro. Wyſogrodz. 1573.



Páwel Vcháńſki Stáro. Drohobycki. poſeł do Papieżá / ſynowiec rodzony te° Arcybiſkupá/ 1578.



Synowie Woiewody Płockiego ktorych imion niewiem.



Dō Cikowſkich/ ſtárodaw. zacny y mężny/ w Krákowſk. Woie.



Zemboccy/ Łodzieńſcy/ Przytkowſcy w Krákow. Woiewodz.



Fryſtáccy/ w Sędomir. Woiew. Kowalewſcy / w Pilznieńſk. Pow.



Oświecim/ Floryā w Pilzn̄. Powie. cżłowiek cnotliwy.



pelkowie/ Pákoßewſcy. Leßcżyńſcy/ w Sánockiey

Járzebieńſcy / w Pruśiech.

Oleśniccy / w Chełmſk. ziemi/ w Bełſk. Woie.

Dabrowſcy/ Zedlowie/ z Wárßáwſkie° powiátu.

Sławkowſcy / z Mázowß Podſtárośći Kowálſki.

Lubáńſcy/ w Sochácżewſkim powiećie Dō zácny.



Służewſcy/ z powiátu Wárßewſkiego.



Okęccy/ Jeziorkowſcy/ támże.



Stániſłáwſcy / Rákowſcy / támże.



Inßych Domow wiele w rożnych Woiewodztw.



Obacżże

Obaczże tu w tym rzedźie te możne Rádwany/
Obacz Biskupy zacne/obacz y Hetmány:
Obacz iák wszyscy wiernie służą Pánu swemu/
A spráwuią to pilnie co zleca ktoremu:
Obacz iáką ozdobe z nich to Páństwo bierze/
Przechodzą przodká swego dźiś w tákowey mierze.
Dla czego on stáry wiek stawnym go miánuie/
To nam świeżo w Cikowskich Domu okázuie.

☞ WLADYslaw Herman bráth BOLEsláwow/ po brácie ná Krolestwo POLskie obran/ wszákoż ná nie nie był pomázan dla występku bráckiego: zárázem potym zá pilnym stárániem iego/ przysłał Papież rozgrzeszenie przez Lámpertá Biskupá Krákowskiego z Domu Abdánck/ wespoł z żoną Wrátysławá Krolá Czeskiego corą Judythą koronowan/ Roku 1082.



Judythá

Judythá / corká Krolá Czeskiego Wrátysłáwá.

Bolesław Krzywousty / ktore vrodziłá Judyth.

Zoffija Henryká Cesárzá corká / siostrá 4. Henryká Cesárzá żoná Sálomoná Krolá Węgerskiego. Trzy Krolewny ktore porodziłá Zoffija.








TEGO BOG nie w podleyszey zostáwił fortunie/
Bo to on cnotliwemu ták pokázáć vmie.
Ze mu wszytkim dogodzi ku myśleniu iego/
Ták záwsze w pilney pieczy iest wierny v niego:
Dosyć mężnie/fortunnie/przez Hetmáná swego/
Bronił iáko prawy Pan Krolestwá POLskiego.
Zszedł potym predko z świátá / potomká tákiego
Miał od Bogá práwego Krolá / y mężnego.

☞ Przyszcie do POLski z Czech Ostrzewczykow/ zá thego fortunnego Krolá / ci nosili drzewo ośieczone białe w czerwonym polu.



ZTEM Tomisław záiáchał / mąż wielkiey zacności/
Z Judytha/ktorego Krol dla iego godności
Miał ná wielkim baczeniu/rozum/ męstwo było/
Ktore mu go do łáski znácznie zálecilo:
Poruczał mu Krol w POLszcze bárzo wielkie spráwy /
Bacząc iż go w nich szczęścił wielce BOG łáskáwy.
Przywileie szeroko o tym powiedáią /
Ktore dziś potomkowie w ciemnośćiách chowáią.

☞ Potomki ktore ia w tym wieku wiedzieć mogę/te masz własne męzá tego.

Wierzbiccy / w Chełmskiey źie- mi ludźie zacni.



Wierzbiccy / w Dobrzyńskiey źie mi ieden Dom.



Włodkowie / w Chełmskiey źie- mi ludźie zacni.



Lethowscy / w Prusiech ludźie zacni.



Inszych Domow w roznych Woie wodztw. wiele.



IEsliż przodek dla cnoty słynał wiekow dawnych/
Sa własnie v potomkow te przymioty sławnych:
Bo Wierzbiccy/Letowscy/y mężni Włodkowie/
Nie podleyszy w Rycerskich spráwách sa wodzowie.
A ktemu gdyby godność miáłá v nas mieysce/
Poznałby dźiś potomki snadź godnieysze ieszcze:
Lecż iż tylko ozdobá ćielesna popłaca/
Przeto POLskie Krolestwo sławe swa vtraca.

☞ Przyszcie Leliwczykow z Niemiec do POLski/ zá thego Królá pámięci wiecżney godne°/ten ma być żołty Mieśiac/ y Gwiazdá w polu błękitnym. Acż Orzechowski Stánisław/ on zacny Historyk POLski / powiádał być Leliwe własnym kleynotem Polskim/pokázuiac do tego słuszne dowody. Ale ia ná wielu mieyscách cżytáiac o tym kleynoćie zgodne pismá y własna księga dowodzac tego/onego sławnego á wiecżney pámięci godnego Rycerzá Janá Tarnowskiego Hetmáná Korony tey/ten mu pocżatek w POLszcże náyduie.

Stanislaus de Tarnow castelanus Sendomiriensis ca a Dni 26 A D 1588

)( )( )(



ZA Królá Władysłáwá Rycerz doświadcżony
Szpicymierz/ záiáchał tu w tego Páństwá strony:
Wielka godność y skárby z soba przyprowádźił /
Miast/wśi wiele nákupił y pustyń osádźił:

Ná ktorych

Ná ktorych dźiś potomſtwá ieſt wiele możnego/
W okrąg tego ſłáwnego Króleſtwá Polſkiego.
A ták ſie przypátrzywßy kleynotu właſności/
Przypátrz ſie tey ßerokiey potomſtwá zacności.

☞ A tu maß zacność y rozrodzenie potomſtwá Szpicymierzá tego/ ktore Kroniki/ Prywilegija/ y inße piſmá nam wſpomináią znácznymi.

¶ Acż niektorzy powiedáią być dwoch Szpicymierzow/ pierwßego/ od kthorego kłádą być przednieyße Domy Granowſkich/ ktorzy ſie dźiś Pileckimi zową/ Spławſkimi niektorzy w Wielkiey POlßcze/ od Spławia wśi oyczyſtych/ z ktorymi właſny pocżątek máią Sieniáwſcy ná Podolu y w Ruśi. Ale ia/ ták iákom ſie mogł naypewniey dowiedźieć/ od tąd poczynam potoſtwo Szpicymierzá/ naprzod Dom ſtárodawny y zacny Tarnowſkich z Tarnowá.

Szpicymierz/ z Tárnowá Káßt. Krákowſki zá Leßká Czarne° człowiek dowcipu wielkie° / 1287.



Spitek ſyn iego/ ktore° ſie ná dziale doſtał Melſtyn/ ten miał 2. corce mąż wielki ktory z Thámerlanem walcżył / obran Woiew. Krák. w 18. lat. 1340.



Jan ſyn Szpicymirzow Woiew. Sendom. potym był Kráko. then wźiął Tarnow ſynow miał 2. tenże zbudował Jároſław / 1309.



Anná corká Spitkowa/ ktora byłá zá Odrowążem Andrzeiem Woiewodą Ruſkim/ potym byłá ßłá/ zá Spitká Jordá ná Káßte. Woynickiego.



Mágdálená ktora byłá zá Pileckim Woiewoda Sendomirſkim / zeßłá bez potomká / przyßłá cżeść druga ná Jordany.



Jan ſyn Janow Woiewodá Krákowſki miał ſynow pięć.



Jan Máior / mąż ſławny zábit v Wárny.



Jan Gratus / mąż zacny/ zábit v Wárny.



Janá Ráffałá Káno. Krák. Proboßcżá Tarnow. ktory założył klaßtor Bernárdynom w Tarnowie.



Janá Szcżeſne°/ ktory wźiął dźiáłem Krzyż/ Wielawieś / y inße imio. Woie. Lub.



Jan syn tego Lubelskiego Woiewody/ Woiewo. Krákowski/ ten z Ligezianka miał dwu synow.



Jan Amor/ syn Woiew. Kráko. po Oycu był Woiewoda Kráko. miał z Goráyska dwu synow.



Janá Alexándrá ktory zábit v Bukowiny/ mąż wielki.



Janá Amor syn tegoż Woiewody Woiewodá Sendomirski.



Anná corká Janowá Woiewody Krákowskie° Kmicina Woiewodzina Krákowska.



Jan Grábiá ná Tarnowie/ syn te° Amorá Wo. Krák. Káßt. Kr. Hetmā Korō. te° vrodziłá corká Czarnego.



Záwiße/ mąż wielki y pámięci wieczney godny.



Zoffija tegoż Amorá Woie. Kr. corká Ligezina/ ktora dźiśieyße° káß. Wiślic. vrodźiłá/ y Stárośc. Wieluńska Koniecpolska.



Jan Kánonik Krákowski Proboßcz Tarnowski syn Janá Tárłá Káßt. Krák. ktore° vrodz. Tecžē.



Jan Kryßthoff syn te° z Janá káßtel. Krák. ktore° vrodziłá Zoffija Szydłow. Káßt. Woynicki/ Stryjski/ Sēdom. Stár.



Zoffija corká tegoż Káßt. Krák. Kśiężná Ostrow. Woiewo. Kijowska.



Stánisław syn piąty Janá Woiew. Kráko. ktory wźiął dźiáłē Rzemień/ Zochow ꝛc.



Spitek z Tarnowá Woiew. Sieradzki/ syn thego Stániślá. ktory miał z Szydłowiecka 1. syná.



Woyćiech Cieski Káßtelan Sadecki/ kthory miał dźiewke iedne.



Anná corká Káßte. Sadeck. Tárłowa/ mátká dźiśieyße° Woie. Lubelskie° po ktorey przypadł Tárłom Krzyż.



Stánisław syn Spitkow Woie. Sendomir. Podskárbi Koronny/ ktory z Dziewiczka miał syná 1. dźiewek 5.



Stánisław syn Woie. te° Káß. Rádomski/ ktorego dźiś pothomsthwo z Ocieska iest drobne.



Woyćiech z Czarnowá ná Rzemieniu/ ktory z Czarna Páwłowna miał syná iednego.



Stánisław Tarnowski ná Rzemieniu/ ktory w tym wieku z Mielecka Zoffija potomstwo młode zostáwił.



Jan z Tarnowá ná Lisakowie/ ktory Zborowska Zoffija zostháwił Potomstwo dwá syny y corke.



Bárbárá Woie- Sendom. corká Wolſká Káſztel. Sendo. Stáros. Krzepicka.



Kátarzyná corká tegoż Woie. No- ſkowſka Stáros- čina Ciechano- wſka.



Krystyná thegoż Woiewody cor- ká Lipnicka.

Zoffija tegoż Wo- iewody corká Pieniążko- wá.

Anná tegoż Wo- iewody / corká Herbortowa Stá- rośćina Lwow- ſka.



JAK nigdy nie odmienia Mieśiac ſwey iáſnośći/
Ták tez y ten Dom ſławny nie mieni zacnośći.
Znacznie záwzdy Tarnowſcy w tym Páńſtwie świecili/
Znácznie ſwymi ſpráwámi oyczyzne zdobili.
Pełne Włoſkie/ Niemieckie kráiny ich ſławy/
Był Rzymſkich Scypijonow rod to iśćie práwy:
Pátrząc ná ich potomſtwo ieſzcze ſie ćieſzymy/
Ze Tarnowſkie z teyże krwie znácznie mieć bedźiemy.

☞ Zacność y rozrodzenie Granowſkich/ Spławſkich/ Sieniáwſkich/ ktorzy ſą wſzyſcy ieden Dom/ tylko dla rożnośći imion oyczyſtych/ rożne nazwiſká máią w tym wieku. &c. &c.

Jakrola Steffana z brata służyli roku 1584 Granowscy Arcerskani

Wincenty Granowſki/ Káſztel. Nakielſki/ Stár. Wielopolſki. 1340.



Ottho Pilecki/ Woiewodá Sendomirſki / Roku 1347.



Jan Hrábiá ná Pilcy ſyn Wincẽteo ktoreo mátká byłá zá Władyſłáwem Jágełem K. P.



Jan Pilecki Woiewodá Sendomirſki/ Roku 1459.



Mikołay z Spławia Biſkup Poznáńſki/ Roku 1475.



Jan Pilecki ktory w bitwie v Lopoſzná meżnie z nieprzyiaćioły ẽynił/1509.



Mikołay Pilecki v Lopoſzná w bithwie meżnie ſie pokazał/Roku 1509.



Kryſztoff Pilecki

Jan Pilecki mąż ſławny Stároſtá Rodelſki/1570.



Mikołay Sieniáwſki Woiewoda Ruſkim / Hetmã Koronny / Roku 1560.



Prokop Sieniáwſki / mąż ſławny / 1560.



Alexánder Sieniáwſki mąż ſtáwny/ 1560.



Jeronim Sieniáwſki Woie. Ruſki ſyn Mikołáiow. 1678.



Mikołay Sieniáwſki Káſztę. Kámieniecki Hetmā Polny.



Ráffał Sie. Mikoł. ſyn Woiew. Ruſki mąż ſław.



Jan Sieniáwſki ſyn Mikoł. Woiewody Ruſkie°.



Anna Jordanowa Woiew. Mikołáiá Ruſkiego corká Káſz. Krá.



Marcin Sieniáwſki Prokopow ſyn Rotmiſtrz K. Je° M.



Prokop ſyn Prokopow mąż ſławny.



Corká Prokopá Sieniáwſkie° zá Pepowſkim Ambrożym byłá/ teraz Goſtomſká.



Stániſław Spławſki Sędzia Poznáńſki/ 1560.



Mikołay Spławſki Podſtároſci Poznáńſki/ 1560.



Synowie te° Sędzie° ſą 2. ludzie zacni/ tákże tego



Spławſki Káſzte lan Krzywię̄ſki. Podſtároście°.



Te° corká zá Janem Kóścię. Stároſta Bydgoſk.



Jnſzych wiedzieć nie moge.

Gołuchowſcy/ ktorzy z Spławſkimi máią iedne dzielnice/ Dom ſtároda. y zacny.



Szczepieccy/ w Pilznień. powiećie/ też ieden Dō z Spławſkimi.



Oſtrowſcy/ w Przemyſkiey ziemi/ y w Ruśi Dō zacny od Sieniáwſkich idą.



Marcin Oſtrowſki Piſarz Przemyſki.



Lyſakowſcy/ w Przewyſkiey ziemi Dom zacny y ſtárodawny.



Bárbárá z Lyſákowá Boráryńſká / Roku 1578.



Kryſztoff Lyſákowſki zacny / y do wſzytkie° godny młodzieniec.



Jaſkmániccy / w Przemyſkiey ziemi Dom zacny.



Bruzdzowſcy we Lwowſk. ziemi/ ludzie zacni od Sieniáwſkich.



Bobolowie/ Dőſtárodáwny y zacny/meżny/ná Podgorzu.



w pruſiech 2 mili ode Gdańska

Wojanowſcy te° herbu

Młodkowſcy w Sendomirſkiey ziemi/ Dom dáwny.



Krzeſzowie/ w Krákowſkiey ziemi Dom dawny y zacny.



Stryikowſcy/ w Wielkiey POLſzcze/ Dom zacny y ſtárodawny.



Piotr Stryikowſki Kánonik Kr. Je° M. Roku 1578.



Nininſcy / z Wielkiey Polſki / N. Nininſki Kánonik Krákowſki.



Gorkowie/ Debowie. Inſzych Domow zacnych wiele w rożnych Woiewodz.

OZDObnego Mieſiacá/y tey iáſney Gwiazdy/
Bárzo wielki pożytek mieliſmy tu záwzdy:
Bo w ktorakolwiek vſzy ſwe obroćiſz ſtrone/
Maſz od tych Leliwczykow dość znáczna obrone:
Tylko wſpomni ná Przodki tych Sieniáwſkich ſławnych/
Ják Ruſka ziemie zdobia/iuż od czáſow dawnych:
Gdy wſpomni Alexándrá/meżnego Prokopá/
Zárázem drży od ſtráchu Pogáńſka przekopá.

☞ A tu maſz nádánie Herbu Leliiey dwu / ku ſobie końcy obrocone/ ktore Gozdáwa názwano dla te°/ iż ten Rycerz miał mieſzkánie ſwe we wśi Gozdáwie/w ſtronách Kſiażeciá Mázowieckiego ꝛc. máia być białe w czerwonym polu.



RYCERZ meżny z Gozdowa/gdy przez bitew wiele
Czynił z nieprzyiaćioły oyczyzny ſwey śmiele.
Ná co oczy Krolewſkie dowodnie patrzáły/
Vſtáwicznie go w ſercu iego zálecáły.

Przyiáchawſzy do domu miał to ná bácznośći/
Nádawſzy mu wiele Miaſt/wśi/y puſtych włośći:
Dał y te dwie Leliie/by wiecznie woniáły/
A pámieć nieśmiertelna żeby mu dźiáłáły.

☞ A tu właſne potoki maſz Rycerzá teº/ktore Hiſtorye Polſkie znácznymi wſpomináia/ y ktore w tym wieku wiedźieć mogę.

Kryſtyn z Gozdowá mąż ſławny/ 1090.

Kryſtyn ſyn teº Kryſtyná z Gozdowá mąż wielki/1140.

Kryſtyn Woiewodá Płocki mąż ſławny/ 1202.

Giżyccy w Mázowſzu Dom ſtárodáw. y zacny.





Od tychże Kryſtynow máią początek the Domy / á naprzod Dom Giżyckich.



Páweł Giżycki/ Biſkup Płocki/ 1456.

Wincēty Giżycki Márſzáłek Kśiążećiá Mázowiec. 1464.

Mikołay Giżycki mąż ſławny v Kśiążę. Konradá Márſz. był/ 1459.

Piotr Giżycki mąż wielki ktory w Węgrzech ſłużył długo/1333.





Od tych Giżyck. máią począthek wſzythkie Domy w Sánockiey ziemi/tym ſpoſobem.



Páweł Giżycki/ brát Piotrow we ſpołek w Węgrz. ſłużyli/vmárł bez potomká/ 1353.

Jerzy ſyn Piotrow Káſztellan Sánocki/ Roku 1400.

Jákub ſyn Jerzego ktoreº Jároſławſka Káſztel. Krák. corká vrodźiłá.

Ráffał ſyn Jerzego/ ktorego vrodźiłá Dębieńſka/ Burgrábie Krákowſk. corká.



Tym dwiemá dárował Krol Kázimierz / wielki grunth pod Węgry/y ći ſie piſáli de Humniſka / á oſádzáli Miáſtá y wśi / w Sánockiey ziemi.





Mátyaſz ſyn Jákubow/ ktory wźiął po Oycu Bierczą/był Sędźia Sánockim thego vrodźiłá Herbortowná.

Bártoſz ſyn tegoż Bierecki / Roku 1578.

Andrzey Bierecki ſyn Mátya. 1578.

Wácław Bierecki ſyn tegoż/ 1578.



Od tegoż Mátyaſzá idą Biereccy.





Balowie/ tamże w Sánockiey ziemi Dom zacny.

Mátyás Bal/ mąż zacny/ thego dziś potomsthwo trwa.

Gerzy Bal/ then miał iedneż corke/ ktora byłá zá Odnowskim: po ktorey Odnowskie imienie corki rozerwáły/ Herbortowa/ Dębieńska/ Herbortowa dziedzi. Gnoinska.

Drugie° syná Jerzego potomstwo własne są the Domy.





Humniccy Dom zacny/ z tego Domu początek máia.

Dydyńscy/ támże w Sánockiey ziemi.

Strzyżowscy/ ná Podgorzu Dom zacny.

Bachálscy/ ná Podgorzu Dom zacny/ był Celnikiem ieden. 1560.

Piechychoyscy/ Dom zacny y meżny/ we Lwowskiey ziemi.







Dom Bartosowskich
Blażei Bartosowskij
wielkij vczchiel bil
nacjlze we Stanieczs 83
Stephan Bartosowskij
ktori zostawi sina
Marczina czlowiek
zachni ij mandri
Jan Bartosowskij
tic ze brat rodzonij
Dom Dzierżanowskich
Jerzi Dzierżanowskij ktori
bel poborcza woiewot
ctwa kaliskiego 81

Zdziarscy w Płockiey ziemi Dom stárod. od Giżyckich Domu.

Przedborscy Do stárodaw. w Płockiey ziemi od Giżyckich.

Gozdowscy/ w Ráwskiey ziemi Dom zacny skąd wyszedł przodek.

Stánisław Sokołowski Doctor vtriusq; iuris kázno dzieiá K. Je° M.

Sołowscy/ Járzabkowscy/ w Sendomirsk. Woiewodztwie.







Turkowieccy/ Gozdziowie/ Gdeseńszcy/ w Bełskim Woiewodztwie.

Hańscy w Chełmskiey ziemi Dom dawny.

Godlewscy/ ná Podlászu w Nurskim Powiecie.

Gołębiewscy/ z Podlodowá/ w Bełskim Woiewodztwie.

Osuchowscy z Ráwskie° Woiew. Reklewscy/ z Poznáńskie° Woie.

Jáckowscy z Gostyńsk. Powiátu Dom zacny.

Witulscy támże/ z Jáckowskimi iedną dzielnicą.

Bockowscy/ z Checinskiego/ w Sendom. Woie.

Jásieńscy/ Dom stárodawny/ y meżny.

Páweł Jásieński Hethman Nadwor. mąż wielki 1549.







¶ Inszych Domow zacnych w rożnych Woiewodztwách wiele.

T Ják to

JAK to roskoszne kwiecie ma wonność ossobna/
Ták y ten zacny narod we wszytkim podobna
Wonność spraw swych poczćiwych nam z siebie podawa/
A to ná nie stáry wiek szeroko wyznawa:
Alec nam y w tym nowym nie tráca wonności/
Nie káżi w nich przodkow ich BOG dawney godności.
Znáczna w Moskwie Leliia/y pod Gdańskiem bytá/
Acz tám znáczna látorosl z siebie vtráciłá.

☞ Początek Herbu Godzámbá/ ktory nádał ten zacny Krol Rycerzowi ták názwánemu zá przyczyna Siećiechá Hetmáná z Domu Toporow mężnego/ ktory ma być drzewko sosnowe o trzech wierzchách/ dwie gáłasce przy korzeniu vcięte/ w czyrwonym polu. etc. etc.

1094.



BOR do Moráwy iáchał Siećiech Hetman sławny/
Ktorego nam záleca z mestwá on wiek dawny.
Záraz tráfił dwoch śpiegow/ći mu spráwe dáli/
Iż z woyská Moráwskiego świeżo wyiáchali.
Z trzaskiem Hetman lud spráwił/straż wysłał przed soba/
Tráfiłá ná Moráwska/ záraz stárli z soba/
Tám Godzámbá zbył broni/do chrostu vchodził/
Widzac iż go Moráwiec zwiezáć w troki godził/
Skoczy z koniá drzeweczko podemkle wytárgnie/
Ktorym ku Moráwcowi dosyć chybko smárgnie:
Nie mogł strzymáć bronia swa drzewá ták wielkiego/
Baczy trudno ma pożyć Rycerzá onego:
Radby go iuż opuśćił/ow go ma ná pieczy/
W czym mu szczeście ku myśli wiodło wszytkie rzeczy:
Gáłazeczki odziemne/ktore mu szkodziły/
Przez onego Moráwcá precz odćiete były.
Vpátrzył czás Godzámbá/gdy sie Czech zmordował/
Stráćił go záraz z koniá wiecey nie borgował.
Zwiazawszy/włożył ná koń doniosł Hetmánowi/
Ktory go z tey godnośći zálećił Krolowi:
Krol z mestwá poważáiac Rycerzá zacnego/
Nádał Miast/wśi/y ten znák z potomki iego.

☞ Potomki ktore Kroniki/ Káthálogi/ wſpominája znácżne Rycerza tego/ y ktorzy w tym wieku kleynotu thego vżywája/ krotko obacż zacność ich y rozrodzenie/ od ktorego Dom Lubráńſkich y Węgleńſkich przodek ma.

Godzámbá/ mąż wielkiey śiły/ Rycerz BOleſłáwá Krzywouſthego. 1104.



Derſlaus Godzębic/ mąż ſławny/ był Chorążym Sierádzkim/ 1119.



Lupus ſyn thego Derſłáwá Biſkup Płocki/ 1173.



Wincenty z Domu tegóż był Wojewoda Poznáńſkim/ 1386.



Andrzey Láſkáry z Goſłáwic/ Biſkup Poznáńſki/ 1392.



Tomaſz Węgleńſki Kaſztel. Sendomirſki/ Stároſtá Wielkopolſki/ 1472.



Ján Lubráńſki/ Biſkup Poznáńſki/ 1507.



Thych Lubráńſkich/ ná Kujáwách Dom zacny.



Stániſław Węgliński Podſtoli/ we Lwowſkim Wojewodztwie. 1578.



Paniewſkich Dom ná Pokuciu/ ſtárodawny y zacny.



Szczeſny Paniewſki/ był w Węgrzech v Krolá Máthyaſzá Hetmánem Nadwornym/ był potym w Polſzcze Hetmánem Koronnym pojął żonę śieſtrzenicę Krolá Máryaſzá Korwinowne Kryſtynę z kthora miał ſynow pięć.



Zbożny Paniewſki zſzedł bez potomká/ miał zá ſobą Oleſką.



Jákub / miał zá ſobą Odnowſką/ zſzedł bez potomká.



Wacław/ ktory miał Bierecką/ tá vrodziłá Málcherá Oycá dźiśieyſzych Paniewſkich.



Jándá / kthory miał dwie dźiewce.



Kryſtyne Głowiná Kaſztel. Polániecka.



Anne/ ktora zá Kráſowſkim.



Jerzy piąty ſyn/ ktory dwie corce zoſtáwił.



Sienieńſka Kaſztellánkę Háliccá.



Skoručina/ Ludwiká dźiśieyße° żone.



Kásper Panıewski/ ktory był poiął Hospodárowne Wołoſká/ Bogdanowe śioſtre/ 1571.



Málcher Paniewski bráth iego.



Wilam w Sendomirskiey ziemi człowiek zacny.



Dabſcy ná Kuiáwách z Lubráńſkimi iedná dźielnicá.



Wyſoccy z Dabia w Łęčyckiey ziemi/ ieden Dom z nimi.



Kobeliccy/ z Lubráńſkimi ieden Dom.



Radeccy ná Kuiáwách Dom zacny y ſtárodawny.



Jan Rádecki/ ná Podolu mąż ſławny.



Wołučyńſcy/ Stolnikiem iedi w Belſkim/ dom dawny y zacny.



Gorzkowſcy/ w Belſkiey ziemi/ zeßli iuż.



Tych Gorzkowſkich N. dźiewká zá Podhoreckim Dußa w Belſk.



Czyżowie/ w Ośmiáńſkim Powiećie w Litwie.



Glowieńſcy/ w Dobrzyńſkiey ziemi Dom ſthárodawny y zacny.



Jnnych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.



WIElec na thym Korono zacna należáło/
Gdyś miáłá ſyny mężne choćiaż liczba máło.
Gdźież one twoie práwá/ gdźież one wolnośći/
Ktore nam zoſtáwili dla ſwey doſużośći.
Potomkowie ie w ſkrzyniách żeláznych chowáia/
Do tychże ſie z wolnośćia ſwoia odzywáia:
Ach gdyby ſie rzućili do práwá tákiego/
Jákim ſie widza bronić przedtym przodká ſwego:
Miáłáby mila POLſká ſpelna ſwe wolnośći/
Nie widáłáby nigdy ták okrutnych gośći.

Nil proſunt monimenta, niſi vir fortis ea tueatur.



☞ Przyszćie z Niemiec Korabczykow zá thegoż Królá do POlski/ktorzy nośili z dawná Korab żołty w czerwonym polu/ten przodkowie nośili/tákiey włásnośći iákiey ná wode do potrzeby gotuią/ teraz za zásługámi pozdnieyszego potomstwá ich odrzucono żagiel/ sam tylko mászt został/lwie głowy ná końcách. ꝛc.



ZTRNN tu z kráiow Niemieckich/do Królá meżnego/
Záiáchał Mijorsz: Krol znáiąc Rycerzá godnego/
Vbogáćiwszy hoynie/dał wielkie osády/
Dziś baczymi w potomstwie cnoth iego przykłády.
Bo nie trácą godnośći przodká swego oni/
Słyną z mestwá/z dowćipu/ná szerokie strony.
Kiedy wspomni Pogánin POlski Korab sobie/
Odmieniwszy hárdą myśl záraz sie w łeb skrobie.
Pámietáiąc ná one niedawne przygody/ 1569.
Gdy przypadł pod Oczakow choćiaż nie miał wody.
A iáko mu fortunnie tám służyły żagle/
Wiele ich pogromiwszy sam zás odszedł nagle.

☞ A tu masz dawną zacność y rozrodzenie potomstwá thego Rycerzá/ kthory tu do POLski naprzod záiáchał/od kthorego idźie Dom Łaskich/ktore nam Kroniki/Káthálogi/ znácznymi pokázuią: przedtym pisáli sie Rádlicowie z Grábánowá.

Mijorsz mąż zacny/pierwszy dźiedźic kleynotu tego.



Robertus mąż zacny/ktory był Kásztel. Sierádzkim 1051.



Robertus syn tegoż Kásztel. Biskup Krákowski 1143.



Jan Rádlicá/ z Grábánowá Biskup Krákowski 1352.



Járosław Łaski/ mąż zacny. 1450.



Jeronim syn te° Járosławá Woiewodá Sierádzki mąż sławny. 1530.

Jan Proboszcz Lęczycki syn tego Járosławá.

Stánisław syn tegoż Járosławá / Woiewodá Sierádzki.

Mikolay syn Stánisłá. Woie. Sierádz. Kráyczy Koro. Stár. Krásnostáwski / 1570.

Stánisław brát Kráyczego Kaszt. Inowlocki.







N. kthora byłá zá Rzeszowskim / Bieykowská Chorążyna Cerská. 1575.

Jádwigá Włodkowa Stár. Rámieniecka / dziś zá Konatem Mar. Rotmistrz.

Anná Odrowążowa / Stárościna Opoczyńska / pothym byłá zá Andrzeiem Kościeleckim Woiewoda Poznáńsk.

Zoffia Stárzechowska Stáro. Wysogrodzka.

Olbrycht Łáski / Woie. Sierádz. mąż sławny / ktory Despotá wsadził ná Hospodárstwo Wołoskie / pod Oczakowie zbił w thysiącu koni / wielka szkode Pogánom vczynił.






Jádwigá Ciołkowa corká Jeronimá Woiewody Sierádzkiego.

Bárbárá corká Jeronimá Woie. Sierádz. Ornostáiowa / Woie. Bereszczáyska. 1578.

Potomstwo Olbrychtá Woiew. Sierádz. drobne w tym wieku.





PRZEstańże chluby Noe z dawnym szczęściem swoim.
Acz BOG z Niebá nawyższy był żeglarzem twoim.
Tenżec też sam y ten nasz Korab POLski wodzi /
Przypátrz sie co zá orszak tu z niego wychodzi:
Nie oni twoi krucy / nie oni gołebie /
Ktores puszczał / żywności szukáli ná debie:
Ale ten zacny orszak Korabiá POLskiego /
Szuka sławy / w niey żyie od czásu dawnego.

☞ Domy insze zacne y stárodawne / ktore od tegoż męzá początek swoy máią / naprzod

Rayscy

Rayſcy / w SieráDzkim Woiew. Dom dawny y zacny.



Kowálſcy w SieráDzkim Woie. Dom dawny y zacny.



Wiktoryn Kowálſki / Podſtár. Przemyſki człowiek zacny.



N. Kowálſki / Podſtároſći Barſki / mężny y mądry.



Lopáteccy / w Sierádz. Woie. Dom ſtárod. y zacny od Láſkich.



Márcin Lopátecki Kánonik Gnieznieńſki.



Piecżánowſcy / w Sierádz. Woie. Dom zacny y dawny.



Stániſław Gorzycki Siudá v Káliſzá.



Czáchorowſcy od Káliſzá / Piotr z brácią.



Lobeſcy / z Poznáńſkiego Woiew. Dom dawny y zacny.



Brzowſcy z Podláſzá Dom daw. Andrzey Piſarz Kſiążęciá Słuckie°



Láſkowſcy / z Wárſzáwſkiego Powiátu.



Cháieccy / z Wárſzáwſkiego Powiátu.



Máciey Cháiecki Podſtár. Lwſki mąż ſławny w bitwách Moſkiewſkich.



Pieruccy / z Káliſkiego Woiewo. Sokołowſkimi ſię przedtym zwáli



Soboccy z Soboty Dom dawny. Bronowſcy / z Krákowſkiego.

Gadkowſcy / z Poznáńſkiego Woiewodztwá / Dom dawny.

Piotr Gadkowſki Podſtháróśći Bydgoſki.

Balcer Gadkowſki wielki goſpodarz.

Luteńſcy w Polſzcże Wielkiey ieden Dom co y w Sierádzkim Woiewodztwie.

Iljás Czerniecki człowiek porządny w Ruśi / y ma groſz.

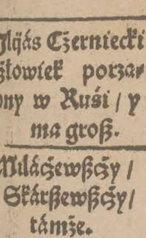
Czártkowſcy / Oſtrowſcy / Ruſoccy z Sierádzkie° Woiewodztwá.

Droſzewſcj / Gniazdowſcy / Sliwniccy / Kárſcy / támże.

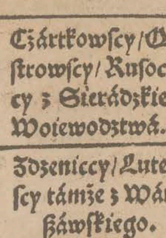
Kotowieccy / Gáłeſcy / Rádliccy / Dabrowſcy / Nádſtáwſcy / támże.

Woiſtáwſcy / Molſcy / Szkulſcy / Kucharſcy / támże.

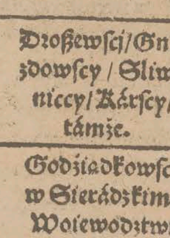
Miláczewſzcży / Skárſzewſzcży / támże.



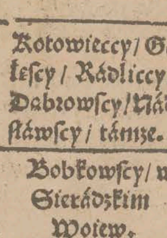
Zdzeniccy / Luteńſcy támże z Wárſzáwſkiego.



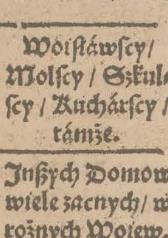
Godziadkowſcy / w Sierádzkim Woiewodztwie.



Bobkowſcy / w Sierádzkim Woiew.



Inſzych Domow wiele zacnych / w rożnych Woiew.













PAtrzayże co ten Korab niesie zá towáry/
Jákowymi gi szczeście opátrzyło dáry:
A on sam Agámemnon Hetman Grecki dawny/
Ktory w tákim naczyniu walczył/nie był sławny:
Jáko ći z tákim cechem/co tu w POLszcze żyli/
W krąg świátá szerokiego wielkie imie wźieli.
Nie niższeie w potomstwie to imie ozdobne/
W káżdym Domu z tych wszystkich są spráwy nadobne.

BOLEsław Krzywousty syn Hermanow/ po śmierći Oycá swego ná Krolestwo POLskie obran wespoł z żoną swą Zbisłáwą corą Swátopełká Kśiążećiá Ruskiego pomázan/Roku 1 1 0 3.

Zbisłáwá Swátopełká Kśiążećiá Kijowskie° corká





Athleidá/ Henryká Cesárzá śiostrá/ druga żoná.



1. Władysław z Ruski vrodzony/trzymał Krák. Sieradz/ Łeczycka/ Pomorska/primeuus Princeps.

2. Bolesław z Atłki dy Kryspus trzymał/Mázowiecka Dobrzyńska/ Kuiáwska.

3. Miecław Stáry dla grubych obyczáiow ták názwány/Gnieznieńska Poznáńska/Káliska.

4. Henryk Pierwszy Sendomirska/ Lubelska.

5. Kázimierz młody/ten potym po bráći spadki brał iáko niżey będzie.











TEGO ácż Krzywoustym wßyscy názywáli /
Ale serce / y proste y meżne poználi:
Ten rozßerzył / y ná dłuż przyczynił Korony /
Srożßy z ßáblą był niżli Jupiter z pioruny:
Owa tu sławę táką po sobie zostáwił /
Nie ná wczáśie / ná boiu wßytek żywoth strawił.
Czterdźieśći y osm bitew miał meżnie wygránych /
Okrom máłych vtarczek fortunnie zyskánych.

☞ A tu maß naprzod o nádániu Helmu do Herbu Beliny / od tego ták meżnego Krolá / Zelisłáwowi Hetmánowi / y o początku Herbu tego / ktory ma być białe Podkowy w błekitnym polu / Roku 1103. Ten Herb nádał naprzod Krol Bolesław Smiáły Oycu tegoż Zelisłáwá / ták o z Historyey zrozumieß.



PRZEgrána bitwe iedne miał BOLEsław w Rusi /
Ják sie rádo nießczeście o káżdego kusi:
Baczác Rycerz Zelisław począł lud vwodźić /
Widzac słońce zá gory iuż chćiáło vchodźić.
Nieprzyiaćiel / dopuśćił biegu im wolnego /
Zmordowány / ßukáł sam mieysca spokoynego.
Mniemáiac iż POlacy z przestráchu onego /
Przez cáłą noc niechcą mieć spoczynku żadnego.
Zelisław tego postrzegł / iż sie Ruś obrácá /
Swoią mową łágodną lud POLski vkraca.
A w tym ich zátrzymawßy / pod dąbrową gestą /
Obiecował im ßcześćie swą powieśćią częstą:
Sam sie puśćił ná ßpiegi do woyská Ruskiego /
Tráfił ná straż / tá niechcac trwożyć ludu swego /
Skoczą zá nim / mniemáiac áby obłakány /
Náwiodł záraz ná lud swoy one żárkie Pány.
Zimáli ie y zbili: á potym bez wieśći /
Wyrozumiawßy spráwe od wiezniow z powieśći /
Ná głowe on ogromny orßak poráźili /
Do POLski sie z zwyćiestwem fortunnym wroćili.

¶ Nagrodá.

ZELiſtaw iż miał zá Herb bez krzyżá podkowe/
Chcąc wine nákierowáć w ſwą klube przodkowe:
Prośił Królá mężnego/by go miał w báczności:
Który bacząc Rycerzá być wielkiey godności/
Dał mu znák zá posługe/záraz trzy Podkowy/
Zá krzyż miecz otłuczony iáko Rycerzowi.

☞ Nádánie Helmu zá zasługi ſynowi tegoż Rycerzá/od Królá BOLeſtáwá Krzywouſtego/Roku 1103.

ZELiſtaw mąż zacny/ſyn Zeliſtáwá tego/
Był fortunnym Hetmánem v Królá mężnego:
Kiedy Czechy poráźił do Królá przyiáchał/
Korzyść nie máłą przynióſł/ręki tám odiáchał:
Ráduiąc ſie mężny Krol zwyćięſtwu/z ochotą
Rycerzá vbogáćił/y rękę dał złotą/
Chcąc by czáſy wiecznymi ſławá iego żyłá/
A w potomſtwie tákoważ chęć do ſłużb mnożyłá.

¶ Ten kleynoth dla thego ma nazwiſko Beliná/ iż przy wielkim belu po ktorym ſie Ruś kryłá/porwawſzy ſie ze ſnu ná nogách y ná ręku/ by bydło vchodząc: wſzákoż ie zbieráli Polacy/wiązáli á bili po oney belinie. Jeſzcze dźiś Domy niektore zową ſie tym przezwiſkiem vroczyſká te° Belinámi

☞ A tu maſz potomki ktore nam wſpomináią Kroniki y Kátálogi Rycerzá tego/y te ktorzy ieſzcze w tym wieku vżywáią tego kleynotu.

Zeliſtaw Rycerz ſtawny Boleſtáwá Smiáłego. 1064.



Zeliſtaw ſyn iego Hetman Boleſtáwá Krzywouſtego/1103.



Boryſtaw/ ſyn Zeliſtáwow mąż ſtawny Beliná. 1149.



Jároſtaw ſyn mąż ſtawny Beliná/ Roku 1199.



Boryſtaw ſyn Boryſtá. miał ſynow śiłá/od ktorych idą te Domy.



Boryſlaw Arcybiſkup Gniezń. 1307.



Belinowie / ná Podgorzu Dom zacny.



Táránowſcy w Przemyſkiey źiemi od Sámborá Dom ſtárodaw. y zacny.



Andrzey Táránowſki/ktory z wielką nieprzeſpiecznośćią zdrowia ſwe° do Pogan częſto w poſel. ieźdźił.



Mikołay Táránowſki brát te°.



Naropińſcy

Naropinſcy / w Sierádzkiey ziemi Dom ſtárod. y zacny.

Porudeńſcy / w Przemyſl. ziemi / Dom zacny y dawny.

Podhoreccy / w Lubelſkiey ziemi Dom dawny.

Floryan Podhorecki duſzá / ktory w Węgr. v Krolewicá ſłużąc był potym v Turkow w poimániu.

Goleniewſcy / w Krákowſkiey ziemi Dom dawny.







Wągrowſcy / Okuniowie w Mázowſzu Dom dawny y zacny.

Szczytniccy / w Wielkiey Polſzcze Dom dawny y zacny.

Wolſcy z Wárſzáwſkiego Powiátu Dom zacny.

Groccy / w Belſkiey ziemi Dom dawny.

Inſzych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.






PATRZ wielkiego baczenia ták meżnego Paná /
Jáko ſobie poważał godnego Hetmáná:
Pátrz iáko mu odważa złotem członki iego /
A tym wzbudza chęć do ſłużb Rycerſtwá drugiego.
Ach gdybyś żył do czáſu tego Bolesłáwie /
Nie ſchodziłoby POLſzcze nic ná pierwſzey ſłáwie:
Byłoby Zeliſłáwow y dziś tákich wiele /
Káżdyby ſie do ſłáwy pnał / znáiąc chęć / śmiele.
Ale więcey pochlebſtwo dziś przeklęte płáci /
Więc ſie nim wſzyſcy báwią / cnotá mieyſce tráci.

☞ Skutki cnot Zeliſłáwowych w potomſtwie iego.

ACZ tu káżdy podobien Przodkowi cnotámi /
Wſzákoż mi to przyznaycie wſzyſcy iáwnie ſámi:
Że Andrzey Táránowſki zá wieku náſzego /
Wypełnił wiele ſkutkow ſpraw przodká ſwoiego.
Trzynaſty raz poſelſtwo w nieprzeſpieczne kráie /
Noſząc od Krolow POLſkich / ktore ták oddáie /
Jáko on Popilius od Rzymian walecznych /
Przetoby godzien dárow dla ſwoich cnot wiecznych.



☞ O początku Herbu Hábdánck/y z kąd ma to nazwisko/ etc. ten ma być biáłky w czerwonym polu.



TEN Herb ácz przedtym było Szewcowi nádano/
Ktorego Skubow włásnym tym nazwiskiem zwano:
Kiedy Niemcá hárdego o ziemie vderzył/
Ktory wołał zá pásy/wiele mocy wierzył.
Chybiłá go nádzieiá/tu swe szczeście ono/
Zgubił w POLszcze y zdrowie/co słynał przestrono.
Skubowi wnet przezwisko grube odmieniono/
Z rzemiosłá ná Rycerski Wárstáth przesádzono.
Ják ten dziegieć wycuchnał to sam widziß iáwnie/
Jż Panom swym służyli/y oyczyznie sprawnie.
Do iákiey zá to sławy przyßli y godności/
BOG rad serzy cnotliwe/chowa w obfitości.

¶ Zasługi potomstwá Skubowego.
1109.

BOLEsław Krzywousty Krol sercá wielkiego/
Znáiac wielkiey śmiáłości męzá Herbu tego:
Zwano go Skárbek z gory/w poselstwie go posłał/
Do Henryká Cesárzá/czemu dobrze sprostał.
A gdy go Cesarz hárdy/wziął zá reke śmiele/
Vkazał mu w swym skárbie złotá bárzo wiele:
Mowiac/widziß/Krolowi ia moge POLskiemu/
Záwße silen być/y dáć ná wßem odpor iemu.
Skárbek sie vśmiechnawßy/zdiał swoy pierścień złoty:
Rzekł/ máłe Pánu memu skárby twe ototy.
Przyłoże ia też złotá/to co mam przy sobie.
Cesárz rzekł/ Habdánck/ iákby dziekuiemy tobie.
Od tegoż czásu ten Herb zowa tym przezwiskiem/
Ku iego wieczney sławie y potomkom wßytkim.
Ma być sam wßytek biáłly/á w polu czerwonym/
Ták go nosić kazano zacnym przodkom onym:
W Helmie tákże ná wierzchu/tákowyż znák kłáda/
Nie pomázány ciemna żadna zła przysáda.

☞ A tu obácz dawna zacnośc potomstwá Rycerzá tego/ ktorzy przedtym tego kleynotu vżywáli/ y w tym wieku ktorzy go ieszcze vżywáia.

Skubovv primus parens Clenodij, miles fortissimus. 999.



Michał syn tego Hrábiá mąż sławny. 1000.



Lámperth Biskup Krákowski 1083.



Michał bráth Lámpertá Biskupá mąż sławny. 1083.



Jan Skárbek z Gory/ Posel do Hęryká ktoreᵒ ten Herb tym nazwiskiem názwano 1109. vt in Histo:



Michał Skárbek z Gory/ ktory klasztor Lubiński zbudował. 1114.



Te Gore/ kthora trzymáli ci Skárbkowie/ dziś trzymáia Konárscy/ ktorzy tegoż Herbu vżywáia.



Jan Konárski/ ktory gráiąc kostki z Krolem gdy mu vkrzywdził/ vderzył Krolá. 1177.



Jan mąż zacny/ ktory Klasztor w Pokrzywnicy zbudował/ Roku 1194.



Woyciech Woiewodá Sendom. kthory był z łuku zábit/ Roku 1357.



Skárbek w Pruską woyne zábit/ mąż zacny. 1410.



Jan Konárski/ Biskup Krákow. Stryi dzisieyszeᵒ Prob. S. Michá. 1534.



Gerzy Konárski Woiewodá Káliski / Roku 1568.



Adam Konárski syn tegoż Woiewody Biskup Poznáński. 1574.



Jan Konárski Kásztellan Káliski/ brát rodzony teᵒ Bisku. 1578.



Zywota Swientobliwego y pobożnego godzie pisacz s pamięci 60 nasz prawie
pater patrice

Stánisław Konárski / mąż zacny / Roku 1540.



Jan Konárski/ Proboszcz ś. Michálski/ Kánonik Kráko. syn tego Stánisł. 1578.



Andrzey Konárski był brát Janow Biskupá Krákowskieᵒ. 1540.

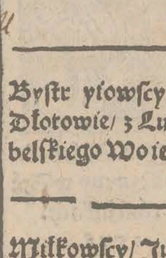
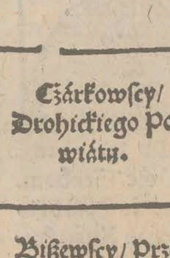
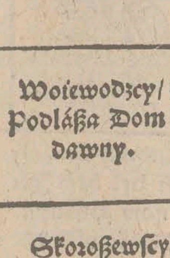
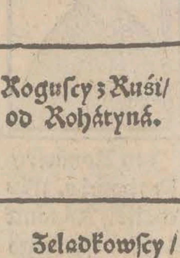
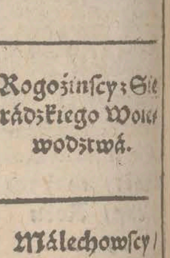
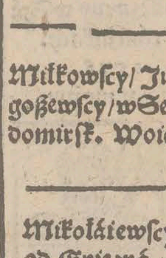
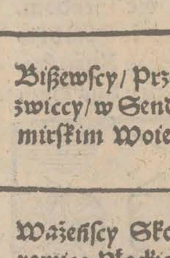
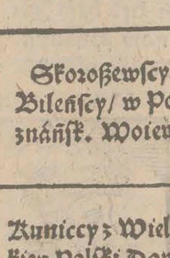
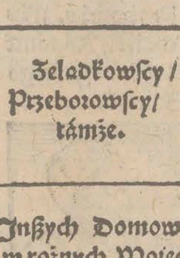
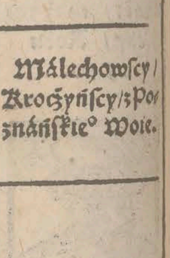
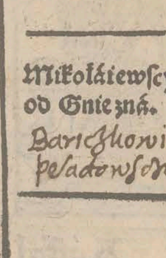
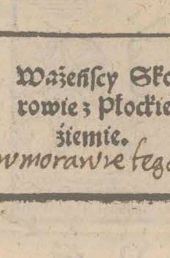
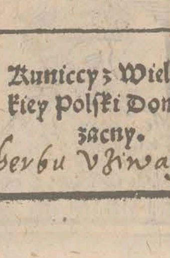
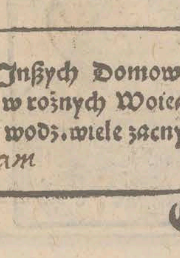
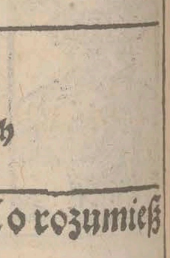


Od Woyciechá Woie. Sendom. idą ci Skárbkowie w Ruśi/ ktorych y dziś Dom zacny y możny.



Jan Skárbek/ mąż zacny w Száráńczukach. 1578.



Ráffał Skárbek mąż zacny bráth tego rodzony. 1578.	Anná Strzyżo-wa Sedzina Há-licka śiostrá tych Skárbkow/1578.	Potomstwo tych Skárbkow dro-bne/ synowie zwłaszczá.	Málgorzátá cor-ká Janá Skárb-ká Baworowska 1578.	Choieńskich Dō zacny/ w Kálisk. y w Poznáńskim Woiewodztwie.
				
Jan Choieński Biskup Kráko. 1545.	Białobrzeskich / Dom stárodaw. y zacny.	Marcin Biáło-brzeski / Biskup Kámieniecki/ten był postem do Ces. od Rycerstwá tpe Interregni. 1575.	Andrzey Biáło-brzeski Opát An-drzeiowski/ 1578.	Szlumowskich Dom stárodaw. y zacny.
				
N. Szlumowski Arcybiskup Lwo-wski/1574.	Budziszewscy/ Ankwicowie / w Krákowskiey.	Konárszczy w Sá-nockiey ziemi.	Białoskorscy/ w Płockiey ziemi.	N. Białoskorski Pisarz Polny y Rotmistrzem bywał
				
Ciekleńscy/ ná Podgorzu / y ná Podolu ieden Dom.	Stánisław Cie-kleński Burgrá-bia Krákow. 1578.	Pękosławscy / Stánisław Ro-tmistrz mężny va-ćony w Krákow.	Rádzánowscy/ w Wiślick. Powie-cie / w Sendom. Woiewodz.	Klonowscy/ Kowálscy w Rá-domskim Powie-cie w Send. Wo.
				
 Bystr ykowscy / Dłotowie/ z Lu-belskiego Woie.	 Czárkowscy/ z Drohickiego Po-wiátu.	 Woiewodzcy/ z Podláßa Dom dawny.	 Roguscy z Ruśi/ od Rohátyná.	 Rogozinscy z Sie-rádzkiego Woie-wodztwá.
 Mikowscy/ Ju-goßewscy/ w Sen-domirsk. Woie.	 Bißewscy/ Prze-zwiccy/ w Sendo-mirskim Woie.	 Skoroßewscy / Bileńscy/ w Po-znáńsk. Woiew.	 Zeladkowscy / Przeborowscy/ támże.	 Málechowscy/ Kroczyńscy/ z Po-znáńskie° Woie.
Mikołáiewscy/ od Gniezná.	Ważeńscy Sko-rowie z Płockiey ziemie.	Kuniccy z Wiel-kiey Polski Dom zacny.	Inßych Domow w rożnych Woie-wodz. wiele zacnych	

Gerzi Hoiewski Kristow Hoyenski mikal Hoyenski piotr Hoyenski ktori sie nad... orze cesarza Maximiliana sł...owal, y teraz vrudopba cesarza człowiek zacny wonies... lrwaiacz y do statni

Friderich Borzkowski ktori bel probosczem Stemberski w morawie wielki v...ciel pola kom wielle dawal Jalmu... ta Sweo panskiego vmarl Roku 1588

Dom kaczinskich Jan kaczinski wiga nowie ktori tego herbu vziwal vmarl roku 1589

Barichkowie pesadowski w morawie tego herbu vziwayam

Co rozumieß

CO rozumieſz nie trudno to odmienić Pánu/
Vczynić Woiewode z podluchnego ſtanu:
Pátrzay ná to Rycerſtwo ſkad poczatek máia/
A w iákowey zacnośći/áż po ten wiek trwáia.
Przypátrz ſie tym Infulam/ſluchay madrey mowy/
Iáko bácżna odpowiedz dawa Ceſárzowi.
Tákći wſzyſcy ći/ktorzy z cnoty powſtawáia/
Zacność y rozrodzenie záwżdy wielkie máia.

☞ Domu Bucżackich dawna zacnośc y rozrodzenie/ kthorzy ſie dźiś Iázłowieckimi z Bucżacżá piſża/ktore Kroniki y Kátálogi wſpomináia/krotko obácż.

Gábryel Bucżacki Stároſtá Kámieniecki/Roku 1260.



Mikołay Bucżacki Woiewo. Podolſki/1340.



Gerzy Bucżacki/ od WOłochow zábit/1361.



Jan Bucżacki zábith od Wołoch. 1361.



Michał Bucżacki Káſzt. Hálicki 1436.



Theodor Bucżacki od Włádyſłáwá Krolá Gubernator Woie. Podolſkie°/1442.



N. Bucżacki/Biſkup Płocki. 1464.



Od tych Bucżackich ma właſny pocżathek Dom Jázłowieckich.



Gerzy Jázłowiecki z Bucżacżá/ Woie. Ruſki/Hetman Korony.



Michał Jázłowiecki ſyn tegoż Woie. Stároſtá Chmielnicki.



Mikołay ſyn tegoż Woiew. Stároſtá Sniátyńſki 1578.



Andrzey ſyn thegoż Woiewody. 1578.



Jároſz ſyn tegoż Woiewody Ruſkiego/1578.



Czurełowa tego Woiew. Ruſkie° corká. porodźiłá Tárłowná



Pánny ſa ieſzcże śioſtry tey Czurełowy/ te wſzytkie Kráyczego corká.



SZeroko te Bucżackie wyſławia wiek ſtáry/
Iáko hoynie od Márſá bráli záwżdy dáry:
A wiec záś ſzáffowali nimi ták ſtátecżnie/
Ze muſza dla dobrych ſpraw żyć ná świećie.

On Woiewodá

On Woiewodá Ruski wieku nie dawnego/
Wznowił sławe dość znácznie przodkow Herbu swego.
Z Cesárzmi Pogáńskimi mawiał też surowie/
Często predkie Tátáry bił ßáblą po głowie.
Ták sie ná swym vrzedźie ostrożnie obchodźił/
Ze Pogánin w Ruski kray przespiecznie nie wchodźił.
A iż iego porządek ludźiem nie smákował/
Dla tego BOG ták predko do Niebá go schował.

☞ Swieże przydánie Helmu Habdánkowi/ od Cesárzá Kárlá zá posługę znáczną Máćieiá Máchowskiego POLaká/ ktory w tymże polu czyrwonym być ma/ iáko go przodkowie nośili iego. etc.



HDY Niemcy z Turki bitwe zá Kárlá zwodźili/
Harcownicy Pogáńscy lud bárzo ßkodźili:
Miedzy ktorymi ieden był śiły tákowy/
Ktory żárko á meżnie śćinał Niemcom głowy:
Ná co sam Cesarz pátrząc/ był żáłośćią zięty/
Począł o tym rozmáwiáć z swoimi Kśiążęty/
Obiecuiąc nagrode dáć znáczną tákiemu/
Ktoryby przynioſł głowe tego meżá iemu.
POLak Máćiey Máchowski z Domu Abdánczykow/
Ktory dobrze świádomy był Pogáńskich ięzykow:
Wśiadßy ná koń powabił Rycerzá onego/
Ktory iák Lew ryczący skoczył wnet do niego:
Tám go naprzod kopiią dość meżnie vgodźił/
A potym sie z nim stárwßy záraz go pochodźił:
Porwawßy go ná swoy koń donioſł Cesárzowi/
Zá to ten Lew stoiący nádan Rycerzowi.
Nádano wiele skárbow od srebrá/ od złotá/
Tákći znácznie bogáći Abdánczyki cnotá.

☞ A tu masz potomstwo tego Rycerzá/ ktore z tym kleynotem w tym wieku chodzi.

Máciey Máchowſki mąż ſławny ktory támże vmárł ná Dworze Ceſárſkim.



Syn ieo ná Podgorzu v Krośná/ ktory iuż tylko iedne corke ma potomkiem/ 1578.



Piotr Máchowſki człowiek w lećiech zeßły / brát Máćieiá teo/mężny bywał/ 1578.



Stániſław Máchowſki ſyn iego ktory cżás długi ná Rycerſkim ſie chlebie chował.



Jan Máchowſki ſyn tego/ mąż doſiuży w młodośći iego/ Roku 1578.



NIE dármo ich ták cnotá ſobie odłącżyłá/
A tákim mężnym znákiem wiecżnie náznácżyłá.
Wiec ſie właśnie Lwich wzroſtow rodzą/chociaż drobni /
Ale śiłą / temu wierz/bárzo mu podobni.
On mężny Deifebus / wieku dźiśieyßego /
Swym meſtwem nie celuie Stáchniká náßego.
A o Janá Fidipus ieſliby ſie kuśił /
Predzey á niżli Hektor/náß by go vduśił.

☞ Początek Herbu Okßa/ ktory nádał Krol mężny BOleſław Krzywouſty Rycerzowi ſweu/ ktory był rodem z Czech z Domu Wierßowcow/kthorzy wierßą zá Herb nośili/ vt in Hiſtoria 1103. ten ma być biała śiekierá w polu cżerwonym.



JAN Wierßowiec od Krolá krzywde wielką máiac/
Wyiáchał z Czech do POLſki ná to nárzekáiac:
Ná Dworze Boleſłáwá był Krzywouſtego /
Mśćił ſie znácżnie nád Czechy deſpektu ſwoiego:
Herb wierßą zá ſłużby ſwe z dawnych cżáſow máiac /
Wzgárdźił gi á o nowy w POLßcże ſie ſtáráiac:
W ten cżás kiedy BOleſław z Swátopełkiem w polu /
Woyſká ſwe położyli/chcac ie zwieść ku boiu.
On Wierßowiec ná ſławe nieśmiertelną godzac /
Ná zgubienie z obu ſtron ludźi nieprzywodzac:

Skoczył zbroynie na koniu do woyska Czeskiego/
Bedac dobrze świádomy położenia wßego/
Wiedzac iż Krol Bolesław rzekł dobrze nágrodźić/
Ktoby mogł Swátopełká fortelem pochodźić:
Rzekł głosem iezykiem ich/áby vćiekáli/
Jáko ptacy ná gniazdźie zbieżeć sie nie dáli.
Swátopełk wpadł ná koniá/przed namioth wybieżał/
Wierßowiec go ochotnie zárázem dobieżał:
Przebił gi rohátyna/potym názad skoczył/
Że go z Krolewskich wiernych żaden áni zoczył.
Wßákoż ći ktorzy śmiele zá nim doieżdżáli/
Od iego rak ták mężnych wßyscy gárdłá dáli.
Woysko Czeskie/Niemieckie/bárzo sie strwożyło/
Zginienie im Krolewskie złe serce czyniło.
Rycerz meżny do Krolá przybieżał z nowina/
Zá ktora mu nádano z stfrzaskiem sławe ina.
Drugi Mucyus Rzymski zárazieſt názwány/
Wielem Miast/wśi/od Krolá przytym dárowány:
Dárowan y tym znákiem z iego potomkámi/
A Wierßa porzućiwßy/zwány Okßycámi/
Ma być biała śiekierá/á pole czerwone/
Tákież známie w koronie/ná Helm postáwione.
Jáka wierność ßáteczność w przodku tym poznano/
Tákiey cnoty/dowćipu/y potomki znano.

☞ Dla thego mu te śiekiere dano/iż vtopiwßy rohátyne w Krolu Swátopełku/zábił potym śiekiera tych kilká meżow co go gonili/y z tym tylko orężem do Krolá BOlesłáwá przyiáchał/ktory mu záraz zá Herb według żadánia iego dárował.

☞ A tu maß zacność y rozrodzenie tych Okßycow/y kthorzy w tym wieku tego kleynotu vżywáia/naprzod Reiowie.

Jan Wierßowiec maż zacny/ktoremu nádano ten kleynoth. 1103.



Kánkerus z Ruśi Biskup Krákowski/Roku 1320.



Zbigniew Rey Stárosta ná Rowie był.



Mikołay REY maż dowćipny/kthory wiecey z przyrodzone dowćipu niżli z nauki wiele pisał rzeczy zacnych iezykiem Polskim/1564.



Mikołay Rey syn iego człowiek zacny/w Chełmskiey źiemi.



Kryßtoff Rey brát Mikołáiá tego człowiek zacny w Lubelskim Woiewodztwie.



Andrzey trzeći syn tego Mikołáiá człowiek zacny w Krákowskim Woiewodztwie.



ZA Dawnych przodkow nászych tego Reiem zwano /
Kogo do iákiey zacney sprawy pierwszym znano:
Wlaśnie ná Mikołáiá to nazwisko przyszło/
Bo przezeń wiele zacnych rzeczy ná świáth wyszło:
To iáwnie pokázuie iże ći Reiowie/
Byli wiela poczćiwych spraw dawni wodzowie:
Jákoż widzim ći młodzi tego przestrzegáia/
W káżdey spráwie poczćiwey do przodku sie máia.

Domow inszych zacnych w rożnych WOiewodztwách wiele/ktorzy vżywáia tego kleynotu/naprzod Dom Orzechowskich zacny w Przemyskiey ziemi.

Stánisław Orzechowski człowiek zacny/ vczony/ y wymowny/alter Cicero był/ 1564.



N. Orzechowski Sedzia Przemyski/ 1578.



N. Orzechowski Pisarz Przemyski.



Gosláwskich Dom z mestwá zacny.



N. Gosławski Rotmistrz.



Bárbárá Debieńska Kásztellanká Krákow. 1575.



Choćimowscy / Grámáccy / w Sendom. Woie.



Gorliccy/ w Pilznieńskim Powiećie.



Zdrowscy/ ludzie zacni.



Domárátowie/ v Opátowá w Sendomir. Woie.



¶ Jnszych Domow wiele zacnych/w rożnych Woiewodztwách.

OBacż ku iákiey sławie tá Siekierá przyszłá/
A ná iáka poćieche Przodkom nászym wyszłá:
Pátrzay iáka ozdobe oyczyzná z tych miáłá/
O ktorych ći tá kártá krotko powiedáłá.
Masz Gosłáwskie co szábla potężnie włádáia/
A sławy przodká swego meżnie popráwiáia.
Orzechowscy oyczyzne piorezki lekkimi
Pokázuia ozdobna / przed narody wszemi.



☞ Slyßac o wielkim mestwie y o fortunnym Krolu Rycerstwo w inßych kráinách/przyieżdżáli do BOLEstáwá/ktore wdźięcznie przyimował y opátrzenia dawał/ á naprzod Wćiele álbo Száchownice Herbu/ Rycerz ktory nosił Herb Tablice/polá żołte y białłe. ꝛc.



Pan Gniazdo Pieczat Mogile nskiej
Dom Chwalkowskich
Dom Gałeskich
Dom Wsoloskich
Dom Trzeckich
Dom Kurzeiowskich

HOLab Slężak mąż zacny/á wielkiey śmiáłośći/
Obieżdżaiac wßytkiego świátá ßerokośći:
Chcac áby potym sławá iego wiecznie żyłá/
Prze mestwo/po wßem świećie by go roznośiłá.
Gdy był w źiemi Murzyńskiey/o tym mu znáć dano/
Iże misterstwo iego w igrze widźieć chćiano.
Tego dźiewká Krolewska w nim doswiádczyć chćiáłá/
By tylko w swym páłacu ßáchy raz z nim grálá.
Przyßedł Rycerz ná páłac/by sławy przymnożył/
Vffáiac ßcześćiu swemu namniey sie nie trwożył:
Spyta Pánny przy wßystkich/ á ocoż gráć chcemy?
Abo co zá poćieche w zysku odniesiemy?
Pánná rzekłá: Zaż niewieß iáka korzyść máia/
Ci co z Krolewska corka śmiele ßáchy gráia.
On rzekł/gdy mi powiedza iák cudzoźiemcowi/
Jam sie zawße viśćić gotow dłużnikowi.
Powiedźiáłá mu Pánná/ta tablica piekna/
Ten co przegra/ma wźiać w łep/ áż sie kośći zlekna.
Nie stráßna Rycerzowi oná ßtuká byłá/
Ktora śmiele Krolewná ná ßáńc posádźiłá.
Pátrza oni co przedtym z nia ßáchy grawáli/
Srogie y nieucżćiwe zyski odnaßáli.
Stoia Dworzánie kołem/Krol w posrzodku śiedźi/
Pátrzy kogo fortuná łáskáwie náwiedźi.
Rycerz nic nie rospacza/vffa ßcześćiu swemu/
W czym sie záraz łáskáwe okazáło iemu:
Wygrał. á oná Pánná záwstydzoná śiádłá/
On iey dał w łeb tablica/ták áż sie przepádłá.
Pochwaliwßy Rycerzá Krol/z śmiáłośći iego/
Dárował známienićie/ták iáko zacnego.

A zá Herb oſſobliwie dał te Száchownice/
Pánne ná Helm dziewke ſwą/wieczną niewolnice.
Polá białe y złote/gdy mu ten Herb dano/
Mężowi ták ſławnemu nośić roſkazano:
Panną korone złotą ma też mieć ná głowie/
A białą táwtą czoło záwiązátá ſobie:
Krwáwe krople po twarzy/po táwćie pádáią/
Ták własni potomkowie ten Herb nośić máią.

☞ A tu maß potomki w tym wieku/ktorzy tego kleynotu vżywáią/naprzod Dom ſtarodawny rozrodzony w POLßcze Mieleńſkich.

Dom Mieleńſkich w Wielkiey Polßcze ſtárodáwny y zacny.



Alexánder Mieleńſki Opát Trzemeßyńſki / Roku 1575.



Erásmus Kánonik Krák. Gnieznieńſki/Poznáńſki/1578.



Kryßtoff Woyth Gnieznieńſki człowiek zácny. 1578.



Mikołay Burgrábiá Gniezn. 1578.



Potomſtwo tych Mieleńſkich młode. &c.



Bernat Pretwic ktory za Kro. S. przyiáchał z Sląſká ná Podole/ thám opátrzenie zá znáczne służby wziął.



Jákub Pretwic Stároſtá Trebowelſki ſyn thego Pretwicá / dźiedźic ná Szaráwce



Jan Pretwic ſyn Jákubow/ktore° Ciołkowná vrodźiłá młody.



Dom Pogorzelſkich w Wielkiey Polßcze zacny.



Dom Ráczánowſkich w Wielkiey Polßcze zacny.



Dom Ludſłáwſkich támże zacny.



Dom Włośćieiewſkich támże zacny.



Karmieńſcy / Chełkowſcy támże Dom zacny.



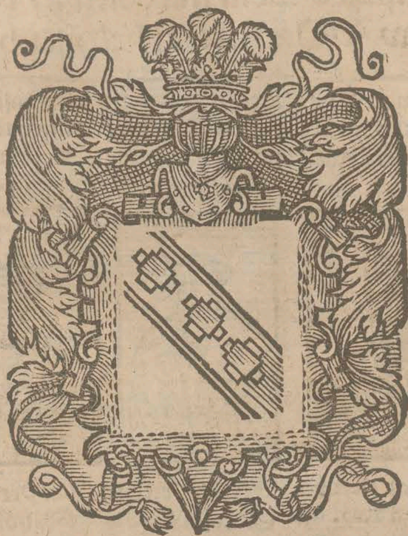
Jákub Jábłkowſki támże z Wielkiey Polſki.



Rodźien ten zacny narod dla Bernatá tego/
By w krąg świátá ſłynęło imie ſławne iego:
Ktory ják mężny Perſeus przez czás bárzo długi/
Często ſyłał Pogány czártom ná poſługi.

Trzymáiąc ich ná sobie Podole osadzał/
Aby było w pokoiu ná to pilnie gadzał.
Bitew znácznych ßeśćdziesiąth miał z nimi wygránych/
Oprocz mężnych kozakow iego sámych ſtánych.

☞ Przyßćie do POLſki Mutyná Rycerzá z Burgundyey/ ktory ten kleynoth nośił / trzy kámienie żołte w polu czerwonym.



ZTRM tu przyßedł mąż zacny / Mutynem go zwano /
1114. Gdy go znácznym w potrzebie z Prusaki widziano.
Wziął wielkie opátrzenie od Krolá mężnego /
Ná ktorym ießcze żywie dziś potomſtwo iego.
Zábaczywßy obfitey swey oyczyſty ſtrony /
Doſtał tu z máietnośćią wielką w POLſzcze żony.
Zoſtáwił nam potomſtwo ku wielkiey ozdobie /
O ktorym tu tá kártá powie krotko tobie.

☞ Zacność y rozrodzenie potomſtwá Rycerzá tego/ ktoremu w onym wieku dla mężney śiły/ y dla czułośći/ ná Vkráinie opátrzenie dano.

Mutynus mąż wielki y zacny człowiek w dowćipie/ 1114.



Tego Herbu powiedáią być Bernatá świętego.



Orzelscy ná Kraynie Dom ſtárodawny y zacny.



N. Orzelski Pisarz Káliski człowiek vczony z bráćią.



Grábieńscy / w Káliskim Woiewodzthwie Dom dawny.



Wysoccy z Budziſláwiá Dom dáwny y zacny.

S. Wysocki Kásztellan Łęczycki. 1575.

Chłápowszczy / z Poznáńskie° Woiewodztwá Dom

Bożeiewszczy / z Káliskiego Woiewodztwá.

Rádeccy z Káliskiego Dom dáwny y zacny.











Rádecki ktorego Iwoniá był odesłał Cesárzo. Tureckie° gdy do niego był posłan od Bogdaná w poselstwie.

Medliboscy / w Káliskim Woiewodzthwie Dom dawny y zacny.

Lisieccy y Ośieccy w Káliskim Woiewodztwie.

Trápczeńscy / w Káliskim Woiewodztwie.

Inszych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.









PAtrzayże tych Dryiczykow iáko przodká swego /
Trzymáią w sobie spełná wieku dźiśieyszego:
Męstwo / rozum iák mniemam wypolerowáńszy /
Ták mi sie zda Eschines byłby v nas táńszy:
By záśiadł z Orzelskimi w rozmowie státeczney /
Stráćiłby imie dawne / był w niesławie wieczney.
A tych Mutynow drugich ná coby chćiał vżyć /
Mogą znácznie oyczyznie w obie stronie służyć.

☞ A tu masz kleynot POLski Nieczuiá / do kthorego Krol BOlesław Krzywousty przyczynił ten miecz otłuczony Rycerzowi ták názwánemu / á ten ma być w czyrwonym polu pień ośieczony / miecz w nim. etc.



BOLEsław Krzywousty kiedy Czechy gromił /
Wielkość ich máłem woyskiem swym mężnie przełomił.

Mąż ktory Ostrew zá Herb nosił z czásow dawnych/
Zá znáczne służby przodkow w Czechách swoich sławnych
Otrzymány: z ktorym tu záßedł zá Hermáná/
Wziął wielkie opátrzenie od mężnego Páná
Oćiec tego Rycerzá: ten dźieśiaći synow
Miał/rowni vrodámi byli do Obrzymow:
Jeden z nich był Podczáßym v Krzywoustego/
W wielkiey łásce v niego był dla mestwá swego:
Ten Dersław/gdy sie mężnie Krol z Czechy potykał/
A napierwey Hetmáná ßábla po łbu witał:
Dodawáiac ochoty Rycerstwu swoiemu/
Pokazał rowna ßtuke Krolowi mężnemu/
Hetmáńskiego zbił z koniá mężnie pomocniká/
Zátym drudzy ieli śiec/wiezáć Czechy w łyká:
Záraz tyłu podáli nádeći Czechowie/
Widzac ie dosyć grubie witáli Lechowie.

☞ A tu masz zacność y rozrodzenie potomstwá Rycerzá tego ktore pámieć moiá znieść może/ w rożnych Woiewodztwách/naprzod Dom Stárzechowskich.

Dersław Podczáßy BOLesłáwá Krzywouste° mąż sławny/ktoremu ten kleynoth nádano/1114.



Stárzechowscy/ w Sierádz. ziemi od kthorych ma poczatek ten Dozacny Stárzechowskich w Ruśi.



N. Stárzechowski WOiewodá Podolski.



Woyćiech Stárzechowski syn tego Woiewo. Stáro. Wysogrodzki. 1575.



Stánisław Stárzechowski syn tego WOiewody Podkomo. Przemyski. 1578.



Syn thego Stárosty Wysogrodzkiego/ ießcze máły/1578.



Inße potomstwo te° Stárosty/ ktore porodziłá Łaska Woiewodz. Sierádzka/1578. Woie. Lubel.



Potomstwo Stánisłáwá Stárzechowskie° Podk. Przemysł. drobne ktore Tárłowná corká porodziłá.



Dom Wapowskich stárod. y zacny/ był Bernat Káno. Krákow. ktory pisał Kronike Polska/ człowiek vczony.



Andrzey Wapowski Kásztellan Przemyski/ 1574.



Jan ſyn tego Káſztellaná/ ktore° vrodźiłá Máćieiowſká Káſztellaná S. corká Márſz. Nadwornego.

Dźierzkowie/ w Lubelſkim Woiewodztwie Dom ſtárodawny/ ktorzy od tego Derſławá ieſzcze przezwiſko noſzą.

Kryſztoff Dźierżek ktory w Turcech poſłány od Krolá Zygmun. Aug. vczył ſie iezyká Tureckie°/ y Arábſkie° piſmá/ tám co zá ſtoſy wytrzymał gwoli oyczyznie piſácby o tym przyſzło wiele/ ná co oczy moie pátrzáły nie raz.

Dom Kuropátnickich w Ruśi dawny y zacny/ ktorzy ſą właſni Gebiccy.






Mikołay Kuropátnicki/ mąż zacny/1578.

Krzynieccy/ Dźierzkowie/ w Lubelſkiey źie.

Łokniccy/ Jan ná Podláſzu Woyſki Belſki.

Wilczopolſzczy w Lubelſkim Woiewodztwie.

Byſtrzeiewſzczy/ w Sędom. Dom dawny y zacny/ Jan/ Mikołay/ Stániſław.







Zbigniewſcy/ Kryſztoff w Sędomirſkim Woiewodztwie.

Oſtrowſcy/ Łukáwſcy/ Witoſtáwſcy/ Kuchowſcy támże.

Mroczkowie/ z Pechowcá/ Dimitrowie/ támże/ w Sendo. w Powiećie W:ſlickim.

Sumleńſcy/ Mákrym w Ruśi/ mąż ſławny. Słankowie/ w Belſkim Woie.

Wilkoccy w Krákowſkim Woie. Inſzych Domow w roznych Woiewodztw. wiele.







NA tákimżeć Rzemieśle żyią potomkowie/
Dawney cnoty nie mienią mężni Nieczuiowie.
Gwoli miłey oyczyznie wſzytko im ſmákuie/
Jáwnie to Stárzechowſkich dom nam vkázuie:
Námniey przodká ſwoiego ſpraw nie vchybili/
To tylko że vrodą troſzkę odmienili.
Inſzych znáczne poſługi by tu piſáć przyſzło/
K pápieru y czáſu wiele by mi wyſzło.



☞ Nádánie Herbu Wadwicá Rycerzowi dowćipnemu Kroiá Włádysłáwá / kthorego tym przezwiskiem zwano ꝛc. ten ma być Rybá biała w czyrwonym polu / druga Ryba czerwona w białym / kthore znáczą dowcip y męstwo.



Ferens ostrowsky ktori sie pisse De kobelin pacSolek służały na Dworze krola Stepsana Ha dworze Rudolpha cesarza 1585 whałyskim woyewodstwie



TEN dwá kroć do Dániey / gdy w poselstwie chodźił /
Myśli Królá meżnego we wszytkim dogodźił.
Poselstwo odpráwiwszy / potym o przygodźie
Swey powiádał / ktora miał ná głębokiey wodźie :
Jáko sie z nimi Batthá ná Morzu rozbiłá /
A w iáką nieprzespieczność sroga ich wpráwiłá.
Krol záłuiąc tey iego trwożliwey przygody /
Dał mu zá Herb dwie Rybie / z ták szerokiey wody.
Włożył iedne w czerwone půłpolá / dla tego /
Iż znał przećiw oyczyznie wielką miłość iego :
Dla ktorey on zdrowie swe dość podło szácował /
A to często y znácznie záwsze pokázował.
A tą w błękitnym polu znáczy dowćip iego /
Ktorym práwie dośięgał Niebá wysokiego.

☞ Potomkow ktorzyby tego kleynotu vżywáli w tym wieku wiedźieć nie mogę dla szerokośći Krolestwá thego / wszákoż w Xięstwie Litewskim są Domy / ktore niżey obaczysz. ꝛc.



Przyszcie

☞ Przyszcie Zarebow do POLski z Niemiec/ kthorzy nosili Lwá czarnego w polu blekitnym/ iákoby wystepuiacego z kraty/ á puł polá białego/ ná ktorym trzy kámienie rogáte złote.



IAKO Mágnes/ten ktory moca nieuznána/
Ciagnie k sobie żelázo: ták madrościa sáma/
Káżdy Krol ćiagnie rowne záwżdy sługi k sobie/
Chcac ie mieć do rzadzeniá Páństwá godne sobie.
Ten oto Krol waleczny z Mágnesem sie zgadzał/
Pátrz co zá lud przyćiagał/á POLske osadzał:
Bo zacni Zarebowie/co tu z Niemiec przyszli/
W wielki pożytek iemu/ y potomstwu wyszli.
Ozdobnie Zarebámi POLská sie słáwitá/
O tym v Historykow czytay sobie siłá.

☞ A tu obacz zacność y rozrodzenie tych Zarebow w rożnych Woiewodztwách/o ktorych ia wiedziec moge.

Zarebowie w Káliskim Woie. Dő stárodawny y zacny z mestwá.	Andrzey Zarebá Biskup Poznáński/1310.	Marcin Zarebá Woiewodá Sieradzki. 1436.	Wáwrzyniec Zarebá Kásztel. Sierádzki/1436.	Jan Zarebá Kásztellan Sierádzki po bráćie. 1436.
				

Jan Zarebá Kásztellan Sadecki. 1459.



W Nurskim Powiećie sa też Zarebowie/ kthorzy tenże kleynoth noszą.



Suchorzewscy w Káliskim Woiewodz. Dom zacny/iest ieden teraz Podkomorzym Káliskim.



Cieleckich Dom zacny y dawny w Káliskim Woiewodztwie.



Járáczewskich Dom zacny / w Káliskim Woiewodztwie.



Gorzewscy Dom dawny y zacny / w POznáńskim Woiewodztwie.



N. Gorzewski Sedzia Poznáński z syny / Roku 1578.



Kryształ Jábłonowski w Poznáńskim Woiewodztwie.



Rudzieńscy / z Wielkiey Polski/ Dom zacny.



Stánisław Rudzieński mąż wielki/ w Litwie ma opátrzenie z syny.



Jástrzebscy / w Poznáńskim Woiewodztwie.



Bieláwscy támże w Poznáńskim Wdiew.



Záiaczkowscy / támże.



Drzewoszewscy / w Łęczyckim Woiewodztwie.



Inszych Domow w rożnych Woiewodztw. wiele.



Dom wsolowskich
Stanislaw wsolosky
wensolowie ktori ma
pienendzi wpo kladzie
24 Tysia ncze czlowiek
skampi
Stanislaw wsolowsky
tegos starego syn
ktori sluzil ze Mdy pa
nu Lesczinskiemu ktasz
niemaly
Wochiech tegos Brat rod
zoni wysoki misli pacho
lek ktemu desperat
Siestri ies wdowies
Jadwiga za p miedzianowskim
Barbara za p Bartochleiskim
Zoffia z pan Twardoskim
Anna i Zoffia panny

NA baczeniu przodkowie nászy to miewáli/
Znák zá kożdą posługe podobny dawáli:
A to możesz rozeznáć z Herbu ták zacnego /
Bo Lew iest Krol narodu wszego zwierzecego:
Znáć nie ládá ossobie dano go zá fraszki/
Prze wielkie mestwo ten byt przyszedł do tey łáski:
Jákoż y ći tu w POLszcze potomkowie iego/
Znácznie wypráwowáli skutki przodká swego.

☞ Nádánie kleynotu Nowiná / Roku 1121. Rycerzowi z narodu prostego/kthory był Rzemiosłá Kotlárskiego/ále cnotliwe sprawy iego vczyniły go człowiekiem wielkiey zacności z potomstwem iego/zową go Nowiná/iż niechćiał zgubić Rycerz nazwiská Oycá swe°, ktorego w Cechu ták zwano.

Ten ma

Ten ma byc w polu błekitnym dla tego/ iż bitwá choć przegrána wszákoż nie byłá bárzo z nászey strony szkodliwa/ wielkośćia Rusi przemożoná: z they bitwy śiłá ich było vćiekło z Woiewodą Krákowskim Skárbimirzem/ iáko masz w Historyey.



KIEDY przegrána bitwe miał z Ruśią przez zdrádę/
Vczynili nań chytrze táiemną podsádę:
Iednák z tymi ktore miał Rycerstwo przy sobie/
Iáko práwy á meżny Krol poczynał sobie/
Máiąc koń iuż w potrzebie bárzo zmordowány/
Od Rotmistrzá meżnego był porátowány/
Ktory mu koniá swego podáiąc z ochotą/
Pokazał w tym serce swe nápełnione cnotą:
Mowiąc Pánu/ viezdżay boć o ćie grá idźie/
A ia ieśli tu zginę máloć ná tym zeydźie:
Wszákoż zostáneli żyw wspomni te przygodę/
Chowąy w táśce iáko Pan/ rátuy mą chudobę.

¶ Nagrodá.

KROL żálosny z nieszcżesney onęy swey przygody/
A więcey z vbieżenia złego Woiewody/
Ktorego znácznie skarał: Rycerzá onego/
Ktory pod iego żywoth dał koniá swoiego
Vbogáćił/ á ten znák dał mu iego cnoty/
Vcho kotłowe/ iż był mistrz tákiey roboty
Oćiec iego/ przydano ten miecz otłuczony/
Aby niosł wiecżną pámięć spráwy iego oney.

¶ Nábyćie Helmu potomká Rycerzá tego.

SŁVżąc w Czechách poiman był wespoł z Hetmánem/
Y do niego żeláznym pętem przykowánym.
Vpatrzywszy czás gdy mogł człowieká godnego
Wypuśćić do oycżyzny/ z wielkim bolem iego:
Vrznawszy sobie nogę swoie po koláná/
Przywiązał ią do pasá onego Hetmáná:

Roſkazał mu/ gdy ma czás by rychło vchodźił/
A potym bedźieli mogł by go wyſwobodźił.
Rycerz gdy trzećiego dniá iuż był pewien tego/
Ze dogonić nie miano Hetmáná onego/
Wołał by go dobito/ábo opátrzono/
A ták ſrogą niewolą wiecey nie meżono.
Powie záraz Odźwierny/ nie maćie tám krzywdy/
Nie chowałem ták hoynie żadnych więźniow nigdy/
Iáko was. On powiedźiał/żem ći ia ſam tylko/
Krew mie bárzo vchodźi/iuż ode dni kilko.
Otworzy/coć ſie dźieie: obaczy ſámego/
Spyta: á kedyś podźiał niecnoto drugiego?
Powie Pánu Odźwierny. Pan zárázem wbieży/
Obaczy/on zemdlony iáko martwy leży:
Dał go záraz opátrzyć po czáſie nie długim/
Pyta ſie bárzo pilnie o więźniu o drugim:
On rzekł/żem go y z nogą ſwą puśćił dla tego/
Zem go baczył oyczyznie być meżá godnego:
A ia ieſliże zginę/nic mną nie vbedźie/
Tá chęć moiá ku Pánu záwżdy żywá bedźie.
Dał opátrzyć on Rycerz więźniá ták ſtałego/
Opowiedźiał Kśiążećiu táką cnotę iego:
Ktore vdárowawſzy/ poſłał do oyczyzny/
Ták ten narod Nowinow bywáł w cnotę żyzny.

☞ A tu maſz zacność y rozrodzenie tych Nowińczykow/ ktorzy w tym wieku tego kleynotu w rożnych Woiewodztwách vżywáia.

Przerembſkich Dom w Sieradzkim Woie. ſtárodawny y zacny.



Wincenty Przerembſki Biſkup Kuiáwſki. 1513.



Ian Przerembſki Arcybiſk. Gnieznieńſki/ vmárł 1559.



N. Przerembſki/ ktory był Pánem Roſpierſkim.



N. Przerembſki Stolnik Sieradzki.



Brykcy Przerēbſki/ Piſarz Zieſki Sierádzki/ 1578.



N. Przerembſki Stárostá Opoczeńſki/ 1578.



Dom Kryſztoporſkich/z Krákowſkiego Woiewo. dawny y zacny.



Ian Kryſztoporſki Káſztel. Wieluńſki/ktory ná poſługách K. P. wiele bywał/ v Papieżá Iuliuſzá trzećiego był Poſłem/ 1557. y do inſzych Monárchow y Krolow w poſelſtwách ieźdźił/ 1578.



Piotr

Piotr Kryśztoporski syn tego Kásztellaná/ Stolnik Sierádzki.



Mikoláy Kryśztoporski syn tego Kászte. adolescens optimi ingenij.



Jan Kryśztoporski syn tegoż Kásztel. Dworz. Kr. Steffá. Cześnik Nadworny.



Stánisław Kryśztoporski syn tegoż Kásztelaná.



Páwel syn tegoż Kászt. te porodziłá wszystkie Dorotá Glińska.



Dom Frykaczow w Krákowskiey ziemi zacny y dawny.



Dom Czernych/ w Krákowskiey ziemi dawny y zacny.



Dom Padniewskich w Wielkiey Polszcze dawny y zacny.



Filip Padniewski Biskup Krákowski.



N. Padniewski Stárostá Dybowski/ 1578.



Dom Mnoczkich w krakowskiej ziemi ktorzi mieszkayam nrogowie w ... przeczław ... Marek X kardynalowi ... słuzij ... mały

Broskowie Dō zacny y dawny/ Kásztellā Wyski.

Kowalewscy/ w Krák. y w Sendomir. Woiew.

Mielżeńscy z Brudzewá w Wielkiey Polszcze.

Narebscy/ Lágánowscy Vyieyscy Pilath w Kráko.

Skoccy/ Rożnowscy/ od Gniezná.

Ochoccy/ Pradzewscy/ Niewiescy/ w Sierádz. Wo.



Slácheińscy/ Kwiatkowscy z Káliskie° Wo.



Kroczyccy/ ieden Woyski Kámienieckii



Przysieccy od Gniezná/ Dom dawny y zacny.



Jerzy Przysiecki w Litwie/ alter Proculus.



Widzierzewscy/ Goczałowie/ Dō dawny y zacny.



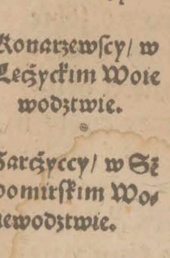
Chrzanowscy/ w Lubelskim Woiewodztwie.



Slátkowscy/ iedē Kásztell. Konárskim/ w Łęczyck.

Konarzewscy/ w Łęczyckim Woiewodztwie.

Zarczyccy/ w Sendomirskim Woiewodztwie.



Jádā Pytowski/ z syny/ człowiek cnoty dobrey.



Jan Pytowski/ syn ie°/ ktory wiele świátá zwiedził



¶ Inszych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

Nie giniec

NIE giniec dźiś tá cnotá w tym tu zacnym gminie/
Dosyć znácznie prze wierne zasługi swe słynie.
Dom tych sławnych Przerembskich/co zá wieku mego/
Niesie pamieć w tych rownam Janá do świetego.
Nuż y Dom Kryśtoporskich dla swych zasług wiernych/
Zaż nie godzien pamieći álbo nagrod pewnych.
Wspomniawszy ná Janowe Legácye znáczne/
Ktore bywáły Krolom y oyczyznie smáczne:
Z przyrodzenia to záwżdy Nowinowie máia/
Iż nád zdrowie/nád skárby/cnote przekładaia.



☞ Przyśćie do POLski Piotrá Duńczyká z wielkimi skárby/ktory zá kleynot nosił znák tákowy/ á w Helmie Lábęćiá: Teraz po tokowie ie° znák ten wyrzućiwszy Lábęćiá sáme° zá kleynot vżywáia: ia iáko go widzę tákem go dał położyć. Ten Piotr Duńczyk wiele rzeczy vczynił godnych pámieći wieczney/iáko Historye wspominaia/ Kośćiołow 77. zbudował y vbogáćił/ the Kroniki miánowićie wspomináia/ ten kleynoth ma byc białły Lábęć w czerwonym polu z nosem czarnym.



WIEsz dobrze z Historykow przyśćie przodká tego/
A iákoć opisuia znáczne spráwy iego:
Wiesz iákowey zacnośći/y iákiey był cnoty/
Wszák POLszcze nieśmiertelne zostáwił kleynoty:
Vbogáćiwszy hoynie potomstwo po sobie
Zostáwił/ktorego cnot ia nie spiszę tobie:
Wielcy to miłośnicy tego Páństwá byli/
A nigdy swoiey wiáry cnoty nie mienili.

☞ Tu masz dawna zacność y rozrodzenie Rycerzá tego z iego potomstwem/ktore w tym wieku zacności dawney y spraw poczćiwych nie odmienia.

Piotr Duńczyk/ Comes de Skrzynno/ zbudował w Polßcze Kośćiołow 77.



Piotr Dunin Kásztellan Sierádzki/ 1177.



Od tego Duniná maß w tym wieku potomstwo to zacne/ ktore mnie trudno spisáć dla rożnych nazwisk porzadnie.



WOLscy Duninowie Andrzey Dunin WOLski Kásßt. Brzeski 1450.



Páwel Wolski Dunin Biskup Poznáński. 1544.



Dunin Stolnik Sierádzki/ 1558.



Anna Szcżáwińska corka ieo/ Kásztel. Lecżycz. Stá rośćina Sochaczewska/ 1578.



Dunin Pisarz Sierádzki/ Roku 1578.



Piotr Dunin Wolski Biskup Plocki żywotá pobożnego/ 1578.



Anna Szcżáwińska Kásßt. Sochácżewska śiostrá tego Biskupá.



Szpotowie Duninowie Dom zacny w Sierádz. Woiewodztwie.



Szpot Opát Wachocki.



Piotr Szpot Dunin Stár. Piotrkowski/ 1578.



Szpoth od Turkow poiman w Wołoßech/ támże vmárł kiedy z Iwonią był.



Wacław Szpot/ Dworzánin Krolowey Anny. 1578.



Do Kárwickich stárodawny y zacny/ ktorzy są własni Duninowie.



Krystyn Dunin/ ktory kupił Kárwice mąż sławny 1340.



Jerzy Dunin z Kárwic sie pisał syn Krystynow. 1440.



Jákub Dunin syn Jerzeo mąż zacny miał synow 7. y dziewek 7. wieku 80. lath.



Jan Kárwicki syn tego Jákubá Obożny Kr. Augustá/ 1560.



Kryßtof Kárwicki syn Ják. Kro: Augu. Dwor. Stánisl. Kárwicki Obożny Kro. Stá. Látowicki/ 1578.



Andrzey Kárwicki Opáth Wachocki / ktory był Dworzá. y żolnierzem czás długi / człowiek żywotá pobożnego/ 1578.



Marcin Kárwicki/ ktory ná Dworze Krolá Augustá długo służył / Podstoli Sendomirski/ Roku 1573.



Chrzon Kárwicki/ kthory w Litwie służac miał opátrzenie wielkie/ y tám sie ożenił y vmárł.



Jákub Kárwicki Komornik Krolewski/ to wßystko bráćia rodzeni.



Z Rzadu przyrodzonego záwße to pochodźi/
Iż Orzeł Gołabiećia mdłego nie vrodźi.
Ale iáko sam mężny/ ták y z gniazdá iego/
Możeß być záwße pewien potomstwá mężnego:
W tym przyrodzonym práwie Duninowie chodzą/
Jácy sámi bywáli/ tákież syny rodzą.
Ktoryż Dom nád nie w POLßcże mogł być pobożnieyßy/
Abo w sprawách Rycerskich tákże potężnieyßy:
Widźim to ná potomstwie ktorzy y do boiu
Bywáli potężnymi/ ták y dźiś w pokoiu/
Odrzućiwßy ná strone wßytkie świeckie rzeczy/
Sáme świętą pobożność máią w pilney pieczy:
Dam ná przykład Andrzeiá Kárwickiego spráwy/
Był Rycerz/ był Dworzánin/ teraz Opáth práwy.
Służbą sie báwi Bożą dla porządku iego/
Nie zápomni go Kośćioł do czásu wiecznego.

☞ Domow inßych zacnych w rożnych Woiewodztwách wiele/ ktorzy tego kleynotu vżywáią. Acz niektorzy powiedáią być dwá Łábećiá/ ieden z czarnym nosem/ ktory służy włáśnie tym Duninom/ drugi z żołtym: á to przeto/ iż był Rycerz ieden poiał dźiedziczke tego Domu/ ktory był z narodu Tátárskiego/ náznáczyli go ći Duninowie tym zá wolą Krolá Páná swego/ áby iednák znano włásne plemię ich/ á znano przychodnia w Domu ich. A iż to był mąż sławny/ y cnotą káżdą dobrą im podobny/ miłuiąc go dla tákich spraw/ y one krew swoię/ ktorą mu dáli w opiekę iego/ dozwolili mu y kleynotu z sobą rownego vżywáć. Tych Duninow byłá wielka możność tego czásu: iż vstáwili to byli miedzy sobą / áby káżdy Herbu ich/ dał złoty do skárbu / kthory oni sámi dla własney potrzeby gniazdá swego vrádzili/ z tego potym káżdeo przygodę odpráwowáli/ ktory ieno był Herbu tego/ á okazał sie dowodnie być prawdźiwym Łábećiem ᷑c. Zwáli sie niektorzy Rzeßotkámi nie dawnych czásow/ przeto iż przodkowie ich pieniądzy pożyczáli

czáli rzeßotem niechcąc ich liczyć/ y tákże im záſie odmierzano. A tu obácz te potomki / ktorzy vżywáią kleynotu tego ktore ia ná ten czás wiedzieć mogę / á naprzod.

Wąſowicowie w Sendomirſk. ziemi Dom zacny w Rádomſkim Powiećie pißą ſie Smogorzewſcy.

Lubſieńſcy ná Kuiáwách Dom zacny z tymi Wąſowicámi iedne dzielnicę máią.

Inßych Domow wiele zacnych.





☞ Domy inße zacne w rożnych Woiewodztwách / ktore máią początek od tych Duninow wyßey pomienionych.

Zborzeńſcy w Sẽdomirſkim Woiewodz. Dom dawny y zacny.

Przyſtałowſcy w Sendomir. Woiewodz. Dom dawny y zacny.

Stániſław Przyſthałowſky wielkiey cnoty y vczćiwośći młodzie.

Owadowſcy / Dom ſtárodawny y zacny.

Andrzey Owádowſki/ Kuchmiſtrz Krolowey Polſki







Suligoſtowſcy / Rzuchowſcy / w Sendomirſkim Woiewodztwie.

Rádoſtowſcy/ támże. Kráiewſcy / w Chełmſkiey ziemi.

Kámionomoyſcy z Sierádzkie° Woiewodztwá.

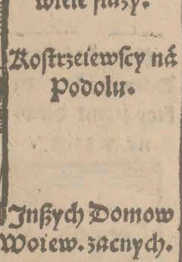
Taláfuſowie ná Podolu Dom zacny y mężny.

Jan Taláfus mąż ſławny / w Woiew. Podolſkim/ ktory R.P. wiele ſłuży.

Koſtrzeiewſcy ná Podolu.







Inßych Domow wiele w rożnych Woiew. zacnych.

PRZOdkowie náßy wielce tákiego ważyli/
Ktorego biáłym znákiem wiecznie náznáczyli.
Już tám káżdą vprzeymość w tákim mężu ználi /
Ná znák iego zacnośći Herb mu biáły dáli:
Jákoż ći Łábećiowie tu z gniazdá POLſkiego /
Biáli ſą w ſwoich ſpráwách od czáſu dawnego.
Porownáni ſą z przodki w tey ſláchetney dumie /
Maß tu biegłe ták w męſtwie iáko y w rozumie.

☞ Przyście do Polski Páparony/ ktora v nas Gaska zowią/ y o dawności nádánia Herbu tego: ma być białła geś ná zieloney kepie/ w błekitnym polu.



PRZED národzenim Páńskim/ iák piszą Rzymiánie/
Gdy lud wielki Fráncuski w nocy náßedł ná nie:
Gasior krzyknął/ á w tym sie Kámilus ocucił/
Z Rycerstwem sie do zbroie co naprędzey rzucił.
Lud ktory z drábinkámi cicho lazł ná mury/
Meżnie z swoim Rycerstwem zbił v oney dziury.
Y ták Miástá obronił/ á od czásu tego/
Nosił ten Herb/ w tym wieku máß potomki iego:
Ktore zá tego Krolá tu záßło meżnego/
A wzięło opátrzenie dla cnot swych od niego.
Ná ktorym y w tym wieku żyią dosyć znácznie/
Násláduiąc we wßystkim spraw przodkow swych bácznie.

☞ Ktorzy tego kleynotu w tym wieku vżywáią/ iáko ich wiedzieć moge/ ci są/ naprzod.

Pstrokońskich Dom w Sierádzkiey ziemi dáwny y zacny.	Stánisław Pstrokoński w Ruskim Woiewodz. człowiek zacny.	Parzniewscy/ w Sieradzkim Woiewodz. y w Sendomir. Dõ zacny.	Woiucki Mikołay w Sierádzk. Woie. mąż dobry	Kámieniomoyscy/ Chodowscy/ w Sierádz. Wo. z Łęczyck. wyßli.
				

¶ Inßych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

Chceßli spráwy tych Gąskow dość ozdobne czytáć/
Snádnieć v Liwiußá tego sie dopytáć:

Iáko

Jáko węże ſzkárádę przeważnie trácili/
  Y wielkośći Fráncuzow iáko śilni byli/
Ktorzy ná páńſtwá Rzymſkie czynili naiázdy/
  Bieráli od tych Gáſkow mężny odpor záwżdy.
Y ći potomkowie ich co tu żyią známi/
  W tákich ſpráwách od ſzczęśćia nie ſą zániedbáni.

☞ Przyſzćie Sulimczykow z Niemiec/ ktory ma być czárne puł Orłá w żołtym polu/ trzy kámienie gránowite złote w czerwonym polu.



ZNáć że w tym dowćip wielki do wſzyſtkich ſpraw znano/
  Komu ten ták wſpániáły kleynoth naprzod dano.
Jáko ż ten tu Sulimá co naprzod záiáchał/
  Znácznie wſzytkich cnoth przodká ſwego nie zániechał:
Z nieprzyiaćioły częſto w potrzebie bywáiac/
  Pilnie o nieśmiertelną ſłáwę ſię ſtáráiac:
Do ktorey znácznie przyſzedł y potomſtwo iego/
  Miátá y dziś ma POLſká wielką ſławę iego.

☞ A tu maſz zacność y rozrodzenie tych Sulimczykow ktore Kroniki y Kátálogi wſpomináią.

Sulimá mąż ſławny/ ktory tu naprzod záiáchał miał ſynow 5. 1125.



Tego Sulimy potomſtwo dziś ieſt ná Podolu mężne kthorzy ſobie nazwiſká nie odmieniáią.



Czarni Záwiſzowie ktorzy tu byli wielkimi ludź. Dom zacny był iuż zſzczedł.



Marćin Záwiſzá Czarny v Wárny zábit. Stániſław Czarny Záwiſzá rámże 1449.



N. Záwiſzá Czarny/ ktorego z męſthwá wychwalá Tridentinum Cócilium/ y z dowćipu wielkiego.



Bárbárá corká iego ktora vrodziłá byłá Janá Tarnowskie° Hetmáná.



Dom Służewskich / ná Ruiáwách dawny y zacny / ida od trzecie° syná.



Jan Służewski / Kásztel. Brzeski. 1475.



Wáśko z Służewá Chora. Brzeski / 1436.



Jan Służewski / Woiewodá Brzeski / 1578.



Z thegoż Domu máia począthek swoy Szropszczy y Chodowscy Domy zacne.



Piotr Szropski / Woyski Dobrzyński.



Mikołay Szropski Sędzia Bobrownicki.



Stánisław Chodowski z brácia.



Dom Oporowskich stárodawny y zacny. od brátá 4.



Steffan Oporowski Dapifer Łęczycki. 1436.



Władysław Oporowski Arcybisk. Gnieznień. 1449.



Piotr Oporowski Woiewodá Łęczycki / 1436.



Piotr Oporowski Kászt. Łęczycki / 1462.



Andrzey Oporowski Bisk. Wárminski / 1473.



Jan Oporowski Woiewo. Brzeski / 1475.



Oporowski Stárostá Kruszwicki był / dziś potomstwo drobne / ktore porodziłá Herbo.



Gámratowie / ktorzy szli od brátá piatego.



Piotr Gámrath Arcybisk. Gnieznień. y Biskup Krákowski.



Stánisław Gámrát Kásztellan Połániecki.



Od tych

Od tych Gámratow idą Przyłuſcy ludzie zacni y vczeni / w Bieckim Powiecie.



Jakub Przyłuſki człowiek zacny y vczony / ktory Státutá Polſkie piſał.



Trzcińſcy / z tegoż Domu początek máią.



Fáruretowie w Bieckim Powiecie Dom stárodáwny y zacny.



Jáćimirſcy / w Ruśi Dom ſtárodawny y zacny.



Páwel Jáćimirſki / Dworzánin Krolá Je° M°ći. 1578.



Andrzey Jáćimirſki bráth te° Páwlá.



Lyczkowie w Pilznieńſkim Powiecie Dom zacny.



N. Proboſzcz Tarnowſki z bráćią y z ſynowcy.



Salowſcy Dom zacny y mężny w Sendomirſkim Woiewodztwie.



Borkowſcy / Gárbowſcy / Ozieblowſcy / támże.



Sulikowſcy / z Łęczyckiego Woiewodztwá.



Przyborowſcy od Gniezná / Piſarz Grodzki Poznáńſ.



Jnſzych Domow w rożnych Woiewodztw. wiele zacnych.



NATRZAR iáko ten Orzeł pod oſtrym kámieniem /
Nadobnie ſie rozſzerzył z tym ſwoim plemieniem.
A iákiey mu vżyczył wſpániáłey śmiáłośći /
Ktora ie pokazáłá tákowey zacnośći.
Jż ich znáią dla męſtwá kráiny poſtronne /
To imie zoſtáwił im na czáſy potomne /
Rycerz Czarny Zawiſzá : inſzy Sulimowie /
Są do wſzyſtkich poczćiwych ſpraw dobrzy wodzowie.



☞ Początek Herbu POLskiego Dźiáłoszá/ ktory nádał Krol mężny BOlesław Krzywousty/ Rycerzowi ták rzeczonemu/ á ten ma być száry rog ieleni/ y skrzydło sępie/ w czerwonym polu.



BEdac BOLesław mężny czás máły w pokoiu/
Gdy mu iuż z gránicznik niedostáło boiu:
Jednák niechcac Rycerze áby prożnowáli/
Sztuki záwsze sił swoich w grách pokázowáli.
Tráfiło sie wyiecháć woysku temu w pole/
Obstapili Jeleniá/ bárzo w máłym kole.
Ktory ludźi zoczywszy porwał sie zlekniony/
Pátrzy pilnie z ktoreyby mogł im vćiec strony.
Zá roskazánim Krolá vstapili zgołá/
Wypuśćili Jeleniá z ták wąskiego kołá:
Zá ktorym sie ochotnie puśćili w pogonia/
Co przed tym w reku mieli to z niewoli gonia.
Rycerz sławny Dźiáłoszá fortelu vżywszy/
A żárkiego Jeleniá koniem obroćiwszy/
Potym go przed wszystkimi napierwey dogonił/
Vchwyćiwszy go zá rog/ záraz mu go złomił.
Obroćiwszy sie názad dárował Krolowi/
Ktory rzekł vpominek oddáć Rycerzowi:
Oni drudzy chcac wietsza by nagrode mieli/
Z mężonego Jeleniá ná vpad gonili.

¶ Nábyćie skrzydłá.

IDac w oboz z przeiażdżki oney krotofilny
Obacza ono śiedźi ná drzewie Sep śilny:
Ná ktorego záchodźić z fortelmi poczeli/
Iżeby mu misternie zdrowie iego wzieli.
Dźiáłoszá swoy koń żárki zewrze ostrogámi/
Okazał mierność reki miedzy motoycámi:

Kiedy ſie ptak chćiał porwáć ſkrzydłá roſzczepierzył/
On weń żárko bułáwą z reki chybkiey zmierzył.
Vpádło mu ná źiemie ſkrzydło Sepie práwe/
Ták tego dniá on Rycerz znał ſzcześćie łáſkáwe.

¶ Nagrodá.

Widząc to Krol ſwym okiem wnet ſie z ſzcześćiem zbráćił/
Ony kunſzty ták ſławne znácżnie mu zápłáćił.
Dał rog ſzáry Jeleni/Sepie ſkrzydło ktemu/
By wiecznym znákiem było tego ſzcześćia iemu.

☞ Potomſtwo ktore Kroniki wſpominája Rycerzá tego tho ieſt włáſne.

Dźiáłoſzá Rycerz ſławny/ktory był wźiał Rogow od teº Krolá zá zaſługi zacne/1140.	Hincżá z Rogowá Káſztell. Sierádzki/ Roku 1190.	Hincżá ktory był poſłem po Krolewne Jádwige do Weger. 1385.	Hincżá Káſztellá Sierádzki/Roku 1449.	Hincżá z Rogowá Podſkárbi Koronny/Roku 1458.

¶ W tym wieku kthoreby Domy w POLſzcze vżywáły kleynotu thego wiedźieć nie moge/ wſzákoż tu káżdy pozna przodki ſwe/ y w Kronice vyźrzy.

☞ Ztadże powiedáia mieć początek Jeleniá Kleynotu Polſkiego/ktory zową Nápiwonow: To mu nazwiſko z tad przyſzło: gdy Krol podárował pieniadzmi ná przepićie one ktorzy Jeleniá przywiedli żywego: prośili go o znák wieczny cżerſtwośći ſwey/ſobie y potomſtwu ſwemu / co ná ten czás było w wielkiey wadze v ludzi Rycerſkich/ tego iáko w tym wieku v onych świątobliwych Krolow zá pieniadze żaden nie kupił áż zá znácżną poſługą doſtał/ wſzákoż ci Jeleniowie iuż poginęli w POLſzcze/bo ći nośili Wilká miedzy rogámi: o tym ſobie cżytay Hiſtoryki POLſkie. ꝛc. Jeſt inſzy Jeleń kthorego vżywáia Domy Polſkie zacne/ o ktorym niżey cżytáć będźieſz/tego Herbu był Borek Woiewodá Poznáńſki/o ktorym cżytay w Hiſtoryey POLſkiey.



☞ Herb Rycerſki ſtárodawny w POLſzcze/ktory v nas zowa przodká iego nazwiſkiem Alábándá : Ten Rycerz Alábandá przyiáchał był ná dwor BOleſłáwá Krzywouſtego/nośił then kleynoth puł mieśiacá y końſka głowe po pierśi / w czarnym polu: then Rycerz zwał ſie tym nazwiſkiem po mieśćie z ktorego wyſzedł/tego miáſtá położenie powiedaia w Káryey/ w tym wieku niewiem ieſliże ieſt potomſtwo Rycerzá tego w POLſzcze / coby vżywáli tego kleynotu.



☞ Nádánie Herbu Helmu od Królá Boleſłáwá Krzywouſtego/w bitwie ktora miał z Pruſy y z Pomorzány fortunna/ Roku 1111. w tey bitwie pokázuia Hiſtorye znáczna porazke Niemcow / zoſtáło ná mieyſcu zbitych 27. tyſiecy/dwá poimánych/ oſtátek vciekło.



BDR ſie ná wſzem ſzczeſliwie POlakom zdárzyło/
Hárcownikow ná plácu gubili niemáło:

Jeden

Jeden z strony przećiwney ná to sie vsádźił/
Aby znáczną osobę iáką mężnie zgłádźił.
Przystroił sie ogromnie z rogi bydlecymi/
Ná Helm/ktory otykał listy debowymi/
Chcąc áby tym był srogim Rycerzowi temu/
Ktory by sie ná plácu chćiał sprzećiwić iemu.
Krol to máiąc zá wzgárdę/zákazał surowie/
Aby nie wyieżdżáli znáczni Rycerzowie.
Tám Máßtálerz żołnierski pokuśił sie ná to/
Vffáiąc że nagrodę znáczną miał wźiąć zá to.
Skoczył žárko ná koniu ná plác znákomity/
Obaczył iż wárownie żelázem okryty/
Ciął mieczem ná oboyczyk/tráfił ná zwatlony/
Przepuśćił miecz przez ßyię áż do drugiey strony:
Porwawßy/y donieśie táki dźiw Krolowi/
Ten mu Krol zá wieczny znák dał iák Rycerzowi/
W ktorym głowá człowiecza vćieta po rámie/
Od tad ten Dom tych Helmow nośi tákie znamie.

¶ Potomstwá tego Rycerzá w tym wieku/coby tego kleynotu vżywáli wiedźiec nie mogę.

☞ Początek kleynotu POLskiego/ktory nádał Krol BOlesław Krzywousty Rycerzowi ták názwánemu Topácz / znáczac czás ßczęśćia swego/kthore mu służyło w bitwie/ kthorą miał z Járopełkiem Kśiążęćiem Ruskim/iáko Historya ßeroko o tym powieda. 1132.



Bitwę wygráną ten Krol z Járopełkiem máiąc/
Krotofile z Rycerstwem swoim vżywáiąc:
Vyźrzał á Sep ná drzewie śiedząc w nos sie skrobie/
Zwieśił ćieżko chwieiące nádoł skrzydle obie.
Rzecze/vćieß mie ktory zręczliwy á wierny/
Okaż sie po tey pracy kto z was ręki mierney.
Topácz Rycerz ktory był Krolowi znáiomy/
Chcąc dopomoc zárázem dobrey myśli ony:

Dobył kuße vgodził Sepá przeſpiecżnego/
Noge odćiął y ſkrzydło: Krolá ták meżnego
Vćießył/ktory o tym w ſercu ſwoim myſlił/
Aby dźień ßcżeśćia ſwego ná ktorym nákryſlił.
W tym ſie ßcżeśćie po woli dáło Topacżowi/
Zátym przyßedł ku táſce wielkiey/ku Herbowi.

☞ Maß potomki w tym wieku tego Rycerzá ſławnego/ktorzy tego kleynotu vżywáią/ ktorych Przodki wſpomináią Hiſtorye POLſkie wielkimi miłośniki oycżyzny y ſławy dobrey. &c.

Thopacż Rycerz Bolesłáwá Krzywouſtego primus parens Clenodij. 1132.	Był Thopacż Hetman ná Podolu Herbu tego nie dawny.	Kopyćieńſcy w Ruśi dom zacny. Andrzey Kopyćieńſki mąż ſławny/ 1578.	Stániſław Kopyćieńſki mąż ſławny Rotmiſtrz ná Podolu/ 1578.	Oſtáffiy Kopyćieńſki mąż ſławny/Roku 1578.
				

Bludnickich Dō zacny y dawny / ná Pokućiu.	Dom Wyſtepow zacny y dawny/ w Ruſkim Wo.	Jákub Wyſtep mąż zacny.	Stániſław Wyſtep mąż zacny/ktory z Turki z Tátáry w potrzebie znácżnie ſie pokázowáł dosyć/ w bitwie Wołoſkiey/y pod Sieniáwą. 1575.
			

Bydłowſkich Dō w Ruśi dawnyy zacny.	Borzynowſcy/w Sendomirſkim Woiewodztwie.	Srocżkowſcy/ w Sendomirſkim Woiewodztwie.	Miedźwieccy/w Wielkiey Polßcże.	Kurzewſcy / w Ráwſkim Woiewodztwie.
				

¶ Inßych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele.

CZY nie drugi to Alkon tu ſie był przybáwił/
Ktory tákową pámieć po ſobie zoſtáwił.
Widze zacne potomſtwo co po nim zoſtáło/
Miernośćią reki ſwoiey też go nie wydáło.

Srogie

Srogie ſmoki Pogáńſkie gromia/ktorych ſtrzaly/
Nie iednemu z reku ich w páßczece zoſtáły.
Przeto mi nie ſa dziwne ſpráwy Alkonowe/
Bo widze w kráiách Ruſkich dość znácznieyße nowe.

☞ Początek y nádánie Herbu Golobok/ ktory z Ruſká zowa Holobok: iákom wyrozumiał z Przywileiu nádánia kleynotu tego/ iż ten Rycerz był cudzoziemiec/ á to znáć dla imienia iego iż go zwano nie zwykłym POlſkim słowem Rátoldyus. Ten kleynoth ma być właſnie puł Łoſoſiá świeżo przeciete w czerwonym polu/ to ſie działo Roku po Národzeniu Syná Bożego ná świáth. 1109.



W Brdgoßczy BOleſław kiedy z woyſkiem leżał/
Dla ochłody do rzeki z Rycerſtwem wybieżał:
Vyzrzał á ono Ryby ná wodzie głebokiey
Czynia/ áż nád mniemánie ludzkie/wielkie ſkoki.
Rycerz ſtoiac przy Krolu toporcá dobywßy/
Ná Łoſoſiá żárkiego w to mieyſce zmierzywßy/
Iáko ſie był zwykł wzgore doſyć chybko miotáć/
A ogromnie nád woda czeſto ſie trzepiotáć:
Ciſnał/przeciał Łoſoſiá chybkiego ná poły.
Z tákiego ßczeſćia meżny Krol odßedł weſoły/
Tußac ſobie názáiutrz mieć bitwe wygrána/
Ták ſie ćießył wßytek czás on nádzieia ſáma.
Názáiutrz kiedy ſtoczył bitwe z Pomorzány/
W nádziei podług myſli nie był oßukány.
Po roſpráwie dárował Rycerſtwo ſwe znácznie/
To czynił iák Rycerſki/ á meżny Krol bácznie.
Dał też y to puł Ryby zá wrożke prawdziwa/
Aby niosłá pámiatke ßczeſćia iego żywa.

☞ A tu maß potomki w tym wieku Rycerzá tego/ile ich ia wiedziec moge/ludzie zacne w roznych Woiewodztwách.

Károldyus Gołobok mąż sławny/ 1109.



Dom Bránieckich stárodawny y zacny w Ruśi.



Krzysztoff Bránicki mąż zacny. 1578.



Jan Bránicki mąż zacny/ te porodźiłá Polánow.



Lipnickich Dom w Sendom. Woiewodz. dawny.



N. Lipnicki Kánonik Sendom. Potomstwo tego Podstole° drobne ktore porodźiłá Ligęźiáká z Bobrku.



Stánisł. Lipnicki Podstoli Sen. Po



N. Borecki Woyski Stryiski człowiek zacny ná służbie R. P.



Látyczynscy / Bieruktowie / w Chełmskiey źiemi Dom dawny.



Niezwoiewscy w Sendomir. Woiewodz. w Wiślickim Powiećie.



¶ Inszych Domrw w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

GDZby teraz postępki ich wyliczáć przyszło/
Wieleby mi tu czásu do tey spráwy wyszło:
Bym Bránickich/ Lipnickich one służby sławne/
Ktore słowá Krolewskich vst/ świeże/ y dawne/
Ozdobnie zálecáią/ pokazał ná oko/
Moy prosty wierß nie zdoła temu ták ßeroko:
Obaczyłby nád przodká ich/ dość podobnieyße/
Nieśmiertelney pámięci po dwá kroć godnieyße.

☞ Przyszćie Zadorow z Fráncuskiego Krolestwá z Brytániey do Polski/ zá tego mężnego Królá/ ktorzy nośili Lwią głowę z sztuką szyie kudlátey pięć płomieniow z niey wychodzących czerwonych w polu błękitnym.



PAtrząc ná ták srogi znák snádnieć to rozumieć/
Zacność przodká rozeznáć łácnoć przyidźie vmieć.

Widźiß ogniſta párá nie sroga mu byłá/
Znáć iż Herkulesowá przy nim byłá śiłá/
Z Fráncuskiego Krolestwá tu kiedy przyiáchał/
Pokázáć Rycerskich ßtuk znácznych nie zániechał.
To onich powiedáią Kroniki dowodnie/
Wßák to iego potomstwo dźiś słynie nadobnie.

☞ A tu maß zacność y rozrodzenie Domow kleynotu thego ktore Kroniki wspomináią/ y ktorzy w tym wieku vżywáią tego Herbu.

Zadorá Rycerz zacny Roku 1110.

Od tego Zadory máią własny początek te Domy.

Mikołay Láńckoroński Márßáłek Koronny. 1382.

Zbigniew Márßáłek Koronny/ 1413.

Przecław Láńckoroński mąż sławny/1432.



Mikołay Podsędek Krákowski. 1436.

Przecław Láńckoroński ktory v Buská męznie bił Tátáry / 1507.

Stánisław Láńckoroński / támże w they potrzebie był znáczny/1507.

Stánisław Láńckoroński Stárostá Skálski. 1578.

Mikołay Láńckoroński Stárostę Skálskie° Bráth. 1578.



Herbortowa śiostrá tego Stárosty rodzona.

Bąkowie ktorzy z tego Domu początek máią.

Wálenty Bąk Chorąży Kámieniecki/1578.

Jan ná Podgorzu / ktore° corká iedná zosthálá z Zieleńska.

Włodźisławscy / ktorzy z tegoż Domu Láńckor. początek swoy máią.



N. Wodźisławski Kśiężne. Málogoski / 1578.

Chrząstowskich / Dom w Kráko. ziemi dawny.

Mikołay Chrząstowski Chorąży Krák. był/1477.

Rzetowscy / w Opoczyńsk. Powiećie / y w Litwie ieden Dom zacny.

Życieńscy/w Sierádzkim Woiewodztwie.

¶ Inßych Domow w rożnych Woiewodztwach wiele.

Widze

WIdze iże nie tráca spraw przodká swoiego/
To potomstwo ták zacne Zádory mężnego/
Pátrząc ná śrzodowieczne y dźiśieysze cżásy/
Iák słyną z spraw poczćiwych Lánckoruńscy nászy:
O ktorych Historye nadobnie gadáią/
Ale żywe ich sprawy pieknie zálecáią/
Przed wielkośćią Tátárską/pomniąc świeże trwogi/
Brał od tych Płomieńczykow szwánk Pogánin srogi.



☞ Przyszćie z Niemiec Biperstenow do POLski / kthorzy nośili Rog Jeleni czerwony w żołtym polu: Then ieszcze zá Hermáná pokázuie być w POLszcze/ á wszákoż nagrodá ktora brał zá zasługe od tego mężnego Królá/tá mie przymuśiłá ábym go tu wspomniał/ gdyż niewiem ieśliż sam/ieśli syn iego wźiął był nagrode zá posługe/ iáko niżey vsłyszysz.



IEGO włásne nazwisko sámo go wydawa/
Iákiego był narodu sámo nań zeznawa.
Ten przodek ktory naprzod przyszedł z tym kleynotem/
A iáko z swym potomstwem był tu znáczny potym/
Obaczysz to z Historiy/iákie o nim dźwieki/
Tego Páństwá przećiwnik káżdy/miał z nim męki.
Táż cnotá Biperstyny w Polszcze zátrzymáłá/
Dźiś widzę potomstwo ich ná pokoy vdáłá.

☞ Potomstwo Biperstynow w tym wieku / y kthore Prywilegija wspomináią krotko obácz.

Comes Bipersthen Frydrych/ maż stá vny ktore było tu dano opátrzenie wielkie zá postáge znáczna v Nakla.

Wspomina też Kromer Biperstyná Janá zá Łokietká/ kthory z Czeskim woyskiem był w Poznáńskie Woiewodz. wtárgnał. iáko w Histhoryey czytasz 1310. Ale ći byli bráńcy / gdy Herman Krol poráził Czechy/ Niemcy osadzał Polske/1094. A ten tám był ieszcze został/poktorym wiele potomstwá w Niemcech. ꝛc.

Jáźwieccy / w Bieckim Powiećie.

Białkowscy w Bieckim Powiećie.

Błońscy/ w Bieckim Powiećie.

N. Błoński Sedzia Grodzki Sadecki.

Inszych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele.





☞ Tu masz názwisko Herbu ROgálá / y przydánie Rogu Turzego(ácz niektorzy powiedáią Zubrzego / ále tám w they pusczy niewiem áby byli Zubrowie / Turow iest nie máło: o ktorych w zadney inszey kráinie nie powiádáia/oprocz tych co w Sochaczewskim Stárostwie) od tego Krolá meznego Bolesłáwá Krzywoustego. A ten ma byc rog Jeleni czerwony / w białym polu/ rog Turzy száry w czerwonym. powiedáia go przyść z Niemiec Przodká tego / ále przezwisko iego tego mu broni y Przywiley/ktory o nim szeroko powiáda: Ten kleynoth nádał ten Krol iádac z Pruskiey woyny/ktora miał fortunna z Prusaki y z Pomorzány/ROku 1109.



Upátrzywszy BOlesław sobie czás spokoyny /
Puśćił sie w máłym poczćie z tey ták sławney woyny.

V Kaßek odpocżywał tám zwierz niesłychány/
Cudzoźiemskim żołnierzom był okázowány.
Rycerz z Domu Bibersten widząc/á Tur srogi/
Ma sie kniemu/ ná ostre chce go porwáć rogi:
Skocży porwie gi zá rog o źiemię vderzy /
W tym mu sługá ná rátunk z oßcżepem przybieży:
Chce gi przebić ku źiemi/on popuśći Turá/
Tur sie porwie/ow z bronia vmyka kápturá:
Bacży z nowu Biberstein iż sie ma ku niemu /
Pocżął z strony záchodźić zwierzowi srogiemu.
Krol pátrząc na ták mężną one trágedyą /
A widząc zágniewána ták srogą bestyą /
Kazał záraz rátowáć Rycerzá onego.
Rycerz broni nie máiąc/zábraniał im tego /
Vpátrzywßy sobie cżás sam sie z Turem skupił /
Rog mu ze łbá ogromny y z kośćią odłupił:
Tur záraz potrząsáiąc łbem ßedł ku lásowi /
Rycerz mężny ochotnie z rogiem ku Krolowi:
Ktory wźiąwßy tásłáwie podárek od niego /
Dárował go zá kleynoth im z potomstwem iego:
Nádał ktemu Krol báczny wielkie ośiádłośći/
Chował záwżdy przy sobie nie w podłey zacnośći.

☞ A tu maß zacność y rozrodzenie potomstwá Rycerzá tego w ktorych wielkośći rozrodzenia obawiam sie pobłądźić/ y nie vmieiąc vkázáć przednieyßego Domu miedzy nimi/ pokázuię te ktorzy od Bolesłáwá Kryspusá názwánego opátrzenie mieli w Mázowßu y w ziemi Dobrzyńskiey : Są też ießcże niektorzy/co sie y w tym wieku Rogálámi zową/ktore w tym orßaku obacżyß/ludźie wielkiey zacnośći/dowćipu/y śiły.

Chynowskich Dō stárodawny y zacny w Mázowßu zową sie Loskiemi.

Adryan Loski/ Rotmistrz mąż sławny. mężowie sławni.

N. Loski Woiewodá Mázowiecki/1574.

Odrzywolscy/ w Mázowßu ieden Dom z nimi zacny.

Rechǽyscy/ ieden Dom z Loskimi zacny.

Woyćiech Rechǽyski Káßtellā Wárßáwski.

Skulscy z Mázowß Dom zacny iedną dźielnicą z Loskimi.

Trzylatkowscy / Dom dawny y zacny/z tegoż Domu pocżątek máią.

Vwieleńscy/z tegoż Domu pocżątek máią.

Wągroccy Dom zacny/ to wßytko własni Loscy tylko po wśiách rożnych roz. nas.

Dom

Dom Sieczyńſkich ſtárodáwny y zacny / ná Dobrzyńſkiey ziemi.



Stá. Siecińſki Adoleſcens apprimè nobilis, & ex quo optima olim fruges eſt ſperanda, 1578.



Jákub Siecińſki mąż ſławny / ktory záiáchał do Ruśi / tám ſie ożenił / dźiś potomſtwo ieo.



Stániſław z Siecziná Kráśicki / ſyn tego Jákubá Obożny Królá Jeo M.



Olekſzy z Siecziná Kráśicki Woyſki ziemie Przemyſkie: człowiek zacny y vczony.



Marcin Kráśicki z Siecziná człowiek zacny / ſyn Jákubá Siecińſkiego.



Potomſtwo tych Kraśickich drobne w tym wieku



Jutrowſkich Dõ z Káliſkieo Woiewodztwá dawny y zacny.



Jan Jutrowſki / ná POdolu mąż zacny.



Woyciech Jutrowſki / w Káliſkim Woiewodz. brát Janow.



Weſlowie w Mázowſzu Dom ſtárodawny y zacny



Piotr Weſel / w Przemyſkiey ziemi / z ſyny.



Skromowſcy w Lubelſkim Woiewodztwie.



Pilchowſcy w Zákrocimſkim Powiecie / Dom dawny y zacny.



N. Pilchowſki / Káſztellan Zakrocimſki.



N. Pilchowſki / Biſkup Chełmſki / 1578.



Jezierſcy z Prus / Dom zacny y dawny.



Balcer Jezierſki Márſzálek Kśiążęciá Rádziwiłá.



Orzechowſcy / w Lubelſkim Woiewodz. Dõ daw.



Targońſcy / Máchnáccy / z Mázowſz Dõ zacny.



Lipſcy z Czerſkiego Dõ zacny / był Rotmiſtrzem ná Podolu.

Márſzewſcy / z Káliſkieo Woie. Dom dawny y zacny.

Páruſzewſcy z Káliſkiego.

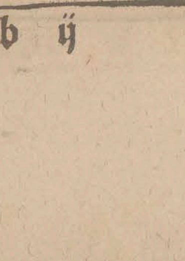
Koliczeńſcy / z Płockiego Woiewodztwá.

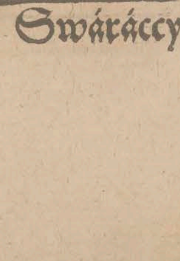
Swáráccy / v Sochaczewá Dom dawny y zacny.











Swáráccy ná Dobrzyńskiey ziemi ieden Dō zacny.	Bieniaß Swárácki clowiek zacny 1578.	Stánisław/ Mikołay synowie tego Bieniáßá.	Máciey Swárácki człowiek zacny/ 1560.	Andrzey Swárácki syn Máciejow/ człowiek zacny.
				
Rogálowie/ w Belskiey ziemi/ Dom dawny.	Rokiccy na Dobrzyńskiey ziemi Dom zacny.	Turscy v Lukowá Dom dawny.	Lewiccy w Mázowßu/Dom dawny y zacny.	N. Lewicki Opáth Czerwieński/ 1578.
				
Zaborowscy/ w Mázowßu Dom dawny y zacny.	Kośieńscy z Płockiego Woie. Dō dawny y zacny	Andrzey Kośieński człowiek vczony.	Przecißewscy/ w Płockim Woie. Dom dawny y zacny.	Inßych Domow w rożnych Woiewodztwach wiele zacnych.
				

NIE trudno w tym orßaku dźiś o ták meżnego/
Naydźieß tu y z dowćipem/naydźieß porządnego:
Przetoć od rożnych zwierząth máią dáry rożne/
Ktore bráli zá znáczne służby/nie zá prożne.
Znáczy cżerstwość Jeleni/Turzy śiłę wielką/
Pole krwáwe powiada inßą cnotę wßelką.
Te wßystkie ná potomstwie widźimy dźiś iáwnie/
A muśim te Rogale dla cnot słáwić sprawnie.



Kleynotu

☞ Kleynotu Dolegá nádánie dla nazwiſká Rycerzá ták rzeczonego/od thego mężnego Królá / ten ma być biáłła podkowá/krzyż złoty/ſtrzałá biáłła ábo bełt/ w błękitnym polu.



RYCERZ z Domu Pobożan z Pruſaki w potrzebie/
Gdy obie woyſzcze żárko ſkoczyły do ſiebie/
Z kuſzą z boku zábiegwſzy/gdy Wodz lud ſzykował/
Vgodził gi ſpadł z koniá/wſzem ſerce popſował:
Zmieſzáli ſie. POlacy nátrą ná nie mocą/
Nie ſporo im do ſpráwy/náſtronę vſkoczą/
Ktorym ſie y rosćiegáć dáleko nie dáli/
Zábiegáiąc im żárko z koni ie zbijáli.
Zá tę znáczną posługę doſtał bełtu tego/
Doſtał y ſławy wieczney tytułu wielkiego.

☞ A tu maſz potomſtwo zacne/ktorzy thego kleynotu w tym wieku vżywáią/y one przodki ich/o ktorych Kroniki Kátálogi powiedáią zacne ſpráwy ich.

Arnolf mąż ſławny/ 1190.	Arnolf Biſkup Poznáńſki/ dárował wieś Mnichom zá Kázimirzem/ 1204.	Dom Strzeńſkich ſtárodawny y zacny/kthorego iuż nieſtáło.	Stániſław Strzeńſki Woiewodá Płocki / Roku 1436.	N: Strzeńſki Woiewodá Płocki / 1548.
				

Thego Woiewody dwie corce zoſtháły. Dźierzgowſka Káſztel. Sochácźewſka.



N. Fierleiowa Káſztell. Lubelſka / Stároſćina Sendomirſka.



Dom Láſockich ſtárodawny y zacny.



Jerzy Láſocki / Chorąży Dobrzyńſki / 1436.



Jan Láſocki Poborcá Dobrzyńſki / Roku 1436.



Mikołay Láſocki / Kárdynał y Biſkup Kuiáwſki / 1450.



Kryſztoff Láſocki Stároſtá Goſtyńſki / 1576.



Kretkowſcy Dom ſtárodáwny y zacny ná Dobrzyńſkiey ziemi.



Mikołay z Kretkowá Woiewodá Brzeſki.



Erázmus Kretkowſki Káſztellan Gniezn. ktory do Turek w poſelſtwie ieździł.



Grzegorz z Kretkowá Káſztellan Brzeſki.



Andrzey i Láſotá brácia tego Káſztellaná.



Synowie thegoż Grzegorzá ludźie zacni.



Dłużniewſcy / w Płockim Woie. Dom ſtárodaw. y zacny z Srzeńſkimi iedną dźielnicą.



Kobierniccy / w Płockim Woie. z Srzeńſki. iedną dźielnicą Dom zacny.



Sebáſtyan Kobiernicki Poborcá Płocki / człowiek zacny.



Sobieńſcy / te wſzyſtkie Domy / z Srzeńſkimi iedną dźielnicą.



Sobieńſcy ná Kuiáwách Dom ſtárodawny y zacny.



Stároźrzebſcy w Płockim Woie. Dom ieden z Sobieińſkimi.



Woyćiech z Stároźrzeb Sobieiuſki / Biſk. Przemyſki / 1578.



Mákowieccy /

Mákoweccy/ ná Dobrzyńskiey ziemi Dom stárodáwny y zacny.



Wálenty Mákowecki Krolá Stepháná Komornik. 1575.



Vlińscy w Sánockiey ziemi Dom dáwny y zacny.



Sluccy/ Bornakowie w Płockim Woiewodz.



Lescy/ Dom dáwny y zacny.



Mliccy w Płockim Woiewodztwie. Grzeńskimi



Aliżewscy ná Zawkrzu Dō dáwny y zacny / z iedną dzielnicą.



Bábiccy v Wárszewy Dom dawny y zacny.



Służowieccy / v Wárszewy Dom zacny/ iednádzielnicá z Bábickimi.



Jástrzebscy z Gostyńskiego Powiátu.



Osowscy, w Dobryńskiey/ Koziekowscy támże máiy w Krák. W.



Dymińscy w Sierádzkim Woiewodztwie.

Sierakowscy/ w Gostyńskim Powiecie/ Techmánowie/ Dom zacny y dawny.



Mdzewscy z Ciechanowskieᶜ Powiáthu Dom zacny y dawny.

Grábscy / Sklotowscy / Rotmistrzem ieden.



¶ Jnszych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

Wieß to iáko przodkowie o ten kleynoth sławny
Stáráli sie/ á znácznie iuż od chwile dawney:
Od ßeśći seth Jástrzebiec podkowy dostawßy/
Meżny odpor Pogánom w máłym poczćie dawßy/
Vtrácił krzyż/ potomek dostał go zás drugi/
Okazawßy Monárchom swe meżne zasługi.
Tychże nam spraw potomki y dźiś vkázuie/
Mestwo/ dowćip/ wßytko sie to v nich náyduie.



☞ Zá tego meżnego á pámięci wieczney godnego Krolá/ powiedáią niektorzy kleynoth Nałecz być nádány ná on czás gdy miał bitwę przegráną z Ruśią przez zdrádę/ iż Rycerstwo ktorzy przy nim meżnie stali/ á odpor wielkości Rusakow dawáli/ sam rękomá swymi głowy záwiezował / á te chusty dawał im zá kleynoth wieczny y potomkom ich/ ktorych ia dla wielkości rozrodzenia wiedzieć niemogę / áni od pierwszego oddzieláć/ chustá tákże záwiązána białka w czerwonym polu.

.)()(.



Dom Chełmickich ná Dobrzyńskiey ziemi dawny y zacny.



N. Chełmicki Pisarz ziemie Dobrzińskiey/ zá wieku mego 1558.



Adryan syn tego człowiek zacny y uczony/ Roku 1578.



N. Kuchmistrz Krolow. Polskiey człowiek zacny. 1578.



Mosczeńscy ná Dobrzyńskiey ziemi Dom zacny. y dawny.

Nałeczowie ná Dobrzyńskiey ziemi.

Inszych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

Dziś w tym poczćiwym Domu tákiey státeczności/
Doznász męstwá wielkiego/ doznasz życzliwości:
Wierni Pánom swym byli ci Chełmiccy záwżdy/
Zopirusowe stałość trzymał w sobie káżdy:
Zá co ie BOG w tym wieku ná wszem błogosłáwi/
A one wszytkie cnoty spełná przy nich báwi:
Wszák to Krolowie POlscy ná nie iáwnie znáią/
Jednák żadney nagrody zá to im nie dáią.

WLADyslaw syn stárszy BOlesłáwá Krzywoustego/ w Krákowie ná Seymie obran ná Krolestwo POLskie ROku 1140.



Krystyná Henryká Cesárzá corká/ žoná Wład.



TEN sie záraz łupiestwá chwycił Domowego/
Zá namowa niewiásty narodu hárdego/
Ktora go ná to prosba/ częścia płáczem wiodłá/
By bráćia iego włásna z ich oyczyzny zbodłá.
Ná co sie dał námowić/ wnet ie z Páństwá złupił/
Zá to sobie nieprzyiaźń v wszech ludzi kupił:
Wespoł z žona łákoma wygnan w cudza strone/
A bráth potym wźiął Páństwo pod swoie obrone.

☞ Przemienienie Herbu Pomian/ ktory ma rowny początek od Wieniáwy/ o kthorymeś wyżey czytał/ ten ma być Zubrza głowá/ miecz przez nie/ w żołtym polu.

Michal Sokolowskij starosta Brzeskij Rogozinskij pan dobri vczciwej wielkij warszawie 1589

Jaroslaw Sokolowskij ktori mial na 100 koni do wolocs



LASTEK Chebdá de Glabie/ brátá rodzonego
Zábił we wśi Lubánia/ człowieká zacnego/
Járándá Gnieznieńskiego Dźiekaná: dla tego/
Iże go vpominał z wielkich zbytkow iego:
Przez dekret tego Krolá/ tym go náznáczono/
Wyięto kolce z nozdrzy/ ten miecz przewleczono.
Strácił tytuł Wieniáwe/ iák go przedtym zwano/
Bo mu przy nowym Herbie/ záraz nowy dano.

☞ Masz potomstwo tego Lástká w tym wieku/ ludźie cnoth dobrych/ y te ktore Kroniki y Kátálogi wspominá- ia oyczyznie życzliwe.

Lástek Chebdá z Glabia/ Roku 1141.	Te° Pomiáná potọ̃stwo właśne sa Pomiánowie Wolscy/ w Sierádzkim Woiew. Dom zacny.	Włostybor Arcybiskup Gnieznick ski/ electus, 1279. sepultus 1283.	Dom Sokolowskich stárodawny y zacny/ piszą sie z wielkiey Wrzacy.	Mikolay Sokolowski Woiewodá Łęczycki.
				
Stanisław Sokolowski Stárostá Rogoziński.	Krysztoff Sokolowski z Wárzymowá.	Piszą sie drudzy z B. siekier/ wszytko ieden Dõ dawny.	Grábscy/ z Ruśiaw Dom stárodawny y zacny.	Lukasz Grábski/ Kászt. Kruszwicki 1578.
				

Zdanowscy

Zdanowſcy/w Sendomir. Woiewodz. Dō daw.



Kruſzyńſci/Kłopſzcży/ná Kuiáwách Dō zacny.



Wichrowſcy/ iedná dźielnicá / z Kłopſkimi/táże.



Ośieccy/ ná Kuiáwách Dō dawny y zacny.



Sebáſtyan Ośiecki człowiek zacny.



Kołuckich Dom ná Kuiáwách dawny y zacny.



Tych Kołuckich ſą Domy rożne/ nie wſzyſcy iednego Herbu vżywáią.



Mikołay Kołucki mąż zacny / y gońcá wielki / 1578.



Andrzey Kołucki mąż zacny y porządny.



Piotr Kołucki bráth ich rodzony.



Stániſław Kołucki cnothy dobrey / brácia rodzeni.



Ciośnowſcy Kácżkowſcy z Kuiaw. Grábieńſcy/ w Sier. Woiew.



N. Grábieńſki/ Káſztellan Roſpierſki/ 1458.



Járuntowie/ Kielczewſcy Domy ſtárodawne y zacne.



Inſzych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.



Kielczewscÿ tego Herbu
Jerzi Kielczewskÿ w Sabar..
Przecslaw Stanowniczÿ

Mogłoć obłudne ſzcżęśćie wichrzyć przedtym wiele/
Ja w tym wieku przyrzecżyć moge zá to śmiele:
Ci zacni Pomiánowie/żyią ták ſtáteczńie/
Nie pokuśi ſie o nie táka nápáść wiecżnie.
Bacżyſz to iż tá winá dawno im przeyźrzaná/
A vcżćiwość od Bogá wielka im nádaná/
Ktora nam vkázuie Infuła ozdobna/
K dźiśieyſzych Pomiánow gromádá nadobna.



BOLEslaw Kryspus / od włosow kędzierzáwych ták ná- zwan / bráth Władysłáwow / został Krolem POLskim/Roku 1146.

Anástázya Wsewoldá Kśiążęćiá Hálickiego corká żoná iego.



Helená corká Rośćisłáwá Kśiąże Przemyskie.



Leszko syn BOlesłáwow.



Konrad syn iego ktore° był porućżył Krystynowi do ćwiczenia/zdo mu Gozdowa.



CHOćiaż to ták ná głowie on miał krzywe włosy/
O wielkim iego męstwie zewszad dobre głosy:
Niechćiał postępić tániey ániż w tárgu było/
By komu hołdowáć miał/o tym się nie śniło:
Nie był skąpy do mieczá/broniący wolnośći/
Nie dał sobie Cesárzom czynić zelżywośći:
Iż przez zdrade porázon/vmárł żáłośćiwie/
Sławá iego tu wiecznie/ á duch w Niebie żywie.

☞ Początek y nadánie Herbu Swinki/ od Kśiążęćiá Sierádzkiego/á potwierdzony przez tego ták zacnego Królá Rycerzowi ktorego zwano Porkus/przetoż go Láćińskim iezykiem zwano Porcaria/iż Porkus Rycerz / zwierzę Porkusá pogromił meżnie/iáko w Historyey obaczyß: Ten ma być Wieprzowá głowá / ręką szczęká spodnia oderwána ꝛc. w czerwonym

polu/rekaw blekitny v suknie/znák bárwy w iákiey ná ten czás chodził on Rycerz/Pánna w Helmie w szácie zieloney/ w ktorey mu byłá oddaná.



PORKVS Rycerz/z Sierádzkim Ksiażeciem ná łowy
Jádac/mieli žártownie społeczne rozmowy:
Przypomniał Ksiaże Pánne/ktora Porkusowi
Nigdy nie wychodźiłá dla piekności z głowy:
A w tym w oney rozmowie zwierz sie im nágodził/
Z tym kochánek Ksiażecy pies zá pásy chodził:
Krzyknie Ksiaże/rátuy psá/dobrze ćie dáruie/
By go Wieprz nie obráźił/toć pewnie slubuie.
Skoczy Porkus wnet z koniá/pies Wieprzá zábawia/
Chwytáiac go zá vdy meżnie sie dotawia.
Porkus czás vpátrzywszy/chybko ná grzbiet wskoczy/
A popadwszy zá vszy ku ziemi go tłoczy:
A z pretká mu wráźiwszy w gebe meżna reke/
Oderwał mu z ostrymi kły spodnia pászczeke.
Mieczá potym dobywszy odetnie y głowe/
Podawáiac Ksiażećiu rzekł/trzymay vmowe.
Ksiaże wnet ná znák mestwá y iego žárkośći/
Dał mu ten znák y Pánne/á znia wielkie włośći:
W czyrwonym polu głowá Wieprzá ogromnego/
A reká w niey błekitná/znák odźienia iego:
Pánná w Helmie wianeczkiem pieknie ozdobioná/
Szátá bárwy źieloney slicznie przystroioná.



☞ Tu masz potomstwo Rycerzá tego ktore wiek dawny nam vkazuie/y ktorzy tego czásu vżywáia kleynotu tego.

Porkus Rycerz y mąż ſławny/ Roku/1148.



Jákub Swinká/ Arcyb. Gniezn. wźięty/1283. vmárł/1301.



Krzyżánowſcy/ w Sierádk. Woiewodztwie Dom dawny.



N. Krzyżánowſki Opáth Tynieċki/ człowiek żywotá dobrego. 1570.



N. Krzyżánowſki/ Woyſki Poznáńſki bráth tego Opathá.



Zieleńſkich Domná Zawkrzu/ ſtárodawny y zacny.



Grzegorz Zieleńſki Káſztel. Płocki/Stáro. Mławſki y Zakroczimſki/ alter Cicero.



N. Zieleńſki Piſarz Zawkrzewſki bráth Káſztellana tego.



N. Zieleńſki Cześnik Płocki/ brát tegoż Káſztelaná.



Grzebſcy z Płockiego WOiewodztwá.



Dziwoßowie w Sierádzkim Woiewodztwie v Szadku.

Maczenſcy/ w Sierádzkim Woiewodztwie.

Piotrowſcy w Sierádzkim Woiewodtwie.

Jan Piotrowſki Piſarz Poznáńſki człowiek zacny y vczony/ 1578.

Czaccy/ w Sieradzkim Woiewodztwie.

N. Czácki Kánonik POznáńſki/ 1578.



Gáwrońſcy/ w Sierádzkim Woiewodztwie.



Rákánowſcy/ w Sierádz. Woiewodztwie.



Zátaczkowie/ támże.



Inſzych Domow w rożnych Woiewodztw. wiele.



CO zá pożytek Milo nioſą twoie śiły/
Ktoreć tu prożną tylko chlubę zoſtáwiły.
Ale tu pátrz nagrody Rycerzá POLſkiego/
Jáko ſłynie y będźie do czáſu wiecznego:
Bo potomſtwo to/ktore z biodr iego wychodźi/
We wſzytkich ſpráwách przodká iuż ſwego przechodźi:
Sam dowćip/y wymowá tego Zieleńſkiego/
Dochodźi Cyceroná dawnego Rzymſkiego:
A ieſli z nim Piotrowſki Jan w kupie záśiedźie/
Atheńſki kráſomowcá ſwych piorunow zbędźie.

MIECław Sthároy / ná Kroleſthwo POLſkie obran / ROku 1174.

Eudoxá corká Wſewoldá Kſiążęciá Ruſkiego.





Ottho/ktorego vrodziłá Gertrudá ſyn iego.



Gertrudá corká Geyzy Królá Węgerſkiego.



Steffan ktorego vrodziłá Gertrudá ſyn iego.



Atleidá wnuczká Ceſárzá Fryderyká/ żony iego.



Bolesław od Atleidy.



Miecław od Atleidy.



Władyſław od Atleidy.



Miał y corek ßeść/ ktore zá Kſiążętá vdzielne rozdáne były.

NIE zoſtáwił po ſobie w POLßcze nic ſławnego/
Ják wſpomina Kronikarz káżdy ſpráwy iego:
Morderſtwo/á łupieſtwo iego wſpomináią/
Z kąd przeſtrogę na dziſi wiek inßym podáią:
Gromił go Biſkup báczny z tákowego zbytku
Gedeon/dawáiąc znáć/iżci to pożytku
Zadnego nie przynieśie: co ſie wypełniło/
Sam nie długo/potomſtwo iego nierządziło.

Nádánie Herbu Mießáńcá/ktory ma być puł Orłá białłego/y dwie róży białe/ w czerwonym polu.

Ten



TEN/ Kśiąże Mázoweckie/ kochánkowi swemu/
Gdy znaczne służby swoie pokázował iemu/
Dał/ dwá kwiatki rożáne/ puł Orłá białego/
Przyimuiąc go dla cnoty sobie zá krewnego.
Skąd to rozumieć możesz/ po nagrodźie tákiey/
Iż tám dowćip w tym przodku był nie ledá iáki:
Bo ten Orzeł z rożámi/ ná tym polu krwáwym/
Opowiáda go sławnym y Rycerzem práwym.
☞ Potomstwá Rycerzá tego ktoreby kleynotu tego vżywało niewiem.

KAzimierz Spráwiedliwy/ ná Krolestwo POLskie obran potáiemnie/ przez Biskupá GEdeoná / y przez insze Pány/ w Krákowie/ ROku 1179.

Leszko Biały/ syn Kázimierzow.



Konrad syn Kázimierzow.



Helená żoná Kázimierzowá.



Atleidá corká Kázimierzowá.



Cnotliwie

CNOtliwie y pobożnie żył tu ná tym świecie/
Smierć go nam vdusiłá w środowiekim lecie/
Przez zdráde białeygłowy: wßákoż godźien tego/
By tu w wieczney pámieci było imie iego:
Ten popráwił Kośćiołow/Kśieżey práwá mocne
Potwierdźił y wypráwił v Papieżá wieczne.
Ográniczył Krolestwo z Páństwy Węgerskimi/
Co vmocnił/y listy/y znáki wiecznymi.

☞ Herbu Piláwá nádánie/ od tego meżnego Królá zá znáczne służby Rycerzá iednego/ ktory w bitwie z Ruśią meżnie sie pokázował/ w ktorey był przez zdráde porázon Oćiec Kázimierzow: tám dla omießkánia/prze niesposobne zdrowie iego/ nie wźiął był záraz nagrody: tákowez cnoty y znáczne służby iego były zá BOlesłáwá Kryspusá/wßákoż mu ßczeście vmykáło zá to nagrody/ áż zá tego Królá pámięci godnego otrzymał nagrode znáczną/ten kleynot y wiele włości/ y pustyń ná osáde nádano: Ten ma być pułtrzecia krzyżá/ ná znák thego/ gdy Bolesław Kryspus dwá kroć Prusáki porażał/gdy zrzucáli wiáre Krześcijáńską/trzeći raz prośili zdrádliwie przymierza: Krol niechćiał/ále mieczem chćiał im to obrzydzić/ á wśćiągnąć swowoleństwá ich: Támże Rycerz Zyrosław/ zábił naprzednieyßego meżá z woyská ich/ktoremu zá to dał nagrode ten Krol Kázimierz/ iákoby pámięć czyniąc oney porażki/ w kthorey meżá tákiego zábił/ kthory był wßytkiego złego przyczyną/ iż dwá kroć sie krzćili/ trzeći raz chćieli zdrádliwie/cze° im wyśiádło: iáko w Historyey czytaß.

Ten ma być w błekitnym polu białły.



POkázuiąc służby swe Zyrosław dość znáczne/
Mijáło go z nagrodą w tym ßczeście niebáczne.
Vmárł Krol/ktory był zwykł hoynie płáćić cnote/
A potomstwo też iego tráćiło ochote/

Te/ktora byłá w Oycu do Rycerſkiey ſpráwy/
Rozne ſercá/ rozna myſl rozdał BOG łáſkáwy:
Przyßedł czás iż ſie cnotá ná iáſnia odkryłá/
Posługá Rycerzowá ſwa zapłáte wźiełá.
Krol to mężny z Ráda ſwa bácznie rozbieráli/
Aby znáczna/ zá służby znáczne/ płaca dáli:
Iż zábił przewodniká do iáſney niecnoty/
Dano ten znák w błekitnym polu noſić złoty:
Wele wśi/ wiele puſtyn do oſády dano/
Ják w ſámym/ ták w potomſtwie rowna cnote znano.

☞ Tu maß potomki Rycerzá Ziroſłáwá/ ktore nam Hiſtorye POLſkie pokázuia wielkiemi miłoſniki Kroleſtwá tego/ ktore tu w tym orßaku obaczyß/ y te ktorzy dziś ſa właſni potomkowie/ á vżywáia kleynotu tego/ ktore⁰ ſie on znácznie dobił czyniac wiele á czeſto z nieprzyiacioły oyczyzny ſwey.

Ziroſław mąż wielki/ od Bolesławá Smiáłego áż do Kázimierzá Spráwiedliwego/ 1129.

Alexánder ſyn Ziroſłáwow mąż ſławny/ miał ſynow ośmi. 1206.

Synowie thego Alexándrá mężni/ od kthorego maß te Domy/ á naprzod/ 1230.

Dom Kámienieckich w Ruśi y ná Podgorzu zacny/ y ſtárodawny.

Alexánder Kámieniecki Woiewodá Sendomirſki/ Roku 1509.







Mikołay Kámieniecki mąż ſławny/ ſyn Alexándrow/ 1350.

Jan ſyn Mikołáiow mąż ſławny/ ktory czeſto á fortunnie z Tátáry ſie bił 1438.

Mikołay brath iego/ kthory weſpoł z brátem Tátáry mężnie gromił/ 1438.

Henryk Kámieniecki Woiewodá Krákowſki y Stároſtá/ Roku 1493.

Henryk Kámieniecki ſyn thego Woiewody zábit od Tátar/ Roku 1500.







Mikoł. Kámieniecki Woie. Krákо. y Hetmā Koronny/ 1500.

Marcin Kámieniecki Woiewo. Podolſki/ 1515.

Jan Kámieniecki mąż ſławny/ ſyn tego Woiew. 1558.

Woyciech Kámieniecki/ ktore⁰ vrodziłá Kościelecka/ mąż ſławny. Jan Kámieniecki brát Woyciechow/ ci wielkie plony Tátárō odbili/ 1575. Tátárow pobili zagon niemáły/ tylko z ſwymi ſługámi.







Stániſław Kámieniecki bráth tych rodzony. 1578.



Helżbietá Kámieniecka śioſtrá ich rodzona/Pánná. 1578.



Jan Kámieniecki bráth Stryieczny/ we Mßańcu/ 1575.



Káſper Kámieniecki brát rodzony tego Janá/ 1578.



Sa ná Podgorzu bráćia ich Stryieczni / kthorych imion niewiem.



R Owna nagrode z przodki dziś od ßcześcia máia /
Bo im choć znácznie ſłużą nagrody nie dáią /
Wßákoż wetpić nie trzebá/że to gniazdo ſławne/
Sámá cnotá w prowádzi w ono mieyſce dawne:
Przemoże zazdrośćiwe to ßczeście obłudne/
A obiáſni poſtepki y zaſługi cudne:
Porowna Kámienieckie tytuły z ich dźiády /
Bo w nich niemáß pochlebſtwá/fałßu/áni zdrády.

☞ Domy inße ſtárodawne y zacne w rożnych Woiewodztwách/á naprzod

Dom Tworowſkich ſtárodawny y zacny / wyßli z Sierádzk. Woie. ná Podolu.



Jan Tworowſki/ o ktorym ták Kronikarz mowi Omni ſeculo, ob militiæ diſciplinã, laudatus miles/ Hetmã Nadwor. 1509.



Mikolay Tworowſki Podkom. Kámien. Stáro. Barſki/ mąż ſławny/1578.



Jan Bucżacki bráth tego Stároſty/ człowiek zacny.



Beatá Orlikowa/ Kátárzyná śioſtrá iey Pánná / te porodziłá Báworowſka.



Potomſtwo Stároſty Barſkiego drobne/ktore porodziłá Rádziwiłowná.



Potockich Dom ſtárodawny y zacny / z Krákow. Woiewodzthwá z Potoká.



Thychże Dom wielki/ná Podolu zacny.



N. Potocki Stároſtá Kámieniecki/ mąż ſławny. 1572.



Andrzey Potocki Chorąży Kámieniecki/mąż ſławny/1574.



Stánisław Pothocki / kthorego wodziłá Jázłowiecka / Woie. Ruskiego siostrá.

N. Potocki / Stárosty Kámieniecki° syn mąż słá.

N. Potocki tegoż Stárosty Kámienieckiego syn. 1575.

Bárbárá corká tego Stárosthy Strusowá. 1575.

Andrzey potocki z Potoká / w Krákowskiey ziemi / z brátem y z synowcy.







Borowskich Dó w Krákowskim Woiewodztwie / dawny y zacny.

N. Borowski Opáth Sczyrzycki.

Zakliczewskich Dom stárodawny y zacny.

Dominik Zakliczewski / Sedzia Mákowski / miał synow dziewieć / mężow dobrych.

Dominik syn te° Rothmistrz mąż wielki / w litwie y ná Podolu / miał synow pieć.







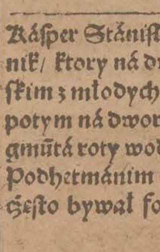
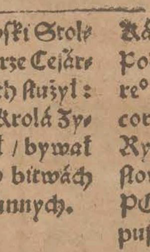
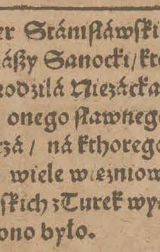
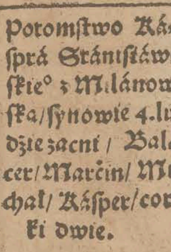
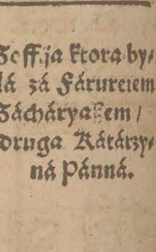
Marcin syn Dominikow mąż zacny / y Rotmistrz w Litwie / zá S. Augustá.

Andrzey Zákliczewski mąż wielki.

Wálery Zákliczewski synowie tego Rotmistrzá.

Zelisławskich Dom w Checińskim Powiecie / dawny y zacny.

Janowscy / w Krákowsk. Woiewodztwie.

Kásper Stánisłáwski Stolnik / ktory ná dworze Cesárskim z młodych lath służył: potym ná dworze Królá Zygmuntá roty wodził / bywał Podhetmánim / w bitwách często bywał fortunnych.

Kásper Stánisłáwski / Podczászy Sanocki / kto re° vrodziłá Niezácka / corká onego sławnego Rycerzá / ná kthorego słowo wiele więzniow P[?]Lskich z Turek wypuszczono było.

Potomstwo Káspra Stánisłáwskie° z Milánowska / synowie 4. ludzie zacni / Balcer / Marcin / Michał / Kásper / corki dwie.

Zeff[?]ja ktora byłá zá Fárureiem Záchárya[?]em / druga Kátárzyná Pánná.

Słostowskich Dom w Sierádzkim Powiecie dawny y zacny. Stánisław Słostowski / człowiek zacny. 1575.

Piotr Słostowski syn te° Stánisłáwá / Dworzánin K. Je° M. Step. człowiek w rycerskich spráwách doświádczony.

Jan Słostowski człowiek zacny. Máciey Słostowski y Andrzey / ci trzey są rodzeni brácia Piotrá Słostowskiego.

Podfilipskich / z Podola Dom zacny y dawny.

Lichnowscy / Chrzonowszczy / Cieskowscy / z Sierádz. Woiewodz.







¶ Inszych Domow w roznych Woiewodztwách wiele zacnych.

To potom-

TĄ O potomſtwo przodkow ſwych meſtwem nie wydawa:
Doſtátecznie to ná nie nam ten wiek wyzn̄awa:
Widziß iáko Tworowſkie z meſtwá opowieda/
Ná ktore przed Plutonem wielkość Pogan bieda:
Tákoweyże Potockie pokázuie śiły/
Te cnoty ie w Podolſkie kráie wprowádziły:
Y Zákliczewſkie w Litwie áż po ten wiek báwi/
Rzymſcy Decyuſowie ſą to v nas práwi.

☞ Zá thegoż Królá pokázuie przyść do POLſki Lodzice / z Czech/ ktorych tu áż po ten wiek wielką zacność y rozrodzenie obaczyß/ á tá ma być złota Lodzia w czerwonym polu.



☞ Pierwßego przodká włáſnego przezwiſká wiedźieć nie moge/ wßákoż Domy te pokázuie pierwßymi/ktore máią dawną zacność tu y rozrodzenie/ći ſie piſáli ze Bniná.

Jákub ze Bniná Woiewodá POznáńſki/ Roku 1260.



Piotr Biſkup Kuiáwſki/ 1269. khtory tylko rok był ná Biſkupſt.



Andrzey ze Bniná Káßtellą Poznáńſki / 1306.



Jan Biſkup Kuiáwſki był lath 12. vmárł / Roku 1340.



Piotr ze Bniná / Stároſthá Wielkopolſki / ROku 1369.



Mikołay z Kurniká Biſkup Poznáńſki/ 1384.



Andrzey ze Bniná Biſkup POznáńſki/ żył lat 40. ná Biſkupſtwie/ 1439.



Jan ze Bniná/ Woiewodá Poznáńſki/ 1440.



Piotr ze Bniná/ Biſkup Włocłáwſki/ 1458.



Jágnießká ze Bniná Dębieńſka Káßt. y Stárośćina Krákowſka/ 1473.



Máciey ze Bniná Woiewo. Poznáński/ 1475.



Andrzey ze Bniná Kásztel. Kámieński/ 1475.



Máciey ze Bniná Stáro. Wielkopolski/ 1475.



N. Bniński Sedzia Poznáński.



Jan Bniński syn thego Sedziego/ 1575.



Od thych Bniń skich ida the Domy zacne.



Dom Opaleńskich ze Bniná zacny.



Piotr Opaleński Kásztel. Gniezn. 1495.



Piotr Opaleński Posel do Turek. 1532.



Andrzey Opaliński Márszá. Kor. Stáro. Wielkopolski.



Potomstwo tego Márszál. drobne kthore ma z Kościelecka Kátárzyna Woiew. Sierádzkiego corka.



Jan Opaliński / ktorego potomsthwo synowie y corki iest zacne.



Dom Tumickich ktory tákze ze Bniná początek swoy máia / dawny y zacny.



Piotr Tumicki/ Biskup Poznáński / ROku 1535.



N. Tumicki Kásztellan Gniezn. 1574.



Mikolay Tumicki / syn Kásztel. Gnieznieńskie°.



Piotr Tumicki/ syn Kászt. Gnieznieńskiego.



N. Tumicki syn tegoz Kásztella. Gnieznieńskie°.



Jwińskich Dom stárodawny y zacny / iedná dzielnicá.



Powodowskich Dom stároda. y zacny.



Já Powodowski Kánon. Poznáń. Gnieznień. 1575.



Járosz Powodowski Kánon. Poznáń. brácia rodzeni.



Rozkowskich Dō stárodawny y zacny.



Jan Rozkowski/ Kásztellan. Przemecki.



Sitowieccy / Jákub człowiek zacny.



O Zacno-

O zacności stárodawney Lodzi.

TRZEbáby tu prácowáć pioru nie iednemu/
Ani tey iedney kárćie: gdyby kto chćiał temu
Dość vczynić Herbowi: gdyż tá łodz ná máłych/
Pływáć iáko niezwykłá wodách: ták też cáłych
Ksiąg pewnie potrzebuie/ktoreby iey biegi
Wszytkie wyliczyć mogły/y zwiedźiáne brzegi
Swiátu w obecz wszystkiemu/ okazáć ná oko:
Ale iż tu plác máły/ niechce też szeroko
piorá mego rozwodźić: wszák to y dźiśieysze
Czásy nam pokázuią/ y wieki dawnieysze
Jásnie świadczą: iż łodźie to w sobie miewáły/
Jże o zacnych spráwách świádectwo dawáły.
Niechay nam tu Theseu łodz oná twa powie/
Dla czego ią zá BOgá chwalili Grekowie:
A prawdá iż przemogwszy Morskie niepogody/
Lud Atheński wyrwáłá z gwałtowney przygody.
A ty zacny Auguśćie/y ty Adryanie/
Nie podleysze podobno daćie o niey zdánie:
Gdyżeśćie nię wizerunk zá Cesárstwá swego/
Ná monećie znáczyli szczęśćia łástáwego.
Trwáią ieszcze w pámięći y dźiś łodźie one/
W ktorych Jánusz dwogeby w Hesperyiską strone
Zánieśiony/náuczył wspináć śie po tyce/
Nie vznány ná ten czás krzak winney máćice:
To też świadczy y tá łodz/ktora od Czeskiego
Kráiu/ zacne Rycerze do brzegu POLskiego
Przypłáwiwszy/ták śie w tym Páństwie záchowáłá/
Ze znácznie swe potomstwo swiátu okazáłá.

Dom stárodawny á zacny Hrábiow z Gorki/ ktorych zacność y rozrodzenie/ ták iáko mi ie pokázuią Historykowie/dla zacnych spraw ich/tuć też krotko pokaże.

Lukasz z Gorki/ Woiewodá Poznáński/ Roku 1340.	Lukasz z Gorki WOiewodá Poznáński/ Roku 1466.	Vryel Biskup Poznáński obrońcá kośćiołá/ lath 19. Roku/ 1439.	Lukasz z Gorki Woiew. Poznáń. vmárł Biskupẽ Kuiáwsk. 1542.	Lukasz z Gorki/ Kásztellan y Stárostá Poznáński/ Generał.



Lukaß z Gorki / ſyn tego Kaßtelaná Woiewodá Poznáńſki / Roku 1567.



Andrzey z Gorki ſyn Kaßtel. Poznáńſkiego / Káßtellan Miedzyrzecki / 1578.



Stániſław z Gorki Woie. Poznáńſki / tēpore Interregni Hethman od wßytkie° Rycerſtwá obrány / 1578.



Kátárzyná z Gorki Działyńſka Káßtellā. Brzeſka / Stároſcina Działyńſka / Roku 1570.



N. z Gorki / Czárnkowſka Káßtellanká Rogozińſka. 1578.



W Wielkiey wadze v Pogan Lodz záwżdy bywáłá /
  Y w tym wieku zacnośći ſwey nie popſowáłá /
Bo to potomſtwo co w niey tu ſie pryptáwiło /
  Wiecżney pámieći godne ſpráwy zoſtáwiło:
Wſpomni ony Lukaße / ony Vryele /
  Ják meżnie przeſtawáli przy Páńſkim Kośćiele:
Wſpomniß Stániſłáwowe w Interregná ſpráwy /
  Jeſt to on Emilius v nas Rzymſki práwy:
Wielkim koßtem oycżyznie rátunku dodawał /
  Wzgárdziwßy Wielmożniki / z drobnymi przeſtawał.

☞ Domow inßych wiele zacnych y ſtárodawnych / ktorzy tego kleynotu vżywáią.

Dom Małowieckich Wawrzyniec z Starkowa [illegible] był człowiek zacny wielki [illegible] w domu swoim wszystko [illegible] wie piją niekażdemu [illegible] dobrzima

Dom Kśiezkich / ſtárodawny y zacny w Poznáńi.



Dom Smigelſkich ſtárodaw. y zacny w Wielkiey Polßcże.



Dom Dáchowſkich ſtárodawny y zacny támże



Dom Starkowieckich ſtárodawn. támże.



Dom Báránowſkich ſtárod. y zacny támże.



Dom Komornickich dawny y zacny / támże.



Sołdrßcży / w Kośćieńſkim Powiećie.



Dom Gorſkich ſtárodawny.



Dom Brodnickich ſtárodawny y zacny.



Dom Żábińſkich ſtárodawny y zacny.



Dom Koko-

Dom Rokorzyckich stárodáwny.

Dom Tłockich dawny y zacny.

Dō Runowskich dawny y zacny.

Dom Radzewskich / dawny y zacny

Dō Ponieńskich / stárodawny y zacny.







Dō Jelowieckich stárodawny y zacny.

Dom Krześińskich stárodawny y zacny.

Dom Brockich / stárodawny y zacny.

Dom Bylińskich stárodawny y zacny.

Dom Robyleńskich stárodawny y zacny.







Dom Taczálskich stárodawny y zacny.

Inszych Domow tám w Wielkiey Po. wiele zacnych

Smogorzewski Jároß. w Send. Woiewodztwie.

Slábkowski Jan w Sendom. Woiewodztwie.

Sluzewskich Dō w Pilznieńskim Powiećie.







Jákub Sluzewski wielkiey urody.

Złoch Sluzewski od Tátar zábit. 1574.

Sulkowscy ná Podgorzu / Dom dawny.

Inszych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele.









Wszytkie / ktorzy noßą znák tey ślachetney Łodzi /
Wspomináć dla zacnych spraw iśćie się tu godzi.
Gdyż nie máią ná sobie znáku ßkárádego /
Dla onego / co w niey był / rybitwá świętego.
A wßákoż dom Sluzewskich dla Złochá sámego /
Muśi mieć wielkie imię do czásu wiecznego:
Ktory / iáko Decyus z meżnymi Sámithy /
Broniąc miłey oyczyzny od Pogan zábity.

Ee Herbu

☞ Herbu Czáßá z Wegier przyßćie do Polſki / ktorego dawnośći y nádánia doſtátecznie wiedzieć nie moge / tylko iż tego wieku wſpomináią ſcriptá niektore potomſtwo Rycerzá Herbu tego. Ten ma być Czáßá złota w czerwonym polu/ w niey pśia głowá/ w helmie trzy rzeki biáłe.



¶ Dziwna przypowieść o tym kleynoćie y o poczatku iego powiedáia: wßákoż iż ſie to nie v nas w Polßcze ſtáło / nie máiac pewnego dowodu / iam niechćiał tu nic piſáć: Tylko to wiem pewnie że z tego tám Wegierſkiego Kroleſtwá do Polſki przyßedł / y byli to ludźie záwżdy zacni áż po ten wiek iáko wiedźieć z Hiſtorykow moge/ y co teraz oczymá ſwemi widze tu wſpomnie.

☞ Zacność y rozrodzenie Potomſtwá kleynotu tego.

Prokop Stároſtá Ruſki/ták go piſza : ten miał synow trzech. 1260	Prokop/ Biſkup Krák. był lat 2. mieſiace trzy. 1293.	Jurgi mąż ſławny/ ktory trzymał Żydáczow. 1294.	Od tego Jurgia idą the domy zacne w Ruśi/Dom Chodorowſkich.	Szczesny Chodorowſki z syny /ktore porodźiłá Sieniczka.
				
Symon Chodorowſki człowiek zacny / brát tego Szczeſnego.	Potomſtwo iego kthore porodźiłá Kátárzyná Bożdżánowſká.	Jan Chodorowſki y potomſtwo ie° ktore porodźiłá Pretwicowná.	Dom Zoráwińſkich iedenże Do z Chodorowſkimi zacny/piſzą ſie z Chodorowá z Stáwu.	Sebáſtyan Zoráwinſki Podkomorzy Hálicki.
				

Herbortowa corká thego Podkomorzego.	N. corká thego Podkomo. te porodziłá Kościelecká/ 1578.	Gerzy Zoráwiński/ człowiek zacny/ 1578.	Potomstwo y synowcy tych Zoráwińskich/ ktorych imion włásnych wiedzieć nie moge. 1578.

Z A co ten kleynoth sławny/ y komu go dano/
Aċ nam o tym dowodnie nic nie nápisano/
Wszákoż ći tu Czászowie Wielcy ludźie byli/
A znácznie áż po ten wiek oyczyznie służyli.
Wielki odpor Pogánie przez nie w Rusi brali/
Bacząc niechęć dźiś widze synowie vstáli:
Widząc Mársowe dáry iż nie popłacáią/
Bachusowi/ Wenerze/ tylko sie kłániáią.

☞ Tenże kleynoth potym odmienił Ludwik Krol Węgerski y POlski/ we stu y we dwudźiestu lath/ brzydząc sie tą báśnią ktorą powiedano o tym kleynoćie/ ktora w te słowá byłá powiedaná: Zeby Węgrowie mieli obieráć Królá/ nie mogąc sie zgodźić postánowili to miedzy sobą/ khto naypierwey wnidźie w on gmách kedy śiedźieli/ ten Krolem miał być: Oczekiwáiąc Krolá drzwi otworzyli szeroko. w tym pies wszedł/ oni niechcąc vmowy psowáć/ spodźiewáiąc sie áby to iuż był Krol od Bogá im náznáczony/ poczeli mu sie kłániáć iáko Pánu: w tym czás przyszedł że wszyscy ieść mieli sie roschodźić/ niechćieli áżby Páná pierwey nákármili/ przykryto stoł/ psisko pilnowáło że to ieść/ śiadł koniec stołu/ w thym przynieśiono potráwy/ Kráyczy przystąpił kráiáć/ dawał onemu Krolowi ieść/ obrawszy mięso rzućił kość do wánienki/ pies skoczy zá kośćią/ on gi w tym śćiął/ mowiąc/ ieśli chcesz być Pánem/ przestań psich obyczáiow: Węgrowie do szábel skoczą/ on też w długą popuszczał/ vćiekł przez trzy rzeki/ ktore mu potym dano zá znák: Ale tey báśni y sam wiáry niedawam/ y tu zá pewną nikomu nie oddawam gdyż to rzecz/ zwłaszczá v ludźi Rycerskich z dawná y Chreśćijáńskich niepodobnaby byłá do vczynienia: y ten Krol Ludwik zátłumiáiąc to do końcá/ odmienił ten Herb/ á roskazał Demetryusowi Podskárbiemu Krolestwá Polskiego ten kleynoth wywroćić á ták go nosić/ ktorego Podskárbiego potomstwá w tym wieku obácz wielką zacność y rozrodzenie: Ten kleynoth ma być trzy rzeki białe w czerwonym polu/ ná wierzchu w Helmie w czászy psia głowá.



Demetrius de Boży dar/ Podſkárbi Koronny. 1370.



Potóſtwo te° Demetryuſá ludzie zacni/ z kthorych y Domy wielkie rozrodzone obaczyß.



Derßniakowie w Przemyſki ziemi Dom ſtárodawny y zacny.



Od tych Derßniakow máia poczatek Dom zacny Bárzych z Blozwie.

Piotr Bárzy Káßtell. Przemyſki/ Stár. Lwowſki/ ktore° potóſtwo zoſtáło z Potulicka/ vmárł bedac w Legácyey/ we Włoßech.

Erázmus Bárzy bez potó. ßzedł.

Stániſław Bárzy Wojewodá Krák. ktore° iedē ſyn zoſthał z Górtyńſka. 1569.



☞ Od tegoż Demetryuſa Dom dawny y zacny Boratyńſkich ma poczatek/ ktorzy dla meſtwá ná wßytkie ſtrony ßerokie wielkie imie máia/ ktorego obácz zacnośc y rozrodzenie/ y ſpraw zacnych ſie náſłuchaß potomſtwá Domu tego.

Dymitr Boratyńſki/ Káncłerz ziemie Ruſki/ maż ſławny od Tátar zábith/ miał ſynow śiedm/ 1374.



Jurgi kthory wział Małżyce/ od thego potomſtwo zowie ſie Małżyckimi.



Tych Małżyckich Dom ßzedł/ tylko N. Tárłowa/ Chorażyna Lwowſka Páni zacna y żywotá dobrego.



Sieńko Dymitrow ſyn/ kthory wziął Dubkowice/ támże w Przemyſkiey ziemi.



Dubkowſcy/ potomſtwo te° Sieńká w tym wieku támże.



Fedáß/ ktory był wziął dziáłē Támánowice ſyn tegoż Dymitrá.



Dymitr ſyn Dymitrow/ ktory wziął puł Borátyniá.



Wáśil bráth tego Dymitrá/ ktory wziął puł Borátyniá.



Iwáßko bráth młody ktory wziął Chankowice.



Demko Borátyńſki kthory był wziął Michałowice v Drohobvćy.



Corká ſtárßa Aſya Waśilá Borátyńſkie° ktora byłá zá X. Przedzielnickim/ daná potym od Páná Jároſłáwſkiego zá Mátußá Kraſnopolſkie° ſługe iego/ od kthorey idzie dziś Mikołay Kraſnopolſki/ ktory ſie piße z Borátyniá/ iż Dziad iego kupił był druga połowice Borátyniá/ v Andrzeiá Borátyńſkiego/ á ſtad przyßedł w dział z Boratyńſkimi/ on ieſt z Do° Toporow.



Máruchná śioſtrá tey Aśie/ kthora był wziął Krezá Stároſtá Przemyſki/ chcac ſie nia opiekáć/ ktora mu potym wydárł z mocy Iwáßko Borátyńſki Stryi iey/ posłał do Konſtántynopolim popu ſwego do Pátryárchy/ ktory mu rozgrzeßenie przyſłał tym że zbył trudnośći/ kthore mu tu Stároſtá zádawał z Włádiká Przemyſkim/ miáł z tą Máruchna ſynow dwoch.



Stecż

Stecż/ktory ſie ochrćił
potym ná Łáckᵃ wiá-
re był miánowan Ja-
nem/ſyn Jwaſzká Bo-
ratyńſkiego.



Andrzeyko bráth iego
rodzony/ gdy ſie theż
ochrćił ná Łáckᵃ wiá-
re/był miánowáſwym
że imieniē Andrzey.



C Ji dwá Boratyńſcy/kiedy byłá potrzebá/z Wołochy/doſyć
meżnie ſobie poczynáli: Ná pierwßym potkániu zámießáli ſie POlacy/ dla
obłakánego Hetmáná/ktory był ogárnion od Wołochow czyniąc wręcz z ni-
mi długo doſyć/tám ći dwá brácia ſkoczyli do niego/á dáli mu rátunek/vßli
wielkośći ludu obronną reką/z nowu przyßli do ſpráwy/one bitwe ná poły
przegráną wygráli POlacy. Hetman Łánckoroński z Domu Płomie-
niow zálećił ich Krolowi/ ktorzy wielką táſke/ y vpominki od Królá odnie-
ſli: Vyźrzawßy ie Krol Alexánder/rzekł: Błogoſłáwiona to Ruſká/ ktora
ták meżne ſyny porodźiłá. Przyiáchawßy do domu ći dwá Boratyńſcy/po
ożeniáli ſie/ieden był poiął Fredrowne z Domu Jednorożcżow ábo Bończy-
cow: á drugi Nowomieyſką z Domu Wilcże koſy ałs Prus. Przyßłá po-
tym potrzebá Krolowi nowemu Zygmuntowi do Moſkwy/ przyſłał Bora-
tyńſkim roty/byłá potrzebá v Opoczki: tám v ßturmu Andrzeiowi ſpußczo-
no kámień żarnowy ná rámie/odtrącono mu reke/ ktorego drabi porwaw-
ßy odnieſli do obozu/ potym do Wilná odwieźiono. Krol Zygmunt bárwie-
rzom dobrze obiecał nágrodźić/ieſliby go wyleczyli/vczynili temu doſyć: gdy
przychodźił ku zdrowiu/potrzebá mu tego byłá áby był purgował renes/po-
cżął dla tego puchnąć/Bárwierze y Doktorowie go námawiáli/ y przywie-
dli Kśiedzá/ktory mu dawał rozgrzeßenie. On rzekł: że ia wole śmierć podiąć
ániżeli złámáć przyśiege towárzyßewi ſwemu/ktoram przed BOgiem vczy-
nił/ſrogiey pomſty od Bogá bym nie vßedł. A thák iuż ſie o mie wiecey nie
ſtárayćie/niech ſie zemną dźieie wola Boża/ w tym vmárł po kilku dni nie
dawßy ſie námowić/ áni Doktorom/ áni Kśiedzu/ y Krolewſkiego roſkazá-
nia nie przyimuiąc. Bráth iego ſtárßy Jan/ ćiáło przywiozł áż do Prze-
myſkiey ziemie z Wilná/támże go w kośćiele świethego Janá w Przemyſlu
pochował. JAN Borátyńſki iáchał z nowu do Litwy/wiedząc iż po-
trzebá miałá być prędka z Moſkwą. Gdy przyiáchał do Litwy/ obroćił ſie
proſto ku Połocku do woyſká/doſtawßy pewney ſpráwy/ iż ná drugiey ſtro-
nie Dźwiny leżáło śiedm tyſiecy Moſkwy: iuż było nád wieczorem/ rzeká nie
przebytá byłá. On zięty chećią dobrey ſławy/záſtánowiwßy poczet roty ſwey
ktorey miał czterzy ſtá koni/ſkoczył ná koniu ná ſtrone/ z śiadł z koniá/ pro-
śił Páná BOgá/áby ſam raczył być wodzem iego/á przeprowádźić go ra-
czył przez one rzeke/co czynił chwile ſtátecżnym á prawdźiwym ſercem Pánu
BOgu ſie modląc. O tym ten Jan Borátyńſki dowodnie powiedał/że mu
ſie vkazał mąż ná koniu białłym/y w ßátách białłych/iáchał przed nim przez
one rzeke zá ktorym ßłá rotá przeſpiecżnie: zoſtáwił trebaczow kilká ná iedney
ſtronie Dźwiny/to im roſkazawßy/gdy vſłyßyćie moie trabe/ ábyśćie wy też
trabili/á vkázowáli ſie/iákoby mi chcąc przybyć ná rátunk/ dawayćie znáć
to nieprzyiaćielowi: Przeßedwßy rzeke/tám vlegli ćicho/gdy rozumiał czás

potemu/poraniwßy ſie vderzył ná ony ludźie okrzyk vczyniwßy/pogromił ich wiele. Oni Trebácze vderzą w tráby / w bebny: Lud mniemáiąc iż wiecey

Bitwá fortunna z Moſkwą byłá. 1515.

przybywa ludu/poczeli vćiekáć/oni ie w pogoni iáko bydło bili. Było nie práwie dáleko Moſkwy trzydźieśći tyśiecy/ktorzy nie śmieli dáć rátunku ludźiem ſwoim: obawiaiąc ſie iákiego fortelu ná ſie/ máiąc pietnaśćie ſet wiezniow/obrocił ſie názad. Nie mogł tráfić do onego brodu ſkąd mieli prześćie pierwße: tám z nowu odiáchał ná koniu on Rotmiſtrz/proßąc Páná BOgá/áby do końcá ßcześćić raczył iemu y ludowi iego/ á obronił rąk nieprzyiaćielſkich. Onże mąż z nowu był mu przewodnikiem przez one rzekę: przeßedł z wielką korzyśćią y ſławą. Skoczył potym Borátyński ná koniu chcąc wiedźieć imie mężá/ktory mu zniknął/áni mu ſie dáł nayzrzeć. Potym do Wilná do Krolá Zygmuntá gdy przyiáchał/ z wielkim tryumfem był od wßyſtkich ludźi Rycerſkich witan/y od Krolá wdźiecznie przyiety/kazał mu Krol dárowáć pieć ſet talerow tylko / y ſiedm poſtáwow ſukná Moráwſkiego/ ktore on wźiąwßy rozdał Rycerſtwu ſwemu: mowiąc z płáczem/Nie ia/ále ći ludźie/ſpodźiewáli ſie lepßey nagrody zá ſłużby ſwe / ktorzy wiecey á niżli ia prácowáli/odiáchał do domu. Krol mu potym przyſłał Stároſtwo Rohátyńſkie/y Chorąztwo Przemyſkie.

¶ Temuż Janowi Borátyńſkiemu Jan Krol Wegerſki/gdy miał potrzebe w Wegrzech z Ceſárzem Ferdynándem/poſłał do niego dawáiąc mu ná rotę/ábo ná ták wielki poczet/iáki by mogł z ſobą wywieść. Wypráwił ſie ze czterema ſty koni do Weger/ był wdźiecznie przyiet od Krolá Janá: dáno ludźi wiecey pod iego ſpráwę. Kiedy lud w polu do potrzeby ßykowano: obaczył Boratyńſki złe znáki: rzekł/Miłośćiwy Krolu/ zániechay teraz they potrzeby możeli być/ nie dla tego ábym ſie bać miał/ále czás bácze y mieyſce nie po temu. Tám mu záyzrząc táſki krolewſki Hetman / ktory był ná ten czás przy Krolu Janie/namowił Krolá/áby ſobie odrádzáć nie dał. Wiedząc też Jan Boratyńſki o ſynie ſwym w onym woyſku Niemieckim / kthory był pácholećiē v Hetmáná/proſił Páná Bogá/áby go vchował rozlania krwie właſney/wßákże mieniąc/ieſliby przyßedł ná iego rece/áby wiecey dobrey ſławie iego ßcześćił/á niżli potomſtwu iego. Po máłey chwili woyſká ſie potkáły/Wegry porázono/y Polacy ktorzy byli pod ſpráwą Borathyńſkiego ná plácu zoſtáli. Krol Jan do Koßyc vbieżał/z Koßyc do Tarnowá. Tám

Bitwá nieforttunna w Wegrzech.

ná poboiſku Jan Borátyńſki zoſtał: knechći zoſtáwili go obrawßy zá vmárłego miedzy trupy/trzećiego dniá háyducy z ſtrony Wegerſkiey przechadzáli ſie po boiſku/on leżał w końſkim śćierwie: tám háyduk ieden wiedząc iż był porázon y z rotą: począł mowić/zábith tu cny Rycerz Boratyńſki / byſmy mogli iego ćiáło pochowáć. Vſłyßał w onym śćierwie/ozwał mu ſie/wźieli go z vczćiwośćią iáko człowieká zacnego z onego śćierwu / tráfili Páná iednego Wegerſkiego/proſili go/áby go wźiął ná kotczy á záwiozł do Koßyc. To vczynił on Pan/dał kożuch ćiepły/ koßule/ y pieniedzy/ barwierzá náiał áby go wyleczył. Przyiáchał potym do domu/tám záſtał źiećie/á oni ſie podźielili máietnośćią/y wßytkim pozoſtáłym ryßtunkiem iego/ktore był ſpráwił. Máßtálerz ktory od niego z koniem vćiekł/że go iuż zábito / iáchał potym do Tarnowá. Powiedźiano Krolowi iż Boratyńſki żyw/ niechćiał themu dáć wiáry: gdy przyßedl ná Zamek / Krol iął płákáć/ mowiąc/wßytkoſmy czarni Boratyńſki byli. nie máiąc wiele ſkárbu/ kazał mu dáć koń y piećdźieśiąth czerwonych złotych z ſkárbu: liſt mu dał mowiąc/gdy ſie wroce do kroleſtwá ſłużbyć hoynie nágrodze. On też iáchał/źiećiom ſwym onego przebaczył/co mu byli rozebráli dobrá iego miedzy ſie. O tym Janie Boratyńſkim wiele Hiſtorykowie pißą wyſławiáiąc meſtwo /y ßcześćie iego wielkie.

☞ Potomſtwo Janá Boratyńſkiego.

Kátarzyná Orzechowſka / mátká dźiśieyßego Sędziego Przemyſkiego.



Zoffija Zámiechowſka corká Janá Boratyńſkiego.



Bárbárá Orzechowſka / kthora bezplodu vmárłá.



Piotr Boratyńſki Káßtell. Belſki / mąż ſławny / Stár. Sámborſki. 1558.



Jan Borátyńſki ſyn tego Káßtelaná / człowiek zacny / 1578.



PJotr Boratyńſki ſyn Janow / o kthorymeś wyżßey czytał / był człowiek wielkiey ſławy / dla męſtwá y dowćipu / ktorego Krol ná wielkie poſługi vżywał. Bo z młodośći chował ſie w źiemiách cudzych ná Ryc erſkim chlebie w wielkim ßczęśćiu y ſławie. Kiedy Krolowa Boná wyieżdżáłá z Polſki do Włoch / Krol Auguſt miedzy inßymi Senatory roſkazał mu to / áby ią wyprowádźił / pożegnał od Krolá y od Krolewien. Gdy przyiácháli ná gránice / tám vczynił rzecz do niey żáłobliwą bárzo: Krolowa y wßyſcy oni ktorzy go ſłucháli / płákáli żáłośnie: Krolowa niemogąc więcey od płáczu mowić / rozrzewnioná od Boratyńſkiego Piotrá / kazáłá ſwym iácháć w drogę przedſięwźiętą: oni też w ſwą názad ſie wroćili.

Był też ſłan ná Wołoſkie gránice czynić ſpráwiedliwość Hoſpodárowi Wołoſkiemu Petryłowi. Krolową Izábellę śioſtrę Krolá Polſkiego wprowádźiwßy do Węger / vczynił iey táki pokoy / że ſtrony przećiwne były thego wdźięczne. Przyiáchawßy thám ztąd / będąc człowiekiem ſchorzáłym / z prac y z niewczáſow wielkich / vmárł rychło w Krákowie ná lekárſtwie / Roku 1557. przed Oktawą Bożego ćiáłá we śrzodę. Zoná iego Dźiedośycka Bárbárá ſynowi iego / ktorego odumárł w ßeśći lath / dáłá potym wychowánie vczćiwe młodośći iego / chowáiąc go ná náukách w Akádemiey Krákowſkiey / w Niemcech / potym ná Dworze Krola Auguſtá / ſkąd ſie ſpodźiewáć możem że ten Boratyńſki odnowi nam ſpráwy przodkow ſwych one zacne / á oyczyźnie ſwey bárzo lube.

☞ Domy inße ſtárodawne y zacne / ktore od tegoż Demetryuſá początek ſwoy máią / o ktorych ták doſtátecznie wiedźieć nie mogę / wßakoż to co teraz oczymá widzę / krotkoć tu wſpomnię.

Dom Strußow z Komorową ſtárodawny y zacny



Tych od Tátar zábitych 24. ludźi zacnych y mężnych.



N. Strus zá wieku mego Stároſtá Chmielnicki zábit od Tátar.



Gerzy Strus ſyn ie° Stár. Bráckáwſki y Winnicki / mąż ſławny / ktory z Tátáry y z Niemcy pode Gdańſkiem wiele á mężnie czynił.



Jákub Strus z Komorowá mąż sławny / ktory z Tátáry często á mężnie boiował 1578.



Máłgorzátá siostrá rodzona tych Strusow / Stárościánká Chmielnicka.



Z teo sie Komorowá piszą Komorowscy náżywcu Do stárodawny y zacny / ktorym wziął Krol Mátyasz w Węgrzech.



Piotr Komorowski z POdoliná / mąż wielki / Roku 1436. 7. Zamkow



O Antygonie wiele powieda wiek stáry /
Jákoś wielkie od szczęściá brał á znáczne dáry:
V mnie to máłe dziwy / gdyż sam widzę okiem /
A choćiam wiele skrążył po świátu szerokim /
Nie doznałem áby kto miał znácznieysze sztuki
Pokázowáć / y mężniey Rycerskiey náuki /
Jáko ten nász zacny Strus Gerzy z Komorowá /
Ono męstwo y siłá w nim Eneászowá.

☞ Dom Goráyskich z Goráiá stárodawny y zacny.

Demetry z Goráiá mąż wielki. 1382.



Jan Goráyski / Rotmistrz y mąż sławny / 1572.



Gerzy Goráyski / mąż sławny / Roku 1572.



Jádam Goráyski człowiek zacny / 1578.



Jan Lipski z Goráiá człowiek zacny / 1578.



Mikołay Lipski z Goráiá bráth Janow.



Anná Procháńská z Goráiá Páni świątobliweo żywotá / 1578.



Potomstwo Gerzego Goráyskieo drobne / 1578.



Potomstwo Adámá Goráyskiego drobne / 1578.



W Ielki Dom tych Goráyskich w Ruśi bywał záwżdy /
Weyźrzawszy w pierwszy tytuł przyzna mi to káżdy /
Ale y w tym co ieszcze widzimy ie wieku /
Nie vpuszczą w nich cnotá swoiego opieku.

Znáczni sa y w dowćipie/ znáczni w mężney spráwie/
Możeß Janá dźiś rownáć z Sycyusem práwie:
Bo go w káżdey potrzebie vyźrzyß gotowego/
Ták sławnemu mężowi/ męstwem podobnego.

☞ Domow inßych wiele zacnych/ w rożnych Woiewodztw.

Dom Czurelow stárodawny/ zacny y mężny.

Márcin Czurelo kthory w Wołoszech wiele á meżnie z Turki y z Wołochy ćzynił z rotą swą. 1572.

Potomstwo tego Czurelá drobne.

Dom Waśićińskich w Ruśi dawny y zacny.

Kásper Waśićiński człowiek zacny y mąż dobry. 1578.







Scibor Waśićiński brát ie°/ ktore go vrodźiłá Polánowska/ Roku 1578.

Helżbietá Belzecka Kásprá Waśićińskie° śiostrá rodzona. ROku 1578.

Potomstwo Waśićińskie° Kásprá drobne ktore ma z Lysakowską Kásżt. Chełmsk. corką.

Láhodowscy/ Wáńkowie/ Dō w Ruśi dawny y zacny/ ießcże w swey stárodawney wierze Ruskiey/ po ten ćzás trwa.

Zácháryaß Láhodowski z synowcy/ człowiek zacny/ 1578.






Smietankowie/ ná Podolu dawny y zacny y mężny.

Skorutowie/ w Przemyskiey źiemi Dom dawny y zacny.

Gerzy Skorutá/ człowiek zacny. Ludwik Skorutá człowiek zacny.

Potomstwo Ludwiká Skoruty/ kthore porodźiłá Paniewska Stár. Zydacz. drobne.

Jármolińskich Dom zacny y mężny.





Dom Droiewskich stárodawny y zacny.

Jan Droiewski/ Biskup Kuiáwski/ 1557.

Stánisław Droiewski Kásztellā Przemysl. 1578.

Jan Tomaß Droiewski Stár. Przemysl. 1578.

N. Herbortowa Kásżt. Sánocka/ Stár. Przemysl. śiostrá tego Stárosty/ 1578.







Kiliján Droiewski bráth Stáro. Przemyśl. 1578.

N. Droiewski/ Dworzánin Kro. Steffáná/ 1578.

Potomstwo Kásztellaná Przem. drobne.

Dom Michálewskich dawny y zacny w Przemyśl.

Máciey Michálewski Kánonik Krákowski.











Stánisław Michálewski Woyski Grodecki/ mąż sławny/ 1578.

Gerzy Michalewski brát thego Woyskie°/ człow. zacny/ y mąż sławny.

Anná Pukinicka śiostrá ich rodzona / białagłowá zacna.

Hinkowa śiostrá ich Michálewskich rodzona.

Stánisław Czech Michálewski/ zacny człowiek z syny.









Gerzy syn te° Czechá człowiek zacny y vczony.

Solomoński kto rzy z Michálew. iedne dzielnice máia/ Dom zacny.

Jan Hinek/ ktore° vrodziłá Michálewska/ mąż zacny.

Ośćisławscy / Biernáwscy / w Przemyskiy ziemi Domy dawne.

Dom Zoráwińskich ná Wołyniu stárodawny y zacny.

Jewláško/ ktory miał w Białey Ruśi wielkie dzierżáwy/ mąż zacny.

Wasil syn Jewláškow/ mąż sławny.

Márek syn Wasilow/ mąż zacny.

Hrehor syn Wasilow zábit pod Sokalem od Tátar.

Michal Zoráwiński ktory był Pisárzē X. Litewskie°/ potym Władyka Łuckim.







Alexánder syn tego Władyki Stárostá Łucki.

Márek syn tego Stárosty / ktore° vrodziłá Borzobohácianká.

Wásil Zoráwiński syn tegoż Stárosty / od theyże mátki.

Michał Zoráwiński Podkom. Łucki/ mąż sławny/ brát Stár. Łuckiego.

Potōstwo te° Podkomorze° drobne ktore mą z Zołkiewská.

Dom Zorátyńskich w Ruśi. Rynkowie ná Podolu.

Wereszczyńscy w Chełmski ziemi/ Zygmund z syny.

Dom Ziołkowskich stárod. y zacny w Lubelskim Woiewodztwie.

Sebástyan Bránicki Biskup Poznáński/ 1543.

Zygmund Ziołkowski Kánonik Krákowski. 1578.











N. Järmo-

N. Iármoliñſki mąż ſławny / ktory wielkości Pogan rownym pocżtem wielki odpor cżeſto dawa.

Krupſkich Dom ſtárodaw. y zacny / w Chełm. ziemi.

Drzemlikowie / Dom dawny y zacny / w Chełmſk. ziemi.

Lußcżewſcy / Chyßewſcy / w Chełmſki ziemi / Domy dawne y zacne.

Rocżymirſcy / Saporowſcy / Dobrácżewſcy / z Belſkiego Woiewo. Domy zacne y dawne.







PAtrzac ná ten tu orßak tych Korcżakow ſławnych /
Możeß meſtwo ich rownáć do Troiánow dawnych:
Naydzieß wiele podobnych Euphemuſowi /
A onemu żárkiemu Likoniſuſowi.
Azaß nie możeß bacżyć / po Pogan wielkośći /
Cżeſto ten had w Podolſkich kráinách rad gośći.
Ale przez te Korcżaki meżny odpor máią /
To ná Iármoliñſkiego iáwnie wyznawáią.

☞ Dom Bálábánow we Lwowſkim WOiewodztwie dawny y zacny / ktorzy ießcże w Ruſkiey wierze trwáią.

Dom Bálábánow / zacny y meżny.

Bálában / o kthorym w Kronice cżytaß / ktory z Szkánderbegem wiele Turkow pobił / ktore° potomſtwo tu z Albániy przyßło.

Hedyon Bálábā Władyká Lwowſki / 1578.

Wáśil Bálában mąż zacny bráthe° Władyki. 1578.

Iwan Bálában mąż ſercá wielkiego / choćiaż nie ſłyßy áni mowi / 1578.

Gerzy Bálában w Litwie ſie ożenił.

Potomſtwo tych Bálábanow drobne.





MEżni Bałabanowie co z tym Herbem chodzą /
Tu od cżáſu dawnego w dobrey ſławie brodzą:
Pomniß przodek Pogány iáko bijał meżnie /
Z Chryſtuſowym Rycerzem / y iáko potężnie /
Bálában ná wßem odpor dawał wielkiey zgrái /
Cżego Polſka / Węgerſka Kroniká nie tái:
Naydzieß dziś v potomkow nie odmienna cnotę.
A do wßytkich pocżćiwych ſpraw wielką ochotę.



☞ Leszko Biały syn Kázimierzow / obran ná Krolesthwo POLskie/Roku 1194. ten był ták od pospolstwá názwan/dla białych włosow.


Grzymisłáwá/ corká Járosłáwá Ksiażećiá Ruskie° żoná iego.




Bolesław syn Leszká Białego.


Sálomea corká tegoż Królá.

TEGO cnotá Oycowska ná wszytkim rzadźiłá/
A miłość v poddánych wszytkich mu mnożyłá:
W młodym lećie był obran/ále wnetrzne boie/
Te czyniły ták zacney głowie niepokoie:
Zábit chytro od własnych ołdowników iego/
Miáło Rycerstwo POLskie wielką żáłość z tego:
Wszákoż nieprzebaczył BOG cnoty iego ony/
Syn ná POLskie Krolestwo był záraz wsádzony.



☞ Początek Herbu Lzáwia/ ktory ma być wszystek biáły w błękitnym polu.



TEN od dawnych Belinow swoy początek niesie/
Został Rycerz od woyská zásnał w gęstym lesie/
We śnie mu sie ták zdáło/iż nieprzyiaciele/
Szli do woyská Polskiego/czynili szkod wiele.
Porwał sie nie rozmyślnie/vćiekał strwożony/
Lud bacząc iego trwogę skoczą z káždey strony/
Pytáią co sie dzieie: Rzecze/vćiekayćie/
Wielkośći nieprzyiaćioł w mieyscu nie czekayćie.
Lud sie spráwi porządnie/iáko ku potrzebie/
Wiedząc o pewney straży że wszad koło siebie:
Obieżą straż/nie widzą ták strászliwey trwogi.
On potym k sobie przyszedł nędzniczek vbogi.
Wroćił sie táski prośił/ wyznawáiąc winę/
Rospowiedział dowodnie tey trwogi przyczynę.
Dárowano go gárdłem tákie piątno dano/
Vrwawszy sztukę Herbu łzáwicem názwano.

☞ Potomstwá Rycerzá tego/coby Herbu tego vżywáli wie dzieć nie mogę/ gdyż sie wszyscy do Ostoie á do Przegonie ćisną/ choćiaż w tym rożność wielka/ owo mieśiące á tu podkowy.



☞ BOLESław Wstydliwy / syn LESzká Białego / ná Krolestwo obran przez Prándote Biskupá Krakowskiego / z Domu Ráwicow / y przez insze Pány / Roku 1243.

Kingá Bele Węgerskiego Krolá corká żoná iego.





WTYM y cnotá y dobroć bárzo wielka byłá /
Miłosierdzie / á prostość tá go zgołá żyłá:
W spráwách nie vstáwiczny / myslistwem sie parał /
A co Pánu przystało o to sie nie stárał:
Przez to iego niedbálstwo Polská wyniszczoná /
Ze wszad od nieprzyiaciol ogniem opaloná.
Vmárł śiedm á trzydźieśći máiac wieku swego /
Nie vczynił w tym Páństwie porzadku żadnego.

☞ Nádánie kleynotu Debno człowiekowi Rycerskiemu narodu Tátárskiego / vt in Historia. 1244.



WIelkie woysko Tátárskie czyniac szkody wielkie/
Ogniem burzac y szabla Chrześćijáństwo wszelkie.
Popaliwszy Miástá/wśi/wybrawszy Klasztory/
Gnáli plony/iák pástuch bydło do obory.
Ná gorze Łysey Klasztor bogáty złupili/
Y wszytkie Zakonniki w kośćiele pobili.
Drzewo Krzyżá świetego w srebro opráwione/
Insze skárby zánieśli ná Pogáńska strone:
A niechcac Pan długo mieć tám drzewá świetego/
W oney ziemi plugáwey/wneth Chaná wielkiego
Poczał trapić niemoca/lud mu trapił morem/
Trupy iák drwá leżáły/tuż przed iego dworem.
Dowiádował sie z trzaskiem od wieszczkow przyczyny/
Powiedźieli/Gaurski BOG mśći sie swey winy/
Że mu z iego kośćiołá wźieto coś znácznego/
Przywiedźiono y wieźniá potym státecznego/
Ktory zeznał iż ták iest/masz tu drzewo świete/
Ná nim Krystus zwyćiężył Dyabelstwo przeklete.
A to poki w tey źiemi tu bedźie leżáło/
Sam w rychle zginać muśisz/ludźi twych niemáło.
Zaraz Chám kazał wołáć by sie obrał táki/
Żeby z ney źiemie wyniosł/ták strászliwe znáki.
Zá namowa pánienki z Domu slácheckiego/
Obrał sie Rycerz ieden rodu Tátárskiego/
Ktory niosł ono Drzewo/y Pánne wźiął z soba/
Postał Carz poczeth wielki/z ták zacna osoba.
Gdy przyiáchał do POLski z namowy Pánieńskiey/
Ochrzćił sie/á wiodł żywot práwy Chrześćijáński.
Krol baczac iż maż godny/ná swoy go dwor wezwał/
Dał mu Herb Krzyż/y swoim go Rycerzem názwał:
Z Pánna/ktora był przyniosł/ná Debnie dźiedźiczke/
Kazał dáć slub/do zamku Debná dał włość wszytke.
Z ktora żywac w małżeństwie/wiodł żywot pobożny/
Zwano go Rycerz Debno/był człowiek nabożny.
Kośćiołow wiele w POlszcze porzadnych zbudował/
Y skárby tymi co miał bogáćie fundował.

☞ Nábycie pod krzyż tego dwoygá VV kthore zowa Virgo violata, niewiedzac własnego poczatku tey spráwy/ktore od tegoż Krolá iemu były przydáne.

RYcerz co Abbánck nośił ku czći mu przymowił/
Nie iesteś ty ták dobry iák ia: to mu mowił/
Aniś godźien z dobrymi mieć społku żadnego/
Gdyżeś ty iest z narodu pśiego Pogáńskiego.
On maż Debno/do Krolá zarázem bieżawszy/
A krzywde y niewinność swa opowiedźiawszy:
Prośił pilnie/byś mi dał plác z nim ná swym dworze/
Aza mie BOG ná stawe tu iáwnie wspomoże.
Krol mu tego pozwolił/koiac on żal iego/
Chcac pátrzyć y ná mestwo Rycerzá nowego.

A iż spráwiedliwośći BOG gotow káżdemu
Pomágáć/poszcześćił w tym mężowi onemu/
Zbił meżnie Abdánczyká. á w tym Krol záwołał/
Abyś mie iego gárdłem dźiś prosze dárował.
Vczynił to zárázem wszákoż o znák prosił/
Tego zwyćiestwá swego áby wiecznie nośił.
Krol ćiesząc serce iego meżne dostáteczni:
Rzekł/iego Herb pod twoim nośić bedźiesz wiecznie.

☞ A tu masz dawną zacność potomstwá Rycerzá tego/ktore Kroniki y Kátálogi wspomináią/ y te o ktorych ia w tym wieku wiedźieć mogę.

Rycerz Debno Scytha. ROku 1244.

Od tego dźiś idą Domy te zacne/á naprzod Dō Sienieńskich.

Iasan Sedźia Krákowski był/ Roku 1300.

Dobesław z Olesnice Woiewodá Sendomirski. 1436.

Jan z Olesnice Márszálek Koroñy/ 1436.







Jákub Sienieński Arcybiskup Gnieznieński/ 1472. vmárł 1488.

Zbigniew Olesnicki Kárdynał y Arcybisk. Gnieznień. wźiet 1488. ten Burse Jeruzalem zbudował/ vmárł/1493.

Jan Sienieński/ ktory był Rycerzem sławnym zá młodych lath/ potym Kásztel. Háli-ckim, w thym wieku Arcybiskupē Lwowskim/1578.

Andrzey syn tego Arcybisku. mąż zacny.

Stánisław syn tegoż Arcybi. człowiek vczony.
Mikołay syn tegoż Arcyb. człowiek zacny y vczony.







Jan Sienieński Kásztel. Zarnowski/ 1578.

Potomstwo tego Kásztellaná drobne.1578.

Jan Sienieński/ Kászt. Hálicki poseł do Turek od KroLá Steffáná/ 1577.

Mikołay Sienieński Podkomorzy Sánocki/ 1577.

Potomstwo tego Kászt. z Paniewská drobne.






N. Sienieński/ Podkomorzy Sánocki/ człowiek zacny.

Jan syn iego/ktoreᵒ vrodźiłá Strzechowská.

Potōstwo teᵒ Podkomo. ktore porodźiłá Sobkowná kászt. Sendō. corká.

Olesniccy w Krákow. y w Sendō. Woie. ieden Dō z Sienieńskimi.

Potworowscy/w Kálisk. Woiew. Dom stárod. y zacny/iednáż dźiel.

N. Potwo-

N. Potworowſki Sedzia Káliſki/ człowiek zacny y vczony. iedná dzielnicá z Potworowſkimi.



Sulimowſcy / w Sierádz. Woie. Dō dawny y zacny/ z Mileiewá/ z Potworowſkimi.



Czymińſcy Dom ſtárodawny y zacny/ iedná dzielnicá z Sulimowſkimi.



Piotr Skrońſki/ człowiek zacny. Stániſław Pozowſki człowiek zacny y vczony.



Czaykowie w Sendomierſkiey Natkowſcy w Przemyſki ziemi Domy dawne.



¶ Inſzych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

Znáczny z dawná to ieſt Dom ná ſpráwách vcżćiwych/
 Czytay ſobie o zmártych/á nápátrz ſie żywych:
Jáko znácżnie oycżyznie ſłużą w ſpráwie káżdey/
 Muśimy krom pochlebſtwá przyznáć im to záwżdy:
Wiele gwoli oycżyznie Sienieńſcy tráćili/
 A broniąc iey niewcżáſow nie máłych vżyli.
Ogladay tego Janá w tey Inſule nowey/
 Nie obierzeſz ná beben z niego ſkory zdrowey/
Ktorey z młodośći ſwoiey nie ſzánował nigdy/
 Czyniąc znácżnie z Pogány/o Ruſkich pańſtw krzywdy.

LEſzko Czarny/ bráth Pudykow/ ná Kroleſtwo POLſkie obran od Pánow z Máłey Polſki/ ROku/ 1279.

Gryfiná Bulgárſkiego Kśiążećiá corká/żoná iego.





Dat mu był BOG fortune/ dał y śiłe mężną/
 Miał káżdy nieprzyiaćiel to głowe potężną:

Gdy przez Warßá dość meżnie gromił Ruś/Tátáry/
Przed iego woyskiem/woyská ich wielkie pierzcháły:
Ośm tyśiecy ná plácu Pogánow poległo/
Dwá żywo poimano/drugie śie rozbiegło.
Sam wielkie woysko Litwy/Iáćwingow poráźił/
V rzek Narwie/y Niemen/tám ich pyche zráźił.
Wielkie ßczęście y meſtwo BOG mu był dárowáł/
To/ważąc z Chrześćijány/ſam ſobie popſowáł.

☞ Początek y nádánie kleynotu / ktory zową Doliwá w tym wieku/przeto iż tám idąc do tego Zamku/ woyſko POlſkie niezácznie/wiedząc od pewnych śpiegow o nieprzyiaćielu/ktho: rzy zamku Liwá chćieli doſtáć / częścią mocą/ częśćią fortelem. Ten ma być w białym polu Roże trzy czerwone/to pole z tymi Rożá: mi ma być w błekitnym polu.



KIEDY mimo Zamek Liw ßło woyſko nie máłe/
Trálfili ná Iáćwingi Pogány zuſſále/
Ktorzy chćieli fortelem lud z Zamku onego
Zwabić/ſkáźić do gruntu zacność/y moc iego.
Oni ludźie Pogáńſcy náßych nie poſtrzegli/
Chcąc chęć ſwoie wykonáć/ná ſtronie vlegli:
Poſtáli pod on Zamek śpiegá dowćipnego/
Rycerz co Rożą nośił śpießył śie do niego:
Odrzućiwßy oſtrogi/ßedł pod ſáme mury/
Gdźie niebaczył przyſtepu/áni żadney dźiury/
Wdał śie w gadki z pohánicem/ podług iego myſli/
Iákoby przyść do ſławy o tym w ſercu kryſli/
Mniemáiąc by był z Zamku/ pieknie go łágodźi/
By z nim mowił táiemnie ná to pilnie godźi:
Rzecze/czegoć potrzebá v mnie wßytko zyßczeß/
Tylko powiedz/czego tu pod tym Zamkiem ißczeß.
Chćiałbym widźieć Stharßego/powie mu ßpieg prawde/
A iż mi to powiedaß/że v ćiebie nayde
Wßytko co mi potrzebá/trzymam to o tobie/
Kiedy maß czás do ßczęśćia nieſtráćiß go ſobie:

Radź o tym iákobyśmy ktemu Zamku przyszli/
  Wy y z wászymi státki wolnobyście wyszli:
A ty z swymi potomki bedźiesz wiecznym Pánem/
  O tym chcesli poydź/á sam rozmow sie z Hetmánem/
A ia tobie przyrzekam zá wszytke swobode/
  A tu kedy cie widze/sam z nowu przywiode.
Szedł Rycerz do Hetmáná/ná sersze rozmowe/
  Wątpi áby wynieść miał ná zad żywą głowe.
Przyszedwszy przyobiecał Hetmánowi pewnie/
  Iże mu podług myśli chce posłużyć wiernie:
Obawia sie áby straż ludźi nie zoczyłá/
  Chcąc rychło vyść z obozu dawa przyczyn śiłá:
Vpewniwszy godźine/w ktorą miał przyść k niemu/
  Chćiał áby też on przyrzekł zá nagrode iemu:
A obaczywszy mieyscá położenie tego/
  Obaczywszy y wielkość spráwe woyská iego/
Szedł á vdał sie chrostem skryćie k obozowi/
  Rospowiedźiał státecznie te rzecz Hetmánowi:
Ktory wdźiecznie posługe przyiąwszy od niego/
  Obiecał mu nagrode zá te prace iego/
Tylko áby do końcá/iuż to miał ná pieczy/
  A przemyslawał pilnie/o ták zacney rzeczy/
Ktoraby im społeczną sławe vczyniłá/
  Pámieći nieśmiertelney znácznie nábáwiłá.
Kazał áby sie wszyscy ták vspokoili/
  Cicho w pewną godźine w gotowośći byli:
Ze wszytkich stron roskazał ludźie poszykowáć/
  A drugim ná przechodźiech ćiásnych zástepowáć.
Sam iáchał do Hetmáná według przyrzeczenia/
  Ktory nie bedąc pewien iego vszczenia/
Był ostrożny. On w nocy czásu niezwyktego
  Przyszedwszy/tym vćieszył wodzá Pogáńskiego/
Kazał áby przede dniem pogotowiu byli/
  Do Zamku y do Miástá przespiecznie skoczyli.
Dawszy wiáre Pogánin/ták wierney osobie/
  Roskazał by Rycerstwo odpoczeli sobie.
Rycerz po máley chwili/kiedy spoczywáli/
  Rozumieiąc iż sie iuż ludźie przybliżáli/
Skoczy ná koń Hetmáński/w tym okrzyk vczyni/
  Wnet podusczy trebácze z trabámi rzeskimi.
Pogánie przeleknieni/ co czynić nie wiedzą/
  Polacy sieką/ wiążą/ ći zdumieli siedzą.
Po ták zacney rosprawie/y lubey robocie/
  Poczeli przemyslawáć o Rycerskiey cnoćie:
Iemu ono zwyćiestwo przyználi ták zacne/
  Wszyscy zá nim prośili o nagrody znáczne.
Krol nádał Miást/wśi wiele/y trzy Roże krwáwe/
  Aby były pámietne służby iego práwe:
Białą droge á pole Száfirowe dano/
  Iż serce we wszem czyste/y życzliwe znano.

☞ A tu masz potomstwo zacne Rycerzá tego/ ktore Kroniki Kátálogi wspomináią wielkimi miłośniki oyczyzny swey/ ktorych y w tym wieku obaczysz wielką zacność y rozrodzenie.

Jan mąż zacny/ wspomina go Długosz Herbu tego/ 1289.

Jan Biskup Poznáński/ żył lath 12. vmárł/ 1320.

Wincenty Kárdynał Arcybisk. Gnieznie. Elec. 1437. mortuus 1448.

Jákub Podskárbi Koronny/ 1459.

Jan Biskup Poznáński/ Roku 1360.







¶ Tego kleynotu dziś vżywa Dom stárodawny y zacny Rzeszowskich/ ktorych przedtym Przodkowie nosili Herb Pułkozia/ potym dziedziczki zostáły/ ktore strácity Pułkozie/ á wniosły Doliwe/ á to ták szło/ y to własny początek ma Dom Rzeszowskich.

☞ STánisław de Strożyská mąż sławny/ ktory v Królá Kázimierzá Wielkiego/ otrzymał był ná wieczność Rzeszow/ y gruntu w obiazd ná trzydzieści mil. Potym był syn iego Arcybiskupem Lwowskim: był też tychże Rzeszowskich Biskup Krákowski/ z tegoż Herbu Pułkozia. Jan Rzeszowski synowiec tego Arcybiskupá/ miał też Janá/ ktory potym miał Augustyná meżá zacnego: ten Augustyn nie miał iedno dziewke/ kthora dał zá Kmite Sobieńskiego/ Dynow/ Rzeszow dał mu po niey. Ten Kmitá nie miał theż iednej corke/ po ktorey Mościsz de magna Kożmin/ wziął Sobieńską/ Rzeszowską włość: ten Mościsz/ nie miał też syná/ tylko corke/ ktorą poiął mąż zacny/ od ktorego dziś idą Rzeszowscy dzisieyszy.

Mikołay z Zerkowá kászt. Miedzyrzecki/ ktory poiął był the dziedzicke Mościcá z Koszminá corke/ 1462.

Jan syn te° Mikołáiá mąż zacny/ 1489.

Mikołay syn Janow/ mąż sławny/ 1500.

Piotr syn Janow człowiek zacny/ zszedł bez potomká/ 1500.

Jan syn Mikołáiow mąż sławny.







Mikołay syn Janow człowiek był zacny pokoy miłował.

Zoffija Janowá corká Sepichowská Stár. Lezeyska dziś Bieykowska Stolnikowa Przemyska.

Kátárzyná Niewiárowska/ corká Janá Rzeszowskiego.

Adam Rzeszowski/ ktorego vrodziłá Laska Woiewodzanká Sierádzka/ 1578.

PATRZ iáko tu sroga śmierć wiele námießáłá/
A iáko ludźie godne predko sprzewracáłá/
Nie folguiąc Duchownym/nie folguiąc meżnym/
Záden coby iey odpárł/nie był ták poteżnym.
Wßákoż nas tym w tym wieku wiele vćießyłá/
Ze z tegoż krzá látorośl piekną zostáwiłá:
Z ktorey Rzeßowskich Domu vrośćie ozdobá/
To iáwnie Jádámowá znáczy nam osobá/

☞ Domow inßych zacnych w rożnych WOiewodztwách wiele/ktorych ile wiedźieć moge/ tuć w tym rzedźie pokaże.

Dom Sobockich stárodawny y zacny/kthorego iuż nie stáło.

N. Sobocka z Gorki Woiewo. Poznáń. ktora vrodźiłá Woie. Leczycka Járuntowną. 1575.

Dom Kloczewskich sthárodawny y zacny/ ná Podláßu.

N. Kloczewski Stárostá Máłogoski.

Potomstwo iego kthore vrodźiłá Nißczycka drobne.







Sielnickich Dō stárodawny y zacny w Krákow.

Jan Sielnicki/ człowiek zacny.

Goyskich Dom/ ná Podláßu zacny.

Bobrowniccy w Sendom. Woie. Dō dawny.

Dźikowie támże. Dźik Przebisław Kásztel. Zarnowski/ 1436.







Treccy z Wielkiey Polski Dom stárodawny.

Wrzebscy/Mleczkowie w Kráko. Wo. w Bieckim Powiećie.

Gorzyccy/Záchárzewscy/Skepscy z Káliskiego Woiewodztwá.

Máciey Záchárzewski Rothmistrzē był ná Orßey mąż sławny/

Zełeccy/Jemiołkowscy/z Sierádzkie° Woiew. w Litwie mießka.







Slesińscy/w Bełskim Woie. Dō dawny y zacny.

Lubieńscy ná Kuiáwach Dom stárodawny.

Rádłubscy z Czerskiego Powiátu.

Andrzey Lubieński Podskárbi Koron. 1436.

Głebockich Dom ná Kuiáwach zacny y stárodaw.

Gerzy Głebocki/ ktory był ná Gálerách v Turkow w wiezieniu czás niemáły/mąż zacny.

¶ Jnßych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

W Jelką wonią te Roże nam z siebie dawáły/
Teraz iákoś ná pokoy bárzo sie vdáły/
Gdźież sie oni Soboccy/ktorzy w wielkiey sławie
Zyiąc/nam záronili/co ten kleynoth práwie/
Znácznie záwsze sprawámi swoimi zdobili/
Czym wielką chęć/y w inszych do tego budźili.
A dźiś/by nie bogáctwá/cnotá poptacáłá/
Nie w iednym by sie godność wielka okazáłá.

☞ Przyszcie Grzymálczykow z Niemiec / kthorzy tu záwżdy dla dobrych spraw swych ludźmi wielkimi bywáli / y po then czás tych tytułow nie trácą / ći nośili trzy wieże czerwone w żołtym polu/á iż nie tu iest nádány w thym Krolestwie / nie⸗chcę o nim nic pisáć/nie będąc dobrze świádom / áni dowodu ná to pewnego nie máiąc/then mąż ktoremu był pierwey nádan/zwano go Zelberszwech/był mąż státe⸗czny/w powieśći trefny/skapy/y dźiś thákże o potomkách po⸗wiedáią.



RYcerzowi mężnemu ten Herb naprzod dano/
Ná ktorego ochotę ták znáczną pátrzano/
Kiedy z nieprzyiaćioły będąc w srogim tanku/
Zbił ich wiele ręką swą/ y obronił Zamku.
Zelberszwech miał nazwisko/ iáko go widźiano/
Tákowyż znák spraw iego zá kleynoth mu dano/
Męża z bronią dobytą/á on w bronie stoi/
Broniąc mężniey oyczyzny/ niżli Hektor w Troi.

☞ A tu masz potomki zacne/ktore Kroniki tu v nas w POL⸗szcze znácznymi wspomináią/ y te ktore ia zá swego wieku znáć mogę/ co vżywáią kley⸗notu thego.

Dom Potulickich w POLßcze wielkiey stárodawny y zacny.

N. Potulicki/ Woiewodá POznáński.

Piotr Potulicki/ Woiewodá Plocki/1578.

Potomstwo tego Woiewody/ktore porodziłá Orßulá Lwowska/ corká kášt. Kowálskie°/ drobne.

Dom Wkrzeńskich w Plockim Woiew. stárodawny y zacny.

Wálenty Wkrzewski ná Wolhyniu/ máž slawny/ ktory był poiał Báworowská X. Zbáráskiego śiostre rodzona máž slawny.

Był Arcybiskup Gnieznieński te° Herbu/zwano go Suchy wilk/ Roku/1373.

Dom Kobylnickich w Krákowskim Woiew. stárodawny y zacny.

Jákub Kobylnicki/ o kthorym czytay v Kromerá/1410.

Dom Gárwáskich sthárodawny y zacny.

N. Gárwáski/ Kánonik Plocki. 1575.

Synowcy thego Kánoniká ludzie zacni.

Rybscy z Gostyńskiego Powiátu/ Dom stárodaw. y zacny.

N. Rybski Podstoli Gostyński z syny zacny y dobrego żywotá.

Báránowskich Dom ná Podgorzu w Pilznieńsk. Powiećie Dō da.

Czompskich Dō ná Dobrzyńskiey ziemi stárodaw. ktory wiele R. P. służy á prawdziwie.

Andrzey Czompski Podsedek ziemie Dobrzyński/

Dom Goslickich z Plockiey ziemie dawny y zacny.

Jan Goslicki/ Podstárośći Brzeski człowiek zacny.

Marcin Goslicki Ardziekan Plocki vtriusq; Iuris Doctor.

Dom Grudzinskics

Janus Grudzinskij castelan Hakielskij bil wskabie bogati gospodars wielkij Milosnik Rzeczi pospolti

Jan Grudzinskij czlowiek Woini wielkij vczicziel zacni y prziklad[n]ij czlowie

Zigmunt Grudzinskij czlowiek zacny y spokoiny noij pamienczi [?] basków swoiczhu swim

Wáwrzyniec

Katarzina Grudzinska ktoram wspal Jan Konarskij kastelan kaliski pani vrodziwa madra rostropna wspora wacs swics pilna gospodini wielka wskarbiecs niepodleissa miedzi insimi

Ztu masz Dom zacni Panow Grudzinskics y ktorics wiedziecz niemoze 1589

Wawrzyniec Goſlicki Kantor Płocki / vtriusq; Iuris Doctor, Kanonik Krakow. 1578.

Páweł Goſlicki bráth tegoż Kánonik Krákowſki / 1578.

Wálenty Goſlicki Podſędek Płocki / Roku 1578.

N. Głogowſki / Dziekan Płocki / Pułtowſki Kánonik / vczony człowiek / Grek / Żyd dobry.

Biegánowſcy / o de Srzody Dom zacny y dawny.







Woyćiech Biegánowſki Kánonik Poznáńſki.

Mikołay Biegánowſki / w Węgrzech zábit.

Stániſław Biegánowſki mąż dobry.

Grzymáłowie / ná Podgorzu Dō dawny.

Jákub Grzymáłá z bráćią C. K. J.





Grábowieccy / Dom ſtárodaw. y zacny z Wielkiey Polſki.

Jan Grábowiecki człowiek zac.

Gábryel Stároſtá Mławſki / Ochmiſtrz.

Stániſław Grábowiecki bráth tegoż Stároſthy. Kr. Auguſtá długo

Sebáſtyan ſyn Sthániſłáwow / ktory ná Dworze z młodośći ſłużył.






Ludzyckich Dom ſtárodawny y zacny.

Borkowſcy z Sierádzkiego Woie. Dom zacny.

Gerzy Domárat w Sendomirſk. Woiewodz.

Borkowſcy / z Czerſkiego Powiátu.

Swiſzowſcy / w Wiſlickim Powiećie.

Máłochowſcy / z płockiego Woiewodztwá.

Zaleſcy z Zakroćimſkiego Powiátu.

Niegalewſcy / Budziſzewſcy / z Poznáń. Woie.

Záſádzcy / z Dobrzyńſkiey ziemie Dom dawny.

Gaśieńſcy / máia ná Wołhyniu / Dom zacny.







¶ Inſzych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

☞ Kleynoth Bodulá w POLszcze dawny/ ktory ma być trzy Lelije białke w polu błekitnym/ skad przyszedł ábo zá co go nádano/ dostátecznie wiedziec nie moge/ y ktoreby go Domy vżywáły niewiem/ tego Herbu był Arcybiskup Gnieznieński/ ROku 1278.

Marcin Arcybiskup Gnieznieński Mnich. Roku 1279.





☞ Przyszćie do Polski z Niemiec Rycerzá/ ktory nosił Lwá z muru czerwonego w modrym polu/ iż tu poiał dziedziczke z Domu Prawdzicow/ ktorzy nosili Koło zá herb/ kthore v nas prawda zową/ ná ktorey misy ná stoł stáwiáią/ został sie przy tym tytule przodkow żony swey: to Domy z dawná zacne/ ná ktorych pátrząc wielkie rozrodzenie/ nie vmiem z nich pokázáć Domu przednieyszego.



TEN nazwisko tu w POLszcze to otrzymał nowe/
Wziáwszy corke/ z imieniem wielkim/ Rycerzowe/

Ktory nosił táki znák/co gi prawda zwano/
Ná czym misy ná stole v przodkow stáwiano/
Wielkimi potym ludzmi/dla dobrych spraw byli/
Znácznie Krolestwu temu/y wiernie służyli:
Stad znáć/iż sie w tytule z wola Boża zgodził/
Bo pátrz iáko sie znácznie w tym Páństwie rozrodził.

☞ A thu obacz wielka zacność y rozrodzenie tych Prawdziców w rożnych WOiewodztwách.

Dom Latálskich z Łábiszyná stáro dawny y zacny.	Máciey z Łábiszyná Woiewodá Brzeski/1413.	Jánuß Latálski/ Kásżt. Gnieznie. 1505.	N. z Łábiszyná/ Woiew. Poznán. miał synow 3. 1558.	Stánisław Latálski Stár. Jnowłocław. y Tucholski/syn ie°. 1578.
				
Jánuß Latálski mąż sławny/tego Woiewody syn.	Gerzy Latálski/ mąż sławny tego Woiewody syn.	Dom Nißczykich w Płockim Wo. stárodaw. zacny.	N. Nißczycki Woiewodá Płocki/ 1159.	Jan Nißczycki/ mąż zacny y siły wielki/ktory podkowy łamał/postronki drotowe tárgał.
				
Bárbárá corká Janowá/ Kloczewska Stáro. Máłogoska.	Anná Piekárska Podkomorzyna Brzeska / corká tegoż.	Kryßtoff Nißczycki syn tegoż Woiew. mąż sławny Stá. Przasnyßki.	Potomstwo ie° drobne/ ktore porodziłá Kosobucka Kásżt. Liwsk. corká.	Piotr Nißczycki/ człowiek zacny / ktory R. P. wiele służy.
				
Helżbietá Piotrá Nißcz. corká/ktora vro. Mágerowná Anná.	Dom Sieprskich z Gulczewá stáro dawny y zacny.	Andrzey Sieprski WOiewodá Ráwski.	Máłgorzátá Nißczycka Woiew. Płocka/the porodziłá Máłgo. z Gulczewá Sieprska.	Jádwigá Czárnkowska Generałowa W. Polski/ Stár. Pyzdrka.
				

Anná ktora byłá zá Kućieńskim potym zá Zarebá teraz zá Zlotkowskim.



Szczesny Sieprski z Gulczewá kaßt. Rypieński / 1578.



Piotr syn te° Káß. Rypieński / ßzedł bez potomká / 1560.



Adam Sieprski syn te° káß. ktore° vrodziłá Zoffija Szczáwińska / vmárł wieku swe°. 7.



Anná Szczesnego corká ktora byłá zá Wolskim / teraz zá Piwem / ná ktora przyßłá máietność po bráći.



Dom Kryskich stárodawny y zacny.



Stánisł. Kryski Woie. Mázow. Stár. Płocki Poseł do Moskwy wielki / 1578.



Dom Szczáwińskich stárod. y zácny / w Gostyńsk. Powiecie.



Sásin Szczawiński / Sedzia Gostyński.



N. Szczáwiński / Káßt. Sochácżewski / z wielkiego Szczawiná.



Páwel Szczáwiński káßt. Łęczycki ktore° vrodz. Anná Wolska siostrá rodzona moderni Epis. Plocen.



Zoffija ktora byłá zá Sieprsk. Andrzeiem Káßtell. Rypieńskim dźiś zá Gostomskim Woie. Ráwskim.



Jádwigá Sámowska corká Káßtellaná Sochácżewskiego.



Anná Vchańska Woiewodzicow. Płocka / corká tegoż Káßtellaná / od Wolskiey Anny.



Potomstwo Káßtel. Łęczyck. corki y synowie ieszcze młode / kthore porodziłá Duninowná Anná.



Dom Golińskich stárodawny y zacny / w rożnych Woiew. máią.



Jan Goliński / człowiek był zacny / z Opinogory sie pisał.



Bielscy ludzie zacni / Márćin ktory Kronike Polską po trzy kroć wydawał.



Joáchim Bielski syn Márćinow / Adolescens optimi ingenij, & Pôêta.



Dom Łászczow / w Lubelskiey ziemi / stárodawny y rozrodzony.



Dom Łaźniewskich w Bełskiey ziemi stárodawny y zacny.

Dom Gostomskich z Gostominá z Ciechanowskie° Powiátu.

Gostomscy w Litwie ieden Dõ ludźie zacni/ mężni y vczeni.

Kinickich w Bełskim Woie. Dom zacny y dawny/ wyßli z Mázowß.

Kuchárscy w Ciechanowskim Powiecie Dõ zacny.







Kuchárscy w Ruśi Dom zacny/ ieden Dom z tymi.

Zábiccy Dom zacny y stárodawny.

Dom Parysow stárodawny y zacny w Mázowß.

N. Parys Stár. Czerski/ człowiek zacny.

Lasewscy z Kryskiemi iedn. dzielnicá/ w Płockim Woiew. iuż zeßli.







Brzescy Dom zacny y stárodaw. N. Brzeski Chorąży Wysogrodz.

Policcy: w Wielkiey Polßcze/ Dõ zacny y ludźie vczeni y mężni.

Woyciech Tarżcki z Káliskie°. Mákośiey w Ruśi człowiek zacny.

Wolczkowie/ w Chełmskim Woiewodz. Dom zacny y stároda.

Nieborscy w Ciechanowskim Powiecie Dõ stárodawny y zacny.







Smitkowscy/ Leßkowscy/ Strzałkowscy/ Sokołowscy/ w Bełskim Woiewodz.

Rádánowscy Dõ stároda. y zacny. Rukálscy z Liwskiego Powiátu.

Strożewscy z Wysogrodzkie° Po. Sieniccy/ z Nurskiego.

Brochowscy/ Láściewscy/ Miśiewscy/ Nieborowscy z Socháczewskiego.

Sekowscy z Płockiego Woiewo. Stánisław ktory sie w Krák. Woiewodz. ożenił.







¶ Inßych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

CO im to dał nazwisko/ nie mylił sie ná tym/
A snadź w nich wiecey budził chęć do tego zá tym.
Słowni to záwße ludźie pod tym cechem byli/
Dla prawdy rozmnożenie tu ßerokie wźieli.

Nißczyckich

Niſzczyckich/Rádzánowſkich/Kryſkich ludzi dwornych/
Sierprſkich/y meznych Láſzczow/Polickich wybornych/
Wodzow woyſk cudzoziemſkich/być ſie okazáły
Spráwy zacne/ vyźrzałby tego karb niemały.

☞ Przyſzćie Kuſabow z Czech do POLſki/ktorzy nośili kámień młyńſki ſzáry zá kleynoth/ páprzycá żelázna/ w białkym polu w Helmie ſzczeniąth ośmioro.



W Czechách we wśi Sláchćicá iednego zacnego/
Przydáło ſie knuotownie to poddáney iego/
Ze iednym porodzenim trzech ſynaczkow miáłá/
Czemu ſie żoná iego bárzo dziwowáłá:
Mowiąc/iż to nie może być moy mężu miły/
Aby te wſzytkie dźieći z iednym Oycem były/
Poczęłá ią ćiemiężyć/dawáiąc iey winę/
Ześ ty do cudzołoſtwá podáłá przyczynę.
Oná niebożątecżko ácż niewinna byłá/
Z wielkim wſtydem przymowek tákowych vżyłá.
BOG ktory záwſze pilnie ſtrzeże cnotliwego/
Y vſtáwiczną pracą ma o ſpráwách iego/
Skarał onę ſzczebiotkę z iey gębą wſzeteczną/
Tego dźiś potomkowie noſzą pámięć wieczną:
W kilká mieśiecy dźiewięć ſynow vrodźiłá/
Tám dopiero niewinność poddáney bacżyłá/
Mąż w ten czás nie był w domu/myśliſtwem ſie báwił/
Kiedy ten dźiw troiáki BOG ná świáth obiáwił:
Páni pomniąc/poddáną iáko obwiniáłá/
Tych ſie dźieći mężowi vkazáć wſtydáłá:
Zmowiłá ſobie bábę by ie potopiłá/
Tylko ſyná iednego ſobie zoſtáwiłá.
Bábá z dźiećmi do wody/á Pan iedźie z polá/
Chce oględáć co nieśie oná bábá zgołá:
Spyta/co to maſz bábo? bábá ſie wezdrgnełá:
Rzekłá/że ſie wyżlicá w dworze oſzczeniłá/
Nioſę Pánie táſkáwy/Páni mi kazáłá/
Abym ie co naprędzey do rzeki wmiotáłá.
Pan zárázem z koniá zśiadł by ſzczenietá widźiał/
One bábę ſtrách wielki/y z iey fałſzem wydał:

Zbládłá/kryie podołek/z boiáźnia ſie wierći/
Iuż ná poły zmartwiáłá/co ſie boi śmierći:
Pan iey záyzrzy ná fártuch/zárázem ſie zdumiał
A coby to zá dźiw był námniey nierozumiał.
Bábá zárázem z ſtráchu powiedáć poczęłá/
Iże mie twoiá Páni/ná to námowiłá/
Iednegożći ſynaczká zoſtáwiłá w domu/
Ośm ich zgubić kazáłá/dla wielkiego ſromu.
Pan wſpomniał/iż BOG raczy wybáwić káżdego/
Gdy widźi od złych ludźi fałßem śćiśnionego:
A iż to iego ſpráwa ten cud w domu iego
Vczynion/mßcząc ſie wielkiey háńby poddánego:
Pobrawßy one ſyny/iáchał z nimi do wśi/
A tám im wychowánie doſtáteczne dawßy/
Nádał y wielka wolność Młynárzowi temu/
A iáko iego włáſne kazał chowáć iemu.
Przyiáchawßy do domu/iákby nic niewiedźiał/
Bábie tákże pod gárdłem wſpomnieć zápowiedźiał.
Páni go zaraz z ſynem łágodnie przywitá/
Gdźieśćie byli mileńki: z pokora go ſpyta.
On żone poćießywßy zámilczał wßytkiego/
Miał dźiatki ná baczeniu/do czáſu ſłußnego:
Potym kiedy podroſły/ſpráwił ſławne chrćiny/
Niechćiał by dłużey były dźiećmi młynárſkimi:
Gdyż ſámo przyrodzenie w tym go wyświadczyło/
Iż były iego właſne iáwnie okazáło:
Przyiaćioł náproſiwßy ſpołecznych w gromáde/
Vczynił z nimi o tym tákowa poráde:
Co záſłuży táka mać/ktoraby ſwe ſyny
Potráćić roſkazáłá krom żadney przyczyny:
Wßyſcy ſie zezwoliwßy/ten dekret wydáli/
Ták ſroga okrutnice/ná gárdło ſkazáli:
Oćiec one ſyny ſwe iednáko vbrawßy/
Z onym co przy nim mießkał iedne bárwe dawßy/
Kazał ſłudze áby mu w dom przyniośł wyżletá:
Sługá ßedwßy/zárázem one pácholetá
Wßytkie przywiodł przed gośćie/on co przy máćierzy/
Chcac áby widźiał pieſki/przećiw nim wybieży.
Weßli ſpołem do gmáchu/gdźie gośćie ſiedźieli/
Coby były zá dźieći tego niewiedźieli/
A gdy im roſpowiedźiał Oćiec one ſpráwe/
Sedźia káżdy zárázem zwieśił łeb pod łáwe.
Odpuśćił żenie wine one ták okrutna/
A poćießył gromáde iey przyiaćioł ſmutna:
Ale ná wieczna pámięć/tákiey dźiwney ſpráwy/
W ktorey iż mu ták ßczęśćić raczył Bog łáſkáwy/
Aby inße brzydzac ſie iey wyſtępkiem tákiem/
Piatnował one ſyny ſwe tákowym znákiem:
Dał zá Herb kámień Młyńſki/gdźie ſie wychowáły/
A w Helm ono nazwiſko/co od báby miáły.

☞ A tu masz potomki/kthorzy tego kleynotu vżywáią w tym wieku/y te ktorzy go przedtym vżywáli.

Dom Wárszewickich w Mázowszu stárodawny y zacny.



Stánisław Wárszewicki Woiewodá Mázowiecki. 1301.



Jan Wárszewicki Kásztellan Wárszewski.



Stánisław Wárszewicki syn iego/ człowiek zacny y vczony/frater Societatis IESV. 1578.



Krysztoff Wárszewicki człowiek zacny y vczony. 1578.



Siekluccy ná Podlászu / Dom zacny/y Rotmistrze mężni bywáli z tego Domu.

Strusieńscy z Podlászá / Dom zacny y mężny.



Lochowscy/ w Mázowszu Dom zacny y stárodawny.



Jwiccy z Łęczyckiego Woiewo. Dom dawny z zacny/ w więzieniu był w Tátárzech Mikołay.



Grochowscy z Łęczyckiego Woiewodztwá.

Zupkowie w Sendomirskim Woiewodztwie v Wislice.



Nieprzeccy/ w Wielkiey POLszcze Dom zacny.



Jnszych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

Dom Grodzinskich
Jan grodzinskij
ktori służył krolowi
stephanowi komorni
cza potim zigmunto
wij z. [illegible]
starijnoij pan. [illegible]
1584

V Tego Domu wodzem był Duch Boży záwżdy/
Czytáiąc ich początek przyzna mi to káżdy:
Widząc dzisieysze spráwy potomstwá zacnego/
Jż wzgárdziwszy powagę świátá obłudnego/
Stárodawnych przodkow swych wielkimi tytuły/
Do ktorychby mogły przyść ozdobne Jnfuły/
Wszytko tu w podley cenie Warszewickich máią/
W służbie Bożey á w cnocie tylko sie kocháią.

☞ Przyszcie z Weger Korwinow/ ktorzy nośili zá kleynoth ptaká czarnego/ ktory w nośie trzymał pierścień/ w polu czerwonym: ći Korwinowie w Węgrzech byli ludźie zacni/ y tegoż kleynotu Janá Korwiná z Hunyadá syn Mátyasz był Krolem Węgerskim/ vt in Historijs. Roku 1459.



MOgłáć źiemiá Węgerska mieć z kleynotu tego
Krolá w spráwách Rycerskich dosyć fortunnego:
Nie podleysze ozdobe to Krolestwo niesie/
Z Janá Kochánowskiego/ ktory w czarnym leśie
Wśi Oyczystey mieszkáiac/ tákim wierszem śpiewa/
Jakiego y Helikon podobno nie miewa:
A snać by mieli mowić po Polsku Bogowie/
Jśćieby z Kochánowskim przestáli ná mowie.

☞ A tu masz potomki/ ktorzy w POLszcze tego kleynotu Korwiná vżywáia/ á naprzod

Dom Kochánowskich stárodawny y zacny/ w Sędomirskim Woiewodztwie.



Jan Kochánowski/ ktorego własnie możemy zwáć Oycem ięzyká POLskiego.



Domy

☞ Domy insze stárodawne y zacne / ktorzy rowny początek z Domem tych Kochánowskich máią.

Dom Máłeczeńskich zacny w Sędomir. Woiewo. Marcin/ Jan Krysztoff/ Woyciech / ludzie Rycerscy.

Páwłowscy w Lubelskim Woiewodztwie Dom dawny.

Młodniccy / w Rádomskim Powiecie Dom dawny.

Bieńkowscy / z Ciechanowskiego Powiátu.

Inszych Domow wiele w rożnych Woiewodztw.







☞ Z tego kleynotu Rycerz sławny Korwin / ktory był poiął Pánnę z Domu Pobogá. Tey przyiaciele nie chcieli strácić kleynotu przodkow iey sławnych/ále zmieszáli herby ich/á ze dwu ieden vczynili: widząc Rycerz iż mu to nie niosło żadney zelżywości/ przyzwolił/ y nosił záwżdy ten kleynoth w błękitnym polu tym ksztaltem/iáko go tu widzisz.



☞ A tu masz potomstwo/ktorzy w tym wieku vżywáią kleynotu tego.

Dom Drożyńskich stárodawny y zacny/w Ciechanowskim Powiecie/Rycerze mężni bywáli záwżdy.

With Drożyński Kánonik Płocki/ Pultowski.

Páweł Drożyński Kánonik Płocki / Wárszewski.

Woyciech Drożyński zá lat młodych ie° mąż sławny bywał/ bráth tych Kánonikow.

Páweł syn Woyciechow Drożyński / kthory się ná Podolu ożenił.











Iákub Drożyński syn tego Woyćiechá ktore° vrodźiłá Podoskа.

Máráćyáná Krozewska corká Woyćiechá Drożyńskie°/ the vrodźiłá Anná Podoska.

Dom Kraśińskich/ktorzy właśni sa Drożyńscy/ po wśi tylko nazwisko máiа.

Fránćiszek Kraśiński Biskap Krákowski.

N. Kraśiński Archidyakon Krákowski.
N. Kásztelan Sieprski brát iego.






Jan Kraśiński/ Sedźiá Ciechanowski/ ktore° synowie sa ludźie zacni.

N. Wodyńska/ corká te° Sedźie° Kásztellanká Liwska.

Wroblewskich/ Dom stárodaw. y zacny / iedē Dō z Kraśińskimi.

Lanieccy/Szuccy/ Pieniećcy wszytko iedná dźielnicá z Kraśińsk.

Rebowskich Dō z Ciechanowskie° Powiátu zacny y dawny.






N. Rebowski/ Kásztellan Ciechanowski.

Gábryel Rebowski Rotmistrz sławny ná Podolu.

N. Rebowski Rotmistrz sławnyná Podolu/y támsie ożenił/ma potōstwo z Páczeńska.

Topczewskich Dō z Leszczki/w Łożieńskim Powiećie.

Káspеr w Ruśi sie ożenił Topczewski/ y támże żywie.







Gorscy z Łukowskiego.
Bágińscy z Warsoskiego.

Szeplewscy/Olszewscy / z Belsk. Hárbowscy / z Drohickiego.

Jan Josiewski / z Łożieńskiego.

Romanowie v Przasnyszá/ thych może wyniść pięć álbo sześć set ná potrzebe / ći máia skrzynkę swa / do ktorey sie składáia / ná káżdy rok/ á kiedy ná ktorego przygodá przyidźie/z tey skrzynki płácа.






☞ Kleynoth stárodawny POLski/traby trzy oprawne złotymi obreczámi/w polu czerwonym / zá coby własnie nádáne były wiedzieć ináczey nie moge: tákem słyszał od iednego stárego człowieká sláchcicá POLskiego/ktory mi powiádał Histo rya w te słowá:

§ Był przy Leszku Czarnym Tátárzyn Chrzczony/ktorego zwano Ordyńcem/ten gdy iáchał ná łowy z Krolem/nádiáchał straż/ábo zagō Tátárski/widzac iż mu trudno było vćiec/poczał z nimi mowić iezykiem ich żem ia też iest z rodu wászego/y rad z wámi do swey ziemie poiádę/tylko mie posłuchayćie: Jest tu ze mna Krol Polski w tey puszczy/á ták z was przebraw szy sie mężow dobrych kilká poiedźcie zemna/ á ia go przywabie traba do siebie. Kiedy go poimamy/bedziemy mieć zań wielki okup. Pogáni mu sie dáli námowić/ on ie odwiodł dáleko od ludu ich: w iechawszy w puszcza / kiedy rozumiał o swych iuż blisko/dał znáć iezykiem POLskim/wrzekomo wołáiac ná psy/ y trabiac/ rzekł strzeżćie sie otho Pogáni: ći co przy Krolu byli/ sprawili sie porzadnie/wywiodwszy Pogány w mieysce przestrzeńsze pogimáli/dowiedzieli sie sprawy od nich pewney o woysku ich. Wskok postáli do zamku Krákowskiego po ludźie: oni oczekiwáia rychłoli im Krolá przywioda zwiazánego/kthory predko do nich sam z ludem przyszedwszy poráźił Pogány. On Ordyniec prosił Krolá áby nań łaskaw był zá iego wierna posługe: Krol mu powiedźiał / z ochota dam ocż prosić bedźiesz. Prosił o herb/áby go mogł mieć iáko insze Rycerstwo Polskie: Krol mu rzekł/iákiego chcesz tedyć dam. on prosił áby mu dał trabe / tákim kształtem iáka ná sobie miał/krolewska. Krol ochotnie mu powiedźiał/ nie iedne/ ále trzy/záraz mu dał y opátrzenie wielkie/á vczynił Rycerzem swym / zwano go długo miásto Jordaná Pántem Ordynem/potym przyłożyli J/á zwáli áż po then wiek y teraz Jordanem.



☞ A tu masz potomki/ktorzy w tym wieku vżywáia kleynotu tego/ ktore Kroniki wspomináia y ktore w tym wieku znáć moge.

Dom Jordanow stárodawny y zacny.



Jan Jordan z Zákliczyná/ Stáro. Oświećimski/ Zupnik Krák. Zup. 1507.



Spitek Jordan z Zákliczyná/ Káßt. Krák. Przemyśl. Stáro. zostáwił z Anna Sieniáwską corek pięć.



Helzbietá Bonárowa corká tego Káßt. tá potym byłá zá Ligeza / Káßt. Záwichoyska/ Stár. Biecká.



Anná Zebrzydowská WOiewodzina Káliská.



Mágdáléná ktora byłá zá Wapowskim potym zá Sobkiem z Sulejewá/ Káßt. Sendomirská.



Bárbárá kthora byłá zá X. Piotrē Zbáráskim/ teraz zá Zborowskim / Márßałk. Nad. Stár. Rádomsk.



Zoffija Sámuelowa Zborowska corká tegoż Kásztellaná Krákowskiego.



Szpitek Jordan Rotmistrz K. J. M. mąż sławny y fortunny.



Jákub Jordan / Rotmistrz sławny/ kthory z Herbortowna Káßt. Belskiego corka ma potomstwo



Jan Jordan Rotmistrz sławny / mężny y fortūny.



Jest tych Jordanow niemáło meow dobrych/ ktorzy w bitwie Wołoskiey z Bogdanem Woiew. mężnie sobie poczynáli.



Rowinickich Dō w Przemyśl. ziemi dawny zacny



Fálęzewscy z Kálískie° Woie. ná Wołhyniu.



Miekickich Dō stárodawny y zacny, w Przemyśl.



Wárzyckich Dō Winárskich w Pilznień. Powiećie zacny.

Pákoßewskich Dō w Sánockiey ziemi zacny.

Sosnickich Dom w Káliskim Woiewodztwie.

Jan Sosnicki / z syny zacny.

Gorzkowskich Dom w Chełmskiey ziemi zacny.

N. Gorzkowski/ Sędzia Chełmski z bráćią.



N. Gorzkowski / w Lithwie człowiek zacny ieden Dom.



Inßych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.



Ogromny

Hromny nam záwżdy dźwiek te traby dawáły/
Jeszcze tego y w wieku tym nie zániedbáły:
Bo o meżnych Jordaniech vsłyszyß to záwżdy/
Przodkow swych násláduie w zacnych spráwách káżdy.
Znáia Tátárskie hordy/Tureckie zawoie/
A Niemieckie tabory/meżne syny twoie.
Zacna Polsko możeß sie z tego wielce chłubić/
Tylko sie kochay w cnocie trudnoć sławe zgubić.

☞ Kleynoth dawny w Polßcze/ktory zowa suche kownáty/ trabá tylko iedná/ktora ma byc w polu czerwonym/ skadby byłá/y zá co ia nádano niewiem.



☞ Potomstwá co tego kleynotu vżywáia iest wiele zacnego/ w rożnych woiewodztwách á naprzod

Rownáccy w Ciechanowskim Powiecie Dom stárodawny.

Słowikowscy/ z Mákowieckie° Powiátu/ w Litwie.

Jákub Słowikowski w Lickim Powiecie.

Waśilewic Tuckowski/Jan tám że tego Herbu.

Dom Huhrowieckich zacny w Rusi y meżny.









Milánowscy/ w Krákowsk. Woiewodztwie Dom zacny.

Milánowscy/ná Podolu ludzie zacni y meżni iedē Dom.

Inßych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

☞ Przyszćie Herbortow z Czech/kthorzy sie záwżdy pisáli z Fulsztyná/ktorzy nośili trzy miecże gołe w iábłku źielonym/w czerwonym polu/Dom záwżdy zacny bywał dla spraw poczćiwych.



☞ A tu masz potomstwo kthore ieszcze w tym wieku vżywa tego kleynotu/ Herborty z Fulsztyná/ktore pámiec moiá niesie.

Herbort z Fulszty ná Stárostá Bar ski/ktorego dwie corce zostáły.

N. Łanckorońská / Stárośćina Skálska. Kászt. Miňskim.

N. tegoż Stáro. corká Páná/tepo rodz. Krotowská ktora dźiś iest zá Woiew. Inowloc. corká.

Mikołay Herbort mąż sławny y ozdobá kráiow Podolskich.

N. Herbort Biskup Przemyski.







Stánisław Herborth Kásztellan Lwowski/Stárostá Sámborski.

Mikołay Herborth Stárosthá Lwowski.

Jan Herbort Kászte. Sánocki Stáro. Przemysl. człowiek zacny y vczony/ktory Státut Polski/Kronike Láćińska wydał dostátecznie.

N. Herbort Kásztellã Belski człowiek zacny y wielki miłośnik oyczyzny.

Syn tegoż Kászt. Belskiego Woyćiech Herbort w Chliplách/te° vrodźiká Hodnowsk.







Jan Herborth brát tegoż Woyćiechá/ ktory był wźiął dźiał ná Podgorzu.



Jákub Herborth z Miźieńicá człowiek zacny/ then zostáwił ſyná y dwiecorce.



Bárbárá z Gorki Káßt. Miedzyrzecka/ śioſtrá rodzona Biſkupá Przemyſkiego.



Jan z Brochnalá człowiek zacny mężny y vczony.



Máłachowſka Spićimirſka Káßtellanká/ corká Káßtellaná Belſkiego.



Abram Herbort Miźieniecki/ ktore° vrodźiłá Wapowſka.



Dwie Pannie te° Abrámá Jákubowe corki.



Jan Mikołáiow ſyn/ ktorego vrodźiłá Lánckorońſka.



Piotr ſyn Stároſty Lwowſkiego.



Synowie Káßtellaná Lwowſkiego.



Vcháńſka Stárośćina Drohobycka/ corká Káßtel. Lwowſkie°.

N. Sieniáwſka/ corká thegoż Káßtel. Lwowſkie°.

Jordanowa corká Káßt. Belſkiego/ ktora byłá zá Weglińſkim.

N. Snopkowſka corká Káßtellaná Belſkiego.

N. Oporowſka/ corká Káßtellaná Belſkiego.







WIdźiałeś te ozdobe ſławnego kleynotá/
Ktorym ieſt piatnowána cnych Rycerzow cnotá/
Ci cżerſtwośćia wiecżny znák potomſtwu ziednáli/
Gdy lotne iábłko z gory ná miecże porwáli.
Aleć dźiś potomſtwu ich nie ćiężko nim władáć/
Acż mi w tym krotkim wierßu trudno o tym gádáć:
Pełno ſławnych Herbortow po świećie ßerokim/
Z ich ſpráwámi/ná ktoreś y ſam pátrzał okiem.
Acżći nam iákoś predko ich godność vchodźi/
Wßákże tych cnoth nam z ich biodr Bog potomſtwo rodźi.

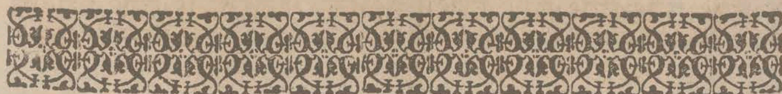


☞ Cielatkowa Herb dawny w Polszcze / ktory ma być puł miesiacá/drugiego połowicá/z pośrzodku iego wychodzą na rogách gwiazdy żołte/w polu błekitnym: komu= by go nádano/ábo ktho go vżywał w tym wieku wiedzieć niemoge.



☞ Modzelá Herb dawny w Polszcze/ kthory ma być krzyże białke trzy w błekitnym polu/komu go nádano/y kto= by go vżywał wiedżieć niemoge.





Jeleń czerwony w biáłym polu/ ſkadby przyſzedł/ ábo zá co nádan/ wiedźieć pewnie nie mogę: wſzákoż ieſt kleynoth dawny w POLſzcze/ tego kleynotu ieſt Domow wiele zacnych á naprzod



Sobkowie z Suleiewá Dom ſtárodawny y zacny.



Sobek z Suleiewá Kąſzte. Sendomirſki/ Stáro. Wárſzewſki/ tego potomſtwá ieſt synow kilka y corek.



N. Sobkowná Sienieńſka Podkomorzyna Sánocka.



N. Sobkowná/ śioſtrá they Podkom. rodzona zá Kilianem Droiowſkim.



Dom Páleckich ſtárodawny y zacny.



Sebeſtyan Pálecki ná Kraynie/ kthorego Zebrzydowſka vrodźiłá mąż zacny.



Filip Pálecki/ ktory chlewy bydłu murował/ á ſam w drzewiánym gmáchu śiadał.



Seweryn Pálecki człowiek zacny.



Woiakowſcy/ w Przemyſkiey źiemi/ Dom zacny.



Dubaniewſcy/ támże Dom zacny.



☞ Przyszsie do POLski Rycerzow dwu/ktorzy nośili kleynoth pole czerwone w biáłkym / tho byli Pochnerowie Jan y Henryk liberi Barones ex familia Austriaca / od kthorych thu wielkie Domy były áż po ten wiek/spraw meżnych Przodkow swych náśláduiac : Ten kleynoth wział potym nazwisko od Henryká Kotwic/ktory sie oženiwszy w Lusenskiey ziemi/wział miásteczko po tey zenie swey / ktore názwał Kotwic/od tegoż czásu y Pány y kleynoth zwano Kotwicámi.



TEN sámá miłość sławy w ten tu kray wegnáłá/
W wielkiey potomstwo iego zacnośći chowáłá:
Bo krwia to pole krwáwe często polewáli/
Strzegli áby białłego ni wczym nie mázáli.

☞ A tu masz potomstwo od tych Pochnerow/ktorego obacz wielka zacność y rozrodzenie.

Jan Pochner/ktory sie był ożenił/w Schowskiey ziemi poiał dziedziczkę/ miáł z nia te syny. Mikołay od ktorego ida Długcy.

Jánisław Arcybiskup Gnieznieński / ROku 1341.

Henryk od ktorego ida Krzyccy / w Wielkiey Polszcze Dō zacny.

Mikołay od ktorego Długcy ida miał te syny Piotrá / Mikołáiá / Henryká.











Piotr syn Mikołáiow/miał Henryká / Symoná/ Wincente° Anne ktora był dał Pękowskiemu.

Symō Piotrow syn miał Krysztofá / Bárbáre zá Bukowieckim.

Mikołay wtory Mikołáiow syn/ miał Dawidá / Stánisłáwá Nankrá/Piotrá mnichá/ Zoffiia.

Dawid miał corke Zoffiia/zá Gościewskim.

Gościewskamiáłá dwie corce/ iedná zá Málechowskim Janem / druga zá Rokoszewskim Kászt. Srzemsk.m.

Nanker

Nankier miał syny / Woyciechá / Máciejá / Shakowa / ktora ma potomstwo w Głogowskim.

Woyciech syn Nankierow miał dwie corce / Anne Gromkowska / Jádwige Rostworowska.

Grõkowska miáłá corke zá Zeláwskim Anne / Orszule zá Jákubem Rostworo. máią potõstwo oboie.

Máciey Nánkierow syn / miał te syny / Nankrá / Máciejá / y cztery corki.

Piotr syn Mikołáiá wtore° Stárostá Pyzdrki y Koniński.






Henryk Mikołáiá pierwsze° syn / miał syny / Janá Kásprá / Mikołáiá Piotrá, corki 2 iedná iácháłá z Krolowa do Anszpáchu / druga zá Grudzieńskim.

Kásper syn Hęrykow / miał z Leszczyńska / Woyciechá / Piotrá / corká iedná zá Sydnickim / druga iecháłá do Báworskiey ziemie z Krolewna.

Piotr Kásprow syn miał z Potulicka / Andrzeiá / Janá / Bránicka / Pászkowska / Milánowska.




Sydnicka miáłá dziewke zá Lukaszem Rydeńskim.

Rydeńska miáłá dwoch synow y dwie corce / iedná zá Zurowskim.



Andrzey syn Piotrow / miał syny dwá / corce dwie.

Mikołay Dluski Andrze. syn mąż sławny / kthory z młodości swey naprzod ná náukách / potym ná Rycerskim chlebie sie schował.

Wojciech syn Andrzeiow Dluski / mąż zacny.

Bránicka / corká tegoż Andrzeiá / ktora porodziłá Stánisławá Dworzániná / Grzegorzá Stároste Niepołõsk. Bobowska / Geraltowska máia potõstwo

Pászkowska miáłá Piotrá syná od ktore° Jádã / miał syno. 7. corce 2.






Milánowska syná miáłá Janá y corke Chámcowa / ktora też ma potomstwo.

Henryk Janá Pierwsze° syn / od ktore° idą Krzycy / miał Hęryká Mikołáiá / Fryderyká / Kõrádá / Záyfredá.

Henryk syn Henryká Krzyckiego miał Janá syná y Brede.

Jan syn Henrykow miał corke Jádwige zá Bnińskim / ktora vrodziłá Biskupá Poznáńskie° / szłá potym zá Gorskiego Stáro. Schowsk. od ktore° dziś Stár. Schowscy.






Brygidá byłá zá Kościeleckim.

Mikołay ſyn pierwße go Henryká/ ſyn Krzyckiego/ te ſyny miał y corki.



Andrzeiá Arcybiſkupá Gnieźnieńſkiego.



Janá Podkomo. Poznáń. Bernárdyná Mnichá.



Anne ktora porodziłá Rydzeńſkie Łukaßá/ Woyćiechá/ Stániſławá/ Dłuſká/ Woyćiechowa Przybyſławſká/ Korzeńſká.



Jan Podkomor. ktory miał ßeść ſynow/ od ktorych teraz ieſt wiele potomſtwá.



Zebrzydowſka śioſtrá Podkó. vrodziłá Woiew. Brzeſkie°/ od ktorе° idźie Podcząßy dźiśieyßy Nadw. Biſk. Krák. Woiew. Káliſk. y Mikołáiá.



Frydrych ſyn Henryká pierwßego Krzyckie° ſyn/ też ſyná miał Frydrychá.



Od tego Frydrychá Zgorſcy/ Henindowſcy/ Wilkowſcy/ Wryßkolſcy/ te zowa Kotwicámi.



Konrad od ktorego idą Grodliſcy.



Seyfryd od ktorego Goliccy/ y Miedzyrzeczá.



Káſper Smolik/ w Krák. Woiew. z potomſtwem człowiek zacny.



Tegoż kleynotu był Kotwic Koniußy Kro. Zyg.



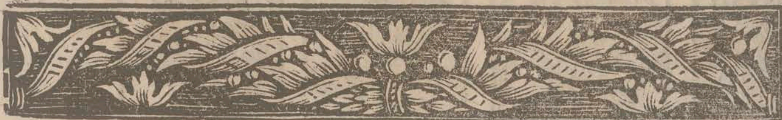
Te° Koniußego potomſtwo Stár. Niepołomſka.



A ſyn ieſt bráth tey Stároſćiny.



CI máia ſwoy początek z Domu Rákuſkiego/
Kotwicowie z Pochnerv od przodká iednego/
Tylko że rożność w bárwách/ tákże w Helmiech máia/
Gdyż to rożno zá rożne zaſługi nádáia:
Ci noßa ná kozonie reke z mieczem zbroyna/
Zá one ſwoie czerſtwość w meżnych ſpráwách hoyna/
Kotwicowie połowe kámieniá młyńſkiego/
Dla wielkiey śiły przodká Henryká ſławnego.



Początek

☞ Początek y nádánie kleynotu Szeligá / od thego mężnego Krolá / ktory ma być puł mieśiacá / y krzyż złoty w czerwonym polu.



BOR wielkie woyſko Litwy do Polſki wtárgneło /
Nie máłe zátrwożenie w ludźiech vczyniło.
Krol mężny z ſwoim woyſkiem do nich ſie wypráwił /
Aby lud poſpolity z onych trwog wybáwił:
Bedac iuż nie dáleko o tym rozmawiáli /
By pod lud dla iezyká co predzey wyſłáli /
Rycerz ſpráwny Szeligá znák ſwoiey ochoty /
Chcac pokázáć Krolowi inſze przeſłe cnoty /
Jáko czeſto á znácznie przy potrzebie káżdey /
Mężnie doſyć poczynał / nacz Krol pátrzał záwżdy:
W máłym pocżćie pod woyſko Litewſkie podbieżał /
Gdy lud vffáiac ſtraży iuż przeſpiecżnie leżał /
Vkradkiem porwał meżá o puł nocy práwie /
Ják rzekł / przywiodł Krolowi / co przyiał łáſkáwie:
Dowiedźiawſzy ſie ſpráwy od wieżniá onego /
Niechćieli dáć Pogánom ſpocżynku żadnego:
Bieżeli do ich woyſká / mężnie porázili /
Korzyść co nieśli z Polſki wſzytke im odieli.
Krol ná pámiatke wiecżna dał znák Rycerzowi /
Przyłożywſzy mu mieśiac k złotemu krzyżowi /
Ktory świećił życżliwie oney ćiemney nocy /
A krzyż że ná Pogány dodał mu BOG mocy:
A włożył to dla tego záraz w pole krwáwe /
Znácżac ku ſobie ſzcżeśćie od Bogá łáſkáwe.

☞ A tu maſz potomki w tym wieku / ktorzy tego kleynotu ſławnego vżywáia / y Przodki ich / ktore Kroniki dla dobrych ſpraw nam vkázuia.

Borysłaus mąż zacny nazwiskiē Szeligá/Roku 1320.

Bodzetá Arcybiskup Gnieznieński / Roku 1382.

Mágierowie/z Przewodowá Dō stároda. y zacny/ ktore° potomstwo corki zostáły.

Zoffija Herbortowa Kásztel. Bełska bez potomká zeszłá.

Anná Niszycka Woiewodzicowa Plocka.











Bárárá Bełżecka.

Kátárzyná Kárápczewska.

Mikołay Mager/ ktore° corká tylko zosthálá/ zá Secygniewskim byłá.

Miereccy Magerowie są własni / Symon był mąż wielki.

Złoccy w Wislickim Powiecie Dom zacny.











Troiánowskich Dom w Sendomirskim Woie. stároda. y zacny.

Andrzey Troiánow. Rotmistrz/ w Obertyńska bithwe mężny wespoł z Bálickim stał.

Stánisław syn tego Rothmistrzá / Leśnicy Podlásk. był Rotmistrzem ná Tykocinie v skárbu Królá Augustá.

Wysokińscy/ z Podlásza Dom dawny.

Goreccy w Sierádzkim WOiewodztwie.

Szeligowscy / z Sierádzkie° Woiewodztwá.

Sławscy/ Andrzey z Włodymirskie° Pow.

Chlistowscy / w Mińskim Powiecie.

Márkowscy/w Wielkiey Polszcze od ktorych idą te Domy.

Gorscy/ Czárnotulscy/ Dabrowscy/Dobieszewscy Domy zacne.

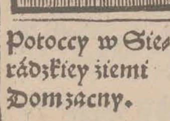


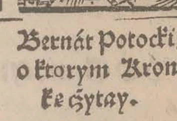


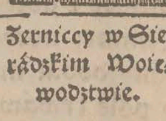


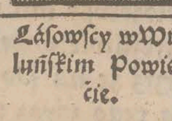


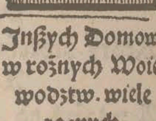












Potoccy w Sierádzkiey ziemi Dom zacny.

Bernát Potocki/ o ktorym Kronike czytay.

Zerniccy w Sierádzkim Woiewodztwie.

Łásowscy w Wieluńskim Powiecie.

Inszych Domow w rożnych Woiewodztw. wiele zacnych.











Iesliż

JEsliż Przodek był smysłny/á do boiu chćiwy/
Tedyć ten wßytek narod Szeligow poczćiwy/
Nie tráći tákiey chęći y dowćipu tego/
Ják záleca nie dawny wiek Troiánowskiego:
W tákowey cnoćie własnie dźiś iego synowie/
Nie nowiná im Moskwę kołátáć po głowie:
Abym ći miał opisáć iáwnie inße cnoty/
Nie zráchowałbym krotkim wierßem ich ochoty.

☞ Początek kleynotu Prosná/ktory ma być Lew niosąc trzy wieże ná grzbiećie/ w polu błekitnym.



POLACY w obleżeniu gdy od Czechow byli/
V Zameczku Przemetá/tám bárzo zwątpili/
Widząc wielkie woysko ich: owdźie trzech seth ludu/
Nie było do potrzeby okromia mostkudu.
Mąż ieden z pośrzodku ich wdał sie w tráktath z nimi/
Powiedźiawßy dostátek/moc Zamku przed nimi.
Wźiawßy z nimi przymierze/do czásu krotkiego/
Stárał sie by mogł dostáć rátunku iákiego/
Ziemią sie potáiemnie/gdźie ßły stáre rury/
Bárzo snádnie dokopał do przestroney dźiury:
W tym dostawßy iezyká z taboru Czeskiego/
Dowiedźiał sie vmysłu prętko Hetmáńskiego/
Ktory sie kazał dawno iuż kopáć pod Zamek/
W czym mu prętko on Rycerz zepsował ten tanek:
Zábiwßy swego sługę/y meżá onego/
Włożył listy w zánádrá táiemnie do niego/
W ktorych pisał Stárośćie od Królá znáć dáiąc/
Ze go miał mieć ná ratunk namniey niemießkáiąc.
Czechowie gdy názáiutrz ćiáłá nádiácháli/
Záraz coby zacz były prędko rozeználi.
Donieśli Hetmánowi listy nie poćießne/
Ten vczynił od Zamku wnet rußenie spießne:

A oni

A oni w tym o rátunk do Krolá poſtáli/
Od ktorego / po cżáśie predkiego doſtáli.
Krol ná znák Rycerzowi tey ſtáłośći iego /
Przyrownawßy go do Lwá/zwierzećiá meżnego/
Włożył mu ná iego grzbiet trzy wieże cżerwone /
Znácżac wiecżnie w nim rozum y śmiáłośći one:
A iż ná ſwoim grzbiećie Zamek od zginienia
Wynioſł y lud wybáwił ná nim z obleżenia.
Potym kiedy v rzeki Proſná / ták rzecżoney/
Wyrwawßy ſie z ſwym ludem ná wielkie zagony /
Woyſká Krolá Czeſkiego poráźił niemáło/
Skad tu przy nim nazwiſko ná wiecżnosć zoſtáło.

☞ Potomſtwá Rycerzá thego wiele w POLßcże Wielkiey ktorych ia nazwiſk wiedziec nie moge.

Baleńſcy ná Dobrzyńſkiey ziemi/ Dom zacny.



Báleńſki Podcżáßy Dobrzyńſki.



Wilżeńſki w Ruśi tegoż Herbu vżywa/ bo też z tám teo kráiu wyßedł.



☞ Drzewicá kleynoth ſtárodawny POLſki/kthory ma być/ Mieſiac żołty/y dwie gwiazdźie w błekitnym polu.



CZARNY Leßek kiedy go zá Krolá obrano /
Przez Prokopá z Drzewice naprzod mu znáć dano:
Przy inßych vpominkách / znák ſwoiey rádośći/
W polu błekitnym Mieſiac złoćiſtey iáſnośći
Dał/á przycżynił y te dwie gwiazdźie ku niemu/
Pokazał chec Monárchá zacny poddánemu.

¶ Drudzy powiedáią iż nosił Gwiazdę/do ktorey mu Krol przyczynił Mieśiąc y Gwiazdę drugą: Potomstwá te° Rycerzá iest wiele w rożnych Woiewodztwách ktorzy vżywáią kleynotu tego.

Záiączkowskich od Piotrkowá/ Dom stárodawny y zacny.

Mnißkowscy/ w Belskiey ziemi. Dom zacny.

☞ Sztemberk kleynoth dawny w POLßcze/ ktory ma być Gwiazdá złota w błekitnym polu/ ten sámo własne nazwisko wydawa że nie iest Polski kleynoth/ ktoby go też tu w POLßcze vżywał wiedzieć nie mogę.



☞ Kleynot w POLßcze dawny/ktory iest nádány od Kśiążąth Mázowieckich/támże iest Domow nie máło w tym kráiu co go vżywáią/ ten ma być nogi trzy w botách stároświeckich/ ostrogi ná nich w czerwonym polu.



¶ Tego kleynotu vżywáią w Mázowßu Potrykow mężowie dobrzy/ktorzy w potrzebach z Pogány często bywáli. etc.

☞ HEnryk Probus Ksiaże Wrocławskie / ná Krolestwo POLskie obran / Roku Páńskiego / 1290.



TEN tu máło roskoszy ná tym Páństwie vżył /
Gdyż mu zdrádney fortuny ratunek nie służył:
Ná koniec y żywotá dokonał mizernie /
Dla sługi ktory mu sie záchował niewiernie:
Porwał go ták iák sie mył w łáźni do Głogowá /
Doniosł go Konradowi / choć nie stárta głowá /
Ná koń wziąwszy. A potym z niewczásu wielkiego /
Pozbył zacny Monárchá rychło zdrowia swego.



☞ Przemisław Wtory/Ksiaże Wielkiey Polski/ ná Krolestwo POLskie obran z radościa pospolitego ludu/ przez Arcybiskupá Szwinke/ támże w Gnieznieńskim kościele pomázan/ Roku 1295.



ZE wßystkich przyzwolenim ná Krolestwo obran/
Acz krotki czás pánował/ był ná wßem rzadny Pan:
Ten naprzod dał Krolewska pieczec wyrychtowáć/
Ktora Listy głownieyße kazał pieczetowáć:
Czego mu inße zayzrzac Ksiażetá postronne/
Gdy widziáły ná pierwßym wstepie spráwy rzadne/
Zebrawßy sie zdrádliwie gárdłá go zbáwili/
W tym Braßwiccy powodem Márgrábiowie byli.



☞ Wienclaw Czeski Krol/ná Krolestwo POLskie obran/ był Ksiażeciem Krákowskim y Sendomirskim / Márgrábia Moráwskim: pomázan przez Jákubá Szwinke/w Gnieznie/ Arcybiskupá Gnieznieńskiego/przy czym było wiele Pánow / Ksiażath / Biskupow y Rycerstwá. etc.



Rißká ktora byłá Helżbieta miáno wána żoná iego/ Przemist: wowá corke.



NA to Páństwo w iáchawßy/rzadnym sie pokazał/
Ale tym checi ludzkie od siebie odrażał/
Przeto iż wiecey zyczył Krolestwu Czeskiemu/
Czechy Gubernatory zostáwiał POLskiemu.

BOG ktory tu niechćiał mieć narodu innego/
Zábiegł tákowey dumie Krolá vpornego/
Skoro wyiáchał do Prági smierć go zwoiowáłá/
A ták sławne Krolestwá inßym w moc poddáłá.

☞ Przyßćie Grabiow z Czech do POLski/ ktorzy w Sieradzkiey ziemi mieli dzierżáwe Wolą nie dáleko Piotrkowá/ ktorą áż do tego cżásu zową Grábiná Wola/ á od tego kleyno tu zwano záwżdy/ y dziś potomki Grábiámi: Ten ma być białke grábie/ o śiedmi zebách/ we trzech gorách zielonych w żołtym polu.



Máß sławny z wolnych Pánow zá Wacłáwá tego/
Z Czech do POlski przyiáchał/ dla godnośći iego/
Po smierći Wácłáwowey/ przy wßytkiey włásnośći
Záchowan od Polákow/ dla spráwiedliwośći/
Ktorego máß w tym wieku potomstwá nie máło/
Znácżnie záwße cnoty swe w tym pokázowáło/
Co Krolestwu POlskiemu ßło k wielkiey ozdobie/
O cżym v Historykow cżytay ßerzey sobie.

☞ A tu máß włásne potomki tych Grábiow/ w rożnych Woiewodztwách/ ktorzy vżywáia tego kleynotu.

Grábiowie w Lubelskim/ w Sierádzkim Woiewodztwách.



Psuccy z Psucżyná wyßli/ w Chełmskiey/ w Płockim Woie.



Lipscy w Belskiey ziemi Dom zacny/ iż tám są drudzy zową the Gaskámi.



Swietosław Lipski Podstárośći Belski/ cżłowiek zacny.



Skáßewscy/ Dõ zacny/ są y w Żmudźi/ máią máiętność wielką tám w tym kráiu.



Arciechowscy Dō zacny ná Podláßu.



Páwel Arciecho. z brácia w Wárßáwskim Pow.



Swierkowscy z Zakroćimskiego Pow. Dō zacny.



N. Swierkowski Kánonik Plocki/ człowiek zacny y vczony.



Wißeńscy/ Jálbrzykowie ná Podláßu/ Dō zacny z Drohickie° Pow.



Andrzey Wißeński Pisarz Grodzki Brański z brácia.

Fábijan Wiśieński Dworzánin Arcybisk. Gnieznieńskiego.

Dobrogowscy/ támże z Belskie° Powiátu/ ieden Dō z Wißeńskimi.

Miskowscy od Pułtowská z Powiátu Kámienieckiego.

Czarnowscy od Wárßewy. Dom zacny.

Jálbrzykowscy/ w Zembrowskim Powiećie.



Krochewskich/ Dom zacny z Powiátu Zakroćimskiego.



Inßych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.



Stanislaw mamkowskij sluzil Jemna Xiedzu Opatowij olomunieczkiemu ta' herbu

☞ Kleynoth troie Grábie w Jábłku / skądby był dowodnie niewiem/ powiedáią że támże z Czech początek ma: niekthorzy powiedáią áby miał od Herbortow być przemieniony Przodkowi ich niektoremu zá występek: tego kleynotu vżywáią Choćimirscy w Ruśi y ná Podolu/ ludzie zacni y máietni.



Władysław

☞ Wlâdysław LOktek / ná Krolestwo POLskie obran / Roku po Národzeniu Syná BOżego / 1306.



Jádwigá corká Książęciá Káliskie° Bolesłáwá / żoná iego.



Syn Lokietkow Kázimierz Wielki.



Elżbietá / byłá pothym zá Kárlem Krolem Wegerskim.



GOdźien wieczney pámięći / godźien wieczney słáwy /
Bronił tego Krolestwá ták iáko Pan práwy:
Czterdźieśći tysiąc mężnie Krzyżakow pogromił /
A one wielką hardość száblą w nich vskromił:
Y inszy z nim Krolowie wiedli wielkie boie /
Ale bacząc nieszczęśćia wszyscy srogie swoie /
Vlegáli Krolowi w mestwie ták biegłemu /
Bo ktory sie oń kusił dał ráde káżdemu.

Pocżatek

☞ Początek kleynotu rzeczonego Jelitá / dla wielkiego vsieczenia Rycerzá imieniem Floryáná Szárego/w ktorym Krol vyźrzawszy trzy drzewá przyłomione/á ktemu trzewá z niego z onych ran hániebnych wychodzące / żáłował Rycerzá stoiąc nád nim: czyniąc potym pámięć męstwá y oney cnoty iego/ten mu kleynoth dárował/ y wielkie opátrzenie dał/ in Historijs, 1331.

Jan Zamoyski kanclerz
Koronny y Hetman Starosta
Bełski Malborski, knisinski
miedzirzecki grodecki etc.
ktori tez poimal
Maximiliana: sina ce
sarskiego: Brata rodzo
nego Rudolpha cesarza
Roku 1588 podbicina



TEN zacny KROL z Krzyżaky gdy boiował mężnie/
A dawał im ná wszytkim odpor dość potężnie:
V Połowcż wśi woysko ich pogromił niemáłe/
A popsował nádęte myśli ich zuffáłe:
Názáiutrz po boisku onym Krol ieżdżęcy/
Vyźrzał Rycerzá swego głowę podnoszęcy:
Trzemá drzewy przebity był/záraząm rzecze/
Rowna męká nie może być tákowey męce.
On Rycerz odpowiedźiał/większa męká ieszcze/
Gdy zły sąśiad w iedney wśi co śie zgádzáć niechce.
Spytał Krol/możesz być żyw? ia przyrzekam tobie/
Sąśiádá mieć niebedźiesz ku przekáźie sobie:
Odieżdżáiąc kazał go swym bárwierzom leczyć/
A one drzewá z niego tym prędzey wykręcić.
Ten mąż ktory był dźiedźic práwy Herbu tego/
Floryan Száry imię było własne iego.
Ma być Herb w krwáwym polu z żeláznymi groty/
Laski złote złożone ná krzyż/ná znák cnoty:
A w Helmie Kozłe rogi/ktore nośił/dawne/
Ták ma kleynoth nábyty dźiś potomstwo sławne.

¶ Obácżże wielką zacność y rozrodzenie tych Jelitczykow/ktore Kroniki/Kátálogi/y insze scryptá wspomináią / z zacnymi sprawámi ich / y to potomstwo ich/ ktore w tym wieku vżywa kleynotu tego.

Floryan

Floryan Száry/ mąż sławny/ ktory kleynotu tego był pierwszy dziedźic.



N. z Mokrzská Kásztellan Sendomirski/1340.



Floryan z Mokrzská Biskup Krákow. był lath 30. vmárł/1380.



Floryan z Korytnice Kásztellan Wislicki/ 1392.



Pieniążek z Witowá Kásztellan Krákowski/ 1458.



Tego iuż Domu niemász w Mázowszu/ zá Koźiebrockim corká iednego.



Mikołay Boglewski Woiewodá Mázowiecki.



¶ Od tych tu dawnych Száryuszow máia początek w tym wieku Domy te zacne/ ktore ia wiedźieć moge / á naprzod

Dom Zamoyskich/ ktorzi są wlasnı Száryuszowie/ zacny.



N. Zamoyski Kásztellan Chelmski.



Jan Zamoyski Kánclerz Koronny/1578.



N. Włodkowa corká tego Kászt. Chelmskiego. 1578.



N. Zamoyska śiostrá rodzona Włodkowey Pánná



Floryan Zamoyski człowiek zacny w Belskim Wo.



Głowowie/ w Przemyskiey źiemi też Száryuszo.



Jároß Głowá/ Hetman Polny/ trzymał ROW.



Krysztoff Głowá Kászt. Polániecki/1578.



Balcer Głowá mąż zacny y Rotmistrz.



Piotr Głowá człowiek zacny. Stánisław Głowá/ prawy głowá.

Secygniewskich Do stárodawny/ y zacny w Krákowsk. Woiew.

Dyonizy Secygniewski Biskup Kámieniecki.

Gomolińskich Do stároda. y zacny Sáryußowie w Sierádz. Woiewo.

Debowskich Do stárodawny y zacny/ w Lęczyckim w Sierádz. Wo.







Łásotá Debowski Miecznik Lęczycki.

Korytkowie/ w Przemyskiey ziemi Do zacny Sáryußowie własni.

Moráwiccy/ Márek Moráw. w Sendomirsk. Woiewodz.

Łochyńscy/ Dom zacny w Sierádzkim Woiew.

N. Łochyński Kánonik Płocki. 1578.







Koniżewscy/ w Sierádzk. Woie. Dom stárodaw. y zacny.

Lutostáwscy w Przemyskiey ziemi ludzie zacni.

N. Strumieński/ z Mysłowic Gospodarz wielki/ ktory pisał Kśiążki o kopániu stáwow.

Mokrski Podstárośći Chęcinski.

Dziubałtowski/ Słupski/ Kámińsowski/ z Sendomirsk. Woiew.







Czermieńscy/ Zákrzewscy/ z Sędomirskiego Woiewodztwá.

Kámoccy/ Jaykowscy/ Stokowscy z Sierádzkiego Woiewodztwá.

Rayscy z Krákowskiego Woiew. Dom zacny y dawny.

Rayscy w Litwie ieden Dom/ Podstárośćim w Brześćiu ieden.

Wolski Pisarz Kámieniecki. Wierzeyski ná Podolu.





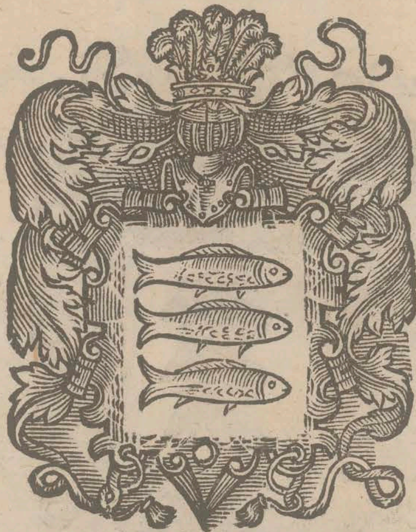


¶ Inßych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

Już te ßárki bráćißku cnotá wybilitá/
Wielkimi w tym Krolestwie ludźmi poczynitá/
Pátrz zá iáką zasługą przyßli do godnośći/
W iákiey byli pátrz/ y dźiś w iákiey są zacnośći:
Tákći tá Páni vmie swe kochánki zdobić/
Iż sie mogą w to wßytko/ á prędko sposobić:

Co iedno chwalebnego ná świećie zowiemy/
To wßytko pod tym Herbem w tym wieku widźimy.

☞ Korzbokowie/ktorzy nośili trzy Kárpie w białym polu/ przyßli tu byli z Niemiec z Slaską/ byli ludźie záwżdy zacni.



¶ Tego tu dźiś vżywáią kleynotu

Korzbokowie Rybieńscy w Wielkiey Polßcze.	N. Korzbok Kánonik Krákowski/ miłośnik Akádemiey/ do ktorey fundował złotych 1000.	Ná Slasku Korzbokowie są Dom zacny.	Záyglicowie/ w Ruśi/ Jan we Lwowie z syny.	Piotr bráth iego w Lublinie theż ma potomstwo.

☞ Swierczek kleynoth / ktory dla nazwiská Rycerzá w tym wieku nazwisko nieśie/ powiedáią przyść z Grecyey/ ktory nośił znák táki w błekitnym polu.



¶ Potomstwo iego w tym wieku.

Rżewscy/ w Poznáńskim Woiewodztwie. Rádzewscy z Poznáńskiego Woiewodztwá. Kráykowscy z Poznáńskie° Woiewodztwá. Inszych Domow wiele w rożnych Woiewodztwách

☞ Serwikáptur kleynoth dawny POLski / trzy Kozie łby száro ciemne rogáte/ w polu brudnym.

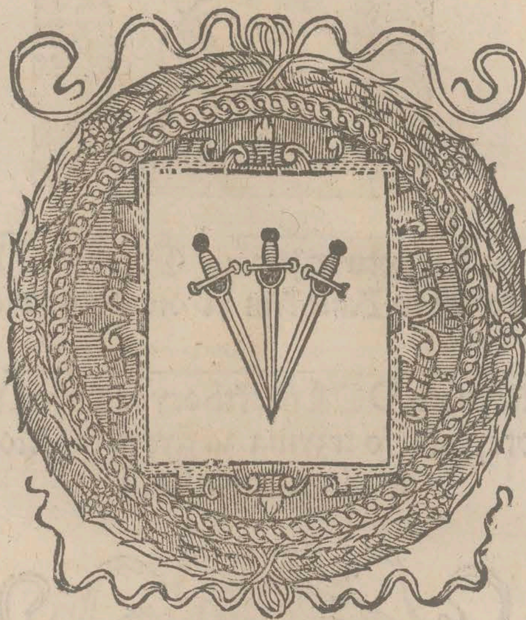


¶ Tego kleynotu iest potomstwá wiele o ktorym ia wiedziec nie moge.

☞ Herb Gryzimá skadby był / y zá co go nádano/ wiedziec dostátecznie niemoge/ á iż sie o prawde ludzie rádzi gniewáią/ wiec iey nie powiádác/ ácz niewiem kthoby też vżywał kleynotu tego/ sa trzy liszki białke w czerwonym polu.



☞ Rownia kleynoth w Polszcze dawny/skadby był ábo kto go vżywa wiedziec nie moge/ ten ma być miecze trzy gołe w czerwonym polu: znáć iż ludzie Rycerscy tho byli/po ták meżnym znáku w polu krwáwym.



☞ Kleynotu Amádey przyszcie z Weger tu do POlski/ktore go potomstwa wiedziec nie moge/ieśliż tu iest w POlszcze coby tego kleynotu vżywáł: Ten Herb ma być białky Orzeł/ w koronie złotey/ pierścień w gebie złoty trzyma/ rozszerzone skrzydłá y nogi/przez ogoná w czerwonym polu: o tych Amádeiách iáko z Weger wyszli snádnie sie z Historyey dowieśż: był Amádey Woiewodá y możny Pan w Wegrzech/1300.iego potomstwo tu było rosproszone. ⁊c. Thák mnimam w Przemyskiey ziemi Ptaczkowie tego Herbu vżywáia/ Suskráiewscy ktorzy sie do Herbortow kleynotu niewiedzac mieca.



☞ Wierußowa Herb ták názwány / kthory tu ieſt zánieſion z Niemiec z Miſny / ma być pułkozłá ßárego ßácho- wánego połowicá w biáłłym polu.



¶ Thego kleynotu vżywáia Goreccy w Wielkiey Polßcże / Michálowſcy w Káliſkim Woiewodztwie.

☞ Weżyk kleynoth POLſki / kthory ma być Wąż w koronie złotey / iábłko trzyma zá ßypułkę zielonę / w czerwonym polu.



TEMV Weżá dla tego w koronie nádano /
Iż po nim czułość wielką y ochotę znano :
Koło tego Krolestwá gdy nieprzyiaciele /
Wrywáli ſie ßkodząc ie ze wßyſtkich ſtron śmiele /
A iż źiemie Sierádzką / dla ſwoiey czułości
Trzymał / niepopſowáną czás długi w cáłości /
Dla tegoż mu to Iábłko do gęby włożono /
Jego ſpráwy poczćiwe wiecznie náznáczono.

Potomſtwo

¶ Potomstwo co vżywáią kleynotu tego w tym wieku.

Małdrzykowie był tho Dom zacny w Polßcze ktore° potõstwá niezstáło/tych Małdrzykow imienie trzymáią Marcinowscy z Domu Toporow.

Wężykowie ktorzy sie zową Widáwskimi w Sieradz Woiewodz.

Borkowie w Pilznieńskim Powiecie w Sendom.

Podoleccy/ w Przemyslkiey ziemi Dom stárodawny y zacny.

N. Podolecki zacny człowiek y mąż dobry.







Kryßtoff Podolecki człowiek spokoyny/ cnotliwy/ bráth iego.

Rzeßowscy v Andrzeiowá ludzie zacni.

Dlotowscy z Płockiego Woiewodztwá Dom zacny.

Inßych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

¶ Jest Wąż drugi/ktory dziecie w gębie trzyma/to iest kleynoth z inßego Páństwá przyniesiony z Krolową Boną/y włásnie tylko należy Krolowey Polskiey dziśieyßey Annie z śiostrámi iey.

☞ Herbu Pierzchálá od Kśiążeciá Mázowieckiego nádánie Rycerzowi ták názwánemu/ktory ßáchy z Kśiążeciem gráiąc/ dał mu ßáchem meth/á iż był mąż sławny/mowny/wźiął potym potwierdzenie od Królá POLskiego/y więtße opátrzenie dla dowcipu y męstwá swego/ ma być czarny Roch w białym polu.



¶ Niektorzy powiedáią być ten kleynoth przyniesiony z Włoch z Arcybiskupem Gnieznieńskim Hattonem/ zá Miecłá

wá Mo-

wá Monárchy POlskiego / Roku 970. powiedáiac tho być
stup á korone ná wierzchu/ia iákom go widźiał od puł trzeciu
stu lat málowány/tákem go tu rzezáć kazał / y kłáde tho o nim
com słyszał od dwoch pewnych á dobrze w rzeczách
R. P. świádomych mężow / ktory z nich
lepszy Autor/ ći co go noszą dá-
dzą rozsadek.

Potomstwo tego Rycerzá/ktore thego kleynotu vżywa
o ktorych ia wiedźieć moge.

Oborscy z Wárszewskie° Powiátu Dom stárodáwny y zacny.



Chráplowscy/ z Poznáńskie° Woiewodztwá.



Rożuchowscy áboZábokliccy / z Obor Dom zacny y dawny.



Laccy/ Dom zacny y dawny / w Wielkiey Polszcze.



N. Lacki Ránonik Poznáński.



N. Lacki Rászt. Rámieński/ o ie° syná z Iflánty byłá záczeta woyná.

Balcer/ Stánisław Laccy/ Jana vrodźiłá Sempolborska.

Jnszych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

☞ Kleynoth dawny w POLszcze Sztumberg/ ktory
z Niemiec przyniesion/ten ma być Morska kotwá ktora okręt
záſtánawiáią żelázna w polu czyrwonym tym spo-
sobem iák tu widźisz: ktoby go w tym wie-
ku vżywał wiedźieć nie moge/y iáko
zwano Przodká tego.



Przemienienie

☞ Przemienienie Herbu Korczaká / dla wystepku Rycerzá nazwánego Nábram/ktory był brátá rodzonego zábił / przeto iż corke iego dziedziczke wydał zá mąż z wola Ksiażeciá Pruskiego/zá iednego sługe thego Ksiażeciá : potym ná vgodzie / znácząc wystepek iego ná nim y ná potomstwie/ then mu kleynot nádano : Ten Nábram poiął był dziedziczke w Prusiech/ po ktorey tá corká byłá zostáłá/ o kthora miedzy brácia stał sie szkárády wystepek : z druga żona potym miał potostwo od kthorych ida te Domy niżey nápisáne/ máia the być czarne polá/ y białke.



TEN iż mu corke właśna wział był bráth z opieki/
Z żalu wielkiego niechciał z nim mieszkáć ná wieki
W przyiáźni tákiey/ktora brátu należáłá/
Zábieł gi/dla tegoż sie wiecznie rozerwáłá/
Miedzy spolnym potomstwem/Herby mieszánymi
Zniszczáłá zá dekretem potym miedzy nimi/
Bo iż go krwie zágubca brátá iego znano/
Trzy polá białe w polu czarnym nosić dano.

¶ A tu masz potomki w tym wieku Rycerzá tego/ ktorzy kleynotu tego vżywáia.

Rospersey w Prusiech Dō stárodawny y zacny/ktorzy ida od teº Rycerzá/ktoreᵒ Kleynoth odmieniono.	Choteczcy w Lubelskim Woiew. stárodawny y zacny.	Wulwánowscy/ we Lwowskim Woiew. Dō stárodawny y zacny.	Brodelscy / w Przemyski ziemi Dom stárodaw. y zácny.	Porebscy/ w Krákowskim Woiewodztwie Dom zacny.
				

Kázimirſcy/Jan w Wiſnickim Powiećie.	Rogowſcy/Pielſowie w Krákowſkim Woiewo.	Wolecy/Sieroſzewſcy z Poznáńſkiego Woiewo.	Jedliński Jan w Sierádzkim Woiewodztwie.	Jedlińſcy w Rádomſkim Woie. ieden Dom.
				

¶ Inſzych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

Tákći/kto wiec cudzymi dobry rad ſzáffuie/
Krotką rosḱoſz/ długi żal tákowy poczuie/
A nigdy tym potomſtwá ſwego nie zbogáći/
Owſzem zgubi własność ſwą y zdrowie vtráći:
Jáwny tego znák Rycerz potomkom zoſtáwił/
By ſie prożną opieką żaden z nich nie báwił.

☞ Kleynoth dawny w POLſzce/ktory zową Koth Morſki / ten ieſt białky w czerwonym polu / opáſány żołtą ciegáturą : zá co by był nádány/y komu wiedziec nie mogę/ áni w tym wieku potomſtwá/ktorzyby go teraz vżywáli niewiem.



JAKO Kotek ieſt chćiwy by záwzdy boiował/
Swych nieprzyiaćioł żywych ná świećie nie chował/
Tákieyże własnie chęći to Rycerſtwo ználi/
Oni zacni Krolowie co im ten Herb dáli/
Gdyż też iáko Kotowie oni chćiwi/łowni/
Bywáli z nich wodzowie tu w Polſzcze koſztowni/
Ktorzy przeklęte myſzy Pogáńſkie niſzczyli/
Przeto w wielkiey zacnośći w tym Kroleſtwie byli.

☞ Herbu Bialiná nádánie od tego meżnego á wieczney pámieci godnego Krolá / Rycerzowi z Domu Jástrzebcow v wśi Bialiná álbo vroczyska/gdźie potrzebá z Prusaki bylá: ten ma być podkowá biała krzyż w niey/ do ktorego bełt od kusze przyczyniono/ktory on subtelnie wydrożywszy ábo ich kilkánaśćie/nimi ná oboz strzelał/vwiazáiac w namiećiech bełty ogniē y śiárka przyprawione tymi to vczynił/że wszytkie w iedne godźine poczeły gorzeć práwie w pierwospy / czego straż nie postrzegłá/w błekitnym polu ma być iáko y Jástrzebiec.



KROL Łokietek z Krzyżaki gdy wiele boiował/
Rycerz z Domu Jástrzebcow zmysł swoy pokázował/
Przypráwiwszy w Strzałeczki ogień bárzo skryćie/
Pokazał w tym dowćip swoy dosyć známienićie/
Skradł sie ćicho pod oboz ogromny Pogáński/
Poznał wielki rátunek w tym dobroći Páńskiey/
Strzelał w oboz/namioty od wierzchu gorzáły/
Wielka trwoge w Pogáńskim woysku vdziáłáły:
Rzućili sie do ogniow: lud Polski spráwiony/
Bili/śiekli/wiazáli/on lud potrwożony:
Zá to strzałe do krzyżá Rycerzowi dano/
Od mieyscá gdźie to czynił Biálina názwano.

☞ Potomstwá w tym wieku/ktorzyby tego kleynotu vżywáli wiedźieć nie moge/ktorych iest bárzo wiele w rożnych Woiewodztwách w Mázowszu dosyć/y z tám tegoż kráiu ma to nazwisko/ Wilczkowie w Krákowskim Woiewodztwie thegoż Herbu vżywáia.

☞ Nádánie Herbu Syrokomlá/od tego Krolá meżnego Rycerzowi ták názwánemu/ktory ma być biáłły w czyrwonym polu krzyż złoty/ Roku po národzeniu Syná BOżego/ 1331.



RYCERZ z woyſká Pruſkiego ná hárc wyieżdżáiąc/
Bluzniąc imie Kryſtowo/wołał nábiegáiąc/
Pod lud POlſki: do niego Abdánczyk wyſkoczył/
Z ktorym bitwe fortunną bárzo rączo ſtoczył.
Ták mu ná znák zwyćieſtwá nád bluznierzem ſproſnym/
Zá onym vćieſzenim ſerc wſzytkich rádoſnym/
Przyczynion do kleynotu od Krola krzyż złoty/
Ktoryby nioſł pámiątke wieczną iego cnoty.

¶ A tu maſz potomki Rycerzá thego ktorzy vżywáią w tym wieku tego kleynotu/á naprzod

Zołedziowie v Háliczá Dom ſtárodáwny y zacny. Tych Zołedziow Przodek/kiedy byli Turcy pode Lwowem/gdy ſie dowiedział że mu brácią zábili/ ſkoczył miedzy Pogány/potkał ſie z iednym/zbił gi meżnie kopiją z koniá: do drugiego ſkoczył/ záiáchał go z tylu: drugi Turczyn gdy ſie z mieczem wynośił ściął Zołedziá/ viechał bez głowy ná pulſtay/mieczem trzy kroć kinął/ pothym z koniá ſpadł. Bráth trzeći ſkoro ſie dowiedział/ bedąc w trzećim polku/máiąc towárzyſtwá ſto koni Záwiſzow/ z Domu Sáſow Herbu/ poráził Turki one/ ktorzy ſie byli bárzo w Chrześćiány wpáſli/od tego czáſu nie bywáli w POlſzcze.



Dom Chybickich w Sędomirſkim Woiewodztwie ſtárodawny y zacny.



N. Chybicki w Lithwie mąż dobry/ ktory często z Moſkwą w potrzebie bywał.



TAkći to zwykłá czynić świeta cnotá znácznie/
Záwſze ſie hoynie ſzerzy kedy z przodku záczznie/
Widze iż tego gniazdá nie wychodźi ieſzcze/
V tych ſławnych Zołedźiow má przeſpieczne mieyſce.

Niemniey

Nie mniey tákże Chybickim we wßytkim hołduie/
Spełná ſie meſtwo Przodká dźiś v nich náydnie/
Ktorego bedac wdźieczen Pan ku ſobie checi/
Nie wypuśći potomſtwá z ſwey świetey pámieći.

☞ Kleynotu Lewarth nádánie/od tego zacnego Krolá/ ten ma być biáły w cżerwonym polu.



Czeſto wielkie potrzeby z Pogány miewáiac/
Rozum wielki y meſtwo Krol w Rycerzu znáiac/
Dał mu zwierze podobne zá Herb wiekuiſty/
Bacżac że był w dowćipie Leopárdus iſty.

¶ Przyrodzonie zwierzećiá tego:

Tho zwierze/Lew ma záwżdy w wielkiey nienawiśći/
Co nam Hiſtorykowie opiſuia wßyſcy/
Strzegac ſie Lwá/bacży to iż niema zeń mocy/
Szuka ſobie v ßcżeśćia táiemney pomocy/
Kopáiac ſobie iáme fortelu vżywa/
Ktorym on Lwá meżnego záwße pokonywa.
Te on cżyni z przechodem ná obiedwie ſtronie/
W ktorey zápalicżliwy Lew zárаz vtonie/
Czyni weßćie ßerokie/á waſkie w śrzedźinie/
Przez ktore ſie ſam predko iák mnieyßy wywinie/
Stylu Lwá zábieżawßy zárаz go pogromi/
A onym ſwym dowćipem moc iego przełomi.

¶ O Przodku ktory kleynotu tego doſtał.

SNadź tákiego dowćipu ten Rycerz vżywał/
Gdy ſie z máłymi pocżty ná wielkie wyrywał/
A był zá onych wiekow prze te cnoty chwalny/
Iż máłem pocżtem ſwoim pogromił lud walny.

¶ Potomſtwo Rycerzá tego / kthorzy z dawnych cżáſow dla zacnych ſpraw ſwych byli wielkiey zacnośći zawżdy/o ktorych z Hiſtoryey wiedzieć moge/krotko obacż.

Dom Firleiow z Dabrowice stáro dawny y zacny.



Mikolay Firley Chorazy Kráko. Stáro. Lubelski. 1490.



Mikolay Firley Woiew. Sendomirski Stárostá Lubelski/1507.



Piotr Firley z Dabrowice Woiew. Ruski Gńral Rádomski / Stezycki y Rázimirski.



Jan syn Piotrow Woie. y Stáro. Krák. Márszálek Koróny/Rohátyński/Rázimirski ꝛc. Stáro. teo porodziłá Tecżeńska.



Mikolay Firley Rásztel. Ráwski/ syn Piotrow Woiew. Ruskie°/ nie ma tylko corki.



Andrzey Firley z Dobrow. Rászte. Lubelski/ Rotmistrz sławny/ Stáro. Sedomir. nie ma tylko corki z Srzeńska Woie. Plocka.



Mikolay Firley Rásztell. Biecki/ syn Woiew. Krákowskie° Stáro. Rázimirski/ y Referendarz: bywał w Legácyách.



Andrzey Firley/ syn tegoz Woie. Krákow. z bráćią te porodziłá Bonárowná.



A Zasz y dzis potomstwo dowćipu tákiego
Nięma w sobie we wszystkim przodkowi rownego/
Lecz zwykli nie fortelmi ále siłą mezną/
Pokázowáć wszem w obecz moc swoie potezną/
Ktorych gdyby sie spráwy tu opisáć miáły/
Temuby proste wiersze moie nie zdołáły/
Wszák maćie iáwny przykład z Andrzeiá sámego/
Podobien w swoich spráwách do Przodká dawnego.

☞ Poczatek kleynotu Báran/ktory dla tego Junoszą názwano/iz zá szcześćim Rycerzá POlaká ktory iádac sobie z przyiacioły po zone/ tráfił ná straz nieprzyiacielska/kthora pogromił fortunnie/potym wywiedziawszy sie spráwy od wieźniá / pogromił y ono woysko ktorego było kilká set koni/ ktorzy sie byli zwykli ná zdobycz do POLski wrywáć: A od tego czásu nástáły wielkie poczty swátow/ kiedy sie kto iáchał ozeniáć/ obawiáiac sie nieprzyiacielá. Po ten czás zowa ten kleynoth Junoszá/iz oni wszyscy Pánu młodemu dáli przodek w tey spráwie/ktoremu gwoli wyiecháli z domow swych fortunnie.

Ten ma

Ten ma być Báran biały w czerwonym polu/ we krwi brodzi do pul bokow/ Junoszá po Mázowecku/ Pan młody po nászemu.



GDY sie byli Krzyżacy ná POlske zwaśnili/
Cześć ná vkráine przejazdzki czynili/
Jádąc w poczćie niemáłym Rycerz ná wesele/
Tráfił ná straż do ktorych skoczył z swáty śmiele/
Pogromili Pogány/ tám z społku onego/
Obaczywszy Krzyżaká męża podobnego/
Przyrzekli mu zá zdrowie ieśliby powiedział/
Spráwe wszytke o ktorey w swym obozie wiedział:
On chcąc zdrowie záchowáć dał sie im w tym vżyć/
A przyrzekł podług myśli w tey spráwie posłużyć:
Rospowiedział przespiecżność/ y gdzie spoczywáli/
A kedy w wielkiey puszczy koni popasáli:
Naprzod sie ieli pilnie wszyscy o to stáráć/
Jákoby ich ná koniech mogli łupem skáráć/
A potym gdy spokoyne w kupie zástániemy/
Snádnie predkie zwyćięstwo nád nimi weźmiemy/
Odegnawszy vkradkiem od obozu konie/
W onym swym máłym poczćie kusili sie o nie/
Rozgromili lud wielki/ á po puszczy oney
Gonili/ gdy vćiekał właśnie by szalony.
Czekáiąc prydanowie Junoszki onego/
Według przyobiecánia z przyiaćioły iego/
Ktory kiedy názáiutrz we krwi vmaczány
Przyiáchał z przyiaćioły miedzy stroyne Pány/
Z rádośćią go witáli iuż niespodziánego/
A potym zálecáiąc ono szcześćie iego/
Pisáli o tym zaraz Krolowi możnemu/
Ktory przysłał nagrode podług myśli iemu/
Ták iáko chćiał/ dał mu Krol Báráná białego/
W czerwonym polu/ we krwi po brzuch brodzącego.

¶ Miałem spráwe pewną od iednego męzá státecznego/ ktory powiedał że miał wieku sto. lat y wiecey piąćią álbo sześćią/ zwał sie po ślácheckú Brykcy Trzepátowski/ iż tego Rycerzá dziad powiádał mu też to/

czego dla nie dobrey iuż wymowy iego nie mogłem dostátecznie spisáć nazwizk Przodkow tych: powiedał z Mázowecká/iż drobiotko zá nim wyszło z obory/gdy wyieżdzał z przyiacioły/ktore kiedy vyzrzeli / á ono zá nimi idzie/ wrzeszcząc á wyskákuiac/wrożyli sobie záraz/że mieli mieć droge fortunną/y z tądże on Rycerz záraz prosił o ten kleynoth wspomniawszy sobie prawdziwą wrożke Báránowę.

1589 Stanisław Kar[…] był arcibiskupem

¶ A tu masz potomstwá w tym wieku/ktorzy tego kleynotu vżywáią/w rożnych Woiewodztwách wiele zacnego.

Junoszowie w Mázowszu Dom stárodawny y zacny/ od kthorego Herb y te Domy początek máią.

Dom Kárnkowskich stárod. y zacny/ ktory sie nigdy w bogáctwá niefundował/tylko w sławie dobrey po tych Biskupiech.

Jan Kárnkowski Biskup Kuiáwski/ten tylko Kościołowi Bożeᵒ wiele dobreᵒ vczynił/przyiaciołom nic/1537.

N. Kárnkowski/ brát tego Biskupá człowiek cnotliwy spokoyny.

Stánisław Kárnkowski Biskup Kuiáwski/teᵒ oyczyzná y kościoł Boży zna pożytecznym Roku 1578.

co możesz obaczyć







Jan Kárnkowski Podkomorzy ziemie Dobrzyńskiey/brát Biskupá tego/ 1578.

Piotr Kárnkowski tegoż Biskupá brát rodzony/ mąż dobry.

Dom Jankowskich támże ná Dobrzyńskiey ziemi zacny / iedną dzielnicą z Kárnkowskimi.

Lochockich Dom stárodawny y zacny ná Dobrzyńskiey ziemi.

Erázmy Lochocki Kászt. Słoński/ktory z młodości ná Rycerskim chlebie zrosł/ mąż dobry/y Rotmistrz był fortunny.







Piotr Lochocki/ brát tego Kászte. Stolnik Dobrzyński/1578.

Brácia tych stryczni ludzie zacni y vrzednicy w ziemi Dobrzyńskiey mężowie dobrzy.

Woyciech Lochocki Czesnik ziemie Dobrzyń. kthory we zbroie dobrze vbrány iáko do potrzeby koniá przeskákował y Rydwá po oszczepie/wszák żyw spytay go.

Wielickich Dom w Dobrzyńskiey ziemi stárodaw. y zacny.

N. Wielicki Pisarz ziemski Sendomirski / człowiek zacny y vczony.







N. Wielicki ſpráwcá dobr Tarnowſkich X. z Oſtrogá Woiew. Kijo.

Suchodolſcy w Dobrzyńſkiey ziemi Dom zacny to tám byłá iedná dzielnicá.

Dom Podoſkich w Ciechanowſk. Powiećie ſtárod.

Derſlaus Podoſki Káſztel. Zákroćimſki/ Roku 1469.

Derſlaus Podoſki Chorąży Zakroćimſki/ Roku 1436.







Jan Podoſki Sedzia Ciechanowſki/ 1550.

Lukaſz ſyn Sedziego Proboſzcz Gnieznieńſki Kánon. Krá. ktory był w Legácyey od Królá Aug. v Ceſarzá Máximil.

Mikołay Podoſki Kánonik Płocki/ 1578.

Jan Podoſki ktory ieſt Gubernatorem Woytoſtwá Wileńſkie° człowiek zacny.

Kryſztoff Podoſki Kánonik Krákowſki.







Dorotá corká Sedzie° Ciechanow. ktora byłá zá Zuchowſk. Stároſt. Piotrkowſk. dziś Swiećicka Stolnikowa Nurſka.

Anná tegoż Sedzie° corká Drozdżyńſka.

Kátárzyná Nieborſka tegoż Sedziego corká.

Mikołay Podoſki człowiek zacny/ ktory cżeſto z Ciechanow. Powiátu/ ná Seym. Poſłem bywa/ R. P. wiernie ſłuży.

Dom Kormánickich w Ruśi ſtárodaw. y zacny/ ktorzy ſą właśni Grochowſcy.







Zbożny Kormánicki Káſztel. Czechowſki człowiek zacny y porządny Pan w Jámney.

Jan Kormánicki w Rubotyczách/ mąż zacny.

Gerzy Kormánicki w Kormánicách mąż zacny.

Jádwigá Kormánicka Káſztel. Czechowſkiego corká.

N. tegoż Káſztelaná Czechowſkie go corká.

N. Sioſtrá Janá Kormánickie go/ ktora byłá zá Sienieńſkim.

N. Jáſkmánicka śioſtrá Jerzego Kormánickiego.

Grochowſkich Dō w Przemyſl. ziemi zacny / iedná z Kormánickimi dzielnicá.

Wálenty Nijowſki támże/ właſny Grochowſki/ człowiek zacny y vcżony/ R. P. ſłuży.

Tomás Grochowſki człowiek zacny támże w Przemyſkiey ziemi.







Málickich Dom stároda. y zacny/ w Belskiey zie.	Woytaßek Málicki/ alter Sceuola.	Symon Lugowski Proboßcż Miechowski.	Druzbicowie/ w Wárßew. Pow. Dom zacny.	Kosinachewscy/ w Plockiey ziemi Dom zacny.







Dabkowscy Chadeńscy z Plockie° Woiewodz.	Boiánowscy /od Poznánia Dom zacny.	Kámieniewscy / v Kurnika Dom zacny.	Slußkowscy v Kálißá Dō zacny z poslug swych w wielkiey łásce był	Załuscy/ Krosnowscy/ z Káwskie° Woiewodztwá. v Krolá Aug.
Vbniewscy z Nurskiego Powiátu. Krzykowscy z Łeczyckie° Woiew.	Scibor Krzykowski/ Szkolástyk Łeczycki Kráko. Wrocłáw. Kán.	Woyciech Krzykowski Sekretarz Krolá Zygmuntá.	Kurdwanowscy z Socháczew. Po. Orá z Krzepczowá.	Cieslińscy w Kráków. y w Ruskim Woiewodztw.












Wolscy/ Horyßewscy z Belskiego Woiewodztwá.	Stánisław Koniuski/ Tráian Ráchański támze	Piotrowscy z Drohickiego Powiátu Troiánowie.	Gzowscy z Zakrocimskie° Powiá. Lepiccy támże.	Záliwscy z Liwskiego/ Zukowscy támże.
Stepowskich Dom zacny y stárodawny.	Ósińscy w Gostyńskim Powiecie.	Gostkowscy od Liwá. Lelowscy z Mázowß.	Przerowniccy w Sierádz. Woiewodz.	Inßych Domow w rożnych Woiewodz. wiele zacnych.












Wielki pożytek Polská tey owczárnie miáłá/
Mądra/mężna obronę z tych Báránow znáłá/
O czym nam dzisieyßy wiek powiáda dowodnie/
Jáko się zástáwiáia o nie dosć ozdobnie/
Ci sławni Junoßowie/chcąc ia mieć w cáłości/
Nie dopußczáia Wilkom drapieżnym wolności/
Oney namniey nárußyć o ktorą po boki/
We krwi brodząc káźili złym Pogánom skoki.

☞ Herbu Lubiczá nábycie v rzeki ták názwáney/ kthory ma być biała podkowá/krzyże złote w błekitnym polu/ zá zasługi kthore czynił znáczne w bitwie z Krzyżaki/ROku 1333.



BDR z Krzyżaki potrzeby ten Krol miewał częste/
Máiąc woyská niewielkie / miał zwyćiestwá gęste/
Przeto iże do sławy Rycerstwo chęć miáło/
Wszytkie skárby doczesne lekce poważáło.
Rycerz z Domu Pobogá/ktory z poczętem máłym/
Záśzedł v rzeki Lubycz Pogánom zuffáłym/
Tám ich wielkość z Rycerstwem swym mężnym zoczywszy/
A doległość oyczyzny sobie rozważywszy/
Bárzo máło vpuśćił ludu ták wielkiego/
Przypędził wiele więzniow do Królá mężnego/
Ktory zá one iego ták znáczne zasługi/
Przyczynił do podkowy ten złoty krzyż drugi/
Nádał y wiele bogactw doczesnych ku temu/
Czyniąc mu pámięć wieczną ná wszem iák mężnemu.

❡ A tu masz w tym wieku potomstwo ktore kleynotu tego vżywa.

Mákowerkich Do ná Dobrzyńskiey ziemi stárodawny y zacny / ktorzy nie dáleko tey rzeki Jmioná swe máiá.

Mákoweccy oni Prałaci zacni / y gospodarze wielcy / ktorzy spráwowáli X. Litewskiego dochody.

Wálenty Mákowecki Królá S. komornik z bráćią.

Do Lekowskich w Płockim Woiew. stárodawny y zacny.

Stánisław Lekowski Podstoli Ciechanowski / człowiek zacny.






Syn tego Podstolego/ kthorego vrodziła Lesniowolska Kasztel. W. corka.



Dom Szydłowskich starodawny zacny/ ktorychē pod Pobogiem wspominał.



Stanisław Szydłowski Opath Chebdowski.



Kosnińscy z Płockiego Woiewo. z Lekowskimi iedną dzielnicą.



Nieborskich Dō zacny w Mazowszu.



Wolinski Marcin w Mazowszu.

Arynek człowiek zacny w Mazowszu.

Rebielinscy w Mazowszu Dom zacny.

Wierzbowscy/ z Grochow na Podlaszu.

N. Wierzbowski kthory sie po wsi Grochowskim zowie/ Kań. Vnieiewski/ Plebā Opatowski & Poeta.

Zołkiewskich Dō zacny w Rusi.



Mikołay Zołkiewski/ człowiek zacny.



N. Zołkiewski syn tego mąż sławny.



N. Zołkiewski/ syn tego w młodych lečiech iego człowiek vczony.



Strogniew Marek z bracia w Rusi/ ludzie zacni y mężni.



Sierkowie w Lubelskim Woiewodztwie.

Borzechowscy w Lubelskim/ Pickowscy tamże.

Goreckowscy z Rawskiego Woiewodztwa.

Koziccy/ Oyczyńscy z Mazowsz/ w Litwie Marcyā.

Borowscy/ w Chełmskiey ziemi.

Wierzbowscy/ w Lomzieńskim/ y w Zebrowskim



Serokowscy/ na Podlaszu iezowa Woythowskimi.



Lubowie na Podlaszu Skiwscy.



Raczeńscy/ Orbapalscy z Drohickiego Powiatu.



Wierzbiccy/ z Lomzieńskiego Powiatu.



Choromańscy z Sochaczewskieº Powiatu. Murzynowie/ w Litwie.



Gosliccy z małych Goslicz Płockieº Woiewodz. Dō starodawny.



Frāc Goslicki/ ktory był Podstarościm Barskim mąż zacny/ zabit od Tatar. Roku 1556.



Mikolay Goslicki z synem człowiek zacny.



Inszych Domow w rożnych Woiewodztwach wiele zacnych



Zaz dzis

Aż dziś thego potomſtwá co chodzi z tym znákiem/
Nie zdobi Bog á cżeſto hoynie ſzczeſciem tákim:
Wielkie zwyćieſtwá z Pogan y znácżne odnoßą/
A coż gdy ich z nagrodą ocżymá przenoßą:
Oto ſáme Stogniewy poſtáwieć przed ocży/
Káżdy rad z nich z Poháńcem krwáwy taniec ſtocży.
Coż máią zá pożytek tey ſwoiey ochoty/
Więcey waży pochlebſtwo/ niż znák świętey cnoty.

☞ Herbu Madrozki przemienienie / kthory ma byc własne vcho kotłowe/ten gdy bratá rodzonego zábił chytro z kuße/wyięto miecz on Rycerſki dawny kleynot/włożono ſtrzałe y krzyż przez nie / znák pokuty: bo ſie był ſam przyznał y żáłował zá wyſtepek: ten ma byc żeláżne vcho kotłowe/ſtrzałá białła w cżyrwonym polu / przetoż zwano ten narod pacificum & modeſtum, dla pokuty ktora cżynił za grzech Przodek.



Czárth ktory ná ſpokoyne ludzi zwykł náchodźić/
Chcąc áby im v Páná mogł w łaſce przeßkodźić/
Podußczył cnoty dobrey meżá podobnego/
Iże zábił táiemnie brátá rodzonego:
Tego gdy nie możono długo ſie dowiedźieć/
On mąż niechcąc w tym grzechu ták ßkárádym ſiedźieć/
Wyznał zły vcżynek ſwoy/y niewinność iego/
A ták odmiánę Herbu te był wźiął dla tego/
Wyięto miecz á ten bełt/ktorym zábił bráta/
Będźie trwał przy potomſtwie do ſkończenia świátá/
Przycżyniono mu nań krzyż znák pokuty wiecżney/
By go więcey nie gábał ten to zwodnik niecny.

¶ Ieſt potomſtwá wiele/ktorzy tego kleynotu vżywáią/ wßákoż dla ßerokośći Páńſtwá tego/ią doſtátecżnie wiedźieć ich nie mogę.

☞ Herbu Dabrowá POLskiego nádánie Rycerzowi z Domu Pobog/ktory czyniac o krzywde Boza z nimi/gdy bluznili imie iego / wskoczył w woysko ich/ bił sie z nimi długo y meznie: Hethman nie śmiał sie kuśić z máłem ludzi ná wielkość ich/oczekiwał ludu ná pomoc z Kuiaw / á widzac iż on ieden wiele ich pobił/sam nie wziął szwánku zadnego / widzac chetne Rycerstwo do boiu/kazał sie potkáć/poráził Pogány/drudzy pouciekáli : Ten ma byc podkowá biáłá w błekitnym polu/ krzyże złote trzy ná końcách ꝛc. iáko go tu widzisz: tá bitwá byłá z Krzyżaki przy Dabrowie iedney/przy ktorey POLskie woysko stało chwile oczekawáiac rátunku w sprawie/ nie śmieiac sie dla wielkośći Pogan w pole wytoczyc.



Wiele z nieprzyiaćielem czyniac o krzyż świety/
Rycerz z Domu Pobogá wielkim zalem ziety/
Słyszac gdy przećiw Pánu mowili wszetecznie/
Rzekł/zgiń o iego krzywde moie ćiáło wiecznie.
Wskoczył w woysko Pogáńskie/czynił chwile z nimi/
Wiele ich meznie pobił rekomá swoimi.
Hetman stał chwile długa przy mieyscu przespiecznym/
Nie śmiał bitwy Pogánom dáć zgołá bezecnym.
Obawiáiac sie pilnie od nich przemozenia/
Czekał z swym máłym pocztem z Kuiaw wspomozenia:
A widzac iż on Rycerz meznie im odpiera/
Rycerstwo rátowáć go chćiwie sie nápiera/
Poruczywszy sie BOgu ochotnie skoczyli/
Bitwe z nimi fortunna y predko stoczyli:
Poczeli tył podawáć/nászy doćieráli/
Máłym pocztem wielkośći oney odpor dáli/
A potym gdy fortunnie bitwy dokończono/
Rycerzowi dwá krzyzá złote przyczyniono.

¶ Potomki w tym wieku masz/ktorzy tego kleynotu vżywáia/ o ktorych wiedzieć moge.

Kostkowie

Rostkowie w Prusiech y w Mázowßu Do stárodawny y zacny/ z Sztymberku śie pißą.



Jan Rostká Woiewodá Pomorski.



Jan Rostká Woiewodá Sendo. candidatus Regni. 1576.



N. Rostká Stárostá Golubski.



Piotr Rostká Biskup Chełmiński.



Potomstwo Woiew. Sendomir. iest ktorych imio niewiem.



Jan Rostká Kásztellan Zakrocimski.



N. Rostká syn Kászt. Zakrocimskie°/ ktore° vrodziłá Kryská/ Woie. Mázow. śiostrá.



Łośiowie w Mázowßu Dom stárodaw. y zacny.



Zgierskich Dom stárodawny zacny y mężny.



Karniewskich Dom stárodaw. y zacny/ z Rostkámi iedną dzieln.



Jánußowscy w Prusiech. Moráwscy z Ciechanowskiego.



Budzińscy/ Dabrowscy z Mákowskiego Powiátu.



Młodzianowscy z Ciechanowskiego.



Inßych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.



TE Domy dawne w POlßcze/ y w wielkiey zacnośći/
Bywáły od poczatká dla swoiey godnośći/
Aleć y dźiś to widźiß ná tym im nieschodźi/
Ono ßcześćie przodkow ich od nich nie odchodźi:
Przypátrz śie tym ozdobnym nowym ich tytułom/
Woiewodom/ Stárostom/ y wielkim Infułom/
Iáko ie Interregná one wspominaią/
Chetnie śie pod tym cechem Wodzą domagáią.



Kleynotu

☞ Kleynotu Ladá nádánie od Krolá Włádysłáwá/ zá przyczyna Kśiażećiá Mázowieckiego/ ktorego gdy nieprzyiaciel náßedł niespodziewány/ meżnie mu sie obronił / lud potym swoy náwiodł na straż/ y pothym woysko nie máłe Jáćwingow y Litwy poráźili v wśi Ladá rzeczoney/ ná vroczysku połowcu skad był rodem y dziedzicem ten Sláchćic: Ten ma być białła podkowá/ krzyż złoty/ bełt y widły w czerwonym polu: Tym podkowam niektorzy kłáda skrzydłá Orle/ ále ie byli strácili/ Helmy teraz im te z nowu nádawáno/ z ktorymi ie tu widźiß.



Z Domu Jástrzebcow Sláchćic maż wielkiey ochoty/
Wyßedł ráno ná pole chcac doyźrzeć roboty/
W tym straż nieprzyiaćielska naň z predká nádbieży/
On záraz ná iednego chybko z kuße zmierzy/
Vgodźiwßy go w poły/ skoczy do drugiego/
Nie chcac sie dáć poimáć broni zdrowia swego.
Poki mu bełtow stáło żaden nie ßedł prozno/
Baczac go mierney reki roskocza sie rożno.
On potym do zábitych przybiegáiac trupow/
Dobywał swoich bełtow niechćiał inßych łupow:
Vßedł obronna reka oney wielkiey zgrái/
Wßedßy w lás chćiał spoczynać/ máło sie vtái/
W tym obaczy iż Kśiaże z swym ludem nádchodźi/
Záraz mu sie z rádośći w nim serce ochłodźi/
Wybieży/ tylko kuße/ widły w reku nieśie/
Ktorych tám sobie dostał chodzac w onym leśie:
Rospowiáda Kśiażećiu swa przygode one/
A prowádźi go z woyskiem racżo w tám te strone/
Roskazawßy táiemnie one straż zábieżeć/
Z ktorey żaden áni mogł do woyská vbieżeć.
Zbili z imáli drugie dostawßy iezyká/
Wiele Litwy z Jáćwingi náwiazáli w łyká/
Zá to temu meżowi widły z bełtem dano/
Wieczna pámieć tey bitwy sławney vdźiáłano.

¶ A tu maſz potomki/ ktorzy tego kleynotu ſławnego vżywáią/ o ktorych ia w tym wieku wiedźieć moge.

Dom Noſkowſkich ſtárodawny y zacny.

N. Noſkowſki Biſkup Płocki/ ktory Burſe Philoſophorum w Kráko. zbudował y nádał/ 1568.

N. Noſkowſki brat ie° człowiek zacny y ſpokoyny

N. Noſkowſki/ Stáro. Ciechanowſki ſynowiec tego Biſkupá.

Andrzey Noſkowſki Stáro. Rożáńſki ſynowiec tego Biſkupá.







N. Wichorowſká Piſárzowá Ciechanowſka tegoż Biſkupá ſioſtrá

N. Koſobucka Chorążyna ſioſtrá tych Stáro.

Potōſtwo te° Stároſty Ciechanowſkie°/ kthore porodźiłá Tarnowſka/ Woiew. Sen. corká drobne.

Zaleſcy z Zakroćimſkiego Pow.

Grackich Dom w Mázowſzu ſtárodawny y zacny.







Ládowie z Zákroćimſkiego Powiátu.

Brodowſcy wiele ich.

Kowalewſcy był Sędźia Rożáńſkim ieden.

Gnatowſcy/ ieſt ich kilka wśi.

Rośćiſzowie Lády.

¶ Inſzych Domow wiele zacnych w rożnych Woiewodztwách.

☞ Oliwá kleynoth dawny w POLſzcze/ ktory ma być biała Lelija w zielonym polu/ dwá kwiáty Rożey czerwone/ ſkadby tu przyſzedł/ ábo od kogo nadan wiedźieć nie moge.



Skadby przodek to kwiećie ták ozdobne miáło/
Abo iákim ſie kſztałtem do Polſki doſtáło/

Tegoß Herbu vżywaią Pecherski [illegible] ktori ieden [illegible] Andreas był proboszczem Strzelnickim na [illegible] ordinis praemonstratensis [illegible] Anno Dni 1585

Wiedźieć pewnie nie moge/wſtákoż wonność iego
Jeſt niemáła ozdoba Króleſtwá Polſkiego/
Zá ſpráwą Leśniowolſkich Hetmánow fortunnych/
Którzy wielkość Moſkiewſkich woyſk ſkrácáli dumnych:
O czym w rychle bedźieſz mieć w Kronice dowodniey/
Táć ſpráwy Leśniowolſkich roſpowie łágodniey.

¶ A tu maſz włáſne potomki ktorzy kleynotu tego vżywáią/o ktorych ia wiedźieć moge.

Leśniowolſkich Dom ſtárodáwny y zácny. Hetman woyſká



Stániſław Leśniowolſki z Obor Káſzt. Wárſzew. Polſkie° w Litwie. 1564.



N. Leśniowolſki ſyn tego Káſztel. człowiek zacny y mąż dobry.



N. Lekowſka corká te° Káſzt. Podſtolina Ciechanowſka.



Dom Ciećiſzewſkich w Belſkim Woiew. ſtárodáwny y zacny.



¶ Inſzych wiedźieć nie moge.

☞ Przyſzćie z Weger do POLſki Rycerzá ktory nośił kleynoth puł Mieśiącá/ná rogách dwie gwiazdźie/ ſtrzałá w pośrzodku/w polu czerwonym: á iż ten Rycerz Száſkim iezykiem mowił/ tu áż po ten czás to nazwiſko nieſie ten kleynot: Ten mąż miał opátrzenie wielkie w Ruśi y w Sánockiey ziemi/támże nawiecey potomſtwá iego.



JAKO nam iáſny mieśiąc czyni te pożytki/
Ktore Aſtrologowie wſpominája wſzytki/
Ták to potomſtwo ktore z tym kleynotem chodźi/
Nie podleyſzy pożytek y ſławe nam rodźi.

Wſpomni

Wspomni Dánilowice/Tárnáwskie/Zawiße/
O ktorychći Kroniká rożna wiele piße:
Rzecżeß iż ſą iáśnieyße/ niż gwiazdy ná Niebie/
Spráwy ich/ktorych Polská doználá w potrzebie.

¶ A tu maß potomstwo kthorzy w tym wieku vżywáią kleynotu tego/o ktorych ia wiedzieć mogę.

Dágilowicowie w Ruśi/ z dawná Dom zacny.

Stánisław Dángilowic Chorąży Lwowski cżłowiek zacny.

Potomstwo ktore porodźiłá Tárłowná drobne.

Dom Tárnáwskich stárodawny y zacny.

Stánisław Tárnáwski Chorąży Sánocki cżłowiek zacny.







Mikolay Tárnáwski cżłowiek zacny.

Krysztoff Tárnáwski/kthory roty zá Królá Augustá wodźił/ mąż zacny y fortunny.

Stánisław syn Chorążego Tárnáwskiego.

Mikolay syn Mikoláiá Tárnáwskie° ktorego vrodźiłá Procháńska Anná.

Dom Dźiedoszyckich stárodawny y zacny.







Wácław Dźiedoszycki cżłowiek zacny.

Bár. z Dźiedoszyc Borátyńska Ráßtel. Przemyska/ Stáro. Sámborska.

Buchowskich Dom stárodawny y zacny.

Záwißowie/ w Ruśi Dom stárodawny y zacny.

Krußelniccy/ Sulátyccy/ Błażewscy/ Wołośeccy.







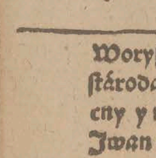
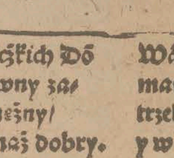
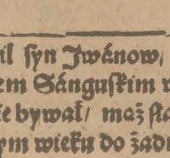
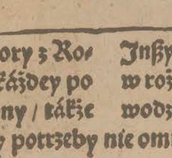
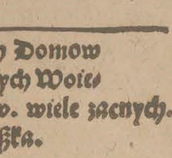
Dubráwskich Dom zacny y stárodawny.

Zuherniccy z Pokućia/ Swistlenicy/ Nowośielscy.

Rozniatowscy/ Fedyná mąż dobry.

Kłodnickich Dō zacny y dawny y mężowie dobrzy.

Zubickich w Belskim Woiewod. Dom zacny.

Woryßczkich Dō stárodawny zacny y mężny/ Iwan mąż dobry.

Wáśil syn Iwánow/ ktory z Romanem Sánguskim w káżdey potrzebie bywał/ mąż sławny/ także y w tym wieku do żadney potrzeby nie omießká.

Inßych Domow w rożnych Woiewodztw. wiele zacnych.

☞ Orla kleynoth w POLßcze dawny/ ktory zowa Sasor ten tu przynieśion z Weger / ma być czerwony Orzeł w białym polu z roßerzonymi ſkrzydły głowá odćiętá/ ná mieyſcu głowy gwiazdá złota.



¶ A tu maß potomki/ kthorzy kleynotu tego vżywaią w tym wieku/ o ktorych ia wiedźieć moge.

Sáſowſcy ktorzy tu przyßli z Sląſká Dom zacny.



Pálczewſcy z tymi Sáſowſkimi iedná dźielnicá.



Gerałtowſcy/ iedná dźielnicá z Sáſowſkimi.



Inße Domy wßytkie idą od Sáſowſkich.



☞ Przyrowá kleynoth dawny w Kśięſtwie Mázoweckim/ ſkądby był/ ábo zá co nádan wiedźieć nie moge / drzewá pułzłamánego z proporcem/ ma być żołte w czerwonym polu: tego kleynotu vżywáią Domy zacne w Mázowßu.



¶ Zawiszowie w Mázowßu/ był Stárosta Liwſkim ieden zá Krolá Augustá: Inßych Domow wiedźieć nie moge.

☞ Wárnia kleynoth dawny w POlſzcze/ten nádan ieſt mezowi/ktorego tym nazwiſkiem zwano Rák/kthory meżnie nieprzyiacioły ſzczypał broniac meżnie oyczyzny: Then ma być Rák czerwony w białym polu.



¶ A tu maſz potomki kthorzy kleynotu tego vżywáia w tym wieku o ktorych ia wiedzieć moge.

Dom Gnoinſkich ſtárodawny y zacny/w rożnych Woiew. imioná miáł/ w Sendom. y w Krákow.



N. Gnoinſki Stároſtá Nowomieyſki. meżowie wielcy z tego herbu záwzdy bywáli y w tym wieku nie odmienili.





☞ Kázimierz Wielki/Krol POLski/ſyn Lokietkow/pomázan od Jánuszá Arcybiſkupá Gnieznieńſkiego/ dla ktorego lat młodych był mu przyſtáwion Gubernatorem Jáſko z Melſztyná/Roku 1333.



Anná corká Gedyminowá Kſiażeciá Litewſkiego zoná Kázimierzo



Atleidá drugazoná corká Henryká Lándgráwá Háſkiego.



Jádwigá corká Glogowſkiego Kſiażeciá/ trzeciá zoná.



Elzbietá / daná Kſiażeciu Sztetyńſkie[v] Boguſáowi.



Anná Wilhelmowi Hrábi Cecyliyſkiemu. Jádwigá Kſiażeciu N.



Nie Pánem

NIE Pánem á snadź Oycem był Krolestwá tego/
Popráwe y obrone miáło wielką z niego.
Ten porządek w tym Páństwie ná wszytkim vczynił/
A pożytkow bez płáczu ludzkiego przyczynił:
Kośćiołow bárzo wiele/ Zamkow nábudował/
A Klasztorow/ á wszytkie bogáćie fundował:
Spráwiedliwość y práwá powstáły zá niego/
Wszytko co iedno dobrze/ ma przodek od niego.

¶ Roku 1334. dwudźiestego trzećiego dniá Kwietniá/ spadł śnieg wielki/ ktory trwał przez pięć dni/ wszytkie pożytki ogrodne popsował.

¶ Roku 1335. Száráńcza wielka byłá/ ták áż przed nimi słońcá widáć nie było kiedy lećiáły/ kiedy pádły ná źiemie były koniom nád kopyty/ vczyniły były głod nie máły w Polszcze.

¶ Tenże Krol Káźimierz dostał z nowu Xięstwá Ruskie° iákoć Kronikarze opisáli/ Długosz/ Kromer/ Miechowitá/ Herbort/ Bielski/ y inszy Historykowie.

☞ Kleynoth z Niemiec przyniesiony/ kthory Bielski Kronikarz Polski názywa Łágodá: Kronikarze inszy o nim wzmianki nie czynią/ zową go pospolićie Wierzynkową/ ktory iest pole białe dolne/ á drugie gorne czerwone.



¶ Tego kleynotu potomstwá iuż niemász w POlszcze. Był Wierzynek Mieszczánin y Ráycá Krákowski/ ktory był w wielkiey łásce v Krolá Káźimierzá/ dla iego porządku: Ten Wierzynek/ kiedy Krol wydawał wnuczkę swą/ zá Kárłá Cesárzá w Krákowie/ prosił onych wszysthkich gośći do siebie/ to iest Cesárzá/ Krolow tych y Xiążąth/ iáko ie czytasz w historyách/ tám wyzwoliwszy sobie v Cesárzá/ áby mu było wolno sádzáć gośćie w domu iego podług zdánia: tego mu Cesarz dozwolił. On naprzod Krolá POLskiego posádził Páná swego/ wyznawáiąc dobrodźiejstwo iego/ potym Cesárzá/ insze Krole y Xiążętá/ ktore częstował wielkim kosztem/

y wielkimi

y wielkimi vpominki / káždego z osobná vdárowal: dal sámemu Krolowi Kázimierzowi vpominki tákie/ktore opisuia wielkiey ceny/y kládą liczbe pewną Kronikarze wiecey nižli sto tysiecy zlotych. Tego Wierzynká iuž potomká niemáß meskiey płći: kámienicá ktora myšnica zowa / tá ießcze iest iego własność/ktora dziś trzymáią Gutteter y Koślowie.

¶ Abyś wiedział ktorzy Krolowie y Ksiažetá byli ná częći v tego Mießczáninà y Ráyce Krákowskiego : Naprzod Cesarz Kárzel/ Krol Lodwik Wegerski/Krol POLski Kázimierz/Piotr Krol Cypryiski/Zygmunt Krol Duński. Ksiažetá/Otton Báworskie Ksiaže/Semowit Mázowieckie/ Bolesław Swidnickie/Władysław Opolskie/ y inßy Grábiowie y Pánow wiele zacnych/ták z POLski iáko z inßych Páństw.

☞ Herb Kornic nádány od Ksiažąth Ruskich Rycerzowi ták názwánemu/kthory ma być krzyž biały ná skále łamaney w czerwonym polu.

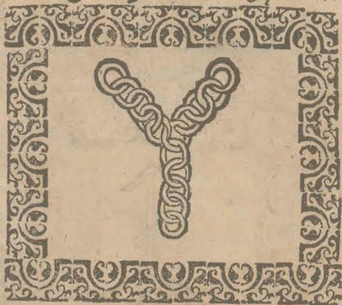


CJ ná skále łamáney krzyž z dawná nosili/
Ktory sobie v Ksiažąth Ruskich wysłužyli/
Potym mu dwoie chlebá ná kráie włožono/
A Hospody błohosław przeto gi ochrzczono.
Jž był począł dość mežnie o wiáre boiowáć/
Nie Bibliją lecz ßáblą o niey dysputowáć.
Gdy wielkie niepokoie Ruskie kráie miáły /
Potomstwo Korniczowo ná Slasko zágnáły /
Ktorzy swoim iezykiem gdy komu łáiáli /
Biesy/to iest Szátány często wspomináli/
Juž nie máią nazwiská Przodká właściwego
Kornicz/ále Biesowie dla zwyczáiu złego.

¶ Potomstwá w tym wieku coby tego kleynotu vžywáli wiedzieć nie moge.

Herb

☞ Herb Kietlic w POLszcze dawny/kthory od Ksiażath z Brzegá ma początek/ tego kthoby tu v nas w POLszcze vżywał niewiem/tylko wiem że iest w POlszcze ode trzech seth y od siedmidźiesiath y ośmi lath / kthory był przyniosł Henryk Arcybiskup Gnieznieński/ná Slasku tego Herbu vżywáią.



☞ Herby insze ktorych Rycerstwo POlskie vżywa/o ktorych ia wiedźieć dawnośći nádánia nie moge / ábo skąd sie do Polski przybłąkáły / tuć krotce wspomnię : á náprzod kleynot ktory zową Jężierza/Krzyż/ ná nim ptak pierśćiẽ w nośie trzyma.



¶ Tego kleynotu vżywáią w tym wieku / te Domy zacne.

Szymánowskich Dom zacny / w Ráwskim Woiewodztwie.



Drozdowscy / Schyćińscy / támże.



Bogusłáwscy / Zelázowie támże.



Czarny Niemierzá tego Herbu / był Hethmánem ná Podolu.



Inszych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.



☞ Herb Drogosław/ ktory mąż ták rzeczony z Sląská przy-
niosł do POLski/ ten ma być w błękitnym
polu białky.



¶ Tego kleynotu vżywáią w Wielkiey POLszcze Ry-
cerstwo/ktorzy wszyscy są ieden Dom á naprzod

Bukowieccy z Poznáńskie°/ Dózacny.	Herstopszcy/ Dózacny támże.	Dabrowscy/ Gorzycki Koslá/Wieckowscy.	Srzemscy/ z Poznáńskiego.	Truskowie/ w Prusiech y ná Slasku.

¶ Inszych Domow w rożnych Woiewodách wzıwı. ele

☞ Kleynoth dawny w Prusiech Podkowá/ w niey strzała/
miecz przez to wszytko w polu czerwonym: masz y potom
stwo o ktorych wiedzieć mogę co vżywáią kleynotu tego.



Kloniccy z Prus.	Letowski Piotr w Prusiech.	Rádoszewski Marcin.	Mińkowski/ Járosz.	Inszych Domow w rożnych Woiewodz. wiele w Prusiech.

☞ Kleynoth then Leliy sześć stup y strzałá przezeń od czásu dawnego w POlszcze / máia byc gwiazdy w polu błekitnym złote: Ten z Slaská tu zánieśion/ Grábiowie to byli z Wierzbná/teraz potomkow tego kleynotu wiecey niewiem tylko Rydeńscy w Wielkiey POLszcze Dom zacny.



Rydeńskich Dom zacny w Wielkiey Polszcze.

Páwłowszcy z Poznáńskie° Woiew. Dō dawny.

☞ Tego kleynotu vżywa Rycerstwo Pruskie/iákoby go zwano/w iákim polu te polá wiedźiec nie moge.

Osłowscy w Prusiech Domy zacne.





Kosakowie w Prusiech Dom zacny.



☞ Kleynoth dawny POlski/ ktorego Rycerstwo POLskie vżywa w tym wieku/ma byc serce ná miśie/strzałá przez nie/w polu błekitnym.

Drabieńscy/w Płockim Woie. Dō stárodawny.



Gerzy Páwłowic w Lithwie/ dwie sercy y dwie strzale.

☞ Kleynot dawny w Polßcze głowá Murzynowá w polu czerwonym/ ten ſkad ieſt y zá co nadan wiedzieć pewnie nie moge.



Mießkowſcy z Zakroćimſkiego Powiátu.



Nietykſowie/ w Wárßewſkim Powiećie Domzácny.



☞ Kleynoth POlſki Podkowá/ y krzyże złote w polu błekitnym / dla czego vietho rog v krzyżá ná podkowie niewiem/ tego kleynotu śiłá ſláchty w Mázowßu vżywa á naprzod

Lázowſkich Dō z Drohickiego Powiátu. Andrzey Lázowſki Podſtárośći Wolkowiſki.





Inßych Domow wiele w roznych Woiewodztwách.

Rießkowſcy z Rádomſkiego Powiátu. Swiecıccy z Wiluńſkiego krzyż ſtráćili, z podko.



☞ Kleynot ten dawny ná Podláſzu dwá mieczá w czerwonym polu/cztery roże miedzy nimi białke.

Włoſzkowie Dōſtárodawny y zacny.





N. Włoſzek był Podſkárbim Nadwornym Wielkie° X. Litewſk.



☞ Kleynoth ten dawny w Pruśiech/Wieprz z muru/dwá kłoſy pſzenice z geby.

Lukoccy v Tczewá Dom ſtárodawny.





Jan Lokocki w Litwie.



☞ Taczálá kleynot z Czech wyſzedł/ Zoraw ſzáry w żołtym polu/około ſzyie dwie gwiazdzie w czarnych polách : ieſt drugi przez gwiazd/ktorego tu Rycerſtwo Polſkie vżywa.

Girkowie z Czech Henryk tu w Polſze Wielkiey.





Rożnowſcy támże w Rádomſkim.

Bártkowſcy w Rádomſkim Powie. przez gwiazd noſza.



☞ Berßten/ trzy kołká płużne żołte w polu czerwonym/ znáć że nie z POlſki po ſámym nazwiſku/ ktoby tego kleynotu w tym wieku vżywał wiedziec doſtátecżnie nie moge.

Karniowſcy Do byl zacny w Sieradzkim Woie. Podſedkiem był.





Piotr Karniowſki w Powiecie Rádomſkim.



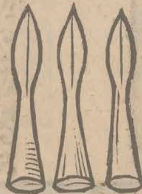
☞ Glaubicz/ Rybá ná kſztałth Kárásiá w polu błekitnym z Niemieckich kráin przynieſion do POlſki/ á ktoby tego kleynotu vżywał wiedzieć nie moge.



☞ Kleynot w Polſzcze dawny/ ktoby go vżywał niewiem / Kur białły w czerwonym polu.



☞ Dawny kleynoth w Polſzcze trzy grothy podla ſiebie/ w polu żołtym/ ktoby go vżywał wiedzieć nie moge.



Bełtowie

☞ Bełtowie dawny kleynoth w POLszcze / á ktoby go vżywał wiedzieć nie mogę trzy bełty w czerwonym polu.



☞ Trzy piorá Strusie białe w czerwonym polu dawny kleynot w Polszcze.



☞ Rádzic kleynoth dawny w POLszcze ná kształt kotwy morskiego okretá / w czerwonym polu / kthoby go vżywał wiedzieć nie mogę.



☞ Rámułth kleynoth dawny przyniesiony z Fráncyey do Polski/pięć roż w czerwonym polu.



Rámułtowie ná Podgorzu y w Ruśi.



Czermiescy/ w Ruśi y ná Podolu.



☞ Kleynot w Polszcze dawny / zowa go Drye ná kształt kroiow trzech w polu czerwonym/ ktoby go vżywał niewiem.

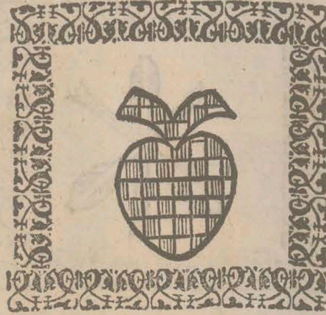




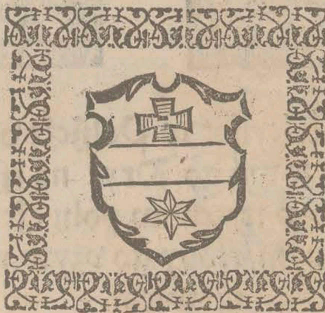
☞ Sroczník kleynot w Polſzcze dawny/ktoby go vżywał wiedźieć nie mogę/ ma być Sroká ná ſuchey kłodźie / w czerwonym polu.



☞ Twárdoſt kleynot/w czerwonym polu ma byc / á zá co/ y komu nádan niewiem/ y ktoby go w tym wieku vżywał.



☞ Białke pole w błękitnym ná błękithnym ná wierzchu krzyż/ ná ſpodku gwiazdá złota/ſkąd ieſt / zá co y komu nádan/niewiem.



☞ Herb Krupek dawny w Polſzcze/ dwie leliie białke w czerwonym polu/ ktoby go vżywał/zá co go nádano/ niewiem.



☞ Niemczyk/ Orli ogon w czerwonym polu/ ſtrzałá prze zeń / ná wierzchu pole białke/ ſkąd ieſt/zá co nádan/ ktho go vżywa niewiem.



☞ Helt w polu brunatnym kleynoth dawny/ ſkąd ieſt / za co nádan/niewiem/ kto go vżywa/ ſtrzałá białka przez pośrzodek.



Dwie

☞ Dwie rece / iábłko żołte trzymáią/kleynoth w Polſzcze dawny / w polu czerwonym/ rekawy błekitne/ſkad ieſth/ zá co nádan/kto go vżywa niewiem.



☞ Kleynot dawny w POLſzcze podkowá/ klucz przez nie w błekithnym polu / w Ruśi go vżywa Rycerſtwo.



☞ Száblá w czerwonym polu kleynoth dawny w POLſzcze/kto go vżywa/ y zá co nádan niewiem.



☞ Herb Cholewá názwány ktory ma być czthery klámry cieśielſkie w polu czerwonym/ zaczby były nadáne wiedzieć nie moge / y ktore Domy tego kleynotu vżywáią w tym wieku.



¶ Jeſt rożnych kleynotow wiele POLſkiego Rycerſtwá/ktorzy z rożnych Kroleſtw tu záſzli/ wſzákoż te podkowy wſzytkie początek od Jáſtrzebcá maią: niektorzy poymuiac dzie dziczki w POLſzcze/ mieſzáli Herby cudzoziemſkie do nich: niektorzy też pogniewawſzy ſie z ſoba/ Herby ſobie y potomſtwu ſwemu odmieniáli / bez woli Krolow y Kſiazath ktore im pánowáły.



☞ LOdwik Krol Węgerski Kázimierzow śiestrzeniec/ w Krákowie ná Krolestwo POLskie pomázan/ po świętym Márćinie dniá trzećiego Grudniá/ przez Járostáwá Arcybiskupá Gnieznieńskiego/ Roku Páńskiego 1370.



Helżbietá Bośeńskiego Krolá corká.



Jádwigá corká/ ktora potym byłá zá Jágełem.



ZA tego sie dobrego nic w Polszcze nie działo/
Mieszkał w Węgrzech/ á to tu iáko puste stáło:
Co po sobie zostáwił w nim gubernatory/
Zwáli vbodzy ludźie z nich dyspensatory/
Wielki vćisk dwánaśćie lat iáko pánował/
Dręczył POlskę/wolnośći/praw wszytkich nápsował/
A iż sie ták záchował zle w nábytym Páństwie/
Zwan był zá to nikczemnym po wszem Chrześćijáństwie.

☞ Początek Herbu trzech Leliy/ kthory zową w tym wieku Kierdeiá/ten był nádał Krol Lodwik Rycerzowi ták rzeczonemu/ktore nazwiskiem áż po ten wiek potomstwo sie zowie: Ten ma być Lelije białke w polu błękitnym/ druga część polá czerwonego/ Roku po národzeniu Syná BOżego/ 1432.



TEN Herb Lodwik Krol Polski nádał Kierdeiowi/
W Rycerskich sprawách dosyć biegłemu mężowi:
Kiedy Litwie odbił Chełm/wźiął Bełz Kiestućiowi/
Gedyminá Kśiążęćiá właśnemu synowi:
Krolowi te posługi iego smákowáły/
Dał mu znák trzy Lelije/by wiecznie woniáły/
Białke/á ná puł polá leżą błękitnego/
A puł polá czerwone znák mężnych śił iego.
A iż Przodká Kierdeiem w onym wieku zwano/
Herbu tákże Kierdeiá imie wieczne dano.

¶ A tu masz potomki w tym wieku/co tego kleynotu vżywáią.

Dom Kierdeiow stárodawny y zacny w Ruśi/ y ná Wołyniu ieden Dom.	Georgius Kierdey/ kthory był Kśiążę Ruskie poimał/ 1432. Cromerum lege.	Dō Czáplicow stárodawny y zacny/ kthorzy ná Dworze Krolow Polskich znácznie służyli.	Hoscy ná Wołyniu/ Dom zacny tegoż Herbu.

☞ Łábeć kleynot dawny/ktorego vżywáiá Siemaßkowie ná Wolhyniu Dom ſtárodawny y zacny / ktory ma być biáłky w cżerwonym polu.

Dō Siemaßkow ſtárodaw. y zacny ná Wolhyniu męzowie dobrzy. N. Siemaßko Podkomorzy Łucki.





Bogdaná Siemaßkowna Łáhodowſka Páni cnot dobrych.





☞ Tu maß kleynoty Panow y Rycerſtwá Kśieſtwa Wołyńſkiego/ktorych ácż nazwiſk wiedźieć nie moge/ áni nádánia káżdego z oſobná/wßákoż możeß to dobrze rozumieć/iż tám w tym kráiu lud dobrze záſłużony bywał záwżdy Pánō ſwym/ ktorzy Pogány práwie ná ſwych plecách trzymáią/á nie dopußcżą im ßkodźic inßych Chrześcijan/ ſámi tylko cżeſte od nich ßkody á nie znośne podeymuią/ dla cżego godni od nas wßytkich ſławy y cżći wßelákiey.

☞ Kleynoth dawny zá wielkie meſtwo nádány Sieniutom ná Wolhyniu od Kśiążąt Ruſkich/ ktory ma być w cżerwonym polu/ przeto iż krwią ſwą mężnie záwße oycżyzny bronili.

Dom Sieniutow zacny y ſtároda ná Wolyniu.





Fedor Sieniutá/Woyſki Krzemieniecki.



☞ Zdan kleynoth dawny/ Podkowá ſzáblá ná wierzchu/ w polu błekitnym: thego kleynotu potomká iuż niezſtáło / iednáż tylko zoſtáłá corká po Oycu Koileńſkim Zdanie/ ktora z máietnośćia nie máła z rąk oycowſkich oddaná Málińſkiemu Mátwieiowi.

Zdan Koileńſki mąż wielki ktory zábit od Tátar Roku 1577. then wielkośći Pogáńſkiey ſam tylko mężny odpor dawał gdy mu ſtrzelby niezſtáło zábit/ od wielkośći przemożon.





☞ Kleynoth dawny Pietyroh/ kthory ma być złoty w polu błekitnym: tego kleynotu było Rycerſtwo ieſzcze przed Národzeniem Páńſkim wielkiey ſławy / iákoż y ci co teraz ná Wołhyniu tego Herbu vżywáią/ ſą ludźie zacni y mężowie dobrzy.



Málińſkich Dom z Wierzbney ná Wołyniu v Krzemieńcá dawny y zacny.

Mátwiey Máliński mąż zacny z bráćią.

Bokotińſcy támże ná Wołhyniu Dom ſtárodawny y zacny.

☞ Herb stárodawny ná Wołhyniu / kthory iest nádany zá wielkie mestwo Kniażom dawnym / od onych Ksiażath Ruskich meżnych / ktory ma być w czerwonym polu zową go Kurcz.

Dom Kurczewicow stárodawny zacny y meżny.





Kniaż Bulhá Dymitr Kurczewic mąż sławny. Alexánder Kurczewic mąż sławny.



☞ Herb ná Wołhyniu dawny Kołodeńskich / nádány zá mestwo Przodkom ich od Ksiażath Ruskich.



Kołodeńscy ná Wołhyniu Dō zacny.

Oszczewskich ná Wołhyniu kleynoth zá mestwo nádány.



☞ Jáłowickich kleynot dawny / zá mestwo przodkom nádány / choragiew kthora vbiegł nieprzyiacielowi / czym checi y sercá wszytkiemu woysku dodał / ma być żołta w czerwonym polu.

Jáłowickich Dō zacny ná Wołhyniu.





Alexánder Chawcyłowic ten kleynoth nosi.



☞ Kożińſkich kleynot dawny y zacny zá meſtwo Przodkom nádány.



Hrcor Kożińſki/ Chorąży Wołyńſki.



Iwan Kożinſki mąż ſławny.



Tychno Kożińſki mąż zacny.



Olechno Kożińſki/ Michał Kożińſki mąż ſław.



Hawrelo zábit pod Sokalem od Tátar.



☞ Herb Chrynickich ná Wołhyniu/ wedá y krzyż w czerwonym polu/ ktorego przodek trzymáiąc koniá na wodzy / ná drzeryby wedźie/ nádiácháłá go ſtraż ábo zagō Tátárſki/ dopadł koniá żárko/ zábił ich kilko/ iednego porwał/ donioſł Kſiążeciu do woyſká/ dał mu zá kleynoth wede y krzyż.

Tego vżywáią w tym wieku Chryniccy/ Dō zacny.



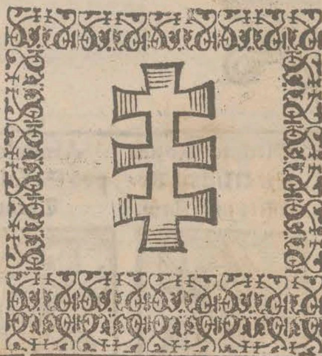


☞ Kleynoth Jásienieckich w polu czerwonym/ skądby był/ ábo zá co nádan niewiem.

Jásieniecccy ná Podlá szu te° Herbu vżywáią.



☞ Modzelá kleynoth dawny trzy krzyże złote w czerwonym polu.





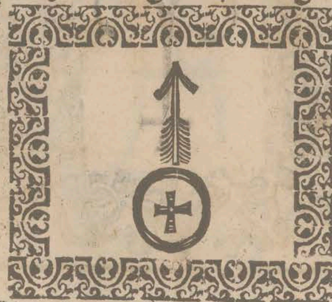
Thego kleynotu vżywał on Bábiński mąż sławny/ ktory był sławnym przywoycą v Konstánte° X. Ostrowskiego.



Iwan Kákuszowski tego Herbu vżywa ná Wołhyniu w Włodymirskim Powiecie.



☞ Kleynoth dawny Łosiatyńskich / krzyż w kole / then było dano Przodkowi ich/ gdy z Pogáninem poiedynkiem mężnie o wiárę czynił/ dano y strzałę ktorą vchwycił / gdy żárko do nie° pogánin z łuku drugi strzelił/ gdy im mężá sławnego zábił/ w ktorym oni wielką nádzieię pokłádali/ á więcey niż o Bogu o sile iego vfáli.



Kleynoth

☞ Kleynoth dawny Vłánickich od Luczká/drogá/dwá mieśiacá y ſzáblá przez droge w czerwonym polu: ten záſtapiwſzy ſtraz Tátárſka ná ſláku z máłym pocztem ſwym pogromił/ ktorey było kilká ſet / cáły tydzień nie máiac wiecey dwudzieſtu koni / chodził zá nimi zbieráiac á bijac ich meznie : zá to mu Kſiaze Ruſkie ten kleynoth dał/ściezke y ſzáble otłuczona/z ktora do niego przyiáchał.



☞ Kleynot dawny kthorego vżywáia Sultanowie w Kiiowſkim WOiewodz. Hábdánck y dwá krzyże y gwiazdá w czerwonym polu / then dano mezowi śiły wielkiey/ ktory gromił pogány przez cáły dźień/ gdy był ná ſtraz poſłan od Witułdá/ áż gwiazde vyżrzał goniac pogány/toz ſie wroćił obawiáiac ſie obładzenia



☞ Bronickich kleynoth v Holiki/dwoie iedlcá Czeſkie / w czerwonym polu / gdy z Czechy w potrzebie byli/meznie ſobie poczynał Przodek ich.



Bronicey ná Wołhyniu Dom mezny.



☞ Herb Hołowińskich ná Wołhyniu stárodawny / w polu błękitnym ma być/miesiąc żołty y krzyż ná dwu gorách : Ten było nádano mężowi iednemu/ ktory vpátrzył nieprzyiacioły/ woysko ostrzegł/śpiące : po cichu sie nágotowáli/ porázili/ zá to mu danz miesiąc y chrest do niego.

Hołowińskich Dom ná Wołhyniu zacny.





Háwreko Hołowiński mąż sławny / kthory służy przy X. Czártoryiskim.



☞ Topor kleynoth dawny ná Wołhyniu/kthorego vżywáią Bokijowie/białki w polu czerwonym/ krzyż złoty ná wierzchu przeto iż był Pogániná zábił przed Kśiążęciem viezdżáiąc z Hárcu gdy mu broni niezstáło/ dla thegoż mu záraz krzyż nań włożył.



Bokijow e Dom zacny ná Wołhyniu.



N. Bokiy Sędzia Krzemieniecki od Tátar zábit/ 1577.



Bokiy syn Sędziego od Tátar poimán/ktore° Podkową odbił/1578.



Bokijowie młodzi, synowcy Sędziego / mężowie dobrzy.



☞ Kleynot Lis/ ktoremu przyczyniono trzeci krzyż/ ktory ma być w czerwonym polu.



Mákárowicowie Dom zacny z Kijowskiego Powiátu.



N. Mákárowic był Stárosta Kijowskim.



☞ Herb dawny ná Wołyniu Nowosieleckich/ kthorego dziś vżywa Nowosielecki Woyth Krzemieniecki.



☞ Herb dawny ná Wołyniu/ ktorego vżywáia Szwiszczewscy / ludzie mężni.



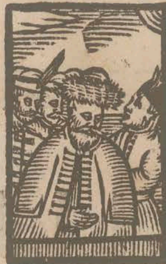
¶ Wiele kleynotow Polskich vżywáią w tym tám Páństwie/ Domy stárodawne y zacne są/ Kniáżowie ktorzy máią Herby swe oyczyste/ o ktorych ia dla szerokości tych tám Państw wiedzieć nie mogę.

☞ Kleynot Pogonia nádány od Krolá Lodwiká Klemensowi z Kłaiowá/ Janowi Dziekanowi Krákowskiemu/ Mikołáiowi Bieliguńce/ y inszemu Rycerstwu: ten ma być ręká zbroyna/ miecz goły trzyma w żołtym polu z obłoku.



¶ A tu masz potomki w tym wieku ktorzy vżywáią tego kleynotu.

Wándowie w Krákowsk. Woiewodztwie Dom dawny y zacny.



Vyteyscy w Krákowskim Woiewodztwie Dom zacny.





Tu masz

Thu masz o sławnym Kśięstwie Litewskim/ o ktorym ácż iuż wieß dostátecżnie z Historykow pocżatek / dawność y zacnosc Páństwá thego / cżegoć świeżo Mátys z Strykowá popráwił w Kronice/ ktora dostatecżnie wydał o thym tám Kśięstwie / ia tu tylko kleynoty ich kłade/ pod ktorymi tákże obacżyß zacność Kśiążat/ Pánow / y Rycerstwá Páństwá thego/ z sprawámi ich pámięci wiecżney godnymi.



IZ wiele Kronikarzow piszą o tym rożno/
Ja ćie długim pisánim niechce báwić prożno:
Skądby miáło pocżątek to Kśięstwo ták sławne/
Gdyż śie w tym Historye niezgádzáią dawne:
Weżm przedśie Historyki/ á ktoremu vfaß/
Temu y sam day wiáre/ y drugiemu vkaß:
Długoßá y Kromerá/ Miechowite cżytay/
Eobanum Bohemum/ tákże o to spytay.
Tenći tego dowodźi/ iákby sam był przytym/
Skutki dawne w potomstwie kłádźie sobie ßcżytem:
Ja co widze w tym wieku/ vmiem o tym gádáć/
A o dawnych postępkách niechce śie nic bádáć:
Pokażeć tu y cnote/ męstwo dosyć znácżne/
Ktore w sobie spełná ma to Rycerstwo zacne.

☞ O początku kleynotu Pogoni Xiestwá Litewskiego/ ktory ma być mąż ná koniu biáłym zbroyny/ w czerwonym polu z mieczem dobytym/ iákoby gotowy bronić oyczyzny swey.



NArimund brát Troydzienow będąc włásnym Pánem/
Dziedzicem y Xiążęciem/ dał to znáć poddánym:
Opuszcżáiąc oyczyste swoie dawne znáki/
Aby mieli w pámięći nákaz iego táki/
Gdy im Páná niezstánie by to pámietáli/
Człowieká státecznego ná Páństwo obráli/
Roskazawszy we zbroi męża wyrysowáć/
Dał potomkom zá kleynoth swoim wiecżny chowáć.
Goły miecz w ręku trzyma Rycerz/ á koń biáły/
Iż się zda iákoby biegł pogonią názwáli:
Ma być w czerwonym polu dwá krzyżá przydano/
Gdy pod Krzyżaki często Pruską ziemię brano.
Dosyć znácznie y mężnie to pokázowáli
Potomkowie co tego Herbu vżywáli/
Iż właściwą Pogonią Herb mieli Xiążęcy
Mężnie nieprzyiaćioły burzyli goniecy/
Stáwiáli swe kopije pod Moskiewskie Zamki/
Y z Tátáry czynili/ częste mieli tanki:
Ták áż im iák właśćiwi dźiedźiczni Pánowie/
Służyć roskázowáli y dáwáć dań sobie:
Gdy im Czarzá nie zstáło do Litwy poń słáli/
A od tych mężnych Xiążąt consens ná to bráli.

☞ Do kleynotu sławnego Xiestwá Litewskiego názwánego Pogonią.

IAkoś słábo Rycerzu bodźieß koniá w boki/
Choć maß dáleki obiazd y bárzo ßeroki.

Widzíß

Widźiß twe własne Zamki iáko spustoßáty/
Drugie w rekách Moskiewskich dawno popleśniáły
Nowogrod/ Pskow/ná gnusność twoie nárzekáia/
Iż oney swey wolnośći/ swobody nie máią.
Z źiemią Siewierską miástá poginety/grody/
A to námniey nie rußy twey meżney osoby:
Smoleńská y Połocká niemáß dawna chwile/
Niż sie ty z mieyscá rußyß vßedł bym ia mile.
Częstoś recuperare nam to obiecował/
Miłostkas sie zábáwiał/wołtyś też táńcował:
Maß dźiś cżás/wßák sie struny porwáły v Lutnie/
Już day pokoy muzyce/skocż do zbroie chutnie:
A wßákći nie wić wiankow kwiateczkow przystano/
Zeby wilká cżerstwego bronić gránic dano.

☞ A tu maß wywod prawdziwy Gedyminá Xsiążećiá Wielkiego Xsiestwá Litewskiego/od ktorego idźie narod Jágełow / onych pámieći wieczney godnych / ktorzy áż do tego cżásu nam fortunnie pánowáli/maß też y krotki pocżątek o Xsiestwie Litewskim.

HIstorykowie pißą od cżásu dawnego/
Litáoná być Pánem Xsiestwá Litewskiego/
Dla ktorego imieniá Litwa ie názwano/
A nigdy go áż po ten wiek nieodmieniano/
Pißą też y Mendolfá po nim być drugiego/
Ten wiodł żywot Kozácki/żył z łupu wielkiego/
Po tych dwoch Troydźieniá pißą być trzećiego/
Ten zábit od Dowmontá brátá rodzonego:
A miał syná Rymundá wzgárdźił świeckim stanem/
Ochrzćił sie został Czerncem pobożnym kápłanem.
Záłuiąc Oycá swego śmierći/woysko zebrał/
Zábił Stryiá/lud iego zbił drugi rozegnał/
A potym sie przystoynie wymowił poddánym/
Ktorzy chćieli koniecżnie áby był ich Pánem:
Mowiąc/przysiągłem Bogu strzymáć mu to muße/
Wzgardzam rozkoß ćielesną idźie mi o duße:
Obierzćie sobie meżá do tego godnego/
Coby był dobrym wodzem Xsiestwá ták sławnego:
A vkazał Witeniá/ktory z swey młodośći/
Służył Oycu státecżnie/mąż wielkiey godnośći/
Ná ktorego zárázem wßyscy przyzwolili/
A ochotnie z rádośćią za swe Xsiąże wźieli.



☞ Witeń/ktory był naprzod koniuszym v Troydzieniá/po iego śmierći ná Kśięstwo Litewskie od wszystkich zgodnie obran/przetho iż śie im Nárymund syn Troydzieniow wymowił z tego przystoynie/ iákoś wyższey czytał.



WITEniowi fortuná ná Páństwie służyłá /
Walcząc z nieprzyiaćioły pobijał ich siłá/
Litwie/ Zmudźi czás długi szczęśliwie pánował /
Aż potym Gedyminá gdy syná vchował /
Vmárł w wielkiey stárośći/syn ná mieyscu iego
Zostáł iák własny dźiedźic Kśięstwá Litewskiego.

☞ Gedymin syn Witeniow ná Kśięstwo Litewskie obran po Oycu.



Własnym

WLAsnym Pánem Gedymin iuż Księstwá będący/
Ono szerokie Páństwo rostropnie rządzący/
Miał synow siedm/ tym Księstwá nábyte rozdawał/
Ktorych práwem Rycerskim v Ruśi dostawał:
Czynił z nieprzyiaćioły meżnie ze wszytkimi/
Z Prusaki y z Liflanty/ z Kśiążęty Ruskimi/
Wydárł Łucko y Brześćie od Księstwá Ruskiego/
Wszytek Wołhyń przyczynił do Páństwa swoiego:
Miásto Troki záłożył/ Zamek murowány
Jeziory głębokimi ze wszod ostáwiány.
Syny swe podzieliwszy zábit nieostrożnie/
Gdy Frydburku dobywał pod Krzyżáki możnie.

¶ A tu masz syny Gedyminowe/ z ktorych káżdy miał vdzielne swe Páństwo.

Monwid Kśiążę ná Kiernowie/ y ná Słoninie/ waleczne.



Nárymund Kśiążę Pińskie/ syn Gedyminow.



Olgerd Kśiążę Litewskie/ waleczne.



Jáwnućiá Kśiążęćiem Wileńskim był/ ktoremu potym wydárł brát Orgeld Wilno/ dał włość Zástáwską.



Koryat Kśiążę Nowogrodzkie.



Lubard Kśiążę Łuckie syn Olgerdy.



Kiestucz syn siodmy Gedyminow/ miał synow 6. był X. Trockim.



¶ A tu masz o tych Kśiążętách iáko sie rozrodzili/ y co zá potomstwo w tym wieku od ktorego idzie/ o czym Kroniki Ruskie y Prywilegiá potomsthwá ich dowodnie powiedáią.

Jáwnućiá stárszy/ ktore° wydárto Wilno X. Zásłáwskie zostáwil sy ná iedne°.

Jurgi syn Jáwnućin zostáwil sy ná dziedzicá ná Zásłáwin.

Iwan syn Jurgiego zostáwil synow trzech / Michalá/ Bogdaná/ Fedorá/ y corke iedne.

Michal syn Fedorow Ksiaże Mśćisłáwskie / miał corki cztery z Dabrowicka.

Náśtázya Zbáráska Woie. Trocka/ byłá pierwey zá Wierszulē/ nie ma potomstwá/ 1575.







N. Olszykowa / tá porodziłá syny dwá/ Gerze° Woiewo. Mśćisłáwskiego/ y Zreorá/ meże sławne.

N. Zabrzećińská/ potym byłá zá Nykodymowicē zostáwiłá syná y corke.

Czwarta corká Michákowá zá X. Rosirskim/ tá zostáwiłá corke Anne Sáphiginá Woiewodzina Mińska.

BOgdan miał trzy corki syn Iwánow.

N. Hornostaiowa corká Bogdanowá.







N. Hodnicowicowa corká Bogdanowá.

N. Kniáhini Horska/ tá miáłá synow 4. Piotrá/ Fedorá/ Janá/ Steffáná.

Corki Bogdaná zá Zyćieńskim Reginá Wołodkiewiczowa/ Owdoćiá zá Steckowicem/ Helená zá Tyszkiewicem.

Fedor syn trzeći Iwáná Jáwnućiá/ miał corek 2. iedná vmárłá młodo.

Anne Hlebowiczowa Woiewo. Wileńska/ od ktorey dziś potomstwo masz syná y trzy corki.







Jan Kásztellan Mińśki / mąż zacny/ y miłośnik R. P. wielki.

Bárbárá Wolska corká they Anny Wołowicowa śiostrá Wolskiey Reiowa corká trzećia.

N. corká Iwáná Jáwnućiá/ ktora Polubieńskie porodziłá/ Lwá/ Janá/ y corke ktora dziś iest zá Dębieńskim.





A tu masz

☞ A tu maſz Kieſztućiá ſyná Gedyminowego/ y potomſtwo iego/ ktorego iuż niezſtáło.

Kieſztuć ſyn Gedyminow Kśiąże Trockie / miał ſynow ſześć.

Witułd ſyn Kieſztućiow X. waleczne/ o ktorym wiele piſzą Kronikarze/ miał iedne tylko corke.

N. corká Wituldowá X. Moſkiewſka/ tá miáłá iedne corke / ktorá potym wźiętá byłá do Lithwy zá mąż.

Pátrykiey ſyn Kieſztućiow bez potomká zſzedł.

Sygizd/ ten był Kśiążęćiem Litewſkim był okrutny/ vdawion dla te°/ iż chćiał wygubić wſzytko Rycerſtwo.









Tothwil ſyn Kieſztućiow.

Wolżyn ſyn Kieſztućiow.

Wodat ſyn Kieſztućiow.







☞ Syn trzeci Lubárd Gedyminow/ od ktorego idą Kśiążętá Czártoryiskie/ y Sánguszkowie/ o ktorych sprawách zacnych będźiesz miał niżey.



Micháyko Lubárdow syn Kśiążę Czártoryiskie.



Alexánder syn Lubárdow



Iwon syn Lubárdow Kśiążętá Czártoryiskie.



Od tychże idą áż do dźisieyszych Czártoryiskich succesiine.

Alexánder Czártoryiskie X. ktory był Woiew. Wołynsk m. 1560.



Michał Czártoryiskie X syn Alexándrá X. y Woie. Wołyn.



Potomstwo tego Michálá drobne ktore porodźiłá Chotkiewiczowná.



Są brácia stryieczni te° X. Kśiążętá Czártoryiskie kthorych imion niewiem.



Fedor Sánguszko Stárostá Włodymirski/ Márszałek ziemie Wołynskiey.



Od tegoż Lubárdá syná drugiego idą Sánguszkowie mężowie wielcy.



Dymitr

Dymitr Sánguſko mąż ſławny/ tego vrodźiłá Deſpotowná/ bywał w wielu bitwách z Tátháry/ y mężnie ich porażał/ ſzedł bez potomká.



Roman ktorego Deſpotowná vrodźiłá Anná/ mąż ſławny/ ktore° ſpráwy niżey czytáć bedźieſz/ był Woiew. Brácłáwſkim/ Hetmánem Nadwornym W. X. Litewſkie°/ Zytomirſki/ Bráclawſki/ Winicki Stároſtá/ vmárł Roku 1565.



N. Záhorowſka śioſtrá rodzona Románowá/ ktora vrodźiłá táż Anná Deſpotowná.



Roman ſyn Románow Sánguſko tego vrodźiłá Chotkiewicowná Káſzt. Wileńſkiego corká/ Hetmáná W. X Litew.



Máryná Sánguſka Romaná corká/ X. Záſłáwſka.



Alexándrá corká Romaná Sánguſka.



Fedorá corká Sánguſka Romaná/ te porodźiłá Chotkiewiczowná.



Trzeći ſyn Lubártow od ktorego idą Kośirſcy mężowie wielcy y fortunni/ ták z Moſkwą/ iáko z Tátáry w wielu bitwách byli.



☞ Syn czwarty Gedyminow Monwid/ kthory ſie był o iednym oku vrodźił/ od tego potomſtwo krotko obaczyſz.



Monwid Kiernowskie y Slominskie Xiaże/ miał syny dwá.

Monwid syn Monwidow syny dwá miał.

Hleb syn Monwidow/ od ktore° dźiś idą Hlebowiczowie ludźie zacni.

Wiąż syn Monwidow/ od thego dźiś idą Wiązowie ludźie zacni.









Monwid syn Monwidow/ był mąż rostropny miał syny dwá/ był Wojew. Wileńskim w Ungą.

Juchno syn Monwidow od kthorego idą Drohotáyscy/ Kuchmistrzewicowie y Gerzykowicowie.

Olechno/ od ktorego idą Zabrzeźińscy/ ktorych iuż niezstáło.







☞ Koryat syn piąty Gedyminow/ od ktorego idą te Domy zacne.



Dom Rożyńskich Kniążiow / mężow wielikich.



Michayko Kniąż Rożynski / mąż sławny.



Kierk Rożyński / mąż zacny / ktory często á mężnie sie z Tátáry vgánia.



Bohdan ktory był Hetmánem Zaporoyskich mołoycow mąż sławny.



Mikołay syn tegoż Micháłá Rożáńskiego mąż sławny.



☞ Od Nárymundá Szostego syná Gedyminowego / niewiem o potomstwie.



☞ Syn Siodmy Gedyminow Olgerd Wielkie Książe Litewskie / Pan był waleczny / miał synow dwánaście.



Mśćzac

Mszcząc się śmierći Oycowskiey/Olgerd czynił wiele
Z Krzyżaki/á ná Páństwá ich náćierał śmiele:
Pruska źiemię wyniszczył/wśi y miástá burzył/
Márgrábskie/Brándeburskie páństwá ogniem kurzył:
Aż po Fránckford/tám ludźi wiele pomordował/
Ták iáko mężny Rycerz śmiele dokázował:
Z Moskwą pewne gránice/iáko mu się zdáły/
Wźiął/áż po Mozáysk grunth y dosyć nie máły/
W Ruskich Kśięstwách w Mázowszu czynił wielkie szkody/
A potym ie BOG przywiodł do znáczney vgody/
Kiedy Iágełá oddał zá Páná włásnego
POlakom/Litwę wywiodł z błędu Pogáńskiego.
O czym Historykowie dowodnie pisáli/
Chcąc by wszytkie narody iego spráwy ználi.

Skierger/kthory był X. Litewsk. ále był z nie° zrzucon od Witułdá dla zmowy ktorą miał Kiestucż z Olgerdem/iáko w Historyey.



Swidrygał mąż wielki/po Witułdźie był Kśiążęćiem Litewskim.



Wigund syn Orgeldow mąż wielki/miał Trupczewskie/Kiernowskie Páństwá.



Korybuth syn Orgeldow Kśiążę waleczne/trzymał Siewierskie Kśięstwo.



Nárymund Olgerdow syn pod Wilnem zábit.



Korygel ten był śćięt od Kśiążęćiá Witułdá.



Iágełło kthory był Wielkim X. Litewskim miedzy bráćią namedrszy/potym ná Krolestwo POLskie wźięt/po nim Skierger.



Włodymir Kśiążę Litewskie waleczne.



Lánguin syn Olgerdow.



Butaw syn Olgerdow.



Borys syn Olgerdow.



Andrzey syn Ogerdow.



A tu masz

☞ A tu maſz iáko ſie ci ſynowie Olgerdowi rozdźielili/ y ktore potomſtwo ich w tym wieku ieſzcze pánuie ꝛc. A naprzod Korybuth Kśiąże Nowogrodzkie/ Siewierſkie. ꝛc.



Kleynot thego Potomſtwá.

Fedor ſyn Korybutow mąż ſławny/ Kśiąże Nieświżkie/ zbudował winnice Zbáráſz.

Dáśko ſyn Fedorow mąż ſławny.

Wáśil ſyn Dáśkow mąż zacny/ od ktoreᵒ idą Zbáraſcy/ Wiśniewieccy/ Porzyccy / Woronieccy. Miechowite/ iáko z Niemcy

Zygmunth ſyn Korybutow/ ktory był pothym Krolem Czeſkim mężnym / ſzytay boiował/ 1432.

Do Wiśniewieckich zacny z meſtwá/ kthorzy idą od Wáśilá Korybutowicá Dáśkowego ſyná.







Dymitr Wiśniewiecki/ kthory w Turcech ſtrácon/ mąż wieczney pámięci godny.

Konſtántyn Wiśniewiecki/ ktoreᵒ dźiś potomſtwo z Swierczowna drobne / mąż był ſławny/ vmárł/ 1574.

Michał Wiśniewiecki Stároſtá Cyrkáſki mąż zacny.

Alexánder Wiśniewiecki mąż ſławny.

Andrzey Wiśniewiecki Woiewodá Wołhyńſki.







Habaku Zawieſſon

NIE trzebać tu zálecáć Domu ták sławnego/
Wszákći w świeżey pámięći zacne spráwy iego/
Słyną dosyć szeroko Dymitrowe spráwy/
Był to drugi Herkules ná Wołyniu práwy/
Azaś nie stał iák mężny Kokles/odpor dáiąc
Pogánom/od Podolskich ziem ie odganiáiąc:
Dla miłośći Oyczyzny/á dla sławy dobrey/
Káżdy z tych Wiśniewieckich iest do száble szczodry.

¶ Dom Zbáráskich/ktorzy idą od tegoż Wasilá Korybutowicá/ci bráli rowny dział z Wiśniewieckimi.

Dom Zbáráskich stárodawny y zacny.

Steffan Woiew. Trocki/niemapotomstwá/te° vrodziłá Herbortowná.

Mikołay Zbáráski Stárostá Krzemieniecki.

Wládysław Zbáráski Kniáź/ktore° potõstwo corki.

Jurgi/Kniáź Zbáráski/ktore° potomstwo corki drobne.







Helżbietá Báworowska/pothym byłá zá Wkrzyńskim Wálentym siostrá rodzona tych Kniáżow.

Jánusz Zbáráski Woiew. Bráclá wski Stár. Krzemieniecki mąż sławny.

Potomstwo tego Woiew. drobne ktore Xsięż. Czetwertyńska porodziłá.

Dom Poryckich Xsiążąt stárodawny y zacny/ktorzy ieden dział z Báráskimi máią.

Alexánder w tym wieku Kniáź Porycki mąż dobry/potõstwo ie° ktore porodziłá Báworowska drobne.







Woronieccy/od tegoż Korybutá rowny pocżątek y dział z Wiśniewieckimi máią.

Andrzey Woroniecki.

Jákub Woroniecki.





WIelka chęć do wszytkich spraw dobrych tu pánuie/
Coć sie świeżo w potomkách znácżnie pokázuie.
Iák Steffan Woiewodá przeważnym dowćipem/
Był Xięstwu Litewskiemu dosyć pewnym sczytem/

Kiedy

Kiedy Witebsk od Krolá Augustá miał w mocy/
Dawał odpor y meżnie Moskiewskiego mocy/
Jnße zacne á znáczne są iego zasługi/
Ktore gwoli oyczyznie czynił przez czás długi.
Mikołáy pámięć wieczną zostáwił po sobie/
Ktora iest dosyć iásna przed oczymá tobie:
Bo Jánuß ten iego syn Domu Zbáráskiego/
Jest ozdobą w tym czásie z dawná záczętego:
Wßák to głowy Moskiewskie y Tátárskie znáią/
Ná tego Woiewode ßeroko wołáią:
Władysław z Gerzym cicho siedząc sobie w domu/
Nie dawáią przyczyny do złego nikomu/
Jż z młodośći chowáni ná wielkim pokoiu/
Látá im dźiś státeczne niekażą do boiu/
Wßákoż czásu potrzeby/poznaß Pány práwe/
Y ku miłey Oyczyznie chęći w nich łáskáwe.
Elżbietá ktora z nimi rowno się rodźiłá/
Tá syná w Báworowskim Domu zostáwiłá
Mikołáiá/ ossoby choćiaż zádrobniáły/
Ale w męstwie y dobrey cnoćie doskonáły/
Z Poryckich Oratorow pewnie nie dostánieß/
Ale wßytkie przymioty potrzebne záztánieß.
Wierzmi ácz Alexánder ták w powieśći skąpy/
Ale nameżnieyßemu kroku nie vstąpi:
Znáią głowy Tátárskie/gdy nań náćieráły/
Pod Wysogrodkiem iákie srogie ßwánki bráły/
Woronieckich się męstwem báwili Przodkowie/
Ninieyßy nie wydáli w tym ich potomkowie/ 1572.
Niezáczepiay iać rádze náßego Prátatá/
Boć odßydźi/ y skoczy rzesko do gránatá/
Owa wßytkie przymioty dobre w sobie máią/
K temu Przodki dáleko w dworstwie przerownáią.

☞ Włodymir syn Olgerdow/ ktory był Kśiążęćiem Kijewskim/Kopilskim/ y wßytkich Państw nád Słuczą własnym Pánem y dziedzicem/ ktorego áż po ten wiek potomstwo iest zacne.



Olelko syn Wolodymirow/ ktore° potym Alexándrem názwano/ gdy sie ochrzcił.



Siemion X. Kiiewskie syn Olelkow/ ktore° vrodziłá wnuczká Wituldowá/ Moskiewskie° Kniáżá corká.



Michał syn Olelkow/ kthory był wziął dziát nád Słuczą/ ktore° vrodziłá táż Moskiewká.



N. corká Siemionowá/ kthorey po śmierci oycowskiey wzieto Kiow. Dano było thym Pánnom z mátką wychowánie/ ná Pińsku y ná Kobrynin



N. corke Siemiánowa śiostrá tey rodzona.



☞ Siemion Kśiąże Słuckie/ ktorego vrodziłá Kśiężná Mśćistáwska/ Kśiąże waleczne.



SIEMON tylko ośmnaśćie lat wieku máiecy/
Turkow/ Tátar poraził dwánaśćie tysiecy/
A potym y w Krysicách z ludem swym właśćiwym/
Rownie tákiż odpor dał Poganom złośliwym/
Dla tákowey fortuny Litewscy Pánowie/
Obráli go zá Kśiąże Wielkie záraz sobie.
Ale rączo Kázimierz Krol zábieżał temu/
Strzegąc by to nie przyszło ku końcowi złemu.
Gdyż przysięgi tey ktorą brácia obwiązáli/
Strzegł áby iey zá niego ni wczym niepsowáli.

☞ Jurgi syn Siemionow Xiąże waleczne/ ktory z Szwagrem swym X. Ostrowskim ná Olßánicy poráził 24. tysiecy Tátar.



N. corká Siemionowá / Xiężná Ostrowská/ mátká dźisieysze° Woiewo. Kijewskiego.



Jurgi Dźiádá y Oycá doßedł swą dźielnośćią/
Do spraw zacnych Rycerskich wielką gotowośćią/
Máiąc tysiąc ná prędce ludu wybránego/
Przyßedł prędko do woyská z nim do Konstántego/
Cztery dwádźieśćiá tysiąc Tátar pogromili/
Bárzo ich máło z tego woyská vpuśćili/
Ná Olßánicy bitwá tá ślachetna byłá/
Wieczną pámięć Xiążetom tym będźie czyniłá.

Siemion syn Jurgiá Xiążęćiá Sluckiego vmárł bez potomká/ thę porodźiłá Rádźiwilowná.



Jurgi syn Jurgiá Xiążęćiá Sluckiego ktory z Teczeńska Woiewody Krák. Stáro. Belskiego Lubelskie° corka zostáwił synow trzech.



Jurgi Ksiaże Sluckie wieku iego 19.



Siemion Ksiaże Sluckie wieku iego 18.



Alexánder Ksiaże Sluckie wieku iego 15.



☞ Jurgiego y Siemioná Kśiażąth Słuckich bráci rodzonych zacne posługi z wielkiey miłości ku oyczyznie / 1558.

GDY miał August Krol POLski potrzebe tákową /
Ná ktorą sie sam ruszyć musiał z swoią głową /
Aby hárdym Liflantom táki kus zápłácił /
Kiedy Lacki niewinny poseł gárdło strácił /
Jáko to dwoie Kśiażąth z swoim pocztem wielkim /
Gotowość pokazáli a dostátkiem wszelkim /
Cztery tysiace iezdnych y z pieszemi mieli /
Ten lud swym własnym kosztem czás długi dźierżeli.

¶ Roku po národzeniu syná Bożego / 1564. Jurgi Kśiaże Słuckie v Lebiedziewá.

DO Moskwy rownie tákaż potrzebá przybyłá /
Gdźie Krol August Rycerstwá potrzebował siłá /
To Kśiaże z wielkim pocztem przyiáchał do niego /
Tám sie wielka gotowość pokazáłá iego /
Dwánaśćie set pokazał stroynie zbroynych ludźi /
Po Vsársku / byli też po Kozácku drudzy:
Dźiewięć set knechtow świetnych / á sto strzelcow znácznych /
Táka miłość oyczyzny iest tych Kśiażąth zacnych.



☞ Syn Olgerdow Jágeło/bráth rodzony Włodymierzow/ Wielkie Ksiaże Litewskie ná Krolesthwo POLskie obran/ przyiał Wiáre Chrześcijáńska ze wszytkimi Ksiażety/ Pány y Ryceystwem Wielkiego X. Litewskie° / miánowan ná krzcie Wládysłáwem / koronowan przez Bodzete Arcybiskupá Gnieznieńskiego/ wespołek z żona swa Jádwiga/ Krolá POLskiego y Wegerskiego Lodwiká cora/ Roku 1386.



Jádwigá corká Lod. Krolá Weg. y Polsk. żoná ie°.



Anná Hrábie Cyleyskie° corká żoná Jágełowá.



Helżbietá Granowská.



Zofiia corká Gerze° Ksiażećiá Kiiowskiego.



Elżbietá od Jádwigi pier. żony.

Wládysław od Zoffiiey.

Kázimierz vmárł młodo.

Z Tym bárzo wiele przyſtał BOG Kroleſtwu temu/
Gdy ie oddał do ſpráwy do ſzáſunku iemu/
Zárazem ku koronie Páńſtwá ſwe przyłączył/
Pochrčił bráčia Rycerſtwo/ báłwány wyrzučił/
Zá to mu terážnieyſze wieki błogoſłáwia/
W wiecžney pámięči imię tu iego zábáwia/
Jákiego ſzcześčia w on cžás Pan BOG mu vżyčżył/
Gdy one hárde Niemce do pokory čwičił/
To Grzymoálſkie polá dźiś nam vkázuia/
A żal w sercách bezmierny potomkom ich knuia/
O tym ſzerzey przecžytay ſobie Hiſtoryká/
Wſzák to rożnych narodow wſpomina Kroniká.

☞ Tu ſie pocżynáia kleynoty Kśiażat / Pánow y Rycerſtwá Wielkiego Kśięſtwá Litewſkiego/ według porzadku Vnijey/ vczynioney przez thegoż Krola pámięči wiecżney godnego/ w Hrodle/ ktore ácż maſz doſtátecżnie w Státučie opiſáne/ wſzákożem ie ia tu dla tego włożył/ ábymči wſpomniał potomſtwo w tym wieku / kthore ich vżywa/ y odſtepuiac nieco dawnego porzadku/ włożyłem tu dwá kleynoty Domow naprzednieyſzych w Litwie á naprzod Rádziwił kleynot Kśiażecy/ kthory w tym wieku iáko y przedtym tymże nazwiſkiem zowa: Then ma być Orzeł cżarny w żołtym polu/ traby w pierſiách w cżerwonym: Przydawaia też niektorzy do nich Herby ſtárodawne/ dźiatek rodźicow ſwych/ ktore ia tu teraz opuſzczam/ gdyż ſie tu káżdy z oſobná kleynot opiſuie.



P Atrzac ná ták wſpániáły kleynoth Domu tego/
A widzac te gotowość y te ſrogość iego/

Muśim

Muśim przyznáć prawdźiwie że ſie we wßem iśći/
    Tegoſmy ná potomſtwie doświadcżyli wßyſcy/
Jáko ſwą gotowośćią Moſkwie odpieráli/
    A iáko Tátárowie od nich ßwánki bráli:
Zayźrzyß w Przywilegiá/obacż ich porządek/
    Łácnoć będźie o wßytkim dáć lepßy rozſądek/
Aniż tu proſte wierße moie opiewáią/
    Bo wyſłowić ſpráwy ich tákich słow nie máią.

☞ A tu maß potomſtwo ktoremu włáśnie należy ten kleynot/ ácż to Dom ieſt dawny y pocżątek rowny máią w thym Páńſtwie z Kśiążęty tych támPańſtw ießcże z Pogáńſkimi: o cżym cżytay Kronikę doſtáteczną nowo z Ruſkich/ z Láćińſkich Hiſtorykow zebráną/ á Polſkim wierßem przez Mátyſá z Stryikowá wydáną/ ten ktory pokázuie Domu tego dawność/ y záwżdy możny/ iákoż y w on cżás gdy Vnija z Polſką zá Jágełłá doßłá/ iáwnie ſie możność Domu thego wielka pokázuie/ o cżym cżytay w Státućie/ꝛc. wßákoż ſie ná on cżás piſáli Rádźiwił Oſtyk/ ia tedy od tego cżáſu iáko wiedziec mogę záżnec tu wſpominác Przodki ich.

Geor Oſtyk Rádźiwił/ Márßałek Nadworny/ Stáro. ná Merećżu/ tenże Acżkieráią ná Cżárſtwo wſádźił Krymſkie/ 1536. 1440.



Mikołay Rádźiwił Oſtyk Woiewodá Wileńſki/ Kánclerz Wielkiego X. Litewſkiego/ 1480.



Mikołay Rádźiwił ſyn tego Wojewody Podcżáßy Wielkiego X. Litewſkiego/ Roku 1499.



Piotr Rádźiwił Oſtyk/ Podkomorzy Wielkiego X. Litewſkiego. 1499.



Gerzy Rádźiwił/ Káßtellan Wileńſki. 1507.



Mikołay Rádźiwił Woiew. Wileńſki/ kthory v Woſnie Tátáry gromił/ z Konſtántym X. Oſtrogſkim/ 1507.



Mikołay Rádźiwił/ ktoreᵒ Kromer piße/ vir illuſtris & acuti ingenij, kthory z nim w poſelſtwie do Ceſárzá ieźdźił/ 1548. ten ſie piſał X. ná Nieświeżu y ná Olice.



Bárbárá Rádźiwiłowná Królá Polſkieᵒ Zygmuntá Auguſtá żoná.



Mikołay Kryßtoff Rádźiwił X. ná Nieświeżu y Olice/ Márßałek W. Wielkiego



Gerzy Rádźiwił X. ná Nieświeżu y Olice Biſkup Wileńſki. X. Litewſkieᵒ.



Olbrycht Rádziwił Kśiąże ná Nieświeżu y ná Olice.

Stániſław Rádziwił Kśiąże ná Nieświeżu y ná Olice.

N. Cemina śiostrá tych Kśiążąt Woiewodzina Pomorſka.

Helżb. Mielecka/ Woiewo. Podolſka/ Nowomieyſka/ Grodecka ꝛc. Stárościna.

Anná Buczácka Podkomorzyna Kámieniecka Stáro. Barſka.







N. Zamoyſka Káncłerzowa koróna/ te wſzytkie porodźiłá Szydłowiecka.

Mikołay Rádziwił Woiewodá Wileńſki/ ktory Hetmánem będąc zá Krolá Auguſtá Wielk. X. Litewſkiego/ nád rzeką Vlą/ ná polu Iwánowſkim/ po Náwroceniu ś. Páwłá we śrzodę/ poráźił Moſkwy 25. tyśięcy 1554. O tym czytay w Kronice dowodnie y ſzerzey/ ludu ſwego niemiał do boiu więcey trzech tyśięcy/ tylko Pánow á Rycerſtwá Litewſkiego.

Mikołay Rádziwił ſyn tego Woiewo. Wileńſkiego/ Łowczy W. X. Litewſkiego.

Kryſztoff Rádziwił ſyn tegoż Woiewo. Wileńſkiego, Podczáſzy W. X. Litewſkiego.






TEN Dom wielkiey zacnośći był w tym Kśięſtwie záwżdy/
Poyźrzáwſzy ná tytuły przyzna im to káżdy/
Acż ia tu ich ſpraw ſławnych ſpiſáć nie mogę/
To wiem co w Litwie dobrze przez nie wźięło drogę/
Záyźrzy tylko w Kroniki/ á w POlſkie Státuty/
Poznaſz przez nie nie ieden ártykuł vkuty:
Vyźrzyſz y to iák mężnie oyczyzny bronili/
Dla tychże cnot to imię ták ſzerokie wźięli.



☞ Kleynot Chodkiewicz od nazwiska Domu stárodawnego to imie niesie áż po ten czás / kthorzy zá Xsiążąth Pogáńskich/ támże w tym Xsiestwie początek máią/ o czym Kroniká szerzey opowiáda/ ktorą Mátys z Stryikowá nowo wierszem POlskim wydał/ ia tu od Vnijey iáko wiedzieć moge zacność Domu tego wspominam y wielkie zasługi ich przeciw oyczyznie/ według czásu y mieyscá iáko znieść może: Ten kleynot/ iáko go tu widziß/ ma być w czerwonym polu Gryff biáłky/ miecz goły w nodze trzymáiąc ꝛc. są też oto przy nim insze kleynoty Domow stárodawnych/ z ktorymi złączenie ten Dom brał.



PRzyrodzenie źwierzęciá wiedząc ták mężnego/
Możeß ten Dom we wßytkim przyrownáć do niego/
Bo iáko Gryff gor broni w ktorych czuie złoto/
Káżdemu gárdło płáci kto sie kusi o to.
Ták ći mężni Gryffowie z Xsiestwá Litewskiego/
Bronią tych gor oyczystych dla skárbu tákiego/
W ktorych sie sámá cnotá/ á nie złoto chowa /
O ten skarb w Chodkiewicách vmrzeć chęć gotowa.



☞ A tu maß zacność y rozrodzenie tych Chodkiewiczow / o ktorych Kroniki POlskie powiádáią / y te ktorzy w tym wieku ieszcze z námi żyią.

Jan Chodkiewicz Kázimierzá Krolá był Woie. Wytebſkim/ Hetmánẽ nád woyſkiem / ktore do Czech ſłał/ 1454.



Jeronim Chodkiewicz/ Hrábiá ná Sklowie y ná Meſy/ Káßt. Wileńſki Sároſtá Zmudzki.



Jan Chodkiewic ſyn Jeronimow/ Hrábiá ná Sklowie y ná Meſy/ Káßtel. Wilnieńſki/ Stár. Zmudzki/ Márßałek nawyżßy W. X. Litewſkie°/ Adminiſtrator y Hetman ziemie Jflanckiey/ 1578.



N. Knichini Jároſłáwowa corká Jeronimá Chodkiewicá Káßtell. Wilnieńſkiego.



N. Kſieżná Czártoryiſka corká Jeronimá Chodkiewiczá Kaßtella. Wilnieńſkiego.



N. Leſniowſka Podcżáßy. Lwowſka/ Stár. Rodelſka/ corká Jeronimá Káßtell. Wiln. 1578.



N. Pacowa Wojewo. Witebſka/ corká Jeronimá Káßtellaná Wilnieńſkiego.



Hreory Chodkiewicz Káßte. Wilnieńſki/ Hetman Wielkiego X. Litewſkiego.



Alexánder ſyn Hreorow Káßte. Wilnień. Stáro. Grodzieńſki. 1578.



Andrzey ſyn Hreorow Káßt. Wilnieńſkiego młodziẽcem był/ Podſtolim w X. Litewſkim/ vmárł.



N. X. Romaná Sánguſzka żoná/ corká Káßt. Wilnieńſkie° Hreorá.



Gerzy Chodkiewic brátrodzony Janow/ kthory trzymał Rośia/ mąż ſławny.



Bázyli ſyn Gerzego/ Jároßbrátiego/ Gerzy trzeći bráćia rodzeni/ śioſtrá ich ieſt Pánná.



Jeronim ſyn Janow Káßt. Wilnieńſkie°, ktorego vrodziłá Krzyſztyná Zborowſka.



Alexánder ſyn Janá Káßtella. Wilnieńſkiego.



Károlus ſyn thegoż Káßtellaná Wilnieńſkiego.



Anná corká tegoż Káßtellaná Wilnieńſkiego Pánná.



Zoffiia corká tegoż Káßt. W. te wßytkie porodziłá Zborowſka.



Báczże tu to potomſtwo przy tym tu kleynoćie/
Obácz iák z wiekow dawnych kocháia ſie w cnoćie:

Jáko

Jáko wierni oyczyznie/ y Pánom swym byli/
A iáko im fortunnie á znácznie służyli/
Czechy/Niemce y Moskwe/ y predkie Tátáry/
Syłáli Proserpinie często ná ofiáry:
A to sławne potomstwo co w tym wieku znamy/
Ná tákowym Rzemieśle fortunne widámy.

☞ Herb Dabrowa/kthory należy własnie Ryszkom/dawnemu narodowi Polskiemu/iákoś wyszey o nim czytał/ci rowny z Kostkámi z Sztymberku początek máia/ten Dom w Litwie z dawná iest wielkiey zacności/ o ktore ták powiedáia nazwiská początku.

Był Piotr Biáły/Hetman W. X. Litewskiego/ ktory nie miał potomká meskiey płći/ tylko iedne corke/ był Pan rządny y mąż dobry/y fortunny Hetman/v ktorego służył Zgierski ślachcic Polski/ mąż do wszelákich spraw godny: Ten Hetman rad bárzo iadał kiszke/ktorey nie kazał zwáć kiszká/ ále Kuropátwa: On Zgierski stáwiáiac potráwy ná stoł/ postáwił thez nákryto pułmiskiem kiszke. Spyta Pan/co to? On zápomniawszy przezwiská iáko ią Pan ochrcił Kuropátwa/ powiedział z predká Kiszká: Pan rzecze/o práwieś Kiszká/ nie zowite iehо ieno Kiszku/rośmiał śie/vznał śie w przewinieniu/przyimował zá wdzięczne/áż mu ieli przynagláć zowąc go onym Kiszka/ poczynie nie wdzięcznie przyimowáć y od Páná one słowá/y od sług/imie stáwiáć potráwy z gniewem: Widząc to Pan/Rzekł mu/ No hćiß Pánie Kiszká máiu ia tobi czym to tu kiszku náhrodźić/ nie máiu liśe hodyna doczku/ kotoroiu tobi dam/ y wsio dobro moie z nieiu/ á ty Pánie Kiszká budesz Pánem Kiszka. On śie predko w gniewie vśmierzył/ przyiął on tytuł wdzięcznie w ktorym śie dźiś potomstwo kocha. Ten Zgierski był mąż dobry/ był ktemu ták rządny/ że wszytkie spráwy dworu tego Piotrá miał ná sobie/boiąc śie go vtráćić ták go przy sobie zátrzymał: ten kleynoth ma być w polu błekitnym/iákoś o nim wyższey czytał.



¶ Jáko moge wiele z Historyey wiedźieć zacności tych Kiszkow/krotkoć tu wspomnie.

N. Kiszká Hetman fortunny. 1440.



N. Kiszká Hetmá kthory Wołochy poráził v Wośnie/1495.



Stáníslaw Kiszká Hetman naywyższy X. Litewskiego/1503.



N. Kiszká Woiewodá Podláski.



N. Kiszká Kráyczy Wielkiego X. Litewskiego.



Zawsze to stárzy ludźie w zwyczáiu miewáli/
Iż spraw swych mężna śiłe Bogiem wárowáli/
W tym ich też niewydáli ći sławni Kiszkowie/
Kto nie chce szerzey czytáć/herb mu to sám powie.
Znáć to z twárdey Podkowy/krzyżmi osádzoney/
Iż choć máią dostátek mocy przyrodzoney/
Jednák záwsze ná Bogá spuszczáią swe spráwy/
A też ich we wszem szczęśći iáko Pan łáskáwy.



☞ A tu masz Domy stárodawne y zacne/ ktore od Vnijey tylko tu wspomnie/te ktorzy byli ná sie y ná Domy swe kleynoty pobráli od Rycerstwá POLskiego/ ná znák wiecżney zgody y miłośći sąsiedzkiey ábo bráterskiey / Actum in Hrodlo, anno 1413. naprzod Leliwá kleynot dawny wziął Montwid Woiewodá Wileński ná sie y ná brátá swego MOntwidá.



¶ Od thego Montwidá masz wielka zacnosć y rozrodzenie potomstwá/ktorzy sie dźiś Drohostáyskimi zową.

Montwid Woiewodá Wileńskiy miał synow 2. Olechná/y Juśká.

Olechno syn Woiewody Wileńskiego.

Piotr Olechnow syn/Kuchmistrz W. X. Litewskiego.

Mikołay syn Olechnow mąż sławny.

Andrzey syn Olechnow mąż sławny.







Mikołay syn Piotrow Mieczńik Wielkiego X. Litewskiego.

Stánisław syn Piotrow / kthory bez potomká vmárł.

Mikołay syn Mikołáiá Mieczniká X. Litewskie. Woiew. Połocki.

Jan/Stánisław/ Piotr/ bráćia te° Woiewody mężowie zacni.

Mikołay syn Olechnow miał synow cztrzech.

Gerzyk syn Mikołáiow / ktore° sie dziś potomstwo zowie Jerzykowicámi.

Kásper Gerzykowic Podkomorzy Mielnicki/Czywon/ Dzierwan/ człowiek zacny.

Jan/ Málcher/ Jerzykowicowie bráćia Kásprowi ludźie zacni.

Potomstwo Káspra Gerzykowicá drobne corki y synowie.

Máciey ktorego corká zá Bogdanem Kopćiem/ te Máciey był syn Mikołáiá Juchnowicá.







Jak syn Mikołáiá Juchnowicá. Michał brát ie° zostáwił synow 4.

Andrzey syn trzeći Olechnow zosthawił syny the/ Stánisławá.

Od Szczesne° syn Páweł/od Stánisławá Mikołay.

Juśko drugi syn Montwidow Woie. Wilnień. miał syná iedne°.

Jan syn Juśkow Zabrzeziński/ ktore° Glińśki śćiął.







Jan syn Janá Zabrzezińskiego ktory tylko iedne corke po sobie zostawił.

Anná Zbáráska Woiew. dźiśieyszego Trockie° żoná/ corká Janá Zabrzezińskiego.

Jurgi syn Janá Zabrzezińskiego/ ten tylko iedne° syná zostáwił.

Mikołay syn Jurgiow corke tylko iedne zostáwił.

Anná Kiszczyna corká Mikołáiá Zabrzezińskiego/ ktorey był syn Stánisław/vmárł bez potomká.







WIelka ozdobá Kśiestwu z tych Montwidow rosłá/
Snać świátlego Mieśiacá w tym iásnośćia doßłá/
Weyżrzy tylko w Kroniki iák Brzeźińskie ony/
Wiek nie dawny záleca z cnoty ná wße strony/
Kuchmistrze/Drohostáyskie ony meże spráwne/
Z ktorych potomstwá mamy wizerunki iáwne/
Ten zacny Woiewodá wieku dźiśieyßego/
Y rozumem/y mestwem przeßedł z nich káżdego.

☞ Domy zacne y stárodawne/ kthore rowny początek máia z tym Domem/o ktorymes wyßey czytał/ tym sposobem.

Montwid syn Gedyminow/ syny dwá miał/ Monwidá ktory był Woiew. Wilnieńskim/ Montwidá drugiego.	Montwid miał synow dwu Wiazá/y Hlebá.	Wiazowo potomstwo iest do tego czásu Dō wielki/ rozrodzony y zacny w Litwie.	Hleb był Woiewoda Smoleńskim y Drohobuskim/miał synow trzech/Jurgiá/ Stánisłáwá/Kućiá.	Jurgi Hlebowicz zosthał po Oycu Woiewoda Smoleńskim.

Jan syn Jurgiow vstháwicznie ná Dworze Królá Alexándrá sie schował/áż do Zygmuntá.

Mikołay syn Jurgiow/ktory ná Rycerskim chlebie został/ gdy bywáły woyny z Moskiewskim Kniążem Jwanem/ był poimań ná Wiedruskiey bithwie z KONstántynem Ostrogskim Kśiażećiem/ z Litáworem y z innymi: po tey porażce wiele Kniáżiow Ruskich odstapiło od Wielkiego X. Litewskiego. Konstántyn/ Hlebowicz/ Mikołay y Litáwor/ byli w więźieniu lat siedm. Przez lat tedy dwánaśćie dostawał Jwan Jwánowic zamku Smolińská pod Hlebowiczem/do tego ná ten czás nie przyßedł/w tym vmarł Kniaź Moskiewski: rozkazał po swey śmierći wßytkie więźnie wypuśćić krom Konstántyná/ktorego zá dziwna obligácya sobie służyć poniewalał. Wypuśćił z więźienia Hlebowiczá y Litáworá/ według roskazánia Oycowskiego. W tydźień po przyiechániu onych więźniow do Litwy/ Kniáź Wielki Moskiewski Smoleńsk obległ: Widzac Mikołay Oycá w lećiech zeßłego/ prosił áby mu poruczył spráwe y rzad nád ludźmi/ kthorzy w Zamku byli/ czego sie długo Oćiec zbraniał/wßákoż ná żadánie obywátelow onych kráiow pozwolił mu tego: on Oycu roskazawßy vyść do wárownego gmáchu/skárby wielkie iego rozdał miedzy Rycerstwo/proßac áby mu wiernie pomagáli bronić sie ták okrutnemu nieprzyiaćielowi/do onych skárbow Oycowskich ießcze sie zádłużył ná dwádźieśćia y cztery tysiace kop Litewskich/do czego mu wßytko Rycerstwo dopomagáło/widzac one iego wielka chęć y ludzkość przećiw sobie/obronił y Zamku y Miástá. Acz byli w wielkim nieprzespieczeństwie/bo ná ßeść sążeni iuż byłá dźiurá w Zamku: gdy obaczył że rátowáć trudno/

począł

począł tráktowáć z nieprzyiácioły do dniá trzeciego/iż iesliby mu nie przyszłá odsiec do tego czásu/miał im Zamek puścić / przyrzekszy im iż żadna siekiera niemiał rąbáć á popráwiáć oney dziury. Vprzespieczony nieprzyiaciel ná przysiege/dał sie námowić: On Pilámi dwá dni y dwie nocy zbudowawszy tárásy/ná trzeci dzień one dziure zástáwił w nocy. Moskwá ráno wstawszy obaczą dziure zábudowána/rozumieiąc iż prożna nádzieiá áby Zamku mieli dostáć/odciągneli. Po odeściu nieprzyiacielskim/ then mąż sławny vmárł Mikołay Hlebowicz. Oćiec iego będąc żałosny z śmierći syná ták sławnego Rycerzá/nie chćiał sie dla stárośći swey báwić Smoleńskiem/puśćił go Krolowi Alexándrowi/zá co mu dano trzymáć Wolkowisk/y inne włośći do żywotá.



IAN Hlebowicz będąc Dworzáninem Krolewskim dano mu Stárostwo Mśćisláwskie/potym ze Mśćisłáwiá był Woiewodą Witebskim/dano mu pothym Połockie Woiewodztwo/tám gdy sie woyná wszczełá z Moskiewskim/obronił Połocká/Roku 1534. 5. Julij. Tenże Hlebowicz Woiewodá Połocki ieździł dostáwáć Siebieżá z żołnierzmi Polskimi nád kthorymi był stárszym Stárzechowski/kthory potym był Woiewodą Podolskim z Domu Nieczniá/ná kthorym wiele ludźi y strzelby było/nie mogli mu nic vczynić / tho było in Februario tegoż roku. potym in Decembre był posłan ten Woiewodá w poselstwie do Moskiewskiego/roku 1537. przyiáchał 24. Februarij. Roku 1541. ná Kommisya był posłan od Zygmuntá Krolá. Roku 1542. znowu był posłan do Moskwy w poselstwie/dano mu Woiewodztwo Wilmeńskie / Kánclerstwo Wielkiego X. Litewskiego/roku 1546. Vmárł potym w Roku 1549. 23. Aprilis.



IAN Hlebowicz został po Oycu w pięći lat dźiećię/ thego ná Cesárski Dwor mátká posłáłá/ Roku 1560. przyiácháwszy w pułtorá látá/był ná Dworze Krolá Augustá. Thegoż Roku gdy wesele było Krolowey Szweckiey / mężnie kopije kruszyli z Mikołáiem Wolskim/zá przypadkiem nieszczęśćia/konie pod sobą pozábijáli. Roku 1563. iáchał ná Połock/ w ten czás Moskiewski mocą wielką obległ Połock/ ná kthorym iż ludźi nie wiele było/nie mogli wielkośći nieprzyiáciel skiey odeprzeć: było Zamkow trzy/ to iest Zapołoćie/Wielki posad/ y Dźiećiniec/chćieli spalić Zapołoćie żołnierze / á wszyscy sie bronić ná Wielkim Posádźie. zwątpiwszy/gdy zábito Hołubyckiego y Korszaká męże wielkie/to było 1. Februarij. Prosił Jan Hlebowicz áby nie palili/chcąc tám sam iść Zapołoćia bronić/ z ktorym rzekło ich wiele iść/szli / y rozdźielili sie ná trzy częśći: Wierschleński wźiął ná sie wielką Posáde/Jan Hlebowicz z slachtą Zapołoćie/ z ktorę wyszli/Hreory Korszak z bráćią swą ludźie Rycerscy/ Piotr Kuchmistrzewic/Drohostáyski/Záleski/ Szczesny Kiewlicz / Jásmanowie/ Lencki Rotmistrz/y inszey slachty nie máło. Zostáli w Dźiećińcu/Dowoyná Woiewodá Połocki/Władyká Połocki/Jácko Bystrzyiski/Lukász Hárábur dá/Mikołay Szczyth Podstárośći Połocki/ Sołuchá/y inszych sług nie máło Woiewody Połockiego: w tym sie troszkę vćiszyło z strony Zapołoczney. 4. Februarij wyiáchał Hlebowicz/wźiąwszy z sobą w towárzystwo Piotrá Kuchmistrzewicá Drohostáyskiego/Záleskiego/ y poczeth sług swych miedzy rowámi zá Połotą/tráfili ná straż Moskiewską/kthora miáłá nie dáleko posiłek/krzyknęli ná nie/odstrászyć ie chćieli/ Piotr Kuchmistrzewic oszczepem iednego z koniá strąćił y zábił: Jan Hlebowicz/ná ten czás Woiewodźic Wilieński/drugiego kopiją zbił/Záleski tákże swego: á iż miał koń twárdey gęby

Połock oblężon.

obroćił ná zad/Woiewodźic ná białym dźiánećie ſkoczył po drugich: Tátárzyn chcąc go przywieść ná lud/viezdżáiąc wolno/poſtrzelił go dwá kroć w noge práwą/ktory nie bywáiąc w potrzebie nigdy / niewiedźiał iż źle Kozakowi ná ſthrzelczą ręke przychodźić / z onymi rázy doganiał Pohánicá/ y poſtrzelił z rußnice/ktory z koniá ſpadł záraz. Wźiąwßy Moſkwá wiádomość od ſtraży o nich/wyrwáło ſie ich kilká ſet/ przegnáli ie názad do Zamku / w tym poczet ſług Woiewodźicowych koni 24. z rußnicámi / wroćili one chćiwą Moſkwę ná zad: Woiewodźic ránny y koń thákże pod nim / wßákoż nie ßkodliwie. Dniá oſmego Lutego / wielką ſtrzelbe ná wielki Poſad puśćił Moſkiewſki/ktorego Wierſchleńſki Polak mężnie bronił: ále zá nießczęśćiem ogniſta kulá ná wierch bászty pádłá/on przygrodek zápaliłá / czego Wierzchliński mężnie á z wielką chęćią broniąc obronił/ bo rátunek ták z Dźiećincá iáko z Zapołoćia do tego miał, zwłaßczá od Slachty/ále ſie chłopſtwo kryło/ trwáło to áż do dniá. Ráno poſłáli do Moſkiewſkiego proßąc áby do dwu dniu ná obmowę: pozwolił im tego Moſkiewſki. trwáło to ſtánowienie do 11. dniá Lutego/w nocy zápalili Zamek: widząc náßy że nie było czym ſie bronić/w tráktaty ſie vdáli / boby byli muſieli pogorzeć / poddáli Zamek y Miáſto. Pobrano wßythkie do więzienia naprzod Władyke/Háráburde/ Woiewode Połockiego o nießporney godźinie/Janá Hlebowiczá/ Niemierowiczę/y inße zacne Rycerſtwo. Záraz Hlebowiczá kazano mieć nád inße więźnie w pilnieyßey ſtraży/y naprzod był odwieźiony do Moſkwy. Tám iednák będąc/iáko mogł oyczyznie ſłużył życzliwie. Potym gdy Suyſkiego ná Vle poráźił Mikołay Rádźiwił/Moſkiewſki rozgniewány poſadźał ony więźnie do turmy / kazał więcey ſtraży do dźwierzy przyſádźić / ná Hlebowiczá więtße okowy y łáncuch włożyć/okná z kratámi/ mniey mu ſług dano/ tylko z iednym ſługą był zoſtáwiony. Tám będąc/miłość oyczyzny przyćiągnęłá go do tego/wiedząc iż było woyſko po gotowiu Litewſkie/1565. doſtał iedne° Boiárſkiego ſyná/wypráwił z Liſty do Litwy: on poſeł głupie ſobie poczynał poimán / y z liſty gi przywiedźiono: kazano Hlebowiczowi czytáć/ ſpytawßy ieſliby tho iego liſty były: do ktorych ſie Hlebowicz przyznał/ mowiąc: Ktoby był táki ktoby wolnym być nie chćiał/á oyczyznie ſwey / w kthorey ſie vrodźił áby dobrze życzyć nie miał. powiedźieli wßytko Kniáźiowi: on ie poſukał/mowiąc: źli ludźie/ázabyśćie wy byli ták dobrzy iáko on/tu mießkáiąc mnie zdradzaćie/á ten więźniem będąc/ wżdy Oyczyznie ſwey dobrze myſli. Potym ſpytáli/iákoby go kazał o to karáć: On rzekł/káráć nie máß o co/ owßeki ſie go požáłowáć godźi/á pilniey ſtrzedz iákoby tego drugi raz nie vczynił/tego poſłá ſtráćić kazał. A iż w onym liśćie było wiele ſłow z piſmá Bożego/vczynił z nim dyſputácyą o Wiarę / á iż ſie przyznał Hlebowicz że był Wiáry Luteryanowey / po długich rozmowách odchodząc od niego/ rzekł: Oducżę ia ćiebie Luteryey ábo Jerezy. Roſkazał ſie potym z nim zbráćić Pánu ſwemu iednemu Wáſilowi z Sczutkanow / á iáko więźniá/ kazał go potráwámi obſyłáć/ w ktorych mu trućizne zádáć kazał. Moſkwićin ieden ktory mu przynioſł te potráwę / w kthorey trućizná byłá/ oſtrzegł go ále nie wczás/bo ſie iuż był náiadł. potym doſtał lekarſtw tákich/ że mu oná trućizná nie ßkodźiłá. Zá ßczęśćim Jwan Kozłow przyiáchał z nowinámi do Kniáźá z rozmáitymi/ktorych był wdźięczen Moſkiewſki / á to w ten ſpoſob iż miał pewną ſpráwe z Polſki / ieſliby Krol POlſki bez potomká vmárł/ tedy Moſkiewſkie° zá Páná obráć chćieli/ ábo ſyná iego: Kozłow mu do tego rádźił áby więźnie wypuśćił ná odmiáne ſwych/powiedáiąc mu że tym ſobie dwoie miłość ziednaß: naprzod żeś ieſt tym oſławion / iż poddánych nie miłuieß/á ták gdy ſie o nich będźieß ſtárał/ inße o thobie mniemánie będźie: Drugá/gdy tych ná odmiáne wypuśćiß/tedy oni ćiebie ſławić będą/iákobyś v nich Pánem był ábo potomſtwo twoie. Podobáłá ſie tá rádá Moſkiewſkiemu

Połock wźięt.

skiemu. w tym Goniec z Litwy przyiáchał śie stáráć o przymierze: to wßytko w iednym te° dniu było. Rad Moskiewski/ ßuka iákoby do tego mogł przyść á przez kogo. Kozłow porozumiał śie z Hlebowiczem/ kazano y dozwolono mu te°/ áby we dnie y w nocy do Hlebowiczá chodził. Wdał śie w rzecz z Hlebowiczem Moskwićin/ ßácuiąc zá Hlebowiczá Pleśćieiowá y Ochlebiná wźiąć: á ták zá obligácyą wßytkich więźniow / Hlebowicz ná miánę wypußczon y posłem obran do Litwy / áby śie o wßythkie więźnie stárał/ á záśie áby tych dwu postał. Wyiáchał 18. dniá Wrześniá z Moskwy Roku 1565. zá badał práwie rączo/ zá dźieśięć dni sto y dwádźieśćiá mil viáchał/ tegoż mieśiącá dniá 28. w Zamku swym Oyczystym Dubrownie stánął/ był wdźięcznie od swych przyięt. Teyże nocy zá nim pogonia przyßłá/ áby śie z nim názad wrocono okowawßy dobrze/ á on iuż domá: ktory záraz iáchał do Krolá/ opowiedźiał wßytkę spráwę z czym wyiáchał/ ono táiemne poselstwo iáwnie spráwowal. Krol August wdźięcznie go przyiąwßy/ dał zań odmiánę/ ktora ná dźień náznáczony ná gránicy stánełá/ Grudniá dniá 28.

❡ A tu śie wrocę ábym ći dostátecznie pokazał rozrodzenie y zacność tych Hlebowiczow.

Tego Woie. Wileńskiego z pierwßa żona byłoco rekpieć z Bártoßewicowna.

Jádwigá Sápiżyna/ ktorey corká zá Sieniáwskim Mikołáiem Káßte. Kámien. Hetmánem polnym.

Zoffija Zenowicowa Káßt. Płocka z kthorey poßedł Kryßtoff Zenowic y X. Micháylowa Wiśniewiecka.

Krystyná Komáiewska/ od ktorey idą Komáiewscy ludźie zacni.

Anná Sołomierecka Káßtellan. y Stárość. Mśćisławska.







Helzbietá Málcherá Siemiethá żoná/ z ktoreysplodzeni Siemietowie ludźie zacniy Bielewicowa Stárościcowa Zmudzka/ druga bez płodu zeßłá.

Anná X. Zástáwska Jáwnućiánká żoná te° Woiewo. Wilnieńsk. kthoramiałá nie máło potőstwá.

Bárbárá Hlebowiczowná Wolska Káßt. Cerska po kthorey został syn Mikołay Wolski.

Helzbietá Hlebowiczowná/ ktora byłá zá Kniáżem Odzynczowicem Stáro. Orßáńskim/ ktora zostáwiłá Andrzeiá Odzyncowicá/ teraz z Michałem z Wołowicem ma dźieći nie máło z Stárostą Słomińskim.

Dorotá Hlebowiczowná Reiowa/ ktora też ma potomstwo.

Jan Hlebowicz/ teraz Káßt. Miński/ syn tegoż Woiew. Wilnieńsk. o ktorymeś wyżßey czytał/ człowiek zacny y miłośnik oyczyzny.

Jan Hlebowicz syn te° Káßt. ktore° vrodźiłá Krotowska Woiew. Jnowłocłáwskiego corká.

Mikołay syn tegoż Káßt. Mińskiego/ od theyże Krotowskiey.

Stánisław Hlebowicz Woiewodá Połocki/ miał dwu synu.

Stánisław syn iego Woiewodá Podláski.







Mikołay ktore° dla hoyności nie madrym zwano.	Piotr Połoński syn Stánisł. Woiewody Podlásk.	Siostrá tego Piotrá Rádziwiłowa / Łowczyna W. X. Litewskiego.	Mikołay Hlebowicz syn Mikołáiow młodzieniec ieszcze.	Arnolff Hlebowicz brát Mikołáiow ná Podlászu / Chorąży Drohicki / człowiek zacny ieszcze młodzieniec.

JAKO miesiac gdy bieży po okragłym Niebie /
Wszytkim nocnym ciemnościam dawa iásność z siebie /
Wiec mu sie wszyscy ludzie w ciemnościách dziwuia /
A vssy niezliczonych gwiazd mu vsługuia /
Ták też nász ten Hlebowicz / przez swe zacne spráwy
Swieci w kráiu Litewskim iáko Miesiac práwy /
Zdobi wielkim dowcipem swey Oyczyzny cienie /
Wydáiac przed inszymi iásnieysze promienie.

☞ Kleynot Zadorá / ten wziął Láwno Woiewodá Trocki / od ktore° dziś / dla szerokośći tego tám Kśiestwá / potomstwá wiedzieć nie moge.



☞ Kleynot Ráwe wziął Minigał Kásztellan Wilnieński / ná śie y ná Dom swoy: od tego Minigałá dziś iest potõstwá wiele w tym tám Kśiestwie / o ktorym ia wiedzieć nie moge dla szerokośći Páństwá tego / tylko Dõ ten zacny X. Solomiereckich.



Kniáziowie

Kniáźiowie Solomierecccy Dom ſtárodawny y zacny.

Bohdan K. Solomierecki Stároſtá Roháczewſki.

Iwan Solomierecki Stár. Mśćiſláwſki / Horodecki.

☞ Tego Minigałá potomſtwo dziś ſą Tálwoβowie/ ktorzy z dáwna kleynot ſwoy oyczyſty máiąc Lábeciá/ opuśćili nábyty/ ſwego włáſnego vżywáią/ przy ktorym ći záraz wiele inβych zacnych Domow pokaże.



Dom Tálwoβow ſtároda. zacny y meżny / ktorych był przodek Minigał Káβtellan Wilnieńſki.

Mikołay Tálwoβ Káβt. Zmudzki/ ktory Szwedy meżnie poráźił w ziemi Inflanckiey/ 1567. w Poſelſtwie do Moſkwy częſto ieździł.

Wołodkiewiczowie Dom ſtárod. y zacny / idą od Kormultá brátá Minigałowego.

Kormult ktory poiął śioſtrę Witułtowę Kągę/ miał syná iednę meżá ſławnego.

Niemieykßá ſyn Kormultow ſyny dwá miał.











Wołodko ſyn Niemieykßyn ſynow miał trzech.

Alexánder/ Bortko ſynowie Wołodkowi meżowie zacni.

Wołodko ſyn Wołodkow/ od ktorego ſie iuż potomſtwo ták piße/ ſynow miał trzech.

Gerzy Wołodkiewicz mąż zacny/ miał dwu ſynow Matyśá y Mikołáiá.

Stániſław Wołodkiewicz mąż zacny. Mikołay miał ſynow dwu y corki.

Málcher ſyn Mikołáiá Wołodk. ktory ſie w Krák. Woiew. ożenił.

Jundźielowie Dom ſtárodawny y zacny.

N. Podkomorzy Wolkowiſki mąż zacny.

Gerzy Jundziel Stár. Skłowſki/ Rotmyſtrz ſławnyy meżny.

Andrzey Jundźiel Czywon Plotelſki.













Siemiátowie/ Dom stárodawny y zacny.	Stánisław Siemiát Ruchmistrz y Czywon Poiurski.	Wácław Dzierżáwcá Rośienski/ y Skiersto Mondzski.	Woyćiech Siemgot Woyski Zmudzki/ Czjwon Berżáński.	Málcher Zawiszá Dworzán. Kro. mąż zacny.
Dowgerdowie/ ludzie zacni y Dom stárodawny.	N. Dowgerd Pisarz Trocki.	Erásmus/ Gerzy/ Balcer Martyszowicowie/ ktorych oćiec był Chorążym Zmudzkim.	Stánisław Kozicá mąż sławny. Ci wszyscy idą z iednego Domu społá Jáwgiel.	Jest inszych Domow wiele zacn. w rożnych Woie. w tym tám X.







PJeknie ći Lábećiowie bronią gniazdá swego/
Doznáło wielkie Xiestwo z nich cnoty káżdego.
Czegoć świeżo ten Thálwos Mikołay popráwił/
Gdy wielki poczet Szwedow ná plácu zostáwił:
Ktorzy w Liwlatskie Páństwá z tą dumą wtárgneli/
Jákoby byli Zamki przednieysze odieli:
Ale im hárdey dumy ten zacny mąż skroćił/
Ze sie y ieden ná zad/ skąd wyszli/ nie wroćił.

☞ Kleynot Lis ábo Murza/ ktory wziął Sunigał Kásztelan Trocki/ od tego dźiś idą Domy zacne.



Sunigał Kászt. Trocki/ od ktore° dźiś masz Dom zacny w Lithwie Sápihow.	Jan Sápihá sławny mąż/ Woie. Witebski/ Stár. Brácłáwski.	Bogdan Sápihá ktory był dźierżáwcą Minskim.	Páweł Sápihá/ Woiew. Nowogrodzki/ zostáwił te syny y corke.	Andrzey Woie. Minski/ ktory postem był do Moskiewskiego. 1577.







Mikołay Sápiehá ſyn Páwłá Woiew. Nowogro.

N. corká te° Woiewody Nowogrodzkie° Pánná.

Jan Sápihá Woiewodá Podláſki.

Mikołay ſyn te° Woiew. człowiek zacny y vczony.

Rościcowie z Podláßa Dō zacny z Brzeſkie° Woie.

Zdan Micháłowic z Smoleńſkiego wyßedł

Michał Konſtátynowic z Mińſkiego Woiewo.

Dom Komuńſkich w Płockim Woiew. ſtároda.

Jnßych Domow wiele zacnych w tym tám X.

☞ Kleynoth ſtárodawny Traby/ kthory wźiał Oßczyk/ tych Oſtykow z Rádziwiły rowny pocżątek y iedná dźielnicá iákos wyżßey przy Rádziwile czytał/ teraz wielkiey zacnośći ten Dom w X. Litewſkim.



¶ Dźiś maß te potomki/ co tego kleynotu vżywáią.

Gerzy Oßczyk Woie. Mśćiſłáwſki/ ktore° vrodźiłá Jáwnoćianká.

Hreor Oßczyk mąż ſławny/ Rotmiſtrz fortunny brát te° Woiew.

Jan Oßczyk ſyn Hreorow mąż zacny.

Dom Wolkow/ támże w Litwie zacny:

N. Stároſtá Pińſki/ ná Olßánicy mężnie ſobie pocżynał.







Fedor/ Mikołay Wolkowie/ ſynowie tego Stároſty.

Dawidowicowie z Wilkomierzyſkie° pow. Dō dawny y zacny/ z Oßczykámi iedná dźielnicá.

Jnßych Domow wiele zacnych/ w rożnych Woiew.





Zawſze Traby woiennych ſpraw ſławe znáczyły/
Z tadże Bogu Marſzowi poświecone były/
Lecz y dźiś nie podleyſze v nas mieyſce máiá/
Z ktorego ná Pogány ſtráſzny głos puſzczáiá:
Znáć to z ſámych Oſzczykow/ktorzy meſtwem ſwoim/
Máło ſie nie rownáiá Márſie ſpráwom twoim/
A gdy ieſzcze y Wołki do tego przyłoże/
Y potężny Herkules przećiw nim nie wzmoże.

Kleynot ſtárodawny Jáſtrzebiec/kthory wźieli Nagorowie y Niemierowie/od ktorych tám wiele potomſtwá zacnego w X. Litewſkim/á naprzod



Dom Niemierowiczow ſtárodawny y zacny/ w Nowogrod. Powiećie.



Sczytowie támże w NOwogrodzkim Powi. Dom zacny.



Wnuczkowie w Mińſkim Pow. Dom ſtárodaw. y zacny/ był iedẽ Káſzt. Ciechanoſkim:



N. Solohubowa Mikołáiowa/corká te° Káſzt. Ciechanow. Páni dobrych cnot.



Joná Protáſzewicz Archiepiſcopem abo Mitropolitem wſzitkiey Ruśi był.



Zdan z Pińſkie° Powiátu mąż ſławny.



Dom Gráźimowſkich ná Dobrzyńſkiey ziemi ſtárodawny.



Bártoſz Gráźimowſki/ kthory z młodośći przy Dworze w Káncelláryey ſie chował/człowiek zacny.



Inſzych Domow w rożnych Woie. wiele zacnych.



Herb

☞ Herb stárodawny Bogorya/ ktory był wziął Wisygen ná sie y ná Dom swoy wszytek/ od ktorego masz potomstwo zacne.

Wołowicowie Dom stárodawny y zacny. Te° Domu Przodek Wołowicz Krolá Kázimierzá obronił/ gdy z Czechy miał potrzebe.





Ostáfiy Wołowicz Kásztelan Trocki/ Podkánclerzy Wielk. X. Litewskiego. Stárostá Brzeski y Kobrzyński.



Michał Wołowic Stáro. Słonimski/ człowiek zacny y mąż dobry.

Máciejewicowie z Osmiáńskiego Dom zacny.

Inszych Domow w tym tám Xięstwie wiele zacn.

Własnie im to nazwisko cni Przodkowie dáli/
Bo ie záwżdy tey cnoty y stáłości ználi:
Iż o miłą Oyczyznę mężnie bodli tego/
Kogo iey ieno ználi być niechętliwego/
Jákoż y tego wieku tey cnoty nie trácą/
We wszytkich sie z Przodkámi zacnych spráwách brácą.
Słáwni Wołowicowie/ ták z száblą iák z piorem/
Kiedy raczysz sprobuyże tákowych sztuk z ktorym.

☞ Poray ábo Rożá kleynoth stárodawny / kthory był wziął Mikołay Belimin: á iż też tenże mieli swoy kleynoth dawny z rym byli Przodkowie przyszli / przeto w tym wieku nie mogę wiedźieć ktore potomstwo iest od tego Beliminá.



Gedruciowie Dô dawny y zacny / w Litwie / ci swoie Roża dawna mieli zá herb.	Ostáfi y Gedruß Dáchno / ludzie zacni.	Kesowscy támże / ktorzy z Prus wyßli ludzie zacni.	Andrzey Kesowski mąż sławny.	Jan Kesowski / człowiek zacny.

¶ Inßych Domow w rożnych Powiećiech wiele zacnych.

☞ Debno / Kleynot stárodawny / kthory wziął Korewá na sie / y ná wßystek Dom swoy.



¶ Tego Ryceyzá Potomstwá w tym wieku wiedźieć nie mogę.

☞ Kleynot stárodawny Odrowąż / ktory wziął Wyßegierd ná sie / y ná Dom swoy.



¶ Kámieńscy z Wileńskiego Woiewodztwá ludzie mężni / siłá ich.

☞ Kleynot dawny Pułkozic / ktory wziął Wolczek Kykwá / ná sie y ná Dom swoy.



Piotr Grodowski / w Kowieńskim Powiećie / Stáro. ná Dyámenćie Rotmistrz sławny.



☞ Tego kleynotu vżywáli Nasiełowscy Dom zacny támże.

N. Naśiłowski / Woiew. Witebski / ktory zostáwił te corki.	N. Zbáráska ktora byłá vrodziłá Piotrá Zbáráskiego Woie. Trockie°.	N. Ośćikowa Hreorowa ktora vrodziłá Janá Oßczyká.	N. Mikołáiowa Wolczkowa / był Dworzáninem v Krolá Aug. miał synow trzech / Jároßá / Gerze° / Mikołáiá.	Inßych Domow w tym tám Woiewodz. wiedźieć nie mogę.

Wádwic

☞ Wádwic Kleynot stárodawny/ kthory był wziął ná się y ná Dom swoy Piotr Mundygerd.



❡ Tego kleynotu vżywáią w tym wieku Domy zacne y możne/ á naprzod

Náruszewicow Dom stárodaw. y zacny/ był iedē Podskárbim W. X. Litewskiego.

Wolczkowie/ Dō zacny y stároda. był ieden Már. Wasylíyskim Stárosta Koniuszym

Stánkiewiczowie w Woiewo. Miński Dom zacny y dawny. Wilnieńskim.

Máryásowicowie Dom dawny y zacny / w Mińskim Woiewodztwie.

Dom stárodaw. y zacny Roskich/ z Witebskie° Woiew. Boreysow/ Kureysow onych mężnych potomstwo/ te X. Drucka porodziłá.

Gerzego Chorąże° Witebskiego/ męża sławnego y Oycá dzisieysze° Steffáná Roskiego.

Steffan Roski/ człowiek zacny/ rozumu ostrego/ R. P. dobrze służy.

Inszych Domow w rożnych Woiewodz. wiele.

Vż wiesz zá co nádano ten kleynot ták zacny/
  A iáko w dobrych spráwách bywał Przodek znáczny/
Nie odmienił w tym wieku żaden z tych tey cnoty/
  Pilnie Oyczyznie służyć był wielkiey ochoty.
A tám kiedy Rádziwił koniem swym obracał/
  Kiedy Moskwe zuffáłą w ich hárdości skracał/
Wszedy się Steffan Roski z nim obracał śmiele/
  Zbił gawiedzi Moskiewskiey práwicą swą wiele.



☞ Dryiá kleynot stárodawny / kthory wziął Mikołay Táwtygerd ná sie / y ná Dom swoy.



¶ Pothomstwá coby thego kleynotu vżywáli wiedzieć nie moge.

☞ Kleynot Hábdánck stárodawny / kthory był wziął Gastułd ná sie y ná Dō swoy. Tákie dwá złożone noszą Háráburdowie w Litwie Dom zácny y mężny.



¶ Tego Rycerzá w tym wieku potomstwá wiedzieć nie moge w Litwie. Brámowie ludźie zacni y mężni / tego kleynotu vżywáia ná Wolyniu.



☞ Gryff kleynot dawny/ktory był wziął Bytowd ná sie y ná Dom swoy.



¶ Te° Rycerzá potomstwá w tym wieku wiedzieć nie moge.

☞ Kleynot Srzeniáwá dawny/ktory był wziął Ládaldá mąż sławny/ná sie y ná Dom swoy.



Horáynowie w Litwie Dom zacny y mężowie dobrzy.

Potomstwá w tym wieku máß wiele zacnego.

Rohożowie Dom stárodawny y zacny.



N. Rohożá był Kánclerzem W. X. Litewskiego.



Wásili Rohożá Chorąży Nadw. W. X. Litewsk.



N. Rohożá Sędzia Miński.



Dymitr Rohożá Sędzie° syn mąż sławny.



Skinderowie/ w Lickim Powiecie Dom zacny.



Anforowie z Mińskiego Woiewodztwá Dom zacny y mężny.



Michał Anfor mąż sławny.



Inßych Domow w rożnych Woiewodztw. wiele zacnych.



☞ Kleynot dawny Pobog/ kthory był wziął Łákon/ ná sie y ná Dom swoy/ od ktorego máß potomki.



Dußewscy z Nowogrodzkie° Dō zacny y mężny.



Máćiey Dußewski/ ktory pod Czásnikámi/ y w Inflanckich bitwách/ z X. Romanem bywał/ ktore° wielkie imie dla mestwá dawáia.



Wálenty Jámentowic mąż zacny



Jánußkowßczy/ z Trockiego Dom zacny.
Gerzy Jánußkowski mąż zacny.



Rutlewscy w Litwie.
Rymińscy ná Podláßu Dō zacny.



☞ Kleynoth dawny Grzymálá / kthory był wziął Jan Rymowidowic ná sie y ná Dom swoy.



¶ Tego kleynotu potomkow w tym wieku wiedzieć nie moge/ácz ich iest wiele.

☞ Kleynot dawny Zarebá ktory był wziął Ginetkunczowic ná sie y na Dom swoy.



¶ Potomstwá thego Rycerzá w tym wieku wiedzieć nie moge.

☞ Kleynoth Pierschálá/ktory wziął mąż sławny Dawzá/ná sie y ná Dom swoy.



¶ Potomstwá thego Rycerzá w tym wieku wiedzieć nie moge.

☞ Kleynot dawny Nowiná / kthory wziął mąż zacny Mikołay Boynar ná sie y ná Dom swoy.



¶ Potomstwá tego Rycerzá w tym wieku wiedzieć nie moge.



☞ Działoszá kleynot dawny ktory wziął Wolczko Kokutowic ná sie y ná Dom swoy.



❡ Dom Pietkowiczow stárodawny y zacny vżywa teo Kleynotu.

☞ Kleynot dawny Topácz kthory wziął Gierdorwoch mąż sławny ná sie y ná Dom swoy.



❡ Potomstwá tego Rycerzá w tym wieku wiedzieć nie moge.

☞ Rola Kleynoth dawny/kthory był wziął Dángel mąż sławny.

Augustus Rotundus Mielicki Iuris vtriusq; Doctor, Woyt Wilnieński/ człowiek zacny.





Potomstwá tego Dángelá w tym wieku wiedzieć nie moge wiecey.

Rzymiánie pospolićie w zwyczáiu to mieli/
Kiedy czyim zasługom zapłáte dáć chćieli/
Wieniec ná głowe kłádli uwity z tákiego
Ziela/ktore służyło własnie cnotom iego/
Właśćiwiec Mielickich Dom z dawná cechowano/
Gdy im ozdobney woniey kwiát rożány dano:
Bo iáko z złotych kroiow Roża sie wywija/
Ták dla náuk Augustá cnotá wzgore wzbija.

☞ Syrokomla kleynot dawny/ ktory wźiął Jákub Minigał ná sie y ná Dom swoy.



Dziewoczkowie w Grodziniskim Powiećie Dom zacny.



Másłowie w Oßmiáńskim Powiećie Dom zacny.



Pućiatowie Dom zacny.



Konratowscy/ Sebestyan/ ktory z Mikołáiem Sołohubem Rotmistrzem fortunnym pod Vłą/ mężnie sobie poczynał.



☞ Koth Morski Kleynot dawny/ kthory wźiął Woyznar Wilkolewic ná sie y ná Dom swoy.



Kleynot

☞ Kleynoth Ogończyk ábo Powálá/ ktory wziął Gerzy Sángaw mąż sławny/ ná sie y ná Dom swoy/ tego dziś potomstwo.



¶ N. Háyko Kásztellan Brzeszczyński: Tego Kásztellaná potomstwo zacne.



☞ Pomian kleynot dawny/ ktory wziął Saká mąż sław=ny/ ná sie y ná Dom swoy.



¶ Tego Rycerzá potomstwá w tymwieku wiedzieć nie moge/ ácz go iest niemáło.



☞ Doliwá Kleynot/ kthory był wziął mąż sławny Nácz=ko ná sie y ná Dom swoy.



¶ Tego Rycerzá potomstwá w tym wieku wiedzieć nie moge.

☞ Stárza / ktora názwano Sárza/ wziął Twerbuth za cny mąż/ ná sie y ná Dō swoy.



¶ Potomstwá w tym wieku tego Rycerzá wiedzieć nie moge.

☞ Dolegá Kleynot dawny ktory wziął Monſtwild mąż zacny/ ná ſie y ná Dom ſwoy.



¶ Tego Rycerzá w thym wieku potomſtwá wiedzieć nie mogę.

☞ Jániná Kleynot dawny ktory wziął Woyſym Dánczykowic ná ſie y ná Dō ſwoy.



¶ Potomſtwá tego Rycerzá w tym wieku wiedzieć nie mogę.

☞ Swinki Kleynot dawny/ ktory wziął Andrzey Dewknetowic ná ſie y ná Dom ſwoy.



¶ Potomſtwá iego wiedzieć w tym wieku nie mogę.

☞ Sulimá Kleynot dawny ktory wziął Budywil ná ſie y ná Dom ſwoy.



¶ Jan Záwic Ryczgorſki Chorążyc Wolkonicki człowiek zacny.





Potomſtwá w tym wieku wiedzieć nie mogę więcey.

☞ Nałecż/ktory wziął Koczan mąż zacny / ná sie y ná Dom swoy/ nád tym kleynotem potomstwo iuż sobie znáki rożne poczynili trudno ie rozeznáć.



¶ Potomstwá w tym wieku tego mężá wiedzieć nie moge.

☞ Lodzia kleynot dawny/ ktory wziął mąż sławny Miczuch/ ná sie y ná Dom swoy.



¶ Potomstwá w tym wieku tego mężá wiedzieć nie moge.

☞ Kozle rogi / ális Jelitá/ kleynoth dawny ktory wziął mąż zacny Gerdud ná sie y ná Dom swoy.



¶ Potomkow w tym wieku Rycerzá tego wiedzieć nie moge.

☞ Korczak/ktory pospolicie Wrebámi zowa/then wziął Czupá ná sie y ná Dō swoy.



¶ Dom Woynow w tym wieku stárodawny y zacny/ kthorzy wyszli z Smoleńskiey włości.

¶ Kiedy zá Krolá Kázimierzá Moskiewski Smoleńsk wziął/ Rycerstwo zacne onego kráiu / kthorzy mieli ácż mnieysze máietności w Ksiestwie Litewskim/ wszákoż miłuiąc Páná swego przyrodzonego opuścili one wielkie włości swe/ ktore w tym tám Woiewodztwie mieli / á przestáli ná onych mnieyszych dzierżáwách/ iáko Sápiżowie/ Kopciowie/ Zryczynowie/ Mielerskowie/ Kozikowie/ y inszych wiele/ ktorych áż po ten czás w W. X. Litewskim potomstwo iest znáczne/ á naprzod Dom Zryczynow/ ktore Woynámi w tym wieku zowa/ iáko zrozumiesz z tytułow niżey nápisánych/ á naprzod.

Mátwiey Hrychy ná/ kthory miał dwu synow mezow dobrych/ y Rotmistrzow fortunnych.

Kierdey syn Mátwieiow mąż sławny/ ktory oyczyznie swey znácznie służył/ Roty wodząc przy Gerzym Rádziwile Hethmánie W. X. Lithewskiego/ ná Bolińce/ ná Wyświáčiu/ ná Jeziorzyscu/ ná Boysagole/ &c. Stárostá.

Woyná Podkomorzy Piński/ Stáro. Oski/ bywał Rotmistrzem przy Gerzym Rádziwile Hetmánie W. X. Litewskiego/ miał te syny.

Wáwrzyniec Woyná Podskárbi Ziemski Wielkiego Xięstwá Litewskiego człowiek zacny.

N. Woyná Stárostá Polongowski/ brát rodzony Podskárbiego syn Podkomorzego Pińskiego.

N. Woyná Rotmistrz sławny y fortůny/ syn Podkom. Pińskiego.

N. Woyná Proboszcz Trocki &c. syn Podkomorzego Pińskiego.

Potomstwo Woyny Podskárbiego Wielkiego X. Litewskie° drobni/ synowie y corki.

Patrzay iákiey im wody cnotá rzeki dáłá/
Y iáko ie ná wieczne czásy wypłokáłá/
Opuścili Páństwá swe od przodkow nábyte/
Máiąc sercá prawdziwe stałością nákryte/
Przyszli zá Pány swymi/ ná rownym przestáią/
A wżdy pátrz iáko hoyną dźiś nagrode máią/
Bo ie tá zacna Páni ma ná pieczy pilny/
Biorą od niey/ iák widźisz iurgelt dosyć silny.

Tego kleynotu vżywáią Kmitowie/ Czárnobilscy/ ktorzy wyszli z kráin Podolskich/ gdy im Pohániec Tátárzyn splandrował máietnośći ich tym sposobem.

Hreor z Woronowic mąż sławny/ miał syná męża Wielkiego Alexándrá.

Alexánder syn Hreorow Woronowicki/ ktory był Hetmánem v Swidrygałá/ ten zbudował Winnice y támże był Stáro. miał synow siedm.

Mátwiey Kmitá syn Alexándrow/ był Stá. Winnickim/ po Oycu był nominatem Woiewodztwá Kijewskiego od Krolá Kázimierzá.

☞ Potym gdy Krol Kázimierz vmárł/ y obietnicá mu tá z nim zginelá/ on iáko człowiek Rycerski tego też zániechał. Tenże Matwiey Kmitá kiedy Mingerey Carz Prekopski/ ktory był pierwey Kijew spustoßył/ z nowu sie ná tosz Páństwo z moca ruszył/ ćiagnał pod Cyrkásy. Krol Alexánder máiac spráwe o ie° woysku wielkim/ nie mogac ták predko onemu Páństwu rátunku dáć/ temu Mátwieiowi Kmićie dał znáć/ prosząc y roskázuiac mu to przez listy swe predkim posłáńcem/ áby ná Cyrkásy zamek iáchał/ á bronił go nieprzyiaćielowi. Ktory z sługámi tylko swymi/ z Kozaki vkrayny mi/ czyniac dosyć woley y roskazániu Páná swego/ máiac ná baczeniu wielkim miłość oyczyzny y sławy dobrey/ iáchał ná Cyrkásy/ tám znácznie á meznie dał odpor Pogánom. Zá co Krol Alexánder przysłał mu Stárostwo/ co ná ten czás Woiewodztwem zwano/ Czerniechowskie/ y Stárostwo Lubeckie. W ten czás kiedy Moskiewski w przymierzu wpadł w ziemie Siewierską/ á pobrał Zamki/ Nowogrod/ Stárodub/ Rzezań/ Brańsk/ Putywl y insze/ ná ten czás y tego Mátwieiá Kmite wziął/ y w niebytnośći ie° Czerniechow Zamek/ sámego ná Lubiecku dobył/ ránnego do wiezienia wziął/ támże w okowách/ częśćia z żalu/ częśćia z bolu y z nedze w turmie vmárł.

Krysztoff syn Mátwieiá Kmity/ Stárostá Owrucki.



Siemion Kmitá syn Mátwieiow/ ktory był Hetmánem nád ludem ná Kijewie/ ná Cyrkásiech/ znáczne posługi czynił/ często gromiac Tátáry/ iáko drugi



Filon Kmitá Czarnobelski/ Stárostá Orszáński/ mąż sławny/ ktore go naprzod pokazawszy nazwiská początek/ sprawy iego zacne pokaże. Hánibál Kártágiński.



¶ Ten sie dla tego piße Czarnobelskim/ iż Krol Zygmunth August/ dawszy mu Zamek ten/ zá zámiáne imion iego Podolskich/ thym go sam własnie nazwiskiem názwał/ iákoż iuż y Oćiec iego/ gdy brátu Gerzemu młodße mu dostał sie Zamek ich oyczysty Woronowic/ nie pisał sie Woronowickim/ tylko Kmitą. Bo then był obyczay v Rusi/ iż sie z tad nie pisáli/ czego nie trzymáli. ten Gerzy był też człowiek zacny y mąż sławny.

☞ A tu masz spráwy Filoná Kmity Czarnobelskiego/ Stárosty Orszáńskiego meżá sławnego.

Skoro sie záczełá nieprzyiaźń z Moskiewskim/ á miedzy Krolem POLskim świetey pámieći/ bedac Stárostá ná Ostrzu/ miłuiac sławe dobrą y oyczyzne swą/ chował przy sobie wielkim kosztem ludu Rycerskiego nie máło/ ná co nie máiac żadnego nakłádu áni nagrody/ czynił z tym ludem wielkie á znáczne posługi K. P. Naprzod Roku 1552. ná dźień Wielkonocny/ gdy Moskiewski náieżdżał y násyłał moca wielką Zamki Krolewskie pográniczne/ on tylko z sługámi swymi/ z boiáry/ ktorych mogło być wszystkich trzystá ábo coś wiecey do boiu/ tráfił ná Moskwe/ ktorey było dwá tysiacá/ co szli do Ostrza Zamku dźierżáwy tego Filoná/ o ktorych wiedzac gdy z Czerniechowá wyszli/ opátrzywszy Zamek swoy/ wyiáchał do nich/ dał im bitwe fortunnie/ zbił/ zimał/ máło ich co vszło z onego połku. Przysłał wiezniow znácznych Krolowi Pánu swe° nie máło/ w tey potrzebie vtráćił dwoch z sług

Sláchčicow mezow dobrych / ná imie Hreorá Wasilowicá z Połockiey włośći / y Fiedorá Wosná. Mszcząc sie nád Moskwą oney krzywdy y zábićia slug swych / obesłał kozaki gdźie wiedział lud pográniczny: w tymże tegodniu wyćiągnął z Ostrza pod Czerniechow / przeiął woyská nieprzyiaćielskiego ná puszczey zagon niemáły / ktorzy chćieli pod Kijow / dał im bitwę / mieysce sobie po temu vpátrzywszy / pogromił wszytkie / żadnego nie vpuśćił. Nie wracáiąc sie názad do Domu / szedł prosto pod Czerniechow / máiąc z sobą czternaśćie set człowieká / kthore iuż był dobrze záprawił w nieprzyiaćioły / dobył miástá Czerniechowá / spalił / skáził do gruntu wybrawszy / gdźie wziąwszy wielką korzyść iáchał ná Lubiecz Zamek Krolewski / tám sie potkał z Dworem Konstántego Woiewody Kijewskiego / ktory mu był posłał dwie śćie koni ná rátunk: ráduiąc sie towárzystwu dobremu / á chcąc ich záprawić przebrawszy lud swoy nápracowány / szedł z nowu pod Czerniechow pod Zamek / tráfił ná lud Moskiewski / ktorzy szli Zamku Czerniechowskiemu ná odsiecz / nád ktorymi był stárszym Miesćieski Kniaź: zdáło sie Moskwie iż im będą silni widząc swoy więtszy poczet / dáli im bitwę: Moskwá okrzyk vczyniwszy / iednák ich głosy ogromnymi vstrászyć nie mogli / zbili ie ná głowę nászy / máło ich vćiekło do Zamku Czerniechowá. W tym połku było Moskwy dwá tysiącá / á Filon Kmitá nie miał więcey ludu przebránego chybá sześć set y czterdźieśći człowieká: sam Kniaź Miesćieski ránny vćiekł. Wroćił sie Kmitá do Ostrza Zamku Krolewskiego / á do dźierżáwy swey / máło co odpocząwszy koniom posłał sługi swe w źiemię nieprzyiaćielską / ktorym wielkie szczęśćie służyło / y szkody nie máłe w źiemi Siewierskiey poczynili. W tym gdy Pánu Woiewodźie Kijewskiemu przysłał więźniow znácznych nie máło / będąc thego od niego wdźięczen / zebrał ludu sześć set Biełogrodzkich Tátar / przysłał ie Filonowi Kmićie / áby z nimi szedł w źiemię nieprzyiaćielską / á oddawał nieprzyiaćielowi szkody / ktore czynił w páństwách Krolewskich. Nád tymi Tátáry byli dwá stárszy Jezechozá / á drugi Abákáyczyk / the oddał Pan Woiewodá pod spráwę Filonowę. Nie báwiąc sie Filon / szedł záraz pod Zamek nieprzyiaćielski Stárodub / máiąc z sobą zebráney drużyny ku onym Tátárom cztery stá nie spełna / z ktorym iáchał Kaliński Stárostá Omielski: skoro przyszli pod miásto Stárodub dáli im Moskwá bitwę / w ktorey sie záraz Filonowi szczęśćiło / bo bárzo rácżo pięć seth koni Moskwy porázil / nád kthorymi był stárszym sam Woiewodá Stárodubski: dostał więźniow znácznych nie máło / Kozłowá y inszych. Położył sie koszem pod miástem / á posłał kilká set kozakow / ktorzy wśi w oney włośći wyplundrowáli: wziąwszy wielką zdobycz / wroćili sie ná zad. Moskwá z Zamku Poczepowá y z inszych zgromádziwszy sie / poszli zá nimi w pogonią / nád ktorymi byli stárszy Ciemkin / Wasil Iwánowic / á Wasil Wolk / ktorzy z sobą mieli trzy tysiące iezdnych / cztery stá pieszych: gdy ich dogonili w sześći mil od Stárodubá ná rzece Snowie / obroćił sie do nich Filon dał im bitwę fortunnie / poráził ich ná głowę / Kniáźiá Wasilá Wolká zábili / á Ciemkiniá żywego poimáli / więźniow dwie śćie y ośmnaśćie / dworzan znácznych Kniáźiá Wielikiego / te° Ciemkiniá posłał był Filon Kmitá Krolowi / ktorego dano do więźienia ná Kobrzyn: potym w kilku lat przez ręce Kásprá Gerzykowicá Podkomorze° Mielnickiego był odwieźion ná odmiánę Dowoyny Woiewody Połockiego: drugie więźnie potym ná odmiánę dano / drugie poprzedano. W tey bitwie nie stráćił Filon Kmitá tylko iednego Tátárzyná. O tym Kmićie Woiewodá Kijewski Konstántyn dawa wielkie świádectwo / gdy chodźił pod Czerniechow Zamek / iáko tám wiele á meżnie dokázował / dodawáiąc wszytkiemu Rycerstwu sercá wielkiego y śmiáłośći / támże pod Czerniechowem był postrzelon z ruśznice w rámię v práwey ręki / kulá ná wyloth wypádłá tuż pod ściáną.

Roku

☞ Roku 1564. kiedy Mikołay Rádziwił Woiewodá Wilnieński/ Hetman Wielkiego X. Litewskiego wespołek z Janem Chodkiewiczem/ ktory teraz iest Kásztellanem Wilnieńskim/ porázili Moskwy 25. tysiecy/ nád rzeką Vłą/ ná polu Jwánowskim/ nie máiąc z sobą tylko cztery tysiące ludzi sámego Rycerstwá Wielkiego X. Litewskiego. Tego Filoná Kmite wespoł z Gerzym Osczykiem Woiewodą Mściesłáwskim/ z Kniążem Kápustą Kásztellanem Bracłáwskim/ z Skálenieckim Márszałkiem: poruczywszy mu inszy lud Krolewski do spráwy/ posłáli przeciw drugiemu woysku Moskiewskiemu/ ktorego było sześćdziesiąt tysiecy/ kthorzy szli ku Orszy/ nád ktorym byli ci Woiewodowie stárszy/ Szrebrny Czerewic Kázáński/ Káypułá/ kthorzy sie iuż byli położyli ná Kropiwnie we dwoch milách od Orszy. Tám gdy Hetmáni woyská Litewskiego porázili Suskiego/ dáli im znáć do onego woyská o szczęściu swym/ záraz przy tych listách posłáli Regestr pobitych y pogimánych. Filon Kmitá stárszy onego woyská/ widząc iż nie miał mocy ná ták wielkie woysko/ ktore nie dáleko leżáło/ chcąc mu iáko kolwiek serce skáżić/ á w tym sie o nie pokusić/ vżył tego fortelu: trzy osoby ludzi Dąbrowieńskich/ ktorzy przy nim byli dawno/ á ná imie Zdaná z iego towárzyszmi dawszy im one listy y regestrá Hetmáńskie/ roskazał áby do Dubrowná z nimi iácháli/ á opowiedzieli tę wdzięczną nowinę/ vkazawszy im iesżcze pewne mieysce/ gdzieby byli od straży Moskiewskiey poimáni/ co sie bárzo predko stáło: skoro wyiecháli/ byli poimáni od Moskwy. Przypisał thez to do stárszego ktory był ná Dubrownie/ oznáymuiąc że predko mieli dáć bitwę onemu woysku Moskiewskiemu/ tylko oczekiwáią ludu/ z kthorym sie predko Pánowie Hetmáni obiecáli/ ktorego przy nich iest dwádzieściá tysiecy. Moskwá przeczytawszy listy y regestrá pobitych/ polękawszy sie nie pátrząiąc spráwy żadney/ kthory mogł naprzedzey vciekáli/ odbieżawszy wozow y kosar swoich. Filon Kmitá máiąc iuż pewną straż o nich w gotowości będąc/ ruszył sie záraz czyniąc okrzyk ná on wielki gmin ludzi vciekáiący: wozy wszytkie zábrał z wielką korzyścią/ szedł zá nimi/ bili/ gimáli/ owa więźniow znácznych więcey á niżeli sto przywiedli/ nie máiąc y dwu tysiącu ludzi: táką korzyść pod tym ludem wielkim wzięli/ zá co niechay będzie Pan BOg pochwalon. Odieżdżáiąc Pánowie Hetmáni po tey ták sławney porażce swey/ y po onym rozgromie Moskiewskim/ do Krolá/ poruczyli wszytek lud pod spráwę Filoná Kmity.

§ Znowiwszy sie z Lesniowolskim Hetmánem ludu POLskiego/ Filon Kmitá/ chociąż iuż służbá żołnierzom Litewskim wychodziłá/ vmyslili w ziemię nieprzyiácielską wtárgnąć. Lesniowolski Hetman vżył Filoná Kmity/ áby sam z częścią ludu iego wtárgnął gdzieby rozumiał z dobrą sławą y korzyścią/ z ktorym posłał Andrzeiá Dobrosołowskiego Rotmistrzá ze czteremá sty ludu Rycerskiego/ on też z sobą miał ludzi iuż ná swoy koszt/ bo byłá służbá wyszłá dwánaście set/ z kthorymi ciągnął pod Poczepow Zamek nieprzyiácielski/ záraz miásto wziął/ skąd wielkie skárby wyniosł/ zburzył włość y miásto spalił/ kárawány Tureckie wybrał/ położył sie miedzy Stárodubem á miedzy Poczepowem/ cáły tydzień ziemię nieprzyiácielską plundrował z wielką zdobyczą do swych ná zad sie wroćił.

§ W ten czás kiedy Jan Chodkiewicz Stárostha Zmudzki dobywał Vły/ Hreory Chodkiewicz Hetman X. Litewskiego wypráwił Filoná Kmite/ przy nim Láckiego/ Pátuskiego/ Násiłowskiego/ y Jwáná Przeskurę pod Smoleńsk z dziewiąćią set koni. Filon Kmitá ku temu obwieśćił Stárosty Pánow tych/ iáko ze Szkłowá Páná Chodkiewiczowego/ z Dąbrowná Páná Hlebowiczowego/ owa sie wszytkich zebráło ná iego żądánie o cztery tysiące/ tám cáły tydzień z onym ludem około Smoleńská szkody czynił/ y zá

Smoleńskiem przez kilánaście mil / przed miástem ná hárcu ludźi nie máło poráźili y więźniow znácznych dostáli/iáko Chimochwieiá/Nieleiowá/Boskálowá/y inszych/ktore przyiáchawszy oddał Hetmánowi / nie vtráćiwszy sam tylko iednego Sláchćicá Olowienickiego / kthory sie był w zagonie od swych odłączył. Gorskiego też Rotmistrzá było z koniá strácono wszákoż rátowan. Tá tylko posługá iego byłá zá Krolewskie pieniądze / á záwżdy kosztem swym wielkie á znáczne posługi oyczyznie swey/gwoli sławie dobrey/czynił/nie żáłuiąc w tym máiętnośći áni zdrowia swego iáko práwy miłośnik Rzeczypospolitey y dobrey sławy.

Wiele inszych znácznych posług pámięći wieczney godnych tego sławnego Rycerzá/ktorych tu teraz zániecháć muszę/folguiąc krotkośći / wszákoż czásu swego w inszych scryptách to obaczysz.

☞ Domy insze zacne ktore tego kleynotu vżywáią.

Kniáźiowie Boratyńscy ludźie zacni Rycerscy y mężni/ Jánusz z bráćią synowcy z nimi.



Turowie Dom zacny y mężny/ Podhetmánim ieden był v Orszy.



Jesmiánowie zacny Dom y mężny/Páweł ktory Doline záłożył/ támże vmárł w oblężeniu powietrzem.



Dawid Jásmiá człowiek zacny y dowćipu wielkiego.



Sultanowie/Iliniczowie/Mieleszkowie/ ći od Czupy idą od Vniiey ieszcze.



Horáymowie ná Wołhyniu ludźie zacni y mężni.



Márćin Horaym ktory v wśi Retki z Tátáry sie mężnie bijąc postrzelon w lewy bok w żebro od nich/ iednák ręką swą wiele ich pobił służąc X. Jánuszowi Ostrogsk. 1577.



Miskowie Dom stárodawny y zacny/mężny/ Dymitr/Bogdan/ Fedor / mężowie sławni.



Miská Kásztellá Owrucki/Omelski Stárostá/ ten Miská/á Bábiczki/byli przy woynie sławney v Konstántego X. Ostrogskiego.



Bohowitynowie Dom zacny z thegoż Domu idą co Miskowie.





☞ Kleynot dawny Woronowicow / dwie chorągwi/ ktorego vżywa dziś Kmithá Filon Stárostá Orßáńſki/ ten dano przodkowi iego gdy vbiegáiąc nieprzyiacielſkie Chorąże/wydźierał Chorągwie/ießcże zá onych X. Ruſkich/ ten má byc dwie chorągwi żołte w polu cżerwonym.



¶ Sainße, kleynoty ktorych vżywa/zwłaßczá Leliwy y Odrowąża o ktorychżeś wyżßey cżytał/the ſą wniesione po máckách w Dom iego.

☞ Kleynot ſtárodawny Prawdźic / kthorego vżywa w thym tám Páńſtwie Domow wiele zacnych/ á naprzod



¶ Dom Solowbow ſtárodawny zacny y mężny. Mikołay Soloub Rotmiſtrz fortunny y mężny ktory pod Vłą z X. Romanem iáko drugi Hektor w Troiey/mężnie nieprzyiacioły bił/ á ten Zámek wydárli z rąk nieprzyiaćielſkich/ o cżym bedźie w Kronice.
nie mnieyße meſtwo ſwe pokázował w potrzebie/ktora miáło tożXśiąże z Srzebrnym/tákże y z Sczerbátym Roku 1567.

☞ Wężyk Kleynot dawny ktory wźiął Koycżan Sukowic / ná ſie y ná Dom ſwoy.



Potõſtwá coby teº kleynotu vżywáli niewiẽ

☞ Białka als TrząſkáKleynot ſtarodawny/ktory wźiął w Vnijá Moydylon Cżuſołowic ná ſie y ná Dom ſwoy.



¶ Potomſtwá iego coby teº Herbu vżywáli w tym wieku wiedźieć nei mogę.

☞ Ciołek Kleynot dawny kthory wziął Jan Ewil ná śie y ná Dom swoy.



¶ Ktoby tego Kleynotu vżywał w tym wieku / wiedźieć nie mogę.

☞ Godzámbá / ktory wziął Stániſław Butowtowic ná śie y ná Dom swoy.



¶ Ktoby vżywał tego Kleynotu w tym wieku / wiedźieć nie mogę.

☞ Oſmorog ałs Gerałt / ktory wziął Sargut Skiesłoná ná śie y ná Dom swoy.



¶ Ktoby tego Kleynotu vżywał w tym wieku wiedźiec nie mogę.

☞ A tu masz Kleynoty insze stárodawne Pánow Kniáźiow / y inszego Rycerſthwá Wielkiego X. Litewſkiego / á naprzod Kleynot Hipocentaurus zołty / w czerwonym polu / ten iest z dawnych czásow w Kśiestwie / kthorego Domy wszytkie co przedniey sze vżywáią.



☞ Kleynot w POLszcze stárodawny Sámson/ ktorego wiele Rycerstwá vżywa w Wielkiey Polszcze Domow zacnych/ ma być w polu błekitnym/ mąż Lwowi gebe rozdziera.



Dom Proskich stárodawny y zacny/ w Wielkiey Polszcze.



Jan Proski człowiek zacny.



Ioan. Cokalevvski I. V. Doctor, Canon. Gnesneñ.



Mástowscy z Mástowic.



Laurentius Loiecki Artiũ liberalium Magister.



☞ Kleynot Gozdáwá/ ktorego vżywáią Paczowie Dom stárodawny y zacny/ o tymeś wyższey czytał/ ktory oni zową Lelija.



Dom Paczow stárodawny y zacny z dawná Woiew. możnymi/ Stárostámi/ y inße vrzędy wielkie ná sobie miewáli.

Mikołay Pacz Biskup Kijowski/ człowiek zacny y vczony/ ktory Orthodoxam fidei, inßych kśiąg wiele wydał.

Stánisław Pacz Woiewodá Witebski/ człowiek zacny.

N. Pacz Kaßtellan Witebski/ człowiek zacny.

Mikołay Pacz syn Kaßtel. Witebskieg° z bráciá Adolescens apprime nobilis, & exquo optima olim fruges est speranda.







Trzyznowie w Litwie Dom dawny y zacny.

Bobolowie w Sánockiey ziemi Dom stárodawny y zacny/ mężowie wielcy w tym Domu bywáli.

Stanowie w Sánockiey ziemi/ w nowym tańcu Dom zacny.

WJelkiey zacności bywał Dom tych Paczow w Litwie/
Pierwßy w rádzie bywáli/ nie posledni w bitwie/
Aleć nie opuścili namniey wieku tego/
Naydzieß znáczne w rozumie/ naydzieß y mężnego.
Szeroko ten Jnfułat/ dla swych spraw poczćiwych/
Roznieśie imie Paczow vmárłych y żywych:
Pámietny to Mikołay w tym narodzie będzie/
Dotąd poki ozdoby swoiey świát nie zbędzie.

☞ Kleynot stárodawny á zacny/ ktory zową dawne prywilegia Deßpoth/ onych sławnych Deßpotow w Serbijey Kśiążąt mężnych/ ktorych potomek zá wieku náßego/ zá pomocą Olbrychtá Łaskiego ziemie Wołoska był posiadł: Tegoż narodu Rycerz Zená Brátoßewic mąż dobrey sławy chćiwy przyniosł napierwey w kráie Litewskie: Ten Kleynoth ma być pułpierśćienia y krzyż/ helm/ pták ná nim pierśćień trzyma w nosie/ w polu czerwonym/ o ktorym słychałem táki początek.



Gdy cze-

GDR cżeſto w Serbſkie Páńſtwá Pogáni wieżdżáli/
Korzyśći z tych tám kráiow wielkie wynaßáli/
Po bitwie vyżrzał Rycerz/corke Páná iego/
Związał nieſie Pohániec do woyſká ſwoiego.
Kazał ſobie koń podáć ochotnie wyſkocżył/
Zá onym Pogáninem: ktory gdy go zocżył/
Vſkocżył mu w geſty lás/ nie mogąc vbieżeć/
Chćiał ćicho koń puśćiwßy w geſtwinie vleżeć.
Rycerz też z koniá z ſiadwßy/puśćił ſie w piechote/
Chcąc áby oney Pánny mogł obronić cnote.]
Pánná gdy go záyżrzáłá/Pohánicá onego
Vchwyćiłá zá ßyie/mowiący do niego
Głoſem áby vſłyßał Rycerz co ich ßukał.
Pogánin o to Pánne iż wołáłá zfukał.
W tym go Rycerz z ocżywßy ochotnie dobieżał/
Miecż przyłożył do boku áż przezeń przebieżał.
Pánná mu zá obrone pilnie dźiekowáłá/
Obiecuiąc nagrode/w zakład pierśćień dáłá.
Gdy Rycerz nie opátrznie potym pierśćień zgubił/
Przy onym mieyſcu kedy pogániná vbił:
Ptak padł ná Helm/ktory był krwią oblány wßytek/
Acż nie doſtał żywności odnioſł ten pożytek/
Porwał pierśćień ná źiemi/padł ná trupá z nowu/
Nie śmie ſkuśić potráwy świeżego obłowu.
Rycerz Pánne odwiodwßy ßedł pierśćieniá hiſkáć/
Wątpi áby v ßcżeśćia mogł te łáſke zyſkáć/
Poyżrzy á ptak go w nośie trzyma/on do łuká/
Cicho ſtrzałe wyćiągnął/tá ßcżeſliwa ßtuká
Przypádłá mu od ßcżeśćia/w poły go vgodźił/
Porwał pierśćień/z fráſunku ſerce wyſwobodźił.
Panná mu potym daná od Oycá zá żone/
Tym mu ſłużbe nágrodźił chęć ku ſobie one.
On cżás fortuny iego tym znákiem piątnował/
Ktory mu doſyć znácżnie ná wßem vſługował.

☞ Ten krzyż y puł pierśćieniá/ zacżby go tu nádano wiedźieć nie mogę/bo ieſliż z Polſki/ ktory zową Szeligá/ tedy nie thák ma być/ále iákoś go wyßey widźiał: tego znáku maß potomki w tym wieku y Przodki / ktore wſpomináią ſcryptá niekthore y przywilegiia/ich Dom zacny.

Zená Brátoßewic mąż zacny/ kthory był wźiął od Witułtá wielkie opátrzenie/gruntu ná 50. mil w dłuż/ od Miſy y Smorgoni áż zá Orßą.



Zieniew ſyn te° Zená mąż ſławny/ od kto- re° máią właſnie ná- zwiſko dźiśieyßy Zie- niewicowie.



Jurgi ſyn Zieniow Woiew. Smoleńſki/ kthory R. P. znácżnie ſłużył.



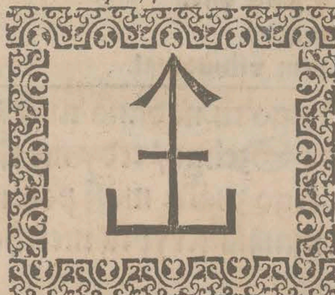
Od tego Woiewody idźie dźiśieyszy Gerzy Zieniowic Kásztellan Połocki / Stárostá Dźiszeński / zostáwił syná Krysztofá.

Krysztoff Zienowic ktore° vrodźiłá Hlebowiczowná Woie. Wileńskie° corká / Stár. Ciećierski / y Propoyski.

¶ Ten Kásztellan Połocki / á Stárostá Dźiszeński młode látá swe w Węgrzech ná chlebie Rycerskim trawił v Królá Janá przez dźiewięć lath w káżdey potrzebie ktorą miewał z nieprzyiaćioły záwżdy bywał. Gdy pothym woyská Cesárzá Tureckiego y Cesárzá Krześćijáńskiego pod Budźiniem leżáły / tám był z Krolową y z Krolewicem w obleżeniu. Gdy przyiáchał do Królá Zygmuntá dał mu opátrzenie Stárostwo Vkráynne / ná ktorym mu znácznie służył gromiąc nieprzyiaćioły Páństwá tám tego / więźnie sytał często znáczne Krolowi / ⁊c. Syn potym iego Krysztoff Stárostá Ciećierski w młodych lećiech swych był chowan w cudzych źiemiách kosztem wielkim. Przyiáchał potym ná Dwor Królá Augustá / ktory pámiętáiąc ná zacne służby Przodkow iego / sámego też do tego miał / roskazał mu żołnierską służyć / dawszy mu ná rotę przy Hetmánie Polnym Janie Chodkiewiczu dźiśieyszym Kásztellanie Wilnieńskim / y Stárośćie Zmudzkim. Gdy był z rotą ná Zamku Leplu trzy mile tylko od Suszy Zamku nieprzyiaćielskiego / częste á fortunne bitwy z nieprzyiaćioły miewał / więźniow wiele sytał / y Stárosthę onego Zamku Suszy pogimawszy przysłał Krolowi. Bacząc Krol August znáczne służby iego / zá tákie częste obsytánia dwoie Stárostwo mu dał / z ktorych wielkim kosztem znáczne posługi czynił / iákoż práwie człowiek po temu w tym wieku / mogą być znácznieysze y pożytecznieysze służby ie° oyczyznie / w tym mu rácz szczęśćić Pánie Boże.

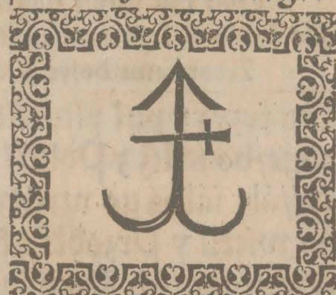
)(

☞ Insze kleynoty Rycerstwá X. Litewskie° stárodawne ktorych / dla dawnośći / nazwisk wiedzieć nie mogę.



¶ Tego vżywáią Domy w Litwie zacne / Wasiley / Siekierz / Zieńkiewicz z Mińskie° Powiátu. Bogdan Chwiećkiewicz Siekierz / z Mińskiego Po. Bogdan Siemienowic mąż dobry.





Tego vżywáią Sestrzeńcowicy / Boguszowie / Dom zacny.



☞ Tego Kleynotu vżywa Alempi Andryiewic Alábis/ z Miñskiego Powiátu.



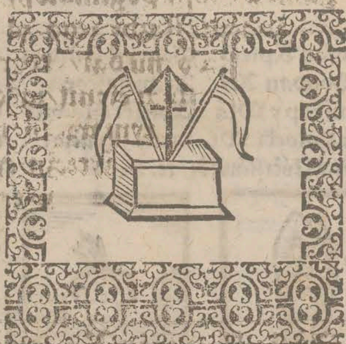
☞ Thego Kleynotu vżywa Iljás Dulic/ z Miñskiego Powiátu z bráćią.



☞ Tego Kleynotu vżywa Piotr Siemionowic z bráte z Osmiáñskiego Powiátu.



☞ Tego vżywáią Sleporodowic Dom zacny / Mátuß Pisárz Witebski.

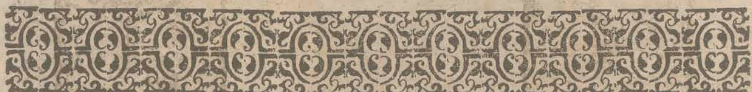


☞ Tego vżywáią Pieleyczyżowie ludzie zacni/ Stánisław z bráćią.



☞ Thego Kleynotu vżywa Mátuß Rádomiski/ Stárostá Sylipowski.





Kleynot

¶ Kleynoth Rádwan dawny ktorego w Xięstwie Litewskim vżywáią te Domy/ á naprzod



Fieiofan Kpieński Bogdan Archiepiskop y Włádyká Połocki Witebski. Mśćisłáwski/ &c. &c.



Gábryel synthego Archiepiscopá Kpieński złowiek zacny z bráćią.



Siemion Iwánowic Kpieński żołnierz mężny/ ktory z Romanē w potrzebách bywał.



Czaplá Máxymilian złowiek zacny.



N. Wierzbicki Biskup Łucki/ złowiek zacny y vczony.



Wołodkiewiczowie / w Nowogrodzkim z Smoleńskiey włośći wyszli.



Wolkonowscy / z Nowogrodzkie° Woiewodz. ludzie zacni.



Petruszewscy z Melnickiego Powiátu.



Suchozebrzscy/ Głuchowscy / z Drohickiego Powiátu ná Podlászu.



Janowie Krotki z Ośmiańskiego / wyszli z Żmudzi.



¶ Inszych Domow wiele zacnych w rożnych Woiewodztwách.



Kleynot

☞ Kleynot stárodawny Kniáziow Mosálskich/ ktorzy z Smoleńskiey włości wyszli/ opuściwszy vdzielne Páństwá swe/ do Pánow przyrodzonych X. Wielkiego Litewskiego/ y do Krolow POlskich/ niedbáiac ná żadne łáski Moskiewskiego/ ktore im obiecował/ chcac ich przy sobie zábáwic/ then ma byc złoty w czerwonym polu.



Bohusz Mosálski Kniáżá Alexánrá syn/ ktoreo dał Zygmunt Krol opátrzenie do ocżyścienia oyczyzny



Piotr Kniáż Mosálski/ thego Bohuszá syn/ mąż sławny.



Jánusz Piotrow syn/ Kniáż Mosalski mąż sławny.



☞ Wieniáwá Kleynoth stárodáwny/ ktorego vżywáia Domy te zacne.



Biákozorowie Dom zacny y stárodawny.



Derżek człowiek zacny. Jundziłowie Narkowicowie/ Rylowie Narkowicowie.



Augustyn Jurgewic Narkiewicá/ z Wondzagołá/ mąż sławny.



¶ Inszych Domow w rożnych Woiewodztwách wiele zacnych.

☞ Kleynoth stárodawny Mogiłá/ á ná niey trzy krzyże/ ktorego vżywáią w Zmudzi Domy zacne/ á naprzod



Dom Bielewiczow stárodawny y zacny kthorzy záwzdy ná wielkich Vrzedziech bywáli.



Stánkiewicz Bielewic Podkomorzy Zmudzki.



Synowie te° Podkomorze° ludzie młodzi y vczeni.

☞ Tego Kleynotu vżywáią Odyńczowie ludzie zacni y mężni.



Jan Odyniec Rosnuszy Woiew. Rzewskie° mąż sławny/ ktory często z Pogány w potrzebie bywał.



Maciey Brozowiecki ktory przy Ksiażeciu Romanie z pácholat zrosł/ w káżdey potrzebie z nim bywał.



☞ Kleynot stárodawny kto rego vżywáią Junczykowie w Zmudzi Dom zacny y meżny.



Steffan Junczyk Krolá Zygmuntá Dworzánin/ z Smoleńskie° Woiewo. wyszli.



Jurgi Steffánowic człowiek zacny.



☞ Kleynot dawny/ ktorego vżywáią Piotrowicowie w Zmudzi Dom zacny.



Piotrowicowie Dom zacny/ Stánisław Piotrowic z bráćią.



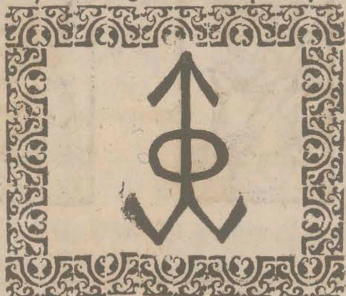
☞ Kleynot dawny/ ktorego vżywáią Domy stárodawne ma być w zielonym polu.



Kuniglis Jan Stárostá Sowiecki.



☞ Kleynot stárodawny/ kto rego vżywáią Domy zacne/ ma być w czerwonym polu.



Jlgowscy Dom stáro dawny/ w Powiećie Kowieńskim. Karniccy w Zmudźi tegoż Kleynotu vżywáią Dom zacny.



Andrzey Jlgowski człowiek zacny/ ystáteczny mąż. Jwan Jlgowski zacny człowiek/ bráth Andrzeiow.



☞ Kleynot ſtárodawny w Litwie/ przynieſiony z Grecyey/ ktorego vżywáią Dom zacny Chárytánowicow/ ma być złoty w polu błękitnym.



Iwan mąż zacny Chárytánowic Chorąży Nowogrodzki/ kthory ſłużąc żołnierſka v Krolá Auguſtá znácznie służby ſwe pokázował więźnie Moſkiewſkie przywodząc



Siemkon ſyn Iwánow Chorążyc Nowogrodzki mąż zacny.

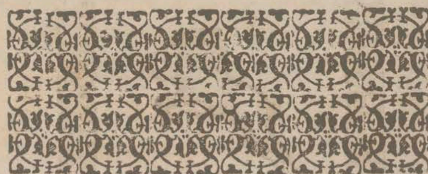


☞ Kleynot ſtárodawny ktorego vżywáią Korſzakowie/ w Zmudzi Dom zacny y meżny.



Dom zacny Korſzakow ſtárodawny y meżny.





☞ Kleynot ſtárodawny/ ktorego vżywáią Waśkiewicowie/ Dom dawny.



¶ Dom dawny Waśkiewiczow w Mińſkim Powiećie.



Kleynot Ostoia/ kthorego vżywáia Domy stárodawne y zacne w tym tám Ksiestwie/ przy kthorych wspomniec muszę Domy stárodawne y zacne w POdolskich kráinách/ y insze/ gdyż to wszystko iedno Páństwo/ á od iednego Przodká wszytkim nádan.



Czechowicowie ludźie zacni/ Dō stárodawny y meżny.



N. Czechowic Sedźia Grodzki Zmudzki/ Czywō Widuklewski.



Domy stárodawne zacne dla mestwá y dla inszych spraw poczciwych/ w Krolestwie Polskim / ktore mi przy Przodku ich ná pámieć nie przyszly.

Dom Dobromirskich stárodawny y zacny w Rámienieckim Powiećie z Krzykowá.

Jan Dobromirski człowiek zacny wielki miłośnik oyczyzny/ te° potomstwo drobne ktore Siećiechowná porodźiłá.

Tomás Dobromirski człowiek zacny/ wielki miłośnik oyczyzny/ te° potomstwo drobne/ ktore porodźiłá Wilczkowná Anná.

Stánisław Dobromirski/ ktore° dwie corce potomkámi zosthály / z Gárnyszowna.

Ksiązniccy z Sieradzkiego Woiewodztwá Dom stárodawny/ Stánisław ná Podgorzu.

Kleynot stárodawny od Ksiązat Ruskich nádány / ktore° w tym wieku vżywáia Bikowscy/ ma być w polu czerwonym/ ten przyniesion z ziemie Siewierskiey.

Jwan Bikowski/ ná Wolhyniu człowiek zacny y mąż dobry/ máia w Litwie w Rusi ći Bikowscy/ wszytko ieden Dom.





Lopotowie w Lithwie tegoż kleynotu vżywáia.



Inszych Kleynotow wiele w tym tám Páństwie/ o ktorych ia wiedźieć dla szerokośći Páństwá tego nie moge.

☞ Sprawy święte á pámięci wieczney godne thego Królá Władysłáwá Jágełá Wielkiego X. Litewskiego/ á naprzod záłożenie Akádemijey Krákowskiey: skąd káżdey cnoty dobrey początek wychodzi/ Roku 1401.





Ty maß mátkę cnot świętych od czásu dawnego/
Wárownie záłożona przez Królá sławnego/
Przypátrzże się iey synom ktore wychowáłá/
Jáki przez nie pożytek oyczyznie dźiáłáłá:
Przypátrz się kleynotowi mieyscá ták zacnego/
Rozmyślnie nádánemu od Królá bácznego:
Przetoć sceptrá Krolewskie dał im bárwy złoty/
Iż ie bacżył B śiążęty być/y Krolmi Cnoty.

☞ A tu maß alumnos Virtutis/ ktore tá Mátká wychowáłá/ á podáłá ku wielkiey sławie y ozdobie Krolestwá tego.

Jan Tęczyński był Mistrzem/ 1456. był potym Káßtell. Krákowskim.

Andrzey Roża był Mistrzem roku 1458. był potym Arcybiskupem Gnieznień.

Jan Pilecki był Rectorem Vniuersitatis y Kán. Krákowskim. 1458.

Mikołay Koniecpolski był Mist. 1459. był potym Káßtellanẽ Rosperskim.

Stánisław Korozwecki był Bákałarzem/1459. potym był Káncle rzem Korõnym.











Zbigniew Olesnicki był Bákáłarzem/ 1459. był potym Arcybisk. Gnieznieńskim.

Creslaus Korozwecki był Bákáłarzem/1462. był potym Káncle. y Bisku. Krákow.

Mikołay Tęczeński był Bákáłarzẽ/ 1463. potym był Woiewoda Ruskim.

Amrtá z Wiśnicza był Bákáłá. 1463. potym był godnym synem Oyczyznie.

Gábryel Tęczyński/ był Bákáłarzem/1473. captus in Valachia.

Jákub Ligezá z Bobrku był Miſtrzem/ 1491. potym był Káſztel. Woynickim.

Andrzey Oporowſki był Miſtrzē 1460 potym był Biſkupem Ruáwſkim.

Mikołay Tecżeńſki był Miſtrzem 1468. był potym Káſztellanem Krákowſkim.

Jan Lubráńſki był Miſtrzem roku 1478. był potym Biſkupem Poznáńſkim.

Piotr Tumicki/ był Miſtrzem roku 1490. był potym Podkánclerzym/ y Biſkupē Poznáńſkim.











Bártłomiey Számotulſki był Bákałarzem / 1495. potym godnym ſynem oycżyznie.

Gerzy Myſzkowſki był Bákałar. 1501. Lenard Myſzkowſki był Miſtrzē 1504.

Benedykt Myſzkowſki był Bákałarzem/ potym godnymi ſyny oycżyznie byli/ Roku 1501.

Achácy Jordan/ z Zákliczyná/ był Bákáłarzē, 1506. potym był oycżyznie godnym ſynem.

Jan Ocieſki/ był Bákałar. potym był Káncletzem Koronnym Stároſta Krákowſk. Zatorſkim. ꝛc.

¶ Inſzych wiele ludźi zacnych / ktorzy wielkimi Senatory á pożytecżnymi ſyny Oycżyznie ſwey byli/ cżym ſie POLſká wiele zdobiłá/ á dla mądrych Senatorow ſroga káżdemu nieprzyiacielowi byłá: tych ktore tá Mátká wychowáłá od záłożenia ábo fundowánia iey / więcey niż przez ſto tyſięcy ludźi zacnych/ wpiſánych ná promocye/ ieſt w Kśiegách Vniuerſitatis.

☞ Cżytelnikowi.

W Ten cżás ſławę/ pożytek/ tá Koroná miáłá/
Kiedy z łoná tey mátki godne ſyny bráłá
Do ſwey rády: Vmieli bácżnie poſtępowáć/
W niedoſtátku iey káżdym mądrze ią rátowáć.
Ale ſkoro pocżęły popłácáć Pádwány /
Ták niedbáią o rozum tylko ſzáchowány/
Ma w ſobie káżdą godność/ gdy tyſiącem kinie/
Álić z niego Senator/ tym ći Polſká ginie.

☞ Do tych ktorzy w dźiśieyſzym wieku Promocyámi gárdzą názywáiąc ie dziwnymi á ſzkárádymi nazwiſki.

P Rzypátrzże ſie młodźiku rozumu buynego /
Co ſie ſproſnie śmieſz tárgáć ná imię mądrego/
Pátrz Przodkow twych/ w iákiey to imię mieli wadze /
Coś ty dźiś przez nie przyſzedł ku tey twey powadze/
Ktory będąc Pan z Pánow gradum Magiſteryi /
Doſługował ſie pilnie y Bákáłauryey/
Rozumieiąc przednieyſze iuż to być tytuły/
Gdy zá godność nie zá groſz dawano Infuły:

Muśiał

Musiat Pan ßachowány kłániáć sie mądremu/
Nie ták iáko dziś mądry ostowi glupiemu.
Ach gdyby sie wróciły názad látá ony/
Nie nátártáby nędzá ná nas z żadney strony/
R o was ták rozumiem/by rozum popłacał/
Káżdyby z was tych swoich gornych myśli skracał.

☞ A tu maß ludzie zacne w tym wieku/ ktorzy ná tym mieysću zostáli/ ktore tákże zwáć możem włásnie alumnos Virtutis. Anno Dñi 1578.

Martinus Pilzneñ. Theologiæ Doctor Canonicus Cracouieñ. Rector tunc tẽporis Vniuersitatis. 1578

Stanislaus HOsius Artium Baccalaureus, 1521. tunc temporis Cardinalis, Episcopus Varmiẽsis, 1578.

Martinus Cromerus Artium Baccalaureus, 1530. coadiutor Episcopatus Varmiensis. vir eloquentissimus,

Iacobus Gorski, Artiũ Magister, S.R.M. Secretarius, Doctor vtriusq; Iuris, Canonicus Ploceñ. de armis Szeliga.

Stanislaus Zavvacki, cognomẽto Picus, Phisicus Medicus, Doctor, Consul, & Professor Academiæ Craco.







Stanislaus Sokolovvski, Theologiæ Doctor, Canonicus Varszouieñ. & Concionator S. R. M.

Albertus Vendrogouius, Philosophꝰ & Orator insignis, de armis Trzaski. vir doctissimus,

Ioannes Vielogorski, Eloquẽtiæ Professor & Poëta, de armis Sulima. de armis Gozdaua.

Iozephus Vrzendouius, in Naturali, Sermotionali Philosophia facile Princeps.

Stanislaus Curzelouius Magister Artium, Astrologus non vulgaris.

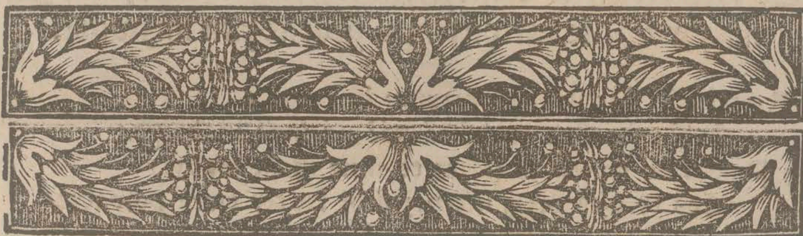
Petrus Slouatius Artium Magister, Astronomus, æquè & Astrologus.

Valentinus Fontanus Artiũ Magister, tum in reliqua Philosophia tum in omnibus Matematicis scientijs optimè versatus.

Stanislaus Marenniꝰ Theologię Baccalaureus, vir in Græca & Latina lingua eruditus.

Stanislaus Mieszkovvski Artium Magister, Eloquentiæ Professor.

¶ Inßych wiele ludzi zacnych y vczonych iest w tym wieku/ dla poczćiwych spraw ich wiecżney pámięći godnych/ ktorem ná ten czás folguiąc krotkośći opuśćić muśiał.



Władysław

☞ Władysław syn Jágełow/ ná Krolestwo Polskie obran Roku 1434. ktory potym dla dobrych spraw był Krolem Węgerskim.



Szczęście iego y męstwo będźie wiecznie znáczne/
Acz Turkom/ Czechom/ Niemcom nie do końcá smáczne.
Omierźił BOG przez tego temu narodowi/
Pyche/ iák sam niekiedy onemu Czártowi/
Owa swym adwersarzom ták sie był pokazał/
A z nienaglá we wszytki dość sie mężnie wgrażał/
Ták iásne spráwy iego/ iák gwiazdy ná niebie/
Bo tym Páństwom pánuiąc/ czynił dosyć z siebie.

☞ Potwierdzenie Herbu Pogonia oyczyſtego/od tego zacnego á meżnego Krolá 1442. ſtárodawnych Kſiażat Czártoryiſkich/czego potym Krol Zygmunt Auguſt poprá- wił/iáko niżey z Przywilein zrozumieſz.



ACz to Dom z dawná zacny był dla ſpraw poczćiwych/
W tym ći tu potwierdzáiac słow moich prawdźiwych/
Pokázuie świádectwa Krolow świetych onych/
Jáko iáwnie kázdemu dáli wiedźieć o nich.
Wielbiac cnote y zacność słowy Krolewſkimi/
Czego iáwnie dowiode Przywileymi tymi/
Stád obaczyſz ſkad Przodek wźiał Dom Kſiażat ſławnych/
A iákowey zacnośći ſa z Przodkow ſwych dawnych.

SIGISMVNdus Dei gratia Rex POloniæ, magnus Dux Lituaniæ,Ruſsiæ, Pruſsiæ,Mazouiæ, Samogitiæ, Volhiniæ, Podlachiæ &c. Dñus & heres.

SIGNIficamus præſentibus literis noſtris,quorum intereſt vniuerſis. Eam fuiſe ſemper Illuſtrium Ducum de Czartoryisko familiæ dignitatem, vt à Sereniſsimis Regibus Poloniæ,anteceſsoribus noſtris,ac à nobis ipſis quoq; multis his'q; grauiſsimis de cauſis,ſingularis illius ratio haberetur: nam & antiquiſsima eſt,& cum inclyta Iagelonum familia, ex qua nos paternum genus ducimus,ſanguinis vinculo coniuncta. Huc accedit, quod qui ex hac familia proceſſerunt,ſingulari ſemper erga ſereniſsimos Principes ſuos ſtudio & obſeruantia fuerunt: fidemque illis ac R: P. integram & conſtantem omnibus in rebus,tàm domi quàm foris probauerunt, quo factum eſt, vt viciſsim ſereniſsimi Principes maiores noſtri,cum ob alias cauſas, tum ob hanc illorũ præſtantem fidem,ingens'q; de ſe,ac R, P. ſua benemerendi ſtudiũ, & charos ſemper habuerunt, & maximis quibusque honoribus dignos iudicauerunt: quos quidem in R. P. præcipuos ſemper illos geſsiſſe conſtat,hanc familiæ & maiorum ſuorum dignitatem,non modo conſeruauit,verum etiam auxit, Illuſtris & Magnificus Alexander Dux Czartoryiski Terrarum noſtrarum Volhiniæ Palatinus,qui ab ineũte ætate ad hoc vſq; tempus ætatis, & honorum gradus ita ſe & publice & priuatim geſsit, vt maximũ ingenij, prudentiæ, fortitudinis,ꝓbitatis'q;, ac fidei conſtãtis erga nos ac Rempublicam, cùm apud omnes alios,tùm apud nos laudem meruit, ac ob has virtutes ea premia & ornamenta, quibus nunc inter cæteras eminet à nobis conſequutus fuerit: quam quidẽ eius laudem non parum auget præclara Illuſtris ac generoſi Ducis Michaëlis Czartoryiski filij eiusdem legittimi indoles, qui in iuuenili ætate ſua, magna dat ſingularis virtutis ingenij,& in rebus gerendis dexteritatis ſuæ documẽta: bonam'q; ſpem facit,ſe à paterna,maiorum'q; ſuorum virtute non eſſe degeneraturum,imò daturum operam,vt progreſſu ætatis, non ſolum veterem fami

liæ ſuæ

liæ suæ dignitatem retinere. verùm etiam & pro virili sua amplificare posit. Is itaq; Illustris & magnificus Dux Alexander Czartoryiski Volhiniæ Palatinus exhibuit à nobis literas serenissimi olim Principis Dñi Vvladislai Vngariæ & POloniæ Regis magni patrui nostri in pargameno scriptas, & sigillo eiusdem appenso communitas, quibus serenitas illius Ducibus de Czartoryisko pro sua singulari erga hanc familiam gratia insigni Ducali, quod vulgari lingua nostra Pogonia dicitur, pro sigillo uti permisit & concessit petens à nobis eas literas describere, ac auctoritate nostra approbare, & confirmare dignaremur, quarum literarum tenor est talis.

IN nomine Domini Amen. Ad perpetuam Regi memoriam. Nos Vyladislaus Dei gratia Rex Vngariæ, POloniæ, Dalmaciæ, Croaciæ Rastiæ, Sergiæ, Sclauoniæ, nec non terrarũ Cracouiæ, Sandomiriæ, Siradiæ, Lanciciæ, Cuiauiæ, Lituaniæ Princeps supremus, Pomeraniæ Rusiæq; Dux & heres &c. Significamus tenore præsentium quibus expedit vniuersis præsentibus & futuris notitiam habituris, quomodo cupientes fratrum nostrorũ Illustrium diuorum Iuonis Alexandri & Michaëlis Ducum de Czartoryisko honori intendere, qui singulari affectione & fidelitate erga nostram Maiestatẽ & inclytam coronam regni nostri POloniæ se exhibent & exercent pro eorũ Ducali statu & promotione, & præhabita matura deliberatione & consilio Prælatorum & Baronum nostrorum tàm Poloniæ quàm Vngariæ Regnorũ, præfatos Duces consanguineos nostros cõmuniter & diuisim sigillo eorũ Ducali frui, quo ex auo & patre ipsorum vti consueuerunt sczt equo cui subsidet vir armatus, gladium euaginatum in manu tenens, volumus, decernimus, approbamus, & concedimus perpetuè, ac in euum: in cuius rei testimonium, sigillum nostrum præsentibus est appensum. Actum Budæ feria quinta proxima, ante festum sancti Viti, anno Dñi M. CCCC XL II. pñtibus ibidem Reuerendissimis in Christo patribus Dñis, Simone Agringeñ. Petro Celadieñ. Epis. Magnificisq; Laurentio de Hederuara regni Hungariæ, LVCA de Gorka Posnanieñ, Petro Odrovasz de Sproua Leopolieñ, Palatinis, Laurentio de Calinoua Siradieñ, Gregorio de Branice Radomieñ. Castellanis ac alijs pluribus fide dignis. Datum per manus magnificorum Ioannis de Koniecpole Cancellarij, & Petri Voda de Sczekocin Vicecancellarij Regni POloniæ, sincerè nobis dilectorum, ad relationem magnifici Petri Odrouasz de Sproua Palatini Leopoliensis. Nos itaq; S. Augustus Rex prænominatus exigentibus id singularibus prædicti illustres & magnifici Alexandri Ducis Czartoryiski Terrarum Volhiniæ Palatini, erga nos ac Rempub. regni nostri meritis literas supra scriptas non solum quemadmodum à vobis petitum est ad verbũ describi fecimus, easque autoritate nostra Regia approbauimus & confirmauimus, quemadmodum approbamus, confirmamus præsẽtibus literis nostris, decernentes eas robur debitæ & perpetuæ firmitatis obtinere debere: verùm etiam pfitemur nos omnia, quòd hanc familiam ornãdam & amplificandam pertinebunt libenter, quantum in nobis erit, & cum se occasio dederit facturos esse. In cuius rei testimonium præsentes manu nostra subscripsimus & sigillo nostro cõmuniri fecimus. Datum Lublini in conuentione Regni generali XXV. die Maij. Anno Dñi M. D. LX. IX. Regni verò nostri XL. Sigismundus Augustus Rex manu propria sczt.

☞ Do tego co czytał to ták zacne świádectwo.

Nadobna to Muzyká/dźwięki to nadobne/
O tym ták zacnym Domu świádectwo ossobne.

Jáko to zacne Xsiestwo początek swoy wźięło /
Ták sie też Czártoryiskich imie dawno wszczęło /
A záwsze w dobrey sławie wieki swe trawili/
Oyczyzny miłośniki státecznymi byli:
O czym dáli świádectwo či Krolowie święći/
Przeto godni y sławy y wieczney pámięći.

☞ Nádánie Kleynotu Bożezdarz/ktory nádał tenże Krol sławny Gerzemu Sworczowi/ Mieszczáninowi y Ráycy Krákowskiemu zá posługi znáczne w Budzyniu Roku 1442. then ma byc krzyż biáłky w polu błekitnym/ cztery Lelije ná końcách/ vżywał w Helmie czterech Leliy tenże Szworc ná koronie.



§ Tego Szworcá iuż potomstwá nie masz / tylko corki / od kthorych idą Pernusowie y insźy Mieszczánie Krákowscy.





☞ Kleynot dawny w Polszcze / ktory od nazwiská potomstwá stárodawnego niesie nazwisko Fogelwaider zániesion tu do Polski z Elwecyey/ tego kleynotu pokázuia nam scryptá niektore ludzie zacne y dobrze zásłużone onym kráiom: tu do POlski zászedwszy z wielkimi skárby/záwsze bywáli ludźmi zacnymi y z wielkimi á naprzedniejszymi Domy w Polszcz: złaczenie miewáli/á ná imie z Domem Tęczynskich / kthorzy w Domu tych Fogelwedrow corki sobie zá żony bráli.

Leonardus



Leonardus Fogelweder / ktore° tylko iedná corká potomkiem zostálá byłá potym zá Tesżyńskim Miecżnikiem Krák.

Andrzey Fogelweder Ráycá Krákowski miał trzech syny / Stánisłáwá Andrzeiá / Piotrá.

Stánisław Fogelweder Sekretarz K. J. M. ad Sereniss. Hispaniarũ Regẽ Orator.

Andrzey Fogelweder Ráycá Kráko. brát tego Stánisłáwá.






Z Dawná to ludźie słáwni w Elwecyey byli /
Oycżyznie y Pánom swym dość znácżnie służyli /
Jákoć o tym Przywiley powiáda dowodnie /
Zálecáiąc cnote ich y mestwo nadobnie /
A tu w Polszcże nie podley iuż sie pokazáli /
Wielkiey w tym Stánisłáwie godnośći doználi /
Bo tá sławna posługá ná ktorey sie báwi /
W pámięć y w wiecżna sławe Fogelwedry wpráwi.

A tu obácż świádectwo o spráwách pocżćiwych Przodkow tego Kleynotu / ktoreć tu krotka cżęść Przywileiu opowiáda.

MAXImilianus Diuina fauente clementia electus Romanorum Imperator semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, &c. Rex.

Testimonio itaque fide digno edocti, te S. Fogelvveder honesto & nobili loco originem trahere, familiamq; Fogelvvederorum in sacro Romano imperio, multo ab hinc tempore nobilem semper esse habitam, eiusque rei prę clara Diuorum quondam antecesorum nostrorum Sigismundi Romanorũ Regis, & Caroli Quinti Romanorum Imperatoris patrui & soceri nostri obseruandisimi Augustæ memoriæ extare testimonia, maioribus olim tuis con

cessa, quibus tum huius familiæ tuæ antiqua nobilitas, tum etiam luculenter comprobatur, multos ex eadem familia præclaram sœpe ac insignem, tàm belli, quàm pacis tempore sacro Romano Imperio, maximè verò inclytis Hungariæ Regibus, & nouissimè quidem Diuo etiam Imperatori Ferdinando Dño genitori nostro clemētissimo augustæ memoriæ, non sine magna strenuæ suæ virtutis laude, operam nauasse, dum in bello contra immanem Christiani nominis, & fidei nostrę ꝑpetuū hostem Turcarū tyrannū, à Maiestate sua gesto & opes, & vitam ꝓfuderint. &c. cœtera latius in dyplomate.

☞ Kázimierz Wielkie Kśiąże Lithewſkie po śmierći brátá ſwego ná Kroleſtwo POLſkie obran/ ROku 1447.



Helzbietá śioſtrá Władysłáwá/ Kroлá Czeſkiego corá/ żoná iego.

Władysław syn Kázimierzow vrodźił ſie/ 1456. Kázimierz vrodźił ſie / 1458. Olbrácht syn ieᵒ vrodźił ſie 1460.

Alexander vrodźił ſie Roku 1461. Zygmunt vrodźił ſie / 1467. Fryderyk ktory był Kárdynałem vrodźił ſie / 1465.

Jádwigá ktora byłá daná X. Báworſkiemu. Zoffija corká dana Márgrábi Mándeburſk. Elżbietá Pánná vmárłá. Elżbietá

Anná Kśiążećiu Stolpenſkiemu daná. Bárbárá Myßyńſkiemu X. Elżbietá Legnickiemu X. Panná vmárłá.

Dziwnych y ten vżywał burd ná Páństwie ná tym/
Godni rowney pámięći/sławy/ obá z brátem/
Tátárom y Wołochom meżnym sie znáć dawał/
Acz ie sobie tákże sam potężne poznawał/
Zá tego Gdańsk y Sláchtá Pruska k nam przybyłá/
Prágnąc obrony w wielkim vćiśnieniu byłá/
Od zuffáłych Krzyżakow/te meżny Krol skroćił/
Wespoł z nimi wßeteczność ich w niwecz obroćił.
To przez Piotrá Duniná odpráwił meżnego/
Od tych czásow przestáli Krolestwá POlskiego
Woiowáć/iuż zostáli iego hołdowniki/
Ktemu są przymußeni mieczem tákże tyki. Za kazimirza prusacy bente y holdownikij zostali 1447

☞ Olbrácht syn Kázimierzow/ ná Krolestwo POLskie w Piotrkowke obran/w Krákowie koronowan/ Roku 1 4 9 2.



Wszytek ten zacny narod meżny/waleczny był/
Námniey sie cnotą ieden drugich nie odrodźił.

Nie dawał nigdy taniey żadnemu narodu/
Acż przez zdráde z Wołochy vchybił był brodu:
Wßákoż iego oſobá ták wßem ſroga byłá/
Cżułe ordy Tátárſkie ná to przymuśiłá/
Ze mu ſłużyć przyśiegli/á w potrzebie káżdey/
Trzydźieśći tyśiąc ſpełná miáło ich być záwżdy.

☞ Alexánder brát Olbráchtow/ po śmierći iego ná Kroleſtwo POlſkie obran 1502. w Piotrkowiey/ á koronowan w Krákowie w trzećią Niedźielę Adwentową/przez brátá ſwego Fryderyká/przy wielu Pániech y Rycerſtwá. ꝛc.



Helená corká Iwáná X. Moſkiewſkie° żoná Alexándrowá.

Bárbárá corká iego daná potym X. Sáſkiemu.

I Tego żywot świety/ y ſpráwy poczćiwe/
Tu w tym zacnym Kroleſtwie potrwáć mußą żywe.

Dla szcześcia ktorego BOG pożyczył był iemu/
Wszákże sroga fortuná zábieżáłá temu:
Miał chęć wielka do boiu/ále krotkie látá/
Tego nie dopuściły/bo prędko szedł z świátá
Bez potomká/ wszákoż Bog nágrodźił nam szkodę/
Brátá iego zá Królá dał zacna ossobe.

☞ Zygmunt Kśiąże Głogowskie/Opáwskie/Stároстá Sląski/Wielkie Kśiąże Litewskie / ná Krolestwo Polskie obran/ w Piotrkowie/z rádośćia wszytkich Pánow y Rycerstwá/ w Krákowie koronowan przez Andrzeiá Rożego Arcybiskupá Gnieznieńskiego/ przy wielu Pánow y Rycerstwá/Roku 1507.



Bárbárá Siedmigrodzkie° Woiewody corká/żoná pierwsza Zyg. miáłá 2. corce.



Jádwigá corká Zyg. od Bárbáry/daná Márgrábi: Brádeburska.



Zoná Kśiążećiá Sforckie° corká/ druga żoná Zyg. ktora zostháwiłá to pothomstwo/ cztery corki y Syná.



Zoffia X. Braszwicka/ corká Zygmuntá.
Helżbietá/ ktora byłá Krolowa Węgerska.
Zygmunth August syn Zygmuntow/ kthory sie vrodźił roku 1520.

Kátárzyná Krolo. Szwecka.
Anná dźiśieysza Krolowa Polska.

W ten

W Ten czás POlſkie Kroleſtwo práwie przyßło k ſobie/
Gdy ſie dáli do ſpráwy tey zacney oſobie/
Iuż meſtwo/goſpodárſtwo znácżne ſie zácżeło/
Powagá/ochedoſtwo Polakow ſie ieło.
Nie Páná ále Oycá POlſkie kráie miáły/
Do wßytkich ſpraw dowćipow wſpániáłych doſtáły:
Doſtáły ſławy wiecżney/dla dobrych ſpraw iego/
Prze ktorego muśim dźiś piſáć zá świetego.

☞ Kleynot ten przynioſł Rycerz Wienclaw z Czech do Polſki/zá tego ſławnego á pámieći wiecżney godnego Krolá/ktorego nazwiſká wiedziec nie moge/ma być złoty w polu błekitnym/tego dźiś vżywa Mikołay Báworowſki.



☞ A tu maß weßcie/dawność y rozrodzenie tu w POlßcze tych Báworowſkich.

Wácław mąż zacny z Czech záiáchał tu ná Dwor Krolá Zygmuntá/ wielkim doſtáckiem służył czás długi/kthoremu potym Krol dał Piſárſtwo polne/ná ktorym znácżnie Pánu ſwemu służył/y wielką miłość miał v ludźi Rycerſkich. Poiął pothym żone Kátárzyne Kolánowſką dźiedźicżkę w Iwáńcu/á to tym ſpoſobem. Marćiś nieiáki Iwániecki dźiedźic wśi Iwáńcá/miał trzy corki/iedne dał zá Kolánowſkie°/drugą zá Pobiedźieńſkiego Wácławá/trzećią zá Druzyaná Trzećieſkiego z Piotrkowic w Krákowſkim Woiewodztwie. ¶ Kolánowſka miáłá ſynow trzech á iedne corkę/ktorey ſynowie oycżyznę ſwą włáſną vtrácili: śioſtrę tych Kolánowſkich ten Wácław Piſarz polny poiął/ po kthorey mu mátká zápiſáłá/ iákoby záſtáwnym obycżáiem trzecią cżeść Iwáńcá oycżyzny ſwey/ cżego potym ſynowie wykupić nie mogli/ bo byli y ſwe potráćili/ támże potym iáchał ná Podole ten Wácław Báworowſki pilnowáć vrzedu ſwego/kupił Zamek y miáſto Báworow y wßytkie włośći do niego.

)( )( )(

Wácław

Wáctaw ná Báworowie/ Piſarz Polny mąż zacny y záchowánia wielkiego.



Jan Báworowſki ſyn tego Wácławá człowiek zacny/y mąż dobry.



Anná Buczácka/ corká tegoż Wácławá/ Páni zacna mátká dźiśieyſzych Buczackich/ Stárosty Barſkie°.



Mikołay Rotm. y mąż ſławny/ tego vrodźiłá Kśieżná Zbáráſka/ten często z Pogány á fortunne potrzeby miewał/y meżnie im odpor v Zamku ſwe° dawáł.



Anná Báworowſka X. Porycka śioſtrá rodzona tego Mikołáiá Báworowſkie° Páni zacna.



☞ Kleynot Hibrydá/niektorzy go zową Bonárową/ten thu przynieśion z Niemiec z Inderlandu od miáſtá Landaw/v ktorego ći Bonárowie ośiádłość ſwą mieli/ktorych tu v nas potōſtwo wielkiey zacnośći dla poczciwych ſpraw było / o czym ći Hiſtorye POLſkie powiedáią ſzeroko/ zálecáiąc the Bonáry z wielkiego porządku y z życzliwośći wielkiey ku Kroleſtwu temu ꝛc. o początku Kleynotu tego / ácz nie tu v nas w POlſzcze nádan/ wſzákoż máiąc pewną ſpráwę/y tobie to tu krotko powiem.



Z Niemieckich Pańſtw mąż ſławny/ chćiw będąc do tego/
Aby w wieczney pámięći było imię iego/
Jáchał w poſtronne Páńſtwá chcąc tego dokázáć/
By przez mężną śiłę ſwą mogł ten znák pokázáć/
Z ktoregoby potomſtwu imię wielkie rosło/
A iego zacne ſpráwy po świátu rozniosło.
Wiedząc iż Krol Fráncuſki z Krolmi przyległymi/
Z Angelſkim/tákże z Szkockim/záczął woynę z nimi/
Tám śie vdał do niego/był wdźięcznie przyięty/
A do iego taboru zá Rotmáyſtrá wźięty.

Gdźie mu ná wßem fortuná ſłużyłá łágodnie/
Okázuiac go w meſtwie nád inße ozdobnie/
Poruczył mu záraz Krol woyſko pod moc iego/
Máiac dla poczćiwych ſpraw chęć wielką do niego/
Ná onym mu vrzedźie ßcześćie vlegáło/
Y fortunnym Krolowi wodzem vkazáło.
Woyſko Szkockie/Angelſkie poráźił ná głowę/
Nápełnił BOG pretko chęć ſławy Rycerzowę/
Przyniosł białą y czarną chorągiew Krolowi/
Ktory te znáczną ſłużbę płácac Hetmánowi/
Vdarowawßy hoynie/dał mu y Herb táki/
Chcac by ßcześćia onego nośił wieczne znáki.

☞ A tu maß potomki/ktore Kroniki POlſkie wſpominaią/ y o ktorych ia w tym wieku wiedźieć mogę ludźie zacne.

Jan Boner ſprawcá Krolá Zygmuntá/1508. miał trzech ſynow.



Seweryná Káßt. Sadeckie° Wielkie° Rządzce y Zupniká/tę miał 4. ſynow corkę iednę.



Fránćißká człowieká zacne° ktory był Sekretarzem Krolewſkim.



Jakubá then ſie wyniosł z Polſki ná Slaſko.



Jan ktore° vrodźiłá Betmánow ná ſyn Seweryn. był Káßt. Bieckim/ y Wielkim Rządźcą.



Stániſław brát tego rodzony/ od teyże Betmánowny/ Stároſtá Biecki.



Zoffija ktora byłá zá Firleiem ktory był Woiew. y Stárosta Krákowſkim.



Seweryn ktore° vrodźiłá Kośćielecka/ ſyn tego Seweryná Káßtel. Sadecki.



Frydrych bráth Seweryná thego rodzony/ ktorego táż Kośćielecka vrodźiłá.



Andrzey ſyn Fránćißkow/kthorego vrodźiłá Kropczanká/ było ich bráći 4. ſioſtry 2.



Właśćiwe im nazwiſko Bonerámi dano/
Dobroći przećiw Páńſtwu temu ich doznano:
O czym iáwnie Kroniki znáć w tym wieku dáią/
Wielki porządek Janow znácznie zálecáią/
Ktory Polſkę rátował czáſu potrzebnego/
Zá co znáczną nagrodę od Krolá Polſkiego
Wźiawßy/nieśie z potomki ſławę nieśmiertelną/
Ták BOG záwße nágradzáć zwykł posługę wierną.

Kleynot

☞ Kleynot ktory zowa z wielkich Kończyc/ ten przyniesion z Czech zá tegoż Krolá Zygmuntá pámieci wieczney godnego/ przez meżá sławnego Mikołáiá Mniszká/ ktorego tymże nazwiskiem zwano iako y Przodki ie° Mniszkiem/ y w tym wieku toż nazwisko á nie insze potomstwo niesie.

¶ Ten ma być pierze strusie czarne w biáłym polu.



☞ A tu masz potomstwo kthore w tym wieku tego Kleynotu vżywa/od weścia ich do POLski.

Mikolay Mniszek/kthory przyiáchał kosztē niemáłym ná Dwor Krolá Zygmun. z Czech/był Podkom. Korōn. zostáwił to potōstwo z Kamieniecka corka Woiewody Ruskiego y Hetmáná Koronnego.

Jan Mniszek syn tego Podkomorzego Stárosthá Krásnostáwski.

Gerzy Mniszek syn tegoż Podkomorze°/ Kráyczy Koronny/Sánocki Stárostá.

Mikolay Mniszek syn tegoż Podkomorzego, Stárostá Lukowski.






Helżbietá corká tegoż Podkomorze°.ktora byłá zá Stádnickim ze Zmigrodá.

Bárbará corká tegoż Podkom. Fierleiowa Woiewodziná Krákowska.

Potomstwo Gerzego Mniszká Kráycze° Korōne°/ktore ma z Tárłowna/Choraże° Sendomirsk. Mikołáiá corka drobne.





W Czeskim Krolestwie z dawna to znaczny Dom bywał/
A prze poczciwe sprawy wielka sławe miewał/
Czego y tu ten sławny Mikołay poprawił/
Na Dworze Krola tego gdy sie długo bawił:
Za to odniosł nagrode wiekom wiecznie trwała/
Za one swa stateczność y vprzeymość cała/
A dziś iego potomstwo BOG rozmnaża znacznie/
Rado to wiec długo trwa co sie dobrze zacznie.

¶ Jest wiele spraw zacnych pamieci wieczney godnych Krola tego o ktorych szeroko Kroniki powiedaią/kthore ia tu thobie na pa mieć przywodząc krotko opisuie / iako przez Hethmany swe wielkie zwyćie- stwa nad nieprzyiacioły otrzymał / a naprzod iako on Hetman sławny pa- mieci wieczney godny Mikołay Kamieniecki poraził małym ludem wielkość Tatarow tylko z Slachta Podolską/a z piacia set ludu służebnego: ta bitwa była v Wronowa fortunna dosyć/odiał sześnaście tysiecy wiezniow z rak po gańskich/Roku 1508.

¶ Thegoż Roku Konstanty ono X. sławnie a w'eczney p amiećidla mestwa godne/poraził Tatary/ kiedy szli do Litwy z wielkim woyskiem. Lukasz Morawiec druga cześć woyska także meżnie poraził v Lucka/nie ma iac tylko dwieśćie drabow/nie mogac im vyść/musiał sie bronić/ aż sie do- czekał ratunku z Zamku Luckiego/tam Tatary pogromili meżnie.

¶ Roku 1512. Konstanty X. Ostrogskie z ludem swym na pisa- nie Hetmana Mikołaia Kamienieckiego/przyszedł na pomoc Podolskim żoł nierzom y Slachćie/było wszytkich o sześć tysiecy/ porazili cztery a dwadzie- ścia tysiecy Tatarow. Byli ći naprzednieyszy Wodzowie/ktorzy znaczne po czty swe mieli/Mikołay Kamieniecki Woiewoda Krakowski/Hetman Ko- ronny/Jan Odroważ ze Sprowy/Ottho Schotka WOiewoda Podolski/ Staniszaw Schotka Marszałek Koronny/Staniszaw Lanckoruński/ ktory był przeiał Tatary v Wiśniowca Jan Swierczowski/Jan Mikołay Pileccy Z Litwy abo z Wołhynia/ći byli Konstantyn X. a Zbaraski/Andrzey z Sla chta swa/o tym szerzey czytay w Kronice.

¶ Roku 1514. Konstantyn X. Ostrogskie maiac tylko ludu Li tewskie° sześnaśćie tysiecy/Polakow dwanaśćie set/nad ktorymi był Swier- czowski starszym/porazili osmdziesiat tysiecy Moskwy. Byli w they potrze- bie/Teczeńscy/Kmitowie/Pileccy/insze Rycerstwo Polskie / vt in Historia, te sobie Moskwa lekce poważała/chćieli ie ogarnawszy bieżmi do Moskwy zagnać/czego nie dowiedli / za co pœna talionis na nie przyszła: dziesieć He- tmanow/osmnaśćie Radnych Panow/ dwa tysiaca Dworzan przygnano do Krola/wielka korzyść z obozu ich. etc.

¶ 1527. Tatarowie ćiagneli w Państwa Krola Polskiego / the Konstanty X. Ostrogskie z Ostafieiem Starosta Cyrkaskim / v Kijewa po- raził ostatek/vćiekło czyniac z nimi długo a meżnie.

¶ Inszych wiele spraw zacnych/pamieci wieczney go- dnych iest tego sławnego Krola.

Zygmund

☞ Zygmunt August syn Zygmuntow/ zá dobrego zdrowia Oycá swego/ ná Krolestwo POLskie obran/ koronowan miesiącá Luthego dniá 21. z rádośćia pospolitego ludu/ Roku od národzenia Syná BOżego 1530. vmárł 7. dniá Lipcá. 1572.



Elżbietá corká Ferdynándá Krolá Rzymskiego/ żoná iego.



Bárbárá Rádziwiłowná/ ktora byłá zá Gasztultem/ żoná iego.



Kátárzyná siostrá rodzona teyże Elżbiety pierwszey/ żoná iego páni cnot y spraw świętych.



W Jeczney pámięci godnych iest wiele spraw iego/
Tá przednieysza/ w pokoiu żyliśmy zá niego/
Bo przez dobyćia mieczá w to bácznie vgadzał/
Wszytkie nieprzyiaćioły rozumem vchadzał/
A gdźie sie ktory porwał z iákieykolwiek strony/
Prędko mu BOG pożyczył fortunney obrony/
Nie zostáwił po sobie potomstwá inszego/
Tylko te wieczne trwáłe spráwy sławne iego.
Litwę z Polską ziednoczył to zowiem Vnija/
Tákże choć drugim nie wsmák iest Exekucya.

¶ Napierwsze szczeście okazáło sie zá tego Krolá/ gdy nieprzyiaćiel Vkráyny Woiewodá Wołoski/ targnął sie ná Páństwá Ruskie ná Pokućiu paląc Miástá/ wśi/ Zamki burząc/ etc. vt in Historia. Posłan był przećiwko temu zuchwálcowi Jan z Tarnowá Hetmán Koronny mąż pámięci wieczney godny/ y Jan Kolá Hálicki/ ktorzy tylko pięćią tysiecy porázili wielkie woysko Wołoskie/ ktorego było więcey niż przez sześćdźiesiąt tysiecy/ dźiał wźięli pięćdźieśiąth y inszych rzeczy wielką obfitość/ więzniow znácznych tysiąc/ tho było Roku 1531. dniá 22. Sierpniá. o czym szerzey w Kronikách naydźiesz.)( )( )(

¶ Krol stáry Zygmunt odpráwiwszy Seym w Piotrkowie záchorzał/ kazał sie odwieść do Krákowá/ tám iáko práwy Krześćijáński Pan żywotá dokończył/ Roku 1548. miał wieku swego lat 80. mieśiecy dwá/ y śiedm dni.



☞ A tu masz Kleynoty nádáne od naprzednieyszego Krolá Chrabry Bolesłáwá/ skoro po rozdźieleniu Woiewodztw/ ná on czas do Krolestwá należących: masz thez potym od inszych Krolow przyczynionych Kśięstw ku Krolestwu temu nie máło/ tákże Herby Mieyskie/ ktore wiedźieć mogę naprzednieysze w tych WOiewodztwách rządnie od Zygmuntá Augustá ná wieczny czás/ iáko kthore po ktorym ma przodek rozłożone/ o czym áczći dostátecznie Státutá y Prywilegija powiedáią/ iam tu zgromadzáiąc wszythkie Rycerskie Kleynoty/ ktorych od czásow dawnych Rycerstwo Polskie vżywa/ y tem przy nich okazał/ gdyż zá znáczne służby Rycerstwá są nádáne/ o czym będźiesz miał szerzey w Kronice.

¶ Náprzod Woiewodztwo Krákowſkie/ma Orłá koronowánego w polu czerwonym.



¶ Miáſto Kráków naprzednieyſze w tym Króleſtwie/ktore ieſt záłożone od Kroká Monárchy/ieſzcze zá Pogan/Roku 700. vżywa Kleynotu tákiego.



¶ Poznáńſkie Woiewodztwo noſi Orłá białego bez korony/w polu czerwonym.



¶ Miáſto POznań od ſtárodawnych Monárchow záłożone/noſi Herb tákim kſztáłtem iáko go widziſz.



¶ Sendomirſkie Woiewodztwo noſi trzy polá białe/trzy czerwone/dziewięć gwiazd w polu błekitnym.

¶ Miáſto Sendomierz noſi thę Kleynoty/ktore po zburzeniu Pogáńſkim záłożył Leſzek Biały/á dla ſtátecznośći cnoty/prawdy Mieſzczan/dał te Kleynoty y wolnośći wielkie nádał/ vt Priuilegia horum latius canunt. Roku 1236.







☞ Cauſas quoque leues & arduas Aduocatus cum ſuis poſteris iudicare habeatreos criminis & maleficos, qui in ciuitate aut extra ciuitatē in teritorio ipſiusreperti fuerint, vel per quemcunq; deprehenſi, ꝓ qualitate noxietatis & culpæ, debita pæna punień. &c. Actū Sendomiriæ, Anno Dñi 1236. p̄ſentib. Dñis, vt in Dyplom.

¶ Káliſkie Woiewodztwo noſi Kley-
not tákim kſztałtem polá biáłe y czerwo-
ne v ſzáchownice / koroná złota / ná
głowie czarney Báwoley.



¶ Miáſto Káliſz noſi kley
not tákim kſztałtem iáko
go widziſz.



¶ Woiewodztwo Sierádzkie noſi kley
not tháki w polu czerwonym / put Orłá
czarnego / á put Lwá czerwonego / w żoł-
tym polu / koroná złota.



¶ Miáſtho Sieradz / noſi
Kleynot tym kſztałtem iá-
ko go widziſz.



¶ Woiewodztwo Lecżyckie noſi Kley
not put Orłá białego w czerwonym / á
put Lwá czerwone° w białym polu /
koroná złota ná obu.



¶ Miáſto Lecżycá thego
Kleynotu vżywa.



Kuiáwſkie

¶ Kuiáwſkie Brześćie put Orłá czerwonego/put Lwá czarnego w koronie złotey/w żołtym polu.

7 

¶ Miáſtho Brześćie nośi trzy wieże Orzeł w bronie.



¶ Jnowłocłáwſkiemu Woiewodztwu zoſtáwuie plác/gdyż wiedźieć pewnie nie mogę iákiego kleynotu vżywa.

8

¶ Miáſtho Jnowłocław nośi Kleynoth tym kſztałtem iáko y Brześćie.

¶ WOiewodztwo Ruſkie nośi Lwá w koronie złotey w polu błękitnym.

9 

¶ Miáſto Lwow nośi trzy wieże/ Lwá w bronie/ záłożone od Kśiążećiá Lwá/ á dla porządku dobrego/ y ſtáteczności Mieſzczan od Krolow Polſkich nobili towáne/ y wielkimi wolnośćiámi vdárowáne/ vt Priuilegia horumlatius canunt.



Ziemia

¶ Przemyska ziemiá nosi Orłá złotego w koronie o dwu głowách w polu błekitnym.

1



Ziemia

¶ Sánocka ziemia kthory kleynot nosi niewiem.

2

Ziemiá Hálicka tákiego kleynotu vżywa.

Ziemia

3



¶ Podolskie Woiewodztwo nosi słońce złote w polu biáłtem.

10.



¶ Miásto Przemysl nosi zá herb Niedzwiedziá czarnego.



¶ Miásto Sánok nosi Anyołá zá herb.



¶ Miásto Hálicz ktorego herbu vżywa niewiem.

¶ Miásto Kámieniec herb X. Ruskich stárodawny tákim ksztaltem.



¶ Lubelſkie Woiewodztwo noſi Jeleniá biáłego/ ná ſzyey koroná złota/ w polu czerwonym.

11 

¶ Woiewodztwo Belſkie noſi Kleynot Gryffá biáłego w koronie złotey w polu czerwonym.

12. 

¶ Płockie WOiewodztwo noſi Orłá czarnego P. złote w pierśiách w polu czerwonym.

13. 

¶ Miáſto Lublin noſi Kozłá / kthorego im nádał Krol Jágełło/ tho miáſto záłożone od Juliná Kśiążęciá 1322.



¶ Miáſto Belz noſi Herb trzy wieże tákim kſztałtem/ to záłożył Ladislaus Dux Vieluneñ. & Opolieñ. terrarum, per Helbiengum Aduocatum. ma być dźiáło ná wierzchu wież y Puſzkarz.



¶ Płock Miáſtho / noſi Herb trzy wieże.



¶ Mázowieckie Woiewodztwo nośi Orłá białego w czerwonym polu.



¶ Czersk miásto nośi wieże trzy.



¶ Ráwskie Woiewodztwo nośi Orłá czarnego/ w pierśiách R. złote.



¶ Miásto Ráwá nośi trzy wieże.



¶ Chełmska ziemiá białego Niedźwiedziá/ miedzy drzewy zielonymi.



¶ Miásto Chełm nośi Herb trzy wieże.



5. ¶ Wieluńska ziemiá nośi tákim kſztáltem Báránka/ iáko go widźiſz w polu czerwonym.



¶ Miásto Wieluń nośi trzy wieże.



6. ¶ Sadecka ziemiá nośi Kleynoth tákim kſztáltem/ y w tákich polách iáko Sendomirska.



¶ Miásto Sadecz nośi Herb trzy wieże.



7. ¶ Liwska ziemiá pul czarnego Niedźwiedźiá/ pul Orłá czerwonego/ ná nich koroná złota.



¶ Miásto Liw nośi Herb trzy wieże.



Xiąstwo

¶ Wielkie Xięstwo Litewskie vżywa tákiego Kleynotu/mąż ná białym koniu/w polu czerwonym/na przod Woiewodztwo Wilnieńskie.



¶ Drugi Kleynot tego Xięstwá ktorego Witulth vżywał/z tym Przodkowie tych Xiążąt wyszli z Włoch/zową sie Kolumnámi.



¶ Trzeci Kleynot tegoż Xięstwá Niedźwiedź czarny w polu zielonym.



¶ Miástho Wilno głowá X. tego/vżywa Herbu Pogoni.



¶ Miásto Troki/tákże nośi Herb Pogonią.

16. ¶ Woiewodztwo Trockie tegoż Kleynotu vżywa/tylko polem odmieniło błekitnym.

Xiąstwo Z.

¶ Zmudzkie Xięstwo nośi Niedźwiedźiá czarnego/w białey obroży/w polu czerwonym.



¶ Woiewodztwo Kijowſkie noſi Anyołá tym kßtałtem biáłego w czerwonym polu.



¶ Miáſto Kijow noſi Herb Gerzego świethego/ od dawnych X. Ruſkich nádány.



¶ Woiewodztwo Wołhyńſkie noſi krzyż biały w polu czerwonym.



¶ Miáſto Luck/ noſi S. Mikołáiá.



¶ Woiewodztwo Smoleńſkie chorągiew czerwona/ laſká złota/ w ßárym polu.



¶ Miáſto Smoleńſk noſiło Herb Pogonia.



¶ Woiewodztwo Nowogrodzkie Anyołá czarnego w polu czerwonym.

20.



¶ Miásto Nowogrod nosi Herb Pogonią.



¶ Woiewodztwo Witebskie Pogonia herb / rząd złoty ná koniu / w polu czerwonym.

21



¶ Miásto Witebsk też nosi herb Pogonia.

¶ Woiewodztwo Podláskie / nosi tákże Pogonia w polu białym.

22.

¶ Miásto Drohiczyn ktorego Herbu vżywa pewnie wiedźieć nie mogę.

Woiewodz-

¶ Woiewodztwo Brzeſkie Pogonią też noſi / vbior biekitny ná koniu y ná Rycerzu w polu czerwonym.



¶ Miáſtho Brzeście noſi herb łuk nálożony.



¶ Woiewodztwo Mśćiſláwſkie / thez noſi Pogonią.

¶ Miáſto też Pogoni herbu vżywa.



¶ Woiewodztwo Bráclawſkie vżywa kleynotu świetego Gerzego.



¶ Bráclaw miáſto świetego Piotrá.



¶ Minskie Woiewodztwo kleynotu Pogonia.

26.



¶ Miásto Minsk też Pogoni.



Księstwo

¶ Księstwo Pruskie Orłá z mieczem w czerwonym polu.

3.



¶ Gdańsk miásto Herb nosi tákim kształtem.



¶ Kleynot stárodawnych X. Pruskich krzyż złoty w białym polu/ w pośrzodku tarcza ná niey Orzeł.



26.

¶ WOiewodztwo Wołoskie/ ktore pod mocą Krolow Polskich bywáło/ ma Herb tákim kształtem.



Ziemia

¶ Ziemiá Dobrzyńska nosi táki herb.



¶ Ksiestwá Slaskiego kleynoth Gryff biáły w polu czerwonym.



¶ Ksiesthwá Zatorskiego biáły Orzeł w polu czerwonym w piersiách Z.



¶ Ksiestwá Oświećimskie° Orzeł czarny w piersiách O.



¶ Ksiestwá Słupskiego Gryff czerwony/w biáłym polu.



¶ Ksiestwá Pomorskiego Gryff biáły w czerwonym polu.

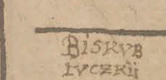
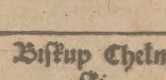
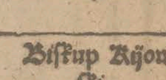
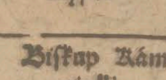
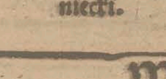
☞ Kleynot Deborog/dla tego názwány/iż w drzewo Debowe wroſłe dwá rogi Jelenie nálazł Myśliwiec / gdźie vkazał Krolowi/dał mu ie zá Herb z potomki iego wiecznie/ ten ma byc tákim kſztałtem w polu błękitnym.



¶ Potomſtwá coby tego Kleynotu vżywáli niewiem.



☞ A tu maſz porządek vczyniony przez tegoż Krolá Zygmuntá Auguſtá/ktory ſkończywſzy Vnią Pánom ſwym Rádnym mieyscá náznáczył y potomſtwu ich ná czáſy wieczne/ á naprzod

Arcybiſkup Gnieznieńſki.	Arcybiſkup Lwowſki.	Biſkup Krákowſki.	Biſkup Kuiáwſki.	Biſkup Wilnieńſki.
				
Biſkup Poznáńſki.	Biſkup Płocki.	Biſkup Wármińſki.	Biſkup Przemyſki.	Biſkup Zmudzki.
				
BISKVB LVCZKII	Biſkup Chełmſki.	Biſkup Kijowſki.	Biſkup Kámieniecki.	
				

Woiewodowie

☞ Woiewodowie y przednieyszy Kásztellani.

Kásztellan Krákowski.	Woiewodá Krákowski.	Woiewodá Poznáński.	Woiewodá Wileński.	Woiewodá Sendomirski.



Kásztellan Wileński.	Woiewodá Káliski.	Woiewodá Trocki.	Woiewodá Sierádzki.	Kásztellan Trocki.
Woiewodá Łęczycki.	Stárostá Zmudzki.	Woiewodá Brzeski.	Woiewodá Kuiewski.	Woiewodá Inowlocławski.
Woiewodá Ruski.	Woiewodá Wołyński.	Woiewodá Podolski.	Woiewodá Smoleński.	Woiewodá Lubelski.
Woiewodá Połocki.	Woiewodá Bełski.	Woiewodá Nowogrodzki.	Woiewodá Płocki.	Woiewodá Witebski.
Woiewodá Mázowecki.	Woiewodá Podláski.	Woiewodá Ráwski.	Woiewodá Brzeszczáyski.	Woiewodá Chełmieński.
Woiewodá Mścisłáwski.	Woiewodá Málborski.	Woiewodá Brácławski.	Woiewodá Pomorski.	Woiewodá Minski.

☞ Kásztellani stárszy ábo przednieyszy.

Kásztellan Poznáński.	Kásztellan Sendomirski.	Kásztellan Káliski.	Kásztellan Woynicki.	Kásztellan Gnieźnieński.



Kásztellan Sierádzki.	Kásztellan Łęczycki.	Kásztellan Zmudzki.	Kásztellan Brzeski.	Kásztellan Kuiowski.
Kásztellan Inowrocłáwski.	Kásztellan Lwowski.	Kásztellan Wołyński.	Kásztellan Kámieniecki.	Kásztellan Smoleński.
Kásztellan Lubelski.	Kásztellan Połocki.	Kásztellan Bełski.	Kásztellan Nowogrodzki.	Kásztellan Płocki.

Kásztellan

Káßtellan Witebſki.	Káßtellan Czerſki.	Káßtellan Podláſki.	Káßtellan Ráwſki.	Káßtellan Bereßcżáyſki.
Káßtellan Chełmieńſki.	Káßtellan Mśćiſłáwſki.	Káßtellan Elbiǫſki.	Káßtellan Brácłáwſki.	Káßtellan Gdańſki. Káßtellan Mińſki.

☞ Káßtellani mnieyßy.

Káßtellan Sadecki.	Káßtellan Miedzyrzecki.	Káßtellan Wiſlicki.	Káßtellan Biecki.	Káßtellan Rogozńieńſki.
				
Kaßtellan Rádomſki.	Káßtellan Záwichoyſki.	Káßtellan Łecki.	Káßtellan Srzēſki.	Káßtellan Zárnowſki.
Káßtellan Mákogoſki.	Káßtellan Wieluńſki.	Káßtellan Przemyſłki.	Káßtellan Zálicki.	Káßtellan Sánocki.
Káßtellan Chełmſki.	Káßtellan Dobrzyńſki.	Káßtellan Polániecki.	Káßtellan Przemecki.	Káßtellan Krzywieńſki.
Káßtellan Czechowſki.	Káßtellan Nákielſki.	Káßtellan Roſperſki.	Káßtellan Biechowſki.	Káßtellan Bydgoſki.
Káßtellan Brzezińſki.	Káßtellan Kruſzwicki.	Káßtellã Oświećimſki.	Káßtellan Kámieńſki.	Káßtellan Szpicymirſki.
Káßtellan Inowrocłáwſki.	Káßtellan Kowálſki.	Káßtellan Satocki.	Káßtellan Wárßewſki.	Káßtellan Goſtyńſki.
Káßtellan Wyſki.	Káßtellan Ráćiſki.	Káßtellã Sieprſki.	Káßtellan Wyſogrodzki.	Káßtellan Zakroćimſki.
Káßtellan Ciechanowſki.	Káßtellan Liwſki.	Káßtellan Słońſki.	Káßtellan Lubaczewſki.	Káßtellan Konárſki w Sierádzkim Woiewodz.
	Káßtellan Konárſki w Łeczyckim Woie.		Káßtellan Konárſki/ w Inowłocłáwſkim Woiew.	

☞ Vrzednicy Nadworny.

Márßálek Koronny.	Márßálek W. X. Litewſkie°.	Kánclerz Koronny.	Káncلerz W. X. Litewſkiego.	Podkánclerzy Koronny.
Podkãclerzy W. X. Litewſkiego.	Podſkárbi Koronny.	Podſkárbi Wielkiego X. Litewſkiego.	Márßálek Nadworny K. P.	Márßálek Nadworny W. X. Litewſkiego.

Supremi Secretarij & Referendarij. &c. &c.

Spráwy

☞ Spráwy inße zá tego sławnego á pámięći wieczney godnego Krolá.

Naprzod ziemiá Lifländska przybyłá Roku 1558. o czym w Kronice ßeroko czytáć będzieß/tám Krol Polski pokazał wielmożność swą/ y ozdobę Państw swych/ták áż nieprzyiaćiel obaczywßy/zlekniony vpadł v nog iego/ á podał się pod moc y posłußeństwo/przysiągł zá się y zá potomstwo swe.



¶ Roku 1561. Mikołay Rádziwił Hetman W. X. Litewskiego/z ludem Rycerskim tego tám X. z ktorym byli ći Pánowie/Jeronim Chodkiewicz Káßte. Wilnieński/Hreor Chodkiewicz Káßtellan Trocki/Páwel Sápihá Woiewodá Nowogrodzki/ Wasieli Czyßkiewic Woiewodá Podláski/inße Rycerstwo W. X. Litewskiego. / wziął Zamek Taurus przez podkopánie á podsádzenie prochow.

¶ Roku 1563. piętnastego dniá Lutego Połock wźięt y ná nim wiele ludzi zacnych.



¶ Roku 1564. miesiącá Stycznia dniá 26. názáiutrz po náwroceniu S. Páwłá / nád rzeką Vlą ná polu Jwánowskim Mikołay Rádziwił ná ten czás Woiewodá Trocki/Hetman W. X. Litewskiego/z Hreorem Chodkiewiczem ná ten czás Trockim/z Janem Chodkiewiczem ná ten czás Stolnikiem W. X. Litewskiego/ y z inßymi Pány y Rycerstwem/ktorych tylko było cztery tysiące ludźi do boiu godnych/porázili Moskwy 25. tysięcy / nád ktorymi był Hetmánem Piotr Jwánowic Suyski: drugie woysko ktorego było 60. tysięcy/iákoś wyßey czykał/zágnał fortelem Filon Kmitá dźiśieyßy Stárostá Orßáński/skąd tákże wielka korzyść odniosł nie máiąc y dwu tyśięcu spełná ludźi/wźiął 25. tysięcy/ wozow więźniow tákże nie máło znácznych przywiodł do woyská.



¶ Roku 1567. dniá 20. Lipcá/máiąc pewną spráwę o woysku Moskiewskim Roman Sánguszko od ßpiegow/ktorych miał 18. mężow spráwnych/ruszył się z ludem swym/ktorego miał/ naprzod Hetmáński poczet Hreorá Chodkiewiczá/nád kthorym porucznikiem był Kniáź Dymitr Rożeński y Frąc Żuk koni 200. Románow poczet koni 200. Konstántyná Wiśniewieckiego 200. Janá Jurgiázenowicá 200. ná ktorymi był porucznikiem Sczygieł Jánußá Zbáráskiego. 200. Sokolińskiego Kniáźá/nád ktorymi był porucznik Fedor Ostrowski/ 200. Jurgiego Tyßkiewicá roty 150. Rot pießych Dymitrowski 200. Rusieckiego Roty 200. Kozacy pießy/ Bogdan Theliczá/ á Hreory Oskierká 150. Z tymi ludźmi ruszył się z Czáśnik dniá wyßey miánowánego/spráwiwßy lud ná vroczysku Jwánisku ze czwartku ná piątek w nocy/wiedząc o kobylinách/puśćił naprzod lud pießy/zá nimi kozaki iezdne ćicho lud pießy vßli straż/z trząskiem przełomili kobyliny/záskoczyli straż ktorey było sto koni żadnego nie vpuśćili /zbili zimáli wßytkie/ bez wieśći ná woysko przypádli náde dniem/było iednák ludźi gotowych tysiąc / ktorzy im bitwę dáli/w tym się gotowáli drudzy/náßy przyspießyli tám żárkośćią swą pogromili wielkość nieprzyiaćioł/ Piotr Srzebrny Hetman ránny vćiekł / Kniáź Pálecki Waseli poimán/ále od ran vmárł Amuráthes/ ktory był nád Tátárskim woyskiem Hetmánem zábith / więźniow wiele było poimánych z tey bitwy wielka korzyść tho sławne X. Roman y sławę nieśmiertelną od-

niost. Jego ludźi było zábitych 12. ránnych 30. było ludu Moskiewskiego 8. álbo dźiewięć tyśiecy.

☞ Tegoż Roku to sławne á pámięći wieczney godne/ X. Roman Sánguszko Woiewodá Bráclawski. etc.



Miał drugą potrzebę z Moskiewskim woyskiem/ nád ktorym był Hetmánem Josyff Szczerbáty Michátowic Kniaź Jurgi Borátyński/ Fiedorowic/ Mieńszuk mąż wielki kochánek Kniáźá Wielkiego/ Lwowic Regestrow/ mieli ludźi swych 6. tyśiecy/ Tátárow trzy tyśiace/ nád ktorymi był Segit Murzá/ tći Oty do Suszy spráwiwszy śie rządnie/ X. Roman máiąc o nich spráwę pewną ruszył śie do nich od Vroczyská ieźiorá Poto: tákim sposobem/ naprzod puśćił Tátáry Litewskie/ Záchmáńczerá/ Záchdowletá á Likieczá/ mieli koni 200. ći byli miásto straży/ przy tey straży Rotmistrze pieszę postał/ Theliczę Bogdaná kozaká do brego/ Hreorá Ostirkę/ przy tey straży vprośił śie Włodymir Moskwićin sámotrzeć/ ći naprzod idąc nie dáleko przed pocztem Románowym/ pothkáli śie z onymi gotowymi Moskiewskimi poczty/ rychło od wielkośći spárći/ zá ktorymi postał pośiłek lud kozácki lekki z rot wszytkich wybrawszy/ naprzod z Hetmáńskiey roty Hreorá Chodkiewiczá z Francem Żukiem koni 40. z swey roty koni 60. z Gerzym Hoholińskim/ z roty X. Wiśniewieckiego/ z Márćinem Sumkiem koni 60. z roty X. Jánuszá Zbáráskiego/ z Piotrem Pośnikiem 60. z roty Burkulabowey z Porucznikiem Bukrabá Wasilem koni 49.

Trzeći pośiłek naprzod Jánusz Zbáráski/ Konstántyn Wiśniewiecki/ z ostátkiem rot swych mieli koni 280. Burkulab koni 160. Jurgi Tyszkiewic koni 150. Rothy Filoná Kmity z Porucznikiem Mátyem Wolkiem koni 140. Roty Márćiná Járzyniczá z Porucznikiem Nowohroycem koni 70. Temruk z brátem miał koni dwie śćie.

Walny vff w kthorym sam szedł X. Roman/ iego Dworu 140. koni. Rotá Jana Hlebowiczá koni 200. Hetmáńskiego pocztu koni 140. Márći ná Kuryczá koni 150. Rotá Włodymierzowá z Porucznikiem Jwánem Protászewicem koni dwie śćie.

Ostátni vff Onikiyá Korszaká rotá koni 100. Ostáffiyá Soluchy z Andrzeiem Kulem Porucznikiem koni 100. X. Sokolnickiego koni 100. Potym gdy rátowáli kozacy straż pretko im przybywał pośiłek od thych ludźi/ Moskwę spárli swą žárkośćią/ poczęli vćiekáć/ oni po nich/ pogimáli Szczerbátego y Boratyńskiego/ Mieńszuká zábili/ wieźniow/ dworzan/ y boiar znácznych wiecey niż przez ośmdźieśiat/ krom inszych/ ktorych było bárzo wiele/ zábito z woyská Litewskiego dwoch Porucznika z roty Konstántyná Wiśniewieckiego/ drugiego Slachćicá z Podola nazwiskiem Adzáśá/ Tátárzyn też ieden zábit/ ránnych było człowieká trzydźieśći.

☞ Roku 1568. posługá zacna á pámięći wieczney godna/ tegoż Romaná Sánguszká Woiewody Bráclawskiego.

Máiąc pewną wiádomość od śpiegow swych Roman Sánguszko o spráwie wszytkiey/ co śie ktorey godźiny dźiáło ná Vle Zamku/ kthory Moskiewski mocnie ludem y dźiáły osádźił/ postał ieszcze pewnieyszego dosyć nieznácznie/ kthory mu dał tháka spráwę/ że ludźi ná Zamku nie było/ bo im był Moskiewski dał wolność áby ziechali do domow swych/ tego śie nie dowiedźiał że lud świeży ná ich mieysce szedł: vpewnił w tym X. Romaná żeć łá-

cno Zamek wźiąć teraz. On ná iego vpewnienie puśćił ſie z rownym po-
czꜩtem ludźi pod on Zamek niedobyty/pod ktorym przedtym Hetman Litew
ſki był z ludem nie máłym/á nie mogł mu nic vczynić: poruczywßy ßczeſćie
ſwe Pánu Bogu ßedł tákim ſpoſobem: Naprzod poſłał Kozaki wodą w
czełniech/ſam z ludem záßedł od Zamku Potocká/ y od Turowle/ áby ludźie
vſłyßawßy ſtrzelbe ná odśiecz nie przybyli do Vły/poſłał Tarnowſkiego Ro-
tmiſtrzá/Rączkowſkiego/vkazawßy im co ktory miał czynić/ náryſowawßy
im Zamek on/roſkazał Minkowi z tyłu Zamek zápalić/Birulá połamawßy
kobelinie y czeſtokoł/ſkoro Minko zápalił on wyrabał wrotá/ Mikitá á O-
ſkierká do forty ſkoczyli/tám bronili wyćieczki v dźiur o ktorych dobrze v Zá-
ku wiedźieli/Tarnowſki z Rączkowſkim z drábinkámi proſto do Zamku le-
źli/drudzy ſtrzeláli ná blánki/áby ſie żaden nie śmiał vkázáć do obrony. Lud
kthory był świeżo przyßedł/ byli ſobie rádźi z onymi pozoſtáłymi popieli ſie.
Skoro obaczył ogień X. Roman záraz Mikołáiá Sołoubá Rotmiſtrzá y
meżá ſławnego poſłał ná poſiłek/kthory przybieżawßy do rzeki Vły/pytał o
brod/ſługá ábo towárzyß iego roty/rzekł: v Dyabłá tu brod/ ſkoczył rzekwßy
to w rzekę/przepłynał/Rotmiſtrz ze wßytką rotą zá nim: á owoći ſie iuż śie
ką z Moſkwą w bronie/ wypárli Moſkwę/Rośćiná záraz meżny kozak vbie
żał ſtrzelbę źiemną: máią ná poły wygráną/chcą do ſtrzelby/á owo then od
niey meżnie odgania: poſłał záraz X. Roman ſwoie rotę/ Rotmiſtrzá Ty-
ßkiewicá/ Woynę y Łukomſkie X. z rotámi/ przyßli predko dodáli ſwym ſer
cá/nieprzyiaćielſkie ſkáźili/tám zá pomocą Bożą przemogli on lud wielki/
zbili/z imáli/dwoch Woiewod Welámin ow pogimáli/wßytkich wieżniow
było trzy ſtá znácznych/ inßy korzyśći dla wielkiego ogniá z onego Zamku
wynieść nie mogli/było dźiał dwádźieśćiá y ſiedm/hakownic trzy ſtá/ ſtrzel
cow było z rußnicámi ośm ſet/inßego ludu Rycerſkiego było nie máło/ktho-
rzy záprowádzáli ony ſtrzelce ꝛc. Wiele poſług znácznych było tego zacnego
á pámięći wieczney godnego Rycerzá y Hetmáná fortunnego X. Romaná
Sánguſzka/ktory vmárł Roku 1571. dniá dwunáſtego Máiá o południu
w gorącey febrze/miał wieku ſwego lath 34. zoſtháwiwßy potomſtwo tho o
ktorymeś wyżßey czytał.



¶ Zá thegoż Krolá ſławnego zá wolą y roſkazániem iego/Mikołay Mielecki Woiewodá źiem Podolſkich/ Nowomieyſki y Grodecki Stároſtá/ ſyn Janá Woiewody Podolſkiego y Márßałká koronnego człowiek táki w ktorym to wßytko obaczyć możem/ czego Cicero w wielkim Imperatorze potrzebował/ laborem in negocijs, fortitudinem in periculis, induſtriam in agendo, celeritatem in conficiendo, cõſilium in puidendo: tych zacnych ßtuk doznáłá oyczyzná w tym zacnym Senatorze/pokazáłá ſie w nim, ſcientia rei militaris, virtus, autoritas & fœlicitas, do czego okazánia/iż mi tu plácu/krotkośći folguiąc nie doſtawá/zániechác muße ná ten czás: ten nie máiąc tylko trzynaśćie ſeth ludu Rycerſkiego/ wiáchał w źiemię Wołoſką z Bogdanem z ſynem Alexándrá Woiewody Wołoſkiego/ktory będąc po oycu Woiewodą Wołoſkim/był zegnan od Iwonie przez zdrádę Wołochow/ z dozwolenim Ceſárzá Tureckiego Zelimá/chcąc go z nowu wſádźić ná mieyſce iego. Then Woiewodá Podolſki Roku 1573. nie ſpodźiewáiąc ſie ták predkiey gotowośći Iwoniowey/ ßedł z onym ludem ku Jáſom/ tráfił ná lud wielki/gdźie ſám ych Wołochow było 60000. / okrom Turkow/Grekow/Serbow/ ktore był z ſobą Iwoniá przywiodł zá pierwßym weśćiem ſwoim ná to tám Páńſtwo z ktorymi gdy ſie tráfił v rzeki Prutá/obaczywßy wielkość ludźi/rozumieiąc że im nie mogł zdołáć ſwoim poczꜩtem/obroćił ſie názad/ nie pokázuiąc tego

nieprzyiaćielowi áby ſie miał wroćić / kazał ſzukáć brodow w oney rzece iákoby do nich przepráwić ſie chćiał / w tym począł lud vwodźić názad przed oną wielkośćią / ktorzy kiedy tego poſtrzegli ſzli zá nimi vczyniwſzy poſtánowienie / co komu zá korzyść miáłá być z onego obozu / tákże z więźniow Polſkich / ále kiedy do thego przyſzło / że ich chćieli bráć według poſtánowionych myſli ſwych / iákie ſzwánki bráli / á meżny odpor od oney gárſci ludźi: o tymći ſzerzey Kroniká powie / coć też y Hiſtorya przedtym nápiſána Polſkim y Láćińſkim iezykiem powiáda / iáko wielką ſzkode w onym ogromnym woyſku vczynił ten zacny á pámieći wieczney godny Hetmā / lud ſwoy w cále vwiodł / y tego ocż ſie kuśił zá oną ſwą dobrą ſpráwą / iużby był dokazał / bo iuż był Turki y Wołochy bárzo potrwożył / kiedy im wodze znácżne zbito / iuż ſie pokuſzáli po kilká rázow vćiekáć. Ale ten zacny Senator y Hetman fortunny / bacząc niechęć Wołochow przećiwko Bogdanowi / ktorzy ieſzcże niedoświádczywſzy ſrogośći Iwoniowey / nie chćieli przyiąć Bogdaná / on y náto ſie oglądáiąc / y widząc Turkow nie máło / oglądaiąc ſie ná przymierze ktore z Tureckim Ceſárzem Krol Polſki miał / zrozumiawſzy że tho byłá wola iego áby Iwoniá był Pánem tey tám źiemie / vchodźił do końcá obronną reką áż do Zamku Choćimiá / ná ktorym był Rotmiſtrz Polak y mąż ſławny / Marćin Dobrosołowſki z Domu Roża / kthory potym onym ſprácowánym ludźiem z Zamku dodał wielkie° rátunku. Gdy ſie przepráwiáli przez Nieſtr ku Kámieńcu / ták ſie ſrogi y ogromny on poczet zdał nieprzyiaćielowi iż ináczey nie powiedáli przed Báſzą / iedno że było Polakow 40. tyſiecy. Sam potem Iwoniá / com w vſzy ſwe ſłyſzał / kiedy Andrzeiowi Táránowſkiemu powiedáiąc o tey ſwey trwodze / powiedał dźieſieć tyſiecy być onego pocztu Polſkiego / ktorego nád te trzynaśćie ſet / ieſli nie mniey / więcey nie było.

Roku 1572. gdy vmárł then zacny á pámięći wieczney godny Krol było powietrze wielkie morowe we wſzythkich Páńſtwách iego / wſzákoż był pokoy od káżdego nieprzyiaćielá pográniczńego / ſkąd naprzod Pan BOG ſprawcá wſzytkich dobrych rzeczy niech pochwalon będźie / á potym y ći Senatorowie ſławni / ktorzy od niego doſtáwáiąc rády / roſtropnie w to vgodźili / y ták káżdego vſzli / iż pokoy áż do obránia y przyiáchánia nowego Krolá vczynili. Potym kiedy ſie iuż vbeſpieczyli wielkie ſzkody Ruſkie y Podolſkie kráie popádły od Tátar: o tymći doſtátecżniey Kroniká powie / po viácháńiu Henryká Krolá áż do thego czáſu.



☞ Henryk Krolewic Fráncuski / Kśiąże Andegáweńskie ná Krolestwo POLskie obran w Wárßewie / Roku 1573. koronowan w Krákowie / Roku 1574. dniá 21. Lutego / przez Jákuba Vcháńskiego Arcybiskupá Gnieznieńskiego / przy wielu Pánow y Rycerstwá / wßákoż skoro mu znáć dano iż brath iego Krol Fráncuski vmárł / nie zwierzáiąc śie nikomu drogi swey nocą viáchał / został potym Krolem Fráncuskim czego ć Kroniki opowiedźieć ßerzey nie zániecháią.



Iuż to nie moiey głowy dáć rozsądek o tym /
A wßákći Historya powie ßerzey o tym /
Iákie pożytki Polßcze przyniosł swą bytnośćią /
Nie mogły też być inße zá táką krotkośćią /
Przez Wolty nas pobudzał do wielkiey żárkośći /
Ludźiem w lećiech podeßłym dodawał cżerstwośći /
Owa zá iego wieku co żywo skákáło /
Gdy viáchał wßytko z nim zárázem znißcżáło.

☞ Zá tego Krolá gdyż nie długo w Polßcze był nic śie tákiego nie dźiało / coby śie thu wspomnieć godźiło / tylko kozacy vkráinni ná żądánie Jwonie Wołoskiego Hospodárá iácháli do Wołoch / iáko tám znácznie służyli temu Pánu / o tymći ßerzey Kroniká powie / iákoć też Historya krotko o

tym nápiſána Polſkim y Láćińſkim iezykiem opowieda. Nád tymi Kozaki byli ſtárßymi Wáwrzyniec Kozłowſki z Płockiego Woiewodztwá z Domu Jáſtrzebcá/ á Szwierczowſki z Domu Oſtoiá mezowie ſławni/ iáko potym dla zdrády Wołochow y on Hoſpodár mezny y Polacy wßyſcy okromia dwunaśćie/ ktoreć wſpomina Hiſtorya/ wyßli zá okupem od Ormian á wßyſcy porázeni byli/ to ßerzey w Kronice ábo w Hiſtoryey czytay.

Potym po viechániu Krolá Henryká/ Roku 1575. mieſiacá Wrześniá zá obwießczenim Mikołáiá Sieniáwſkiego Hetmaná Polnego Stryiſkiego Stároſty/ wiedzac od pewney ſtrázy o wielkim nieprzyiaćielu ziecháli ſie do gromády Pánowie y Rycerſtwo ziem Ruſkich y Podolſkich/ ſtáneli w polu zá Płoſkierowem obozem támze ſobie Hetmáná obráli: wzieli ná ten vrzad zá prosbámi ſwymi Mikołáiá Mieleckiego Woiewode Podolſkiego z Domu Gryffow Senatorá oyczyznie ſwey prawdziwie zyczliwego/ kthorego przed tym wielkiego meſtwá y ſpraw Rycerſkich znácznych doználi/ kthory ſie im długo z tego wymawiał/ wßákoz baczac to być rzecz potrzebna dał ſie w tym vzyć/ to ſobie v nich wymowiwßy/ áby mu wolno obráć tákie ſobie ku pomocy á ſpráwowániu onego ludu/ ktoreby rozumiał być w tych ſpráwách nabiegleyße/ tego mu wßytkiego dozwolili/ y obiecáli y iemu/ y themu komu on roſkaze być poſłußni. Zárazem vczynił ten porzadek proſiwßy ſobie ku pomocy Jeronimá Sieniáwſkiego/ kthory ná ten czás był Káßtellanem Kámienieckim/ á obrał ſobie zá Porucznika Marćiná Konatá z Domu Toporow/ meza w Rycerſkich ſpráwách dobrze ćwiczonego/ on lud záraz rozdzielił ná roty á poruczył ludziem ſłuzáłym do ſpráwy/ przydawáiac do pocztow ich Sláchte one/ ktora ſie byłá ziecháłá bronić oyczyzny. A ći byli naprzednieyßy Wodzowie ábo Rotmiſtrze/ Jeronim Sieniáwſki miał własnego pocztu ſwego dwie śćie koni/ nád ktorymi miał porucznika Janá Jordaná Rotmiſtrzá ſłuzáłego. Stániſław Dániłowic Chorazy Lwowſki do pocztu kthory miał z brátem ſwym Káſprem Waśićieńſkim/ przyczyniono im spełná dwie śćie koni/ był v nich Porucznikiem Jan Skárbek z Domu Abdánck maz ſławny. Stániſław Weglińſki Podſtoli miał pocztu ſwego ſto koni/ z ktorymi był ná potrzebe te przyiáchał. Woyćiech Stárzechowſki Podkomorzy Lwowſki/ miał pocztu ſwego ſto koni/ Włodek Stániſław/ Jákub Gerzy Struſowie mieli 150. koni: Mikołay Herborth z Lánckoruńſkimi/ przy ktorych byli Dobromierſcy Jan y Tomás z Domu Oſtoiá miał 200. koni. Mikołáiá Mieleckiego Woiewody Podolſkiego dwie śćie koni/ własnego pocztu iego/ nád ktorymi był przełozył Janá Strzyzá Sedziego Hálickiego/ z Domu Szalki/ człowieká ták w Rycerſkich/ iáko we wßelákich inßych ſpráwách dobrze ćwiczonego. Do tych ludzi przyßedł Hetman Polny z ludem ſłuzebnym/ ktorych było tyſiac koni: przybywáło ludzi ze wßytkich ſtron im ku pomocy/ iáko z Bełſkiego Woiewodztwá/ z Przemyſkiey ziemie Pánowie y Sláchtá/ wßyſcy chćiwie náprzećiwko temu ſrogiemu Oyczyzny ſwey nieprzyiaćielowi/ ktory vzył tákowego fortelu y zdrady.

Przed wielkim woyſkiem wyſłáli pietnaśćie tyſiecy ludzi/ nád ktorymi był Bákáy Siozá y Czarzykow kilká/ ći ſie położyli koßem nie dáleko Sieniáwy/ ſkoro zagony roſpuśćili wßedy ná ludzie tráfili/ bo Konſtántyn Woiewodá Kijewſki/ zwiodł z nimi kilká bitew/ y vrywał ich wßedy: owdzie thez przyßli ludzie oni pod Sieniáwe/ á nieprzyiaćiel iuz ßpetnie po Miaſteczku plandruie. Tátárki ktore były ná Zamku brańki ßczárowáli ſtrzelbe/ ták áz z niey nie mozono ſtrzeláć. Obaczywßy Pogáni lud/ vſkoczyli iáko ptacy/ náßy owo tu ſpráwieni ze woyſko wielkie/ nie śmieli ſie roſchodzić/ nieprzyiaćiel dał znáć do koßá/ w ktorym było 12. tyſiecy Tátar. Skoro vſłyßeli o ludziech iáko ptacy áni ſie nayzrzeć dáli tylko o trzy tyſiace. Woiewodá Kijewſki Konſtántyn/ potym chłopy vkráinne rozgromione gromili/ bedac iuz

tego mniemánia że iuż wygráli/ náßy niechćieli ſie dáć námowić/ áby mieli poczekáć áżby ſtraż obeßłá ßláki/ co ſie dźieie w polu/ trzećiego dniá od Sieniáwy ſie rozjechali/ iednoſmy do domow przyiáchali/ drudzy ledwie doßli/ Hetman polny/ ktory był poßedł z trochą żołnierzow zá Tátáry/ posłał liſty predko/ proßąc áby ſie wroćili/ dawáiąc znáć o wielkośći Pogã/ ktore ſtraż na oko widziáłá ná Sárnim polu. Gdy te liſty przyßły do Pánow y do ſláchty/ zá śmiech tho ſobie mieli/ názywáiąc tho báſniámi. A w tym wielkie woyſko Tátar wpadwßy okryli wßytke źiemie Ruſka zagony ſwymi/ że choć by byli ludźie rádźi do gromády nie mogli przed wielkośćią przebyć ieden do drugiego/ iáko kthory mogł z Zameczkow ſie bronili/ Struſowie tylko ſámi przez wßytek czás ten/ iáko nieprzyiaćiel w źiemi leżał z nimi ná káżdy dźień potrzeby znáczne miewáli/ wielkie plony odeymowáli/ gdźie z Zámeczku ſwego Oyczyſtego Podborodyczá/ kiedy ná nie gwałt przypadł wielki rátunek mieli. Woyćiech Jan Kámieniеccy z zamku ſwego oyczyſtego Złotoziec wybiezáiąc z ſługámi á zboiáry ſwymi wielkie plony Pogánom odeymowáli. Mikołay Báworowſki z zamku ſwego oyczyſtego Báworá/ thákże ßkode w nich czynił. Inßy tákże/ Zbáráſcy ze Zbárażá/ gdźie wielki nieprzyiaćiel był wiele tám ludźi poginęło znácznych/ tám Pretwic miał z nimi potrzebe znáczną/ wßákoż nie ſtáło zá náße: bo nieprzyiaćiel gwałtowny czterdźieśći mil w dłuż tákże y w ßerz wßytke źiemie wyplundrował/ Pań/ pánien wiele nábráli/ okrutność wielką nád dźiatkámi czyniąc/ ktoreſmy potym náydowali ono ptacy iedli/ żywe/ drugie iuż od głodu vmieráły/ ktore mátki porzucáły ſámy w beli/ ná ßlákách/ pánny/ Pánie co głádße/ o ktore ſie zgodźić nie mogli śćináli/ teſmy potym zá nimi idąc naydowáli. Srogi żal á ßkode nie zápłácona te° Roku nieprzyiaćiel vczynił tẽ tám kráinom toż y ná drugi y ná trzeći:

O czym potym mieć bedźieß ßerzey w Kronice POLſkiey.

☞ Jeſt wiele rzeczy zacnych pámięći dla przeſtrogi godnych w te Interregná/ wßákoż folguiąc krotkośći y tytułowi/ to tu ná ten czás opuśćić muße: o tym ći wßytkim Hiſtorye rożnych Autorow powiedáią.



☞ Steffan pierwßy WOiewodá Siedmigrodzki z Domu Kſiażat Batorych/ktorzy od poczatku ziemie Węgerſkiey záwżdy iey Wodzámi byli/iákoć o tym Strabo dawny Hiſtoryk dowodnie powiáda/opiſuiąc początek tego tám Páńſtwá tym ſpoſobem/Pannoniorum gentes ſunt Brevvcij, Andixecij, Diaſcones, Piroſtæ, Mazæi, Deſiciatæ, quibus Bato imperauit, & alij conuentus ignobiles in Dalmatiam vſque diſtenti, &c.

Obran w Wárßewie od Rycerſtwá/w Krákowie koronowan wespołek z żoną ſwą Anną Królá Zygmunta Polſkie° corą/przez Stániſłáwá Kárnkowſkiego. przy wielu Pánow y Rycerſtwá Roku 1576.



Anná Zygmuntá pierwßego corká Krolewná Polſka Zoná iego.



PAmietáiąc ná dobre Przodkow iego ſpráwy/
Wyiáwßy go z oyczyſtych dżierżaw BOG łáſkáwy/
Włożył ná iego głowę koronę ozdobną/
Widząc w nim wielką godność/oſobę podobną.

Porownał go tytułem pierwßym z iego Dźiády/
Podawßy mu ich dowćip y mężne przykłády/
Dał to sławne Krolestwo do ßáffunku iego/
Chce by meżnie Pogány odganiał od niego.



☞ Do Czytelniká.

ROzumiem żeś ſie dobrze tu przypátrzył temu/
Zacż dawano Kleynoty Rycerſtwu POlſkiemu/
Nie kupił go żaden z tych/áni wyżártował/
Wźiął go zá znáczną cnotę/ktorą w ſobie chował.
Nie ſądźili ſie nigdy ná żadne kleynoty/
Chybá ná te co właśnie pochodzą od cnoty:
Przeto wiecżnie nie mogą iuż być vtrácony/
Poniesie ie w pámięći czás niedośćigniony.

☞ Regeſtr ábo porządek dla predßego náleźienia Krolow Kśiążąt y Kleynotow Rycerſtwá POLſkiego/á naprzod Krolow y Kśiążąt.



☞ Regestr álbo porządek Herbow.

Herbort

Regeſtr

¶ Koniec Regestru.



☞ AD ZOILVM.

HEVS heus Zoile, si videre toruum
Hoc lecto tibi contigit libello,
Scis quam te, Samius senex, manere
Pœnam clamitat: es canis futurus.

☞ W Krákowie / z Drukárniey Andrzeiá Piotrkowczyká / Roku 1578.

Psalmus Dñe exaudi oratiom̄ meam Cum deprecor

Boze ſlutoſcziwÿ wmoÿ czaſs nieſczeſliwi
Racz modlitwi moÿe przyacz wvſzÿ ſwoÿe
Ieſsdem pelen trwogi ano czlowiek ſrogi
Nato ſzie vſadzil abi mnie zagladzil
Zbaw mnie ſtrachu tego nieſczeſcz radÿ iego
Vdzicz mi pomoczi przecziw iego moczÿ
Ich iezik dotkliwi miec ieſtb przeraźliwÿ
Slowa ſtrzali zíwe niewinnÿm ſkodliwe
Themÿ ie ſtrzelaiam, boiazni niemaiam
Ich ſzbaczka ÿch rada, fals telko a zdrada
Sieczi ſwe zdradliwe, ſtawiaiam nacznotliwe
Mowiącz dobrze patrzÿ, kto vine vpatrzÿ,
Dziwnich drog ſukali, bi dobrze ~~t~~ępalÿ
Znaczo zaſiedli, wſzilbniego dowiedli
Serca ludzkich zmaczali, miſli wiſperalÿ
Leczi na nie ſczienczíwi, pbnie ſtrzale Bog zíwÿ
Zaſtrzal to ſmiertelni, a iezyk preluelnÿ,
Dla ſwoyego iatu, przidzie do vpadu
Strach ludzi ogarnie, patrzącz iako marnie
Czinam niepodobni, ÿ bendą oſtroſznÿ
Bendą powiadalÿ, bendą vwaſalÿ
Sprawi panſkie ſwiente, ſądi niepoyetbe
Panſczÿ ludzie ſwÿeczÿ peroni benda bencsÿ
Bendam ſie blubili ÿ wradoſczÿ zelÿ

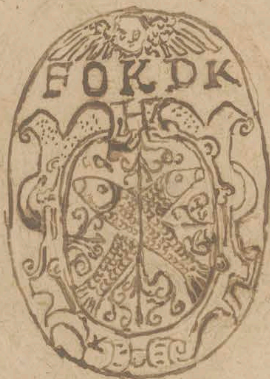











FOKDK

1962r.

